

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בפני כבוד השופטת שרון קיסר

בעניין: **מדינת ישראל**

ע"י ב"כ עו"ד אורית גולדמן ועו"ד יפעת שטיין

המאשימה

נגד

1. **אברהם לוי** – (לא בעניינו)
2. **טרייד אין סנטר** – (לא בעניינו)
3. **דוד צליבון**
ע"י ב"כ עו"ד אבי אודיז
4. **יצחק רחמים**
ע"י ב"כ עו"ד אהרון רוזה
5. **יוסף זיגי**
ע"י ב"כ עו"ד אלי מסטרמן
6. **יהושע אשכנזי** – (לא בעניינו)
7. **יעקב קלדרון** – (לא בעניינו)
8. **תמרה דבוש**
9. **ויטו דבוש**
שניהם ע"י ב"כ עו"ד בני כץ

הנאשמים

הכרעת - דין

תוצאות הכרעת הדין

- נאשם 3:** אני מזכה את נאשם 3 מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ומרשיעה אותו בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- הנאשם מזוכה מחמת הספק מ-66 עבירות, ומזוכה זיכוי מלא מ-12 עבירות.
- נאשם 4:** אני מזכה את נאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
- נאשם 5:** נאשם 5 זוכה מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ביום 15.10.2013, בהתאם לסעיף 183 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
- נאשמת 8:** אני מרשיעה את נאשמת 8 בעבירה של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

נאשם 9: אני מרשיעה את נאשם 9 בעבירה של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין.

תוכן עניינים

4.....העבירות והנאשמים

6עבירות המרמה – המחלוקת

7התייחסות לשאלות שבמחלוקת – כללי

7.....המצגים בכתב

20המצגים בעל-פה

24הטענה בדבר כפל העבירות

25נסיבות מחמירות

25.....הראיות – כללי

27.....סוגי הראיות

28הלקוחות

37.....המומחים

39זיכרונות דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר

39חוות דעת השמאים

42הפניה למכוני הבדיקה בהם עבדו הנאשמים – 3-5

43.....עדים נוספים

50.....מעשים דומים

52מחדלי חקירה ותביעה

58.....נאשם 3

58.....שיחות שנקלטו בהאזנות סתר

71.....פיוס על ידי השוטרת ציפי דביר

78.....עדות יחזקאל בן דוד

81.....גרסת הנאשם 3 ומהימנותו

87הלקוחות – ניתוח הראיות

274נאשמים 4-5 כללי

280.....מהימנות הנאשמים 4-5

282.....נאשם 4

282גרסת הנאשם 4

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

283	הלקוחות – ניתוח הראיות.....
329	עדי הגנה.....
335	נאשם 5
335	גרסת הנאשם 5.....
335	הלקוחות – ניתוח הראיות.....
358	עבירת השוחד
358	רקע ויריעת המחלוקת
360	עדות מאיר אסולין
361	גרסת הנאשם 9
363	קבילות ההודאה.....
375	משקל ההודאה.....
377	עדות הנאשם 9.....
385	גרסת הנאשמת 8
385	הודאת הנאשמת 8.....
389	עדות הנאשמת 8.....
394	ראיות נוספות
395	טענות נוספות

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

א. העבירות והנאשמים

1. כתב האישום בתיק זה מייחס לנאשמים 3-5 שבפניי, עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – לפי סעיף 415 סייפא לחוק העונשין, ולנאשמים 8-9 עבירות של מתן שוחד – לפי סעיף 291 לחוק העונשין.

עבירות המרמה

2. על פי כתב האישום, בין השנים 2005-2007, היה הנאשם 1, אבי לוי (להלן: "אבי" או "אבי לוי") שותף, יחד עם יורם ריחני (להלן: "יורם" או "יורם ריחני") (להלן: "המוכרים"), בנאשמת 2, שהינה שותפות רשומה, שעסקה בממכר רכבים משומשים (להלן: "הנאשמת 2" או "טרייד אין סנטר").
3. נאשמת 2 נהגה לרכוש מחברת "מכוניות אור-דן בע"מ" (להלן: "חברת אורדן"), כלי רכב שהוגדרו כ"אובדן להלכה", אשר נזקם כתוצאה מתאונות שעברו, הוא בין 45%-60% מערך הרכב, ואשר מיועדים לתיקון, בכפוף לעמידה בתנאי תקינות. נאשמת 2 רכשה כלי רכב אלה במצבם הפגוע, תיקנה אותם ומכרה אותם ללקוחות פרטיים שונים.
4. המוכרים מכרו כלי רכב פגומים, במרבית המקרים כאלה שנרכשו כאמור מחברת אורדן, ללקוחות שונים (להלן: "הלקוחות"), מבלי לגלות להם את מצבם האמיתי, תוך שהם מציגים בפניהם מצגים כוזבים ומטעים באשר למצבם של כלי הרכב שמכרו (להלן: "כלי הרכב הפגומים").
5. חלק מן הלקוחות ביקשו להיעזר בבודקי רכב מקצועיים ואובייקטיביים לבירור מצבם של כלי הרכב הפגומים. כדי לרמות את הלקוחות הסתייעו המוכרים בנאשמים 3-7, שהינם בודקי כלי רכב כאמור, אשר שיתפו עימם פעולה והציגו בפני הלקוחות מצגים כוזבים ומטעים, חלקם בעל פה ויתרתם בעל פה ובכתב, באשר למצבם של כלי הרכב הפגומים, ובכך רימו את הלקוחות, וביצעו בצוותא עם המוכרים עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ("מרמה במצב הרכב").

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

6. בנוסף, ביצעו הנאשמים 3-7 בצוותא עם המוכרים, עבירות קבלת דבר במרמה נוספות, בכך שקיבלו במרמה את הנחת דעתם של הלקוחות, כי יערכו לכלי הרכב הפגומים בדיקות אובייקטיביות והוגנות, וכי יציגו בפניהם את מצבם של כלי הרכב הפגומים, באופן אובייקטיבי והוגן, בודעם כי אין בכוונתם לעשות כן. בפועל, הציגו הנאשמים 3-7 בפני הלקוחות מצגים מוטעים, כוזבים ומטעים באשר למצבם האמיתי של כלי הרכב הפגומים, ובכך ביצעו בצוותא עם המוכרים עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ("מרמת הגינות הבדיקות").
7. בתמורה לסיועם, קיבלו הנאשמים 3-7 מהמוכרים טובות הנאה, בין במישרין ובין בעקיפין.
8. הנאשם 3 עבד בתקופה הרלוונטית בשותפות רשומה "קומפיוטסט אוטו סנטר ושות" בנס ציונה (להלן: "מכון קומפיוטסט"), ותפקידו היה לבדוק כלי רכב לצורך רכישתם על ידי רוכשים פוטנציאליים, להפיק דוחות של תוצאות הבדיקות ולהסביר את הממצאים שעלו בבדיקות לרוכשים הפוטנציאליים.
- לאחר שהמאשימה חזרה בה מהעבירות המיוחסות לנאשם 3 בנוגע לשני לקוחות שלא התייצבו להעיד בבית המשפט, מיוחס לנאשם 3 כי ביצע את עבירות המרמה בנסיבות מחמירות המפורטות לעיל, כלפי 37 לקוחות.
9. הנאשמים 4 ו-5 עבדו בתקופה הרלוונטית בחברת "מכון הדרום להרצת ובדיקת רכב בע"מ" (להלן: "מכון הדרום"), ותפקידם היה לבדוק כלי רכב לצורך רכישתם על ידי רוכשים פוטנציאליים, להפיק דוחות של תוצאות הבדיקות ולהסביר את הממצאים שעלו בבדיקות לרוכשים הפוטנציאליים.
- לנאשם 4 מיוחס כי ביצע את עבירות המרמה בנסיבות מחמירות המפורטות לעיל, כלפי 10 לקוחות.
- לאחר שהמאשימה חזרה בה מהעבירות המיוחסות לנאשם 5 בנוגע ללקוח אחד שלא התייצב להעיד בבית המשפט, יוחס לנאשם 5 כי ביצע את עבירות המרמה בנסיבות מחמירות המפורטות לעיל, כלפי 6 לקוחות.
10. נגד יורם ריחני לא הוגש כתב אישום מפאת מצבו הרפואי. הנאשמים 1, 2, 6 ו-7 הורשעו על סמך הודאתם, ונגזר דינם.
11. עוד יצוין, כי נאשם 5 זוכה מהעבירות המיוחסות לו ביום 15.10.2013, בהתאם לסעיף 183 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, והכרעת דין זו תכלול את הנימוקים לזיכוי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עבירות השוחד

12. נאשמים 8-9 עבדו בחברת אורדן, שמכרה את כלי הרכב הפגומים לנאשמת 2, והיו אמונים על העברת הבעלות של כלי הרכב שרכשה חברת אורדן מבעלות חברות הביטוח לבעלות סוחרים, להם מכרה את כלי הרכב (להלן: "הסוחרים").
13. נאשמים 8 ו-9 נעזרו בשירותיה של פקידת הדואר דניאלה אגאבאה ז"ל (להלן: "דניאלה"), שהייתה בתקופה הרלוונטית עובדת ציבור, לצורך העברת הבעלות של כלי הרכב לסוחרים.
14. במסגרת תפקידה, היה על דניאלה לבצע העברות בעלות של כלי רכב, בהתאם לדין ולהנחיות משרד הרישוי, רשות הדואר וחברת דואר ישראל בע"מ (להלן: "הדין המחייב החל על ביצוע העברת בעלות").
15. דניאלה ניצלה לרעה את תפקידה עבור המוכרים והנאשמים 8-9, ורשמה שינוי בעלות של כלי רכב, תוך הפרת הדין המחייב החל על ביצוע העברת בעלות.
16. בגין כל רישום שינוי בעלות של כלי הרכב, שילמו הנאשמים 8-9 לדניאלה, באמצעות המוכרים, 19 שו נוספים על סכום האגרה הנדרשת לביצוע פעולות הרישום.

מימדיו של ההליך

17. הכרעת הדין חובקת 400 עמודים. מצב זה הינו תולדה של היקפו החריג של ההליך. מדובר בפרשה מורכבת, בה התקיימו כ- 35 דיוני הוכחות, בהם העידו כ- 90 עדים מטעם הצדדים; הוגשו קלסרים רבים של מוצגים; הפרוטוקול נפרש על פני כ- 3,000 עמודים וסיכומי הצדדים בכתב ובעל-פה נפרשו על פני מעל 600 עמודים.

ב. עבירות המרמה - המחלוקת

18. טענותיהם הכלליות המרכזיות של הנאשמים 3-5, הן כדלקמן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- א. לא ניתן לקבוע, כי הנאשמים הציגו מצגים כוזבים בכתב, וכי דוחות הבדיקה שהוכנו על ידי הנאשמים ושניתנו ללקוחות הינם כוזבים, שכן לא הוצגה על ידי המאשימה כל ראיה על מצב הרכב במועד הבדיקה.
- ב. בהנחה שדוחות הבדיקה אינם כוזבים, קיים קושי רב לקבוע, כי הלקוחות רומו במצגים כוזבים בעל פה, בניגוד לדוח בדיקה שניתן להם, ושעליו חתמו, המפרט בצורה ברורה את כל הליקויים הקיימים ברכב.
- ג. לא ניתן להרשיע את הנאשמים בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות כלפי אותו לקוח, שכן מדובר באותה תשתית עובדתית, אותו מעשה ובפיצול מלאכותי של העבירה. לטענתם, בפועל, מייחסת להם המאשימה עבירה נפרדת בגין כך שלא גילו לקונים שהם מתעתדים לרמות אותם.
- ד. לא מתקיימות הנסיבות המחמירות המאפשרות את הרשעת הנאשמים בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.
- ה. קיים "בור פעור" בראיות התביעה, בכך ששני השותפים המרכזיים למעשי המרמה של הנאשמים, לא העידו בבית המשפט. האחד, יורם ריחני, בשל מצבו הרפואי, והשני, אבי לוי, באשמת התביעה, אשר לא זימנה אותו לעדות מטעמה.
- ו. קיימים מחדלי חקירה רבים ומשמעותיים בתיק שגרמו לנאשמים עיוות דין, פגעו בהגנתם, ופוגעים במידה רבה במשקל ראיות התביעה בתיק.

ג. התייחסות לשאלות שבמחלוקת – כללי

המצגים בכתב

19. כפי שהוכח במהלך ניהול התיק, לכל לקוח הוכן על ידי הנאשמים 3-5, דוח בדיקה כתוב ומפורט, אשר הוגש לבית המשפט בעניינו של כל לקוח שהעיד בתיק. לעיתים הוגש הדוח המקורי ולעיתים העתק ממנו.
20. לא מצאתי כי ניתן לקבוע שדוחות אלה כוזבים. זאת, הן משום שמהותית לא הוצגו די ראיות להוכחת הטענות נגד הדוחות הכתובים, והן בשל מחדלי החקירה והתנהלות התביעה בעניין זה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

21. כפי שיפורט להלן, לא הוצגה למעשה כל ראיה אשר סותרת את נכונות הדוחות הכתובים; לא נערכה כל חקירה בנושא זה ולא נתפס חומר חקירה רלוונטי, משום שנקודת המוצא במהלך החקירה הייתה שהדוחות הכתובים נכונים, ורק המצגים בעל פה היו כוזבים; מעמדת המאשימה בעניין זה במהלך ניהול התיק, ניתן היה ללמוד, כי אין לה טענות נגד רובם ככולם של דוחות הבדיקה הכתובים; והעדים הרלוונטיים לא נחקרו בנוגע למרבית טענות המאשימה בעניין זה.

טענות המאשימה בסיכומים

22. טענותיה של המאשימה בסיכומיה, בעניין הדוחות הכתובים, נחלקות לשתיים:
23. האחת, כי כחמישה דוחות בדיקה, שבעניין הרכב הרלוונטי להם הוגשו חוות דעת שמאים, שניתנו לחברות הביטוח עובר לתיקונם על ידי המגרש, הינם כוזבים. בנוגע לאלה, אתייחס הן בפרק הכללי, והן באופן פרטני, בעת שאדון בלקוחות שרכשו את כלי הרכב הרלוונטיים.
24. החלק השני של הטענות מתייחס לדוחות בדיקה רבים אחרים של הנאשם 3 בלבד, לגביהם טענה המאשימה טענות נוספות אודות אופן ניסוח הליקויים בדוחות הבדיקה, כדלקמן:
- כי הנאשם 3 עשה שימוש בביטויים עמומים כגון "סימנים ל...", "מעיכות/מעוך", "הוחלפו חלקי מרכב" מבלי לציין איזה חלק הוחלף וכו';
- כי הנאשם 3 לא רשם את הליקויים על פי הסיווגים המפורטים בנוהל משרד התחבורה שעל בסיסו אמורים בודקי הרכב למלא את דוחות הבדיקה (להלן: "הנוהל"). כך לדוגמא, פגיעה בגג על פי הנוהל, לטענת המאשימה, אמורה להיות פגיעה במשמעות גבוהה ואולם הנאשם 3 סיווג פגיעה בגג לעיתים במשמעות נמוכה מזו;
- כי הנאשם 3 המציא ביטויים שאינם מצויים בנוהל משרד התחבורה;
- וכי הנאשם 3 הוסיף הערות בכתב יד, שמטרתן לשנות את הציון הסופי של החלק הרלוונטי, או לרשום ליקוי במקום שאיננו מתאים לו.
- את כל אלה עשה הנאשם 3, כך לטענת המאשימה, על מנת להטעות את הלקוחות ולסייע למוכרים לשכנע את הלקוחות שכלי הרכב תקינים על אף שלא היו כך.

העדר חקירה בעניין המצגים בכתב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

25. נציגי המשטרה, ובעיקר רפי וקנין, ראש צוות החקירה המיוחד (צח"מ), הבהירו פעם אחר פעם, כי הנחת המוצא במהלך החקירה הייתה, שדוחות הבדיקה הינם נכונים, וכי המצגים הכוזבים היו בעל פה בלבד. על כן, לא נעשו פעולות חקירה בעניין המצגים בכתב.

וכך העיד לעניין זה רפי וקנין:

"ת: לא, אבל, קודם כל, חשוב להבין שעיקר הטענות בקמפיוסטט לדוגמא שאת הדברים הוא רשם, רק שהוא לא הסביר אותם לאותו אדם, זאת אומרת, יש את הדו"ח הוא ייתן לי אותו הוא יגיד לי שזה אותם נזקים, אבל ההסבר הם גימדו אותו בפני אותו אזרח ובכך למעשה" (4.12.2012, עמ' 774, שורות 21-24).

וכן:

"ת: תראה, אם הייתה נדרשת בדיקה כלשהי לרכב באופן יחסי היו מבצעים אותה, אבל פה לא היינו צריכים במקרה הזה לעשות, למה? מסיבה מאוד פשוטה, כי את הדברים עצמם את הדגמים (צ"ל: פגמים) רשמו, הבעיה שמה שנטען זה שלא אמרו אותם, לא הסבירו אותם נכון, זה כל הבדיקה....

העד, מר וקנין : אתה מבין למה לא היו צריכים לעשות את הבדיקה הזו? כי הוא רשם שהרכב בעל חומרת פגיעה גבוהה והכל, אבל כשהוא ישב מול הלקוח הוא לא הסביר לו את זה, הוא אמר לו, לא, זה בעל משמעות נמוכה יותר" (5.2.2013, עמ' 818, שורות 19-12).

ובהקשר אחר:

"הטענה שהוא הכניס את ההערות, אבל הוא לא אמר לה, הוא לא הסביר לה את המשמעות, הוא אמר לה דברים אחרים" (4.12.2012, עמ' 781, שורות 20-21).

עוד ראו את דברי החוקר גיא גונן, שאישר אף הוא שההנחה הייתה שגם אם הליקויים רשומים בדוח הבדיקה, בעל פה הציגו הבודקים תמונה חסרה ולא הציגו את כל הליקויים (עמ' 859, שורות 24-29), ואת דברי החוקרת מרינה איכרמן, אשר אישרה אף היא כי החשדות לגבי הבודקים היו ש"גם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- אם הם כתבו בדוחות הבדיקה את הליקויים, אז בתמונה שהם נתנו לקונה בעל פה הם שינו את ההסברים או ליטשו אותם או ריכזו אותם" (23.4.2013, עמ' 944, שורות 4-6).
26. בשל כך שהנחת המוצא של המשטרה הייתה שהדוחות הכתובים נכונים, והמצגים הכוזבים היו בעל פה בלבד, לא נעשו כלל פעולות חקירה לבדיקה מה היה מצב הרכב בפועל, ולבחינת השאלה אם הדוחות הכתובים אינם משקפים את מצב הרכב כפי שהיה בעת הבדיקה, או אם הניסוח של הנאשם 3 בדוחות הבדיקה אינו נכון ומטעה.
27. כך, לא נערכה בדיקה נוספת לאף לא אחד מכלי הרכב נשוא העבירות, על מנת לבחון את נכונות הדוחות הכתובים, ועל מנת לבחון אם האופן בו ניסח הנאשם 3 את דוחות הבדיקה אינו נכון ומטעה.
28. בנוסף, לא נתפס "בנק ההערות" שהיה במחשבי מכון קומפיוטסט, כאשר המחשבים עצמם נתפסו על ידי החוקרים. מדובר בפעולת חקירה חיונית לבחינת טענותיה של המאשימה הנוגעות לאופן בו ניסח הנאשם 3 את דוחות הבדיקה. שהרי מעיון בבנק ההערות, שאותו לא כתב הנאשם 3 בעצמו, ניתן לראות מה חלקו של הנאשם בנוגע לטענות המאשימה, ומה קיים בבנק ההערות ואיננו באחריותו. לעניין זה יש להפנות לעדותו של יחזקאל בן דוד, מנהל מכון קומפיוטסט, אשר העיד כי ההערות המופיעות בדוח הבדיקה, **אותן הערות** שלגביהן טוענת המאשימה כי הן כלליות ועמומות באופן מכוון, כגון "סימני" פגיעה ועוד, מצויות בבנק ההערות (14.11.2012, עמ' 758, שורות 21-29).
29. לא הוצגו דוחות בדיקה של מכוני בדיקה אחרים, אף שאינם קשורים לכלי הרכב הרלוונטיים, על מנת שניתן יהיה להתרשם באופן השוואתי מאופן ניסוח דוחות הבדיקה של הנאשם 3.
30. הנאשמים 3-5 כלל לא נחקרו על טענות אלה בהודעותיהם במשטרה.

מחדלי התביעה ועמדת המאשימה בעניין המצגים בכתב

31. על אף שבכתב האישום יוחסו לנאשמים 3-5 גם מצגים כוזבים בכתב, כפי שיפורט להלן, במהלך ניהול התיק, נקודת המוצא הייתה שהתביעה לא טוענת ככלל, למעט מקרים בודדים, כי דוחות הבדיקה אינם משקפים את מצב הרכב כפי שהיה במועד הבדיקה.
- כך הצהירה המאשימה בנאום הפתיחה, דברים ברוח זו נאמרו גם לאורך ההליך, והמאשימה אף לא עשתה ניסיון להראות, ביחס למרבית המקרים, שהדוחות אינם משקפים את מצב הרכב.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

32. כך, בנאום הפתיחה הדגישה המאשימה כי, ככלל, למעט במקרים בודדים, אין בכוונתה להוכיח כי הדוחות אינם משקפים את מצב הרכב כפי שהיה ידוע לנאשמים, וכי המצגים הכוזבים בעל פה יוכחו על ידי השוואת האמירות בעל פה לרשום בדוח הבדיקה, דבר שממנו ניתן היה ללמוד כי **המאשימה יוצאת מתוך הנחה שהרשום בדוח הבדיקה ככלל, למעט דוחות בודדים, הוא נכון:**

"עתה אומר מה אנו לא נוכיח. אנו לא נידרש לשאלה מה היה מצב האובייקטיבי של הרכבים, אין לנו עניין בשאלה האם הנאשמים 3 עד 7 עלו על כל הפגמים ברכבים שבדקו, או שמא נשמט פגם כזה או אחר מעיניהם. **אנחנו נוכיח באמצעות עשרות קורבנות שיעידו כאן כי המצגים שהוצגו להם אינם תואמים את האמור בגיליונות הבדיקה וכך יוכחו למעשה מעשי המרמה של הנאשמים...** במקרים מעטים יוכח גם פער בין גיליונות הבדיקה הכתובים לבין מצבם של הרכבים כפי שהיה ידוע לנאשמים" (13.7.2011, עמ' 218, שורות 23-13; ההדגשות שלי – ש' ק').

כן ראו את דברי המאשימה בדיון מיום 14.7.2012, עמ' 449, שורה 21 עד עמ' 451 שורה 5, ובדיון מיום 12.9.2012, עמ' 637, שורה 20 עד עמ' 638 שורה 2).

33. זאת ועוד, אף לעניין אותם מקרים ספורים, שבהם הוגשו חוות דעת שמאים אודות מצב הרכב עובר לתיקונו, שלגביהם טוענת המאשימה בסיכומיה, כי הדוחות אינם משקפים את מצב הרכב כפי שהיה ידוע לנאשמים, במהלך פרשת התביעה הבהירה המאשימה כי היא כלל לא הייתה מעוניינת להגיש את חוות הדעת לאמיתות תוכנן, ולזמן לעדות את השמאים שערכו את חוות הדעת, וכי כל שרצתה בעניין זה היה להוכיח את מודעות העד לכתוב בחוות הדעת:

"עו"ד שגיא: טוב, לגבי הדוחות השמאיים, אנחנו ניצלנו, הצגנו את העמדה שלנו שאנחנו לא באים להוכיח מה היה המצב של הרכב, אלא מה היה בתודעה של מי שעסקו בזה על מצב הרכב, לכן אם נמסרה חוות דעת שאומרת כך וכך לאורדן ורכשו את הרכב מאורדן ידעו מה המצב, אבל אם חבריי רוצים, אז אני מודיע כבר עכשיו, אנחנו לא נתווכח על זה. אני אוציא את כל עורכי חוות הדעת ואני אבקש שאני מוסיף את כולם שיבואו להעיד מה מצב הרכב. יש איזה חמישה כאלה, אז יבואו חמישה כאלה" (17.7.2011, עמ' 282, שורות 13-6).

אף מדברים אלה ניתן ללמוד, כי המאשימה יוצאת מתוך הנחה כי דוחות הבדיקה אינם כוזבים.

34. עוד ראו לעניין זה את דבריה הברורים של המאשימה בעת חקירתה הנגדית את הנאשם 3:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"עו"ד שטיין: מר צלבון אנחנו חוזרים לאותו דבר שכבר דיברנו עליו אתה יודע שאתה רושם הכול אבל אתה מפנה מילולית רק לגבי משהו שהוא יותר שולי, שהוא פחות חמור וככה הלקוח שלך חושב שזאת הבעיה היא שולית ולכן הוא לא מסתכל בכלל על שאר הדברים כי הוא בטוח שאת שאר הדברים היית אומר לו אם זה חמור" (2.6.2013, עמ' 1275, שורות 16-19).

35. במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם 3, לא עימתה אותו המאשימה עם מרבית טענותיה בעניין נכונות הדוחות הכתובים ואופן הניסוח שלהם, למעט בנוגע להערות בכתב יד, להחלפת חלקי מרכב ולמשמעות פגיעה בגג. לעניין זה יצוין כי לטענת המאשימה בסיכומיה, הנאשם 3 עומת עם טענות אלה (עמ' 66-65 לסיכומי התביעה המודפסים), ואולם הפניותיה לעניין זה הינן אך להיכרותו הכללית של הנאשם 3 את הנוהל, ולהתייחסותו לעניין אופן ניסוח החלפת חלקי המרכב, ואולם לא ליתר טענותיה הרבות בנוגע לאופן בו ניסח הנאשם 3 את דוחות הבדיקה.
36. כן לא שאלה המאשימה את העדים המומחים שאלות בעניין מרבית טענותיה בעניין זה, ואף בכך יש כדי לפעול לחובתה במידה רבה.

ניתוח הראיות הרלוונטיות

37. בעניין טענות המאשימה בנוגע לדוחות הבדיקה הספורים, שניתנה בהם חוות דעת שמאי אודות מצב הרכב עובר לתיקונו, תינתן התייחסות בעת ניתוח הראיות הנוגעות לכל לקוח בנפרד, וכן בפרק הכללי בהתייחס לעדויות השמאים.
38. אשר לטענותיה האחרות של המאשימה, בדבר אופן ניסוח הדוחות. בהעדר חקירת המאשימה את העדים הרלוונטיים, העד היחידי שהתייחס לעניין זה, הינו יחזקאל בן דוד, המנהל והבעלים של מכון קומפיוטסט, אשר עדותו בעניין זה פועלת לטובת הנאשם 3.
- יצוין, שאף יחזקאל בן דוד, העד הרלוונטי ביותר בעניין טענות אלה, לא נשאל על ידי המאשימה בנוגע למרבית טענותיה בעניין אופן ניסוח הדוחות, למעט הטענות הנוגעות להערות בכתב יד. כך, הוא לא נשאל אודות הביטויים העמומים, המצאת הביטויים, סיווג לא נכון וכו', כל שלל הטענות המיוחסות לנאשם 3 בעניין זה.
- עם זאת, ועל אף שלא הוצגו בפניו מרבית טענותיה של המאשימה, יש בעדותו כדי לחתור תחת טענות המאשימה בעניין זה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

כך, יחזקאל העיד, כי ההערות שמוכנסות לדוח הבדיקה, בניסוח המופיע בדוח, מצויות בבנק ההערות, ולא מנוסחות באופן אישי על ידי הנאשם 3. בכך יש כדי לפגוע במידה רבה בטענות המאשימה, שכן אם מדובר בנוסח כללי הקיים בכל מכוני קומפיוטסט, לא ניתן לומר כי הנאשם 3 עשה שימוש בניסוחים אלה על מנת לסייע לאבי לוי ויורם ריחני במרמת הלקוחות על ידי רישום נוסח מטעה.

בעדותו, הסביר יחזקאל כי קיים בלוק של הערות (14.11.2012, עמ' 741, שורות 17-30) ואף התייחס בעניין זה ספציפית להערות מהסוג שלגביהן העלתה המאשימה טענות:

"עו"ד גולדמן: הזין הבודק את הנתון סימני פגיעה בקורת אורך שמאלית. סימני פגיעה קצות שלדה. זאת אומרת שאם הבוחן הבודק רוצה להזין סימני קורת אורך, זה נמצא בבנק, נכון?"

עד, מר בן דוד: סימני פגיעת קצות שלדה וסימני פגיעת קורות אורך, אם לא היה בבנק, הוא לא היה יכול לרשום את זה.

ש: נכון, אז זה קיים בבנק.

ת: בוודאי.

ש: והוא ככה הזין את זה.

ת: נכון" (14.11.2012, עמ' 758, שורות 21-29; ההדגשות שלי – ש' ק').

יחזקאל העיד עוד, כי בנק ההערות מתעדכן ומשתנה מידי שנה שנתיים, כי הטכנולוגיה משתנה, צרכי השוק משתנים, דרישות של ביטוח משתנות, מועלות טענות של שמאים ומשרד התחבורה מודע לשינויים שנעשים (עמ' 748, שורות 7-21).

39. אף בעדותו של שפרשטיין, המומחה מטעם התביעה, אשר לא התבקש על ידי המאשימה להתייחס לטענותיה בעניין אופן ניסוח הדוחות על ידי הנאשם 3, יש כדי לפעול כנגד טענות המאשימה בעניין זה. בתשובתו לשאלות אחרות, ציין שפרשטיין והסביר את משמעות המונחים "המטעים" כגון "קצה קורת שלדה", "סימני מתיחה", "סימני מילוי חומר" ו"הלחמות וחיבורים לא מקוריים ברכב". זאת, באופן שיש בו כדי ללמד על כך שמדובר במונחים מוכרים בתחום, שאין בהם ייחוד ומשום הטעייה.

40. להלן תינתן התייחסות לטענות הבודדות של המאשימה, בעניין אופן ניסוח הדוחות וקביעת משמעות הליקויים, אשר לגביהן שאלה המאשימה את העדים שאלות, ולכל הפחות ניסתה לבסס את טענותיה. אציון, כי עצם דחיית טענות ספציפיות אלה, והנימוקים לדחיית טענות אלה, מתווספים לנימוקים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הרבים לדחיית יתר טענות המאשימה בדבר אופן רישום ההערות והליקויים בדוחות הבדיקה, על ידי הנאשם 3.

משמעות "ליקוי בגג"

41. לטענת המאשימה "נאשם 3 לא נהג לרשום את הליקויים בגג כליקוי בעל משמעות גבוהה, זאת בניגוד להוראות הנוהל" (סעיף 92 לסיכומי המאשימה).

מעיון בכל דוחות הבדיקה שהוגשו לעיוני, איני מוצאת תימוכין למסקנה זו, או תמיכה לכך שהנאשם 3 נהג כדרך קבע או אף כדרך כלל להתייחס לליקוי זה בדרך מסוימת. מדוחות הבדיקה עולה כי לא ניתן ללמוד על דפוס או עקביות בהתייחסות לליקוי זה.

כך עולה, כי בשלושה מקרים רשם הנאשם 3 ליקוי זה במשמעות גבוהה (בדוחות הבדיקה של אבישי לנדאו, בתיה נילי גולר ואמנון רודה); במקרה אחד רשם ליקוי זה במשמעות נמוכה (אלברט איסקוב); במקרה אחד רשם ליקוי זה במשמעות שולית (מאור זפקה); בחמישה מקרים רשם ליקוי זה ללא סיווג, בתוספת המילים "מעיקות/מעוך" (אביגדור פרנץ, טטיאנה אאולוב, יהודה חדד, שי דויד, ושי בן דוד); במקרה אחד רשם ליקוי זה ללא סיווג, בתוספת המילים "סימני מילוי חומר" (ישראל נחמן) ובמקרה אחד רשם ליקוי זה ללא סיווג, בתוספת המילים "צבע לא מקורי" (יוסי זוננשוילי).

יצוין, כי בחלק מן המקרים בהם לא רשם הנאשם 3 את הליקוי בגג במשמעות גבוהה, נרשם ליקוי אחר במרכב במשמעות גבוהה, ואף בשלדה עצמה (יוסי זוננשוילי, טטיאנה אאולוב, אלברט איסקוב).

כל אלה אינם מאפשרים לקבוע, מעבר לספק סביר, על כך שקיים נוהג של הנאשם 3 בעניין זה, שנעשה מתוך כוונה להטעות ולרמות. שהרי אם רצה הנאשם לרמות ולהפחית מחומרת הליקוי, מדוע רשם באותו דוח בדיקה ליקויים אחרים, ואף חשובים יותר, במשמעות גבוהה, או רשם ליקוי זה במשמעות גבוהה רק בחלק מהמקרים.

הסברו של הנאשם לעניין זה בבית המשפט מתיישב עם הרשום בדוחות הבדיקה, ועם הרשום בנוהל, לפיו משמעות גבוהה הינה "גג כולל חיזוקים ומשקופים", ולא הוצגה על ידי התביעה לעניין זה ראיה סותרת:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

י"ש: מר צילבון, תסתכל פה על הנספח הזה, ותראה שאין פגיעה בגג במשמעות נמוכה או שולית. רק גבוהה.

...עד, מר צילבון: כתוב פה גג כולל חיזוקים ומשקופים. אז המשמעות היא גבוהה. גג בלבד קליפה של גג בלבד, אם היה חור של אנטנה,

עו"ד שטיין: תראה לי, תראה לי איפה כתוב, הנה יש פה את הנמוכה, יש פה את השולי, איפה כתוב פה גג?

עד, מר צילבון: עוד פעם אני אומר, כתוב כאן, אבל את יודעת, את מקצרת את השאלה, כתוב כאן גג, זה הפגיעה, תיקון או החלפה, ומדובר על גג, כולל, כולל חיזוקים ומשקופים, כמו שהרבה דברים גם שלא כותבים כאן ומוסיפים אותם אחר כך, אין לזה קשר. אין לזה קשר. זה מה שמשרד התחבורה אמר אם יש פגיעות ואז יכול להיות שהרכב, עוד פעם אני אומר, תיאוריה, יכול להיות שהרכב התהפך, כי אז נפגעו לו גם העמודים, גם המשקופים, גם הלחימו אותם וגם הגג, זה נכון זה אמיתי, מה שיש מעבר לזה אם עשו תיקוני פחחות וצבע, ואם יש מעיכה בגג, או שנפל כדור עליו ויישרו אותו, אז מה, אז הרכב הזה התהפך? או שהיה לו חור של אנטנה ותיקנו את הרכב הזה וצבעו לו מסביב, אז זה צריך להיות משמעות? אני חושב ללכת סתם להתעלל באנשים זאת אומרת נגיד גם אם זה היה רכב שלך, והיית באה אליי לבדיקה והייתי אומר לך תשמעי הרכב הזה, total loss איך היית מקבלת את זה? היית בסך הכול אומרת לי תשמעי, יה אנטנה שם, הוצאתי, ניקו, מיכלית מים ניקו לי את זה וצבעו את זה, אז זו לא אותה משמעות של רכב שנפגע בעמודים שלו.

ש: מר צילבון, אם יש פגיעה, חור בגג בגלל אנטנה, ואתה אומר שזה לא משמעות גבוהה או לא משמעות שולית, זה לא אמור להופיע בכלל בדוח.

ת: זה מה שהם עשו את זה באופן תמציתי. מה שיש, תראי, לא כל מה שרשום כאן זה מופיע ברכב עצמו. כל רכב יש לו את ה, את הבעיה שלו בפני עצמה. יש רכב שכתוב משהו אחר, ואנחנו רואים משהו אחר, אנחנו מציינים את זה, בלי שום קשר. יש תוספות שאנחנו לא כל תאונה ולא כל פגיעה ולא כל שריטה היא דומה אחת לשנייה. זה שהם כתבו את זה כאן זה באופן תמציתי שתהיה הכוונה מסוימת. מה שאני רואה מעבר לזה אז אני מציין. להפך, יש דברים שגם אני רוצה להדגיש אותם יותר במדויק" (8.5.2013, עמ' 1122, שורה 9, עמ' 1123, שורה 14).

תוספות בכתב יד על דוחות הבדיקה

42. לטענת המאשימה, הנאשם 3 הוסיף בכתב יד על דוחות הבדיקה, באופן מכוון ועל מנת להטעות, את המילים "+קורות אורך" בשורה של "שלדת מרכב מרכב" חלף המקום הראוי לו "שלדת מרכב שלדה". בכך, לטענתה, הסתיר מהקונים כי קיימת בעיה משמעותית בשלדה, וגרם לכך שהציון הכללי של השלדה יהיה גבוה יותר, משום שהציון נקבע על פי הכיתוב המודפס בדוח הבדיקה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

43. לטענת הנאשם 3, אין מדובר בקורות של השלדה, אלא בחלק מרצפת הרכב, שהינו חלק מהמרכב, ועל כן מקומו איננו ב"שלדת מרכב שלדה" ואין בו כדי להשליך על ציון השלדה ברכב. הנאשם 3 אף הדגים בסרטון שערך ושהוגש לבית המשפט, את מיקום קורות הרצפה והראה כי אין מדובר בשלדה (28.4.2013, עמ' 1022, שורות 6-31). כן ציין כי הערה זו הוספה בכתב יד, משום שהיא לא הייתה מצויה בבנק ההערות.

את דבריו של הנאשם בעניין זה מחזקים דבריהם של דוד ליטבק, המומחה מטעם ההגנה, ויחזקאל בן דוד, המנהל והבעלים של מכון קומפיוטסט.

44. לעניין קורות הרצפה העיד יחזקאל בן דוד כדלקמן:

ש: ... עכשיו, ובכל זאת בתוך הסמנטיקה הזאת, בתוך הסמנטיקה הזאת בוא נגיד ש, אהה, הרבה מאוד גורמים נוטים לראות בקורות אורך קדמיות, קורת רוחב קדמית, קורת אורך קדמית קורת אורך אחורית כחלקים שמסמנים, שמסמלים יותר שלדה, כן?
ת: כן.

ש: יופי. עכשיו, להבדיל, להבדיל מקורות חיזוק לרצפה שהם ממש לרצפת הרכב, זה ממש המרכב כבר.
ת: כן" (14.11.2012, עמ' 744, שורות 20-27).

45. באשר להערות בכתב יד על גבי הדוח, ככלל, מסר יחזקאל בן דוד בעדותו את הדברים הבאים:

ש: אוקיי. עכשיו תראה. אהה, אז אם בודק בדק את המרכב או את השלדה, הוא רואה איזו פגיעה שהוא רוצה לציין אותה והוא מסתכל בבנק ההערות שלו והוא לא מוצא הערה מדויקת למה שהוא רוצה להוסיף, הוא רשאי להוסיף הערה בכתב יד?
ת: הוא חייב. ... אם יש לו הערה ואין לו, אין לו איך להכניס את זה על ידי המחשב אז יש לו הערה והוא צריך להכניס את זה בכתב יד" (14.11.2012, עמ' 748, שורה 26 עד עמ' 749, שורה 2).

לאחר מספר דוגמאות שהוצגו ליחזקאל בן דוד, על המשמעות של הערות בכתב יד, שהוכנסו לדוחות הרלוונטיים, הוא השיב כך:

ש: השאלה שלי היא כזו, אם תוספות בכתב יד כמו שהראיתי לך לא מעידות בהכרח על רצון לרמות לקוח או לשנות את הציון הסופי או את הסיכום הסופי, אלא מה הן יכולות לבוא?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עד, מר בן דוד : להבהיר ולהדגיש.

עו"ד אודיזי : אוקיי. האם יכול להיות שלפעמים הערות כאלה מתחייבות?
לא רק שזה בסדר, אלא מתחייב לרשום אותן כי ההערה לא קיימת בבנק
הערות?

עד, מר בן דוד : נכון" (14.11.2012, עמ' 755, שורות 8-1).

46. לעניין מהימנותו של יחזקאל בן דוד אציין, כי אף שהוא מנהל בחברה בה עובד הנאשם 3, מצאתי את עדותו מהימנה, מאוזנת ומעוררת אמון. לא התרשמתי כי עדותו מגמתית וכי הוא מנסה לסייע לנאשם 3, שכן הוא מסר בעדותו פרטים הפועלים לטובת המאשימה, הוא לא אישר את כל דברי הסנגור, אלא הקפיד לדייק בתשובתו גם בחקירתו הנגדית (ראו למשל בעמ' 752, שורה 7). יחזקאל הקפיד להשיב לשאלות רק לאחר שהיה משוכנע בנכונות דבריו, וסייג את דבריו כאשר לא היה בטוח בתשובתו (14.11.2012, עמ' 752, שורה 18; עמ' 752, שורה 30, עמ' 757).
47. אף המומחה מטעם ההגנה, דוד ליטבק, תמך בדבריו בגרסת הנאשם 3. בחוות דעתו (נ/32), התייחס ליטבק לתוספות בכתב יד שהופיעו על דוחות הבדיקה. הוא ציין, כי מעיון בהערות אלה עולה, כי "להערות אלו אין משמעות שעשויה להשפיע על סיווג פגיעה בהתאם להוראת הנוהל מס' 10/99 של משרד התחבורה, ותכליתן השלמת מידע ללקוח או חידוד פרטים שלא מספיק מפורטים במלל ממוחשב. באופן מעשי, היה ובודק קניה רצה "לעבוד" על המערכת או להטעות את הקונה, באפשרותו לסווג את חומרת הפגיעה לרמה נמוכה יותר במחשב".
48. כן התייחס ליטבק באופן ספציפי לדוחות הבדיקה בהם הופיעה התוספת "קורות אורך" בשורה "שלדת המרכב מרכב" והסביר מדוע אין מדובר בהטעיה או במרמה.
- כך, בחוות דעתו התייחס ליטבק לכיתוב "+קורות אורך" אשר הופיע בדוח הבדיקה של עד התביעה 22, שי דויד, בציינו כי ככל הנראה מדובר בקורות חיזוק רצפה, שנפגעו תוך כדי הפגיעה ברצפת/תחתית הרכב, כאשר קורות אלה הן חלק מרצפת הרכב.
- אשר לכתוב בדוח הבדיקה של עדת תביעה 111, מרי פרידמן שמעוני, ציין ליטבק, כי התוספת בכתב יד נועדה להבהרת המיקום המדויק של הפגיעה בקורת רוחב.
49. עדותם של שני השמאים לוי דקל ואוריאל אהרוני בעניין זה לא הייתה ברורה. דקל העיד כי קורות הרצפה הן חלק מהמרכב ואולם כך הוא ציין לגבי כל הקורות. ואילו אוריאל אהרוני נשאל שאלות

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

רבות על כך בחקירתו הנגדית, ואולם לא ניתן היה להסיק באופן ברור מה תשובתו לעניין זה, על אף שניתן להבין מחלקים מהתייחסותו כי מדובר בקורות שלדה.

50. מומחה התביעה, אביב שפרשטיין לא התייחס בחוות דעתו לעניין זה, ולא נשאל על כך באופן מפורש בחקירתו.

51. יצוין, כי המאשימה לא הציגה כל ראיה הסותרת את טענתו של הנאשם 3 כי הערה זו לא הופיעה בבנק ההערות, ועל כן הוספה בכתב יד. בנוסף, העובדה כי המשטרה לא תפסה את בנק ההערות, מהווה מחדל חקירה שפוגם באפשרותה לטעון נגד טענתו של הנאשם 3 בעניין זה.

52. זאת ועוד, מעיון בכל דוחות הבדיקה שהוגשו בתיק, עולה כי הנאשם 3 הוסיף הערות רבות בכתב יד, בנושאים שונים, חלקם זניחים ביותר, אשר יש בהם כדי ללמד על כך שהתוספת בכתב יד אכן נועדה להבהיר, לדייק ולהדגיש. עובדה זו מעלה אף היא ספק, אם במקרים הבודדים בהם התווספה הערה הנוגעת לקורות אורך, היה זה מתוך כוונה להטעות ולרמות. בנוסף, לעיתים הוסיף הנאשם בכתב יד את המילים "מחילוק קורות אורך קדמיות" בשורת השלדה, ולא רק בשורת המרכב, דבר ממנו ניתן ללמוד כי אין מדובר בהערה שהוספה באופן מכוון על מנת להטעות (בדוח הבדיקה ת/111 של מרי פרידמן שמעוני).

להלן יובאו דוגמאות רבות להערות בכתב יד שהוספו על גבי הדוחות:

בדוח הבדיקה של אופירה הדאי (ע"ת 14) הוספה הערה: **חסר פנס 93**; בדוח הבדיקה של איגור פליידשטיין (ע"ת 15) הוספה המלה: **fkne** על קורת אורך ימנית, ובצמיגים: צמיגים שחוקים/קדמיות; בדוח הבדיקה של אלון ישראל לוי (ע"ת 52) הוספה הערה: צמיגים - X V (בכתב יד) **רציפות יתכ**; בדוח הבדיקה של אבנר חסון (ע"ת 37) הוספה הערות הבאות: מנוע = בלוק מנוע =>, נזילת שמן = מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן => חוסר שמן מנוע. **צריכת מנ** וכן מחוונים מסומן V אולם נוספה הערה בכתב יד **רציפות מ 9 מהיכות**; בדוח הבדיקה של יחזקאל רג'ואן (ע"ת 19) הוספה הערה: מערכת דלק = מערכת דלק והצתה =>, לתיאום, **כוח 9 דלק**; בדוח הבדיקה של בתיה נילי גולר (ע"ת 28) הוספה הערה: מנוע = בלוק מנוע =>, רעש אביזרי מנוע/, מספר מנוע לא-תואם/לא נבדק (לא תואם מחוק בעט), לניקוי ובדיקה חוזרת = מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע =>.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

משקעים/בוצה/לכלוך במערכת, לניקוי ובדיקה חוזרת *ננילות נע*; בדוח הבדיקה של לאוניד רוחקינד (ע"ת 31) נרשמה ההערה: מנוע = בלוק מנוע =>, רעש אביזרי מנוע/רצועה = מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן =>, *צורף נע ננוצ*; בדוח הבדיקה של צביקה קפלינסקי (ע"ת 21) נרשמה ההערה: מנוע = מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן =>, נזק באגן השמן, מדיד שמן פגום/חסר *תועבת*; בדוח הבדיקה של יוסף גאון מעטוף (ע"ת 70) נרשמה ההערה: צמיגים = צמיגים וגלגלים =>, צמיגים שחוקים *קדמיים*; בדוח הבדיקה של חשמונאי דהרזון (ע"ת 17) נרשמו ההערות: לא תקין: שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות גבוהה=>, סימני מילוי חומר *פקולות תחתית*. שלדת מרכב מרכב = צבע מרכב =>, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =>, מעיכות בתחתית/רצפה = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =>, סימני פגיעה, סימני תיקון במרכב, סימני מילוי חומר/זיפות לא מקורי בתחתית הרכב, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, פח חזית פגום/הוחלף, נזק בפנלים, סימני מילוי חומר, הוחלפו חלקי מרכב = עמודים =>, משמעות גבוהה, סימני מילוי חומר *חלפות תחתית*; בדוח הבדיקה של אלכסנדר זרנקוביץ (ע"ת 26) נרשמו ההערות: סרן קידמי ומערכת היגוי = מיתלה קדמי => *סיןון פירוק מתאים* הערה: מיתלה אחורי *סיאן פרוק*; בדוח הבדיקה של ליאור קלנר נרשמו ההערות הבאות: שלדת מרכב מרכב = גג=>, מעיכות/מעוך = מצב פנימי =>, משמעות שולית, שמשות/חלונות פגומים *קדמיים*, לא מקורי מחוונים = מחוונים =>, לתקן נורית אזהרה *כרית אלווי*; בדוח הבדיקה של אלברט איסקוב נרשמה ההערה: צמיגים = צמיגים וגלגלים =>, בלאי יתר *להחליף*, העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =>, נקישות יתר, נזילת שמן, החלף תומכים = גל הנע/ציריות =>, מרווחי יתר = דיפרנציאל =>, רעש מיסבים *אחוריים*; בדוח הבדיקה של דבורה בן עדי דהן נרשמה ההערה: הערות כלליות – סומן ב V ליד הוסף בכתב יד *חסר II אריכה*; בדוח הבדיקה של אביגדור פרנץ נרשמה ההערה: צמיגים = צמיגים וגלגלים =>, בלאי יתר *אחוריים*; בדוח הבדיקה של יהודה חדד נרשמה ההערה: לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =>, החלף תומכים = מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע =>, מעבד דחיסה למערכת קרור, משקעים/בוצה/לכלוך במערכת, לניקוי ובדיקה חוזרת *סיאני מים*; בדוח הבדיקה של שי בן דוד (ע"ת 173) נרשמו ההערות הבאות: סרן קידמי ומערכת היגוי = מיתלה אחורי =>, מעיכות *תואק מייצב אחורי*. שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

משמעות נמוכה =, חלודה בשילדה *ואכיליט בתחתית*. שלדת מרכב מרכב = גג =, מעיכות/מעוך = צבע מרכב =, סריטות צבע מרכב + פגמים = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, סימני תיקון במרכב, תקוני מרכב וצבע, מעיכות/מעוך, דלת/תא מטען הוחלפה, מעיכות בתחתית/רצפה *וחלודה*. מערכת תאורה + מצבר = מערכת חשמל =, *איט סנסי חלית*; בדוח הבדיקה של דימיטרי צרקס נרשמה ההערה הבאה: שלדת מרכב מרכב = מצב פנימי =, משמעות שולית, שמשות/חלונות פגומים, לא מקורי = צבע מרכב =, תקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, הוחלפו חלקי מרכב, סימני מתיחה, מעיכות בתחתית/רצפה, תקוני מרכב וצבע, סימני תיקון בפנלים + חומר = עמודים =, סימני מילוי חומר *אחוכ*; בדוח הבדיקה של עידו לוי נרשמו ההערות: לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =, נזילת שמן = מערכת תיזמון =, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע =, קורזיה/אבנית/סתימות *רעש מערכת סתומים*. צמיגים = צמיגים וגלגלים =, צמיגים שחוקים *אחוכייט + זכרבה*; בדוח הבדיקה של יוסי זוננשוילי נרשמו ההערות: מנוע = בלוק מנוע =, נזילת שמן = מערכת תיזמון =, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן =, נזק באגן השמן - *אציקה*, מערכת תאורה + מצבר = מערכת חשמל =, *הפצלת חלונות חשן*: הערה, מחוונים = מחוונים = *כרית אולי*; בדוח הבדיקה של צביה בן לולו נרשמו ההערות הבאות: מנוע: =בלוק מנוע = נזילת שמן, החלף תומכים, רעש אביזרי מנוע/רצועה = מערכת תזמון =, החלף רצועת זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן =, משקעים/בוצה/לכלוך *אכסה מילוי שן* שלדת מרכב שלדה: = שלדת מרכב, משמעות שולית =, חלודה בשלדה *מתחת למצבר לחנק תושבת*, צמיגים: = צמיגים וגלגלים = ת בלאי יתר *אחוכייט כזרבי*.

המצגים בכתב - סיכום

53. נוכח כל האמור לעיל, המסקנה היא כי לא הוכח שנפל פגם בדוחות הכתובים, או כי הם אינם משקפים את מצב הרכב כפי שהיה בעת הבדיקה. כפי שפורט לעיל, זו הייתה גם עמדת המאשימה לאורך כל ההליך והיא ככלל לא ניסתה להפריך נקודת מוצא זו.

לכך יש להוסיף, כי בהעדר ראיה אובייקטיבית על מצב כלי הרכב בעת הבדיקה, למעשה לא ניתן כלל לבחון האם הוצגו מצגים כוזבים **בעל פה** על ידי הנאשמים 3-5, מבלי לצאת מתוך הנחה כי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דוחות הבדיקה נכונים, שכן דוחות הבדיקה הינם הראיות היחידות שאותן ניתן להשוות למצגים בעל פה.

54. משכך, בעת ניתוח הראיות הנוגעות לכל לקוח, למעט המקרים הספורים בהם הוגשה חוות דעת שמאי, לא אתיחס פעם נוספת לשאלת אי-נכונות הכתוב בדוחות הבדיקה ואופן ניסוחם על ידי הנאשם 3.

55. תיבחן רק השאלה, האם הוצגו על ידי הנאשמים מצגים כוזבים בעל פה למול הכתוב בדוחות הבדיקה.

המצגים בעל פה

56. בעת הבחינה אם הוצגו על ידי הנאשמים מצגים כוזבים בעל פה, יש להכריע בשאלה מה משמעות הצגת מצגים כוזבים בעל פה, כשאלה נלווים למצגים הכתובים בדוחות הבדיקה, המשקפים את מצב הרכב בפועל, ובאילו נסיבות יכולים מצגים בעל פה כאמור, להפוך את המצג בכללותו לכוזב.

57. על מנת לבחון שאלה זו, יש לתאר את תוכנם של דוחות הבדיקה שניתנו על ידי הנאשמים, לכל הלקוחות, ואת המבנה שלהם.

58. דוחות הבדיקה שניתנו ללקוחות, הן של מכון קומפיוטסט והן של מכון הדרום, כוללים בסופם, בהתאם להוראות משרד התחבורה, טופס סיכום אחיד, ובו טבלה המחולקת לפי חלקי רכב, שבצדה סימון אם אותו חלק תקין או לא. אם החלק תקין, מסומן X תחת הטור "תקין" ואם הוא איננו תקין, מסומן X תחת הטור "לא תקין".

בהמשך מפורטים בהרחבה הליקויים שנמצאו באותו חלק, לרבות ציון משמעות הליקוי, האם במשמעות גבוהה, נמוכה או שולית.

בסוף עמוד זה, רשומות ההערות הבאות:

1' הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה. משמעות הליקויים, חומרתם, והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסד מורשה או שמאי רכב לפי הצורך ובאחריות קונה הרכב.

...

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

4. אני מזמין הבדיקה מאשר שקראתי והובא לידיעתי הממצאים הרשומים בטופס הסיכום וידוע לי שממצאים אלו בלבד מחייבים את מכון הבדיקה".

בסמוך להערות אלה, שמצויות כאמור בתחתית טופס הסיכום האחיד, מופיעה, ככלל, חתימת מזמין הבדיקה, המעוניין לרכוש את הרכב. יצוין, כי במקרים בודדים, מזמין הבדיקה הינה הנאשמת 2, או אז מופיעה חתימה של נציג הנאשמת 2.

בדוח הבדיקה של מכון קומפיוטסט מופיע בנוסף לכך, בעמוד הראשון של דו"ח הבדיקה, גרף צבעוני המחולק לנושאי הבדיקה השונים, להם ניתנים צבעים: אדום – המצביע על ליקוי חמור, צהוב – על ליקוי בינוני וירוק – המצביע על תקינות.

מעל כל אחת מהעמודות בגרף מופיע ציון באחוזים, המתאר את הציון שקיבל אותו חלק בבדיקה, ולבסוף ישנו טור סיכום, בו מופיע צבע וציון כללי של הרכב.

כן יצוין כי בדו"ח הבדיקה של מכון הדרום נרשם לעיתים במפורש, תחת הכותרת "הערות", כי "הרכב לאחר תאונה".

בנוסף, בדוחות של מכון הדרום, קיימת חתימה נוספת של מזמין הבדיקה ליד המשפט "הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה. משמעות הליקויים, חומרתם, והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסך מורשה או שמאי רכב לפי הצורך בלבד ובאחריות קונה הרכב".

כן ניתן לראות בדוחות המקוריים שהוגשו, כי משפט זה מסומן בסימון צהוב.

דהיינו, בעניינו של מכון הדרום, הופנה מזמין הבדיקה לשורה מודגשת, עליה חתם בנפרד, כי הממצאים המחייבים את המכון הם הממצאים המפורטים בכתב.

59. בנסיבות אלה, על המאשימה להוכיח מעבר לספק סביר, כי הקונים רומו על ידי הנאשמים 3-5 באמירות בעל פה, בניגוד לממצאים כתובים, הקיימים בדוחות הבדיקה, עליהם חתמו הקונים, כאשר בנוסף לכך הם חתמו אף על כך שהממצאים המחייבים הם הממצאים הכתובים בדוח הבדיקה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

60. אכן, ניתן להרשיע נאשם בעבירה של מרמה, כאשר קיימים מצגים כוזבים בעל פה השונים ממצגים בכתב שהוצגו בפני המרומים.

ואולם, במקרה כגון דא, **הנטל על המאשימה כבד יותר.**

על מנת שניתן יהיה להרשיע נאשמים בעבירה של מרמה בנסיבות אלה, יש להציג ראיות **ברורות וחד משמעיות** לכך שהמצגים בעל פה שונים באופן מהותי מאלה שהוצגו למרומים בכתב.

בנוסף, יש להוכיח, מעבר לספק סביר, **כי קיים פער ניכר ומשמעותי** בין התמונה העולה מהמצג בעל פה שהוצג בפני המתלונן, לבין התמונה העולה מהדוח הכתוב.

בנוסף לכך, על בית המשפט להשתכנע, כי המצג בעל פה שהוצג בפני הלקוח, יחד עם המצג בכתב (שעליו חתם), היה מבחינת טיבו, איכותו והאופן שבו הוצג, כזה שיש בו כדי להאפיל על המצג הכתוב, לכרסם במשקלו ולהביא לכך שהמצג הכולל המוצג לפני הקונה, הוא שונה באורח משמעותי ממצבו האמיתי של הרכב כפי שמתקף מן הדוח הכתוב.

61. לעניין זה, אין די באמירות המלמדות על פער קל או זניח בין המצג בעל פה לבין זה הכתוב, ואין די בדקויות של ניסוח או בניואנסים. אין בכוחם של אלה כדי להפוך את המצג הכולל שהוצג בפני הלקוח למצג שווא.

כך, איני סבורה כי קיים פער גדול, המצדיק הרשעה בנסיבות אלה, כאשר לקוח מודה כי נאמר לו כי קיימת **מכה ברכב**, או באחד מחלקיו, או כי הרכב נפגע וקיימת **פגיעה** באחד מחלקיו, אולם לא נעשה שימוש דווקא במילה "תאונה".

לעניין זה אפנה אף למומחה המאשימה שפרשטיין, אשר העיד כי פגיעה ברכב היא אירוע תאונתי:

"ש: תאונה, עוד פעם, בדוחות האלה לא מופיעה אף פעם המילה תאונה, כתוב המילה פגיעה שבעצם היא שווה למילה תאונה, כי תאונה יכול להיות, כמו שאתה אומר גם עליה על איזשהו עצם, גל עליה על מדרכה, גל מישהו פתח דלת ואז הורידו לו את הדלת, כל דבר זה אירוע תאונתי מבחינת שמאות, אבל מבחינת בוחן מדובר, הוא לא יודע מה היה, הוא לא שמאי שרואה את הרכב לפני שהוא תוקן. הוא מדבר על פגיעות. זה נכון. אין לך בינתיים עד כאן מחלוקת, לא, אין מחלוקת,

ת: אין לנו וויכוח,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש : אין לנו וויכוח, בסדר. עכשיו, אני רוצה לעבור,
ת : למרות שאתה רואה, אתה רואה נזק ואתה יודע אם זה אירוע תאונתי או לא, זה אין וויכוח. כשאתה רואה נזק,
ש : עוד פעם, תאונתי, כשאתה אומר אירוע תאונתי, אתה מתייחס גם לכל מיני אירועים,
ת : זה שזה נזק עצמי, זה עוד לא אומר שזה לא אירוע תאונתי, זה אירוע תאונתי לכל דבר" (17.7.2011, עמ' 308, שורות 3-17).

וכן:

"פגיעה זה יכול להיות, לרוב זה אירוע, כן. אירוע תאונתי מכל סוג שהוא"
(17.7.2011, עמ' 299, שורה 6).

כן אפנה לנוהל, שעליו מתבססת המאשימה במרבית טענותיה, בו מצוין כי הליקויים בכל המשמעויות, הינם "פגיעה", "תיקון", "איכול", או "החלפה" בחלקים המפורטים ברשימה בהתאם למשמעות, כאשר המלה "תאונה" כלל לא מופיעה בנוהל (ת/300 א נספחים 2 (א) ו- (ב)).

62. אשר לטענת המאשימה כי היא מייחסת לנאשמים מרמה במחדל, בכך שהנאשמים לא אמרו ללקוחות במפורש כי הרכב עבר תאונה, או תאונה קשה, לפי נסיבות העניין.

אין מחלוקת, כי עבירת מרמה עשויה לבוא לידי ביטוי גם במחדל, דהיינו על ידי העלמת עובדות אשר היה מתבקש לגלותן.

ואולם, אני סבורה, כי ככל שנמצא, כי נמסרו ללקוח הממצאים הכתובים בדוח הבדיקה, וניתנו תשובות כנות לשאלות הלקוח, לא ניתן לקבוע כי בוצעה עבירת מרמה רק מעצם העובדה שהבודק לא אמר ללקוח מיוזמתו כי הרכב עבר תאונה.

בנוהל ובדוח הבדיקה לא נעשה שימוש כמונח "תאונה", אלא בביטויים אחרים, כגון "פגיעות" וכו', שעל פי הנוהל די בהם. לפיכך, כל עוד נמסרים ללקוח ממצאים אלה, אין בכך שלא נעשה שימוש במונח "תאונה" דווקא לעלות כדי מרמה.

63. למותר לציין, כי אם הלקוח שואל במפורש את הנאשם אם הרכב עבר תאונה, והנאשם משיב לשאלה זו באופן כוזב, הרי שמדובר במרמה במעשה ולא במרמה במחדל.

הטענה בדבר כפל העבירות

64. כמפורט לעיל, בעניינו של כל לקוח, הואשמו הנאשמים 3-5 בשתי עבירות מרמה. האחת, המכונה על ידי המאשימה "מרמת הגינות הבדיקות". על פי טענת המאשימה, הנאשמים קיבלו את הנחת דעתם של הלקוחות, כי יערכו לכלי הרכב בדיקות אובייקטיביות והוגנות, ויציגו בפניהם את מצבם של כלי הרכב, בעוד שבפועל הם שיתפו פעולה עם המוכרים במגרש וביצעו עימם בצוותא עבירות של מרמה והצגת מצגים כוזבים ומטעים אודות כלי הרכב, ובכוונתם היה להציג ללקוחות מצגים כוזבים אודות מצבם של כלי הרכב (להלן: "העבירה הראשונה").

העבירה השנייה, המכונה על ידי המאשימה "מרמה במצב הרכב", הינה עצם הצגת המצג הכוזב ללקוחות אודות מצב הרכב באופן שאיננו משקף את מצבו בפועל (להלן: "העבירה השנייה").

65. בעניין זה מצאתי לדחות את טענת הנאשמים כי מדובר בכפל מלאכותי של עבירות. אכן, מדובר במרמה כלפי אותו לקוח. ואולם, מדובר בשני מצגים כוזבים שונים ונפרדים. המצג האחד עניינו בכך שהבודק הוא אובייקטיבי ושוקל אך את אינטרס הלקוח (מצב שאינו מתבקש בכל עבירת מרמה). האחר עניינו במצב הרכב. בנוסף, הדבר המתקבל במרמה הינו שונה בשני המצבים. ממילא ברור שיכול שיתקיימו יסודותיה של המרמה האחת ולא האחרת.

66. הדבר המתקבל במרמה בעניין העבירה הראשונה, הינו הסכמתם של הלקוחות לערוך את הבדיקה במכון הבדיקה ומתן תשלום עבור הבדיקה, מתוך הנחה של הלקוחות כי הבדיקה שנערכת במכון הבדיקה הינה בדיקה אובייקטיבית וניטרלית, כי אין כל שותפות בין הבודקים לבין המוכרים לרמות את הלקוחות ולהציג להם מצגים כוזבים, אף מבלי קשר לשאלה אם בסופו של דבר הבודק הציג בפני אותו לקוח מצגים כוזבים אודות הרכב.

הדבר המתקבל במרמה לעניין העבירה השנייה, הינו עצם רכישת הרכב על ידי הקונים, שאת תמורתה מקבלים המוכרים, בסיוע הנאשמים, וכן טובת ההנאה שמקבלים הנאשמים מהמוכרים עבור הסיוע האמור.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

נסיבות מחמירות

67. לטענת המאשימה, הנסיבות המחמירות המתקיימות בתיק זה הן: מספרם הרב של מעשי המרמה המתוחכמים; הסכומים הנכבדים נשוא מעשי המרמה; תכנונם של מעשי המרמה שנעשו כלפי לקוחות תמימים; משך ביצוע העבירות; וניצול אמון הלקוחות במכוני בדיקת הרכב בהם עבדו הנאשמים 3-5.
68. לוי היה מורשע הנאשם 3 בכל העבירות המיוחסות לו, אכן היה מקום לקבוע כי נתקיימו נסיבות מחמירות. ואולם, מאחר ובהכרעת דין זו הנאשם 3 מורשע בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה כלפי לקוחה אחת בלבד, לא מתקיימות הנסיבות המחמירות שפורטו לעיל, למעט העובדה שהמרמה נעשתה תוך ניצול אמון הלקוחה במכון הבדיקה.
69. איני סבורה כי די במרמה של לקוחה אחת, אף שמדובר בניצול אמונה במכון הבדיקה, כדי לקבוע כי מתקיימות נסיבות מחמירות המצדיקות הרשעה בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. לפיכך אני קובעת כי הנאשם 3 מורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

ה. הראיות – כללי

70. בפתח הצגת ראיות המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשמים 3-5, יש להפנות לראיות המשמעותיות שלא הגישה המאשימה, אשר היה ביכולתה להגיש.
- בהעדר ראיות אלה, קבלתי את טענות הנאשמים, כי בנסיבות תיק זה, "נפער בור" ראייתי, אשר פעל לחובת התביעה ולטובת הנאשמים, בכל מקרה בו לא הוצגה תשתית ראייתית איתנה דיה.

א. כפי שפורט לעיל, לא הוצגה ולו ראיה אובייקטיבית אחת, על מצב הרכב כפי שהיה בעת שנבדק על ידי הנאשמים 3-5.

כאמור, כאשר נשאל רפי וקנין, ראש הצח"מ, מדוע לא נאספו ראיות אודות מצב הרכב, לא טען כלל למניעה כלשהי לאיסוף ראיות בעניין זה, אלא הסביר זאת בתחילה בכך שהיו חוות דעת של שמאים למספר כלי רכב לפני שתוקנו, ובהמשך הדגיש, מספר פעמים, כי הנחת המוצא במהלך החקירה הייתה כי דוחות הבדיקה משקפים בצורה מהימנה את מצב הרכב, וכי המצגים הכוזבים נעשו רק באמירות בעל פה של הנאשמים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

העובדה שלא נאספו ראיות אודות מצב הרכב בפועל, כפי שיפורט בהתייחס לכל אחד מהלקוחות בנפרד, עומדת בעוכריה של המאשימה בכל עת בה היא טוענת כי דברי הנאשמים אינם מתיישבים עם מצבו של הרכב בפועל, ובהעדר ראיה לסתור מחזקת את טענת הנאשמים 3-5 בעניין מצבם של כלי הרכב.

ב. **לא הוצגה כל ראיה לכך שהנאשמים קיבלו טובת הנאה כלשהי מהמוכרים, על אף שבכתב האיטום מיוחס לנאשמים 3-5 כי בתמורה לכך שסייעו למוכרים במרמה של הלקוחות, קיבלו מהמוכרים טובת הנאה.** בעניינו של הנאשם 3 הוצגו ראיות מסוימות כי דובר על כך שתינתן טובת הנאה, אולם לא הוצגה כל ראיה כי הוא קיבל טובת הנאה כאמור. בעניינם של נאשמים 4 ו-5 לא הוצגה אף ראיה מסוג זה.

ג. **לא העיד במשפט אף לא אחד מהשותפים המרכזיים והעיקריים למעשי המרמה של הנאשמים 3-5, יורם ריחני ואבי לוי.**

נכון הוא כי נבצר מהמאשימה לזמן לעדות את יורם ריחני בשל מצבו הבריאותי, ועל כן האשמה בכך שיורם ריחני לא העיד, אינה נופלת לפתחה.

עם זאת, העובדה כי נבצר מיורם ריחני להעיד, הופכת את אבי לוי לעד מהותי וחיוני אף יותר, ומחזקת את חובתה של המאשימה לזמן אותו להעיד. כפי שיפורט בעת הדיון בראיות באופן פרטני, העובדה שהוא לא זומן להעיד יוצרת **חוסר ראייתי קריטי** בנסיבות תיק זה, ופועלת במידה רבה לחובת התביעה ולטובת הנאשמים.

איני מקבלת בעניין זה את טענת המאשימה כי הנאשמים יכולים היו לזמן את אבי לוי להעיד. מדובר במי שהודה **בשותפות עם הנאשמים בעבירות רבות של מרמה**, ובנסיבות אלה, לא ניתן לצפות מהנאשמים לזמן אותו כעד הגנה.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 5019/09 **דביר חליווה נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 20.8.2013) (להלן: **"עניין חליווה"**) בהתייחס לטענה דומה:

"אותם עדים פוטנציאליים היו אמורים, לכאורה, לחזק את גירסת המתלוננת, ולא את גירסת המערער. אין איפוא כל תימה בכך שהסניגוריה העדיפה, משיקולים ברורים, שלא לזמן מיוזמתה את העדים הנ"ל. הדבר איננו גורע מן המסקנה הראייתית לפיה אי-זימונם של עדים מסוימים, אשר צד טוען כי עדותם היתה תומכת בגרסתו, פועל לחובתו של אותו צד (כאן התביעה)".

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

סוגי הראיות

71. סוגי הראיות שהוצגו על ידי המאשימה, להוכחת עבירות המרמה המיוחסות לנאשמים 3-5, הם כדלקמן:
- א. עדויות הלקוחות שבפניהם הוצגו לכאורה המצגים הכוזבים.
 - ב. הוגשה חוות דעתו של מומחה מטעם התביעה, אביב שפרשטיין והוא נחקר על חוות דעתו בבית המשפט. מנגד הוגשה חוות דעת מומחה מטעם ההגנה, דוד ליטבק.
 - ג. הוגשו חוות דעת והעידו שלושה שמאים שבדקו חמישה כלי רכב עובר לתיקונם על ידי נאשמת 2.
 - ד. בנוגע למרבית כלי הרכב נשוא כתב האישום, הוגשו על ידי המאשימה זיכרונות דברים של חברת אורדן, שבהם רשום כי הרכב נמכר למגרש על ידי חברת אורדן, וכי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי".
 - ה. רלוונטי לנאשם 3 בלבד - שיחות שנקלטו בהאזנת סתר בין נאשם 3 ליורם ריחני.
 - ו. רלוונטי לנאשם 3 בלבד - כחלק מפעולות החקירה הסמויה בתיק, ביצע צוות החקירה "ביום" מוקלט של רכישת רכב על ידי השוטרת ציפי דביר, במגרש של טרייד אין סנטר ובדיקתו במכון קומפיוטסט, אצל נאשם 3.
 - ז. המאשימה הפנתה לשקרים מסבכים של הנאשם 3 בעניינים מהותיים, הן בהודעותיו במשטרה והן בעדותו, אשר יש בהם, לטענת המאשימה, להוות סיוע לראיות התביעה.
72. להלן תינתן התייחסות כללית לסוגי הראיות האמורים.

הלקוחות

73. הראיות המרכזיות, וברוב המקרים אף היחידות, שהוצגו על ידי המאשימה להוכחת העבירות, הינן עדויות רוכשי כלי הרכב, אשר לטענת המאשימה, רומו על ידי הנאשמים 3-5.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אף שתיבחן עבירת המרמה בנפרד בנוגע לכל לקוח, ותינתן התייחסות מפורטת ביחס למשקל עדותו של כל לקוח בנפרד, יפורטו להלן מספר הערות כלליות הנוגעות לניתוח עדותם של הלקוחות, אשר לאורן תינתן התייחסות נפרדת לכל לקוח.

א. ככלל, מרבית הלקוחות לא תיארו באופן עקבי וחד משמעי אמירות ברורות בעל פה של הנאשמים. התרשמתי, כי הם מעידים אודות רושם כללי בלבד, "בגדול", וכי הם אינם זוכרים היטב את האירועים ואת הדברים המדויקים שנאמרו להם על ידי הנאשמים. **חלק מהלקוחות אף לא טענו כלל כי רומו על ידי הנאשמים 3-5, או בכלל.**

כן עולה מעדותם של הלקוחות, כי במרבית המקרים הם זכרו משפטים בודדים שנאמרו להם לטענתם על ידי הבודק, על אף שהודו כי הבודק ישב עימם ועבר איתם על כל הממצאים הכתובים בדוח הבדיקה, "סעיף סעיף". ניתן ללמוד מכך שנאמרו דברים רבים אחרים, שהלקוחות לא זכרו, וכי הם זכרו רק חלק קטן מהדברים שנאמרו על ידי הבודק.

לעניין זה יודגש, כי מרבית הלקוחות מסרו את דבריהם לחוקרי המשטרה חודשים רבים, ולעיתים אף כשנתיים, לאחר מועד הבדיקה. מדובר בשיחה שלא הותירה בהם רושם מיוחד, שכן במרבית המקרים הם כלל לא חשבו שהם רומו ואף היו מרוצים מהרכב שרכשו, עד ששמעו מחוקרי המשטרה אמירות קשות ביחס אליו.

בנוסף, כפי שיפורט בסעיף ד להלן, בשל כך שחקירתם של הלקוחות לקתה בחסר משמעותי, אודות עניינים מהותיים ביותר, העידו הלקוחות לראשונה בעניינים אלה בבית המשפט, **כחמש עד שמונה שנים** לאחר הבדיקה, דבר שמפחית במידה רבה את משקל דבריהם.

בנסיבות אלה, כאשר אדם מתבקש להעיד אודות דברים מדויקים שנאמרו לו, בשיחה שלא הותירה בו רושם, שנערכה זמן רב קודם לכן, קיים קושי רב להסתמך על זכרונו.

ב. בנוסף, הלקוחות בעדותם התייחסו לרושם כללי שקבלו על הרכב, שהתבסס הן על דברי הבודק והן על דברי נציגי המגרש, עימם שוחחו על הרכב, לפני הבדיקה, במהלכה ולאחריה, שלא בנוכחות הבודק. הלקוחות לעיתים קרובות לא ידעו לומר ממי שמעו את הדברים שהם זוכרים, וייחסו אמירות של נציגי המגרש לבודק, כפי שהתברר בהמשך עדותם.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

כך, לדוגמא, אמנן רודה השיב לשאלה מה אמר לו הבודק אודות הרכב, ובהמשך המשפט התייחס לכך שהוא נתן בו אמון משום שהוא אדם דתי וחובש כיפה, דבר שאיננו מתיישב עם תיאורו של הנאשם 3, אלא עם תיאורו של אבי לוי.

לעיתים לקוחות השיבו על השאלה מה נאמר להם על ידי הבודק בתשובה הכוללת הבטחה להורדת מחיר ולתיקונים, דבר שאיננו מתיישב עם דברי הבודק, אלא עם דברי נציגי המגרש. כאשר הופנתה תשומת ליבם לכך, הם הודו שטעו בעניין זה ואמרו שאינם זוכרים בדיוק מה נאמר להם ועל ידי מי (ראו למשל עדותם של יוסף נמי, מרי פרידמן שמעוני ורחל שושני).

אף ציפי דביר, השוטרת שערכה את הביוס, ואשר הייתה אמורה להיות ממוקדת במידה רבה יותר בשאלה מי מהחשודים אמר לה אילו דברים, הודתה כי בהודעתה לאחר הביוס תיארה את התרשמותה הכללית, מבלי לערוך את האבחנה המחויבת בין דברי הבודק לדברי נציגי המגרש והעידה, ומסרה, כלשונה את "העדויות הכלליות שלה על מה שהיה:

"אני לא יודעת אם זה היה רק לגבי הבוחן, אני מבחינתי כשמסרתי את ה, לפי מה ש, אני אומרת שוב אני לא זוכרת, אני מסרתי את הסיכום הזה, אני מסרתי את מה שהיה באותו יום, אם זה לגבי מי שהיה איתי הבחור הדתי ואם זה לגבי הבוחן, אני מסרתי על כל מה שהיה באותו יום, לא מסרתי על הבוחן בנפרד, אני לא זוכר שמסרתי על כך אחד מהם בנפרד, יש אחד, רק עדות אחת שמסרתי, אין מספר עדויות על כל אחד בנפרד, זה העדויות הכלליות על מה שהיה" (4.12.2012, עמ' 726, שורות 12-18; ההדגשות שלי – ש' ק').

את העירוב בין דברי המוכר לדברי הבודק בעניין זה, ניתן ללמוד מהקלטת הביוס של ציפי דביר. ניתן לראות, כי לאחר שהסתיימה השיחה עם הנאשם 3, וציפי דביר ונציג המגרש יצאו מהבדיקה, אומרת ציפי לנציג המגרש כי שמעה מהבודק כי קיימת פגיעה בשלדה, והוא מיד שולל זאת, דבר שמסביר את הרושם הכללי עימו יוצא הלקוח, אף אם הדברים נאמרו כנדרש על ידי הבודק. ואלה הדברים (דובר 1 הינו נציג המגרש):

"דובר 1: הוא מפחיד כשהוא אומר זה וזה וזה וזה וזה.

ציפי: תשמע, אני שומעת פגיעה בשאסי.

דובר 1: אני אסביר לך.

ציפי: כי אני יודעת שזה תמיד מה שאמרו לי לבדוק.

דובר 1: שניה, אז אין פה שאסי, זה אחד, אבל אני אסביר לך.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ציפי : גם עזרא אמר לי שפגיעות בשאסי זה מה שחשוב"
(ת/340א' עמ' 20 שוי' 15-20 ; הדגשות שלי – ש' ק').

ג. מרבית הלקוחות תיארו פער קל בלבד, אם בכלל, בין הדברים שנאמרו להם בעל פה, לבין הדברים שנרשמו על גבי דוח הבדיקה, ולעיתים דובר בפער שעניינו בדקויות וניואנסים בלבד.

כך, לקוחות טענו כי נאמר להם שהרכב קיבל "מכה", או שקיימת בו פגיעה, אולם לטענת אותם לקוחות אין מדובר בתאונה.

דוגמא נוספת הינה טענת חלק מהלקוחות כי הנאשמים אמנם אמרו שהרכב עבר תאונה, אבל לא "תאונה תאונה".

ראו לדוגמא את האבחנה שעורך הלקוח ישראל טננבאום :

"כן, אבל כשאומרים ללא תאונות, אז כל אחד מבין את זה ומפרש את זה אחרת. יש, למשל קיבלתי פעם מכה באוטו, החליפו דלת אחורית. אני לא קורא לזה תאונה. מכה באוטו. כן. בן אדם עושה רברס, נכנס בעמוד, מקבל קימוט, לא תאונה. תאונה אני מבין שזה משהו קשה יותר" (14.6.2012, עמ' 457, שורות 29-32).

כן ראו את הדקויות בדברי אלברט איסקוב בעניין זה :

"ש: זאת אומרת שהיה ברור, היה ברור לך שהרכב עבר תאונות אבל לא תאונה מהסוג שאתה התעניינת

ת: בדיוק" (12.9.2012, עמ' 608, שורות 2-4)

וכן ראו את דברי אלון ישראל לוי :

"ש: כן. אוקיי. ואם המשטרה קובעת בדוח שזה תאונה קלה, זה גם היה טוב בשבילך?

ת: תלוי מה, יש תאונות קלות ויש תאונות קלות" (17.7.2011, עמ' 413, שורות 28-30 ; ההדגשה שלי – ש' ק').

ד. חקירתם של הלקוחות במשטרה לקתה בחסר משמעותי. התייחסותם לדברי הבודק הייתה ככלל קצרה וכללית, כאשר, בין היתר, לא הוצג להם דוח הבדיקה, הם לא נשאלו שאלות מהותיות ביותר על הדוח ועל התייחסותם אליו, ועל כן תשובתם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

החיונית בעניין זה, נמסרה לראשונה, בבית המשפט, כחמש עד שמונה שנים לאחר הבדיקה, כשזיכרון אודות האירוע היה רעוע אף יותר מזה שהיה כאשר מסרו את הודעותיהם במשטרה. עובדה זו פוגעת אף ביתר שאת במשקל הדברים, במיוחד כאשר אנו עוסקים בדקויות של ניסוחים והבנה של מצב הרכב. יצוין כי מסקנתי בעניין זה התבססה על טענות הסנגורים בעניין, הן בעת שחקרו את העדים והן בסיכומיהם, אשר המאשימה לא חלקה עליהן; על תשובות החוקרים בעניין זה; על עיון בהודעות של עדים רבים שהוגשו לי מטעמים שונים; על מסמכי "בנק השאלות" של החוקרים שהוגשו בתיק, המפרטים את השאלות שנשאלו העדים (נ/20 ו-ת/346); ועל התרשמותי מהדברים הקצרים והכלליים שמסרו העדים בחקירתם הראשית, והדברים שהוצגו להם בכדי לרענן את זיכרונם.

לא ניתן הסבר מניח את הדעת על ידי החוקרים לכך ששאלות מהותיות אלה לא נשאלו, כאשר רפי וקנין, אשר הודה כי מדובר ב"חור בשאלה", השיב לעניין חלק מהשאלות כי אין לו הסבר לכך. כן השיב כי מדובר היה בחקירה משנית ובספח לחקירה המרכזית בלבד, וכי בעניין מכון קומפיוטסט הלקוחות נשאלו "בדרך אגב". עוד השיב כי אין זה רלוונטי לשאול את הלקוחות אודות דוח הבדיקה משום שיש להניח ממילא כי הלקוחות לא הבינו את הכתוב בדוח.

"ת: אני לא יודע לענות לך איך זה שלא שאלו, אם אתה שואל אם זה מגמתי זה לא מגמתי, זה חור בשאלה, לא שאלו" (4.12.2012, עמ' 758, שורות 31-32).

וכן:

"העדות שלו למה, אני לא יודע לענות נקודתית למה חוקר כזה או אחר לא שאל את השאלה הזאת, אני יוכל לומר רק ככה שהחקירה בעיקרה התמקדה בכל העניין הזה של טרייד אין סנטר, **החקירות הללו הן חקירות משניות כאלה שנחקרו אגב האמירות שבוצעו**, ולכן רוב הקשר שלי בעיקר היה לטובת החלק המרכזי. ע"וד אודיז: שהוא?
העד, מר וקנין: שהוא הטרייד אין סנטר" (4.12.2012, עמ' 761, שורות 1-7; ההדגשה שלי – ש' ק.).

ועוד:

"ת: תן לי להשלים ואז אולי אני יענה לך, קומפיוטסט זה החלק המשני, אנחנו התייחסנו בקשר שנוצר בין טרייד אין סנטר לבין אותו אחד, הקמפיוטסט זה נלווה ולכן אם הוא נשאל על

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

קמפיוטסט הוא נשאל דרך אגב" (4.12.2012, עמ' 768, שורות 5-7; ההדגשה שלי – ש' ק').

אף לחוקרים גיא גונן ולמרינה אריכמן לא היה הסבר לכך (עמ' 869-863 ועמ' 948-946 בהתאמה).

ה. מעדותם של מרבית הלקוחות עולה כי הם הושפעו מדברים שנמסרו להם על ידי חוקרי המשטרה על כלי הרכב שהם קנו, והעידו תחת רושם זה.

עד אחר העיד, כי עד ששמעו את דברי חוקרי המשטרה, הם כלל לא חשו בבעיה כלשהי ברכב שקנו ולא חשבו שרומו בדרך כלשהי. רק לאחר שהגיעו למשטרה, שם נמסר להם על ידי חוקרי המשטרה כי קיימות בעיות רבות ברכב שקנו, לעיתים בעיות קשות ובטיחותיות, אשר עשו להם "שחור בעיניים" כדברי אחד הלקוחות, חשו כי רומו וכי הם נוסעים ברכב לא בטיחותי שמסוכן לנהוג בו. מתוך תחושה זו, אותה ראו כעובדה, שבדרך כלל לא התבססה על ראיה אובייקטיבית כלשהי שהוצגה בבית המשפט, מסרו את גרסתם.

לעניין זה קיימות דוגמאות רבות.

ואלה דברי ישראל נחמן לעניין זה:

"ת: אומרים לי תקשיב, האוטו שלך מפורק, אתה, עשו לי שחור בעיניים בקיצר ... הגעתי לשם, ישבנו, הראו לי בדיוק את הכול,

...ש: מה הראו לך? מה אמרו לך, קנית אוטו חתוך?

ת: כן

ש: וקנית אוטו מסוכן, לא בטיחותי?

ת: קח בחשבון, כן, קח בחשבון שאנחנו נהיה איתך בקשר, יכול להיות, במילים האלה, אני עוד פעם אומר, יכול להיות שאנחנו נשבית לך את האוטו" (12.9.2012, עמ' 633, שורה 32 עד עמ' 634, שורה 16; ההדגשה שלי – ש' ק').

ואלה דברי ישראל טננבאום:

"ש: אבל למה? הסבירו לך, אמרו לך למה אתה פה?

ת: אמרו, לי הסבירו כשבאתי להעיד במשטרה, בזמנו שבעקבות כך הם הגיעו אלי, שקרה משהו במגרש ההוא והבינו שהיו שמה הרבה רמאויות. אותו חוקר במשטרה אפילו אמר לי, תדע שהרכב שקנית,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

קניית רכב שהיה מושבת במצב קטסטרופלי. זה כבר היה אחרי כמה שנים שכבר נסעתי ברכב. ולא חושב שהרגשתי את זה. אני לא מומחה לזה. אבל זה מה שאמרו לי, ועל כן, טוב לקחתי לתשומת ליבי, אמרתי – אוקיי, אז עבדו עלי, אז אני רוצה, יכול להיות שיהיה לי מזה משהו בחזרה? אולי אני קניתי רכב לא בערך הנכון שלו. אז אמרו לי – יכול להיות כי התגלו הרבה ליקויים באותו מגרש, ואנחנו בודקים את הנושא" (עמ' 448, שורה 29 עד עמ' 449, שורה 4; ההדגשות שלי – ש' ק').

כך העידה אופירה הדאי בעניין זה:

"ש: 70 אלף שקלים, את יודעת משהו היום על המצב של הרכב?

ת: היום אני יודעת שהאוטו עבר תאונה קשה. הרכב,

ש: איך את יודעת את הדברים האלה.

ת: אז המשטרה התקשרה אליי כשלושה חודשים לאחר הקנייה אני זוכרת שהייתי בבית, קיבלתי טלפון ואמרו לי תבואי אלינו יש, האוטו שלך עבר תאונה תגיעי אלינו לשמוע פרטים.

ש: כן.

ת: הייתי בהלם, הגעתי והראו לי תמונות שהאוטו עבר תאונה קשה מאוד, לא האמנתי שזה האוטו שלי, כאילו אני ממש, אני, אני כל כך התלהבתי לקנות אותו" (13.7.2011, עמ' 245, שורות 7-16; ההדגשות שלי – ש' ק').

ואלה דברי מאור זפקה:

"סיפרו לי שעברתי מרמה, או שהייתה מרמה במגרש הזה, שיש שם קומבינות עם הקומפיוטסט, ויש גם הונאה של מס הכנסה. סיפרו לי את הכל שם ואז אמרו לי בגדול את מצב הרכב שלי.

ש: ואמרו לך גם ששונה יחד עם הרשיונות, שזה רכב טוטאל לוסט?

ת: את זה אני יודע. היום אני יודע.

ש: את זה גם אמרו?

ת: אמרו לי שאת הרכבים האלה קונים אחרי תאונות.

ש: ומה? שהם רכבים טוטאל לוסט, שהם מתקנים ומוכרים לאנשים? זה מה שאמרו לך?

ת: סיפרו לי בגדול איך זה עובד. זה לא, זה רכבים שעברו פיצוצים, שעברו תאונות קשות ומחזירים אותם פשוט לכביש. אבל עם שסים, את קונה אותם בפחות...

ש: ... אומר לי הבוחן, שאין מצב שהרכב התהפך כמו שטענת כאן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: אני אמרו לי את זה בחקירה שהרכב התהפך. הוא עבר תאונה,

ש: אה, בחקירה אמרו לך את זה?

ת: בחקירה אמרו לי את זה ואמרו הרכב התהפך... אמרו לי הרכב עבר תאונה קשה, הוא התהפך, ויש לו פגיעה בקורות, ויש לו פגיעה מקדימה... סיפרו לי את כל המכות" (17.7.2011, עמ' 404, שורה 10 עד עמ' 405, שורה 16; ההדגשות שלי – ש' ק').

אבנר חסון העיד כך:

"ת: אמרו לי שהאוטו הזה הוא לא חוקי על הכביש... אמרו שהוא כאילו אוטו שירד מהכביש, החזירו אותו. אני לא כל כך מבין בעניינים האלה. אז הלכתי לחקירה. אמרתי זה מה שקניתי, זה מאיפה שקניתי.

ש: וחשבת בעצם שמאותו רגע הייתה לך הרגשה מהמשטרה שבעצם רימו אותך ונתנו לך מכונית מסוכנת?

ת: אני חשבת שאני חוזר בכלל במונית לעבודה.

ש: אוקיי.

ת: משאיר את האוטו אצלם ואני חוזר עם מונית לעבודה" (17.7.2011, עמ' 436, שורות 13-4).

ואלה דברי יחזקאל רג'ואן:

"אני יכול להגיד שנסעתי שלוש שנים על האוטו ולא היה משהו שהיה צריך תיקונים או משהו כזה, האוטו היה בסדר מבחינת נסיעה אני לא הרגשתי, עד שהזמינו אותי למשטרה ואמרו לי שהאוטו היה פגיעת שאסי או דבר כזה, לא, לא, הרגשתי כלום" (18.7.2011, עמ' 598, שורות 16-19).

שלמה עזריאל מסר את הדברים הבאים:

"ש: יופי. עכשיו, קודם כל, בוא אני ארגיע אותך. איפה האוטו הזה עד היום?

ת: אצלי.

ש: הוא עובר טסט כל שנה?

ת: הוא עובר טסט. זה מה שאני לא מבין, הוא עובר טסט. אם יש בעיה,

ש: מי אמר לך, מי הכניס לך לראש שיש בעיה?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: מה?

ש: מי הכניס לך לראש שבאוטו שלך יש בעיה? באמת אני שואל, אני שואל כי אני חייב.

ת: מהמשטרה, נו, הבנתי.

ש: מהמשטרה הבנת את זה?

ת: כן" (12.9.2012, עמ' 581, שורות 12-2; ההדגשות - שלי ש' ק').

ואלה דברי ליאור קלנר:

"ש: כן. עכשיו, עוד פעם, כל, אני, אני רוצה להבין עוד פעם כי אנחנו שומעים את זה מהעדים אחד אחרי השני. מה שלך בעצם מהחקירה המשטרית נכנס בראש חרדה בטיחותית מהאוטו?

ת: נכון.

ש: למעשה, הממצאים האלה לא מעלים אותה, לא מאששים אותה בכלל, אין בעיה בטיחותית. האוטו הזה קרה לו משהו בטיחותי? קרה לך איתו משהו? יצא ההגה, עף גלגל, עף הדלת?

ת: בוא נגיד שלא השארתי אותו הרבה זמן כדי לבדוק את זה, כדי שיקרה לי.

ש: אבל, אבל,

ת: מה שחשבתי בזמנו, הייתה לי תינוקת ואני לא הייתי מוכן, כאילו, לנסוע עם תינוקת באוטו כזה.

ש: עכשיו, הדבר הזה, הווירוס הזה של הביטחון, החרדה הזאת מהבטיחות של האוטו הוא בעצם תולדה רק של החקירה והמשטרה, נכון? מכל ההתנהלות הזאת כמו שגם אמרת בעדות, נכון?

ת: כן" (12.9.2012, עמ' 591, שורות 14-28; ההדגשות שלי – ש' ק').

וכן:

"ש: כי אני רואה שבסוף החקירה המשטרית שלך אתה מצהיר ככה, 'אני רק מקווה שהרכב שלי ייבדק וימצא בטיחותי כי אם לא אני אתבע אותו עד הגרוש האחרון ויותר מזה'. זה בעצם מלמד על הדאגה שהייתה לך מהסיפור ששמעת שם?

ת: נכון.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: וכשאתה בעצם פה מכוון את הכעס שלך כלפי המגרש או כלפי המכון, על מי חשבת, או על שניהם אפילו? באותו רגע כשאתה שומע שהרכב שלך יורד מהכביש אתה כל מי שקשור לעניין הזה נגדך, נכון?

ת: אלי"ף כל, כאילו, אני הלכתי ועשיתי,

ש: תכף, תכף נדבר על זה. אני מדבר על אותה סיטואציה, מה שאני אמרתי זה הגיוני או שזה לא? כן?

ת: אני כועס על שניהם את האמת, כאילו.

ש: נכון. בעיקר באותו רגע שאתה אומר כאן שאתה מדבר על האלמנט הבטיחותי. זאת אומרת, כי אתה הבנת מהחקירה שיכול להיות שהרכב שלך לא כשיר.

ת: נכון.

ש: נכון. עכשיו תשמע, אתה גם כועס על אבי עד כדי כך שאתה קורא לו בחקירה 'הגמד הזה'. הוא בא לך לא טוב באותו רגע הסיפור שלו, נכון? אתה צריך להגיד כן, זה לא,

ת: כן" (12.9.2012, עמ' 586, שורה 21 עד עמ' 587, שורה 7).

שי דוד מסר את הדברים הבאים:

"ת: גם שם לא נכנסו יותר מדי אבל אמרו שהיו שם כל מיני קומבינות עם הרכבים,

ש: ושיש רכבים שירדו מהכביש ועלו

ת: כן, ושכדאי שתבדוק את הרכב שלך, שיכול להיות שהוא אפילו לא בטיחות ומחובר שני חלקים. את זה אני זוכר.

ש: אנשים אומרים בדיוק כמוך ואומרים שהרגישו רע מאוד.

ת: בטח שהרגשתי רע מאוד.

ש: ונכנסו לחרדה שאולי זרקו את כספם

ת: את הכסף אני כבר הבנתי שזרקתי. אני פחדתי בקטע הבטיחותי כבר, בקטע שהאוטו ...

ש: שהוא מסוכן.

ת: כן" (19.9.2012, עמ' 559, שורה 25 עד עמ' 560, שורה 2; ההדגשה שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-10-17813-01 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עוד ראו לעניין זה את עדויות הלקוחות הרבים הבאים: שי דוד (11.11.2012, עמ' 558, שורות 14-17 ושורות 23,24); צביה בן לולו (5.2.2013, עמ' 735, שורות 19-29); טטיאנה אאולוב אבישצנקו (5.2.2013, עמ' 742, שורות 3-14); מטיקיו דמקו (1.7.2012, עמ' 542, שורות 1-21); בתיה גולר (19.7.2011, עמ' 641, שורה 6 עד עמ' 642, שורה 17 ועמ' 648, שורות 7-17); יוסף גאון מעטוף (2.7.2012, עמ' 502, שורה 13, עד עמ' 503, שורה 16); אנדרי קושניר (2.7.2012, עמ' 521, שורה 15, עד עמ' 522, שורה 6 ועמ' 523, שורות 23-27); חשמונאי דהרזון (10.9.2012, עמ' 540, שורה 22 עד עמ' 541, שורה 12); אלכסנדר זרנקוביץ (10.9.2012, עמ' 553, שורות 1-3); מרי פרידמן (10.9.2012, עמ' 546, שורות 6-21); אלברט איסקוב (12.9.2012, עמ' 604, שורה 25 עד עמ' 605, שורה 25); רונן רחמים קטורזה (12.9.2012, עמ' 614, שורות 10-11, עמ' 615, שורה 27 עד עמ' 616, שורה 6, עמ' 616, שורה 15 עד עמ' 617, שורה 6); יוסף נמי (12.9.2012, עמ' 623, שורה 14 עד עמ' 624, שורה 14); ישראל נחמן (12.9.2012, עמ' 633, שורה 32 עד עמ' 634, שורה 16); דבורה בן עדי דהן (12.9.2012, עמ' 665, שורה 26 עד עמ' 666, שורה 19); יהודה חדד (19.9.2012, עמ' 544, שורות 12-23); דימיטרי צרקס (6.11.2012, עמ' 572, שורה 31 עד עמ' 573, שורה 23).

סיכום עדויות הלקוחות

74. נוכח האמור לעיל, ככלל, התרשמתי מעדויות הלקוחות, הינה כי קיים קושי רב, להסתמך על עדויותיהם בלבד, בכדי לקבוע כי הוכח מעבר לספק סביר כי בוצעה עבירה של מרמה בעל פה, בניגוד למסמך כתוב עליו חתמו הלקוחות.

ודוק, אין מדובר בהתרשמות כי הלקוחות מעוניינים שלא למסור אמת בבית המשפט באופן מכוון. במרבית המקרים המסקנה כי לא ניתן להסתמך על דברי הלקוחות, נובעת מכך שעל אף שהם מעידים מתוך אמונה כי הדברים היו כך, בפועל ייתכן שהם לא היו כך.

כאמור, ההתרשמות הינה כי הדברים שהם מוסרים אינם מדויקים דיים בכדי שניתן יהיה להסתמך עליהם לבדם לצורך הרשעה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

המומחים

75. לבית המשפט הוגשו שתי חוות דעת, מאת שני מומחים: מומחה מטעם התביעה - אביב שפרשטיין, ומומחה מטעם ההגנה - דוד ליטבק (ת/319 ו-נ/32 בהתאם), והם אף העידו בבית המשפט (להלן: "שני המומחים").

אביב שפרשטיין הינו שמאי רכב בהכשרתו ועוסק בתחום. דוד ליטבק הינו מהנדס רכב ויועץ בטיחות בתעבורה, ובין היתר גם בדק כלי רכב ועסק בתקינה, תחזוקה ושינויים ברכב.

במסגרת חוות הדעת התייחסו שני המומחים לחלק קטן מכלי הרכב נשוא העבירות המיוחסות לנאשמים 3-5. יודגש, כי שני המומחים לא ראו את כלי הרכב נשוא חוות דעתם, אלא כתבו את חוות הדעת בהתבסס על דוחות הבדיקה שערכו הנאשם 3 והנאשם 4 ושהוצגו בפניהם, ועל סמך תמונות שצורפו לחוות דעת שמאי שהוכנה בעניינו של רכב אחד.

לפיכך, חוות הדעת עוסקות בעיקר בשאלה האם הליקויים המצוינים בדוחות, מתיישבים עם סיווג הפגיעה המיוחס לאותם ליקויים, ולעיתים לשאלה אם הרכב הנדון עבר תאונה. העובדה כי כלי הרכב לא נבדקו בפועל על ידי שני המומחים, אלא התבססו על הכתוב בדוחות הבדיקה בלבד, מפחיתה במידה ניכרת מהרלוונטיות של חוות דעתם.

76. התרשמתי, כי מדובר בעדים מהימנים, מאוזנים ולא מגמתיים, אשר השיבו בהתאם לידוע להם ולא ניסו לסייע לצד זה או אחר.

יחד עם זאת, מהעדויות עלה כי דוד ליטבק קרוב יותר בתחום הכשרתו ועיסוקו לתחום בו עסקינן, וניכר היה כי הוא מכיר את הוראות הנוהל ת/300א', הרלוונטיות ומהותיות ביותר לשאלה אם הסיווג הקבוע בדוח הבדיקה, המתייחס לסיווגים הקבועים בנוהל זה, הינו סיווג מדויק.

מנגד, מעדותו של שפרשטיין עולה כי הוא מעולם לא שימש כבודק קנייה, כי הוא איננו מכיר כלל את הנוהל ואת כל מה שקשור אליו, ואיננו בקיא בסיווגים הרלוונטיים. לשאלות רבות שנשאל בעניין זה הן מטעם המאשימה והן מטעם הסניגורים, השיב כי איננו יכול להשיב משום שהוא איננו מכיר את הנוהל. בנוסף, בחוות דעתו דירג את הליקויים במשמעות "בינונית", דירוג שאיננו קיים כלל על פי הנוהל והסברו בדבר בסיס האבחנה בעניין הדרגות השונות בנוהל לא היה מדויק.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

זאת ועוד, שפרשטיין נחקר נגדית על ידי ב"כ הנאשמים על משמעות מושגים מקצועיים ובאופן פרטני על כלי הרכב המופיעים בחוות הדעת.

מנגד, ליטבק נחקר על ידי המאשימה על נושאים מעטים בלבד, מתוך הנושאים הרבים השנויים במחלוקת, ואשר המאשימה טוענת לגביהם טענות שונות, ולא נחקר על מרבית ממצאי חוות הדעת. כך, ליטבק לא נחקר כלל על כלי הרכב אליהם התייחס בחוות דעתו ולא נשאל כלל על כל טענות המאשימה בדבר אופן ניסוח הליקויים על ידי הנאשם 3, על אף שנוכח היכרותו את הוראות הנוהל היה מקום לשאול אותו על כך. בכך יש כדי לחזק במידה רבה את משקל דבריו.

אציין, כי לא מצאתי לקבל את טענת המאשימה כי העובדה שליטבק לא היה מודע לכך שקיים שינוי בין הנוהל המעודכן לקודם, וכי צירף את הנספח הקודם לחוות דעתו, כדי ללמד על כך שהוא לא מכיר את הוראות הנוהל. ממילא ברור כי היכרותו את הנוהל היא רבה במידה ניכרת מזו של שפרשטיין שכלל לא מכיר אותו או את המונחים המפורטים בו, כמפורט לעיל.

מכל מקום, וכפי שיפורט בעניינו של כל לקוח בנפרד, אליו התייחסו המומחים, לא מצאתי כי יש בעדותם לתרום לשאלות השנויות במחלוקת. בנוסף, ככלל, כאשר ניתנו הסברים סותרים לעניין מסוים על ידי שני המומחים, לא מצאתי להעדיף את דברי שפרשטיין על פני ליטבק.

זיכרונות דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר

77. במרבית המקרים, הוגשו על ידי המאשימה זיכרונות דברים אודות הרכב נשוא העבירות, ממנו עולה כי הוא נמכר למגרש על ידי חברת אורדן, ונרשם בו כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי". הנאשמים 8 ו-9 העידו כי במקרים אלה מדובר בכלי רכב שעברו תאונות שנזקם הוא בין 45%-60% מערך הרכב, אשר מוגדרים על ידי חברות הביטוח כ"אבדן להלכה". כלי רכב מסוג זה מיועדים לתיקון, בכפוף לעמידה בתנאי תקינות. במקרים מסוג זה חברת הביטוח מפצה את המבוטח, מעבירה לבעלותה את הרכב, ומוכרת אותו למגרשי הסדר. מגרשי הסדר יכולים לתקן את הרכב ולהעלותו מחדש לכביש, בכפוף לבדיקת תקינות ובטיחות לרכב (תקנה 309), אם נדרש, על פי הוראות השמאי.

לא ניתן ליתן לזיכרונות דברים אלה משקל רב, שכן למעט במקרים ספורים, שלהם תינתן התייחסות נפרדת, לא הוגשה חוות הדעת אודות מצב הרכב, אשר בהתבסס עליה נקבע כי נזק הרכב היה בין

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

60%-45%, ומכל מקום אין בהם כדי ללמד על מצב הרכב לאחר שתוקן ובעת שנבדק על ידי נאשמים 3-5, ועל מודעותם של הנאשמים לאמור בהם.

חוות דעת השמאים

78. בחמישה מקרים בלבד, מתוך עשרות כלי הרכב נשוא כתב האישום, הוגשו חוות דעת שמאים, אשר גם העידו בבית המשפט, שבדקו את כלי הרכב וערכו חוות דעת עבור חברות הביטוח, עובר למכירתם למגרשי ההסדר ולתיקונם על ידי מגרשים אלה. כאמור לעיל, מלכתחילה התביעה אף לא ביקשה לזמנם, אלא להציג את חוות דעתם רק לצורך ידיעתו של העד שבפניו הייתה חוות הדעת, ולא לאמיתותה:

"עו"ד שגיא: טוב, לגבי הדוחות השמאיים, אנחנו ניצלנו, הצגנו את העמדה שלנו שאנחנו לא באים להוכיח מה היה המצב של הרכב, אלא מה היה בתודעה של מי שעסקו בזה על מצב הרכב, לכן אם נמסרה חוות דעת שאומרת כך וכך לאורדן ורכשו את הרכב מאורדן ידעו מה המצב, אבל אם חבריי רוצים, אז אני מודיע כבר עכשיו, אנחנו לא נתווכח על זה. אני אוציא את כל עורכי חוות הדעת ואני אבקש שאני מוסיף את כולם שיבואו להעיד מה מצב הרכב. יש איזה חמישה כאלה, אז יבואו חמישה כאלה" (17.7.2011, עמ' 282, שורות 6-13).

מכל מקום, אני סבורה כי לחוות דעת אלה, ככלל, אין ליתן משקל רב, שכן לא הוכח כי הם היו בדיעת הנאשמים, ומשום שהרכב נבדק במועד אחר מזה שבו נבדק על ידי הנאשמים, ועובר לתיקונו, כאשר אף השמאים עצמם העידו על כך שתיקון הרכב נעשה לעיתים באופן כזה שקיים קושי לראות את הפגיעות, וקיים קושי לדעת כיצד נראות הפגיעות לאחר התיקון.

וכך השיב השמאי אוריאל אהרוני:

"עו"ד אודיז: אה, רגע. בבקשה. אהה, עכשיו תראה, בהנחה, שהרכב תוקן, באופן מעולה, ו, אהה, נעשה מה שביקשת ואותו חלק שסימנו בכתום הוחלף, אוקיי? מה שיראו אחר כך זה בעצם קורה חדשה שהוחלפה נכון? עכשיו,

עד, מר אהרוני: חדשה משומשת, לא משנה.

ש: כן, אבל רואים, יראו קורה תקינה, נכון?

ת: כן.

...

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש : ... אתה עומד בנקודת זמן אחרת לחלוטין מבודק. בודק רואה את האוטו יפה מסודר, להפליא. אולי. ואתה רואה אותו מעוך, הרי זו נקודת זמן שונה לחלוטין מוסכם?

ת : כן.

...

ש : עכשיו, ו, ואנחנו שמענו תיאורים, יש תיקונים שנעשים בצורה מאוד טובה שמיישהו מפספס נקודת הלחמה. זה משהו שקורה. לא בזדון. קורה. בן אדם לא ראה נקודת הלחמה. נכון? יכול לקרות.

ת : נכון" (14.11.2012, עמ' 674, שורה 18 עד עמ' 676, שורה 23).

וכן:

ש : נכון? אוקיי. עכשיו, לך, זה נשאלת גם קודם, אני רוצה לוודא שזה גם לגבי הרכב הזה, אין דרך בעולם לדעת באיזה מצב בודק הרכב רואה את הרכב, זאת אומרת מה תוקן בו, מה לא תוקן, מה נוסף.

ת : לא

ש : אין לך שום דרך לדעת את זה, נכון?

ת : לא" (14.11.12, עמ' 705, שורות 32-27).

ואלה דברי השמאי דקל לוי:

ש : השאלה שלי, האם מוסכם עליך שיש שתי נקודות זמן שונות בעובדות שלהן, אחת היא שאתה רואה את הרכב פגום, ואם אחר כך תיקנו אותו מצוין להפליא זו נקודת זמן אחרת, נכון? -

ת : כן. (14.11.2012, עמ' 715, שורות 27-24).

...

ש : ה, אתה יודע, זה שקנה אותו היה כאן ואמר לנו שהוא הלך למוסך טויוטה מרכזי ואמרו לו שהרכב תקין, הכול בסדר. זה יכול לחיות זה עם זה, רכב עבר תיקון והוא מתקן, הכול טוב, אין סתירה בין הדברים.

ת : כן" (14.11.2012, עמ' 717, שורות 25-22).

וכך השיב השמאי יצחק נתח:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש"ש : בעצם על פי חוות דעתך, אם מוסך לוקח את חוות הדעת שלך ופועל על פיה, מחליף את כל החלקים שאתה ציינת שם, מבצע את כל העבודות אמור לעמוד אוטו שלם ומושלם?

ת : נכון.

...

ש : ... הכוונה שלי היא שאנחנו נמצאים בפאזה אחרת לגמרי, שהנאשם רואה את האוטו לא כמוך עם הנזקים בעין אלא הוא רואה את הרכב מתוקן לחלוטין. זו כבר אופרה שונה לגמרי נכון?

ת : נכון

ש : ולך אין כל מושג מה קורה אחר כך עם הרכב הזה?

ת : נכון.

ש : יכול להיות שהאוטו הזה אחר כך מתקנים אותו בצורה גרועה מאוד ויכול להיות שעשו אותו מושלם. אתה לא יודע?

ת : לא... " (19.9.2012, עמ' 539, שורה 14 עד עמ' 541, שורה 1).

וכך השיב לעניין זה המומחה מטעם התביעה שפרשטיין:

ת : תראה, יש דברים שאתה יכול לראות בעין אדם, בעל מקצוע סביר יכול לראות בעין אדם, אתה יכול לראות את זה, אתה יכול לבדוק, עוד פעם, לוקח אנשים שעובדים שמקצוע הזה הרבה שנים, שמאים, קציני בטיחות, מכונאים, לא מכונאים, פחחים, בוחני רישוי, ויש דברים שאתה צריך כלי עזר. לכל מכון בדיקה שמכבד את עצמו, ואני מכיר, יש מה שנקרא מכשיר שנקרא אלקומטר, שאתה בודק, אני יכול להראות לך, אם אתה רוצה שאני אראה לך איך הוא נראה, זה מכשיר שבדק עובי,

ש : בלי המכשיר הזה אני יכול לפספס? האדם, הבוחן הסביר יכול לפספס?

ת : תלוי מה, תלוי איפה. יש מקרים שכן, יש מקרים שלא" (17.7.2011, עמ' 295, שורות 19-28; ההדגשות שלי – ש' ק').

אף דוד ליטבק כתב בחוות דעתו (נ/32), כי "במידה ותיקון בקורות השלדה נעשה בצורה מקצועית קשה לזהות פגיעה בקורות... במידה ותיקון בקורות בוצע מקצועית – קשה לזהות פגיעה בהן" (נ/32, עמ' 14).

הפנייה למכוני הבדיקה בהם עבדו הנאשמים 3-5

79. לטענת המאשימה, המוכרים והעובדים בטרייד אין סנטר נהגו להפנות את הלקוחות למכוני הבדיקה בהם עבדו הנאשמים 3-5, מתוך ידיעה, כי הנאשמים, אשר שיתפו עימם פעולה, יציגו בפני הלקוחות מצגים כוזבים ומטעים ויסייעו להם למכור את כלי הרכב.

80. לאחר שבחנתי את דברי הלקוחות לעניין זה, מצאתי כי התמונה שעולה מדבריהם אינה חד משמעית, ואין בה כדי להניח תשתית מספקת דיה להוכחת קשר פסול בין הנאשמים 3-5 לבין המוכרים במגרש, או לשנות את המסקנה הברורה העולה מהראיות הפרטניות לגבי כל לקוח ולקוח.

81. אכן, מדברי חלק מהלקוחות עולה, כי הוצע להם לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט ובמכון הדרום. ואולם, במרבית המקרים לא היה זה בניגוד לרצונו של הלקוח או לאחר שהוא הביע רצונו ללכת למכון בדיקה אחר. רק במקרים ספורים (כשבעה מתוך 63 הלקוחות נשוא כתב האישום) צוין על ידי הלקוח, כי הוא היה מעוניין לבדוק את הרכב במכון בדיקה אחר ונציגי המגרש שכנעו אותו ללכת למכון קומפיוטסט או מכון הדרום. בעניין מכון קומפיוטסט ציינו מרבית הלקוחות, כי היו מעוניינים לבצע את הבדיקה במכון זה, משום שהוא היה קרוב למגרש טרייד אין סנטר ומשום שהוא היה מוכר להם כמכון אמין.

בעניין מכון הדרום קיים קושי לקבוע ממצא בעניין זה, שכן מלכתחילה מיוחסות לנאשמים עבירות כלפי מעט מאד ללקוחות, ועל כן לא ניתן ללמוד על הפנייה שיטתית של לקוחות למכון זה.

זאת ועוד, מהראיות עולה, כי היו מקרים רבים בהם הלקוחות ציינו כי הלכו למכוני הבדיקה בהם עבדו הנאשמים 3-5 מרצונם ומבלי שהוצע להם ללכת למכונים אלה, והיו אף מקרים בהם הוצע ללקוחות לבדוק את הרכב במכון בדיקה אחר, והלקוחות הם אלה שהיו מעוניינים לבצע את הבדיקה במכון הבדיקה הרלוונטי לנאשמים 3-5.

עדים נוספים

82. כן העידו עובדים של חברת טרייד אין סנטר, כמפורט להלן.

אליעזר גולדמן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

83. אליעזר גולדמן (להלן: "אליעזר"), העיד כי עבד בטרייד אין סנטר חודשיים וחצי לערך, וכי אבי לוי ויורם ריחני היו אחראים עליו. לדבריו, לעיתים היה לוקח את הרכב לבדיקה לבקשת אבי ויורם. אליעזר מסר, כי אבי לוי אמר לו, כי גם אם רכב עבר פגיעה "...אם מתקשרים, אני אומר בדיוק את מה שהוא אמר לי מילה במילה, תגיד שהכול תקין, ייקחו לבדיקה ויראו שם הכול" (6.11.2012, עמ' 547, שורות 12-13).

וכן:

"ת: אז אני אמרתי, היה רכב אחד, אטוס, שהיה לו מכה בכנף וזה היה גלוי לעין, הוא גם עקום, לא יישרו אותו או משהו כזה, ואמרתי, אמרתי לאבי, המחיר של אותו רכב שדיברתי הוא היה מאוד נמוך יחסית למחירון, וזה, אמרו לי 'עזוב, אל תגיד, מכה מכה ילכו לבדיקה, ושם יסדרו את העניינים, אתה הורס לי את הכול'" (6.11.2012, עמ' 548, שורות 2-6; ההדגשה שלי – ש' ק').

כן ציין, כי נאמר לו במגרש שהוא "מקלקל", משום שהוא לא יודע לדבר ולשכנע לקוחות לרכוש כלי רכב.

אליעזר העיד עוד, כי את כל הבדיקות ביצע במכון קומפיוטסט בנס ציונה, וכי במקרה אחד יורם אמר לו לא לבצע את הבדיקה בראשון כי "שרפו לו מכוניות" שם.

לעניין הבדיקה ציין אליעזר, כי הוא זוכר שהבודק היה יושב עם הלקוח כעשרים דקות (6.11.2012, עמ' 555, שורות 1-2) ומסביר כל דבר (6.11.2012, עמ' 553, שורות 31-32); כי היה יושב עם הלקוח, עובר דף דף בבדיקה ומסביר ללקוח. כן אישר שתמיד ניתן בסוף הסבר, לפיו לכל פגם שנמצא ברכב "יש מחיר" (6.11.2012, עמ' 554, שורות 15-19).

אליעזר מסר עוד כי השתתף בבדיקה עם ציפי דביר, כי לא ידע שהיא שוטרת סמויה וכי "הכל" התרחש כרגיל.

סיכום העדות

84. אין בעדותו של אליעזר כדי לחזק את ראיות התביעה נגד הנאשמים 3-5. יש בה אף לפעול במידה מסוימת לטובת הנאשם 3. אליעזר איננו מציין כי היה פגם כלשהו בהתנהלות של הנאשם 3, אלא להיפך, תיאר את האופן התקין שבו פירט הבודק את תוצאות הבדיקה בפני הלקוח.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הדברים אשר מסר העד מפי יורם ריחני ואבי לוי, הינם עדות מפי השמועה שאינה קבילה. אף בעניין זה פועלת לחובתה של המאשימה העובדה שאבי לוי לא העיד.

עזרא יעקב

85. עזרא יעקב (להלן: "עזרא"), עבד אף הוא בטרייד אין סנטר כמוכר מכוניות, כששה-שבעה חודשים, בין השנים 2006-2007. לעזרא הוענק מעמד של עד מדינה בהסכם בכתב שהוגש לבית המשפט (ת/344).

86. עזרא תיאר כיצד אבי לוי אמר לו "להתחייב" לגבי כל רכב, אף אם הוא עבר תאונה, ולומר שהוא במצב תקין וכי אין לו פגיעה בשלדה.

כאשר נשאל עם איזה מכוני בדיקה עבד השיב שרוב הבדיקות התבצעו במכון קומפיוטסט, והיה מכון נוסף שאליו היו מגיעים על מנת לבצע בדיקות, מכון הדרום ברחובות.

כאשר נשאל מדוע הלכו דווקא למכונים אלה, השיב עזרא כדלקמן:

"ש: מדוע למקומות אלה הלכתם?

ת: סביר להניח שיש לו אינטרס, הוא מכיר, אבל בלי שום קשר אני מכיר אותם בקומפיוטסט, ברחובות אני גם מכיר, זה לא קשור, אני מכיר את הבוחנים, זה לא קשור.

ש: אתה זוכר את הבוחנים שהיו? ספר לבית המשפט, מי היו הבוחנים

...

ת: מכון הדרום זה דויד, ואחד יוסי שאני מכיר, אני מכיר אותם בלי שום קשר..."
(6.11.2012, עמ' 582, שורות 18-25; ההדגשה שלי – ש' ק').

הוצגה לעזרא שיחה שהוקלטה בהאזנת סתר, בינו לבין יורם ריחני, בה נאמרו הדברים הבאים:
(ת/261):

עזרא: הלו

יורם: עזרא?

עזרא: אה יורם

יורם: איפה אתה?

עזרא: אני בדרך עוד מעט מגיע

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יורם : יש שמה מישהו רוצה ללכת ל... עם הסטרים ל... קומפיוטסט, אם...
 אם אתה לא יכול להוציא אותו מראשון תעיף אותו קיבינימט
 עזרא : אז הוא שמה כבר?
 יורם : כן, הוא רוצה ללכת לראשון אם אתה לא יכול להוציא אותו משמה
 או קומפיוטסט
 עזרא : אין ראשון, אני אומר לו אי אפשר אני לא יכול יש לי זה... אתה
 רוצה או רחובות...
 יורם : או שת...או שתלך איתו לקומפיוטסט נס ציונה או למכון הדרום
 עזרא : לא, אני יודע, או... איך קוראים להם... מהמומחה
 יורם : טוב ביי
 עזרא : יאללה ביי".

לאחר שעזרא עיין ממושכות בתמליל השיחה, השיב שזכור לו "משהו כזה"
 וכך:

"ש: כן, זכור לך משהו כזה בוא תספר לבית המשפט על הסיטואציה שכאן מדובר
 בשיחה.
 ת: זה סוג של הרכב הזה הסטרים, הונדאי, היה איזה לקוח שהיה צריך לקחת אותו
 לראשון, והוא פשוט לא היה מעוניין שניקה אותו לקומפיוטסט בראשון או לפה או
 לשם, או לקומפיוטסט בנס ציונה, המומחה, אני יודע זהו, זה מה שהוא רצה,
 משם, זה הכוונה שלו.
 ש: אתה יודע מדוע?
 ת: כי פשוט הוא לא רצה שיבדקו את המכוניות שם.
 ש: למה?
 ת: כי כנראה שהוא לא מכיר את האנשים שם ויש לו אינטרס שם, כי אם הוא
 יבדוק אותו שם האוטו כנראה לא יצא טוב, זאת אומרת יגלו משהו באוטו
 "(6.11.2012, עמ' 583, שורות 14-24; ההדגשה שלי – ש' ק')."

87. עזרא הדגיש בעדותו, פעם אחר פעם, בתשובה לשאלות חוזרות ונשנות, הן מטעם המאשימה, והן
 מטעם הנאשם 3, כי במהלך הבדיקה, היה הנאשם 3 מסביר ללקוח בצורה "הכי יפה" את מצב הרכב,
 ונותן לו הסבר נכון, מדויק, ומפורט אודות הממצאים בבדיקה. כן ציין, כי הבודק היה מציין בפני
 הלקוח אם הרכב עבר תאונה ואם קיימת פגיעה בשלדה, וכי הוא לא היה מנסה לסייע למכירת הרכב
 על ידי מתן תיאורים בלתי מדויקים אודות הממצאים שהתקבלו בבדיקה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ואלה, בין היתר, הדברים:

"בוא נגיע לסוף התהליך, כבר הבודק סיים את הבדיקה והוא יושב עם הלקוח כשאתה נוכח שם, מה קורה אז?"

ת: הוא מסביר לו בצורה הכי יפה מה המצב של האוטו.

ש: מה זה הכי יפה?

ת: שהמנוע, לפי התרשים, יש את הטבלה, גם כשיש באוטו מכה מסביר לו שיש לו מכה אבל בצורה, יש לזה השלכה בטיחותית נמוכה, גבוהה, לפי המצב של הבדיקה, לקוח היה מחליט לקנות את האוטו היה קונה את האוטו, אם לא מחליט לא קונה.

... אם בא לקוח, יושב מול הבוחן, בוא היה בא עם הדף, היה מסביר לו בצורה הכי יפה מה המצב של האוטו. אם יש תאונה של האוטו היה מסביר לו שיש תאונה באוטו, והלקוח היה מחליט לקנות היה קונה. בצורה הכי יפה היה מדבר. זה מה שהיה" (6.11.2012, עמ' 586, שורה 29 עד עמ' 587, שורה 12; ההדגשות שלי – ש' ק).

וכן:

"העד, מר יעקב: מה שזכור לי, מה שאמרתי, בסוף, הרי אחרי בדיקה יש טופס שמוצג מול הלקוח, יש גרף, ולפי הגרף הוא היה מוכר את האוטו, גם כשיש שילדה הוא היה מסביר לבן אדם יש שילדה באוטו, יש מכה באוטו, המנוע טוב, המנוע לא טוב, מבחינתו איזה השלכה בטיחותית, ברמה גבוהה, ברמה נמוכה" (6.11.2012, עמ' 594, שורות 9-4; ההדגשות שלי – ש' ק).

ועוד:

"ש: אז עכשיו בוא, בוא תגיד לי למה התכוונת במילים בצורה הכי יפה.

ת: הוא יושב מול לקוח ומסביר לו בצורה הכי יפה את הבדיקה של האוטו, מול האוטו הוא אומר לו זה האוטו, מנוע טוב, גיר לא טוב. אם הלקוח מחליט לקחת הוא לוקח. אם הוא לא לוקח אז הוא לא לוקח, זו האמת, זה מה שאני אמרתי וזה מה שכתוב פה, אם אני אמרתי דברים זה האמת, אין לי מה להוסיף. אם כתוב שאמרתי אני אמרתי" (14.11.2012, עמ' 765, שורה 27 עד עמ' 766, שורה 2).

כן אישר עזרא, כי היו מקרים בהם הוא לא עדכן לקוח כי רכב מסוים עבר תאונה, או שקיימת בו פגיעה בשלדה, ובבדיקה לאחר מכן הדברים התגלו ונמסרו ללקוח, אשר לעיתים החליט לא לרכוש את הרכב (14.11.2012, עמ' 774, שורות 15-24).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עזרא אישר שבעניינה של ציפי דביר התנהגו באופן רגיל משום שלא ידעו שהיא שוטרת.

88. המאשימה ניסתה לרענן את זכרונו של העד מדבריו בתמליל הודעתו הארוכה במשטרה, בו ציין בשלב מסוים כי הנאשם 3 "אולי עיגל פינות". עם זאת עזרא הבהיר בעדותו, פעם אחר פעם, והדבר גם עולה מעיון בתמליל הודעתו של העד, כי אף שהוא אמר דברים אלה בשלב מסוים, אין כוונתו לכך שהנאשם 3 לא מסר תיאור נכון ומדויק של הממצאים בבדיקה, והדברים נותרו בלתי ברורים. ואלה הדברים שמסר עזרא בחקירתו, מהם עולה כי על אף שאישר את המילים "מעגל פינות" שנאמרו בתחילה מפי החוקר, הוא חוזר על כך שהנאשם 3 תיאר את הממצאים והפגיעות ברכב באופן נכון ומדויק (ח=חוקר, נ=נחקר - עזרא):

נ: מה זה מעביר רכבים?

...

ח: רכב אה, שיש לו... הוא אומר אין לו... עבר תאונה, קיבל מכה מאחורה, מכת פח

נ: מה זה בעיה, בעיה שלי?

ח: זה לא בעיה שלך, אבל אתה יו, מודע לזה

נ: אני יודע, לא. אני מודע לזה שנכון, יש בדיקה, הולך לדוד ודוד בודק את המכונית, הוא...

ח: מעגל פינות?

נ: אז מעגל פינות, יכול להיות שהוא מעגל פינות

ח: לא, אתה

נ: בטוח

ח: רוצה לשמוע את זה ממך

נ: כן, הוא מעגל פינות. בוא נגיד, מה, מה זה מעגל פינות? הוא מסביר ללקוח כמו שצריך, אם יש שאסי הוא אומר לו שאסי, אם הוא אומר לו המנוע טוב, הוא אומר לו המנוע טוב והוא,

ח: אז מה הוא מ, אז איפה הוא מעגל פינות?

נ: אני לא יודע איפה הוא מעגל פינות, אז יכול להיות שהוא בא..., יכול להיות שהוא, הוא מוכר את האוטו, למעשה הוא מוכר את האוטו, למעשה

ח: נכון, אז למה דווקא דוד?

נ: כי הם מכירים אותו.

ח: בוא נחשוב ביחד

נ: זה בגלל שהוא חבר שלהם?

ח: למה, למה אם הוא אה, כשאתה, כשהבן אדם, כשאתה מדבר עם יורם או עם אבי... ואתה אומר להם יש לי בן אדם, לקוח על הרכב והם אומרים

לך הרכב הזה אתה הולך או לקומפיוטסט או רחובות

נ: כן, הוא אומר

ח: רוצה מקום אחר

נ: אין

ח: זרוק אותו

נ: נכון

ח: למה?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

נ: כי יש להם אינטרס, הוא ש...
 ח: מה האינטרס?
 נ: להעביר את הרכבים
 ח: לא, שהוא לא ימכור להם את האוטו
 נ: שימכור את האוטו... אבל יש מצב שגם הוא לא מוכר את האוטו
 ח: אין מצב, היו מקרים שהוא מכר להם רכבים דפוקים?
 נ: יש מצב, כן... כשיש שילדה לא, אבל יש מצב עם שילדה הוא מוכר.
 ח: מה זה מוכר? מעלים עין יענו?
 נ: לא, נשמה. הוא רושם שלדה והבן אדם קנה. מה זה מעלים? איזה שטו... (ת/343 עמ' 53, שורה 19, ההדגשות שלי – ש' ק').

89. כאמור, גם בעדותו בבית המשפט עזרא חזר פעם אחר פעם, כי על אף המילים הללו שנאמרו בחקירתו, הנאשם 3 מסר את הפרטים המדויקים, כולל פגיעות בשלדה ואם הרכב עבר תאונה. בעניין זה ראו הציטוטים לעיל, והן התייחסותו לדברים שהוצגו לו בחקירתו:

"ש: מה הוא רוצה שתגידי? הוא אמר לך עכשיו, תגידי מה ראית. שרכב שיש לו תאונה - יכתוב שאין לו. שמעת?
 ת: כן, כן, שמעתי.
 ש: ומה אתה אומר לו? לא נכון.
 ת: לפי בדיקה, מה שיש בבדיקה. יש בדיקה" (14.11.12, עמ' 779, שורות 21-25).

ובהמשך:

"ש: שקט. מה אמרת עכשיו? מה הוא שאל אותך? מה הוא שאל אותך? היו מקרים שהוא העלים עין? מה עשית?
 ת: לא, אין דבר כזה. אמרתי לא.
 ש: עם האצבע קפצת עליו, אין, לא היו מקרים, נכון?
 ת: נכון, נכון.

...

ש: (מוקרנת קלטת) אתה אומר, מה שאתה אומר כאן, אפילו שהוא חבר שלהם, אפילו שדוד צילבון חבר שלהם ואפילו שהוא מכיר אותי מלפני, הוא בודק למרות זאת את האוטו פיקס ומה שיש לאוטו הוא אומר.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת : נכון, נכון, זה נכון.

...

ש: אחרי זה הוא מסביר לך המון זמן שגם יש לך בעיה בתיק והוא יכול לסבך אותך, אבל הוא רוצה להשאיר אותך פיון. הכול כתוב פה, הכול נמצא. ולמרות כל הלחצים האלה, והדבר האחרון שאתה רוצה זה להיעצר שם, או להסתבך בתיק עם ביטוח לאומי, או לבוא לכאן כנאשם למרות הכול אתה נשאר להתעקש עד הרגע האחרון שהבודק לא שיקר בשביל אף אחד, נכון?

ת: נכון" (14.11.2012, עמ' 781, שורה 9 עד עמ' 782, שורה 29; ההדגשות שלי – ש' ק')

סיכום העדות

90. מרבית עדותו של עזרא פועלת לטובתו של הנאשם 3, כאשר הוא מעיד, כמי שנכח בבדיקות רבות שביצע הנאשם 3, ובהסברים שנתן ללקוחות, כי הנאשם 3 נותן ללקוחות הסברים מפורטים ומדויקים, ומוסר להם בצורה מפורשת וברורה את מצב הרכב לרבות אם הרכב עבר תאונה או שקיימת פגיעה בשלדה.

מנגד, קיימות שתי אמירות מפלילות שלו נגד הנאשמים, האחת, כי הוא משער שלאבי לוי יש אינטרס להביא את כלי הרכב לבדיקה במכון קומפיוטסט ומכון הדרום. השנייה, אמירתו בהודעתו במשטרה כי הנאשם 3 מעגל פינות.

לא מצאתי ליתן משקל לאמירות עד זה – לא המפלילות ולא אלה שפועלות לטובתו של הנאשם 3. כאשר לאמירות המפלילות, האמירה הנוגעת לאינטרס של אבי לוי נאמרה כהשערה, כאשר העובדה שאבי לוי לא הובא להעיד בעניין אמירות אלה, פועלת לחובתה של התביעה.

אשר לאמירה כי הנאשם 3 "מעגל פינות", כאמור, אף כאשר עזרא ציין זאת בהודעתו במשטרה, מיד הסביר כי הוא איננו מתכוון לכך שהנאשם 3 לא מסר מידע מלא ולא ברורה כוונתו במשפט זה.

בנוסף, את משקל האמירות האלה מפחיתות גם אמירותיו הרבות של העד לטובתו של הנאשם 3.

זאת ועוד, התרשמתי מאופן עדותו של עזרא ומתוכן דבריו, כי הוא מעיד מתוך אינטרסים שונים שמקשים על מתן אמון בדבריו. מחד גיסא, הוא חתם על הסכם עד מדינה וחש חובה כלפי מאשימה, ומאידך גיסא נראה כי הוא איננו מעוניין להפליל את הנאשמים ומעוניין בטובתם.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מעשים דומים

91. לטענת המאשימה, קיימים קווי דמיון ברורים בין כל העבירות, ובמיוחד קיימים קווי דמיון בין מעשים שונים של אותו נאשם, המצדיקים את יישום דוקטרינת המעשים הדומים שנקבעה בפסיקה במקרה דנן. כך, ככל שקיימים חסרים ראייתיים חיצוניים בנוגע לאישום זה או אחר, מתבקש בית המשפט לאמץ את הראיות החיצוניות המצביעות על המעשים הדומים ושיטת הפעולה של הנאשם, ולהחילן על אותם אישומים בהם קיימים בעיקר דברי הלקוח המרומה.
- עוד התבקש בית המשפט על ידי המאשימה, להסיק מהיסוד הנפשי שהוכח לגבי אותם אישומים בהם קיימות ראיות חיצוניות נוספות וללמוד מהם, על דרך דוקטרינת המעשים הדומים, את היסוד הנפשי הנדרש להרשעת הנאשמים בכלל האישומים.
92. המאשימה הדגישה, כי "מטבע הדברים אין זהות מוחלטת בין מעשי המרמה שביצעו נאשמים 3-5, בין משום שמדובר בנאשמים שונים, בין משום שמדובר בלקוחות השונים באופיים ובין משום שמדובר בכלי רכב ברמות פגיעה שונות".
93. לא מצאתי לקבל את טענת המאשימה בעניין זה. מעיון בדוחות הבדיקה, כמו גם מדברי הלקוחות, שכמפורט לעיל מצאתי ליתן להם משקל מועט גם כך, עולה כי אין קווי דמיון מספיקים בין הכתוב בדוחות הבדיקה ובין דברי הנאשמים על פי דברי הלקוחות.
- כך, לעיתים נטען כי הבודק מסר כי הרכב לא עבר כלל תאונה. לעיתים נטען כי אמר שהרכב עבר תאונה אך לא משמעותית. לעיתים נטען כי הבודק אמר במפורש שהרכב עבר תאונה ואף במספר מקומות;
- לעיתים נטען כי הבודק אמר כי לא הייתה פגיעה בשלדה כלל, לעיתים נטען כי נמסר שהייתה פגיעה בשלדה אך לא כתוצאה מתאונה, לעיתים נטען כי הבודק אמר שהייתה פגיעה קלה בשלדה;
- לעיתים נטען כי הבודק הפחית ממשמעות הליקויים ולעיתים כי העלים אותם לחלוטין;
- לא נטען כי נעשה שימוש על ידי הנאשמים באותן מילים בתארם את הרכב. כך, במקרים ספורים נטען כי הבודק עשה שימוש במילים "רכב מצוין" ו"מעולה"; במקרים אחרים נטען כי אמר שהרכב "בסדר", "תקין" ועוד מילים שונות.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- לעיתים נטען כי הבודק עבר על הבדיקה עם הקונה ברפרוף ולעיתים באופן מפורט; במספר מקרים בלבד (כחמישה), נטען כי הלקוח לא קיבל את דוח הבדיקה; במקרים בודדים נטען כי הבודק הסתיר את העמוד האחרון של דוח הבדיקה.
- בשני מקרים נטען כי הומלץ על רכישת הרכב, בעוד במספר מקרים נטען כי הבודק אמר במפורש כי איננו ממליץ לכאן או לכאן, וביתר המקרים לא צוינו אמירות ספציפיות לעניין זה.
94. למעלה מן הנדרש, ועל אף שאין מקום עוד להידרש לנכונות הדוחות הכתובים, לא מצאתי קווי דמיון מספיקים אף בהם.
- כך, במקרים רבים רשום בדוח הבדיקה כי קיימים ליקויים בשלדה, במרכב ובגג במשמעות גבוהה, לעיתים במשמעות נמוכה ולעיתים במשמעות שולית, מבלי שניתן לראות קו דמיון בעניין זה; לעיתים קיימות הערות בכתב יד על גבי דוח הבדיקה ולעיתים לא. גם כאשר קיימות הערות בכתב יד, הרי שאלה רבות ומגוונות, בעניינים משמעותיים וזניחים ובנושאים שונים (כמפורט בסעיפים 41-51 שלעיל);
- לעיתים נטען כי הנאשם 3 רשם בדוח הבדיקה תיאורים עמומים וכלליים על מנת להטעות ולעיתים לא. כך, נטען כי המונח "נגיעה בקורת האורך" נועד ליצור עמימות בנוגע לפגיעה בקורת האורך, ואולם קיימים מקרים בהם נרשם במפורש כי קיימת פגיעה בקורת האורך.
95. הלכה פסוקה היא שראיה בדבר "מעשים דומים" שעשה הנאשם, ו"שיטת ביצוע", במקרים אחרים, המייחדת את הנאשם, במקום שעל פי דין היא קבילה, עשויה לשמש סיוע וחיזוק במקום שיש צורך בכך. כאשר מדובר במעשים דומים, כוחם מתמקד בהשמטת הבסיס מתחת לטענות של טעות, תום לב וכו', בעוד ש"שיטת ביצוע" מצביעה על הנאשם כמבצע העבירה, כאשר טענתו היא כי לא הוא זה שביצע את העבירה.
- אכן, כאשר מדובר במעשים דומים, רמת הדמיון הנדרשת היא פחותה מזו הדרושה לעניין הוכחתה של שיטת ביצוע. נקבע, כי לעניין מעשים דומים די בקיומן של מספר נקודות דמיון המספיקות לקביעה כי המדובר ב"מעשה דומה", בעוד שלעניינה של "שיטת ביצוע" יש להוכיח רמת דמיון המתקרבת לזהות מוחלטת.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

96. במקרה דנן, נוכח האמור לעיל, לא מצאתי כי הוכח שמתקיים דמיון ולו במספר נקודות מספיק לצורך הקביעה כי מדובר ב"מעשה דומה".

אמנם התמונה העולה מדברי חלק מהלקוחות היא, כי הנאשמים הפחיתו מעט ממשמעות הליקויים שפורטו בדוח הבדיקה וייפו אותם במקצת. ואולם, אין בכך כדי להוביל למסקנה כי קיימים קווי דמיון בין המקרים, אלא אך כי קיים מכנה משותף מסוים ביניהם.

ו. מחדלי חקירה ותביעה

97. מצאתי לקבל את טענת הנאשמים כי התגלו בתיק מחדלי חקירה ותביעה קשים, אשר יש בהם כדי לפגוע באופן ממשי בראיות התביעה ולסייע לנאשמים.

בחלק מהמחדלים, אשר פורטו כבר לעיל, יש כדי לפגוע משמעותית באופן ישיר בראיות ספציפיות של התביעה. כך מצאתי, כמפורט לעיל, כי מחדלי חקירה הפחיתו ככלל ממשקל עדויות הלקוחות.

בחלק מהמחדלים, יש כדי לפעול לטובת הנאשמים ולחובת התביעה בראייה כללית של הראיות בתיק.

98. מחדלי התביעה והחקירה אשר פורטו לעיל, הם: לא נעשו בדיקות נוספות של מכוני בדיקה לכלי הרכב נשוא כתב האישום, כך שלמעשה לא קיימת ראייה אובייקטיבית לגבי מצב הרכב כפי שהיה בעת שהוא נבדק על ידי הנאשמים; אבי לוי לא זומן להעיד על ידי התביעה; חקירת הלקוחות נעשתה "בדרך אגב", באופן לוקה בחסר, ובלתי ממצה; העדים הושפעו מדברי חוקרי המשטרה כי הם רומו וכי כלי הרכב שלהם נפגע באופן משמעותי בתאונה, דבר שהשפיע על אופן עדותם; בנק ההערות ממחשבי קומפיוטסט לא נתפס.

99. מעבר לכך מצאתי מחדלי חקירה משמעותיים נוספים, כדלקמן: הנאשמים 3-5 לא נחקרו במשטרה כלל על רובם ככולם של הלקוחות, אשר לגבי כל אחד מהם הואשמו בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. כך, נאשם 3 נחקר על ארבעה לקוחות מתוך 37 שבכתב האישום; נאשם 4 נחקר על שלושה לקוחות מתוך עשרה שבכתב האישום; ונאשם 5 נחקר על לקוח אחד מתוך שישה שבכתב האישום.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מדובר במחדל חמור אשר לא איפשר לנאשמים להתגונן כראוי מפני העבירות החמורות שיוחסו להם, כאשר הם למעשה נחקרו על עבירות אלה לראשונה בחקירתם בבית המשפט כשש עד שמונה שנים לאחר ביצוע העבירות. בוודאי שבחלוף זמן כה רב לא היה ביכולתם לזכור דבר, להיערך כנדרש ולשמור ראיות, והם התבססו בתשובתם אך על דוחות הבדיקה הרלוונטיים לעבירות אלה. על החשיבות הרבה בצורך להתגונן כראוי מפני עבירות אלה, ניתן גם ללמוד מבקשותיו החוזרות של נאשם 4 לערוך עימות עם לקוחות, דבר שאף הוא לא נעשה.

רפי וקנין ראש הצח"מ נחקר על כך בהרחבה על ידי שלושת הסנגורים ולא עלה בידו ליתן כל הסבר לכך.

וכך השיב לב"כ נאשם 3:

ש: שבכל חקירותיו הוא נשאל על 5 רכבים, אחד של עד תביעה 26, של עד תביעה 28, של עד תביעה 14, של עד תביעה 52 וזה לא רלוונטי, אלה מה שציינתי ועוד רכב אחד, אין בעיה מספר 6106323 זה רכב שהוא לא בכתב האישום בכלל, אוקיי? 5 רכבים בכלל הוא נשאל שאלה כלשהי לגביהם, אלף אני שואל, מי בחר את חמשת הרכבים האלו?

ת: כנראה שזה מה שהיה בהתחלה עד שאספו את כל החומר.

ש: לא, זה לא בהתחלה, זה ממש לא.

ת: לא יודע להגיד לך" (5.2.2013, עמ' 793, שורה 30 עד עמ' 794, שורה 5).

וכך לב"כ נאשם 4:

ש: הבנתי וראית ששאלו אותנו ומה? אני שואל שוב ואני אעבור הלאה, האם צריך להטיח בנחקר את הראיות שיש נגדו, בכל שלב שהוא מחקירה, זכותך לחלק את זה איך שאתה רוצה, אבל אני מראה לך את השלב היחיד שהיה לו את ההזדמנות לשמוע.

ת: במקרים ספציפיים, במקרים מסוימים, כן, לא בכל המקרים צריך להטיח את הכל.

ש: לא בכל המקרים, אוקיי.

ת: את הכל" (5.2.2013, עמ' 812, שורות 9-2).

אף לחוקרי המשטרה גיא גונן ומרינה אריכמן לא היה הסבר לכך, כאשר נשאלו על כך על ידי מספר סנגורים (עמ' 908, שורות 17-6, עמ' 925-926, עמ' 961, שורות 5-2 ועמ' 966, שורות 19-18).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

וכך השיב רפי וקנין לשאלתו של ב"כ נאשם 4, הן באשר לכך שנאשם 4 לא נחקר על החשדות נגדו והן על כך שלא ביצע את פעולות החקירה המהותיות המפורטות לעיל, תוך שהוא מעביר את האשמה לפרקליטות שלא ביקשה על כך השלמת חקירה:

"העד, מר וקנין: בהנחה, בהנחה שמה שאתה אומר נכון, הפרקליטות עברו על זה ואם הם החליטו שזה מספיק מבחינתן זה מספיק, זה מה שאני מבצע"
(5.2.2013, עמ' 814, שורות 15-16).

100. מחדל נוסף הוא העובדה שבאופן שיטתי עדים מהותיים וחיוניים ביותר לעבירות המיוחסות לנאשמים, לא נחקרו. לא מעט עדים העידו כי הביאו עימם לבדיקה אדם נוסף, בין משום שהוא דובר השפה טוב יותר (ובמקרים מסוימים היחידי שדובר השפה העברית), ובין משום שהוא מבין בכלי רכב טוב יותר. עדים אלה לא נחקרו באף לא אחד מן המקרים, כאשר המשטרה הסתפקה בחקירתו של קונה הרכב בלבד, אף אם עדותו הייתה חלקית ואף בעלת משקל נמוך מזה של מי שהגיע עימו. שהרי, מטבע הדברים כאשר אדם מביא עימו אדם שמבין בכלי רכב, הוא יהיה קשוב פחות לדברים הנאמרים, מתוך הסתמכות על כך שאותו אדם יקשיב לדברים ויבינם. אף לעניין זה לא היה לחוקרים הסבר (ראו עדותה של מרינה אריכמן בעמ' 948-949).
101. לעניין מחדלי החקירה יצוין, כי מהראיות שהוצגו בתיק, ובעיקר מעדותו של רפי וקנין, ראש הצח"מ, עולה כי מחדלי החקירה נבעו מכך שהחקירה החלה מחשדות לתיקוני רכב בשטחים, גניבות רכב, משחתות של רכבים, סחר בחלפים, גררים לשטחים וכו', ובהמשך לעבירות מצד השותפים בטרייד אין סנטר. רק בהמשך, עלה החשד לעבירות מצד בודקי הרכב, ונושא זה היה ספיח של הפרשה המרכזית ומשני לה (עמ' 745, שורות 33-31 ועמ' 746, שורות 7-9).
102. אולם אין בכך כדי לשנות מן העובדה, שבסופו של יום, הוגש כתב אישום נגד הנאשמים שלפניי, בעבירות רבות וחמורות, שהחקירה בעניינם הייתה "בדרך אגב", כדברי רפי וקנין, לקויה, חסרה, ורצופת כשלים באופן שגרם לנאשמים עיוות דין ופגע ביכולתם להתגונן.
103. אכן, לא אחת קורה כי חקירה מתמקדת בנושא מסוים ובחשודים מסוימים, ולאחר מכן חל שינוי בעבירות נושא החקירה ובמעורבים בעבירות אלה. ואולם מרגע שחל שינוי זה, על המשטרה לבצע חקירה ראויה וממצה בגין העבירות החדשות הנחקרות, ונגד החשודים החדשים, ולא ניתן לקבל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- הגשת כתב אישום לאחר חקירה שנוהלה "בדרך אגב" וכ- "ספיח" לפרשה מרכזית, ומבלי שנוהלה בעניינם חקירה ראויה שתאפשר להם להתגונן כראוי מפני עבירות אלה.
104. בפסיקה נקבע לא אחת, כי גם במקרים שבהם התגלו מחדלים בחקירת המשטרה – ואפילו מחדלים חמורים – אין הדבר מוביל בהכרח לזיכוי הנאשם. כן נקבע, כי התביעה איננה חייבת להציג בפני בית המשפט את "הראייה המקסימאלית", אלא את "הראייה המספקת", וכי אם הוצגו בפני בית המשפט ראיות המספיקות להרשעה אין זה משנה האם היתה המאשימה יכולה להשיג ראייה "טובה" מזאת שהוצגה לבסוף (ראו סיכום בעניין חליווה).
105. כאשר קיימים מחדלי חקירה, על בית המשפט לבחון, האם בשל המחדלים האמורים עולה חשש כי קופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שהתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו, או להוכיח את גרסתו שלו.
106. בעניין חליווה, אשר ניתן לאחרונה, סיכם כב' השופט מלצר את נפקותם של מחדלי חקירה בעת מתן הכרעת הדין. השופט מלצר הדגיש את החשיבות הרבה, שעליה אין מחלוקת, לכך שהמשטרה, בפיקוח התביעה, תבצע את כל פעולות החקירה הנדרשות לחקר האמת. במיוחד הדגיש כב' השופט מלצר, את החשיבות שבביצוע כל פעולות החקירה הניתנות, כאשר בית המשפט מתבקש להרשיע נאשם על בסיס עדות אחת בלבד. לעניין זה הפנה כב' השופט מלצר אל דבריו הנוקבים של השופט רובינשטיין בע"פ 3090/11 ענתבאווי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.10.2012):
- "אשר למחדלי החקירה, לעתים חש אני כי קולנו בהקשר זה קורא במדבר, חרף נסיוננו ונסיונם של בתי המשפט בכלל בהערכת תיקים וראיות. לא אחת נדרשנו לצורך בהדרכת חוקרים ובליווי החקירות באופן שיצמצם מחדלי חקירה, ומקווה אני כי ההנחה אינה שבית המשפט יעשה תדיר את מלאכת ברירת התבן מן הבר חרף מחדלי החקירה. בע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] נזדמן לי להידרש בהרחבה לנושא מחדלי החקירה; וחלפו שש שנים מאז ניתן פסק הדין ההוא; האם עולם כמנהגו נוהג? הנה מקצת מן הנכתב שם:
- '... לא בכדי בחזית הדין, בגישה מרחיבה באה פסיקה מבתי המשפט המחוזיים, הנתקלים בשפיר ובשליה של הראיות, ולא אחת מהדהד מפייהם תסכול של מחדלים בחקירה ונפקותם".
107. עוד צוין בעניין חליווה, כי על פי הפסיקה, יש לבחון את התשתית הראייתית הקיימת לצד מחדלי החקירה והתביעה, ובהתאם להגיע למסקנה אודות נפקות המחדל בנסיבות התיק:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"המסלול "הטבעי" להתמודדות עם מחדלי חקירה, כפי שעולה מפסקי הדין של בית משפט זה, היא באמצעות הצבת ה-"איך", לצד ה-"יש", כלומר: הערכת משקלה ההיפותטי של הראיה שלא נאספה, לעומת מכלול הראיות הקיים (ראו: ע"פ 9908/04 נסראלדין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.07.2006), בפיסקה 22). כאשר מגיע בית המשפט למסקנה כי חרף הראיות שנאספו, ואשר מצביעות לכאורה על אשמת הנאשם, קיימת עדיין אפשרות כי הראיה שלא נאספה היתה מעלה ספק סביר באשמתו – או אז הדין הוא שיש להורות על זיכוי מחמת הספק (ראו: ע"פ 10596/03 בשירוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.06.2006))."

כן ראו את שנקבע בע"פ 4384/93 אילן מליקר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.5.94).

"כאשר "חסרה" ראיה כאמור לתביעה - נזקף ה"מחדל החקירתי" לחובתה, שעה שנערך מאזן הראיות ונדונה השאלה האם הרימה התביעה את נטל ההוכחה המוטל עליה. ואילו מקום שהעדרה של הראיה "חסרה" להגנה, תוכל זו להצביע על ה"מחדל" כשיקול בדבר קיומה של ה"אפשרות" הנתענת על ידה, הכל בהתאם לנסיבות המיוחדות של הענין הנדון; וכמובן שלא תישמע בנסיבות כאלה מטעם התביעה הטענה כי חסרה הראיה הטובה יותר, שהיא נושאת באחריות להיעדרה."

108. אני סבורה, כי מחדלי החקירה והתביעה הקשים בתיק זה, כל אחד מהם ובוודאי בהצטברותם, פגעו בהגנת הנאשמים וגרמו להם עוול. כפי שפורט לעיל, ויפורט להלן בנוגע לכל אחד מהלקוחות, למעט בנוגע ללקוחה אחת, התשתית הראייתית שהציגה המאשימה בנוגע לכל העבירות המיוחסות לנאשמים 3-5, היא דלה ביותר, ומתבססת בדרך כלל בעיקרה על עד אחד בלבד, שעדותו בעייתית. מחדלי התביעה והחקירה הקשים שפורטו לעיל, אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשמים 3-5, ואשר מצטרפים לבעיות העולות מראיות התביעה, מובילים למסקנה כי יש לזכות את הנאשמים 3-5 מהעבירות המיוחסות להם, למעט בעניינה של לקוחה אחת הרלוונטית לנאשם 3 שבעניינה הוצגה תשתית ראייתית איתנה.

109. אציין, כי לא מצאתי לקבל את כל טענות הנאשמים 3-5 בדבר מחדלי חקירה בתיק.

כך, לא מצאתי בעובדה כי היו מקרים בהם נראה היה כי החוקרים לא הבינו באופן מושלם את המושגים והמטריה הרלוונטיים, כדי להוות מחדל חקירה שפגע בהגנתם של הנאשמים. החוקרים העידו כי נערכו ללמוד את הנושא (רפי וקנין, עמ' 750-749), ולא מצאתי בדוגמאות הבודדות שניתנו בעניין זה על ידי הנאשמים כדי לפגוע בהגנתם.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בנוסף, לא מצאתי לקבל את הטענה כי נאשם 3 הוצא מן החדר בו הוקלטה חקירתו, לחדר בו לא הוקלטה החקירה, באופן מכוון, ועל מנת שלא תתועד החקירה, בהעדר כל ראיה או אינדיקציה לכך שהדבר נעשה באופן מכוון (ראו לעניין זה עדותם של רפי וקנין בעמ' 785, וטל טחוקצקי (8.5.2013, עמ' 1070 שורה 20 עד עמ' 1071 שורה 4).

אף לא מצאתי כי קיים מחדל חקירה בכך שלא הוצאו צווים לחשבונות של נאשם 3 על מנת לראות אם קיבל תמורה כספית, שכן קיבלתי את ההסבר שהחשד היה לתמורה כספית בסכום כסף קטן, שמועד קבלתו לא היה ידוע (5.2.2013, עמ' 790, שורות 28-19 ועמ' 791, שורות 3-1).

110. אשר לטענת הנאשמים כי קיים פער משמעותי בין תיעוד הקלטת הודעותיהם, לבין ההודעות הכתובות, שמהוות תמצות של דבריהם במהלך החקירה. אכן קיים פער משמעותי. עם זאת, לא מצאתי כי מדובר בתמצות מגמתי ומטעה של הדברים, ונוכח העובדה כי הנאשמים 3-5 לא הודו בעבירות המיוחסות להם, ולמעט אמירות בודדות מפלילות, שבעניינן בחנתי את החקירה המוקלטת על מנת לבחון את הדברים המדויקים שנאמרו על ידי הנאשמים, הרי שאינני מוצאת כי יש בפער זה כדי לגרום להם עיוות דין או לפגוע ביכולתם להתגונן.

יחד עם זאת אעיר, כי אינני מקבלת את תשובת החוקרים לעניין זה, אשר חזרו והשיבו, כי אף אם קיים פער, אין לכך חשיבות שכן החקירה ממילא מוקלטת (ראו עדותם של רפי וקנין (4.12.2012, עמ' 747, שורות 2-12); צחי בן חמו (26.6.11, עמ' 51, שורות 7-15); גיא גונן (23.4.2013, עמ' 902, שורות 1-3) ומרינה אריכמן (23.4.2013, עמ' 977, שורות 7-9)).

זאת, משום שכל תיעוד של חקירה צריך לשקף נכונה את הדברים שנאמרו על ידי הנאשם, אף אם לא ניתן לרשום מילה במילה את כל דברי הנחקר, ובנוסף, משום שחדשות לבקרים קיימות תקלות טכניות בהקלטות של חקירות ועל כן, ככל שקיים תיעוד כתוב של החקירה, יש לערוך אותו באופן המדויק והנכון ביותר, על מנת שישקף נכונה את דברי הנאשם, ולא להסתמך על התיעוד המוקלט של החקירה.

נאשם 3

111. בעניינו של נאשם 3 הוצגו על ידי המאשימה ראיות נוספות לראיות המפורטות בפרק הכללי, כמפורט להלן.

א. שיחות שנקלטו בהאזנת סתר

112. במהלך החקירה הסמויה הופעלו שתי עמדות האזנה לשני טלפונים של יורם ריחני. העמדות פעלו במשך חודש, החל מ-10.4.2007 ועד 10.5.2007. במהלך תקופה זו נקלטו מספר שיחות טלפון שנערכו בין הנאשם 3 לבין יורם ריחני.

113. כפי שיפורט בהמשך, בשיחות אלה, בצירוף הסבריו הבלתי משכנעים של הנאשם 3 לשיחות אלה, יש כדי להפליל את נאשם 3. ניתן ללמוד משיחות אלה, על קשר הקיים בין נאשם 3 לבין יורם ריחני, לפיו מתבקש נאשם 3 לסייע ליורם למכור כלי רכב מסוימים, ובתמורה לכך ייתן יורם לנאשם פיצוי כספי המכונה "בלטה". כן עולה הרושם מהשיחות, כי הנאשם 3 מסכים לכך.

114. יש בשיחות אלה כדי להטיל צל כבד על התנהלותו של נאשם 3. יחד עם זאת, אין די בשיחות אלה כשלעצמן, כדי לבסס את הרשעת נאשם 3 בעבירות שיוחסו לו, מבלי שהן מצטרפות לראיות כבדות משקל נוספות, וזאת ממספר טעמים.

ראשית, למעט ביחס לעבירה אחת, הנוגעת למרמה של אופירה הדאי (אשר בעניינה מצאתי כי יש מקום להרשיע את הנאשם 3), השיחות אינן מתייחסות לכלי רכב נשוא המרמה בכתב האישום, אלא לכלי רכב אחרים, אשר לגביהם לא יוחסו לנאשם 3 עבירות, ואין לדעת מה אמר הנאשם 3 ללקוחות בעניינם, ואם בכלל נרכשו כלי הרכב על ידי אותם לקוחות.

שנית, בשיחות אין כדי להוות ראיה לכך שהנאשם 3 הציג בפועל מצגים כוזבים גם בנוגע לכלי הרכב עליהם הוא דיבר עם יורם בשיחות, כאשר רק בכך למעשה מואשם הנאשם. כאמור, עולה מהשיחות כי הנאשם מתבקש לסייע למכור את הרכב, ועולה הרושם כי הוא איננו מסרב לכך, אולם אין כל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ראיה ברורה לגבי מעשיו של הנאשם 3 בפועל, לא בנוגע לכלי רכב שיגיעו אליו בעתיד, ולא בנוגע לכלי רכב שכבר נבדקו אצלו, ומכל מקום למעט במקרה אחד, לא בנוגע לעבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום.

לכך מצטרפת העובדה כי יורם ריחני, שאמר את הדברים המפלילים ביותר בשיחות אלה, לא הגיע להעיד בבית המשפט על מנת שיתייחס לדברים אלה, ושותפו, אבי לוי, אשר היה שותף, לטענת המאשימה, למעשיהם של יורם והנאשם 3 ואף הודה בהם, לא זומן לעדות מטעם המאשימה. אבי לוי יכול היה לשפוך אור על האמור בשיחות אלה, כאשר אף המאשימה הדגישה בסיכומיה כי החשיבות של שיחות אלה "היא היכולת להבין את המערכת של היחסים בין נאשם 3 לשותפים" שניהם.

זאת ועוד, על אף ששיחות אלה מפלילות את נאשם 3, ומעלות חשד כבד נגדו, הן אינן חד משמעיות וניתנות לפרשנות. אכן נראה כי קיימות אמרות מפלילות בשיחות, ואולם ניתן ליתן לחלק מהן הסברים אחרים, ובנוסף קיימות אמרות שאינן מתיישבות עם תזת המאשימה, כגון אמירות בהן הנאשם איננו מסכים לבקשותיו של יורם, או לדוגמא איננו מבין מדוע יורם מדבר על בלטות (שיחה 5663 ת/295 מיום 9.5.07). דוגמא לחילוקי הדעות בנוגע לפרשנות הדברים שנאמרו בשיחות הינה דברי הנאשם בשיחה בת/219 "כן יש את השטויות הרגילים", שלגביהם טוענת המאשימה כי הנאשם מציין בפני יורם כי הוא **אמר** ללקוח את "השטויות הרגילים", ומנגד נטען כי הנאשם אמר ליורם כי קיימים ברכב "השטויות הרגילים".

יצוין לעניין זה, כי בראשית ניהול התיק, נוכח התנגדות הסנגורים להגשת השיחות, בשל כך שהדובר בהן לא יעיד בבית המשפט מפאת מצבו הרפואי, ניתנה על ידי החלטה המתירה הגשת שיחות אלה, בהסתייגות המפורטת להלן:

"באשר לשיחות שהדוברים בהן הינם הנאשם/עד ואדם שאיננו עד במשפט, קיימת רלוונטיות לעצם אמירת הדברים על ידי אותם דוברים שאינם עדים במשפט, **לשם הבנת דבריו של הנאשם או העד בשיחה, והקשרם**. שיחה הכוללת רק את דבריו של הנאשם או העד הינה שיחה חלקית ובלתי מובנת, כאשר מבלי לדעת למה השיב הנאשם ובאיזה הקשר נאמרים דבריו, לא ניתן להבין את דבריו ומשמעותם".

אף החלטה זו משליכה על המשקל שיש לייחס לשיחות אלה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

115. נוכח כל האמור לעיל, מצאתי כי יש בשיחות אלה כדי לשמש חיזוק לראיות התביעה רק כאשר בנוסף להן קיימות ראיות כבדות משקל המצביעות במידה משמעותית על אשמת הנאשם, אולם אין בהן לבדן או בצירוף ראיות דלות בלבד כדי לבסס הרשעה.
116. להלן פירוט השיחות ומשמעותן.
117. מהשיחות שנערכו בין הנאשם 3 לבין יורם, עולה כי קיימים יחסי חברות בין הנאשם 3 לבין יורם; כי יורם מדווח לנאשם 3 מעת לעת על כלי רכב שיגיעו אליו בהמשך, או האם עלה בידו למכור אותם לאחר הבדיקות; וכי הנאשם 3 חושש מלדבר עם יורם בסמוך לאנשים אחרים.
- כן עולה מהשיחות, שיוורם מבקש מהנאשם 3 לסייע לו למכור כלי רכב, ומתייחס לכך שייתן לו "בלטות". מהשיחות עולה כי הנאשם 3 איננו מסרב לכך ובמספר שיחות הוא אף משיב באופן שיש בו כדי ללמד כי הוא מסכים לכך.
118. בהודעתו במשטרה, הודה הנאשם 3 כי הכוונה בשיחות אלה, בעת השימוש במונח "בלטה", היא לפיצוי כספי תמורת זה שנאשם 3 יסייע ליורם למכור את הרכב (ת/187, שורות 205-195, ת/187 ב' עמ' 98-97). עם זאת הדגיש, כי לא הסכים לכך ולא עשה כן בפועל. לעניין זה אציין, כי לאחר שקראתי היטב את תמליל החקירה של הנאשם 3, לא מצאתי לקבל את טענת הסנגור כי דברים אלה הושמו בפיו של הנאשם, אלא כי הוא זה אשר מסר את הדברים, על אף שעשה כן בתשובה לשאלות.
- כאמור, כפי שיוצג להלן, קיימת אינדיקציה בשיחות כי הנאשם 3 הסכים לכך, אולם אין אינדיקציות ברורות לכך שהדבר נעשה בפועל.
119. ואלה דוגמאות לאמור לעיל:

שיחה 489 מיום 12.4.2007, ת/219

"יורם : אהה...תבוא תגיד שלום, תבוא תעצור אצלנו, בוא

דוד : אבל יש לי אנשים שמה לא כדאי

יורם : לא, אין אף אחד, תבוא נראה אותך, תבוא, מכרנו את האופל

...

יורם : דוד, מה, מה היה לאוטו בשלדה? יש משהו?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דוד : עזוב אותך נו, עכשיו אתה טוחן לי מים עכשיו?

יורם : לא...

דוד : עקום שם הכול למטה

יורם : וואלה לא ידע.. לא ידעתי, אתה.. פעם ראשונה האוטו בבדיקה

דוד : הוא עיקם את ה...צירייה שמה התעקמה לו

יורם : אה הבנתי

דוד : הצירייה הלכה אחורה שמה ועיקמה את השאסי מלמטה, אבל אה..
רשמתי לו משמעות נמוכה אבל כל הגוף מתוקן, גג צבע הכול

יורם : אבל האוטו נוסע חדש, נכון?

דוד : כן יש את השטויות הרגילים אמרתי לו תשמע, ההוא רק לא יודע
לדבר איתו, ההוא רק לא יודע לדבר אתה מבין אז הוא ישב בחוץ, אמרתי
לו לא, תקרא לו... תקרא לו שיבוא גם כן, שישמע.

יורם : נו?

דוד : אמרתי לו צריך לעשות שמה טיפול לאוטו וזהו. יעשה לו טיפול כללי,
טסט אין לו, וזהו

יורם : בסדר, עשינו לו טסט כבר, הכל

דוד : בסדר, מה? איפה נעלמת לי, אחושילינג

יורם : ואללה, אני יודע, אני קצת עסוק יותר מדי, באמת אני...יותר מדי
עסוק...

...יורם : אתה עובר מפה?

... כן, תבוא תבוא

דוד : אין אנשים אבל?

יורם : לא, אין

דוד : שלא יבוא לי פתאום ההוא, אתה מבין?

יורם : לא, לא

דוד : שלא יהיה סרט

יורם : לא, לא יהיה

...דוד : טוב אחי

יורם : ביי" (ההדגשות שלי – ש' ק').

שיחה 1655 מיום 18.4.2007, ת/228

"יורם : הלו, מה העניינים דוד? בוקר טוב

דוד : בוקר אור

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יורם : מה נשמע?
דוד : ברוך השם, מי זה?
יורם : יורם
דוד : אה אח שלי מה קורה מותק?
יורם : בסדר, הלך שמה מה שהלך, האופל וה... גולף".
דוד : כן אבל אתם נ... [קטוע] אתם נרדמים, בחייאת רבאק
יורם : למה? למה?
דוד : נהייתי יבש, נהייתי
יורם : מה זה נרדמים?
דוד : לא בא לבקר
...יורם: בדקת ת'אוטו, בדקת ת'... תן לו דיבור, יש לך שמה גם כן, יענו, בלטה.
דוד : כן אבל הבעיה שזה, אתה יודע אה...
יורם : בסדר נו, תן לנו לגמור, תבוא בסוף היום תיקח שתיים, שתיים וחצי יאללה.
דוד : אני לא... זה, אני לא... לא יכול לעבור
יורם : אבל האו... האוטו שאסי נקי אמרת פעם אחרונה.
דוד : יכול להיות... [ל.ב.]
יורם : בסדר, תעזור לי מה שאפשר ש... תבוא תיקח שתיים וחצי.
דוד : תעבור אתה.
יורם : אני יעבור בסדר, תגמור לי ת'עסקה הזאת.
דוד : בעזרת ה... תגייד לי משהו
יורם : מה?
דוד : ה... (ל.ב) מה יצא בסוף? ה... ספיסוואגן מה יצא בסוף?
... הוא לא בא אלי, הוא הלך לאמצע
יורם : לא הוא לא רצה הוא פחד לבוא ל... להיכנס לפה, אבי... אבי הלך איתו למכון הדרום
דוד : (ל.ב)
יורם : מכר לו ת'אוטו, היה לו... אני יודע מה... הוצאה בסדר הבדיקה הוא הלך, הוא הלך לעשות לו טופס לבן אדם
דוד : אה בסדר, בסדר
יורם : בסדר? אז תגמור לי ת'עניין ואני בא אליך בצהריים לתת לך... לתת לך שתיים וחצי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דוד : יאללה נעשה משהו" (ההדגשות שלי – ש' ק').

שיחה 1701 מיום 18.4.2007, ת/230

"יורם : מה העניינים?

דוד : מה אתה יושן?

יורם : לא אני במשרד

דוד : אה ליד אנשים?

יורם : לא, מה העניינים?

דוד : בסדר נו מה בסוף?

יורם : בסדר, הבן אדם נתן לי ערבון. יבוא אני יודע אומר אולי מחר אולי ביום שישי. יום ראשון ייקח את האוטו.

דוד : השארת לו את הטופס?

יורם : לא. אצלי.

דוד : אצלך?

יורם : כן, כן.

דוד : בוא'נה זה וואחד קרציה.

יורם : לא בסדר. היה מבסוט.

דוד : כן? אמרתי לו הכל חדש הכל זה היה שמה תיקון, אני חייב לרשום לך את זה בגבוה [תוקן – על פי האזנה לשיחה – י.ש], אתה מבין?

יורם : בסדר. כנראה שהיה מאה אחוז מה שעשית.

דוד : הורדת לו משהו?

יורם : וואלה הורדתי לו כמה אלפים כן. אבל הוא רוצה קצת את התיקוני צבע טמבון קדימה אחורה את השריטות מה...

דוד : אני אגיד לך מה הבן אדם הזה, אתה שומע, זה שלח אותנו גיסי, עובד איתו ביחד ההוא מחפש הרבה זמן אוטו

יורם : כן?

דוד : מחפש הרבה הרבה זמן אוטו אתה מבין? הוא נעול על האוטו הזה בשביל זה הוא... נתתי לו עוד פרס אחד אתה יודע שירגע.

יורם : בסדר אין בעיה. אני יבוא אליך כנראה מחר כבר נסגור איתך עניינים.

דוד : תבוא מחר למה אני...

יורם : (צוחק) בסדר

דוד : (צוחק) חה... חה...

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יורם: תזכיר לי אם אני שוכח, אם אני שוכח תעשה לי טלפון בשתיים עשרה תזכיר לי.

דוד: אני לא אוהב את הדברים האלה אתה יודע

יורם: אל תתבייש מה, תרגיש איתי חופשי

דוד: אני מרגיש חופשי" (ההדגשות שלי – ש' ק').

שיחה 1881 מיום 19.4.2007, ת/235

"... דוד: אמרתי לו עכשיו אני, האוטו התחיל לזייף עכשיו אני לא יכול ליסוע עם האוטו אז אמרתי לו לך תמלא ותחזור

יורם: האוטו נקי לא... זה לא... אין לו תאונות נכון? נקי?

דוד: מקדימה יש לו פגיעה מאחורה יש לו קורת רוחב, הראיתי לו שמה אמרתי לו זה מכה בטמבון זה לא משמעותי, הבנת?

יורם: אה, יש לו משהו מקדימה? מה, ב... בשלדה?

דוד: לא, לא, לא פח קדמי ו...

יורם: טוב בסדר

דוד: ו...

יורם: האוטו נקי כמו שאני יודע, בסדר, תראה מה אתה...

דוד: אח שלי התחלת? התחלת?

יורם: לא, לא, לא, אני רוצה להעיף ת'אוטו הזה, זה אין לו שוק, אתה מבין? זו בעיה.

דוד: אני יודע.

יורם: זה אוטו שאין לו שוק בכלל.

דוד: תגיד לו נעשה לך טיפול וזה יפתור לך ת'בעיה, אתה מבין אותי?

יורם: תמכור לי, תמכור לי אותו ואני בא אליך היום.

דוד: בעזרת השם" (ההדגשות שלי – ש' ק').

שיחה 4391 מיום 2.5.2007, ת/264

"יורם: זה עם ההונדה סטרים שהיה בבוקר.

דוד: נו?

יורם: הוא רוצה לחשוב מה לחשוב עכשיו יש פה זוג אה... גם באו לקנות ת'אוטו יענו רציניים חמים על האוטו אש

דוד: נו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יורם : אתה יכול להוציא להם אה... הם ממהרים יש עליהם צ'ק בנקאי, אתה יכול להוציא להם יענו דוח על שמס בלי לבדוק ת'אוטו הם מעוניינים

דוד : מה אסור לי לעשות את זה

יורם : אז בסדר הם יבואו יבדקו ת'אוטו

דוד : כן

יורם : ו... יאללה תמכור להם. הם עם צ'ק בנקאי. הם רציניים חבל על הזמן.

"דוד : בסדר מה... ההוא מפגר ההוא?

יורם : ההוא לא, ההוא רוצה לחשוב עד מחר, לא משנה שיחשוב, תן להם דיבור סבבה... ויאללה נמכור ת'אוטו, הם בדרך אליך עם העובד שלי

דוד : טוב.טוב" (ההדגשות שלי – ש' ק').

שיחה 4997 מיום 7.5.2007, ת/279

"...יורם : הוא מספר שכאילו הוא עשה תאונה עם האוטו שלו והוא לא יכול הוא לא יכול לקנות את האוטו, למה עשיתי איתו החלפה. סתם מספר לי סיפורים משקר אותי, אני קולט שהוא מחרט אותי

דוד : כן... אני לא יכול להתערב יותר מדי את מבין?

יורם : טוב תשמע רגע ההוא בכל מקרה, אם יבוא אליך תטפל בהם כמו שדיברתי איתך ותודיע לי שהוא בא אני כבר אהיה מאחוריך. בסדר?

דוד : טוב

יורם : אני סומך עליך דוד, חשוב לי

דוד : טוב אחי

יורם : יאללה ביי תודה

דוד : ביי אחי".

שיחה 5642 מיום 9.5.2007, ת/293

"דוד : ... מה עניינים?

יורם : הכל בסדר. יש לנו שמה ת'סטרים, את ההונדה סטרים

... ויש ת'מאזדה של של ה... בחורה הנודניקית הזאת האלפיים

דוד : אל תדבר איתי בטלפון בוא לפה

יורם : תשמע רגע שנייה, עכשיו הוא בדרך אליך עם איזה איגניס שבדקת

דוד : נו?

יורם : אמרת איזה תיקון כנף, דופן, לא יודע מה. תשמע, הבחורה הזאת שעכשיו בדרך עם הפועל... עובד שלי, אגניס אלפיים ושש, היה פה איזה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

פחת מראשון שלה בדק לה ת'אוטו אמר לה האוטו נקי אין בעיה, כנף החליפו ו... זהו, אני יודע מה, הוא אמר לה המכסה מנוע בספק, נראה לי מקורי, יענו מקורי, אמר לה האוטו נקי. אתה כבר בדקת ת'איגניס הזאת, עוד הפעם היא עכשיו בדרך אלך הבחורה, הפחת שלה היה פה מראשון בדק לה ת'אוטו

דוד : בסדר הוא בדק, הוא לא נותן שום דבר בכתב

יורם : לא בסדר, אז תראה מה... מה... מה שמה אפשר כאילו לסגור ת'עניין כי בדקת ת'אוטו אמרת שהוא נקי גם בפעם שעברה לפני שבוע.

דוד : יכול להיות. בסדר

יורם : בסדר? תעשה... תעשה שיהיה טוב אחי, שייסגר העניין.

דוד : יאללה אח שלי

יורם : ביי, תודה דוד

דוד : ביי מותק. ביי" (ההדגשות שלי – ש' ק').

שיחה 5663 ת/295 מיום 9.5.07

"יורם : מה העניינים? זה יורם

דוד : אה גבר מה קורה?

יורם : בסדר "האיגניס" הלך

דוד : כן

יורם : כן, זהו. עכשיו יש שמה "ספייס וואגן".

דוד : כן

יורם : יש לו שמה ב... א... א בשלדה שמה איזה תיקון, תיקח אותה ב... א... א... בכפול, במה שצריך אין בעיה

דוד : אמרת לו אבל?

יורם : אני א... א... א... כן, עכשיו אני אגיד לאליעזר, שיגיד לו שיש מכה שמה בדופן, בכנף

דוד : כן שנפתח לו כרטיס קודם... לא עכשיו, לא עכשיו

...יורם : בסדר יש שמה א... א... יש שמה בלטות

דוד : מה יש?

יורם : בלטה כאילו

דוד : למה?

יורם : לא יודע אני רוצה למכור ת'אוטו הזה יאללה

דוד : אל תגיד לי עכשיו שום דבר, יש לי רק... לפתוח כרטיס. חוץ מזה 10 דקות, רבע שעה תתקשר אליו (מדברים ביחד)

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יורם: טוב טוב

דוד: אתה מבין

יורם: טוב

דוד: טוב אחי

יורם: אבל א.א. תדרג לי שיימכר, בסדר

דוד: התחלת לבכות

יורם: לא, לא ביי

דוד: ביי" (ההדגשות שלי – ש' ק').

120. הסבריו של הנאשם 3 לשיחות אלה הינם בלתי משכנעים וכבושים. כך, הנאשם 3 טען כי לא שיתף פעולה עם יורם כלל, וכי רק הקשיב מבלי רצון ל"קשקושיו" של יורם, דבר שאיננו מתיישב עם תוכן השיחות, מהן עולה כי הנאשם 3 משיב, מסכים ומבקש להיפגש.

כך למשל, השיב בין היתר לשאלות התובעת בהתייחס לשיחה 4391 מיום 2.5.2007, (ת/264):

ת: אמרתי לך, יורם זה אדם קשקשן, כל הזמן היה מדבר ויושב לי כמו איזו קרציה על הגרון. בשביל לנער אותו אני רק שמעתי מה שהוא אומר, זה הכל, לא מעבר לזה. לא הייתי נכנס איתו, זה שהוא כל הזמן היה מבלבל לי את השכל, העיקר שיירד לי מהראש.

ש: מר צילבון, אנחנו עוד מעט נראה אם יורם הוא קשקשן או לא, אני שאלתי אותך שאלה... נכון שאמרת לחוקרת שלא הודיעו לך זה לא נכון? יורם היה מתקשר אליך ומודיע לך מראש-שמע, עומד להגיע לקוח לבדיקה. מה זה קשור פטפטן או לא פטפטן.

ת: אני כבר אמרתי לך ואני חוזר על זה עוד פעם, הוא היה מספר לי כל מיני סיפורים, כן מגיע לא מגיע, אני לא התייחסתי לזה, לא מתייחס לזה.

ש: אוקיי. וכשהוא, כשהוא היה אומר לך שיגיע, הוא לא היה מגיע?

ת: לא יודע

ש: אתה לא יודע

ת: תשאלני אותו, אני יודע? תשאלני אותו. אם הוא היה מגיע, לא מגיע" (8.5.2013, עמ' 1085, שורות 10-25).

וכך השיב לשאלות התובעת בהתייחס לשיחה 4997 מיום 7.5.2007 (ת/279):

ש: אני מקריאה לך מתוך ת/279, זו שיחה שמספרה 4997. דוד אני לא יכול להתערב יותר מדי, אתה מבין? ויורם אומר לך טוב תשמע רגע, הוא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בכל מקרה, אם יבוא אליך, תטפל בהם כמו שדיברתי איתך, ותודיע לי שהוא בא אני כבר אהיה מאחוריך, בסדר? ואתה אומר לו, טוב.

... מר צילבון: אני לא יודע על מה מדובר בכלל. כמו שאני אומר לך כל הזמן, יש לי איתי אנשים במשרד, הוא מבלבל לי את השכל כל הזמן, אני לא יודע מה, העיקר שיירד ממני. אני יושב עם אנשים, הוא מצלצל, הוא אומר לי ככה או ככה, אני בכלל לא יודע מה, על איזו שיחה הוא מדבר בכלל.

ש: אתה לא קראת את ההאזנות? את התמלולים של ההאזנות?

ת: קראתי, אבל יש חלק שאני בכלל לא, לא יודע על מה מדובר בכלל.

ש: מר צילבון, נכון,

ת: את רואה שאני יושב פה עם מלא אנשים והוא מבלבל לי את השכל, אז אני, מה אני יכול לדבר עם אנשים שיושבים איתי במשרד? את לא יכול להיות מרוכזת עם בן אדם שמדבר איתך, אני לא, אהה, יכול לדבר עם אנשים. אז הוא מתקשר והוא מבלבל את השכל, אז מה אני יעשה? אם יביא לי, לא יביא לי, זה לא, לא לעניין" (8.5.2013, עמ' 1085, שורה 30 עד עמ' 1086, שורה 16).

121. זאת ועוד, הנאשם 3 העלה לראשונה בעדותו בבית המשפט הסבר כבוס לכך שהוא משוחח בשיחות

אלה עם יורם על "בלטות", לפיו לשיחות בטרדיד אין סנטר היה חוב לנאשם 3 בגין תשלום לבדיקות אותן ביצע עבורם, זאת על אף שהוא נשאל במשטרה על שיחות אלה פעם אחר פעם, והוא נמנע מלתת הסבר זה. כאשר נשאל בבית המשפט מדוע לא מסר הסבר זה בחקירותיו במשטרה, לא נתן הנאשם 3 הסבר מניח את הדעת:

ש: תראה, השיחות האלה שיש לך עם אבי, תרגע, שהיה לך עם יורם, מי שקורא את התמליל יכול להתרשם שאולי יש שם משהו על כסף, שאתה צריך לקבל ממנו כסף.

... העד, מר צילבון: אני אומר לך, אמרתי שהוא עשה בדיקות מדי פעם או שהיה שולח את העובד שלו ותמיד שהיה בא לבדיקה: "אין לי עלי כסף", העובד שלו בא לבדיקה: "יורם לא נתן לי כסף, אני אתן לך יותר מאוחר", וככה הצטבר חוב, אם אתה בודק רכב או 2 או כמה מכוניות יחד, שכל בדיקה יכולה לעלות 200-600 שקל לבדיקה, היום זה סכומים שמצטברים, אז כל פעם הייתי מעיר לו, הייתי אומר לו תגיד לי, מה עם החוב שלך לגבי הבדיקות של הרכב? אז הוא היה אומר לי כן, עכשיו, אני אביא לך, היה מתבכין לי, אני עובד במקום, אני לא בעל הבית שם, אני צריך שישגור את הפער שהוא צבר לעצמו.

ש: אז למה את ההסבר הזה לא הסברת בחקירות?

ת: כי אמרתי, אני התרגשתי מאוד, אני לא,

ש: השמיעו לך קטעים?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: השמיעו לי קטעים אבל בבלו אותי עם הקטעים האלה, אמרו לי חצאי מילים ואמרו לי מה אתה אומר על זה ובהתקפה כזאת, אני בכלל זברים שלא אני אמרתי אותם אמרו לי אתה כן אמרת אותם, השמיעו לי קטעים מה אתה אומר על זה, אבל זה לא נכון כי על קטעים שלי לא ידעתי מה להגיד להם, מרוב השאלות הם בבלו אותי לגמרי" (28.4.2013, עמ' 1020, שורות 6-26; ההדגשות שלי - ש' ק').

122. אולם מעבר לכך שמדובר בגרסה כבושה, גרסה זו אינה מתיישבת עם תוכן השיחות כלל, ואין לה כל אינדיקציה בשיחות אלה. כך, בין היתר, אין כל סיבה לכנות חוב בכינוי "בלטה", ומהשיחות עולה קשר בין "בלטה" לבין "דיבור יפה" ו"סגירת עסקה".

123. כן ניתן לראות כי על אף שבשיחות עם יורם עולה המונח "בלטה" מספר פעמים, שאת משמעותו, על פי השיחות, הוא מבין, ועל אף שבחקירתו במשטרה הודה כי הוא יודע מה משמעות המונח, בחקירתו בבית המשפט התחמק מכך והעיד, כי הוא איננו יודע מה משמעות המונח:

"ת: ... אני רוצה שיבוא, ישלם את החוב שלו לקומפיוטסט, זה מה שרציתי, והייתי יכול לדבר איתו כמה שיהיה רק שיבוא ישלם את החוב שלו, זה הכול.

ש: בבלטות הוא ישלם?

ת: מה זה בלטה?

ש: לא יודע.

ת: גם אני לא" (28.4.2013, עמ' 1034, שורות 15-21; ההדגשות שלי - ש' ק').

וכן:

"ת: אני מעולם לא קיבלתי מהם שקל, לא שיניתי את הבדיקה שלי, אני לא יודע בכלל מה, מה הבלטה הזאת, זה שהוא מדבר אמרתי לך את זה קודם, הוא כל הזמן מדבר לא לעניין, מעולם לא קיבלתי מה שהבדיקה, עשיתי אותה בצורה המדויקת ביותר.

ש: מר צילבון, אתה ידעת מה זה בלטה.

ת: היא אמרה לי שזה,

ש: לא, הנה, אתה רואה? ממך, היא שואלת אני מחכה לתשובה, אם אתה יודע מה זה בלטה. אתה אומר הם הציעו, היא שואלת אותך מי זה הם, אתה אומר לה אם תעביר לי את האוטו אני אפצה אותך. היא לא אמרה לך כלום?

ת: הם אמרו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: אתה ידעת שבלטה זה פיצוי תמורת זה שתעביר להם את הרכב, נכון?

ת: אני שמעתי את המושג אבל לא, לא קיבלתי מהם כלום.

ש: אני חייבת להגיד לך שאם אני הייתי שומעת את זה, היו שואלים אותי מה זה בלטה, הייתי אומרת אני יכולה להניח, אני לא יודעת מה זה בלטה.

ת: יכול להיות הרבה דברים בלטה.

ש: אתה לא ידעת מה זה בלטה.

ת: לא, אני אישרתי לך, יכול להיות בלטה זה גם אוטו יכול להיות, או בן אדם יכול להיות בלטה, אני לא יודע" (8.5.2013, עמ' 1141, שורה 29 עד עמ' 1142, שורה 14; ההדגשות שלי – ש' ק').

עוד פוגעת במהימנות הנאשם 3 העובדה, כי בהודעתו במשטרה, בתחילה הכחיש שהכיר את יורם ואבי, וציין כי לא שוחח עם יורם בטלפון כלל. כאשר נשאל על כך בבית המשפט, תוך הפנייה למספר השיחות שנקלטו בהאזנת הסתר בינו לבין יורם, הסברו היה מתחמק ובלתי משכנע:

"ש: אתה לא אמרת לחוקרים את האמת בתחילת החקירה שאמרת שאתה לא מדבר בטלפון עם יורם או עם אבי, נכון?

ת: לא זוכר.

ש: אני מקריאה לך מהתמלול ת/781/ב, החל מעמוד 11 שורה 22, החוקרת אומרת לך: מבלי שמודיעים למי שבא, בא, שאלתי אותך אם אתה נמצא,

ת: אני יכול לראות מה כתוב?

...

עו"ד שטיין: בסדר, אבל בכל מקרה אנחנו מפנים לתמליל, עמוד 11 שורה 22, שואלת אותך החוקרת: "מהי רמת היכרותך עם יורם, מה אתה יכול לספר לי, אני חוזרת על השאלה", אתה אומר לה: "אני לא יודע", היא אומרת: "אתה לא מכיר אותו, אתה מדבר איתו?" אתה אומר לה אתה לא מדבר איתו.

... עו"ד אודיז: תראה את הדף עד הסוף, ההמשך, זה ההמשך.

עו"ד שטיין: אני מבקשת שירשם שהנאשם מעיין בתמלול.

... אז זאת אומרת שכשאמרת לחוקרת שלא דיברת איתו או דיברת איתו לעיתים נדירות, לא דייקת.

העד, מר צילבון: למה? אמרתי שאנחנו מדברים לעיתים רק בענייני עבודה, לא בתור חבר.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: אף אחד לא שאל אותך אם אתה חבר שלו, שאלו אותך אם אתה מדבר איתו בטלפון, אני חוזרת ושואלת אני פשוט לא מקבלת תשובה. אני מבקשת לקבל תשובה. אני מבינה שאין לנו תשובה.

ת: אני לא מבין, כבר הסברתי את זה כמה פעמים, אמרתי לך לא היינו חברים, דיברנו בטלפון לעיתים נדירות, לא לעיתים רצופות, פעם בשבוע או פעם בשבועיים או פעמיים בשבוע,

ש: או 15 פעמים ב 30 יום.

ת: את אומרתי" (28.4.2013, עמ' 1034, שורה 22, עד עמ' 1036, שורה 8).

124. לסיכום, כפי שצינתי בראשית פרק זה, ומהטעמים המפורטים לעיל, יש בשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר כדי לשמש חיזוק לראיות התביעה כאשר מתווספות להן ראיות כבדות משקל, אולם אין בהן לבדן, או בצירוף ראיות דלות בלבד, כדי לבסס את הרשעת הנאשם.

ב. "ביום" על ידי השוטרת ציפי דביר

125. כחלק מפעולות החקירה הסמויה בתיק, ביצע צוות החקירה "ביום" של רכישת רכב במגרשה של נאשמת 2 ובדיקתו במכון קומפיוטסט, אצל נאשם 3. לצורך זה נעזר הצוות בקצינה ביחידת אתג"ר, ציפי דביר (להלן: "ציפי").

ציפי העידה בפני בית המשפט, ובנוסף הוגשה הקלטת אודיו של הביום (דיסק ההקלטה סומן ת/340 ותמלול ההקלטה סומן ת/340א). דוח הבדיקה שערך נאשם 3 לרכב אותו הביאה ציפי לבדיקה (סוזוקי בלנו) הוגש אף הוא (ת/341).

126. הקלטת האודיו של הביום, והדברים המדויקים שנאמרו על ידי נאשם 3 במהלך הבדיקה, מהווים ראיה בעלת חשיבות רבה בתיק זה, שכן, כאמור, יתר הראיות הן עדויות מאוחרות יותר, שנגבו זמן רב לאחר הבדיקה, של עדים המתארים את התרשמותם הכללית מהדברים שנאמרו להם, הן על ידי הבודק והן על ידי נציג המגרש.

אציין, כי בהתרשמותה הכללית של ציפי, כפי שהופיעה בעדותה, אשר אינה מתיישבת באופן מלא עם התיעוד המוקלט של שיחתה עם נאשם 3, יש כדי לחזק את התרשמותי מעדותם של הלקוחות, כי לא ניתן ליתן לדבריהם משקל רב.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

127. בדוח הבדיקה של הרכב שנבדק בעניינה של ציפי (ת/341), נרשם כדלקמן:

תקין: מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע: = בלוק מנוע <= נזילת שמן, רעש אביזרי מנוע/רצועה/מותחנים וגלגלות=מערכת תיזמון=<, החלף רצועה זימון לפי הוראות יצרן=ראש מנוע=<, רעש שסתומים

מערכת קירור: = מערכת קרור מנוע <= קורזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור

מערכת דלק: = מערכת דלק והצתה <=, לתקן מערכת הצתה, מנוע מזייף

סרן קידמי ומערכת היגוי = מתלה קידמי <=, נקישת יתר

שלדת מרכב שילדה = שלדת מרכב, משמעות גבוהה <=, סימני פגיעה קורת אורך ימנית, מעיכות/מעוד *צ'י'ה ימין*

שלדת מרכב מרכב = גג=<סימני מילוי חומר, צבע גג לא מקורי = צבע מרכב <= צבע כללי לא מקורי = תקוני מרכב, משמעות גבוהה <= סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, מעיכות/מעוד/שריטות בצבע + פגמים, מעיכות בתחתית/רצפה, סימני תיקון בפח חזית

מערכת בלמים ללא פירוק גלגלים = בלמים אחוריים=<לתקן רפידות

צמיגים = צמיגים וגלגלים <= צמיגים שחוקים *קצ'מ'ט ו'ר'מ'י*

העברת כוח - =תיבת הילוכים אוטומטית=<, נקישות יתר, בלאי דיסקיות, שמן כהה, נזילת שמן = דיפרנציאל=<נזילת שמן.

128. ציפי העידה, כי ביום הבדיקה הגיעה לטרייד אין סנטר על מנת לרכוש רכב, בהתאם להנחיות

שקיבלה. לדבריה, בתחילה הייתה אמורה לרכוש רכב מסוג מאזדה, אולם בשל כך שנציג טרייד אין סנטר הסביר לה שהיו ליקויים ברכב, וביניהם פגיעה בשלדה, התקשרה למפעיל שלה, אשר אמר לה לקחת לבדיקה רכב אחר. נוכח זאת, היא לקחה לבדיקה רכב מסוג סוזוקי בצבע כסוף, שהוא הרכב נשוא הבדיקה.

ציפי העידה, כי בטרייד אין סנטר הציעו לה שחברה בשם ד"ר רכב תבצע את הבדיקה, אולם, בהתאם להנחיות שקיבלה, מסרה להם כי היא מעוניינת לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט, ועל כן הלכה עם נציג המגרש, אליעזר גולדמן, לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט.

ציפי מסרה בעדותה, כי במכון הבדיקה ראתה את נאשם 3, אשר מסר לה כדלקמן:

י"ת: הוא הצביע על מספר ליקויים שהם ליקויים רגילים של שמנים, נזילה, בלמים, דברים שאפשר לתקן וגם אליעזר שהיה שם איתי אמר שהם אלה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שמתקנים אותם, שאלתי על השאסי הוא אמר ש, על המרכב, על השאסי, התעקשתי כל פעם לשאול על נושא השאסי כי ככה גם כנראה תודרכתי, כי שאלתי את זה פשוט כמה פעמים, אני רואה, במהלך ההקלטה והוא אמר **שיש פגיעה קלה כנראה שזה עלה על משהו, שאלתי שוב אם זה נקי הוא אמר שזה נקי מתאונות ואין שום פגיעה כלשהי**, הוא אמר רק שזה עלה כנראה על חפץ כלשהו, זה מה שנמסר לי לגבי הרכב, **אבל בכללי הרכב תקין** אבל יחד עם זאת בגלל שהוא עשה הרבה קילומטראגי או שנים אז יש בו דברים שגורתיים שמן הסתם זה בלאי של הרכב

... ש: מה הוסבר לך לגבי טופס הבדיקה?

ת: הוא ישב איתי על הטופס והסביר לי לגביו, **אני לא זוכרת בעל פה את מה שהוסבר לי ומה שהבנתי זה שבעצם הכל בסדר עם הרכב, יש פגיעה קלה** בגלל שהרכב עלה על משהו על, לא היה משהו שהוא לא בר תיקון מבחינת אליעזר שהיה שם שאמר שהם אלו שייקחו את הרכב יתקנו את כל הדברים שקשורים לנזילות, גם לגבי גג הרכב, עכשיו אני נזכרת פה שרשום שהוא אמר, שאלתי אותו מה זה סימני מילוי חומר, צבע גג לא מקורי, הוא אמר שכנראה היו בעיות קטנות של חלודה כאלה ובגלל זה תיקנו שמה את הצבע של הגג, אז זה מה שהיה" (4.12.2012, עמ' 710, שורה 19 עד עמ' 711, שורה 11; ההדגשות שלי – ש' ק').

בחקירתה הנגדית השיבה ציפי לסנגור, כי אינה זוכרת את האופן בו ישב עימה נאשם 3 עם הבדיקה והסביר לה אודותיה:

"אני לא זוכרת את התהליך, אני רק זוכרת שהיה לי את הטופס ולפי מה שקראתי אז הוא מסביר לי, אם זה לפי עמודים וכאלה, אני לא יודעת, ממש אני לא זוכרת" (4.12.2012, עמ' 718, שורות 24-26).

כאשר ציפי הופנתה במהלך חקירתה הנגדית לכך שתמליל ההקלטה אינו מתיישב עם דבריה במהלך הודעתה, שכן עולה ממנו כי הבודק מסר לה על ליקויים רבים, אמר כי לכל דבר יש משמעות מבחינת המחיר וכי לא נאמר כי **הפגיעה בשלדה היא קלה** או כי "**אין שום פגיעה כלשהי**", כדבריה, השיבה כי היא תיארה בהודעתה את **תחושתה** בסוף הבדיקה בלבד:

"מה שיש שם בסוף זה מה **שההרגשה שלי בסוף הבדיקה**, מה שנאמר לי ולפי מה שהרגשתי אחרי מה שהוא מסר לי בעל פה, אז זה מה שהודעתי לו שזה מה שנמסר, אתה מקריא בעצם את הדברים שלי אז **זה ההרגשה שלי**, אם אני מסרתי את זה ישירות למפעיל שלי אז **זה התחושות שלי** **ישר בסיום**..." (4.12.2012, עמ' 719, שורה 29 עד עמ' 720, שורה 1; ההדגשות שלי – ש' ק').

ועוד:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"אוקיי, אני לא מוצאת את המילה עצמה לא קשה, אבל מה ששאלתי אותך זה תקין, כאילו הוא אומר כל הזמן שזה תקין... אז אני מתוך זה הבנתי שזה לא קשה אם זה תקין" (4.12.2012, עמ' 735, שורה 30 עד עמ' 736, שורה 1).

129. כן הדגישה ציפי, כי בדברים שמסרה בהודעתה בסוף היום, לא התייחסה בנפרד לדברי הבודק דווקא אלא לסיכום של כל מה שנאמר לה, כולל מה שאמר לה נציג המגרש, שכן אינה זוכרת את הדברים במדויק, וכדבריה מסרה את "העדות הכללית שלה על מה שהיה":

"אני לא יודעת אם זה היה רק לגבי הבוחן, אני מבחינתי כשמסרתי את ה, לפי מה ש, אני אומרת שוב אני לא זוכרת, אני מסרתי את הסיכום הזה, אני מסרתי את מה שהיה באותו יום, אם זה לגבי מי שהיה איתי הבחור הדתי ואם זה לגבי הבוחן, אני מסרתי על כל מה שהיה באותו יום, לא מסרתי על הבוחן בנפרד, אני לא זוכר שמסרתי על כך אחד מהם בנפרד, יש אחד, רק עדות אחת שמסרתי, אין מספר עדויות על כל אחד בנפרד, זה העדות הכללית על מה שהיה" (4.12.2012, עמ' 726, שורות 12-18; ההדגשות שלי – ש' ק').

130. ציפי הינה שוטרת, שהגיעה לבדיקה במטרה לערוך ביום נגד חשודים ספציפיים, והייתה אמורה להיות ערה, מחודדת וממוקדת יותר מיתר העדים באשר לדברים המדויקים שנמסרו לה, ומי מהחשודים אמר לה דברים אלה. לפיכך, העובדה שציפי מתארת את תחושותיה והתרשמותה בלבד, אשר אינן מתיישבות עם הדברים שנאמרו לה בפועל על ידי הבודק, ואינה עורכת את האבחנה המחויבת בין הדברים שנמסרו לה על ידי הבודק לבין אלה שנמסרו לה על ידי נציג טרייד אין סנטר, משליכה לדידי, על משקל הדברים שנמסרו על ידי יתר הלקוחות אשר הגיעו לבדיקה, מבלי להיות מחודדים וממוקדים בדברים המדויקים שנאמרו להם ועל ידי מי, ומתיישבת עם התרשמותי מעדותם של הלקוחות.

131. זאת ועוד, מעיון בתמליל עולים מספר פרטים הרלוונטיים לשאלות שבמחלוקת בתיק זה, ואשר פועלים לטובת הנאשם 3.

ראשית, כבר בתחילת הדברים ובטרם ערך הנאשם 3 את הבדיקה, הוא הסביר לציפי, כי בדוח הבדיקה מופיעים שלושה צבעים המעידים על מצב חלק הרכב הנבדק, כאשר הוא הדגיש כי אם הצבע אדום זה אומר שמצב החלק גרוע:

"דוד: כן מה יש... ברכב, שמה הבדיקה זה ממוחשבת כל חלק שנבדק נמצא בצבע, שלדה, ה-... תיבת הילוכים, פרונט, מהלכים, כל בדיקה שיש

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אם זה ירוק זה טוב, צהוב פחות טוב, **אדום זה גרוע**, כל חלק שנבדק בא בצבע. את מבינה, בואי אני אסביר לך איך הולכת הבדיקה... אם זה מבחינה של המנוע אם ההספק מנוע נמוך... נמוך של המנוע... צהוב או אדום, זה בעיה, אם זה ירוק זה תקין...".

ספק אם דברים אלה מתיישבים עם תכנון מוקדם של הנאשם 3 להפחית מחומרת הליקויים ברכב ו"לייפות" אותו, כטענת המאשימה. דומה, כי אם היה הנאשם 3 מתכנן מבעוד מועד להפחית מליקויי הרכב, לא היה נוקט במילה "גרוע" מראש, בעת שאיננו יודע עוד אם אחד מחלקי הרכב יהיה בצבע אדום, על מנת שבהמשך יוכל להפחית מחומרת מצב חלק הרכב שצבעו אדום.

132. בנוסף, לא אחת עולה טענה מטעם המאשימה, ומטעם עדים ספורים, כי הנאשם 3, כחלק מהמרמה ומהשותפות עם טרייד אין סנטר, ניסה להסתיר מהקונה את דוח הבדיקה ולמסור אותו לנציג טרייד אין סנטר.

מהביום עולה, כי הנאשם 3 לא זאת בלבד שלא עשה כן, אלא ניתן לראות כי הוא עמד על כך שציפי בלבד תקבל את דוח הבדיקה, והבהיר לה כי הוא איננו נותן את דוח הבדיקה לאחר, ואם היא מעוניינת לתת את הדוח עליה לעשות כן בעצמה (דובר 6 = הנאשם 3):

ציפי: אתה מביא לנו 2 העתקים? או העתק אחד.
דובר 6: אחד, אחד.
ציפי: אה אחד?
דובר 6: **סבלנות את רוצה להבין?**
ציפי: כן, בטח. לא, כי הוא רצה גם.
דובר 6: **מי רוצה? זה שהוא רוצה רוצה, מה איכפת לי את משלמת על הבדיקה זה שלך, אישי, אם את... זה מה שאת רוצה, אני לא מוסר דו"ח לאף אחד, אלא אישי, כל אחד יקבל את הדו"ח. זה שאת רוצה להביא תעשי מה שאת רוצה עם זה" (ההדגשות שלי – ש' ק').**

133. כן עולה מהתמליל, כי על אף שהנאשם 3 התחיל את דבריו במילים "בכללית המודל שלו סך הכל הרכב הוא בסדר", הוא עובר עם ציפי על דוח הבדיקה ומפרט בפירוט רב ובהרחבה את כל הליקויים, אף יותר מפעם אחת, ומשיב לכל שאלותיה של ציפי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

כאשר ציפי שואלת את נאשם 3 אם יש משמעות לליקוי זה או אחר, הוא משיב כי "הכל חשוב" ומציע להראות לה את הליקוי עצמו. כן הוא מדגיש כי קיימת משמעות מבחינת המחיר:

- ציפי:** **ציריות זה חשוב נכון? ...**
- דובר 6:** **הכול חשוב. ואם צירייה לא טובה ומחליפים אותה אז מה? זה עולה כסף, מחליפים, פותרים את הבעיה. זה בדיקת ספידומטר. זה התיקונים שעשו הכל מה שהסברתי לך.**
- ציפי:** **אילו ... את המכה?**
- דובר 6:** **בואי אני אראה לך את זה. תקראי כן אם משהו לא ברור לך אם יש לך שאלות בבקשה, אם לא הבנת תשאלני" (ההדגשות שלי – ש'ק).**

מדברים אלה עולה, כי הנאשם 3 מסביר לציפי ואף מפנה אותה למקום הרלוונטי בדוח הבדיקה. בנוסף הזמין אותה לשאול שאלות נוספות אם הדברים עדיין אינם מובנים וברורים לה. ציפי הסבירה, וכך גם עולה מההקלטה, כי היא הונחתה לשאול את נאשם 3 אם יש פגיעה ב"שאסי", והיא עשתה כן מספר פעמים.

כך התייחס לכך הנאשם 3 בתחילה:

- דובר 6:** מבחינת גוף השלדה עצמה נקייה מתאונות, כנראה שהוא עלה על משהו בחלק התחתון יש לו מעיכות בחלק התחתון שם באזור הציריה מצד ימין הוא קיבל מעיכות ואז עושים תיקונים כלליים בגוף הרכב בצבע מחודש, כלומר מבחינת גוף היו לו פגיעות, תיקונים, עשו תיקונים פחות וצבע כללי.
- ציפי:** זה מה שנקרא שסי, יש פגיעות או שלא.
- דובר 6:** השסי עצמו עוד פעם זה לא נפגע כתוצאה מתאונה הוא פשוט עלה על משהו, יש שמה מסגרת של צירי השמן בפנים נכון? כי הוא עלה וקיבל מעיכה בחלק התחתון כי אין השלכה מבחינת כיוונים על המתלים עצמם, מבחינת זוויות, ציר קדמי, ציר אחורי זה בסדר".

ובהמשך:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- "ציפי : לא, אני מה שחשוב היה לי, ואני יודעת שזה מה שחשוב בכלל זה השסי.
- דובר 6 : השסי הסברתי לך מבחינת תאונות הוא נקי הוא פשוט כנראה עלה על משהו מלמטה והוא נמעך אין סטיות כרגע מבחינת מתלים זוויות זה תקין, זה תקין.
- ציפי : זה תקין.
- דובר 6 : אין בעיה של בטיחות, או בעיה של טסט, המשמעות קיימת לכל דבר יש עניין של מחיר.
- ציפי : יש לזה משמעות בדרך כלל?
- דובר 6 : תראי, כל הגוף כזה יש לו משמעות, מבחינת תיקונים, יש הבדל בין משהו שהוא נקי לגמרי לבין משהו שהוא לא נקי, לכל דבר יש משמעות לגבי מחיר" (ההדגשות שלי – ש' ק').

מדברים אלה עולה, כי הנאשם 3 מסביר לציפי כי קיימת פגיעה בשלדה, כי יש לפגיעה זו משמעות מבחינת מחיר, וכי אין לה משמעות מבחינת בטיחות וטסט.

כל אלה, אינם עומדים בסתירה לכתוב בדוח הבדיקה, ואין על כך מחלוקת. השלדה אכן נפגעה, הרכב לא נקי לגמרי ויש לכך משמעות מבחינת מחיר.

העובדה כי ציפי אכן יצאה, מיד לאחר השיחה עם נאשם 3, עם רושם של ממש כי ישנה פגיעה בשלדה, נלמדת מכך שקיימת הקלטה של דבריה, מיד לאחר השיחה עם נאשם 3, בה היא מדגישה בפני נציג טרייד אין סנטר, אליעזר גולדמן (דובר מס' 1 בשיחה), רק את העובדה כי הבינה שקיימת פגיעה בשלדה:

"דובר 1 : הוא מפחיד כשהוא אומר זה וזה וזה וזה וזה.

ציפי : תשמע, אני שומעת פגיעה בשאסי.

דובר 1 : אני אסביר לך.

ציפי : כי אני יודעת שזה תמיד מה שאמרו לי לבדוק.

דובר 1 : שניה, אז אין פה שאסי, זה אחד, אבל אני אסביר לך.

ציפי : גם עזרא אמר לי שפגיעות בשאסי זה מה שחשוב"

(ת/340א' עמ' 20, שורות 15-20; ההדגשות שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ניתן לראות מדברים אלה, כיצד נציג טרייד אין סנטר משכנע אותה ומסביר לה, כי אין למעשה פגיעה בשלדה, בניגוד למה שהבינה מנאשם 3, ועובדה זו מתיישבת עם דבריה כי יצאה עם רושם כללי מהשיחה מבלי להבחין בין דבריו של נאשם 3 לבין דבריו של נציג טרייד אין סנטר.

134. אכן, נראה, כי בעובדה שהנאשם 3 חוזר ומדגיש שהפגיעה הקיימת בשלדה היא איננה תוצאה של תאונה, ודבריו כי הרכב ככל הנראה "עלה על משהו מלמטה", יש כדי להפחית ממשמעות הפגיעה ומחומרתה באופן שמעלה חשד, בהתחשב בכך שעל פי דוח הבדיקה השלדה נפגעה במשמעות גבוהה. ואולם, מעבר לכך, שאין מדובר בפער משמעותי בין דבריו של נאשם 3 לבין הכתוב בדוח הבדיקה, וכי הנאשם 3 בעיקר הפחית מהאופן בו נגרמה הפגיעה, שלא ברור אם הוא רלוונטי כלל, הנאשם 3 עמד בעדותו, מתוקף מומחיותו, על נכונות דבריו לציפי כי הפגיעה בשלדה לא נגרמה מתאונה (עמ' 1134, שורות 2-26), ואילו המאשימה לא הציגה כל ראיה הסותרת את דבריו אלה, על אף שהמטרה הייתה יכולה לשלוח רכב זה לבדיקה אצל בודק אחר ללא כל קושי. העובדה כי היא לא עשתה כן, במיוחד במקרה זה, במקרה האחד והיחיד בו ערכה ביום בתיק, מהווה מחדל חקירה משמעותי ביותר הפועל לטובת הנאשם 3 ולחובת התביעה.

זאת ועוד, אף שפרשטיין, המומחה מטעם התביעה, אשר נשאל בעניין האפשרות לכך שתיגרם פגיעה לשלדה, כתוצאה מפגיעה ממדרכה או משהו דומה, השיב כי ייתכן כי זה יארע וכי זה לא ייחשב כאירוע תאונתי:

"ש... מכוניות, למשל שהם נמוכות בארץ, אני יודעת, יש כל מיני מכוניות יותר נמוכות. קורת רוחב נמוכה יכולה להיות בה פגיעה עם המדרכה עקב חניה? זה יכול להיות אירוע, לא אירוע תאונתי
ת: כן, לא אירוע תאונתי.

ש: פשו משהו חנה, האוטו שלו נמוך, זה פגע, או יש נניח כל מיני מכוניות לפעמים קורות שלדה אפילו נפגעות, זה לא אירוע תאונתי
ת: יכול להיות" (17.7.2011, עמ' 337, שורה 30 עד עמ' 338, שורה 4).

ג. עדות יחזקאל בן דוד

135. יחזקאל בן דוד (להלן: "יחזקאל"), המנהל והבעלים של מכון קומפיוטסט משנת 1983, העיד כי הנאשם 3 הינו עובד שלו משנת 2005-2006. בשנת 2007 הוא היה מנהל התחנה בנס ציונה ובודק קנייה ומכירה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יחזקאל העיד, כי את הפורמט של דוח הבדיקה הכינו מהנדסי תוכנה, ובחלקו הוא ערוך על פי הוראות משרד התחבורה, המפנות לטופס אחיד.

יחזקאל העיד, כי ההערות הכתובות בדוח הבדיקה בחלקו נכנסות לדוח הבדיקה אוטומטית על ידי המחשב, וחלקו על ידי הבודק, כאשר את ההערות הנוגעות לשלדה ולמרכב מכניס הבודק. הציון של החלק הרלוונטי, נקבע על פי מערכת המשקללת את הציון לפי ההערות. ככל שהבודק יוסיף יותר הערות, או שההערות תהיינה חמורות, הציון יורד.

כן הסביר יחזקאל, כי את הליקויים שהבודק מכניס לשורה של שלדת המרכב, הוא מוסיף מתוך בנק של הערות שקיים לרשותו במחשב (14.11.2012, עמ' 748, שורות 6-2). בנק זה מתעדכן ומשתנה כל שנה-שנתיים, שכן הטכנולוגיה משתנה, צרכי השוק משתנים, דרישות של ביטוח משתנות, ומועלות טענות של שמאים, ומשרד התחבורה מודע לשינויים שנעשים (14.11.2012, עמ' 748, שורות 21-7).

לדבריו, הבודק "נכנס לתוך בנק הערות, וכדי שזה יהיה מודפס הוא יכול להוציא הערה מבנק הערות" (14.11.2012, עמ' 758, שורות 8-7).

יחזקאל הסביר, כי ההערות, שלגביהן טוענת המאשימה טענות כי הן כלליות ועמומות באופן מכוון, כגון "סימני" פגיעה ועוד, מצויות בבנק ההערות:

"עו"ד גולדמן: הזין הבודק את הנתון סימני פגיעה בקורת אורך שמאלית. סימני פגיעה קצות שלדה. זאת אומרת שאם הבוחן הבודק רוצה להזין סימני קורת אורך, זה נמצא בבנק, נכון?"

עד, מר בן דוד: סימני פגיעת קצות שלדה וסימני פגיעת קורות אורך, אם לא היה בבנק, הוא לא היה יכול לרשום את זה.

ש: נכון, אז זה קיים בבנק.

ת: בוודאי.

ש: והוא ככה הזין את זה.

ת: נכון" (14.11.2012, עמ' 758 שורות 29-21; ההדגשה שלי – ש' ק').

136. עוד העיד יחזקאל, כי אם הנאשם 3 מעוניין להוסיף הערה שאינה מצויה בבנק ההערות, הוא חייב להוסיפה בכתב יד וכי אין בכך כדי להטעות או לרמות:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש"ש: עכשיו, יכול להיות מצב שיש פגיעה שבאותו מועד, נגיד ב 2007 לצורך הדוגמה, אין הגדרה, אין הערה מדויקת בבנק להגדרות שעומד לרשות הבודק. הוא יכול לכתוב את ההערה שלו גם אם היא שונה, אפילו בכתב יד למשל.

ת: יכול להיות. יש מקום מיוחד להערה ידנית גם.

ש: אוקיי. עכשיו תראה. אהה, אז אם בודק בדק את המרכב או את השלדה, הוא רואה איזו פגיעה שהוא רוצה לציין אותה והוא מסתכל בבנק ההערות שלו והוא לא מוצא הערה מדויקת למה שהוא רוצה להוסיף, הוא רשאי להוסיף הערה בכתב יד?

ת: הוא חייב. ... אם יש לו הערה ואין לו, אין לו איך להכניס את זה על ידי המחשב אז יש לו הערה והוא צריך להכניס את זה בכתב יד" (14.11.2012, עמ' 748, שורה 22 עד עמ' 749, שורה 2).

וכך השיב, לאחר שהוצגו בפניו מספר דוגמאות של דוחות בדיקה שבהם הוספו הערות בכתב יד:

ש"ש: השאלה שלי היא כזו, אם תוספות בכתב יד כמו שהראיתי לך לא מעידות בהכרח על רצון לרמות לקוח או לשנות את הציון הסופי או את הסיכום הסופי, אלא מה הן יכולות לבוא?

עד, מר בן דוד: להבהיר ולהדגיש.

עו"ד אודיו: אוקיי. האם יכול להיות שלפעמים הערות כאלה מתחייבות? לא רק שזה בסדר, אלא מתחייב לרשום אותן כי ההערה לא קיימת בבנק הערות?

עד, מר בן דוד: נכון" (14.11.2012, עמ' 755, שורות 1-8).

137. לעניין השאלה שבמחלוקת, בנוגע למשמעות התוספת בכתב יד "+קורות אורך" בשורת המרכב

מרכב, השיב יחזקאל שאין מדובר בשלדה אלא במרכב.

ש"ש: יופי. עכשיו, להבדיל, להבדיל מקורות חיזוק לרצפה שהם ממש לרצפת הרכב, זה ממש המרכב כבר.

ת: כן.

ש: נכון?

ת: כן.

ש: ... בהמחשה של אותם קורות חיזוק לרצפה, נ/13, אתה רואה את הצהובים?

ת: כן

ש: זה הקורות חיזוק לרצפה

ת: נכון" (14.11.2012, עמ' 744, שורה 5 עד עמ' 745, שורה 2; ההדגשות שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

וכן :

ש"ש : כי יש המון דוחות שהוא מקליד הערות מתוך הבנק בשלדה, אוקיי? יש לנו הרבה דוחות. פה לא היה, אבל יש הרבה דוחות שהבוחר מקליד כאן הערות בשלדה, במרכב שלדה שלדה מה שנקרא, בסדר? כאן, כאן, ואני אתן לך דוגמה תני לי את דנקו רגע, לא, אוקיי, אם כאן הוא מצא לנכון להוסיף את המילה קורות אורך מתחת למעייכות בתחתית רצפה, מה אתה מבין מזה? ש?

ת : שהמעייכות הן ברצפה.

ש : או בקורות שמחזקות אותן.

ת : רצפה והקורות חיזוק זה אותו דבר.

ש : אותו דבר.

ת : כן.

ש : הבנתי. וזה בפירוש מרכב.

ת : זה חלק מהמרכב" (14.11.12, עמ' 751, שורות 11-22 ; ההדגשות שלי – ש' ק').

138. לא מצאתי כי יחזקאל בן דוד אישר, כטענת המאשימה, כי ציון הרכב הינו ציון שכבר משקלל את גילו של הרכב, כי הציון הכללי אמור להיות 100% ולא חלקי, וכי כל ציון שהוא פחות מ-100% משמעו, שבכפוף לגיל הרכב ו"ניסיונו על הכביש", הוא פחות טוב ממה שהוא צריך להיות. המאשימה מפנה לעניין זה לדבריו הבאים של יחזקאל, אולם איני סבורה כי יש בהם כדי לבסס את פרשנותה של המאשימה בעניין זה:

"לרכב בן 8 שנים עם 175 אלף קילומטר זה ציון בכלל לא רע, נכון?

ת : זה ציון לא, זה ציון לא טוב. בינוני.

ש : בינוני. אבל תסכים איתי ש 82 בשלדה, ציון 82 בשלדה לרכב בן שישה חודשים, וציון 82 לשלדה ברכב בן עשר שנים זה אותו דבר ? לא.

ת : לא.

ש : לא. נכון? לא. הרי יש למשמעות של הגיל

ת : נכון.

ש : איזשהו בלאי שמצטבר ואז אתה אומר, בודק את האוטו כחבילה, לא רק על פי סולם מסוים אחד.

ת : זה נכון וזה גם כתוב פה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: כתוב למעלה סיכום משולב, נכון, בהתאם לשנת הייצור, אפילו כתוב למעלה, נכון. עכשיו, ב, בשקלול הזה, כשאנחנו מדברים, אז למשל קילומטראז' זה אלמנט מאוד חשוב, עוד פעם, עשרת אלפים קילומטר חבל שיהיה לו כזאת, שתהיה לו שלדה כזאת, אבל כמה שהוא נוסע אתה נחשף יותר לאירועים מן הסתם.

ת: נכון" (14.11.2012, עמ' 757, שורות 5-21).

לא ניתן מדברים אלה לבדם לבסס מסקנה ברורה בעניין זה, ומכל מקום מדובר בעובדה שקל היה להוכיחה בראיות אובייקטיביות, ומשהמאשימה נמנעה מלהביא ראיות אלה, אף בכך יש לפעול לחובתה בעניין זה.

139. את עדותו של יחזקאל, שמחזקת את טענות הנאשם 3, מצאתי מהימנה, כמפורט לעיל בפרק הדין בתוספות בכתב יד על דוחות הבדיקה.

ד. גרסת הנאשם 3 ומהימנותו

גרסת הנאשם 3

140. גרסתו של נאשם 3 בנוגע ללקוחות הפרטניים, ככל שהייתה לו התייחסות מיוחדת אליהם, תפורט במסגרת ניתוח הלקוחות.

141. עם זאת גרסתו של הנאשם 3 ככלל הינה, כי הכתוב בדוחות הבדיקה משקף נכונה את מצב הרכב, וכי הוא מסר ללקוחות בצורה נכונה, ברורה, מפורשת ומפורטת, את הממצאים הכתובים בדוח הבדיקה.

142. כן טען, כי הכיר את יורם ריחני ואת אבי לוי, אולם לא היה עימם בקשר חברי, וכי ייתכן שהוצע לו פיצוי כלשהו בכדי לסייע למכור את רכבי טרייד אין סנטר, אולם הוא מעולם לא לקח פיצוי כזה, ותמיד מסר מידע מלא ונכון ללקוחות.

הנאשם 3 ציין, כי על פי הנחיות משרד התחבורה לא ניתן להשתמש במלה "תאונה" בנוגע לפגיעות שנגרמו לכלי הרכב, ולשאלות רבות שנשאל על ידי התובעת, אם רכב זה או אחר עבר תאונה, השיב כי איננו יכול להשתמש במונח זה.

הנאשם 3 הודה, כי ייתכן שהחמיץ ליקוי כזה או אחר, אולם הדגיש כי אם כך היה, מדובר בטעות אנוש בלבד, וכי מעולם לא עשה כן באופן מכוון ומתוך שיתוף פעולה עם בעלי טרייד אין סנטר.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

כאשר התבקשה התייחסותו ללקוח כזה או אחר, השיב לעיתים כי הדברים המיוחסים לו משקפים את מצב הרכב בפועל, ולעיתים כי הלקוח אינו דובר אמת וכי לא אמר את הדברים המיוחסים לו. התייחסותו לדברים העולים מהשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר פורטה בהרחבה לעיל, ואין לי אלה להפנות לדברים אלה.

מהימנות הנאשם 3

143. עדותו של הנאשם 3 לא עוררה בי אמון רב. הנאשם 3 הודה, כי לא שיתף פעולה ומסר פרטים כוזבים בהודעתו במשטרה, ואף בעדותו בבית המשפט כפר לפתע בפרטים רבים בהם כבר הודה בעבר. תשובותיו היו מתחמקות ומתפתלות. הרושם העולה הן מדבריו בהודעתו והן מעדותו הינו כי הוא איננו מקפיד לומר את הדברים הידועים לו, כאשר הוא סבור כי הדבר יסייע לו, והסבריו לכך שלא אמר אמת או לסתירות השונות, לא היו משכנעים.

144. דוגמא אחת לכך הינה גרסתו בנוגע לשיחות שנקלטו בהאזנות סתר, כמפורט בהרחבה לעיל.

145. ואולם קיימות דוגמאות נוספות אשר יפורטו להלן.

146. כך למשל, בהודעתו במשטרה, כאשר הוא סבר שהדבר יסייע לו, ובטרם הוצגו לו כל הראיות שנאספו נגדו, הכחיש הנאשם 3 כל קשר ליורם ריחני ולאבי לוי והרחיק עצמו מטרייד אין סנטר. כך, אמר בתחילת חקירתו כי איננו מכיר את חברת טרייד אין סנטר, כי איננו מכיר את בעליה, כי איננו יודע מה הכתובת של החברה, כי לא תיאם עם אבי ויורם מועד הגעה של לקוחות, וכי לא היה בקשר טלפוני עם יורם ריחני. בהמשך, לאחר שהוצגו לו השיחות שנקלטו בהאזנת סתר, הודה כי היה בקשר טלפוני עם יורם ריחני ואבי לוי, וכי הכיר אותם.

147. בעדותו, לאחר שהודה שלא מסר אמת בתחילת חקירתו במשטרה, נתן הנאשם הסברים בלתי משכנעים לכך. הסבריו כללו טענות כי השוטרים הלחיצו אותו ובלבלו אותו, כי הוא חולה, וכי בתחילה חשב כי החקירה הינה בעניינם של יורם ריחני ואבי לוי בלבד, והוא לא רצה להפילם. ואלה, בין היתר, הדברים:

"ת: אני גם ככה בן אדם חולה בלב, אני גם ככה נכה, כל המעמד הזה זה בכלל לא, אני, קשה לי מאוד, קשה לי לדבר, אני גם ככה לא יודע להתבטא טוב, כל מה שאמרתי שם התבטאתי בצורה לא נכונה, כשאני בלחץ אני לא יודע, אני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מתבטא לא טוב, תן לי לדבר על מכוניות אני אדבר איתך חופשי, על זה אני לא יודע מה אני מסתבך, קשה לי, הכניסו אותי לחקירה, צעקות, אני רוצה לראות בן אדם נורמאלי שיבוא לשם, איך הוא יגיב? לא יודע, זה כזה טראומה גדולה בשבילי, צעקות, חקירות, אני לא יודע, אני רב עם אשתי אני לא יודע איך להמשיך עם זה הלאה, אני לא יודע להתבטא בצורה יום יומית כזה, אז במיוחד בלחץ" (28.4.2013, עמ' 1019, שורה 29 עד עמ' 1020, שורה 5).

וכן:

"ש: כששאלו אותך בהתחלה על יורם ואבי אמרת שאתה לא מכיר אותם, אתה לא יודע מי הם, אתה לא יודע כלום, אתה ניסית להרחיק את עצמך מההיכרות שלך עם יורם ואבי, נכון?"

ת: אני מה שאמרתי במשטרה, שאני לא היה לי איתם שום עסק, שום ביזנס לא היה לי איתם, מעצם השאלות האלה שבלבלו אותי כל כך אני לא ידעתי מה אני עונה, אמרתי, אני לא מפקס הייתי מספיק לענות, אבל מראש אני אומר, לא הייתי חבר שלהם, לא יצאתי איתם ולא ביליתי איתם.

ש: מה זה קשור לבלות?"

ת: אמרתי, אני הכרתי אותם במסגרת העבודה שלי.

ש: אני לא מבינה למה היית צריך להיות מפקס בשביל להשיב לשאלות אם הכרת את יורם או את אבי או מה הם עושים ואיפה הם נמצאים, מה זה קשור להיות מפקס?"

ת: אני לא זוכר" (28.4.2013, עמ' 1031, שורות 25-13).

148. אף בעדותו, השיב הנאשם 3 לשאלות שונות בתשובות מתחמקות ובלתי אמינות. כך, בשלב מסוים הוא אף לא היה מוכן להודות שפרטים אותם מסר בהודעתו במשטרה בנוגע למחיר הבדיקה הינם נכונים, באומרו רק כי "יכול להיות" שהדברים נכונים:

"עו"ד שטיין: מר צילבון, כשנשאלת על ידי החוקרים ואמרת להם שעבור בדיקה גבייתם בין 420-850 שקל, אתה כנראה אמרת אמת באותו זמן, נכון?"

העד, מר צילבון: יכול להיות.

ש: אני שואלת, אתה אמרת להם לא אמת?"

ת: לא.

ש: אז אמרת אמת נכון?"

ת: כן" (28.4.2013, עמ' 1027, שורות 20-14).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בנוסף, על אף שהודעה בחקירתו במשטרה, בצורה ברורה, כי ידע שכלי הרכב אשר מגיעים לבדיקה מטרייד אין סנטר הינם בעייתיים ופגועים, לא היה מוכן להודות בכך בבית המשפט והתחמק בעת שנשאל על כך.

ואלה הדברים הברורים שמסר בהודעתו:

"ש: האם קבלת מיורם, אבי לוי או מי מעובדיהם רכבים פגומים כמתואר בשאלה קודמת?

ת: רוב המכוניות שיורם, אבי לוי ועובדיהם (עזרא ובחור דתי נוסף שאינני זוכר את שמו) הן פגומות.

ש: למה אתה מתכוון כשאתה אומר פגומות? באיזה סוג פגיעות נתקלת?

ת: פגיעות בעלות משמעות גבוהה: שילדה, תא מנוע, גג, עמודים" (ת/187, שורות 167-178).

(כן ראו דברים אלה בתמליל ההודעה ת/187 ב עמ' 92-91).

וכך השיב לעניין זה באופן מתפתל בבית המשפט:

"ש: אני אומרת לך מר צילבון שאתה אמרת שהרכבים שלך שמגיעים אליך מהמגרש של יורם ואבי הם רכבים פגומים, מה אתה אומר לי על זה?

ת: מי אמר?

ש: אני אומרת לך שאתה ידעת.

ת: מאיפה את יודעת שהרכבים פגומים? את בדקת אותם?

ש: אני אומרת לך שאתה ידעת את זה.

ת: אני לא יכול לדעת שום דבר לפני שאני בודק, ברגע שאני בודק ואני מוצא את מה שאני מוצא אני כותב את מה שאני מוצא, אם אני לא רואה פגום אני לא אומר פגום, אם זה לא טוב אני אומר בדיוק מה שיש לו, בדקתי, ראיתי, רשמתי, הסברתי, מילה במילה, לא הסתרתי שום דבר משום קונה, מה שבדיוק אמרתי" (28.4.2013, עמ' 1039, שורות 11-20).

...

"עו"ד שטיין: אני מקריאה לך מתוך ההודעה שלך שאתה חתום עליה, אני מקריאה משורה 13, שואלת אותך החוקרת: "ספר לי את אשר אתה יודע על אבי לוי", תשובה: "אני יודע שאבי לוי ויורם הם שותפים במגרש רכבים שמיועדים למכירה, בכל פעם שראיתי רישיון רכב שהועבר אלי מטעם יורם או אבי לוי הבנתי שמדובר ברכב עם משמעות גבוהה, רכב עם בעיה, כנראה שהרכב הזה היה או אובדן הלכה, שאני לא בטוח שהוא היה אובדן להלכה אין לי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אפשרות לבדוק את זה או רכב שעבר איזושהי תאונה וחיפשתי יותר לעומק, אני שוב חוזרת ואומרת שאתה ידעת שהרכבים שהגיעו מאבי לוי ויורם ריחני הם רכבים פגומים, אחרי תאונה, נכון?

העד, מר צילבון: כמו שאני קורא את זה עכשיו זה יותר ספקולציה שאני אומר, יכול להיות, יכול להיות שהרכב פגום, ואמרתי שם למטה שאני אחפש יותר טוב אם הם הסירו משהו אז אני אחפש דווקא יותר טוב, זה לא אומר שהרכב פגום, זה ספקולציה שאני אמרתי נכון, יכול להיות שהרכב הזה הייתה לו תאונה, צריך לחפש, אם אני לא מוצא אותן אני אחפש יותר לעומק, כדי, כי אם זה בניירת יכול להיות שזה דבר מחשיד, זה הכול ספקולציה, אני לא יודע אם זה פגום או לא פגום, אני יודע רכב שהגיע, בדקתי אותו לפי זה התייחסתי, רק לבדיקה שלי, לא לגבי רישיונות, לא לגבי מה שהציגו או שיציגו, מה שאני בדקתי זה מה שאני מחליט על הרכב עצמו, אותו רכב ספציפי.

ש: מר צילבון, תקשיב למה שאני שואלת אותך ותענה לי על השאלה, כשאתה הגיע לך רכב מיורם ואבי, כשאתה ראית שמדובר ברכב כזה כי זה רשום על הרישיון של הרכב, אתה ידעת, אתה הבנת, כתוב כאן: "אני הבנתי שמדובר ברכב עם משמעות גבוהה, רכב עם בעיה", זה מה שאמרתי, אתה אמרת את זה גם מילולית, יש את זה בתמלול. אז אתה הבנת, נכון?

ת: בתאוריה אמרתי לך זה ספקולציה, יכול להיות שהיה, יכול להיות שלא, אני לא יודע, עד שלא בדקתי לא אמרתי, לא אישרתי" (28.4.2013, עמ' 1041, שורה 21 עד עמ' 1042, שורה 13; הדגשה שלי- ש' ק').

149. זאת ועוד, במהלך עדותו הנאשם 3 לא היה מוכן להתייחס למונח "תאונה", למרות שאלות חוזרות ונשנות בעניין זה.

זאת, על אף שבחקירתו במשטרה עשה שימוש במונח זה פעמים רבות (ראו בתמליל ת/187 ב'עמ' 21, שורות 6-7; עמ' 47, שורות 2-14; עמ' 58, שורות 12-16; עמ' 75, שורות 11-12; עמ' 85, שורות 8-18); כי נאשמים 4 ו-5 עשו שימוש במונח זה בעת הצורך; וכי נאשם 4 אף העיד בנוגע לכך כי טענת הנאשם 3 כי אין מונח כזה איננה מדויקת (עמ' 1433, שורות 1-33).

לנאשם 3 לא היה הסבר מניח את הדעת לכך שאיננו מוכן לעשות שימוש במונח זה עתה, גם במקרים בהם התייחס לכך בהודעתו (8.5.2013, עמ' 1179, שורות 3-28; 8.5.2013, עמ' 1164, שורות 11-27).

ועוד כדוגמא, תשובתו המתחמקת לשאלה אם רכב שנפגע במשמעות גבוהה עבר תאונה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"ש: תראה, בוא נניח, רק לצורך הדיון הזה פה, שכשאתה ראית בבדיקת רכב שיש רק מעיכות ותיקונים, נניח בתחתית הרכב, כן?"

ת: הממ הממ.

ש: במשמעות גבוהה. אתה ידעת שמדובר בתאונה, אבל לא ידעת את אופי התאונה.

ת: יש לך את זה כתוב באיזה מקום שאני אמרתי,

ש: אני שואלת אותך שאלה.

ת: אני לא יודע, איזו שאלה זאת.

ש: אין לי את זה כתוב כלום. אני שואלת אותך שאלה,

ת: אז אין לי,

ש: נכון שאתה ידעת או לא ידעת? תענה לי כן לא, לא ידעת?

ת: אני לא יודע מה השאלה שלך בכלל" (8.5.2013, עמ' 1104, שורות 5-16).

כן התחמק הנאשם מלהודות בכך שיורם ואבי הציעו לו פיצוי כספי על כך שסייע להם במכירת הרכב, על אף שהודה בכך בחקירתו (8.5.2013, עמ' 1140, שורה 22, עד עמ' 1141, שורה 9).

150. כאמור, לא מצאתי ליתן אמון רב בגרסתו של הנאשם 3, בעיקר בנוגע לשיחות שנקלטו בהאזנת הסתר, באופן שיש בו כדי לחזק את ראיות התביעה.

יחד עם זאת, על פי הפסיקה "הסבר כוזב עשוי לחזק את האמון של בית המשפט במהימנות עדי התביעה, אך אין הוא יכול למלא חלל הקיים במערכת התביעה מבחינת כמות ההוכחות – "היש" הדרוש להרשעה. אין זו אלא צורה אחרת של הכלל הידוע שכל ספק מתקבל על הדעת חייב להתפרש לזכות הנאשם" (ע"פ 565/77 יעיש לוי נ' מ"י, פ"ד לב (1) 692), וכן "דברי שקר של הנאשם אינם משמשים תחליף לראיות הבאות להוכיח את יסודותיה של העבירה" (ע"פ 316/85 גרינוולד נ' מ"י, פ"ד מ (2) 564).

במקרה דנן, נוכח התשתית הראייתית הדלה שהוצגה ביחס למרבית העבירות, כמו גם מחדלי החקירה והתביעה הקשים בתיק, לא מצאתי כי אף בהצטרף כל האמור לעיל, ביחס לגרסתו הבלתי מהימנה של הנאשם, יש די ראיות לבסס את הרשעת הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו, למעט העבירות המיוחסות לו בעניינה של אופירה הדאי.

ה. לקוחות – ניתוח הראיות – כללי

הערת פתיחה

151. טרם תבוא התייחסות מפורטת לכל אחד מהלקוחות, מצאתי לנכון להעיר מספר הערות כלליות הרלוונטיות לניתוח עדותם של כל הלקוחות הנוגעים לכל הנאשמים.

א. היות שעסקינן בטענות למצג כוזב בעל פה המצטרף למצג בכתב המשקף את מצב הרכב, ישנה חשיבות לדקדק בדברי הלקוחות, לעמוד במדויק על שנאמר להם על ידי הנאשמים, לטענתם, תוך התייחסות לדגשים ולדקויות העולים מהם, ולתת את הדעת לשינויי גרסאות שהיו בעניינים אלה. בשל אלה, מצאתי במקרים רבים לצטט את הדברים מפי אומרים.

ב. כיוון שאין מחלוקת כי הבודק עליו מעיד העד, הינו הנאשם הרלוונטי, הרי שבכל מקום בו מצוין כי העד מתייחס ל"בודק" או "בוחר", הכוונה לנאשם הרלוונטי.

ג. המאשימה הפנתה לראיות רבות אשר מפלילות את **המוכרים** במגרש, ואשר אינן רלוונטיות להוכחת העבירות המיוחסות לנאשמים. כך למשל, המאשימה ציינה פעמים רבות כי בטרם נמכר הרכב ללקוח הרלוונטי, ועל מנת שייראה לכאורה כי הרכב נרכש מאדם פרטי, הלקוחות רכשו לכאורה את הרכב מאדם פרטי בשם ניר ארוסי. כן ציינו את המחיר ששילמו המוכרים עבור הרכב, לעומת המחיר ששילם הלקוח בסופו של דבר.

היות שלא הוכח שהנאשמים היו מודעים לדברים אלה כלל, או לראיות אחרות מסוג זה, אליהן הפנתה המאשימה, לא מצאתי כי יש באלה כדי לפעול נגד הנאשמים, ועל כן לא מצאתי להתייחס אליהם בעת ניתוח הראיות הקיימות בנוגע לכל הלקוחות. מצאתי להתייחס רק לראיות הרלוונטיות להוכחת אשמתם של הנאשמים בעבירות המיוחסות להם.

לעניין זה יצוין, כי אמנם במהלך ניתוח עדויות הלקוחות, לעיתים יפורטו בקצרה הדברים ששמע הלקוח מפי המוכרים ונציגי טרייד אין סנטר, כרקע לדברי הנאשמים שנאמרו בהמשך, ואולם היות שלא הוכח, כי דברים אלה נאמרו בנוכחות הנאשמים, אין בהם כדי לפעול לחובת הנאשמים בדרך כלשהי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ד. בעת שאדון בנוגע לכל אחד מהלקוחות בנפרד, אתייחס לראיות הנוגעות באופן ישיר ללקוח הרלוונטי. ואולם, המסקנה אליה הגעתי בנוגע לכל אחד מהלקוחות, הינה לאחר שקילת כלל הראיות, הן אלה הפועלות לחובת הנאשמים, והן הפועלות לטובתם, בהתאם לניתוח שנעשה בפרק הכללי לכלל הנאשמים ובפרק הכללי לנאשם הרלוונטי, וכן למחדלי התביעה והחקירה המפורטים בפרק הכללי.

כן יצוין, כי במקרים בהם החלטתי לזכות את הנאשם 3, מצאתי לנכון להביא בחשבון לעניין טיב הזיכוי, בין מלא ובין מחמת הספק, את התמונה הכללית העולה מכלל הראיות שהובאו בעניינו.

מונחים רלוונטיים

152. בית המשפט שמע במהלך המשפט עדויות רבות הנוגעות לשאלה מהי "שלדה" ומהו "שאסי"; האם קורות אורך? האם קורות רוחב? האם קורות רצפה? האם הגג? העמודים?

הרלוונטיות של עניין זה עלולה להתעורר כאשר נבחנת טענת לקוח כי הנאשמים אמרו לו שאין פגיעת שלדה ברכב, או כי אין פגיעה ב"שאסי", כפי שהשלדה מכונה לעיתים בפי הציבור, כאשר מעיון בדוח הבדיקה, עולה כי קיימת פגיעה בחלק קזה או אחר, ויש לבחון אם מדובר בפגיעה בשלדה או ב"שאסי" על מנת להכריע בשאלה אם מדובר במצג כוזב.

153. מכל העדויות בתיק, ניתן לקבוע כי אין מחלוקת בין הצדדים ובין המומחים השונים, כי "שאסי"= שלדה= קורות אורך". בעניין זה יש להפנות גם להבהרה שהוכנסה בהנחיית מנהלי מכון הדרום, לפיה "במידה והרכב לאחר תאונה או קיימת פגיעה כלשהי בקורות בכל הנזכר **בדו"ח זה "קורה" הכוונה היא לשילדה**", שממנה ניתן ללמוד על כך שמכוני הבדיקה ראו ב"קורה" בלבד - שלדה.

אף המאשימה לא חלקה על כך ששלדה, במובנה הקלאסי, הינה קורה בלבד, על אף שלעיתים טענה, כי לאחר פרסום הוראות הנוהל, ת/300א, ההתייחסות של בודקי הרכבים צריכה הייתה להיות לגוף כולו (שלדה אחודה), ולא באופן פרטני לשלדה הקלאסית. כן טענה כי הנאשמים הבינו שכוונת לקוח כשהוא שואל אם "יש שאסי" – היא האם הרכב עבר תאונה קשה.

שתי טענותיה אלה של המאשימה לא הוכחו. כאמור, מרבית העדים המומחים העידו כי המונח "שלדה" מתייחס לקורה בלבד, ואף המאשימה לא חלקה כי זו "שלדה" במובנה הקלאסי. כך גם עולה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מהתיקון שנעשה בדוחות הבדיקה של מכוון הדרום. בנוסף, התרשמתי מעדותם של הנאשמים כי זו הייתה הבנתם, אשר כאמור הינה הבנה מבוססת, ואשר לא ניתן לקבוע כי היא כוזבת. לפיכך, בוודאי שלא ניתן לומר כי הוכח שתשובה של הבודק כי "אין פגיעה בשלדה", כאשר אין פגיעה בקורה, הינה תשובה כוזבת ובלתי מדויקת וכי הנאשמים היו מודעים לכך.

154. כן אינני מקבלת את טענת המאשימה, שכאשר לקוח שואל את הבודק אם קיימת פגיעה בשלדה הוא מצפה שהבודק יאמר לו כי הרכב עבר תאונה קשה.

כפי שעולה מהראיות, שפורטו לעיל, ושיפורטו להלן, להנחה כללית זו אין כל ביסוס, שכן לעיתים קיימת פגיעה בשלדה שאינה מלמדת על כך שהרכב עבר דווקא תאונה קשה, ומעדויות הלקוחות עולה כי הם רוצים לדעת אם קיימת פגיעה בשלדה, לא רק כדי לדעת אם הרכב עבר תאונה קשה, אלא משום שהם יודעים שיש לכך משמעות מבחינת המחיר. במקרים מסוימים עולה מדברי העדים כי זו אכן הייתה כוונתם, ובמקרים אלה תינתן התייחסות פרטנית בניתוח הראיות של לקוחות אלה, ואולם אין לצאת מתוך הנחה כי כך הוא בכל המקרים, ובוודאי שלא ניתן לקבוע כי, ככלל, בכל מקרה בו נשאל נאשם אם קיימת פגיעה בשלדה, והבודק משיב לו תשובת אמת בעניין זה, אולם לא אומר לו כי הרכב עבר תאונה קשה, הוצג מצג כוזב על ידי נאשם זה.

155. מעבר לכך, מניתוח העבירות המיוחסות לנאשמים בעניין כל הלקוחות ומטענות הצדדים בעניינם, עולה כי המחלוקת המרכזית הרלוונטית למשמעות מונחים אלה, נוגעת לשאלה אם קורות רצפה הן חלק מהשלדה. נושא זה נדון בהרחבה בפרק הכללי.

156. בהקשר זה אעיר, כי מטענות המאשימה לגבי כל אחד מהלקוחות עולה, כי המאשימה יוצאת מתוך הנחות, אותן כלל לא הוכיחה בראיה כלשהי. כך, בין היתר, לטענתה, בכל פעם שעל פי דוח הבדיקה קיימת פגיעה במשמעות **נמוכה** בשלדה או במרכב הרכב, ניתן ללמוד כי הרכב עבר תאונה משמעותית ולא תאונה קלה בלבד, וכי הנאשמים יודעים זאת. בנוסף, היא יוצאת מתוך הנחה, כי פגיעות מסוימות המצוינות בדוח הבדיקה מלמדות על כך שהרכב עבר תאונה קשה וכי אף לכך הנאשמים היו מודעים.

מכל מקום מובהר, כי כל עוד לא הוכחה הנחה כאמור, בית המשפט, שאיננו מומחה בעניינים אלה, איננו מקבל הנחות אלה כעובדה. על כן, ניתוח העבירות המיוחסות לנאשמים ייעשה על בסיס הראיות שהוגשו בעניינם בלבד, ולא תינתן התייחסות להנחות שאינן מבוססות על ראיות. יצוין, כי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אף בעניין זה, מחדלי החקירה ומחדלי התביעה, ובין היתר העובדה כי עדים מהותיים לא נשאלו שאלות בעניינים אלה על ידי התביעה, פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשמים.

הלקוחות – ניתוח הראיות

ניצן אקרמן (ע"ת 167)

157. ניצן אקרמן (להלן: "ניצן") רכש רכב סוזוקי ליאנה מ.ר. 84-201-28 ביום 4.10.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 29.9.2006.
158. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של ניצן הינן עדותו של ניצן, בצירוף דוח הבדיקה שנתיקן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/167 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה") וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו נכתב שהרכב "לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/167).
159. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מנוע. מערכת קירור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. מערכת תאורה +מצבר מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: סרן קידמי מערכת היגוי = מערכת היגוי =, לכוון גלגל הגה שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות גבוהה =, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, סימני פגיעת קורת אורך ימנית, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית

שלדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, תקוני מרכב וצבע = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =, סימני פגיעה לפני, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, הוחלפו חלקי מרכב, נזק בפנלים, סימני מילוי חומר

צמיגים = צמיגים וגלגלים =, רעידות יתר

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, בלאי דיסקיות, שמן כהה.

160. ניצן העיד, כי הוא סיים דוקטורט בפיזיקה במכון וייצמן וממשיך בפוסט דוקטורט. לדבריו, לאחר שהגיע עם אביו למגרש טרייד אין סנטר, והם ראו את הרכב, אמר לו אבי לוי שהרכב במצב מצוין. את הבדיקה ביצע במכון קומפיוטסט, משום שמכון זה היה קרוב למגרש. אביו היה עימו במהלך הבדיקה.

וכך תיאר ניצן את הדברים שנאמרו לו על ידי הבודק לאחר הבדיקה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: אז עכשיו בוא תאמר לי בבקשה קודם כל, מה אומר לך הבודק לגבי מצב הרכב?

ת: אני חושב שהוא היה, זאת אומרת די קונקרטי הוא לקח את תוצאות הבדיקה מהפלט של המחשב, עבר על הדברים, הוא סך הכול אמר שהאוטו במצב טוב, והוא ציין רק את הנושא שהרכב עבר איזה שהיא תאונה, יש תיקונים לגבי איזה שהיא קורת אורך או רוחב, משהו שם בחלק הקדמי של הרכב, באזור של המנוע, ושיש איזה שהם רעידות בגלגלים, וזה יכול להיות כל מיני דברים, יכול להיות כיוון גלגלים או משהו כזה, הוא לא אמר, את הסיבה הוא רק ציין את העובדה, בסופו של דבר אני יכול להגיד שזה היה, צריך להחליף שתי ציריות, שהמצב לא היה מי יודע מה,

ש: אני רוצה בבקשה שתעיין במוצג ת/055 ה', קודם כל אתה מזהה את חתימתך?

ת: כן.

ש: תעיין בבקשה בדוח הבדיקה, בעמוד הזה, ואני מבקשת שתקרא מהקטע שכתוב שלדת מרכב, שלדה, את האמור כאן וכאן, תקרא בבקשה,

ת: כן שלדת מרכב משמעות גבוהה, הלחמות חיבורים לא מקוריים, סימני פגיעה קורת אורך ימין, ימנית, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית, תיקוני מרכב משמעות נמוכה, תיקוני מרכב וצבע, תיקוני מרכב משמעות גבוהה, סימני פגיעה לפנים סימני פגיעה לתא מנוע פלוס חומר, הלחמות חיבורים לא מקוריים הוחלפו חלקי מרכב, נזק בפנלים סימני מילוי חומר.

ש: אתה יכול בבקשה להסביר לבית המשפט אם אתה מבין את המשמעות של הדברים האלה,

ת: משמעות זה שהרכב עבר תאונה נעשו תיקונים, בתיקוני שלדה גם מה שבדרך כלל יש לזה משמעות גבוהה ברכב במיוחד בנושא של ירידת ערך, כתוצאה מזה אני שאלתי אם יש משמעויות בטיחותיות,

ש: את מי שאלת?

ת: את הבודק בקומפיוטסט, לגבי משמעויות בטיחותיות שיש לעניין הזה, הוא אמר שהמשמעויות בטיחותיות הן לא גדולות, ויש לזה משמעות בעיקר מבחינת ירידת ערך של הרכב והוא לא היה מוכן לתת על זה להגיד את דעתו מבחינת ירידת ערך, כי הוא אמר שזה לא תפקידו הוא רק מציין את הפגיעה והוא לא שמאי" (10.9.2012, עמ' 557, שורה 16 עד עמ' 558, שורה 8 - ההדגשות שלי ש' ק').

וכן בחקירה נגדית:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"ש: תאשר לי אם זה, אמרת כך בחקירה, הוא ציין, אתה מדבר על הבודק, ציטוט, הוא ציין את העובדה שהרכב עבר תאונה, פגיעה בקורה, שאלתי מה המשמעות, ואמר שאין משמעות רבה, והמשמעות מבחינתו זה ירידת ערך, והוא לא שמאי והוא לא מתערב בזה,

ת: נכון.

ש: אני גם רואה שבעמוד הראשון זה בצבעים הרי זה צילום פשוט, שגם אז סך הכול למרות הליקויים שנמצאו על פי המחשב, וזה הבוחן עומד מאחורי זה עד עכשיו, בציון הכללי שהאוטו קיבל זה 91 שזה בסדר גמור.

ת: כן, כן.

ש: אין טענות מיוחדות.

ת: לא" (10.9.2012, עמ' 558, שורות 22-31).

ניצן העיד עוד, כי הרכב בחזקתו עד היום וכי הוא "בסדר בסך הכל" (10.9.2012, עמ' 558, שורות 16-18).

דיון והכרעה

161. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של ניצן. לא מצאתי כי ניתן על סמך עדותו של ניצן להרשיע את הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו בגין לקוח זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

מעדותו של ניצן עולה, כי הוא אדם בעל השכלה, אשר קרא את דוח הבדיקה, הבודק עבר איתו על הדוח, והוא הבין את הכתוב בדוח. נאמר לו במפורש שהרכב עבר תאונה וכי קיימת פגיעה בשלדה. צוינו בפניו הליקויים הקיימים בדוח הבדיקה והוא הבין כי קיימים ליקויים משמעותיים ברכב, ובסך הכל המצב "לא מי יודע מה".

בנוסף, נאמר לו, והוא ציין כי הבין את הדברים, שפגיעה בשלדה היא בעלת משמעות גבוהה לרכב ובעיקר בנוגע למחיר הרכב. אציין, כי אינני מקבלת את טענת המאשימה כי מדברי העד עולה כי הבין רק בדיעבד שהמצב "לא יודע מה", שכן הן מדבריו בעת שאמר דברים אלה, והן ממכלול עדותו עולה שהוא הבין זאת כבר במועד הבדיקה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ניצן ציין, כי שאל את הבודק לגבי המשמעויות הבטיחותיות של הליקויים, והבודק השיב כי המשמעויות הבטיחותיות אינן גדולות. אין כל ראייה לכך שדברים אלה אינם נכונים, ולדבריו כיום הוא נוהג ברכב ללא כל בעיות מיוחדות.

162. כן יש ליתן משקל רב למחדל החקירה המשמעותי בכך שאביו של ניצן, שהיה עימו במהלך הבדיקה, לא נחקר. בנסיבות העניין, ונוכח עדותו של ניצן, היה מקום לשמוע את דבריו של אביו, שהיה יכול לחזק ולתמוך בטענות המאשימה, או להפריך אותן, ומשהדבר לא נעשה, כפי שהדבר לא נעשה באופן שיטתי בתיק זה, יש בכך כדי לפעול לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3.

163. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

164. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אלכסנדר גנדלמן (ע"ת 56)

165. אלכסנדר גנדלמן (להלן: "אלכסנדר") רכש רכב מסוג דייהטסו מ.ר. 50-532-24 ביום 12.7.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט באותו יום.

166. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אלכסנדר הינן עדותו של אלכסנדר, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/156, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), חוות דעתם של המומחים מטעם התביעה וההגנה, שפרשטיין וליטבק, ועדותו של שפרשטיין בעניין רכב זה.

167. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

לא תקין: מנוע: = מערכת תיזמון = החלף רצועת זימון לפי הוראות יצרן

שלדת מרכב שלדה: = שלדת מרכב, משמעות נמוכה =, סימני פגיעת קורת רוחב קדמית, סימני פגיעה קצה שלדה, הלחמות/חיבורים לא מקוריים

שלדת מרכב מרכב: = תיקוני מרכב, משמעות נמוכה = סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, הוחלפו חלקי מרכב, פח חזית פגום/הוחלף, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, סימני תיקון בתא מטען + חומר, מעיכות בתחתית/רצפה

צמיגים: צמיגים וגלגלים = צמיגים לא תואמים

העברת כח: = תיבת הילוכים אוטומטית =, בלאי דיסקיות, שמן כהה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

168. אלכסנדר העיד, כי ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר. נאמר לו במגרש, כי הרכב במצב מעולה וכי הוא לא עבר תאונות. עם זאת, הוא ביקש לערוך בדיקה לרכב. אלכסנדר מסר כי הוא ראה בעיניו שהרכב נפגע וכי מכסה המנוע הוחלף. לדבריו, הוא אף התקשר לבעל הרכב שאמר לו שהוא "נכנס בג'יפ ומכסה מנוע מלמעלה היה צריך להחליף, אבל זה קורה, זה לא יד ראשונה" (5.2.2013, עמ' 724, שורות 5-6).

בעדותו הראשית ציין אלכסנדר כי הבודק אמר לו "שאוטו מעולה, אבל בקשר תאונות משהו לא אמר מילה, שם קצת פה, צריך לסדר זה, צריך לסדר זה" (5.2.2013, עמ' 723, שורות 19-20) עם זאת, בחקירתו הנגדית, לאחר שהוצגו לו הדברים שמסר במשטרה, אישר אלכסנדר, כי לאחר שראה בעיניו כי הרכב נפגע, ונמסר לו גם מפי בעל הרכב כי הרכב נפגע בחלקו הקדמי כתוצאה מתאונה, נמסר לו בנוסף לכך על ידי הבודק, כי הרכב עבר תאונה נוספת בה נפגע מאחור:

ש: כן, עכשיו, ואתה מדבר איתו, אתה גם אומר לו, הנה הוא יושב פה, זה דוד ה, לא, זה האחרון, אחרון, בחור אחרון. ואתה אומר לו, תשמע, אני יודע יש אוטו זה היה מכה מקדימה עם ג'יפ, הבעל הבית סיפר לי, נכון?

ת: נכון.

ש: עכשיו, אתה אומר במשטרה שהוא מצא לך עוד מכה מאחורה, נכון? אתה אומר, זה כתוב פה.

ת: יכול להיות, אני לא אומר שלא.

ש: תקשיב, אתה אומר כאן בסוף שהוא מצא, "אמר שהיה מכה מאחורה".

ת: נכון, עכשיו, אתה כבר יודע" (5.2.2013, עמ' 727, שורות 22-30; ההדגשות שלי - ש' ק').

בחקירתו הנגדית אישר אלכסנדר, כי לא הייתה משמעות רבה מבחינתו לכך שהרכב עבר תאונה:

ש: רגע, רגע, זאת אומרת, עניין שהיה לאוטו הזה תאונה לא נורא בשבילך, נכון?

ת: נכון" (5.2.2013, עמ' 726, שורות 25-27).

עוד עלה מעדותו של אלכסנדר, כי מעבר לכך שידע שהרכב עבר שתי תאונות, הוא ראה את הדברים הכתובים בדוח הבדיקה והבינם:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש"ש : עכשיו, אני מסתכל בטופס של הבדיקה, אני רואה, לא צריך להיות בשביל גאון גדול, אני רואה מרכב ציון 91, זה יפה.

ת : נכון.

ש : שלדה 82, זה גם יפה, כן?

ת : נכון.

ש : אוקיי, עכשיו, אני רואה שהוא כותב כאן איקסים יש וי, יש איקס ויש 2 איקסים פה, שלדת מרכב, שלדת מרכב משמעות נמוכה, זה נמוך, סימני פגיעה קורת רוחב, סימני פגיעה שלדה, הלחמת חיבורים לא מקוריים, זה נמוך מאוד, עדיין ציון 82, נכון?

ת : נכון.

...

ש : עכשיו תשמע, הגברת שואלת אותך שאתה רואה את האיקסים בשלדה, אתה מבין שהשלדה זה לא 100% כי גם ציון זה רק 82.

ת : כן, כן, כן, נו.

ש : אתה מבין את זה, נכון?

ת : כן.

ש : כן או לא? תגיד נכון.

ת : כן, כן" (5.2.2013, עמ' 728, שורה 10, עד עמ' 729, שורה 26).

עוד הדגיש אלכסנדר, כי התרשם מהדוח הכתוב כי לא מדובר בתאונה רצינית:

"ת: עכשיו אני אסביר בקשר מה היה כתוב פה את זה. לפני אוטו אחד, אוטו שלי קיבל מכה מאחורה, היה שפוף, אבל פה היה מכה, כל בן אדם יכול לתת מאחורה לקבל מכה, פה היה גם מכה, אבל לפי מה שאני הסתכלתי, לפי מה שאני ראיתי בטפסים לא היה מכה רצינית" (5.2.2013, עמ' 730, שורות 14-17; ההדגשות שלי - ש' ק').

כן אישר אלכסנדר, כי הוא מבין בכלי רכב (5.2.2013, עמ' 729, שורות 6-8).

לבסוף אלכסנדר מסר עוד, כי הוא איננו מבין "מה קורה פה", שכן הוא נוסע עם הרכב עד היום וכי לא נתגלו ברכב בעיות (5.2.2013, עמ' 723, שורה 31 עד עמ' 724, שורה 2 ועמ' 730, שורות 19-20):

"העד, מר גנדלמן: אז זה אני אמרתי, זה לא רציני ועוד דבר אחד, אני לא יודע בדיוק מה קורה פה, אבל אני אגיד, 7 וחצי שנים אני נוסע עם האוטו" (5.2.2013, עמ' 730, שורות 19-20).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

169. שפרשטיין בחוות דעתו ובעדותו לא הוסיף לשאלות שבמחלוקת בעניין רכב זה, שכן המסקנה אליה הגיע, הייתה כי על פי הרשום בדוח הכתוב, הרכב עבר תאונה שאת טיבה המדויק ואת הפגיעות בה לא יכול היה לומר שכן לא ראה את הרכב, דבר שהעד מאשר כי ידע (ת/219 סעיף ח).
170. ליטבק ציין בחוות דעתו, כי "על פי תיאור הממצאים בדוח הבדיקה ובהתייחס להנחיות שבנוהל משרד התחבורה נספח 2, ניתן לשייך את סוג הפגיעות בשלדה ובמרכב לקבוצת "משמעות נמוכה"" (נ/32, עמ' 18), דבר שמתיישב עם דוח הבדיקה.

דיון והכרעה

171. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה בעניין המצגים הכוזבים בעל פה המיוחסים לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של אלכסנדר. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי די בדבריו של אלכסנדר כדי לבסס הרשעה מעבר לספק סביר בעבירות המיוחסות לנאשם 3, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.
172. על אף שאלכסנדר הזכיר בעדותו הראשית במשפט אחד, כי הנאשם 3 אמר לו באמירה כללית, שהרכב מעולה, ולא פירט דבר באשר לתאונות שהרכב עבר, בהמשך עדותו ולאחר שהוקראו לו דבריו בהודעתו במשטרה, העיד באופן ברור כי ידע עוד לפני הבדיקה כי הרכב עבר תאונה וכי הנאשם 3 מסר לו שהרכב עבר תאונה נוספת.
- עוד העיד אלכסנדר, כי הוא קרא את דוח הבדיקה, הבין אותו, למד ממנו על מצב הרכב, והיה מודע לליקויים הקיימים ברכב בטרם רכש אותו. כן ציין שגם מעיון בדוח הכתוב, ולא רק מדברי הבודק, הבין כי מדובר בתאונה לא רצינית. הוא אף הדגיש כי לא הייתה לכך שהרכב עבר תאונה משמעות רבה מבחינתו. כן מסר שהרכב נמצא ברשותו עד היום וכי הוא מרוצה ממנו, ועל כן הוא לא מבין "מה קורה פה". לעניין זה אציין כי התרשמתי שאלכסנדר אדם זהיר ומבין בכלי רכב, אשר ראה בעיניו את הפגיעה ברכב ואף התקשר לבעליו הקודמים ושאל אותו אודות פגיעה זו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בנסיבות אלה, כאשר אלכסנדר סתר בהמשך דבריו את האמירה המפלילה היחידה שטען כלפי נאשם 3; כאשר מדובר באדם זהיר אשר בודק בעצמו את הדברים; אשר היה מודע לליקויי הרכב ולכך שהוא עבר תאונות; אשר הבין כי התאונה אינה רצינית מהכתוב בדוח ולא רק מדברי הבודק; אשר ציין כי הדבר לא היה משמעותי בעיניו; והעובדה כי מדוח הבדיקה עולה כי קיימים ליקויים במשמעות נמוכה בלבד - איני סבורה כי מעדותו של אלכסנדר כלל עולה טענת מרמה כלפי הנאשם 3.

173. בעדותם של המומחים אין כדי לשנות ממסקנתי. כאמור לעיל, לא מצאתי בעדותו של שפרשטיין כדי להעלות או להוריד בנוגע לשאלה שבמחלוקת, ובוודאי כאשר לא עולה מעדותו של הקונה עצמו עבירת מרמה. מכל מקום, בהתחשב בכך שאף דוד ליטבק העיד ולא נשאל על רכב זה בעדותו, ובנוסף, כמפורט בפרק הכללי, לא מצאתי להעדיף את עדותו של שפרשטיין על פני עדותו של ליטבק, הרי שאין בכך לשנות ממסקנתי.

174. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

175. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

ליאור קלנר (ע"ת 163)

176. ליאור קלנר (להלן: "ליאור") רכש רכב יונדאי לנטרה מ.ר. 20-833-99 ביום 8.3.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 6.3.2006.

177. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של ליאור הינן עדותו של ליאור, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/163) להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה", זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר בו נכתב שהרכב "לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/163ח), ובדיקה נוספת שערך ליאור לרכב לאחר החקירה במשטרה (ת/332).

178. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת קרור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. מערכת תאורה + מצבר.

לא תקין: מנוע = מערכת תיזמון =, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע =, משקעים/בוצה/לכלוך במערכת, לניקוי ובדיקה חוזרת

סרן קידמי ומערכת הגוי = מיתלה אחורי =, בדוק/תקן זווית מתלה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה = <, סימני פגיעה קורת אורך שמאלית

שלדת מרכב מרכב = גג = <, מעיכות/מעוך = מצב פנימי = <, משמעות שולית, שמשות/חלונות פגומים, לא מקורי = תקוני מרכב, משמעות נמוכה = <, סימני תיקון במרכב, מעיכות/מעוך, מעיכות בתחתית/רצפה, נזק בפנלים = תקוני מרכב, משמעות גבוהה = <, סימני פגיעה דופן שמאל, הוחלפו חלקי מרכב, סימני תיקון בתא מטען + חומר, סימני מילוי חומר/זיפות לא מקורי בתחתית הרכב, סימני מתיחה

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = צנרת בלמים = <, צינורות פגומים

צמיגים = צמיגים וגלגלים = <, צמיגים לא תואמים

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית = <, בלאי דיסקיות, שמן כהה, נקישות יתר, נזילת שמן

מחוננים = מחוננים = <, לתקן נורית אזהרה כרית אוויר

הערות כלליות - סומן ב V רישיון רכב מ-13 אצילות כנסרת
מתחתית דרוס אפצט טיפול כללי

179. ליאור העיד, כי ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר, ובהמשך הלך עם נציג המגרש לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט.

כבר בראשית דבריו ומיוזמתו, תיאר ליאור כיצד הבודק אמר לו כי הרכב עבר תאונה מאחור: "הלכנו, עשינו בדיקה במכון קומפיוטסט ליד אוטו סנטר שם, ומה שיצא במכון בדיקה שהיה צריך להחליף שם צינורות דלק ושהאוטו עבר מכה מאחורה, לא מכה חזקה, וזהו. מה שהיה צריך להחליף הוחלף. חזרנו..." (12.9.2012, עמ' 584, שורות 29-32). בחקירתו הנגדית הוסיף כי הבודק אמר לו כי "הבוהן הסביר לי שהאוטו עבר תאונה בצד שמאל בדלת, אלה דברים שקורים, אבל ספציפית האוטו פחות או יותר סביר" (12.9.2012, עמ' 589, שורות 1-3).

ליאור אישר בחקירתו הנגדית, כי כבר במגרש אבי לוי אמר לו שהרכב עבר תאונה קטנה מאחורה (12.9.2012, עמ' 587, שורות 17-23).

כן אישר ליאור, כי זה לא הרכב הראשון אותו הוא קונה, וכי הוא יודע מה צריך לבדוק (12.9.2012, עמ' 587, שורות 12-14). בנוסף אישר, כי הבודק ישב עימו על דוח הבדיקה, "עמוד עמוד" והסביר כל ליקוי כל פריט וכל רכיב (12.9.2012, עמ' 588, שורות 16-22). עוד ציין, כי במהלך הבדיקה הוא הסתכל בעצמו על הרכב מתחת לליפט.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עוד אישר ליאור, את הדברים שמסר בהודעתו במשטרה, לפיהם הן אבי לוי והן הבודק אמרו לו שהרכב עבר תאונות, כי זה לא היה משמעותי מבחינתו, וכי חשוב היה מבחינתו "הקטע הבטיחותי":

"ש: נכון. זאת אומרת, אתה כבר בא אל האוטו כשאתה יודע שמאבי אתה שומע על תאונה מאחורה ומהבודק אתה שומע על תאונה בדלת? נכון? ...

ת: כן.

עו"ד אודיז: עכשיו, זאת אומרת, לא מפריע לך שהאוטו הזה עשה איזה תאונה או שתיים או שלוש מסביב העיקר שבעיקר שלו הוא בסדר?

ת: **תשמע, זה דברים שקורים. אוטו נוסע על הכביש, יש פה תאונות, יש פה מתקנים,**

ש: מה גם,

ת: **מה שעניין אותי זה הקטע הבטיחותי"** (12.9.2012, עמ' 589, שורות 1-14 ; ההדגשה שלי – ש' ק').

...

ש: עכשיו, זאת אומרת אתה, מבחינתך שאתה בא וכבר שומע שתי תאונות זה לא גורם לך להגיד אני, סליחה על המילה, אני באוטו המצ'וקמק הזה לא נוגע. זה לא היה, זה לא הוציא אותך מהכלים שעבר שתי מכות מאחורה ובדלת, נכון?

ת: נכון.

ש: נכון. עכשיו, ברור שגם תיקונים של תאונות כאלו תמיד כרוכות בהחלפת חלקים, בצביעה, בחומר, נכון?

ת: כן.

ש: כן. עכשיו, אם אתה בעצמך משתמש במילים אני מצטט בחקירה שלך, "האוטו פחות או יותר סביר", ואני אומר לך שעד לרגע זה האוטו באמת עומד פה על פי הדו"ח הזה ועוד דו"ח, האוטו באמת עומד כאוטו פחות או יותר סביר. אין שום בעיה, זה נכון? אתה מסכים?

ת: נכון" (12.9.2012, עמ' 589, שורה 30 עד עמ' 590, שורה 9; ההדגשות שלי – ש' ק').

ליאור העיד עוד, כי כאשר התקשרו אליו נציגי המשטרה על מנת להזמין אותו למתן עדות, אמרו לו, **"בצורה לא נעימה בכלל"**, כי הרכב שלו היה מעורב **"בעליה לא חוקית לכביש"**. לדבריו, זה גרם לו לכעס הן כלפי בעל המגרש והן כלפי הבודק, ואף **"קצת הרתיח"** אותו:

"ת: קצת מרתיח אותך דבר כזה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: כי אני רואה שבסוף החקירה המשטרתית שלך אתה מצהיר ככה "אני רק מקווה שהרכב שלי ייבדק וימצא בטיחותי כי אם לא אני אתבע אותו עד הגרוש האחרון ויותר מזה". זה בעצם מלמד על הדאגה שהייתה לך מהסיפור ששמעת שם?

ת: נכון.

ש: וכשאתה בעצם פה מכוון את הכעס שלך כלפי המגרש או כלפי המכון, על מי חשבת, או על שניהם אפילו? באותו רגע כשאתה שומע שהרכב שלך יורד מהכביש אתה כל מי שקשור לעניין הזה נגדך, נכון?

ת: אלייף כל, כאילו, אני הלכתי ועשיתי,

ש: תכף, תכף נדבר על זה. אני מדבר על אותה סיטואציה, מה שאני אמרתי זה הגיוני או שזה לא? כן?

ת: אני כועס על שניהם את האמת, כאילו.

ש: נכון. בעיקר באותו רגע שאתה אומר כאן שאתה מדבר על האלמנט הבטיחותי. זאת אומרת, כי אתה הבנת מהחקירה שיכול להיות שהרכב שלך לא כשיר.

ת: נכון.

ש: נכון. עכשיו תשמע, אתה גם כועס על אבי עד כדי כך שאתה קורא לו בחקירה "הגמד הזה". הוא בא לך לא טוב באותו רגע הסיפור שלו, נכון? אתה צריך להגיד כן, זה לא,

ת: כן" (12.9.2012, עמ' 586, שורה 20 עד עמ' 587, שורה 7; ההדגשה שלי - ש' ק').

וכן :

"ש: כן. עכשיו, עוד פעם, כל, אני, אני רוצה להבין עוד פעם כי אנחנו שומעים את זה מהעדים אחד אחרי השני. מה שלך בעצם מהחקירה המשטרתית נכנס בראש חרדה בטיחותית מהאוטו?

ת: נכון.

ש: למעשה, הממצאים האלה לא מעלים אותה, לא מאששים אותה בכלל, אין בעיה בטיחותית. האוטו הזה קרה לו משהו בטיחותי? קרה לך איתו משהו? יצא ההגה, עף גלגל, עף הדלת?

ת: בוא נגיד שלא השארתי אותו הרבה זמן כדי לבדוק את זה, כדי שיקרה לי.

ש: אבל, אבל,

ת: מה שחשבת בזמנו, הייתה לי תינוקת ואני לא הייתי מוכן, כאילו, לנסוע עם תינוקת באוטו כזה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: עכשיו, הדבר הזה, הווירוס הזה של הביטחון, החרדה הזאת מהבטיחות של האוטו הוא בעצם תולדה רק של החקירה והמשטרה, נכון? מכל ההתנהלות הזאת כמו שגם אמרת בעדות, נכון?

ת: כן" (12.9.2012, עמ' 591, שורות 14-28; ההדגשות שלי - ש' ק').

ליאור מסר עוד, כי דברי השוטרים השפיעו עליו עד כי לקח את הרכב לבדיקה נוספת. לדבריו, נאמר לו בבדיקה כי הרכב קיבל מכה חזקה מאחור שגרמה לפגיעה חזקה ברצפתו, עם זאת אישר, כי אין הבדל בין הכתוב בשני דוחות הבדיקה וכי נעשה שימוש באותם מינוחים בדיוק (12.9.2012, עמ' 590, שורה 17 עד עמ' 591, שורה 13). עוד מסר ליאור, כי לאחר מכן, ובעקבות מתן העדות במשטרה, מכר את הרכב (12.9.2012, עמ' 590, שורות 17-19).

180. כן הוגש דוח הבדיקה של הבדיקה הנוספת שערך העד לאחר החקירה במשטרה (ת/332), כשנה ומספר חודשים לאחר הבדיקה של נאשם 3. מעיון בדוח הבדיקה עולה שבנוגע לשלדת מרכב נראה שאין הבדל משמעותי בין הדוחות, כאשר גם ליאור, כאמור, מאשר שאין כל הבדל.

דיון והכרעה

181. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, לעניין המצגים בעל פה שניתנו בעניין לקוח זה, הינה עדותו של ליאור. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי די בדבריו של ליאור כדי לבסס הרשעה מעבר לספק סביר בעבירות המיוחסות לנאשם 3, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

182. מדברי ליאור עולה, כי הוא קנה רכב בעבר, יודע מה צריך לבחון בעת קניית רכב, כי במהלך הבדיקה הוא הסתכל בעצמו על הרכב מתחת לליפט, וכי הוא ראה את דוח הבדיקה, קרא אותו, הבין אותו, והבודק עבר עימו על הדוח "עמוד, עמוד" והסביר לו "כל ליקוי כל פריט וכל רכיב" שבדוח הבדיקה.

כן מסר ליאור, כי ידע שהרכב עבר תאונות, הן מדברי הבודק, ואף לפני כן מדברי אבי לוי במגרש.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ליאור הדגיש, כי הוא לא ראה חשיבות לכך שהרכב עבר תאונות, ומה שהיה חשוב בעיניו היה מצבו הבטיחותי של הרכב, וזו הסיבה שקנה אותו. לא הוצגה כל ראיה המלמדת על כך שהרכב איננו בטיחותי.

בנסיבות אלה, איני סבורה כי די בכך שלטענתו הנאשם 3 אמר לו, כי "המכה אינה חזקה", וכי הרכב "פחות או יותר סביר", כדי להוות את הנדרש על מנת להוכיח קיום פער של ממש בין הכתוב בדוח הבדיקה לבין המצגים בעל פה, ולצורך הקביעה כי על סמך זה רכש את הרכב, כאשר הוא הסביר, כאמור לעיל, כי רכש את הרכב שכן שוכנע כי אין בו בעיה בטיחותית.

183. זאת ועוד, אף בעניינו התרשמתי הינה כי ליאור כעס מאד על הנאשם 3 ועל המוכר במגרש, לאחר שמסרו לו השוטרים דברים הקשים מאד אודות הרכב שרכש והדבר השפיע על עדותו.

184. אשר לדוח הבדיקה הנוסף, ראיה זו איננה רלוונטית למצגים בעל פה, אלא כראיה לאי-נכונות הדוח הכתוב. ראשית, כפי שפורט בהרחבה לעיל בפרק הכללי, קיימים נימוקים רבים לכך שאין להידרש לטענות נגד הדוח הכתוב, כאשר בסיכומיה המאשימה כלל לא התייחסה לדוח זה. מעבר לכך, דוח הבדיקה הנוסף, שממצאיו דומים מאד לאלה של נאשם 3, אף פועל בעניין זה לטובת הנאשם 3.

185. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

186. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

מיטיקיו דמקו (ע"ת 32)

187. מיטיקיו דמקו (להלן: "מיטיקיו") רכש רכב מסוג מזדה לאנטיס מ.ר. 19-720-43 ביום 26.9.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה בקומפיוטסט באותו יום.

188. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של מיטיקיו הינן עדותו של מיטיקיו, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/32), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה", וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו נרשם כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/32ד).

189. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

תקין: מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. שלדת מרכב שילדה. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =, < נזילת שמן = מערכת תיזמון =, < החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן =, < מדיד שמן פגום/חסר.

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =, < קורוזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור מערכת דלק = מערכת דלק והצתה =, < לתיאום

סרו קידמי ומערכת הגוי = מיתלה קדמי =, < נקישות יתר, לתקף/לכוון זווית מתלה

שלדת מרכב מרכב = מצב פנימי =, < משמעות שולית, שמשות/חלונות פגומים קדמי, לא מקורי = צבע מרכב =, < צבע כללי לא מקורי, משמעות שולית = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =, < סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, הוחלפו חלקי מרכב, מעיכות בתחתית/רצפה, סימני מילוי חומר/זיפות לא מקורי בתחתית הרכב, נזק בפנלים, סימני מילוי חומר + קורות אלק

צמיגים = צמיגים וגלגלים =, < בלאי יתר

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, < בלאי דיסקיות, שמן כהה, נקישות יתר, נזילת שמן

הערות כלליות מסומן ב-V, רישיון רכב מ-13.

190. מיטיקיו העיד פעמיים בבית המשפט. בעדותו הראשונה העיד כי כיום הוא מתמחה במשפטים בבנק

לאומי. לדבריו, ראה במגרש טרייד אין סנטר רכב בו היה מעוניין מאד. בחקירתו הראשית ציין, כי כאשר שאל את נציגי המגרש על מצב הרכב הם לא השיבו לו, ורק אמרו לו לקחת את הרכב לבדיקה, ובחקירתו הנגדית הוסיף שאמרו לו במגרש שהרכב טוב.

כך תיאר מיטיקיו, באופן פתוח, את שנאמר לו במכון הבדיקה ואת תוצאות הבדיקה, כאשר הוא מתייחס לדברים של הבודק והמוכר ביחד, מבלי לערוך הבחנה בין דבריהם:

"הלכנו לשם פיקס הכול כמו שצריך מתקתק, אז לא הרגשתי עם זה טוב שבעצם הבדיקה יצאה בלי כלום אמרתי לקרוב שלי אתה בטוח שזה בסדר? לא, זה חבל על הזמן זה בפיקות, זה בפיקות, בסדר, הלכנו חזרנו לנו, לא היה לי גם את, לא קבלתי את הטופס בדיקה, היה לו שם הגענו לבחור שם, מסתכל על הטופס אני לא יודע אם זה אותו טופס שעשיתי, מסתכל עושה לי תקשיב, זה רכב חבל על הזמן וסגרנו על שלושים, אלף, נתתי לו במזומן ולקחתי עכשיו, לפני שהלכתי אמר לי תגיד אכפת לך לרשום את זה, אני רוצה לרשום על זה שש עשרה אלף, זה לא כזה מבחינתך זה לא אומר כלום...אכפת לך? לא היה אכפת לי כל כך רשמתי על

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

זה שש עשרה אלף וזהו. זה כל הסיפור... " (1.7.2012, עמ' 539, שורות 21-28).

מיטיקיו זיהה את דוח הבדיקה ואת חתימתו על גבי הדוח. כאשר הקריאה לו התובעת את הכתוב בדוח הבדיקה ושאלה אם הוא מבין את הכתוב, השיב:

"ת: לא אני לא מבין, גם לא ראיתי את זה, לא, מה שאמרו לי זה שזה תקין אין שום בעיה שאסי, הוא עוד אמר מה זה בדיקה כזו לא ראיתי בחיים שלי, חבל על הזמן

ש: מי אמר את זה?

ת: הבחור שהיה... במגרש" (1.7.2012, עמ' 541, שורות 15-21).

למעשה, מדבריו של מיטיקיו בחקירתו הראשית כלל לא ניתן להבין מה נאמר לו על ידי הבודק, ולקבוע ממצא כלשהו בעניין זה.

מיטיקיו העיד עוד כי דודו בן הארבעים הלך עימו לרכוש את הרכב, משום שהוא היה צעיר מאד בעת רכישת הרכב וכי אמר זאת בחקירתו במשטרה.

אף בחקירתו הנגדית כאשר התייחס לדברים שנאמרו לו לגבי הבדיקה התברר כי מדובר על נציג המגרש:

"ש: אז איך אמרת את זה במשטרה, ראיתי שהבדיקה בסדר?

ת: כי זה מה שאמרו לי.

ש: מי?

ת: הבחור כשחזרנו למוסך" (1.7.2012, עמ' 544, שורות 1-4).

בחקירתו הנגדית השיב לעניין זה כדלקמן:

"ש: מה שאתה טוען היום אני רוצה להבין אתה טוען שבבדיקה אמרו לך שאין לאוטו הזה שום בעיה, שהאוטו הזה פיקס,

ת: אמרו לי פיקס.

ש: שום בעיה, לא מכאנית, לא חיצונית,

ת: אולי אמרו לי,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: רגע תקשיב, לא בעיה מכאנית, לא בעיית תאונה לא פגיעה, שום בעיה אין באוטו הזה,

ת: אולי פרונט.

ש: אולי רק כיוון פרונט, מעבר לכיוון פרונט האוטו,

ת: בובה,

ש: בובה בובה, המילה בובה זה של הטסטר בבדיקה? לא.

ת: אני אומר בובה הכוונה שטוב, לא אמרתי שהוא אמר ואני לא הבנתי" (1.7.2012, עמ' 548, שורות 9-19; ההדגשות שלי - ש' ק').

עם זאת, בהמשך חקירתו הנגדית ציין, כי מי שאמר לו שהרכב הוא "בובה" ומצוין הוא המוכר במגרש והוא זה שהחזיק את הבדיקה (1.7.2012, עמ' 552, שורות 19-25).

בהמשך, התייחס מיטיקו פעם נוספת לדברי הבודק בבדיקה, תוך שהוא מדגיש כי איננו זוכר את הדברים במדויק:

ש: עכשיו הוא פותח ידיעות אחרונות ומדבר על האוטו או שהוא מחזיק את הטופס בדיקה ומדבר על האוטו? או שהוא פותח טלוויזיה כוכב נולד ומדבר על האוטו? מה הוא עושה? תסביר לי אנחנו מחכים, תענה בבקשה, מה הוא עושה במשרד? פותח רדיו ומדבר על האוטו?

העד, מר מתיקו: התשובה זה, שהרכב בסדר גמור חוץ ממה שאמרתי אולי יכול להיות שזה הכיוון פרונט, וזהו, אני לא זוכר" (1.7.2012, עמ' 549, שורות 7-12, ההדגשה שלי - ש' ק').

אף לאחר מכן הדגיש מספר פעמים כי איננו זוכר את האופן בו ניתנו לו הסברים אודות הבדיקה והעלה השערות כיצד הדברים התרחשו:

ש: תקשיב, אנחנו כאן עשרות אנשים שקנו וכולם מסבירים שהבוחן יושב עובר את הדף דף.

העד, מר מתיקו: לי זה לא זכור. לי זה לא זכור.

עו"ד רוזה: מה זכור לך? הוא לא נגע בטופס? לא הראה לכם אותו?

ת: אני לא זוכר את הטופס זה מה שאני אומר לך.

ש: אז על מה הוא דיבר בבדיקה? מה, הוא דפדף ב, אני שואל בכוונה עוד פעם, הוא החזיק ביד עיתון ודיבר על האוטו או שהחזיק ביד את הטופס בדיקה והסביר על האוטו?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: כנראה שהוא החזיק את זה, כנראה שהוא החזיק את זה, וכנראה שאולי הוא הראה לנו את הדף הראשון, זה מה שאני זוכר, אני את האיקסים האלה לא ראיתי שיש מלא בעיות ברכב.

ש: את הדף הראשון אתה אומר כנראה,

ת: **כנראה** שאולי ראיתי את זה, **יכול להיות**.

ש: את הדף הראשון כנראה ראית.

ת: כנראה יכול להיות" (1.7.2012, עמ' 549, שורות 13-25; ההדגשות שלי - ש' ק').

אף בהמשך הדגיש כי איננו זוכר את הדברים, וכי ייתכן שמה שהוא טוען שהוא לא ראה, ראה למעשה דודו:

י"ש: אולי הוא דיבר עם דוד שלך ולא אתך?

ת: זה אני לא יודע,

ש: ודוד שלך אומר לך רק תחתום לו תחתום לו.

ת: עבר הרבה זמן.

ש: יכול להיות מה שאני אומר?

ת: יכול להיות, יכול להיות גם.

ש: יכול להיות,

ת: יכול להיות" (1.7.2012, עמ' 550, שורות 2-14; ההדגשות שלי - ש' ק').

מיטיקיו טען בחקירתו הנגדית, בתחילה, כי כלל לא ראה את הבדיקה שכן היא לא הגיעה לידינו. כאשר נשאל, כיצד הדברים מתיישבים עם דבריו בחקירתו במשטרה, כי ראה שהבדיקה בסדר השיב שזה מה שנאמר לו במגרש על הבדיקה. בהמשך נשאל איך בחור זהיר ובעל השכלה כמוהו לא מסתכל על הדוח, השיב לפתע שהוא איננו זוכר אם ראה את הבדיקה אך הוא משער שלא ראה את הבדיקה משום שאם היה רואה אותה לא היה קונה את הרכב, "מן הסתם":

י"ש: אני רוצה להבין ממך אתה בחור פיקח מאוד עכשיו הראית לי שאתה מאוד זהיר אתה חשדן אתה אומר הכול מסריח שאלתי אותך מאיפה אתה יודע, אתה אומר עשיתי גוגל לפני הבדיקה,

ת: אני לא ראיתי את זה.

ש: זה נשמע לך?

ת: אני לא זוכר אם ראיתי את זה, זה מה שאני אומר לך, זה פעם ראשונה שאני רואה את הדברים, אם הייתי רואה את זה בחיים לא הייתי קונה את

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

זה אז מן הסתם זה לא הגיע, אני לא יודע אפילו איפה החתימה שם"
(1.7.2012, עמ' 544, שורה 23 עד עמ' 545, שורה 3).

כשנשאל איך, אם כך, מופיעה חתימתו על הטופס, השיב:

"זה מאוד מוזר... מאוד, כי אין מצב שראיתי בעיניים שלי כך, אין" (1.7.2012, עמ' 545, שורות 5-7).

כן מסר מיטיקיו השערה נוספת, לפיה אולי הנאשם 3 הסתיר את מרבית הטופס עם הדפים האחרים, למעט המקום לחתימת הקונה (1.7.2012, עמ' 549, שורה 26 עד עמ' 550, שורה 7).

מיטיקיו העיד עוד, כי מחיר הרכב ירד בעקבות משא ומתן, אולם לא בשל תוצאות הבדיקה. כן אישר כי הוא חיפש זמן רב רכב מסוגו של הרכב, ולאחר שראה אותו רצה אותו מאד, והיה "חם עליו".

מיטיקיו אישר, כי השוטרים אמרו לו כי קיימים במגרש כלי רכב עם פגיעות קשות, תאונות קשות, אשר תיקנו אותם בשטחים, וכי היו "קומבינות" במגרש בו קנה את הרכב. כן אישר כי בעקבות זאת הוא חשש שהרכב שלו איננו בטוח, וחתוך, והדבר גרם לו לתחושה מאד לא נעימה (1.7.2012, עמ' 542, שורות 7-21).

עוד השיב מיטיקיו לשאלה היכן הרכב היום, כי הוא "הלך לפירוק". כשנשאל מדוע, האם הרכב עבר תאונה, ענה בשלילה אך כשנשאל מה קרה בכל זאת, התחמק ואמר "הלך זהו". לשאלה נוספת מה זה "הלך", ענה ש"פרצו לי לרכב, לא היה שווה לתקן אותו וזהו" (1.7.2012, עמ' 545, שורות 12-20).

191. מיטיקיו זומן להעיד פעם נוספת, נוכח בקשתו של הסנגור לכך, שטען כי קיים בידו חומר נוסף שהינו רלוונטי לעד.

בעדותו השנייה, השיב מיטיקיו תשובות מתחמקות, תמוהות ובלתי מבוססות בעניינים שונים, אשר הפחיתו ממהימנותו. כך למשל, אישר מיטיקיו שהרכב היה רשום על שם אביו, על אף שהוא איננו בעל רישיון נהיגה, ועל אף שמיטיקיו הוא זה שנהג ברכב. כאשר נשאל מדוע עשה כן, השיב שרשם את הרכב על שם אביו בכדי שזה לא יפגע במלגה שהוא מקבל.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בנוסף, כאשר טען הסנגור בפניו, כי על אף טענתו שמכר את הרכב לפירוק, עדיין קיים ביטוח לרכב חודשים לאחר מכן, הוא השיב שהוא לא ביטל את הביטוח כי הוא לא מצא זמן לכך.

192. יחזקאל בן דוד, המנהל והבעלים של מכון קומפיוטסט, נשאל בנוגע לתוספת בכתב יד "קורות אורך" שבדוח הבדיקה של מיטיקו והשיב כדלקמן:

ת: בקורות האורך.

ש: נכון? של הרצפה.

ת: כנראה, כן, נכון.

ש: עכשיו, גם כאן הנאשם בעצם צילבון מוסיף כאן הערה שבהחלט יכול להיות שלא הייתה לו בבנק ההערות הממוחשב.

ת: יכול להיות" (14.11.2012, עמ' 752, שורות 13-18).

דיון והכרעה

193. לעניין המצגים הכוזבים בעל פה המיוחסים לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הראיה הישירה היחידה שהוצגה על ידי המאשימה הינה עדותו של מיטיקו. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי על סמך עדות זו, ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

194. מעדותו של מיטיקו עולה כי הוא איננו זוכר את הדברים שנאמרו לו על ידי הבודק ואת אופן התרחשות הבדיקה. במהלך עדותו חזר פעם אחר פעם על כך שהוא איננו זוכר במדויק את הדברים, ועדותו רצופה השערות בנוסח "כנראה", "יכול להיות", "אני לא זוכר", "עבר זמן" ועוד.

מדבריו עולה כי רובם ככולם של הדברים שזכור לו כי שמע בנוגע לבדיקה, נאמרו לו על ידי המוכר במגרש ולא על ידי הבודק, ולא ניתן לקבוע על סמך דבריו מה נאמר לו על ידי הבודק. הוא עירב בין הדברים שנאמרו לו על ידי המוכר ועל ידי הבודק, ולאחר שניתן היה להבין כי הוא טוען שאמרה מסוימת נאמרה מפי הבודק, הוא ציין מאוחר יותר כי המוכר הוא זה שאמר לו את הדברים.

בנוסף, מיטיקו שינה את גרסתו בנוגע לעניינים מהותיים. כך, בתחילה טען כי המוכר במגרש כלל לא אמר לו דבר אודות הרכב לפני הבדיקה ובהמשך ציין כי אמר לו שהרכב טוב במועד זה. כן ציין בשלב מסוים כי כלל לא ראה דבר מדוח הבדיקה ובהמשך אמר שיכול להיות שראה חלק מהדוח. אף

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

טענתו כי כלל לא ראה את דוח הבדיקה, אולם לא היה בידיו ליתן הסבר כיצד הוא חתום על גבי הדוח, וההסברים שנתן היו השערות שונות ובלתי מבוססות, מפחיתה ממהימנותו ומהיכולת להסתמך על דבריו.

זאת ועוד, כמפורט לעיל, בעדותו השנייה התגלו עובדות נוספות לגביו, אשר אף הן מפחיתות ממהימנותו ומהיכולת להסתמך על דבריו.

195. כן יש ליתן משקל לכך שדודו של מיטיקיו, שהיה עימו במועד רכישת הרכב וככל הנראה בבדיקה, ואשר מיטיקיו מסר כי ייתכן שהוא לא זוכר את הדברים משום שדודו הוא זה שקרא את דוח הבדיקה והקשיב להסברים שניתנו בעניין זה, לא נחקר במשטרה. מדובר במחזל חקירה משמעותי שיש בו כדי לפעול לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3.

196. אשר לטענת המאשימה הנוגעת למצג בכתב, לפיה הרישום בכתב יד "+ קורות אורך" ברובריקת המרכב, מהווה פגיעה בשלדה, אותה ניסה הנאשם 3 להסתיר בכך שכתב אותה בכתב יד ברובריקה זו.

בפרק הכללי התייחסתי בהרחבה לסוגיית הרישום בכתב יד, תוך התייחסות ספציפית לרישום "+קורות אורך", וקבעתי, מהנימוקים הרבים המפורטים שם, כי לא ניתן לקבוע כי האמור בדוח הכתוב בעניין זה מהווה מצג כוזב. אין לי אלא להפנות לאמור שם.

197. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

198. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אבישי אפרים לנדאו (ע"ת 35)

199. אבישי אפרים לנדאו (להלן: "אבישי"), רכש רכב מסוג סוזוקי ליאנה מ.ר. 86-351-28 ביום 29.10.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 27.10.2006.

200. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אבישי הינן עדותו של אבישי, דוח הבדיקה המקורי שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/35), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה", מסמך משטרה על כך שהרכב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עבר תאונה (ת/35ח), חוות דעתם ועדותם של המומחים שפירשטיין וליטבק, ומכתבים שכתב העד לרפי וקנין, ראש צוות החקירה המיוחד, לאחר שהחלה החקירה.

201. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מנוע. מערכת קירור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. צמיגים. מערכת תאורה + מצבר. העברת כח. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: סרן קידמי ומערכת היגוי = מיתלה קדמי=>, מעיכות = מיתלה אחורי =>, בדוק/תקן זווית מתלה.

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני פגיעה קצות שילדה, סימני פגיעה קורת אורך ימנית, מעיכות/מעוך.

שילדת מרכב מרכב = גג=>, סימני מילוי חומר, משמעות גבוהה = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =>, תקוני מרכב וצבע, נזק בפנלים, סימני מילוי חומר, הוחלפו חומרי מרכב, מעיכות בתחתית/רצפה = תקוני מרכב, משמעות גבוהה => סימני תיקון במרכב = עמודים =>, סימני פגיעה עמודים ימין, סימני מילוי חומר, משמעות גבוהה.

202. אבישי העיד, כי הגיע למגרש טרייד אין סנטר וראה רכב בו הוא מעוניין. אבי לוי אמר לו כי הרכב הוא של אישה מבוגרת מרמת גן. אבישי הבהיר כי הוא ירצה "כמובן" לשוחח עימה ולראות את גיליון הטיפולים של הרכב. כן ציין כי נסע ברכב, ואמר לעצמו כי "למען הסדר הטוב והזהירות" יוריד הסכם רכישה מאתרי האינטרנט, ואף הוסיף להסכם זה מספר פסקאות משלו בכדי לוודא שהאינטרסים שלו מוגנים.

אבישי ציין עוד, כי נאמר לו במגרש כי הרכב "בסדר גמור" וכי הוא לא עבר תאונות, אולם אבי לוי לא הסכים לחתום על מסמך שהציג לו אבישי, לפיו הרכב הינו יד ראשונה וכי הוא לא עבר תאונות. הבחור מהמגרש הציע לו לקחת את הרכב לבדיקה במכון קומפיוטסט שהיה קרוב, על אף שהוא היה מעוניין לערוך את הבדיקה במקום אחר, והם הלכו לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט, כפי שהוצע לו במגרש.

בדוח הבדיקה היו מספר ממצאים שהטרידו אותו. אבישי ציין כי הוא איננו מומחה למכונאות, ועל כן ביקש מהבודק להסביר לו את המשמעויות, כאשר הוא הבהיר כי הוא לא יקנה את הרכב אם קיימים השניים הבאים: הרכב עבר תאונה או קיימת בעיה בטיחותית.

לדברי אבישי, הבודק אמר לו כך:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"שכל הדברים שהופיעו שם הם בעלי משמעות נמוכה. יש שמה הגדרות של משמעות גבוהה, משמעות בינונית ומשמעות נמוכה. אני לא מבין גדול אבל ברור שכשראיתי שמה פגיעה בשלדה זה הטריד אותי, ואז הוא אמר לי **זה לא שלדה, זה קצה שלדה. זה שום דבר, אין לזה שום משמעות.** אותו דבר לגבי דברים אחרים שהופיעו שם ברשימה" (17.7.2011, עמ' 346, שורה 29 עד עמ' 347, שורה 2).

וכן:

"ת: באופן טבעי, העיניים שלי הלכו למקום איפה שכתוב לא תקין כי מה שתקין זה פחות מעניין.

ש: כן.

ת: והלכתי איתו לקטע של סרן קדמי ואז הוא אמר לי שזה שום דבר. שלדת מרכב, מרכב, זה בדיוק הדבר שעליו אמרתי שהסביר לי שזה קצה שלדה. אני פעם ראשונה בחיים שלי שמעתי את המושג קצה שלדה, ולכן אין לזה שום משמעות. וכל מה שקשור לדברים האחרים, אני מודה, איך לא, מתפלא על עצמי איך לא, איך זה לא עורר על עצמי סימני שאלה כי כתוב שם בין היתר, תיקוני מרכב, סימני מילוי חומר, אחר כך הסבירו לי, מוסך סוזוקי הסביר לי מה הכוונה אבל זה סיפור אחר" (17.7.2011, עמ' 348, שורות 14-5).

אבישי הסביר, כי רכש את הרכב, על אף שראה כי על פי הדוח ישנם ליקויים בחלקי הרכב: "רק מסיבה אחת ויחידה שבשביל זה יושב איתי איש מקצוע שאני משלם סכום לא קטן עבור ה, ההסבר שלו שווה הרבה יותר מאשר הכתוב כי הכתוב עצמו זה, זה סימונים. המשמעות המקצועית היא הדבר שבעצם על פיו לקחתי את ההחלטה" (17.7.2011, עמ' 348, שורות 23-5).

בהמשך, כאשר נשאל אבישי פעם נוספת אודות דברים שנמסרו לו על ידי הבודק, הבהיר כי הוא ניסה לשחזר את הדברים עם אשתו, שכן חלפו שנים מאז הבדיקה והוא איננו זוכר במדויק:

"ש: אוקיי. עכשיו תראה, בבדיקה רשומים פה כל מיני איקסים. מה אמר לך הבודק לגבי האיקסים האלה? מה הוא הסביר לך?

ת: ממש, השיחה הייתה, האמת היא שחזרתי את זה בשבוע האחרון, מאז ההופעה שלי במשפט עם רעייתי, ורעייתי הייתה איתי בבדיקה. פשוט **ניסינו לשחזר ביחד, כי אולי הזיכרון שלי, בכל זאת, עברו כמה שנים שום דבר שעורר לנו איזשהו נורית אדומה** ואנחנו כבר רוכשים כלי רכב לא מעט שנים" (17.7.2011, עמ' 348, שורות 28-24; ההדגשה שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בהמשך שינה את גרסתו לעניין זה בחקירתו הנגדית, כאשר אישר שהיו סימנים אדומים רבים לא לבצע את העסקה (עמ' 353, שורות 11-12).

אבישי הבהיר כי "חז וחלק" לא היה רוכש את הרכב אם היה יודע שהרכב עבר תאונה.

עם זאת, הסנגורית הפנתה אותו לכך שעל אף דברים אלה, בהודעתו במשטרה ציין שהבודק אמר שהייתה תאונה אבל מאד המעיט בזה (17.7.2011, עמ' 363, שורות 1-12, ועמ' 364 שורות 7-11). כאשר נשאל על כך הבהיר אבישי את ההבדל בין הניואנסים של "תאונה שהיא תאונה" לבין תאונה קטנטונת:

י"ש: לפני כן אמרת, אבל בעדות שלך אתה אומר לי כאן... בשורה 38, עמוד 2, הוא אמר שיש תאונה אבל המעיט

ת: יש הבדל בין תאונה קטנטונת, גם אני עושה מפעם לפעם תאונות של חניות, כן? של מעיכות קטנות בחניה לבין תאונה שהיא תאונה, תאונה תאונה מה שנקרא, יש הבדל גדול" (17.7.2011, עמ' 364, שורות 7-11).

בהמשך חזר אבישי פעם נוספת על כך שהבודק אמר לו ש"לא הייתה תאונה, שום דבר, שום דבר" (עמ' 365, שורה 12), וכאשר נשאל על כך בעקבות זאת, השיב לפתע אבישי כי הוא איננו בטוח שהוא שאל שאלה זאת במפורש ואיננו יודע אם הבודק הזכיר את זה, אולם בהמשך אומר שכן שאל:

י"ש: לא הייתה בעיה, הוא הזכיר את המילה תאונה?

ת: אני חושב שאני שאלתי את השאלה. לא יודע אם הוא הזכיר את זה, אבל אני שאלתי את השאלה. אמרתי, אני רוצה להיות בטוח שלרכב הזה לא הייתה תאונה, והתשובה הייתה שום דבר, שום דבר חשוב שאתה צריך לדעת. לא צריך להטריד, לא צריך להטריד אותך" (17.7.2011, עמ' 365, שורות 14-181 ההדגשה שלי – ש' ק').

בסופו של דבר אבישי הבהיר כי טענתו הינה כי לא נאמר לו במפורש שהרכב התהפך. הוא אמנם הבין שקיימת פגיעה בגג אבל לא נאמר לו במפורש שהרכב התהפך.

כן הדגיש ששאל את הבודק אם יש משהו שצריך להדאיג אותו מבחינה בטיחותית, והבודק השיב שלא. כאשר שאל את הבודק על ההבדל בין משמעות גבוהה למשמעות נמוכה השיב כי זה "שום דבר שצריך להטריד אותו".

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

כאשר אבישי נשאל מדוע, על אף שהוא אדם שקול ורציני, רכש את הרכב, השיב: "מילה של חמש אותיות. מתחילה בטית. טמטום. כי ברגע שלא קיבלתי את הבדיקה, את גיליון הטיפולים ושיחה עם בעלת הרכב, הייתי צריך לקום וללכת ולהגיד תודה רבה. ולא שום דבר מעבר לזה. טמטום" (17.7.2011, עמ' 377, שורות 13-15).

אבישי העיד עוד, כי כשבוע שבועיים לאחר רכישת הרכב, לקח את הרכב לבדיקה נוספת במוסך סוזוקי, משום שהוא לא היה שקט ו"האסימונים התחילו ליפול מאוחר יותר", בכדי לוודא שהרכב בטיחותי, בטרם הוא מעבירו לבתו ולתאומיה. בבדיקה זו נאמר לו שהרכב עבר תאונה קשה, התהפך, וכי יש מילוי בגג. הוא עשה טיפול ותיקון בכדי להעביר את הרכב לבתו.

אבישי ציין, כי הוא ניסה לבטל את העסקה, ולאחר הפרסומים הציע כי יעיד במשפט, ופנה בעניין זה, אולם לא התייחסו לכך ולא השיבו לו.

לדברי אבישי, מכר את הרכב כשבועיים עובר לעדותו, לאחר שהרוכש ערך בדיקה לרכב.

אבישי העיד עוד, כי לאחר שפורסמה כתבה בעיתון אודות הפרשה, כתב לרפי וקנין מכתבים והציע את עדותו בעניין. כן ציין כי כתב מכתבים לבעלי המגרש ולמנהל מכוני קומפיוטסט.

מעיון במכתבים אלה עולה, כי על אף שאבישי טען, פעם אחר פעם כי ערך את הבדיקה הנוספת כשבוע שבועיים לאחר הרכישה, למעשה ערך את הבדיקה זמן רב לאחר מכן, לאחר שקרא על הפרשה בעיתונים ורפי וקנין ביקש ממנו לערוך בדיקה נוספת.

בתחילה הפנתה אותו הסנגורית למכתב הראשון שכתב לרפי (ת/35יב), בו רק כתב כי הוא עלול להיות מרומה, ולא ציין כי ערך בדיקה נוספת ועל כן הוא יודע כי הוא מרומה. תשובתו של אבישי, בה עדיין עמד על דבריו כי ערך את הבדיקה סמוך לאחר הרכישה, הייתה כי הוא לא סבר שזה חשוב.

בהמשך הראתה הסנגורית לאבישי כי ממכתבו השני (ת/35יא) עולה, כי הוא ביצע את הבדיקה ביום בו שלח את המכתב, 18.6.2007, בהתאם להנחיותיו של רפי וקנין. לאבישי לא היה כל הסבר כיצד

מסר דברים אחרים במהלך כל העדות, והוא אישר כי למעשה הוא ממש לא זוכר את הדברים:

ש: לא, כנראה שלא, כי בהמשך אתה כותב ככה: "1. פחח מוסמך ובלתי תלוי בדק אתמול, 17 ליוני 2007, ביסודיות את הרכב, נתן לי אבחנה ראשונית, ביקש שאחזור אליו שוב לאחר שהרכב עבר שטיפה. היום, ליוני, יום תאריך המכתב, נבדק הרכב השטוף בשנית ולהלן עיקרי מסקנותיו: הרכב איננו תפור (כהגדרתך)", בסוגריים כהגדרתך, אתה כותב לרפי קנין,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"שלדת הרכב תקינה ואין פגיעה בה". עכשיו, זה הבדיקה שדיברת על סוזוקי שעשית עבור הבת שלך שבוע או שבועיים אחרי שקנית את האוטו?

ת: כן, אני חושב, תראי לי רגע,

ש: לא, זה שנה אחרי האירוע.

... ת: 17.6. מותר לי רגע להסתכל בניירות שלי? פשוט אני ניסיתי לשחזר, ... לא, כנראה שעשיתי. אני לא זוכר.

ש: לא, אני רוצה לשאול למה עשית ומה אמר לך אותו קצין, רפי וקנין, שבעקבותיו אתה עונה לו. "הרכב איננו "תפור" (כהגדרתך)" עם מירכאות, שלדת הרכב תקינה ואין פגיעה בה. זה המוסך שאתה לקחת לבדוק. אני רוצה לברר מה אמר לך רפי וקנין שהריץ אותך למוסך.

ת: הוא בסך הכל ביקש ממני לבדוק, לבוא עם כל האינפורמציה המדויקת.

ש: אתה זוכר מה הייתה השיחה שלכם יום לפני המכתב הזה, שרצת למוסך?

ת: כן, הוא התייחס למכתב שלי ואמר לי תשמע, כדי שנוכל להשלים את העדות שלך, תביא את האינפורמציה בצורה מלאה,

ש: הרכב איננו תפור. מה רפי וקנין אמר לך על הרכב? אני רוצה לדעת, אתה זוכר את השיחה,

ת: שיש, כן, שיש כל מיני כלי רכב שיש ב, בעולם הזה רכב תפור, פעם ראשונה ששמעתי את המושג הזה, שהוא רכב שמורכב מכל מיני חלקים וזה כנראה לא המצב, לא המצב אצלי.

ש: אני מבקשת להבין. אתה כתבת מכתב לוקנין, למשטרה ואז רפי וקנין מרים אליך טלפון ומבקש להבין מה קרה בדיוק, ומה הוא אומר לך בטלפון? אתה גם קראת בעיתון שמכרו לכם טוטאל לוס ואני רוצה לברר גם מה המשטרה אומרת לך בעניין הזה.

ת: אבל את רואה שאני לא כתבתי את זה כך. כלומר, אני ביקש, אני פשוט הלכתי, אני מניח שהלכתי לפחח, אני מבין מתוך זה, אני,

ש: אתה לא זוכר את זה?

ת: לא, ממש לא.

ש: לא זוכר את האירוע?

ת: לא, אחרת הייתי כותב לעצמי את זה בתאריכים, אני גם לא מצאתי קבלה של זה. לא. אלא אם כן זה היה באותה בדיקה באותו מוסך ישראל, שבו, יש לו פחח שם וסביר להניח שהוא נתן את זה לפחח, אבל זה לא תואם את התאריך שאת אומרת, לא" (17.7.2011, עמ' 358, שורה 3 עד עמ' 359, שורה 27; ההדגשה שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בנוסף, בהמשך, לאחר שנשאל על ידי הסגורית על תוכן השיחה ומסר פרטים רבים אודותיה, נשאל אם הוא זוכר את השיחה או רק משער, והוא הודה כי הוא ממש לא זוכר גם את השיחה הזו (עמ' 360, שורות 10-24).

203. שפרשטיין כתב בחוות דעתו (ת/319), אודות הרכב, לאחר שציטט את הכתוב בדוח הבדיקה, כדלקמן: "לרכב היתה תאונה קשה בחזית, בעקבות אירוע התאונה נגרם נזק לרכב קריסה בגג, היה צורך בתיקון הגג והעמודים וקורת שלדה הימנית, הנזק לקורת השלדה על פי התאור לא היה בקצה מאחר והגג קרס בתאונה. הנזק שנגרם לרכב כתוצאה מאירוע התאונה הינו בעל משמעות גבוהה, כמו כן בעקבות אירוע התאונה לרכב נגרמה ירידת ערך משמעותית".

בעדותו אישר שפרשטיין כי הממצאים אליהם הגיע, כתובים בדוח הבדיקה, וכי את הממצאים שקבע ביסס על הכתוב בדוח (17.7.11, עמ' 292 שורות 24-30 ועמ' 325, שורה 20 עד עמ' 328, שורה 22).

204. ליטבק, בחוות דעתו (נ/32), כתב אודות רכב זה, כדלקמן: "על פי תיאור הממצאים בדוח הבדיקה ובהתייחס להנחיות שבנוהל משרד התחבורה נספח 2, ניתן לשייך את סוג הפגיעות בשלדה ובמרכב לקבוצות "משמעות נמוכה" ו-"משמעות גבוהה" בהתאמה לסיווג בדוח הבדיקה.

בחוות הדעת של השמאי שפרשטיין שמבוסס על הממצאים שכתב בודק קנייה בדוח בדיקת רכב, מתייחס השמאי למצב הרכב שקדם לתיקונו כדלהלן: "לרכב הייתה תאונה קשה בחזית, בעקבות אירוע התאונה נגרם לרכב קריסה בגג, היה צורך בתיקון הגג והעמודים וקורת שלדה הימנית, הנזק לקורת השלדה על פי התאור לא היה בקצה מאחר והגג קרס בתאונה". אני מסתייג מהמסקנות של השמאי שפירשטיין בעניין תיאור הארוע שהוא לא נוכח בו ולא ראה את הרכב גם לאחר שתוקן. אין ספק שהרכב עבר פגיעה משמעותית או מספר פגיעות שהתגלו על ידי בודק קנייה וסווגו בהתאם לנוהל משרד התחבורה. אין אפשרות להסיק מסקנה חד משמעית על פגיעה משמעותית בקורת השלדה על סמך התאור" (נ/32, עמ' 19-20).

דיון והכרעה

205. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה להוכחת המצגים הכוזבים בעל פה המיוחסים לנאשם 3, הינה עדותו של אבישי. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי עדותו של אבישי מהימנה דיה כדי לבסס עליה לבדה את הרשעת הנאשם 3 מעבר לספק סביר בעבירות אלה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

206. אבישי, אשר מעדותו עולה כי הוא אדם זהיר וקפדן, אשר ערך לרכב נסיעת מבחן ואף הוציא מאתר אינטרנט הסכם רכישה משל עצמו, העיד כי ראה את הכתוב בדוח הבדיקה, ראה כי קיימת פגיעה בשלדה, ראה כי קיימים ליקויים במרכב במשמעות גבוהה, ואף שאל את הבודק על כך. על אף זאת טען, כי הדברים שנמסרו לו על ידי הנאשם 3 בעל פה, שהיו לטענתו בניגוד לדברים שראה בדוח, שכנעו אותו לרכוש את הרכב.

207. ואולם, בנוגע לדברים שטען אבישי, שנאמרו לו על ידי הנאשם 3, התגלו סתירות רבות ומהותיות היורדות לשורשו של העניין. כן התברר, כי אף שהוא העיד בביטחון על פרטים מסוימים, ויצר רושם כי הוא זוכר את הדברים ומעיד מתוך זכרונו, בהמשך התברר כי טעה בהם וכי הוא למעשה "ממש לא" זוכר אותם.

אבישי אף ציין במפורש בשלב מסוים בעדותו, כי ניסה לשחזר את הדברים עם אשתו, משום שחלפו שנים והוא איננו זוכר את הדברים היטב.

כך, על אף שחזר מספר פעמים על כך שנאמר לו שהרכב לא עבר תאונה כלל, "שום דבר", וכי אם היה יודע שהרכב עבר תאונה, הוא "חד וחלק" לא היה מבצע את העסקה, התברר בחקירתו הנגדית כי בהודעתו במשטרה ציין כי הנאשם 3 מסר לו כי הרכב עבר תאונה אך הפחית מחומרתה. כאשר נשאל על כך, הסביר כי יש הבדל בין סוגי תאונות, ואולם הוא לא ציין הבדל זה בעדותו כאשר, כאמור, הוא הדגיש פעמים רבות במהלך העדות כי הרכב לא עבר תאונה כלל.

בעניין זה ניתן לראות גם כי בתיאורו את דברי הנאשם 3 במכתבו לרפי וקנין (ת/35א) עולה כי הנאשם 3 אמר לו כי קיימת פגיעה לא משמעותית בשלדה – והוא אף ציין כי מעיון בדוח הכתוב ניתן לראות כי מדובר במשמעות נמוכה, דבר שמעיד על כך שהוא הסתמך על הדוח הכתוב ולא רק על דברי הנאשם 3, וכן ציין כי ישנה פגיעה לא משמעותית במרכב הרכב שאין לה השלכות בטיחותיות או השלכות לגבי ירידת ערך.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

סתירה נוספת שהתגלתה בעדותו של אבישי הינה טענתו, שאף עליה חזר מספר פעמים, ואשר לגביה נשאל מספר פעמים, כי ביצע בדיקה נוספת לרכב כשבוע שבועיים לאחר רכישת הרכב. רק לאחר שהוצג לו המכתב שאותו הוא כתב לרפי וקנין, ממנו עולה כי ערך את הבדיקה **תשעה חודשים** לאחר רכישת הרכב, לאחר ששמע על הפרשה מהעיתונים והתבקש לערוך בדיקה על ידי רפי וקנין, התפלא אבישי, והודה לבסוף כי הוא ממש לא זוכר זאת.

זאת ועוד, כאשר נשאל אבישי אודות השיחה עם רפי וקנין, עליה כתב במכתבו, נתן פירוט של השיחה ממנו ניתן היה להתרשם כי הוא זוכר את הדברים. ואולם בהמשך התברר כי הוא "ממש לא" זוכר את השיחה והוא אך משער את תוכנה על פי המכתבים שכתב.

208. כן יש ליתן משקל לכך שעל אף שאשתו של אבישי הייתה נוכחת בשיחה עם הנאשם 3, עובדה שאותה ציין במכתב לרפי וקנין, והוא אף מסר בעדותו שהוא ניסה לשחזר עימה את הדברים, דהינו עולה מכך שהיא הקשיבה לדברים ויכולה הייתה להעיד על כך, היא לא נחקרה במשטרה. מדובר במחזל חקירה משמעותי שיש בו לפעול לחובת המאשימה ולטובת הנאשם 3.

209. אין בעדותם וחוות דעתם של שפרשטיין וליטבק כדי להשפיע על ההכרעה בעניין לקוח זה. שפרשטיין למעשה מסר בחוות דעתו כי ממצאיו מסתמכים על הכתוב בדוח הבדיקה וכי אין לו כל טענה לגבי נכונותם. נוכח העובדה כי בשל הבעייתיות בעדותו של אבישי, לא ניתן לדעת מה נאמר לו במדויק על ידי הנאשם 3, הרי שאין משקל לדברי שפרשטיין בנוגע לפער בין מצב הרכב לדברים שנאמרו על ידי הנאשם 3.

זאת ועוד, כמפורט בפרק הכללי, לא מצאתי להעדיף את דבריו ומסקנותיו של שפרשטיין על פני אלה של המומחה מטעם ההגנה ליטבק, ומשזה העיד בתמיכה לטענות הנאשם 3, וכלל לא נחקר על ידי המאשימה על דבריו, הרי שאין בדבריו של שפרשטיין כדי להשפיע על ההכרעה בעניין זה.

210. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

211. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אבנר חסון (ע"ת 37)

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

212. אבנר חסון (להלן: "אבנר") רכש רכב מסוג מיצובישי מגנום מ.ר. 82-289-35 ביום 19.10.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט באותו יום.
213. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אבנר הינן עדותו של אבנר, בצירוף דוח הבדיקה שנתיקן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/37ה), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), זכרון דברים למכירת הרכב בחתימת אבנר, בו נרשם כי "ידוע לקונה שמנוע ברכב הנ"ל חלש והיתה לרכב הנ"ל תאונה עם כל מגרעותיו" (ת/37ד) וזכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו כתוב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/37ר).
214. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. סרן קידמי ומערכת היגוי. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. מערכת תאורה + מצבר. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =, נזילת שמן = מערכת תיזמון =, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן = חוסר שמן מנוע. 3 כ"כ *ne*

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =, קורזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור, רדיאטור מעיכות/מעוך

קפיצים = קפיצים =, החלף תומכים

שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית, הלחמות/חיבורים לא מקוריים = שילדת מרכב, משמעות גבוהה =, סימני פגיעה קורת אורך שמאלית, מעיכות/מעוך

מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, תקוני מרכב וצבע, מעיכות/מעוך, מעיכות בתחתית/רצפה = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, סימני פגיעה

צמיגים = צמיגים וגלגלים =, בלאי יתר

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, בלאי דיסקיות, שמן כחה, נזילת שמן = דיפרנציאל =, נקישות יתר

מתוונים מסומן V אבל יש הערה בכתב יד כצ'רות מ? מה'רות.

215. אבנר הוכרז כעד עוין, והודעתו הוגשה על ידי המאשימה בהתאם לסעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א-1971, כאשר המאשימה עותרת להעדיף את דבריו בהודעתו במשטרה על פני דבריו בעדותו בבית המשפט.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בהודעתו של אבנר (ת/321) נכתב, באשר לשאלות שבמחלוקת, כי במגרש נאמר לו שהרכב לא עבר תאונה כלל, ובאשר לדברי הבודק נכתב כדלקמן:

"לקחתי את הרכב לבדיקה במכון קומפיוטסט בנס ציונה וקיבל אותי בוחר בשם דוד, הבוחן בדק את האוטו ולאחר מכן אמר לי שהאוטו חוץ מכמה מכות קלות מלמטה שקיבל מהשטח האוטו הוא בסדר גמור, שאלתי אותו לגבי מנוע וגיר ושאסי, הבוחן ענה שמנוע סביר גיר בסדר ולא היה לאוטו הזה תאונות בכלל ובמיוחד שאסי" (ת/321, שורות 4-7).

216. בעדותו מסר אבנר כי הוא מכיר את אבי לוי ואת הנאשם 3. כאשר נשאל מה אמר לו אבי לוי במגרש על הרכב, השיב שהוא אמר לו כי "האוטו פחות או יותר בסדר. קח אותו לבדיקה". לאחר שרוענן זכרונו נשאל אם זוכר שאמר את הדברים הכתובים בהודעה והוא השיב "משהו כזה. כן". לאחר שנשאל פעם נוספת מה אמר לו אבי לוי על הרכב, חזר פעם נוספת על תשובתו הראשונה. לאחר שזכרונו רוענן פעם נוספת השיב "כן הוא אמר ששמור האוטו". כשהופנה להמשך אותה שורה:

י"ת: שהאוטו יפה. שהאוטו שמור. מה, זה מה שהוא אמר. אה, לגבי תאונה?

ש: כן. לגבי תאונה.

ת: על זה אני בכלל, תראי עוד פעם, אני קודם כל שאני קונה ממגרש, אני ידעתי שאני צריך לקחת את זה לבדיקה, אין פה בכלל שאלה של... (17.7.11, עמ' 419, שורות 9-10).

גם בהמשך התחמק אבנר ממתן תשובה באומרו "אני לא כל כך זוכר", "זה לא מעניין מה שהוא יגיד... אני לוקח לבדיקה" (17.7.11, עמ' 419, שורות 23-25).

כאשר נשאל מדוע לקח את הרכב למכון קומפיוטסט השיב, בניגוד לאמור בהודעתו, "זה ליד העבודה שלי, זה הכי קרוב ואמרתי לא לשרוף הרבה זמן" (17.7.11, עמ' 419, שורה 31). לאחר שזכרונו רוענן פעם נוספת השיב "יכול להיות שהוא אמר לי לנסוע... אבל זה לא משהו כאילו, אני לא ייחסתי לזה חשיבות... אני לא יכול לזכור שש שנים לפני מה היה... אבל פחות או יותר זה מה שהיה, הוא אמר לי שיש שמה בדיקה של... מכוניות שמה, אני גם מכיר את המקום הזה של הקומפיוטסט הזה, לא הייתה לי שום בעיה עם זה" (17.7.2011, עמ' 420, שורות 9-16).

לאחר שהוצג לו דוח הבדיקה, זיהה אבנר את הדוח ואישר את חתימתו. לדבריו, דברי הבודק בעניין הבדיקה היו כדלקמן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: הוא אמר לי שיש כמה מכות קלות... שהאוטו קיבל מכות למטה, וזה משהו מהשטח. משהו שהוא קיבל בשטח כאילו זה אוטו ארבע על ארבע, שהוא יכול לקבל מכות....

ש: ומה הוא אמר לך לגבי הרכב הזה? אם הרכב הזה עבר תאונה אם בכלל?...

ת: לא. לא. הוא לא אמר לי שהרכב עבר תאונה...

...

ת: הבוחן בבדיקה כבר לא אמר כלום. אחרי שסיימנו את הבדיקה, ישבתי איתו, שאלתי איך האוטו... הוא אמר שהאוטו סביר, שהוא קיבל את המכות האלה, יש לו כמה נזילות של שמן ודברים שוליים, לא משהו שהוא בשמיים. הורדתי לו קצת במחיר וזה הכל. בזה נגמר הסיפור" (17.7.2011, עמ' 421, שורה 29 עד עמ' 422, שורה 19).

זכרונו רוענן פעם נוספת והוא השיב כדלקמן:

עו"ד גולדמן: אם נזכרת, תגיד את זה לבית המשפט.

ת: לא. עוד פעם. יכול להיות, תראי עוד פעם, לגבי שסי אני יודע שלא הייתי קונה אוטו עם שסי.

עו"ד שגיא: אנחנו שואלים מה הוא אמר...

העד, מר אבנר חסון: עוד פעם, הוא אמר שהאוטו הזה קיבל מכות מלמטה... בסדר? מכות, מכות מהשטח.

ש: שאלת אותו,

ת: אבל לגבי שסי או דברים כאלה, אני לא הייתי לוקח את האוטו הזה.

ש: אבל מה הוא אמר לך? הוא אמר לך,

ת: לא. הוא לא אמר לי שיש שסי באוטו הזה או פגוע, שהאוטו הזה נפגע שסי" (17.7.2011, עמ' 423, שורות 5-17; ההדגשות שלי - ש' ק').

מהמשך דבריו עולה, כי הוא הבין כי הרכב עבר תאונה מכך שהיו בו פגיעות, אולם הוא לא הבין כי

הייתה פגיעה בשלדה.

אבנר ציין כי לא ראה לכל הפחות חלק מהליקויים הכתובים בדוח הבדיקה:

"שלדה אני לא יודע. מרכב כאילו אני ראיתי שיש כמה מכות קלות, פח. אמרתי בסדר, זה לא משהו שהוא זה, ובכל זאת זה אוטו שהולך לעבודה" (17.7.2011, עמ' 424, שורות 4-5).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אבנר אישר, כי זכר טוב יותר את הדברים כשמסר את ההודעה (17.7.2011, עמ' 428, שורות 23-25).

אשר לזיכרון הדברים עם חברת טרייד אין סנטר, טען אבנר כי לא קיבל העתק של זיכרון הדברים וכי ייתכן שהדברים נרשמו לאחר שחתם על המסמך. כאשר הופנה להערה הרשומה כי ידוע לקונה שהרכב עבר תאונה, השיב שהוא איננו זוכר הערה זו, כי הוא איננו יודע אם ההערה הייתה רשומה כאשר חתם על זיכרון הדברים וכי הוא איננו חושב שהיא הייתה שם (17.7.2011 עמ' 431, שורות 13-20):

ש: האם קיבל העתק הזכרון דברים הנ"ל.

ת: אני לא זוכר

ש: בחלק של ההערות של זיכרון דברים רשום שאכן הרכב עבר תאונה, מה יש לך להגיד?

ת: אם היית יודע שהרכב עבר תאונה לא היית קונה אותו, אני אומר לך במפורש זה חתימה שלי על זכרון הדברים אבל כנראה שהם הוסיפו את העניין של התאונה לאחר שחתמתי כי אין מצב שהיית קונה את האוטו עם תאונה

...

ש: אתה זוכר שחתמת על זכרון הדברים שהצגתי לך?

ת: כן אבל אני בטוח שלא היה רשום סכום והערות" (ת/321, שורות 28-33 ושוורות 41-42).

אבנר העיד עוד, כי הרכב אצלו עד היום.

אשר לדברי החוקרים במשטרה העיד אבנר, כי נאמר לו שמדובר ברכב שנאסר עליו לנסוע בכביש, כי הוא הורד מהכביש והחזירו אותו. כן אישר כי תחושתו בעקבות כך הייתה כי הוא רומה וכי הנסיעה ברכב מסוכנת, ועל כן חשב לא לנסוע ברכב אף מתחנת המשטרה (17.7.11, עמ' 436, שורות 4-13).

דיון והכרעה

217. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של אבנר. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותו של אבנר בלבד,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שלא עוררה בי אמון, על מנת להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

218. לעניין בקשת המאשימה להעדיף את דבריו של אבנר בהודעתו על פני עדותו. לאחר עיון בעדותו של אבנר, לא מצאתי כי דבריו בעדותו שונים במידה רבה מדבריו בהודעתו. אמנם בעדותו הוא ניסה להפחית מהדברים ולא זכר אותם פעמים רבות, אולם בסופו של יום אישר כי ככל הנראה אז היה זכרונו טוב יותר והוא אמר בבית המשפט דברים דומים מאד בשאלה שבמחלוקת. הפער המרכזי העולה בין הדברים שמסר אבנר בהודעתו לבין דבריו בבית המשפט, הינו כי בעוד שבהודעה ציין כי הנאשם 3 אמר לו במפורש כי הרכב לא עבר תאונה ופגיעה בשלדה, בבית המשפט אישר רק כי הנאשם 3 לא ציין בפניו כי הרכב עבר תאונה ופגיעה בשלדה, אולם לא אמר את ההיפך מכך. לא מצאתי להעדיף את הדברים שמסר העד בהודעתו, על פני הדברים שמסר בבית המשפט, משום שלא מצאתי ליתן משקל רב לדברים הכלליים והקצרים שנמסרו מפי העד כתשעה חודשים לאחר הבדיקה, והעובדה כי הוא ציין ככלל כי זכר טוב יותר את הדברים במשטרה, ועל אף זאת לא חזר על דברים אלה.

מכל מקום, ממילא לא מצאתי ליתן אמון באף לא אחת מגרסאותיו של אבנר. זאת, הן בשל כך שעדותו הייתה רווית התחמקויות, חוסר זיכרון וסתירות שונות, אשר פורטו לעיל, והן ובעיקר משום שדבריו לא רק סותרים את הדוח הכתוב עליו חתם, בו כתוב במפורש כי קיימים ליקויים במשמעות גבוהה בשלדה ובמרכב, אלא סותרים גם באופן חד משמעי את זיכרון הדברים עם טרייד אין סנטר עליו הוא חתום, בו כתוב, באופן חריג, כי ה"מנוע ברכב הנ"ל חלש והיתה לרכב הנ"ל תאונה עם כל מגרעותיו".

דהיינו, לא זאת בלבד שעולה מזיכרון הדברים, כי אבנר היה מודע לכך שהרכב עבר תאונה, בניגוד לטענתו החוזרת ונשנית, הרי שנכתב גם כי הוא מודע למגרעות ברכב כתוצאה מכך. הסבריו של אבנר בעניין זה, כי הערות אלה הוספו ככל הנראה לאחר שחתם, אינם משכנעים ומניחים את הדעת, ומוסיפים לספק הקיים באמיתות דבריו.

כן התגלו סתירות בעדותו בכך שמחד חזר על כך שלא ידע שהרכב עבר תאונה וכי לא היה קונה את הרכב אם היה יודע שהוא עבר תאונה, ומנגד כי נאמר לו שהרכב קיבל מכות ושהוא הבין כי מדובר בתאונה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

זאת ועוד, התרשמתי כי אבנר הושפע בדברים שמסר במשטרה, מהדברים הקשים שאמרו לו חוקרי המשטרה אודות מצבו הקשה של הרכב, כמפורט לעיל.

219. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

220. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אמנון רודה (ע"ת 61)

221. אמנון רודה (להלן: "אמנון") רכש רכב מסוג סוזוקי בלנו מ.ר. 58-883-28 ביום 16.10.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 4.10.2006.

222. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אמנון הינן עדותו של אמנון, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/61), וזכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר בו נרשם שהרכב "לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/161).

223. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת קירור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. מערכת תאורה + מצבר. מחוונים.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע = <=, החלף תומכים = מערכת תיזמון = <=, החלף רצועת זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע = <=, משקעים/בוצה/לכלוך במערכת, לניקוי ובדיקה חוזרת.

סרן קידמי ומערכת היגוי = מיתלה קדמי = <=, נקישות יתר

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה = <=, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית

שלדת מרכב מרכב = גג = <=, משמעות גבוהה, סימני מילוי חומר = צבע מרכב = <=, צבע כללי לא מקורי = תקוני מרכב, משמעות נמוכה = <=, סימני תיקון במרכב, הוחלפו חלקי מרכב, נזק בפנלים, סימני מילוי חומר, פח חזית פגום/הוחלף = עמודים = <=, סימני פגיעה עמודים שמאל, סימני מילוי חומר, מעיכות/מעוך, משמעות גבוהה

צמיגים = צמיגים וגלגלים = <=, צמיגים פגומים/ניזוקים

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית = <=, בלאי דיסקיות, שמן כהה, החלף שמן ובדיקה חוזרת

הערות כלליות – מסומן $kffV$ ישוי בתוקף.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

224. בעדותו מסר אמנון, כי הוא מכיר את אבי לוי וכי הוא מבין בתחום מכונאות. לדבריו, ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר והחליט, כי ככל שדוח הבדיקה "בסדר" וכי לא יהיו פגיעות בשאסי, ירכוש את הרכב, שכן הוא יכול להתעלם מפגיעות פח ו"דברים כאלה". אמנון העיד, כי שאל את אבי לוי אם קיימות פגיעות בשאסי ואבי השיב בשלילה. לפיכך הם סיכמו על המחיר. כאשר נשאל אם ביצע בדיקה לרכב השיב "הם עשו את הבדיקה. הם לקחו את הרכב לבדיקה. וגם כשאני ביקשתי את הטסט, את התוצאות של הטסט, הוא אמר, מה, בשביל מה אתה צריך את זה, אין בזה פגיעות בשאסי, אין בזה, זה, עיגל פינות כאלה וזה, ואני השתכנעתי, זה הכול" (2.7.2012, עמ' 470, שורות 10-14).

כאשר נשאל מה אמר לו הבודק במכון הבדיקה השיב "אי אפשר, כבוד השופטת, אי אפשר להיזכר היום בדברים של 6 שנים, הוא ישאל אותי מה, איזה חולצה לבשתי ואיזה זה" (2.7.2012, עמ' 470, שורות 26-27).

בהמשך התבקש על ידי התובעת להיזכר מה אמר לו הבודק והוא השיב כדלקמן:

"עו"ד שטיין: תנסה בבק(ש)ה להיזכר מה אמר לך הבודק במכון קומפיוטסט?

העד, מר רודה: שאין בעיות מיוחדות, פגיעות פח, לא דברים רציניים, זה הכול. אבל את הטופס של הטסט עצמו, לא ראיתי. כשביקשתי את זה **מאבי** וזה, הוא אמר לי, מה, בשביל מה אתה צריך את זה. זהו, זה מה שהיה" (2.7.2012, עמ' 470, שורות 33-30; ההדגשה שלי - ש' ק').

לאחר שרוענו זכרונו של העד השיב:

"העד, מר רודה: אמר שאין פגיעות משמעותיות. את יודעת, תמיד מייפים את זה, אומרים, אוטו שעבר תאונה, אז אומרים זה פגיעות פח, זה מעיכות וזה. כל עוד שלא מגיע לזה שזה פגיעה בשאסי או שיש איזה תקלה בגיר וזה, אז בדרך כלל אנשים נוטים להגיד הכול בסדר. אין אוטו, אין כמעט ולא תמצאי אוטו שלא עבר מעיכה או איזה דפיקה בפח או פגוש, דברים כאלה, לא מתייחסים לזה. **אז אני באמת נתתי בו אמון, אדם דתי, ירא שמים. הייתי הולך אליו בשעות הצהריים**, היה אומר, אוי, אני צריך ללכת לתפילה, צריך להתפלל מנחה, נתתי בו אמון מלא" (2.7.2012, עמ' 471, שורות 18-11; ההדגשה שלי - ש' ק').

מדברים אלה עולה, כי על אף שאמנון נשאל על דברי הבודק, השיב מה נאמר לו על ידי אבי לוי, שהינו אדם דתי, ולא נאשם 3. אף בהמשך התייחס אמנון בתשובותיו לשאלות בנוגע לבודק, לדברים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שנראה כי נאמרו לו על ידי אבי לוי, משום שמיד בהמשך הדברים הנוגעים למה שנאמר לו על הבדיקה אמר שדברו על המחיר, מה שרלוונטי למוכר בלבד (2.7.2012, עמ' 472, שורות 14-18).
בחקירתו הנגדית אישר אמנון, כי מי שהסביר לו אודות הבדיקה, היה אבי לוי, וכי ייתכן שהוא כלל לא היה במכון הבדיקה או ישב אצל הבודק:

עו"ד אודיז: אדון רודה, תגיד לי בבקשה, יכול להיות שבבדיקה אתה בכלל לא היית, אלא רק הבת הייתה עם העובד של אבי לוי?

ת: אני באמת לא זוכר. יכול להיות, לא מאמין אבל. יכול להיות דבר כזה, אני לא מאמין. אז מי הסביר לי את תוצאות הבדיקה?...לא, אז מי הסביר לי את תוצאות הבדיקה? אם היתה שם והמידע הועבר אליי...

...

ש: עו"ד אודיז: אדון רודה, זה נורא פשוט, אני הבנתי מהעדות שנתת בהתחלה שאתה אומר תשמע, אני סמכתי על אבי לוי הדתי

העד, מר רודה: כן.

ש: שכן שלי, הייתה לי איתו הכרות, הוא הסביר לי, הוא שכנע אותי, הוא אמר לי שזה שום דבר רציני. הוא לקח את הטופס של הבדיקה, אני לא ראיתי את הבדיקה. אני הבנתי ממך, ואש אני מחזיק ביד את הפרטים של מרים רודה ואני אומר, בגלל מה שאמרת, שאלתי אותך האם יכול להיות שלא היית והמידע הועבר דרך אבי לוי עם הטופס.

ת: לא, הטופס, הטופס הגיע, בסופו של דבר הגיע לאבי לוי ואני ישבתי איתו במשרד

ש: עם אבי לוי

ת: ועם הטופס.

ש: עם אבי לוי

ת: מה? עם אבי לוי. והראה לי, אמר לי פה ככה, אין פגיעה בשאסי, אין פגיעה בזה, אין פגיעה בזה. אמרתי, זה דברים שהם לא משמעותיים, מעיכות פח ודברים כאלה. כל אדם סביר, כל אדם נורמאלי יודע שכשקונים רכב, אפילו רכב חדש, יורד מהנמל יש לו 30 אחוז, עד 30 אחוז מותר ליבואן לתקן, אז מה אני אלך על אוטו של 10 שנים, אני אלך לבדוק אם הוא נמעך, אם הוא קיבל מכה?

...

עו"ד אודיז: מה זה? זה נורא פשוט, מה שעכשיו הסברת, זה שמי שהסביר לך את חוות הדעת, זה אבי לוי במשרד שלו.

העד, מר רודה: כן, נו, בסדר.

עו"ד אודיז: כן או לא?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

העד, מר רודה : כן, נו, בסדר. נו, אז מה?
ש : אוקי. לא, לא האיש הזה. זה לא האיש. זה אבי לוי? תסתכל אחורה,
תסתכל רגע בבקשה. תגיד לי, זה אבי לוי? ... אתה ראית אותו?
ת : מה?
ש : אתה מכיר אותו?
ת : כן.
כב' הש' קיסר : רק שהפרוטוקול יבהיר שהסנגור מצביע על הנאשם.
עו"ד אודיז : בתור מה?
העד, מר רודה : הוא עובד בקומפיוטסט בנס ציונה, באוטו סנטר.
עו"ד אודיז : כן.
העד, מר רודה : קניתי אוטו פעם
עו"ד אודיז : אוטו אחר, אוטו אחר.
ת : אוטו אחר גם. אני עברתי אצלו טסט" (2.7.2012, עמ' 475 שורה 9, עד
עמ' 477, שורה 9; ההדגשות שלי – ש' ק').

ובהמשך:

ש"ש : הוא הוא הוא
ת : הוא לא הסביר לי את הבדיקה.
ש : אוקיי
כב' הש' קיסר : רק שאדוני אומר הוא, יגיד הנאשם
עו"ד אודיז : הנאשם
כב' הש' קיסר : שיהיה ברור לפרוטוקול" (2.7.2012, עמ' 478, שורות 6-1).

בהמשך עדותו, נשאל אמנון, הן על ידי נציגי המאשימה והן על ידי הסנגור, פעמים נוספות, האם
הבודק מסר לו דברים אודות הבדיקה, ואולם לא התקבלה ממנו תשובה ברורה, כאשר מחד השיב
תשובות שמהן ניתן להבין כי ייתכן שהבודק הוא זה שמסר לו הסברים אודות הבדיקה (2.7.12, עמ'
473, שורות 7-28, עמ' 481 שורה 15 עד עמ' 482 שורה 13, עמ' 486, שורות 9-26, ועמ' 486,
שורות 27-33), ובהמשך חזר על כך שהוא איננו יודע או זוכר אם ישב עם הבודק והשיב כי "הכל
יכול להיות" (2.7.2012, עמ' 485, שורה 3).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לאחר שהוצג לאמנון דוח הבדיקה, הכחיש כי החתימה על הדוח היא שלו, ואף הדגיש "בפרוש לא. אני חותם בכמה צורות, כבוד השופטת, אבל חתימה כזאת מעולם לא חתמתי" (עמ' 472, 2.7.2012, שורות 5-6).

בחקירתו חזר אמנון על טענתו, כי לא ראה את הבדיקה (עמ' 472, שורות 8-9) ובראשית חקירתו הנגדית טען אף שלא החזיק בידו את טופס הבדיקה (עמ' 474, שורות 25-27). עם זאת, אף בעניין זה שינה אמנון את גרסתו וחזר בו במידה מסוימת מטענתו זו באומרו:

"ת: אני לא אמרתי שאני לא ראיתי, אני אמרתי שהוא הראה לי, הראה לי ואמר לי

ש: מי?

ת: אבי לוי, הראה לי. בבדיקה, אני הייתי עם הבודק" (עמ' 483, שורות 28-31; ההדגשה שלי – ש' ק').

בהמשך "נכנע" אמנון והשיב "נו, בסדר, ראיתי את הטופס" (עמ' 490, שורות 11-19. כן ראו עמ' 489 שורה 19 עד עמ' 490 שורה 19). לאחר מכן התפתל בעניין זה פעם נוספת (עמ' 492, שורות 2-12).

על אף שבמהלך החקירה טען אמנון כי שאל את הבודק על הבדיקה ואם הייתה פגיעה בשאסי (עמ' 484, שורה 10 עד עמ' 485, שורה 32), בסוף החקירה מסר אמנון, כי כלל לא שאל את הבודק דבר על מצב השלדה או על המרכב משום שידע שמדובר במשחק מכור מראש:

"ש: אתה שאלת? האם שאלת את הבודק על מצב השלדה או מצב המרכב? שאלת אותו?

ת: אני לא שאלתי שום דבר. אני לא, אני אומר לך מה שהיה כאן וזה משחק מכור מראש" (עמ' 495, שורות 17-20).

דיון והכרעה

225. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של אמנון. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה אשר פועלים לטובת הנאשם 3, עדותו של אמנון לא הייתה מהימנה וברורה דיה על מנת שניתן יהיה להרשיע את הנאשם 3 על בסיס עדותו בלבד, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

226. התרשמתי כי אמנון איננו עד מהימן מטעמים רבים, אולם הטעם המכריע לכך, שאיננו מאפשר להסתמך על עדותו על מנת להרשיע את נאשם 3, הינה העובדה כי, כפי שפורט בהרחבה לעיל, מעדותו של העד כלל לא ניתן לדעת בוודאות כי הוא שמע מצגים כלשהם מהנאשם 3. ואף אם היה ניתן לקבוע כי הוא שוחח עימו, בוודאי שלא ניתן היה לקבוע מה בדיוק נאמר לו על ידי נאשם 3. כמצוטט לעיל, לשאלות מפורשות, אם שוחח עם הנאשם השיב אמנון כי הוא אינו יודע ואיננו זוכר, כי "יכול להיות" ששוחח עימו, אולם הוא לא משוכנע בכך. כן השיב לשאלות אודות דברים שאמר לו הבודק תשובות על דברים שנמסרו לו מפי אבי לוי. אף בתוכן הדברים שלכאורה נאמרו לו הוא לא היה משוכנע כאשר בעדותו לא אחת מופיעות המילים "יכול להיות" ו"כנראה" (עמ' 473 שורות 7-28). זאת ועוד, מעדותו עולה כי החליט לרכוש את הרכב בשל כך שהוא **נתן אמון באבי**, שהינו אדם דתי.

העדר מהימנות עדותו עולה גם מסתירות נוספות ומהותיות שהתגלו בעדות, כגון העובדה שטען מספר פעמים כי לא ראה ולא החזיק כלל את טופס הבדיקה, טענה ממנה חזר, כמצוטט לעיל, באופן בלתי אמין, כאשר לכאורה נכנע והודה בהמשך כי למעשה כן ראה את הבדיקה, והעובדה כי מחד טען כי שאל את הבודק על מצב השלדה, ובהמשך טען שלא שאל אותו כלל על כך ועל המרכב, שכן מדובר ב"משחק מכור".

227. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

228. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אלינה קוסיצ'ין (ע"ת 16)

229. אלינה קוסיצ'ין (להלן: "אלינה") רכשה רכב מסוג מזדה לנטיס מ.ר. 78-755-23 ביום 20.11.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערכה את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 17.11.2006.

230. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של אלינה הינן עדותה של אלינה, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/16, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה").

231. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

תקין: מערכת קרור. מערכת הצתה. מערכת פליטה. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע = <=>, נזילת שמן = מערכת תיזמון = <=>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן = <=>, משקעים/בוצה/לכלוך, לנקות ולבדיקה חוזרת, מדיד שמן פגום/ מלה מחוקה לא ברורה (הערה שלי - ש' ק')

מערכת דלק = מערכת דלק והצתה = <=>, מיכל דלק פגום

סרו קידמי ומערכת היגוי = מיתלה קדמי = <=>, בדוק זווית שפיה חיובית, לתקן/לכוון = מיתלה אחורי = <=>, מתלה צד ימין פגום

קפיצים = בולמי זעזועים = <=>, בלאי יתר

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה = <=>, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית = שילדת מרכב, משמעות גבוהה = <=>, סימני פגיעה שילדה

שלדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה = <=>, סימני תיקון במרכב, תיקוני מרכב וצבע, הוחלפו חלקי מרכב, מגן אבנים אחורי פגום/הוחלף/תוקן, מעיכות בתחתית/רצפה = תקוני מרכב, משמעות גבוהה = <=>, סימני פגיעה לפני, סימני תיקון בתא מנוע + חומר

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלם חניה/עזר = <=>, לתקן/לכוון

צמיגים = צמיגים וגלגלים = <=>, צמיגים פגומים/ניזוקים

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית = <=>, נקישות יתר, נזילת שמן

232. אלינה העידה, כי הגיעה למגרש טרייד אין סנטר עם אביה. העובד במגרש טרייד אין סנטר אמר לה ולאביה, שהרכב בו היא מעוניינת הוא במצב טוב, כי לא עבר תאונות, כי מצבו הטכני טוב וכי הוא ממליץ על רכישת הרכב. אביה היה מעוניין לבצע בדיקה לרכב, והומלץ להם לבצע את הבדיקה במכון בנס ציונה. הם הסכימו לכך, משום שגם שמעו לפני כן שיש מקום כזה. הם הגיעו למכון קומפיוטסט עם נציג המגרש.

לדברי אלינה, הבודק אמר לה ולאביה לאחר הבדיקה, כדלקמן:

ש: באוטו, בסדר. עכשיו, אתם הגעתם למכון והבוחרן בדק את הרכב, מה הוא אמר לכם, לגבי המצב של הרכב?

ת: שמצב תקין, יש תקלה קטנה, לדבריו, שזה כנראה נובע מעלייה על המדרכה או משהו כזה, כי יש סטייה במשהו שקשור להגה, אני לא ממש מבינה וגם לא ממש זוכרת, זה משהו שאפשר לתקן את זה, שאלתי אם זה מסוכן, הוא אומר לא, זה לא מסוכן והכל ניתן לתיקון" (19.7.2011, עמ' 614, שורות 6-1; ההדגשות שלי - ש' ק').

וכן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"קודם שאלתי אותו, קודם כל, כשיצאנו מהבדיקה, שאלתי אם היתה פגיעה בשאסי, הוא אמר לי שלא, כשהוא התחיל לספר לי, שיש תקלה, שמה שאמרת, שזה נובע מעלייה על מדרכה, שאלתי אם זה פגע בשאסי, הוא עוד הפעם אמר לא ועד כמה שזכור לי, אני שאלתי אותו כמה פעמים וכל פעם הוא אמר שלא, שלא נפגע השאסי והכל תקין ולא מסוכן, שאלתי אם זה מסוכן הוא אמר שלא" (19.7.2011, עמ' 614, שורות 22-26; ההדגשה שלי – ש' ק').

ולאחר ריענון זיכרון מהודעתו במשטרה:

"ת: שאלתי אם האוטו עבר פגיעה בשאסי בתאונה או הייתה תאונה, שגרמה לזה, הוא אמר, בפירוש הוא אמר שלא, הוא אמר שבשילדה, כאילו הוא אמר משהו שקשור בשילדה ולא ממש הבנתי אותו, כי הבנתי שזה, לא משהו, לא משהו שקשור לשאלה ששאלתי אותו... לא הבנתי ממנו שהוא התכוון שהוא, שהייתה תאונה שפגעה בזה.

ש: חוץ משלדה ושאסי מה עוד הוא אמר?

ת: לא הבנתי ממנו שהוא התכוון שהוא, שהייתה תאונה שפגעה בזה.

ש: הוא אמר לך משהו נוסף, חוץ משילדה ושאסי שעכשו אמרת לבית המשפט?

ת: לא, הוא אמר שהאוטו בסדר גמור ולא מסוכן.

ש: הוא אמר לך משהו, אם בכלל, לגבי נושא של תאונות?

ת: הוא אמר שהאוטו לא עבר תאונות" (19.7.2011, עמ' 616, שורות 7-16; ההדגשה שלי - ש' ק').

אלינה זיהתה את דוח הבדיקה שהוצג לה, ואת חתימתו של אביה על גבי הדוח. כן מסרה, כי הבודק עבר איתה עמוד עמוד על דוח הבדיקה, הקריא לה את הכתוב בדוח והסביר את הדברים, על אף שסייגה זאת באומרה כי הוא לא עבר עמה על הדוח בקפדנות, ובהמשך ציינה שהעמוד האחרון לא הוקרא להם, משום שהסוכן אמר להם שזה ריכוז הדברים שהיו בעמודים הקודמים (19.7.11, עמ' 621 שורות 2-21). כן ציינה, כי לא שאלה היכן בדוח מופיע מצב השלדה, ולאחר שהוצגו לה הדברים הכתובים בדוח הודתה כי אלה הוקראו לה, אולם אמרה כי המונח "סימני פגיעה" לא הוקרא לה. כן ציינה כי היא לקחה עימה את דוח הבדיקה לאחר הבדיקה (19.7.11, עמ' 625 שורה 30 עד עמ' 626 שורה 32).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אלינה אישרה שמחיר הרכב היה נמוך מלכתחילה, כי הם אף שאלו את המוכר על כך, והוא השיב שזה בשל הקילומטראז'. כן ציינה כי הורידו 2,000 ש"ח מהמחיר, ובהמשך אמרה שנמסר לה שהמחיר הופחת בשל המצב הטכני, הקילומטראז' ותקלות (עמ' 625, שורות 2-3).

עוד מסרה, כי הרכב "עבר טסטים" במהלך השנים, כי הם מכרו את הרכב בסמוך למועד העדות וכי היא איננה יודעת אם התקלות היו קשורות לבטיחות (עמ' 628, שורות 13-24).

233. במהלך עדותה של אלינה ניכר היה, כי היא אינה מדייקת בנוגע לשאלה המהותית היורדת לשורשו של העניין – מי אמר לה את הדברים שהיא טוענת כי נאמרו לה, וכי היא מתבלבלת לא פעם בעניין זה. אלינה הודתה כי ייתכן שהיא טועה בנוגע לשאלה מי אמר לה את הדברים.

כך למשל, נשאלה במהלך העדות באשר לדברים שמסר לה הבודק, והיא השיבה תשובה ממנה עולה ברור, כי מי שמסר את הדברים היה המוכר:

ת: הוא אמר, כל מה שמסומן באדום, ניתן לתיקון והם יתקנו את זה, כמובן על חשבונם ואחרי זה אנחנו ניגש עוד פעם לבדיקה, זה מה שאני זוכרת" (19.7.2011, עמ' 615, שורות 5-6).

וכן:

"כן, גם נזילה הוא אמר שזה מפגיעה במדרכה ושאלתי כמובן, אם זה מסוכן הוא אמר שלא ושאלתי אם זה קרה בתאונה והוא אמר שלא, שזה ממדרכה ועבור זה, הם מורידים לנו 2000 מהמחיר של האוטו" (19.7.2011, עמ' 615 שורות 23-25).

בחקירה נגדית נשאלת אלינה על כך והשיבה:

ש: ... כי את אמרת עוד דבר, שקצת מטריד אותי, בעניין הזה, שאת אמרת, שהם יורידו, שהבוחן אמר לך, הצגת את זה כאן, כאילו הבוחן אמר, שהם יורידו במחיר, לגבי מה שלא תקין. עכשיו, אני אומרת לך, בעולם, באופן מוחלט בוחנים לא מדברים על מחיר של מכוניות ולא מתמקחים עליו, אז זה קצת לא הגיוני, שהבוחן דיבר איתך על המחירים של הרכב.

ת: בוחן לא דיבר איתי, אבל אמר שהסתכל על האוטו ויכול להיות שאמר סוכן ואני זוכרת את זה ההיפך" (19.7.2011, עמ' 623, שורות 23-30; ההדגשה שלי - ש' ק').

(כן ראו עמ' 616 שורה 28 עד עמ' 617 שורה 8).

דיון והכרעה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

234. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה בעניין העבירות המיוחסות לנאשם 3 בגין לקוחה זו, הינה עדותה של אלינה. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותה של אלינה, עדות שאינה מהימנה, ברורה ומוצקה דיה, על מנת להרשיע את הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

235. התרשמתי מדברי אלינה, כי היא אינה זוכרת את האירועים, היא אינה זוכרת במדויק את הדברים שנאמרו לה ומי אמר לה את הדברים, וכי היא לא הבינה את הדברים, ואף בשל כך היא אינה יכולה לזכור אותם ולשחזר אותם באופן מדויק.

כך למשל, בעניין מהותי ביותר, בנוגע לפגיעה בשלדה, מסרה דברים בלתי ברורים שנובעים מחוסר הבנתה, כאשר אמרה בתחילת המשפט כי הבודק ציין בפניה כי אין כל פגיעה בשלדה ובהמשך אותו משפט אמרה, כי הוא אמר לה כי קיימת פגיעה בשלדה אותה לא הבינה:

"... הוא אמר שבשילדה, כאילו הוא אמר משהו שקשור בשילדה ולא ממש הבנתי אותו, כי הבנתי שזה, לא משהו, לא משהו שקשור לשאלה ששאלתי אותו... לא הבנתי ממנו שהוא התכוון שהוא, שהייתה תאונה שפגעה בזה".
(19.7.2011, עמ' 616, שורות 8-10).

בנוסף, כפי שפורט בהרחבה לעיל, במהלך עדותה התבלבלה אלינה מספר פעמים בין הדברים שלטענתה אמר הבודק לבין דברים שאמר לה המוכר, והיא אף הודתה כי היא אינה זוכרת מי אמר לה אילו דברים, וכי ייתכן שהיא טועה בעניין זה. לא הובהר אם הדברים שנאמרו לה על ידי המוכר נאמרו בנוכחות הנאשם 3, ובשל כך שהיא שוחחה עם המוכרים גם בנפרד, לאחר הבדיקה בעת שרכשו את הרכב, לא ניתן לראות בנאשם 3 אחראי גם לדברים שנאמרו על ידי אחרים.

נוכח כל האמור, לא ניתן לקבוע על סמך דבריה של אלינה, מה אמר לה הבודק ועל כן לא ניתן לקבוע אילו מצגים הוצגו לה בעל פה על ידי הנאשם 3, בניגוד לדוח הכתוב, אשר הדברים הכתובים בו הוקראו לה ולאביה ואשר עליו אביה חתם.

236. עניין מהותי נוסף, הינו העובדה, כי אביה של אלינה לא נחקר, למרות שהיה לו תפקיד מרכזי בתהליך רכישת הרכב ובדיקתו: הוא זה אשר אמר לה כי יש לבצע בדיקה לרכב, חתם על דוח הבדיקה ועל זיכרון הדברים לרכישת הרכב, היה נוכח בכל מהלך רכישת הרכב ובין היתר במכון קומפיוטסט

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בשלבי הבדיקה, ודברי הבדוק תורגמו לו. עובדה זו מהווה מחדל חקירה משמעותי, במיוחד נוכח העובדה שאלינה הדגישה, כי היא איננה מבינה בכלי רכב ולא הבינה את דברי הבדוק. נכון הוא שאביה של אלינה איננו דובר השפה העברית, ועל כן אפשר שלא היה די בעדותו בלבד, ואולם עדותו יכולה הייתה להשלים את עדותה של אלינה, לחזק את התשתית הראייתית הדלה ביותר שהוצגה במקרה דנן, או להפריך אותה.

237. זאת ועוד, אף בעניין לקוחה זו הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

238. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

חשמונאי דהרזון (ע"ת 17)

239. חשמונאי דהרזון (להלן: "חשמונאי") רכש רכב מסוג טויוטה יאריס מ.ר. 76-783-50 ביום 18.10.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 17.10.06.

240. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של חשמונאי הינן עדותו של חשמונאי, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/17ה, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה").

241. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מנוע. מערכת קרור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. סרן קידמי ומערכת הגוי. קפיצים. מערכת תאורה +מצבר. העברת כח. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות גבוהה =>, סימני מילוי חומר פקורות תחתית.

שלדת מרכב מרכב = צבע מרכב =>, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =>, מערכות בתחתית/רצפה = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =>, סימני פגיעה, סימני תיקון במרכב, סימני מילוי חומר/זיפות לא מקורי בתחתית הרכב, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, פח חזית פגום/הוחלף, נזק בפנלים, סימני מילוי חומר, הוחלפו חלקי מרכב = עמודים =>, משמעות גבוהה, סימני מילוי חומר חלופות תחתית

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים אחוריים =>, לתקן רפידות

צמיגים = צמיגים וגלגלים =>, צמיגים פגומים/ניזוקים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

242. חשמונאי העיד, כי ראה את הרכב במגרש של טרייד אין סנטר, שאל מה מצבו של הרכב "פחות או יותר" וביקש לערוך לרכב בדיקה. לדבריו, הוא היה מעוניין לערוך את הבדיקה במקום שבו הוא נוהג לערוך בדיקות, בנס ציונה, אולם נציג המגרש אמר לו כי מכון זה הינו קטן ושהוא ייקח אותו למכון קומפיוטסט, שהינו מכון די טוב ואמין. לפיכך הם הלכו למכון קומפיוטסט על מנת לבצע את הבדיקה.

ואלה הדברים שחשמונאי טען שמסר לו הבודק:

"הלכנו לשמה, הבודק לקח את האוטו חיכינו בחוץ, ואחרי שעה נכנסנו למשרד ואת יודעת, אני לא כל כך מבין במכונות אבל סמכתי על קומפיוטסט. הבודק אמר לי שהרכב מבחינה מכאנית הוא במצב די טוב, סביר, ושאלתי אותו אם יש לו תאונות או משהו כזה, דברים רציניים שיכול לערער את הבטיחות של הרכב, הוא אמר לי ממש לא, יש כמה מכות שסביר, היה צריך להחליף גלגלים חזרנו למשרד, מדין ודברים הסכמנו על מחיר, קניתי את הרכב" (10.9.2012, עמ' 538, שורה 30 עד עמ' 539, שורה; ההדגשות שלי - ש.ק.).

ובחקירה נגדית השיב לעניין זה כך:

"ש: זה עניין אחד, תיכף נדבר על פיצויים, קודם נדבר מה שעניין אותך ומה קיבלת, אותך אתה בכלל שאלת את הבוחן מה מצב השלדה, וההסברים שהוא נתן לך, אתה שאלת תגייד לי מה מצב השלדה? אתה זוכר אם אמרת לו,

ת: כן אז הוא אמר לי שזה מצב סביר, שזה מצב, שאין תאונות כביכול, אין מכות, יש קצת מכות פח שתקנו אותם זה הכול.

ש: ושזה מצב סביר אמרת,

ת: לא, סביר זה המונח, שזה לא נוגע בבטיחות של האוטו,

ש: ועד היום,

ת: עד היום האוטו נוסע,

...

ש: אז עכשיו בוא נתקדם, עכשיו כשישבת אתו עמוד עמוד ושאלת אותו האם אתה זוכר בוודאות או שתגייד לי אני לא זוכר, שאמרת לו תגייד לי בבקשה מה מצב השלדה, שאלת את השאלה הזו? או שאמרת אם היה תאונות,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: לא זוכר" (10.9.2012, עמ' 546, שורה 18 עד עמ' 547, שורה 1; ההדגשות שלי - ש' ק').

כאשר הוצג לו דוח הבדיקה, השיב חשמונאי "האמת שעבר כל כך הרבה זמן, כן אני מזהה, פחות או יותר", ואישר את חתימתו בסוף המסמך. כן מסר כי הבודק עבר איתו על דוח הבדיקה "לעמוד עמוד" והסביר לו את הדברים הכתובים בו. אולם בסופו של דבר אמר לו, כי הרכב במצב סביר ותקין. עם זאת ציין, כי הוא לא קיבל את דוח הבדיקה וכי הדוח נשאר אצל בעל המגרש (10.9.2012, עמ' 539, שורות 7-12).

כאשר התבקש חשמונאי לקרוא את הכתוב בטופס הסיכום האחיד שבדוח הבדיקה, ציין כי הוא מבין את הכתוב, אולם טען כי לא ראה זאת בעת רכישת הרכב (10.9.12, עמ' 539 שורה 22 עד עמ' 540 שורה 5).

בחקירתו הנגדית השיב חשמונאי לסנגור, כי הבין שהיו מכות ברכב שנגרמו מתאונות, ואישר את דבריו בהודעתו במשטרה, כי הבודק אמר לו שאין בעיה בטיחותית ברכב. אולם הוא המשיך לעמוד על כך שלא ראה את העמוד האחרון של דוח הבדיקה, בו רשומים הליקויים בבירור, ולא עלה בידו ליתן הסבר כיצד מופיעה חתימתו על הדוח:

ש: עכשיו המכות בפח, זה לא קורה מצואה של ציפורים זה בדרך כלל קורה ממה?

ת: עכשיו אתה ציני,

ש: לא אני שואל, ממה מכות בפח נגרמות?

ת: מתאונות,

ש: זאת אומרת אם אתה רואה ושומע על מכות בפח אתה מבין שזה היה בתאונות עם רכבים נכון?

ת: נכון.

ש: אתה אומר בעדות שלך במשטרה כך, ציטוט: לגבי התאונות שאלתי את הבודק הוא ענה לי שיש מכות בפח אבל הן אינן פוגעות בביטחון של הרכב,

ת: מילה במילה.

ש: נכון,

ת: נכון.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: ואז אתה מגיע, ממשיכים לעבור אתה והבוהן דפים, כי אתה אומר עברנו עמוד עמוד, ואתם מן הסתם מגיעים לעמוד הזה שקראת, אתה רואה הכול עם צבעים, אתה רואה את כל הצבעים?

ת: אני רואה את הצבעים, אני רואה.

ש: ועכשיו אתם מגיעים לעמוד הזה, האחרון שהקראת לתובעת, וכתובים בו הרבה דברים כמו שקראת, אתה היום שטוען שכל העמוד הזה לא ראית?

ת: אני מוכן להישבע,

ש: שמה?

ת: שאני חתמתי על העמוד הזה פה זה לא היה כתוב,

ש: המודפס,

ת: זה לא היה כתוב,

ש: כל המודפס כל סעיף שמונה,

ת: לא יודע מה היה כתוב פה,

ש: תסתכל זה סעיף שמונה,

ת: יפה, זה לא היה כתוב פה כל הדברים האלה, לא היה כתוב, מודפסים לא היה כתוב אדוני, אני במצב כזה את האושו לא הייתי קונה,

ש: אז מה לדעתך קרה פה, יש לי שאלה אליך,

ת: אני לא יודע, אני לא יכול לדעת, אני אומר אני חתמתי, אבל זה לא היה כתוב,

ש: אני מציג לך במקרה שלך, לא תמיד יש לנו, פה יש לנו את המקור עם החתימה המקורית שלך, במקרה, מה לפי דעתך קרה כאן שלא ראית את זה?

ת: אני לא יודע, יש היום טכנולוגיה אדוני אולי הדפיסו את זה אחר כך אני לא יודע, אני לא קבלתי את זה ביד, אני לא יצאתי עם זה החוצה, זה נשאר אצלם, זה מה שיש לי להגיד, אין לי יותר מה להגיד, זה לא היה כתוב גברתי אני לא הייתי קונה את זה" (10.9.2012, עמ' 543, שורה 7 עד עמ' 544, שורה 9; ההדגשות שלי – ש' ק').

בהמשך, כאשר נשאל חשמונאי שאלות נוספות על הכתוב בדוח הבדיקה, השיב כי איננו זוכר מה ראה בדיוק:

ש: עכשיו תראה גם האיקסים לא היו,

ת: לא זוכר, הכיתוב הזה לא היה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש : אבל האיקסים היו?

ת: לא זוכר,

ש : עמוד קודם היה? את זה ראית? אני מציג לך את עמוד מספר שלוש לבדיקה, זה היה?

ת: אני כבר לא בטוח לגבי כל הדבר הזה שהוא מציג לי גברתי, אני לא בטוח כי אני לא יודע מה הוסיפו מה הורידו מה אחר כך עשו, אני לא יודע" (10.9.2012, עמ' 544, שורות 12-18 ; ההדגשות שלי – ש' ק').

עוד העיד חשמונאי, כי הרכב ברשותו עד היום, כי הוא "בסדר", ולא התגלתה בו כל בעיה בטיחותית.

דיון והכרעה

243. אף בנוגע לעבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניינו של לקוח זה, הוצגה כראיה ישירה רק עדותו של חשמונאי. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, אף בעניינו של חשמונאי לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותו בלבד, על מנת להרשיע את הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

244. מעדותו של חשמונאי עולה, כי הוא לא זוכר היטב את שהתרחש בבדיקה, וכאשר הוא נשאל לראשונה בבית המשפט על תוכן דוח הבדיקה, ציין כי הוא איננו זוכר את דוח הבדיקה ומה ראה ממנו, שכן חלפו שנים רבות מאז שראה את הדוח.

את טענתו, כי לא ראה את דוח הבדיקה ביסס על השערה, לפיה לא ייתכן שרכש את הרכב אם ראה דברים אלה. אולם משאלות נוספות שנשאל בנוגע לזה, עלה כי הוא לא זוכר זאת, כאשר פעם אחר פעם השיב שאיננו זוכר מה בדיוק ראה מתוך הדוח, וכי הוא משוכנע כי לא ראה את הדוח בעיקר בשל השערתו כי לא ייתכן שהיה קונה את הרכב אם היה רואה זאת.

מעבר לכך שעולה, כי חשמונאי איננו זוכר היטב את הדברים, קיים קושי לקבל את הטענה כי לא ראה את העמוד האחרון של דוח הבדיקה, בו מופיעים הליקויים במשמעות גבוהה במרכב ובשלדה, על אף שחתימתו מופיעה על עמוד זה, ועל אף שהעיד שהבודק עבר איתו על הדוח באופן מפורט, "עמוד עמוד", וכאשר הוצג לו הדוח בבית המשפט העיד כי הבין את האמור בו. כמצוטט לעיל, לא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

היה לחשמונאי כל הסבר כיצד מופיעה חתימתו על עמוד זה, אותו הוא טוען שלא ראה במועד הבדיקה.

זאת ועוד, בעדותו של חשמונאי התגלו סתירות ואי בהירויות בנוגע לנקודות מהותיות, שפוגעות אף הן ביכולת להסתמך על דבריו. כך, העיד, כי הבודק אמר לו שהרכב לא עבר תאונות רציניות שפוגעות בבטיחות, אלא מכות סבירות בלבד, והבהיר כי במונח "סביר" התכוון לכך שאין בעיה בטיחותית ברכב, דברים שאין בהם פער לכתוב בדוח הבדיקה שכן לא הוצגה ראיה לקיומה של בעיה בטיחותית ברכב. עם זאת, בהמשך ציין, כי הנאשם 3 אמר לו שהרכב כלל לא עבר תאונה אלא רק מכות, ולאחר מכן הודה שלמעשה הבין שהרכב עבר תאונות. באשר לשאלת הפגיעה בשלדה, העניין המהותי ביותר שלטענתו בעניינו רומה, על אף שחזר בעדותו מספר פעמים על כך ששאל את הבודק באופן מפורש אודות השלדה, בחקירתו הנגדית הודה כי הוא איננו זוכר בוודאות אם שאל זאת.

משמיעת עדותו של חשמונאי, כמו לגבי יתר העדים, ניתן לראות בבירור את הנזק שנגרם מכך שבמהלך החקירה במשטרה לא הוצג לעדים דוח הבדיקה והם לא נשאלו על כך, ומחדל זה בוודאי פועל לטובת הנאשם 3.

245. זאת ועוד, אף בעניין לקוח זה, הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה בעניין זה ופועל לטובתו ולחובת התביעה בעת בחינת הראיות.

246. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

מרי פרידמן שמעוני (ע"ת 111)

247. מרי פרידמן שמעוני (להלן: "מרי") רכשה רכב פז'ו מ.ר. 10-252-91 ביום 30.8.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערכה את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 27.8.2006.

248. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של מרי הינן עדותה של מרי, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/111), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"; זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר בו כתוב שהרכב "לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/111); הוות דעתם ועדותם של מומחי התביעה וההגנה שפרשטיין וליטבק; ועדותו של יחזקאל בן דוד.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

249. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. סרן קדמי ומערכת הגוי. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע =>, רעש שסתומים

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =>, קורוזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור, לנקות ולבדיקה חוזרת, חגורות/רצועות להחליף.

מערכת פליטה = מערכת פליטה ויניקה =>, מעיכות/מעוך = מערכת פליטה ויניקה =>, מעיכות/מעוך

קפיצים = בולמי זעזועים =>, רטיבות

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית, סימני מילוי חומר *פחיאור קורות אורק קדמיות* הערה:

שלדת מרכב מרכב = מצב פנימי =>, משמעות שולית, שמשות/חלונות פגומים, לא מקורי = צבע מרכב =>, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, מעיכות בתחתית/רצפה, נזק בפנלים, סימני מילוי חומר

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים קדמיים =>, לתקן צלחות/דיסקים/תופים

צמיגים = צמיגים וגלגלים =>, צמיגים פגומים/ניזוקים

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =>, נקישות יתר, רעידות יתר

הערות כלליות מסומן ב V *רישיון רכב מ13א*

250. מרי, מנהלת חשבונות בסוכנות ביטוח, העידה, כי ראתה במגרש טרייד אין סנטר רכב בו הייתה מעוניינת. אבי לוי אמר לה שהרכב נקי מתאונות ואין בו פגיעה בשאסי, והלך איתה לבצע בדיקה במכון קומפיוטסט. נערכה בדיקה והתברר שיש פגיעה בשאסי. לאחר ויכוח עם אבי לוי על כך, שבמסגרתו טען כי הבדיקה איננה נכונה, והיא הראתה לו בתחתית הרכב את נקודת הריתוך, הציע לה אבי רכב אחר.

מרי הבהירה, כי היא הייתה מעוניינת ברכב ללא פגיעות, שלא עבר תאונות, ושאין בו פגיעה בשלדה: "שלא יהיה כלום, נקי נקי".

לאחר כחודש הציג לה אבי את הרכב. הם הלכו לבצע בדיקה גם של רכב זה במכון קומפיוטסט.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בחקירתה הראשית העידה מרי, כי הבודק אמר לה "שהכל בסדר" ועל כן קנתה את הרכב. לדבריה, אמר לה כדלקמן:

"ש: את יכולה לומר אם נאמר לך משהו אם בכלל לגבי תאונות ברכב הזה?

ת: לא, לא, הוא אמר לי שהכל נקי. היו שם רק כמה דברים נורא קטנים, ליקויים שראינו בבדיקה אז הוא אמר לי שזה שטויות, זה צריך לעבור טיפול וזה שטויות. זה לא שאסי ולא משהו רציני. הוא אמר לי שהרכב נקי לגמרי" (עמ' 542, שורות 16-19; ההדגשות שלי - ש' ק').

וכן:

"הוא אמר לי גברת, הכל בסדר... הרכב הזה נקי, את יכולה להיות רגועה. את רוצה תיכנסי מתחת לרכב. את יכולה לראות הכל בסדר. אין פה שלדה, אין שום תאונות, הרכב הזה תקין..." (עמ' 544, שורות 10-14; ההדגשות שלי ש' ק').

בחקירתה הנגדית, הפנה הסנגור את מרי לכך שבהודעתה במשטרה מסרה, בניגוד מוחלט לדבריה בחקירתה הראשית, כי בבדיקת הרכב, לאחר שראתה בעצמה בחיבור של השלדה ברכב נקודת ריתוך, שאלה את הבודק על כך והוא אמר לה שזו פגיעה בעלת משמעות נמוכה:

"...עשיתי בדיקה לרכב. הבוחן במכון הבדיקה אמר לי שהרכב נקי מתאונות. לציין שבבדיקה הסתכלתי על הרכב מלמטה שהיה מורם, ראיתי בחיבור של השלדה, בפניה השמאלית קדמית נקודת ריתוך. שאלתי את הבוחן. הוא אמר לי שזה פגיעה בעלת משמעות נמוכה. חזרתי למגרש.

ת: זה בשני" (עמ' 549, שורות 2-7; ההדגשות שלי - ש' ק').

וכן:

"ש: נכון. אז אני מקריא לך מההודעה שלך ציטוט על האוטו הזה מדברים, 'בבדיקה הסתכלתי מהרכב מלמטה כשהיה מורם וראיתי בחיבור של השלדה, בפניה השמאלית קדמית נקודת ריתוך'. נכון?

ת: נכון, נכון.

עו"ד אודיז: עכשיו, אז וגם הסברת לנו שדברים כאלה את בעצמך יודעת להסתכל ולהבין אותם?

ת: כן... אני יודעת שיש שם ריתוך, אני יודעת לראות את זה.

ש: אוקי, אז את ממשיכה ואומרת 'שאלתי את הבוחן, הוא אמר לי שזו פגיעה בעלת משמעות נמוכה', נכון?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: נכון, נכון.

ש: נכון. מה הבנת מזה?

ת: שזה מכה מאוד קטנה ואיך לה משמעות.

ש: איפה המכה הזו נמצאת? בשלדה?

ת: בשלדה.

ש: נכון.

ת: לא, כשהוא אמר לי הריתוך הזה יש, יש קורה ויש שלדה.

ש: צודק, נכון.

ת: בסדר, אני לא מבינה בזה.

ש: כן.

ת: ואז הוא אמר לי שזה חסר משמעות, זה בפינה בקצה, איך לזה משמעות. בקושי אנשים רואים ומתייחסים לזה. והאמנתי לו.

... ת: לא יודעת מי יכול לראות, אני ראיתי וכששאלתי אותו הוא אמר לי שזה בעלת משמעות מאוד מאוד נמוכה,

ש: טוב.

ת: אין להתייחס לזה בכלל.

ש: עכשיו,

ת: אל תתייחסי לזה.

ש: עכשיו, והסברת לנו,

ת: הוא אמר לי זה לא נקרא שלדה...

(12.9.2012, עמ' 577, שורה 12 עד עמ' 578, שורה 16; ההדגשות שלי – ש' ק').

עוד הפנה הסנגור את מרי לכך שבהודעתה במשטרה מסרה, בנוסף לכך, כי ראתה את ההערות בדוח הבדיקה, כי שאלה את הבודק על כך, והוא השיב לה שהן במשמעות מאד נמוכה (12.9.2012, עמ' 557 שורה 12 עד עמ' 559 עד עמ' 4).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בהמשך חקירתה הנגדית, לאחר מספר שאלות אודות דברי הבודק אליה, הבהירה לפתע מרי, ובניגוד לדבריה הקודמים בחקירה, כי הבודק כלל לא אמר לה שהרכב נקי, אלא המוכר הוא זה שאמר לה זאת:

"ש: אוקי, ואני מראה לך שגם כתוב ליד התיקונים האלו, את יכולה להסתכל כי יש לך את הבדיקה מולך,

ת: כן.

ש: שהם אכן במשמעות נמוכה.

ת: נכון.

ש: הוא לא, מה שאת אומרת הוא גם כתב, נכון? כתוב משמעות נמוכה?

ת: כן, כן, הוא אמר לי משמעות נמוכה.

ש: יפה. עכשיו, תראי, אז הוא לא יוכל להגיד לך אף פעם שהרכב הזה נקי לגמרי מתאונות, נכון? זה הוא לא יוכל להגיד לך כי זה כתוב?

ת: מי זה הוא?

ש: הבוחן.

ת: אני לא אמרתי שהבוחן אמר לי שהוא נקי. זה שמכר לי אמר לי נקי" (12.9.2012, עמ' 560, שורות 7-18; ההדגשה שלי - ש' ק').

עוד הודתה מרי, בהמשך חקירתה הנגדית, כי על פי דוח הבדיקה, "ברור" שהרכב עבר תאונה של מפגש עם רכב נוסף וכי היא התפשרה לבסוף כי "נמאס לה":

"עו"ד אודיזי: תקשיבי, השאלה שלי מורכבת משלוש שאלות. שאלה ראשונה, כשאת רואה את הנזקים האלה ברור שזה ממפגש עם עוד מכונית, נכון?"

ת: ברור.

ש: יופי. ואת בעצם אומרת אוקי, רציתי חתן גבוה, מצאתי,

ת: התפשרתי.

ש: מצאת בסוף חתן נמוך, התפשרת, נכון?

ת: כן. נכון, כי כבר נמאס לי" (12.9.2012, עמ' 562, שורות 26-32; ההדגשות שלי - ש' ק').

(עוד ראו דבריה לעניין התפשרותה ברכישת הרכב בעמ' 563, שורות 21-22).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- מרי אישרה עוד, כי חוקרי המשטרה הסבירו לה שהרכב שקנתה עבר תאונה, כי "נעשו קומבינות ועניינים", וכי דברים אלה גרמו לה לחשש שהיא רומתה (12.9.2012, עמ' 546, שורות 6-21).
- עוד מסרה, כי הרכב היה ברשותה עד כשנה עובר לעדות, שאז הייתה לה תאונה קשה ברכב. לדבריה, עד לתאונה זו, לא הייתה כל בעיה עם הרכב, הרכב "עבר טסט" כל שנה, והיא קיבלה את הכסף תמורתו לאחר התאונה (עמ' 561, שורה 25 עד עמ' 562, שורה 9).
251. יחזקאל בן דוד, המנהל והבעלים של מכון קומפיוטסט, הופנה לכתב היד המופיע על דוח הבדיקה, ואישר כי "בהחלט ייתכן" שההערה הוספה בדוח הבדיקה משום שהיא לא הופיעה בבנק הערות הקיים במכון, וכי היא הוספה על מנת להבהיר ולדייק ברישום ולא לשם "כסת"ח" כדבריו (14.11.12, עמ' 752 שורה 19 עד עמ' 753 שורה 9).
252. המומחה מטעם התביעה שפרשטיין כתב בחוות דעתו, כי התבקש לעיין בדוח הבדיקה ולהתייחס לשאלה אם לפי תאור מצב הרכב בדוח הבדיקה, הפגיעה המתוארת בדוח מתיישבת עם ההגדרה: "משמעות נמוכה". כן התבקש להתייחס לתיאור הרכב ללקוח כ"תקין ונקי מתאונות".
- שפרשטיין ציין בחוות הדעת, כי בדוח הבדיקה לא נכתב מהי עוצמת המכה ברכב, ועל כן הוא איננו יכול להתייחס לשאלת משמעות הפגיעה. אשר לתיאור הרכב כ"תקין ונקי מתאונות" – לדבריו, "לרכב הייתה תאונה בחזית, קיימים סימני תיקון וחומר כך שבעקבות אירוע התאונה היה צורך לתקן, חלק מחלקי המרכב הוחלפו, וכן קיימים תיקונים קלים מסביב לרכב" (ת/319 עמ' 7).
- בעדותו חזר והבהיר שפרשטיין, כי איננו יכול להתייחס לשאלת המשמעות של הפגיעות, והבהיר כי באשר לשאלה אם הרכב "נקי מתאונות", הדבר לא נכתב בדוח, אלא עובדה זו הוצגה לו כשאלה אליה התבקש להתייחס. כן ציין כי מבלי לראות תמונות של הרכב, הוא איננו יכול להתייחס לעוצמת התאונה (17.7.11, עמ' 288 שורות 5-25 ועמ' 307 שורה 15 עד עמ' 309 שורה 10).
253. אף המומחה מטעם ההגנה ליטבק התייחס לבדיקה זו בחוות דעתו, וציין כי "על פי תיאור הממצאים בדוח הבדיקה ובהתייחס להנחיות שבנוהל משרד התחבורה נספח 2, ניתן לשייך את סוג הפגיעות בשלדה ובמרכב הרכב לקבוצת "משמעות נמוכה". (32/1, עמ' 15-16).
- אשר לתוספת בכתב יד על גבי דוח הבדיקה ציין ליטבק בחוות הדעת, כי התוספת בכתב יד נועדה להבהרת המיקום המדויק של הפגיעה בקורות רוחב.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דיון והכרעה

254. הראיות שהוגשו בעניין העבירות המיוחסות לנאשם 3 בנוגע ללקוחה זו, הינן עדותה של מרי, עדותם של המומחים מטעם התביעה וההגנה שפרשטיין וליטבק, ועדותו של יחזקאל בן דוד.

255. לעניין המצגים הכוזבים בעל פה, רלוונטית רק עדותה של מרי. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי את עדותה של מרי מהימנה וברורה דיה, על מנת שניתן יהיה על סמך עדותה בלבד, לקבוע כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו בגין לקוחה זו. זאת, אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

256. לא מצאתי, כי ניתן להסתמך על עדותה בשל העובדה כי במהלך עדותה היא לא הבחינה בין דבריו של הנאשם 3 לבין אלה של המוכר וייחסה לנאשם 3 את דבריו של המוכר; משום שהתגלו בתוך עדותה סתירות רבות, משמעותיות ומהותיות היורדות לשורשו של העניין; וכן התגלו סתירות מהותיות בעדותה למול דבריה בהודעתה במשטרה.

כך, מרי חזרה ואמרה מספר פעמים בחקירתה, כי הבודק אמר לה בפירוש שהרכב נקי לחלוטין מתאונות וכי אין כל פגיעה בשלדה, דבר שאכן איננו מתיישב עם הכתוב בדוח הבדיקה.

עם זאת, בחקירתה הנגדית הופנתה לדבריה בהודעתה במשטרה, כי ראתה בעצמה שקיימת פגיעה בשלדה, כי היא שאלה על כך את הבודק, והוא השיב לה שהפגיעה בשלדה במשמעות נמוכה – דבר שמתיישב עם הכתוב בדוח הבדיקה.

בחקירתה הנגדית, לאחר שהוצגו לה דברים אלה, אישרה אותם, ובהמשך, הבהירה, בניגוד מוחלט לדברים הקודמים, שמסרה מספר פעמים, כי מי שאמר לה שהרכב נקי מתאונות כלל איננו נאשם 3, אלא המוכר בלבד. בנוסף, לאחר שמרי טענה מספר פעמים כי הנאשם 3 אמר לה כי קיימת פגיעה **בשלדה** במשמעות נמוכה, שינתה את דבריה פעם נוספת, וציינה כי הוא טען שאין מדובר בשלדה.

במצב זה לא ניתן ליתן אמון בדבריה ולהסתמך עליהם.

257. מכל מקום, אף אם היה ניתן ליתן אמון בחלקים מעדותה של מרי, הרי שמעדותה, לאחר החקירה הנגדית, עולה כי היא ראתה את דוח הבדיקה ואת הכתוב בו, ושאלה את הבודק על ההערות הכתובות

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בדוח, כאשר מעדותה עולה כי היא אסרטיבית, זהירה, מבינה בכלי רכב, בודקת את הדברים, מסוגלת לראות ליקויים ברכב בעצמה, מתווכחת ועומדת על דעתה מול המוכר, והיא אף סירבה לרכוש רכב קודם שהוצע לה בעקבות בדיקה במכון קומפיוטסט.

לדבריה, הנאשם 3 הסביר לה כי הליקויים וההערות בדוח הבדיקה הם בעלי משמעות נמוכה, וכי הפגיעה בשלדה היא במשמעות נמוכה, דבר שמתיישב עם הכתוב בדוח הבדיקה, והיא הייתה מודעת לכך והתפשרה כאשר רכשה את הרכב. יתרה מזאת, העובדה כי בבדיקה הראשונה נמסר לה על ידי מכון קומפיוטסט כי קיימת פגיעה בשלדה, מחזקת אף היא את הספק כי דווקא באשר לרכב השני יחליט הנאשם 3 לרמות אותה.

258. אשר לטענות המאשימה בדבר התוספות בכתב יד ולנכונות הדוח הכתוב, מעבר לכל האמור בפרק הכללי, בנוגע לכך שאין להידרש לטענות נגד נכונות הדוח הכתוב וההערות בכתב יד, אף לגופו של עניין אין ממש בטענות המאשימה.

בנוגע לעניין זה, העידו שני עדים התומכים בטענת הנאשם 3, יחזקאל בן דוד וליטבק, כי ההערות נועדו להבהיר ולדייק, ולא לסייע במרמה. שפרשטיין לא תרם כלל בעדותו לשאלות שבמחלוקת, שכן כל שאמר הוא כי איננו יכול להתייחס לעוצמת הפגיעה. אשר לדבריו כי הרכב עבר תאונה, שלגבי עוצמתה לא יכול היה להתייחס, אין בכך כדי להשפיע על ההכרעה בעניין זה, שכן אין מחלוקת כי הרכב נפגע וכי מרי הייתה מודעת לכך. מכל מקום, כאמור בפרק הכללי, לא מצאתי להעדיף את דבריו על דברי ליטבק, המומחה מטעם ההגנה.

259. זאת ועוד, אף בעניין לקוחה זו הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

260. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

יהודה חדד (ע"ת 89)

261. יהודה חדד (להלן: "יהודה") רכש רכב מסוג מאזדה לנטיס מ.ר. 27-578-51 ביום 7.3.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 2.3.2006.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

262. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של יהודה הינן עדותו של יהודה, בצירוף דוח הבדיקה המקורי שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/89, להלך בפרק זה: "דוח הבדיקה"). כן קיימת התייחסותם של שפרשטיין וליטבק בחוות דעתם ובעדותו של שפרשטיין לרכב זה.

263. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין : מערכת קרור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. מחוונים.
לא תקין : מנוע = בלוק מנוע = <=, החלף תומכים = מערכת תיזמון = <=,
החלף רצועת זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע = <=, מעבד דחיסה
למערכת קרור, משקעים/בוצה/לכלוך במערכת, לניקוי ובדיקה חוזרת
סימני א"ס

סרן קידמי ומערכת הגוי = מיתלה קדמי = <=, לתקן/לכוון זווית מתלה =
מיתלה אחורי = <=, בדוק הקבלת גלגלים = מערכת היגוי = <=, נזילת שמן

קפיצים = בולמי זעזועים = <=, החלף תומכים, בלאי יתר

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות שולית = <=, חלודה בשילדה
= שילדת מרכב, משמעות נמוכה = <=, סימני פגיעה לפני, סימני פגיעה
קורת רוחב קדמית, סימני פגיעה קצות שילדה, סימני פגיעה קורת אורך
שמאלית, סימני מתיחה

שלדת מרכב מרכב = גג = <=, מעיכות/מעוך = מצב פנימי = <=, משמעות
שולית = <=, שמשות/חלונות פגומים, לא מקורי = תקוני מרכב, משמעות
נמוכה = <=, סימני תיקון במרכב, תקוני מרכב וצבע, הוחלפו חלקי מרכב,
סימני פגיעה לפני, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, סימני מתיחה,
מעיכות בתחתית/רצפה, מעיכות/מעוך

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים קדמיים = <=, לתקן רפידות,
לתקן צלחות/דיסקים/תופים

צמיגים = צמיגים וגלגלים = <=, צמיגים לא תואמים, קדמי שמאלי פגום,
חילופי פגום

מערכת תאורה+מצבר = מערכת חשמל = <=, מצבר לא תקין

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית = <=, בלאי דיסקיות, שמן כחה,
נקישות יתר, החלף תומכים, נזילת שמן = דיפרנציאל = <=, נזילת שמן, רעש
מיסבים

הערות כלליות = מסומן V רישיון רכב מ13א.3 ריק ז3אפ ז3אפ
כ"פ.

264. יהודה העיד, כי הייתה זו הפעם הראשונה בה קנה רכב. הוא הגיע למגרש טרייד אין סנטר ופגש שם את אבי לוי, אשר המליץ לו לרכוש את הרכב. יהודה שאל את אבי לוי האם לרכב הייתה תאונה,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ובתגובה אבי הפנה אותו לבצע בדיקה במכון קומפיוטסט. השניים הלכו יחד לבצע את הבדיקה. במהלך הבדיקה עמד יהודה ליד הבודק וראה את הרכב על "הליפט".

כשנשאל יהודה מה אמר לו הבודק במכון, השיב:

"אמר שיש בעיה עם הברקסים, הצלחות סדוקות, יש לטפל בזה דחוף. זה הדברים הראשונים שצריך לעשות ולגבי השאסי אמר שזה נגיעה ולא כל כך נורא, זה רק נגיעה זה לא... שאלתי אותו בלי שום קשר למה שהצהרתי, הוא אמר לא תהיה לך בעיה למכור את הרכב" (19.9.2012, עמ' 543, שורות 10-12; ההדגשה שלי - ש' ק').

כאשר התבקש יהודה להתייחס לדוח הבדיקה שהוצג בפניו ומה אמר לו הבודק על כך, השיב, תוך שעולה מדבריו כי הוא מערב בין דברים שנאמרו לו על ידי המוכר, אבי לוי, לבין דברים שנאמרו לו על ידי הנאשם 3:

"ש: אני מציגה לך את הבדיקה שהבאת לי הבוקר. אתה חתום כאן?

ת: כן.

ש: יש שני טורים בדף השני של הבדיקה, תקין ולא תקין, מה שלא תקין מסומן באיקס והתקין בוי. מפנה אותך לאמור לגבי שלדת המרכב. אתה יכול לקרוא בעצמך?

ת: (קורא) 'שלדת מרכב עם משמעות שולית... שלדה מרכב משמעות נמוכה'

ש: אתה זוכר את הדברים שכתובים כאן?

ת: כן.

ש: מה הוסבר לך?

ת: הוסבר לי לגבי הדברים האלה שכביכול מבחינת הברקסים יש כן בעיה ולגבי החלודה זה שולי, זה הכל שולי ואין לך את הבעיה הזאת, גם לגבי השאסי. אמרתי לו מה עם כל הליקויים האלה, הוא אומר לי אני אטפל בך, אמר תחכה שלושה ארבעה ימים אני אטפל באוטו ואז אני אקרא לך.

ב"כ הנאשם:

ש: מי אמר לך "אני אטפל" בעל המגרש?

ת: זה עם הכיפה, הבחור" (19.9.2012, עמ' 543, שורות 13-27; ההדגשות שלי - ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בחקירתו הנגדית אישר, כי הבודק עבר עימו על דוח הבדיקה והסביר לו אודותיו. כן אישר, כי הבודק אמר לו שקיימת נגיעה בשאסי, וכאשר התבקש להסביר מה משמעות המונח "שאסי" ניתן היה להבין כי איננו מבין את משמעות המונח. יחד עם זאת הבהיר, כי למיטב ידיעתו "לא מוכרים רכב אם יש נגיעה בשאסי".

יהודה חזר ואמר, פעם אחר פעם, כי הוא רכש את הרכב בשל כך שנתן אמון דווקא במוכר, ובדבריו כי יתקן את כל הליקויים ברכב, שכן הוא אדם דתי החובש כיפה, וכי הוא לא התייחס "לכל הנתון הזה של הקומפיוטסט":

ת: בסדר, הכל טוב ויפה, זה לא אומר שכמו שאתה אומר עכשיו אם אני בא לקנות ואני יודע מה יש בתוך האוטו, אני יודע שהשמחה שלי של ההתחלה לבוא לקנות רכב שהוא יהיה כמו שצריך, **הבן אדם עם כיפה, נתתי בו אמונה בגלל שיש לו כיפה, כי גם אני אדם דתי.**

ש: מאמין?

ת: כן" (19.9.2012, עמ' 546, שורות 5-1; ההדגשה שלי – ש' ק').

וכן:

ת: יש לי הערה לגבי הרכב עצמו. היות ובדיעבד בוא נגיד את האינפורמציה של הקומפיוטסט, אני לא יודע, מרוב שקניתי רכב חדש, הוא אומר לי יתקן, ואמרת **אם הוא אומר לי שיתקן, הוא בחור עם כיפה, דתי, אמרתי אני אסמוך עליו**" (19.9.2012, עמ' 552, שורות 3-1; ההדגשה שלי - ש' ק').

ובהתייחס לדוח הבדיקה אמר:

"אם אתה כבר שאלת את השאלה הזאת, הבחור עם הכיפה אומר לי אחרי שקיבלתי כביכול את תוצאות הקומפיוטסט, אמרתי לו מה אתה עושה עם הדברים האלה ואין לי מושג **כי לא נתתי תשומת לב, אני באתי לקנות רכב, ולא התייחסתי לכל הנתון הזה של הקומפיוטסט**, כביכול יכול להיות שהוא מבין יותר טוב ממני ואמר שהוא יתקן את כל הליקויים במפורש, מה אתה מצפה?" (19.9.2012, עמ' 549, שורה 30 עד עמ' 550, שורה 2; ההדגשה שלי - ש' ק').

בהמשך העיד, כי אבי לוי הוריד לו את המחיר מ-44,000 ₪ ל-36,500 ₪.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יהודה העיד עוד, כי רק מחוקרי המשטרה הבין כי משהו "לא בסדר" ברכב, דבר שלא ידע עד אותה עת, וכי הם אמרו לו כי הרכב הינו "יד חמישית" ולא "יד שנייה", כפי שחשב, ואישר כי נאמר לו שהרכב עבר תאונה, דבר שגרם לו לבהלה.

י"ת: לא אמרו קומבינות, הגעתי והתחילו לחקור אותי על הרכב מתי קנית.
עדיין לא הבנתי שיש משהו לא בסדר. לא הבנתי...

ש: מתי הבנת מהם שיש איזה סיפור עם הרכב שלך?

ת: התחילו לחקור אותי אז התחלתי לשאול שאלות... אמרו לי שקודם כל מה שזה, זה לא רכב יד שניה כמו שאמרו לך זה יד חמישית,

... ש: אמרו לך שהרכב עשה תאונה.

ת: נכון.

ש: היו גם אנשים שאמרו לנו שהמשטרה אמרה להם הרכב שלכם עשה תאונה ויש רכבים כאן שאולי במצב לא בטיחותי ואולי צריך לבדוק.

ת: או.קיי. כן. נכון.

ש: ואתה שומע את הדברים האלה ונבהל, אומר אכלתי אותה, זרקתי את הכסף?

ת: זה נכון. אמת לאמיתה.

ש: אתה אומר תשמע אולי האוטו שלי לא בטיחותי, איזה לוקש קניתי מה עשיתי?

ת: נכון" (19.9.2012, עמ' 544, שורות 7-23; ההדגשות שלי - ש' ק.).

עוד העיד יהודה, כי הרכב מצוי כיום אצל בנו, וכי הוא "עובר טסט" בכל שנה לאחר טיפול של 4,000 ₪.

265. שפרשטיין התבקש בחוות דעתו לעיין בדוח הבדיקה, ולהתייחס לשאלה האם הפגיעה המתוארת בדוח הבדיקה, מתיישבת עם ההגדרה "משמעות נמוכה". שפרשטיין קבע כדלקמן: "על פי תאור הנזקים בשלדנות המרכב והטענה כי הנזקים בעלי משמעות נמוכה אם ניזוקו השלדות בקצוות אז צדק המכון שרשם כי הנזק בעל משמעות נמוכה אך, לאחר שכתב כי קיימים סימני פגיעה בקצוות שילדה נכתב כי קיימים סימני פגיעה בקורת אורך השמאלית, לא תואר עד היכן הגיעה עוצמת המכה אבל אין ספק שאם מכון הבדיקה התייחס למכה בשלדה זה מעבר לקצה. מה עוד שנכתב בטופס הבדיקה כי קיימים סימני תיקון בתא המנוע, לפיכך, משמעות הנזקים שנגרמו לרכב הינה בינונית לפחות".

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בעדותו הסביר שפרשטיין את האמור בחוות הדעת, כי פגיעה בקצה השלדה משמעותה עשויה להיות נמוכה, אולם פגיעה אשר נכנסת לחלק פנימי יותר של השלדה משמעותה מעבר לנמוכה. עם זאת הדגיש כי התייחס לכתוב בדוח הבדיקה בלבד, וכי איננו יכול לדעת מה משמעות הפגיעה ואם הפגיעה הגיעה אל מעבר לנקודת ריתום המתלה מהכתוב בדוח:

"אני, אני כתבתי את זה בחוות דעתי, בסעיף ד', אני חושב שזה נותן את כל התשובה. לא נכתב מה עוצמת המכה ברכב, אם המכה בקורות השלדה הינה בקצה השלדה או יותר, על כן, בגין המשמעות שולית, נמוכה, בינונית או גבוהה, אינני יכול להתייחס. כתבתי את זה, אלא על פי תיאור הפגיעות שנכתב. באשר לתיאור הרכב כתיקין ונקי מתאונות, לרכב הייתה תאונה בחזית, קיימים סימני תיקון וחומר כך שבעקבות אירוע התאונה היה צורך לתקן וחלק מחלקי המרכב הוחלפו. אכן היו תיקונים קלים מסביב למרכב ברכב, אני יכול להגיד שלאוטו הייתה תאונה. להגיד מה העוצמה שלה כשאני לא רואה תמונות, זה לא מספיק מפורט לי, לא יכולתי לקבוע אבל יכולתי להגיד שלאוטו הייתה תאונה, זה" (17.7.2011, עמ' 288, שורות 25-15; ההדגשות שלי – ש' ק').

...

"ש: אז נניח שבוחר רכב רואה פגיעה שהיא או במשמעות נמוכה או במשמעות גבוהה, שלא הגיעה למשמעות גבוהה, הוא לא רושם בינונית, אין בינונית ומעלה. תאשר לי את זה.

ת: אני אומר, אמרתי, אין בינונית, אבל אני אומר שלאוטו, אני לא אמרתי שיש, אני גם אמרתי את זה במפורש,

ש: עזוב ירידת ערך, עכשיו,

ת: לא אמרתי ירידת ערך, אמרתי עוצמת מכה.

ש: אני לא מדברת על השמאות עכשיו, לא מדברת על השמאות, אני מדברת על משמעות הפגיעה.

ת: משמעות הפגיעה, לא יכול לענות, אני לא יודע" (17.7.2011, עמ' 306, שורות 32-23; ההדגשות שלי – ש' ק').

266. ליטבק קבע בחוות דעתו, כי: "על פי תיאור הממצאים בדוח הבדיקה ובהתייחס להנחיות שבנוהל משרד התחבורה נספח 2, ניתן לשייך את סוג הפגיעות לקבוצת "משמעות נמוכה" במידה ופגיעה בקורת אורך עד לנקודת ריתום המתלה/מנוע. מתיאור הפגיעות לא משתמע שהפגיעה בקורת אורך מעבר לנקודת ריתום המתלה/מנוע.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בחוות הדעת של שפרשטיין נטען כי "הנזק לרכב בעל משמעות "בינונית לפחות" – הסיווג שלא קיים בהוראת הנוהל 10/99 של משרד התחבורה".

דיון והכרעה

267. לעניין המצגים הכוזבים בעל פה המיוחסים לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הראיה הישירה היחידה הרלוונטית היא עדותו של יהודה. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי על סמך עדות זו, הוכח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

268. התרשמתי, כי יהודה רכש את הרכב בהסתמך על האמון המלא שנתן באבי לוי, **שהינו אדם דתי כמוהו**, ובדבריו שיתקן את הליקויים, ולא על הכתוב בדוח הבדיקה, או ההסברים שנתן לו הבודק על הדוח - "ולא התייחסתי לכל הנתון הזה של הקומפיוטסט" (19.9.2012, עמ' 550, שורה 1).

בנוסף, מדברי יהודה לא היה ברור מי אמר לו את הדברים עליהם הסתמך - הנאשם 3 או אבי לוי – כאשר לכל הפחות פעם אחת במהלך העדות נראה כי יהודה ייחס דברים שאמר לו אבי לוי לנאשם 3. אף עובדה זו אינה מאפשרת להסתמך על דבריו על מנת לבסס את הרשעת הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו. כן עלתה בעייתיות ואי בהירות בדבריו של יהודה, הפוגעת במהימנותו, בכך שמחד אמר בפירוש כי הנאשם 3 אמר לו שקיימת "נגיעה" בשאסי, וכי החליט לרכוש את הרכב על אף שידע כי "לא מוכרים רכב אם יש נגיעה בשאסי" ומנגד אמר כי איננו מבין את משמעות המונח.

כן התרשמתי כי יהודה ניסה להציג עצמו כמי שלא הבין דבר בתחום הרכב והסתמך על אבי לוי, אולם מאידך ניתן היה להתרשם כי מדובר באדם אסרטיבי אשר דרש את תיקון הליקויים שנמצאו באופן מידי, ואף הצליח להוריד ממחיר הרכב סך של 7,500 שח.

זאת ועוד, אף אם הייתי מוצאת כי ניתן להסתמך על דבריו של יהודה, גם מדבריו עולה שהוא קרא את דוח הבדיקה, שהבדוק הסביר לו אודות הכתוב בדוח ושהליקויים הכתובים בדוח זכורים לו. בנוסף, מעדותו לא עולה כי קיים פער משמעותי בין ההסבר בעל פה שנתן לו הנאשם 3, לבין הכתוב בדוח, שכן בדוח הבדיקה כתוב כי הליקויים היחידים שנמצאו במרכב ובשלדה הם ליקויים בעלי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

משמעות נמוכה ושולית, ואילו לדברי יהודה, הנאשם 3 אמר לו כי קיימת "נגיעה" בשאסי ובעיות שוליות נוספות כגון חלודה.

בנוסף התרשמתי, כי יהודה הושפע מהדברים שנמסרו לו במשטרה, אשר רק בעקבותיהם נוצר בו הרושם כי הרכב שקנה לא בסדר וכי הוא "אכל אותה", וכי עובדה זו השפיעה על דבריו והתרשמותו בדיעבד אודות מה שאירע במהלך רכישת הרכב.

269. באשר לטענת המרמה בכתב, קבעתי בפרק הכללי כי אין להידרש לטענה זו. מעבר לכך ולמעלה מן הנדרש אציין, כי על אף ששפרשטיין כתב בחוות דעתו כי מעיון בדוח הבדיקה, ומבלי שראה את הרכב, משמעות הפגיעה הינה לכל הפחות בינונית, בעדותו התקשה ליתן מענה לשאלה מהי משמעות בינונית, שכן מושג זה אינו קיים בנוהל, ומכל מקום, בהמשך עדותו, הדגיש כי התבסס על הכתוב בדוח הבדיקה, וכי על בסיס הכתוב הוא איננו יכול להתייחס לשאלת משמעות הפגיעה. בנוסף, ליטבק תמך בעדותו בנאשם 3 וסתר את דבריו של שפרשטיין, ואף לא נחקר בעניין זה על ידי המאשימה. כפי שפורט בפרק הכללי, משלא מצאתי להעדיף את דברי שפרשטיין על פני ליטבק, לא ניתן לקבוע על סמך עדותו, הבעייתית בעניין זה כמפורט לעיל, כי הנאשם 3 הציג מצג כוזב בדוח הכתוב.

270. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

271. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

דמיטרי צרקס (ע"ת 77)

272. דמיטרי צרקס (להלן: "דמיטרי") רכש רכב מסוג מזדה 323 מ.ר 73-398-27 ביום 17.5.2007 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט באותו יום.

273. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של דמיטרי הינן עדותו של דמיטרי, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/77 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו רשום כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/77ה), חוות דעתם ועדויותיהם של מומחי התביעה וההגנה שפרשטיין וליטבק, וחוות הדעת של השמאי אוריאל אהרוני.

274. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

תקין: מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. שלדת מרכב שילדה. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. צמיגים. מערכת תאורה + מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =, <=, רטיבות = מערכת תיזמון =, <=, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =, <=, קורזיה/אבנית/סתים/ברדיאטור

מערכת דלק = מערכת דלק והצתה =, <=, לתיאום

סרן קידמי ומערכת הגוי = מערכת היגוי =, <=, רעש יתר

שלדת מרכב מרכב = מצב פנימי =, <=, משמעות שולית, שמשות/חלונות פגומים, לא מקורי = צבע מרכב =, <=, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =, <=, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, הוחלפו חלקי מרכב, סימני מתיחה, מעיכות בתחתית/רצפה, תקוני מרכב וצבע, סימני תיקון בפנלים + חומר = עמודים =, <=, סימני מילוי חומר *link*.

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, <=, בלאי דיסקיות, שמן כהה, נזילת שמן

275. דמיטרי העיד, כי הגיע לטרייד אין סנטר, וראה שם את הרכב "שהיה במצב חיצוני, אידיאלי, לא ראיתי, נראה ממש כמו חדש". דמיטרי ציין כי ייחס חשיבות למצב המנוע והשלדה ברכב. כאשר שאל את המוכר לגבי מצב הרכב, התחייב בפניו המוכר כי המנוע ברכב תקין, וכי השלדה נקייה לגמרי.

דמיטרי לקח את הרכב לבדיקה, מיוזמתו, למכון קומפיוטסט, אותו הוא מכיר, על אף שהוצע לו במגרש לבדוק את הרכב באמצעות מכון שמגיע אליהם למגרש.

דמיטרי פירט את הדברים שנמסרו לו על ידי הבודק, תוך שהוא מדגיש כי הוא "נדלק" על הרכב ולא כל כך התייחס לדברים:

"אני לא מבין בזה יותר מדי אבל הבוחן אמר לי שהרכב נמצא במצב טוב, יש פה ושם נזילות, ממש לא קריטי במנוע, שבגלל זה עושים X בסעיף של המנוע, הוא הסביר לי שבכל רכב יש נזילה פה נזילה שם, שזה לא משהו שאני אמור לפחד מזה. לגבי השלדה הוא אמר לי שהיו תאונות, היו תאונות פח, השלדה היתה נקייה, אני גם ראיתי וי בקומפיוטסט בסעיף של המרכב. זה, אני ככה שאלתי, ראיתי מילוי חומר בקורות, לא אמר לי הרבה, לא מבין בזה כל כך, שאלתי אותו מה זה אומר, הוא אמר לי שאין מה לדאוג, הוא לא רואה משהו חמור, יכול להיות שהרכב התהפך, הוא לא יכול בוודאות להגיד את זה, אבל לא יודע, איכשהו כל כך נדלקתי שזרמתי, לא כל כך התייחסתי לזה" (6.11.2012, עמ' 571, שורה 27 עד עמ' 572, שורה 4; ההדגשות שלי - ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דמיטרי העיד, כי כבר במגרש "נדלק על הרכב" והיה אף מוכן לשלם עבורו מחיר גבוה ממה שהתבקש.

לאחר עיון בדוח הבדיקה, העיד דמיטרי כי ראה את הממצאים הכתובים בו, ושאל את הבודק עליהם, עם זאת ציין, כי כאשר קיבל את הדוח לא היה עליו רישום בכתב יד:

"ש: כן, אוקיי עכשיו, בדוח הזה אני מפנה אותך לאמור בשלדת מרכב מרכב, כן? ואני רוצה שתאמר לבית המשפט מה מסביר לך הבודק לגבי הממצאים שכתובים כאן.

ת: מה שאני ראיתי כאן בדוח שקיבלתי אותו בשלדת מרכב, זאת אומרת, אני חשבתי שמדובר שהוא נקי, ולגבי השאר אני שאלתי אותו מה המשמעות של כל הדברים האלה, אז הוא אמר לי שזה תאונות פת, שהשלדה נקיה במאה אחוז, אין מה לדאוג.

ש: עכשיו, אם אתה רואה, יש פה סימני מילוי חומר ובכתב יד רשום מאחור, אתה יכול לומר מה קיבלת הסבר לגבי זה?

ת: תיראי, כשאני קיבלתי את הדוח לא היה רשום שום דבר בכתב יד, הכול היה במחשב, אז לגבי המילוי חומר אני שאלתי אותו מה זה אומר, הוא אמר לי שהרכב עבר תיקוני פחי ושזה לא קשור לשלדה, שאין קשר לשלדה" (6.11.2012, עמ' 572, שורות 8-19; ההדגשות שלי - ש' ק').

עוד העיד דמיטרי, כי מכר את הרכב כ- 7-8 חודשים לאחר רכישתו, בשל כך שקיבל רכב מהעבודה.

דמיטרי תיאר את מה שנאמר לו במשטרה כדלקמן:

"היא אמרה לי שהמגרש שקניתי בו את הרכב המוכר היה מעורב באיזה סוג של... רמאות... הגעתי ללוד ואז בעצם היא סיפרה לי את כל הסיפור... היא סיפרה לי שרכב של איזה רכב שעבר תאונה קשה, ירד מהכביש, וכתוצאה מאיזושהי קומבינה החזירו אותו בחזרה לכביש ומכרו אותו כאילו שהוא רכב תקין לגמרי.

ש: ... גם היא נתנה לך להבין שאולי יש בעיה בטיחותית באוטו בכלל

ת: זה הדבר הראשון ששאלתי אותה כי בדיוק הילד שלי היה בן חצי שנה בערך ומאוד היה חשוב לי שהרכב שלי יהיה תקין. היא אמרה לי שהיא לא יודעת והיא ממליצה לעשות בדיקה נוספת במקום שהוא לא בקומפיוטסט, בדיקה שהיא עוד בדיקה, אני כמובן לא עשיתי את זה... יש לי באשקלון איפה שאני גר בחור שהוא פחח, הוא מחזיק מוסך, נכנסתי אליו וביקשתי ממנו לא בדיקה אלא שירים את הרכב על המנוף, יסתכל אם הרכב בטיחותי לא בטיחותי, הוא הסתכל ואמר שהיתה מכה די רצינית בקורה השמאלית בצד של הנהג אבל עשו את זה בצורה טובה, הוא לא רואה סיבה לדאגה מבחינה בטיחותית. יש ירידת ערך ברכב אבל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מבחינה בטיחותית אין מה לדאוג" (6.11.2012, עמ' 572, שורה 31 עד עמ' 573, שורה 23).

יצוין, כי דברי הפחה, אותם ציין דימיטרי, אינם קבילים בהיותם עדות מפי השמועה.

כן קיבל דימיטרי את טענת הסנגור כי טענותיו כלפי דוח הבדיקה והבודק נובעות מהדברים שנמסרו לו על הרכב במשטרה:

"הורדתי בסביבות ה-8,000 שקל במחיר שלו" ... "כי ידעתי שהרכב הוא עבר איזושהי תאונה רצינית... זה היה שחור באותו יום שהייתי בחקירה, שהבחור אמר לי שהרכב בטיחותי נשאר הרגשה לא טובה... שקיבלתי רכב שעבר משהו שהוא לא טוב, אבל הוא בטיחותי אז איכשהו קצת" (6.11.2012, עמ' 575, שורות 19-28).

276. השמאי אוריאל אהרוני בדק את הרכב לאחר שנפגע בתאונה, עובר לתיקונו, וכתב בחוות דעתו, ת/337 כדלקמן:

"תאור מיקום הנזק: ברכב המבוטח נפגעו חלקי מרכב וחלקים מכניים בחזית, חלקים המפורטים בהמשך נפגעו ויש צורך להחליפם.

פרוט עבודות מרכב:

פירוק והרכבת מגן קדמי; פירוק והרכבת מכסה מנוע; פירוק והרכבת כנף קדמית שמאלית; ניתוק והלחמת פח חזית; תיקון ויישור קורת חיזוק קדמית ימנית; תיקון ויישור קורת חיזוק קדמית שמאלית; תיקון ויישור דופן מנוע ימני; תיקון ויישור דופן מנוע שמאלי.

הערת סיכום: הרכב במצבו הניזוק נגרר בנוהל הסדר ל"אורדן" ... וייעודו שיקום...ירידת ערך צפויה לרכב עקב האירוע הנ"ל הינה 15%."

בעדותו, השיב אוריאל אהרוני, כי אם יתוקן כל הדרוש תיקון, הרכב ישוב לנסוע. כן העיד כי היה צורך לתקן את קורות השלדה, כאשר לדבריו המכה חזקה יותר בקורה השמאלית, כפי שהראה על גבי התמונות. בחקירתו הנגדית, למרות שאלות רבות שנשאל, עמד אהרוני על עמדתו, כי בתאונה שעבר הרכב, נגרמו פגיעות לקורות השלדה וכי ניתן לראות זאת בבירור בתמונות, ואלה, בין היתר, הדברים:

"ת: כל הקורת שלדה היא מעוותת עד לפה.

עו"ד אודיז: פה אתה רואה?

... עד, מר אהרוני: בנקודה הזאת (14.11.2012, עמ' 687, שורות 4-2).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

...

עו"ד אודיז: אז אני שואל אותך כאן, העיקום הזה שאתה רואה, מי אמר שהוא לא חלק מהצורה של החלק הזה?

עד, מר אהרוני: אני אומר כי זה אמור להיות ישר.

ש: איפה, מה זה פה בכלל? מה זה?

ת: זה נפיחות.

ש: זה הנפיחות הזאת, זה נפיחות מעיקום?

ת: כן (14.11.2012, עמ' 688, שורות 24-30).

...

ת: אתה רואה פה את העיוות, אתה רואה את זה ברור. אתה רואה איפה התושבת יושבת ואתה רואה איפה הקורת שלדה מעוותת חזק מאד" (14.11.2012, עמ' 689 שורות 26-27).

בהמשך אישר אהרוני, כי מסקנתו נובעת מהנחה, מתוקף ניסיונו, כי אם קיים עוקם כה חיצוני, הקורה בוודאי נפגעה (14.11.2012, עמ' 680 שורות 19-20). עם זאת, בהמשך חקירתו חזר על כך שהוא ראה את הפגיעה בקורה בתמונה ולא רק הסיק מסקנה על כך.

אהרוני אישר עוד, כי האמור בדוח הבדיקה משקף את הנזק שנגרם לרכב כפי שהוא ראה אותו (14.11.2012, עמ' 681, שורה 28 עד עמ' 682, שורה 16).

עם זאת, ככלל השיב אהרוני בעדותו, בנוגע לרכב אחר, אך הדברים רלוונטיים גם לעניין רכב זה:

"עו"ד אודיז: אה, רגע. בבקשה. אהה, עכשיו תראה, בהנחה, שהרכב תוקן, באופן מעולה, ו, אהה, נעשה מה שביקשת ואותו חלק שסימנו בכתום הוחלף, אוקיי? מה שיראו אחר כך זה בעצם קורה חדשה שהוחלפה, נכון? עכשיו,

עד, מר אהרוני: חדשה משומשת, לא משנה.

ש: כן, אבל רואים, יראו קורה תקינה, נכון?

ת: כן.

...

ש: ... אתה עומד בנקודת זמן אחרת לחלוטין מבודק. בודק רואה את האוטו יפה, מסודר, להפליא. אולי. ואתה רואה אותו מעוך, הרי זו נקודת זמן שונה לחלוטין, מוסכם?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: כן.

...

ש: עכשיו, ו, ואנחנו שמענו תיאורים, יש תיקונים שנעשים בצורה מאוד טובה שמישהו מפספס נקודת הלחמה. זה משהו שקורה. לא בזדון. קורה. בן אדם לא ראה נקודת הלחמה. נכון? יכול לקרות.

ת: נכון" (14.11.2012, עמ' 674, שורה 18 עד עמ' 676, שורה 23).

כן ציין אהרוני, כי מעולם לא ראה את כלי הרכב, שלהם ערך חוות דעת, מתוקנים (14.11.2012, בעמ' 692, שורות 9-12).

277. אף המומחים שפרשטיין וליטבק התייחסו לרכב זה בחוות דעתם.

278. שפרשטיין כתב בחוות דעתו, ת/337, כי אין ספק שקורות השלדה ניזוקו: "נתבקשתי לעיין בדוח בדיקת של רכב מספר רישוי 27-398-73, מסוג מזדה לאנטיס ובחוות דעת השמאי אוריאל אהרוני המתייחסת לרכב הנ"ל, ולהתייחס לשאלת תאור מצב הרכב האם הפגיעה המתוארת בחוות הדעת מעידה על פגיעה בשלדת הרכב: בחוות הדעת השמאי אוריאל אהרוני נכתב בפרוט עבודות המרכב: "תיקון ויישור קורת חיזוק קדמית ימנית תיקון ויישור קורת חיזוק קדמית שמאלית", וכן מעיון בתמונות (שחור לבן) שצורפו לחוות דעתו, אין ספק כי קורות השלדה ניזוקו גם השמאי אוריאל אהרוני התייחס לירידת ערך משמעותית שנגרמה לרכב כתוצאה מאירוע התאונה" (עמ' 6).

ניתן היה להתרשם מדבריו של שפרשטיין בעדותו, כי בשל כך שכתוב בדוח הבדיקה, שקיימת פגיעה במשמעות גבוהה במרכב, דבר המלמד על כך שהרכב עבר תאונה משמעותית, הוא אינו רואה פער בין הכתוב בדוח הבדיקה לבין מצב הרכב כעולה מהתמונות (17.7.2011 עמ' 282, שורות 5-19).

279. ליטבק כתב בחוות דעתו (נ/32), כי במידה והתיקון בקורות השלדה נעשה בצורה מקצועית, קשה לזהות פגיעה בקורות "על פי תיאור הממצאים בדוח הבדיקה ובהתייחס להנחיות שבנוהל משרד התחבורה נספח 2, ניתן לשייך את סוג הפגיעות לקבוצת "משמעות גבוהה". אמנם בודק קנייה לא גילה את הפגיעה בקורות חיזוק קדמיות (תת מסגרת) שמופיעה בחוות הדעת של השמאי אוריאל אהרוני (חו"ד שמאי לרכב מס' 27-398-73 ת/337), אך תיאור את מצב הרכב שמדבר בעד עצמו. במידה ותיקון בקורות בוצע מקצועית – קשה לזהות פגיעה בהן" (נ/32, עמ' 14).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דיון והכרעה

280. לעניין המצגים הכוזבים בעל פה, המיוחסים לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הראיה הישירה היחידה שהוגשה מטעם המאשימה הינה עדותו של דמיטרי. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי ניתן על סמך עדות זו לבדה להרשיע את הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו בגין לקוח זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.
281. דמיטרי העיד כי קרא את דוח הבדיקה, חתם עליו ושאל שאלות בנוגע לכל הכתוב בו. לדבריו, בשל כך ש"נדלק" על הרכב ו"זרם", לא התייחס לדברי הנאשם 3. מכל מקום, הדברים שציין כי נאמרו לו על ידי הנאשם 3, אליהם כאמור לא התייחס, מתיישבים עם הכתוב בדוח הבדיקה. לדבריו, הנאשם 3 אמר לו כי הרכב עבר תאונה, כי ייתכן שהוא אף התהפך, אולם השלדה לא נפגעה. דברים אלה מתיישבים עם הכתוב בדוח הבדיקה, לפיהם אין פגיעה בשלדה ואולם עולה כי הרכב עבר תאונה. כן עולה מדבריו של דמיטרי כי הוא הושפע מדברי חוקרי המשטרה על הרכב, וכי טענותיו ותחושתו כי רומה נובעות מדברים אלה ששמע מהחוקרים.
282. עם זאת, לטענת המאשימה, במקרה דנן, חוות הדעת של אוריאל אהרוני, "מטילה צל ענק" על דוח הבדיקה. לדבריה, העובדה שהנאשם 3 לא ציין כי נפגעה שלדת הרכב בדוח הבדיקה, הינה מכוונת, ונועדה לרמות את הלקוח.
283. אני מקבלת את דבריו של המומחה אוריאל אהרוני, כי כתוצאה מהתאונה נפגעה שלדת הרכב. אוריאל אהרוני, שהתרשמתי כי עדותו אינה מגמתית, שכן הוא אישר לא פעם טענות של הסנגור שפועלות לטובת הנאשם 3, עמד על טענתו כי השלדה נפגעה, טענה שנתמכה בתמונות שהציג לסנגור, על אף השאלות הרבות ששאל אותו הסנגור. לפיכך, השאלה שבמחלוקת הינה, אם הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 ראה את הפגיעה בקורה ובאופן מכוון לא רשם זאת בדוח הבדיקה, או האם ייתכן כי נוכח העובדה שראה את הרכב לאחר שתוקן, ונוכח האיכות הגבוהה של התיקון, לא שם לב לפגיעה.
284. לאחר ששקלתי את כל הראיות ואת המחדלים הרבים הקיימים בתיק זה, לא מצאתי כי ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 היה מודע לפגיעה בשלדה והסתיר זאת באופן מכוון בדוח הבדיקה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

285. ראשית אפנה לעניין זה לנימוקים הרבים שפורטו בפרק הכללי, לכך שיש לדחות ככלל את טענות המאשימה נגד נכונות הדוחות הכתובים.

בנוסף, הראיה היחידה שהוצגה בעניין זה הינה חוות דעתו של אוריאל אהרוני, שביצע את הבדיקה **עובר לתיקונו**, כאשר אף הוא העיד, כי ניתן לתקן קורות שלדה באופן כזה שמי שבדק את הרכב יחמיץ את הפגיעה (14.11.2012, עמ' 674 שורה 8 עד עמ' 676 שורה 23). עוד ראו לעניין זה את העדויות הרבות של המומחים השונים, על הפער בין מצב הרכב לפני התיקון ולאחריו, על אופן התיקון, ועל כך שלאחר התיקון, אם הוא מבוצע בצורה טובה, ניתן שלא לראות פגיעה כלשהי, בפרק הכללי.

דברי ליטבק בעניין הרכב פועלים לטובת הנאשם, כאשר הוא לא נחקר בעניין זה על ידי המאשימה, ואף מעדותו של שפרשטיין ניתן להתרשם, כי נוכח העובדה שכתוב בדוח הבדיקה שקיימת פגיעה במשמעות גבוהה במרכב, דבר המלמד על כך שהרכב עבר תאונה משמעותית, הוא אינו רואה פער של ממש בין הכתוב בדוח הבדיקה לבין מצב הרכב כעולה מהתמונות.

זאת ועוד, בעניין זה יש ליתן משקל רב למחדל החקירה המשמעותי בתיק, לפיו לא נערכה בדיקה לכלי הרכב במועד בו הרכב נבדק על ידי הנאשם 3, ויש בכך כדי לפעול לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3.

כן יש ליתן משקל רב למחדל התביעה בכך שאבי לוי לא הגיע להעיד. אבי לוי יכול היה לשפוך אור על השותפות בינו לבין הנאשם 3, האם כללה הסכמה לרמות גם בדוחות הכתובים, או רק בעל פה. בעניין זה יצוין כי מהשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר, ניתן להבין כי הבקשות היו יותר בעניין "דיבור יפה", מאשר מרמה ביחס לדוחות הכתובים, דבר שנותן משקל רב לכך שהמאשימה נמנעה מלזמן את אבי לוי לעדות.

בכך כמובן יש כדי לחזק את המסקנה, כי יש לדחות את טענת המאשימה בדבר מצגים כוזבים בדוח הכתוב, אשר לגביהם הוצגה ראיה בעלת משקל נמוך, ואשר החקירה בעניינם, אם בכלל הייתה כזו, לקתה בחסר משמעותי.

286. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

287. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

טטיאנה אאולוב אבישצנקו (ע"ת 87)

288. טטיאנה אאולוב אבישצנקו (להלן: "טטיאנה"), רכשה רכב מסוג מזדה לנטיס מ.ר. 34-078-28 ביום 23.10.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערכה בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 22.10.2006.
289. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של טטיאנה הינן עדותה של טטיאנה, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/87), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וכן זיכרון דברים בין עוזר עסקי רכב בע"מ לטריד אין סנטר, בו כתוב כי הרכב לאחר תאונה וכי יש לבצע בדיקת בטיחות בהתאם לתקנה 309 (ת/187).

וכך נרשם בדוח הבדיקה:

לא תקיין: מנוע = בלק מנוע =, <=, נזילת שמן, רעש אביזרי מנוע/רצועה = מערכת תיזמון=>, החלף רצועת זימון לפי הוראות יצרן
מערכת קרור = מערכת קרור מנוע = <, קורוזיה/אבנית/סתמימות ברדיאטור
סרן קידמי ומערכת הגוי = מיתלה קדמי=> נקישת יתר = מיתלה אחורי=< בדוק/תקן זוית מתלה = מערכת הגוי =, <=, נקישת יתר
שלדת מרכב שלדה = שלדת מרכב, משמעות גבוהה=> סימני פגיעת שלדה, סימני מילוי חומר, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית
שלדת מרכב מרכב = = גג=> מעיכות/מעוך = מצב פנימי = משמעות שולית, שמשות/חלונות פגומים, לא מקרי = תקוני מרכב, משמעות נמוכה <= סימני תיקון במרכב, תקוני מרכב וצבע, מעיכות בתחתית/רצפה = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =, <=, סימני פגיעה לפני, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, הוחלפו חלקי מרכב.
צמיגים = צמיגים וגלגלים => חילופי פגום
העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית => בלאי דיסקיות, שמן כהה, נקישת יתר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

290. טטיאנה העידה, כי הגיעה למגרש עם חברתה ובעלה של חברתה. העובדים במגרש אמרו לה שהרכב בסדר וכי אם היא מעוניינת, היא יכולה לקחת אותו לבדיקה. בעלה של החברה המליץ לה לקחת את הרכב לבדיקה.

טטיאנה לקחה את הרכב לבדיקה במכון שצמוד למגרש, מכון קומפיוטסט. לאחר הבדיקה, נאמר לה במכון, כי "יש מעט נזילת שמן ומעבר לזה הרכב בסדר". היא שאלה אם הרכב עבר "תאונות משהו", והשיבו לה "לא, הרכב נקי, הכל בסדר".

בחקירתה הנגדית אישרה טטיאנה שדיברה עם הבודק על עניינים אחרים, ולאחר מכן הבודק ישב איתה ועם בעלה של חברתה והסביר להם אודות הבדיקה. טטיאנה חזרה בכל פעם על כך שמה שנאמר לה על ידי הבודק זה בעניין נזילת השמן.

טטיאנה ציינה, כי כלל לא פתחה את הטופס, שכן אינה מבינה בנושאים אלה, ועל כן ביקשה מאדם שמבין בכך, בעלה של חברתה, להיות נוכח בבדיקה. לדבריה, ייתכן שבעלה של החברה "דיבר איתו קצת יותר" על אף שציינה כי אינה זוכרת.

טטיאנה אף אישרה שבעלה של החברה אמר לה שזה בסדר לקנות את הרכב, ושגם המחיר היה פחות או יותר בסדר.

טטיאנה אישרה את דבריה בהודעתה במשטרה, לפיהם נאמר לה "אין תאונות, אין פגיעה בשאסי, יש נזילות שמן, חוץ מזה הכל בסדר, בשביל רכב של 10 שנים הוא בסדר".

עם זאת, טטיאנה הדגישה, כי לא התעניינה בנאמר במהלך הבדיקה, כי לא בדקה בדוח הבדיקה מה הליקויים, כי ייתכן שמי שאמר לה שאין ליקוי בשלדה היה הבעל של החברה שלה, וכי היא אינה זוכרת היום את שהתרחש.

היא מסרה עוד, כי היא אינה זוכרת אם הבעל של חברתה הסתכל בדוח הבדיקה או דיבר עם הבודק.

טטיאנה העידה עוד, כי כאשר התקשרו אליה חוקרי המשטרה, נאמר לה כי נמכרו במגרש כלי רכב שאינם כשירים לנסוע בכביש, וכי חלקם גנובים, ובהמשך עדותה אישרה כי כאשר מסרה את דבריה בתחנת המשטרה דאגה וכעסה על הרכב שקנתה מ"קומבינה" (5.2.2013, עמ' 742 שורות 3-15 ועמ' 747, שורות 5-8).

כן אישרה טטיאנה, כי קיבלה הנחה משמעותית על הרכב משום שאין מדובר ברכב חדש.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דיון והכרעה

291. הראיה הישירה היחידה שהוגשה מטעם המאשימה בעניינה של לקוחה זו, הינה עדותה של טטיאנה. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על דבריה על מנת לקבוע כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.
292. התרשמתי, כי טטיאנה אינה זוכרת במדויק את הדברים שנאמרו לה, וכי במהלך הבדיקה היא לא הייתה ממוקדת ומרוכזת בדברים שנאמרו לה על ידי נאשם 3 ובנתונים המפורטים בדוח הבדיקה. טטיאנה לא זכרה פרטים רבים ממהלך הבדיקה, ואף פרטים מהותיים ביותר, כגון מי מסר לה כי אין בעיה בשלדה – הנאשם 3 או בעלה של חברתה. כפי שהיא העידה באופן מפורש, היא לא זוכרת את הדברים, והיא לא התעניינה במה שנאמר, שכן היא לא מבינה בנושא הרכב, ועל כן ביקשה מאדם שמבין בנושא, להיות נוכח בבדיקה. יצוין עוד, כי לדבריה הנאשם אמר לה משפט אחד אודות הרכב, דבר שאינו מתיישב עם כך שהודתה כי הנאשם 3 ישב עימה ועם בעלה של חברתה והסביר להם את ממצאי הבדיקה.
- לעניין זה יצוין, כי את המשפט הקצר שמסרה בהודעתה בהתייחסות לנאשם 3, מסרה במשטרה כתשעה חודשים לאחר הבדיקה, ואת עדותה מסרה כשבע שנים לאחר הבדיקה, דבר שמחזק את המסקנה כי קיים קושי להסתמך על דבריה ועל זיכרונה.
293. בנסיבות אלה, העובדה שלא נחקר אותו אדם, שנכח בבדיקה, ושלפי דבריה של טטיאנה ומטבע הדברים, מכיוון שהוא הבין בנושא, עיקר הדברים נאמרו לו ואת עיקר השאלות הוא שאל, ואשר היה מעורב ברכישת הרכב מהשלבים ההתחלתיים והמליץ לה לקחת את הרכב לבדיקה, מהווה מחדל חקירה משמעותי ביותר, אשר פועל לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, במיוחד כאשר הראיות שהוצגו בעניין עבירות אלה דלות ורעועות.
294. בנוסף, אף בעניין לקוחה זו הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.
295. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מאור זפקה (ע"ת 20)

296. מאור זפקה (להלן: "מאור") רכש רכב מסוג פולקסווגן פולו מ.ר. 96-488-24 ביום 9.8.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 6.8.2006.
297. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של מאור הינן עדותו של מאור, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/20ד, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), זיכרון דברים בין חברת אורדן לבין טרייד אין סנטר, בו רשום כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/20ה), ועדותו של יחזקאל בן דוד שהתייחס לדוח הבדיקה.
298. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. **שלדת מרכב שילדה**. צמיגים. מערכת תאורה + מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע = <, נזילת שמן, רעש אביזרי מנוע/ רצועה = מערכת תיזמון = <, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע = <, קורוזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור

סרן קידמי ומערכת היגוי = מיתלה קדמי = <, נקישות יתר, מעיכות **קדמי**

שלדת מרכב מרכב = גג = <, סימני מילוי חומר, צבע גג לא מקורי = מצב פנימי = <, משמעות שולית, שמשות/חלונות "מילה שקששו עליה", לא מקורי = צבע מרכב = <, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה = <, סימני תיקון במרכב, תיקוני מרכב וצבע, מעיכות/מעוד, מעיכות בתחתית/רצפה "מצילות תומכיס בחבור קורת אורק ימין"

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים קדמיים = <, לתקן רפידות

העברת כוח = תיבת הילוכים אוטומטית = <, נקישות יתר, נזילת שמן דיפרנציאל = <, נזילת שמן

רישיון רכב לא בתוקף

299. מאור העיד, כי ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר. הוא שאל את אבי לוי אם הרכב עבר תאונות. אבי השיב בשלילה, והוסיף כי הוא "מתחייב על המנוע, הגיר והשאסי", וכי הוא ישלם על הבדיקה. הם הלכו ביחד לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט, שבו מאור היה מעוניין לערוך את הבדיקה, שכן הוא מכיר את המכון כמכון אמין. בבדיקה נכחו אבי לוי, הוא וחבר נוסף.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לדברי מאור, במכון הבדיקה, אמר לבודק שהוא איננו מבין "כל כך" בכלי רכב ושאל אותו "בגדול" איך הרכב. הבודק השיב "בגדול – הרכב במצב טוב. המנוע, הגיר הכל בסדר. ואז היה רשום מכות וכל מיני שזקוקים תיקוני פח" (17.7.2011, עמ' 394, שורות 26-27).

כן הוסיף, כי כאשר קיבל את דוח הבדיקה הסביר הבודק כדלקמן:

ת: בגדול ראיתי שהרכב יש לו מכות במרכב ותיקוני צבע. לא הבנתי באמת עוד מה זה, אז שאלתי אותו מה זה, אז הוא אמר לי שכמו כל אוטו עושים פעמים וצבע, יש שפשופים, מכות קלות. המנוע לא עבר תאונות, לא שום דבר. אז הוא לא אמר לי בגדול שהאוטו יש לו איזה מכה או משהו.

ש: ועל איזה ליקויים אם בכלל דובר שיש לרכב? מה הוא, מה הוא אמר לך?

ת: הוא אמר לי שצבעו את הגג בגלל שהגג דהוי...את הטמבוניים צבעו והמרכב, ... זה בגדול" (17.7.2011, עמ' 395, שורות 8-17; ההדגשות שלי - ש' ק').

כן ציין מאור כי "אם הוא היה אומר לי מכות ומערכות בחיבור קורות, אז מן הסתם שהייתי כבר מבין לבד שיש איזה מכה בקורות לא סתם יש מכה בקורות" (17.7.2011, עמ' 396, שורות 21-23).

וכך הסביר מדוע החליט לרכוש את הרכב, למרות מה שכתוב בדוח הכתוב:

ת: כשאת מגיעה לקומפיוטסט, מגיע לך בוחן רכב, שהוא מסביר לך דבר דבר. שזה דברים שוליים, אז את מאמינה לו כי הוא בוחן, הוא מבין יותר טוב ממני. אז הוא אומר לך אם יש נזילת שמן, אז הוא אומר לך בכל אוטו יש טפטוף, נזילה מהמנוע כי זה מנוע. אז את קולטת דברים האלה. רעש באביזרי מנוע, זה רצועה שהיא קצת חורקת. את לא מאמינה שיש איזה בעיה רצינית. בגדול ככה זה עובד" (17.7.2011, עמ' 396, שורה 28 עד עמ' 397, שורה 2).

מאור העיד, כי למיטב זכרונו, לאחר הבדיקה סוכם עם אבי שהוא יסדר את הליקויים הבאים: הגורת בטיחות לא תקינה של הנהג, בקרה ששולטת על חלונות החשמל וחלונות החשמל.

מאור העיד עוד, כי שנה וחצי לערך לאחר הרכישה, הוא רצה למכור את הרכב. הרכב עבר בדיקה נוספת, ובבדיקה זו הסביר לו הבודק שהרכב עבר תאונה, שהמנוע חלש, שהרכב "על הפנים", שאין סיכוי שהרכב ימשיך לנסוע, כי קיימת מכה בגג וישנו סיכוי טוב שהרכב עבר התהפכות - "אם את

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

רואה את הבדיקה לעומת הבדיקה הזאת זה שתי בדיקות שונות שלא על אותו... (17.7.2011, עמ' 397, שורות 25-26). לדבריו, הקונה הפוטנציאלי לא קנה את הרכב. לבסוף הרכב נגנב, ושלמו לו את המחיר מבלי להוריד סכום כלשהו על כך שהרכב עבר תאונה. מאור מסר כי כאשר הגיע לתחנת המשטרה, נאמר לו כדלקמן:

"...עברתי מרמה, או שהייתה מרמה במגרש הזה, שיש שם קומבינות עם הקומפיוטסט, ויש גם הונאה של מס הכנסה. סיפרו לי את הכל שם ואז אמרו לי בגדול את מצב הרכב שלי.

ש: ואמרו לך גם ששונה יחד עם הרשיונות, שזה רכב טוטאל לוסט?

ת: את זה אני יודע. היום אני יודע.

ש: את זה גם אמרו?

ת: אמרו לי שאת הרכבים האלה קונים אחרי תאונות.

ש: ומה? שהם רכבים טוטאל לוסט, שהם מתקנים ומוכרים לאנשים? זה מה שאמרו לך?

ת: סיפרו לי בגדול איך זה עובד. זה לא, זה רכבים שעברו פיצוצים, שעברו תאונות קשות ומחזירים אותם פשוט לכביש. אבל עם שסים, את קונה אותם בפחות... (17.7.2011, עמ' 404, שורות 10-20; ההדגשות שלי - ש' ק').

...

ש: ... אומר לי הבוחר, שאין מצב שהרכב התהפך כמו שטענת כאן

ת: אני אמרו לי את זה בחקירה שהרכב התהפך. הוא עבר תאונה,

ש: אה, בחקירה אמרו לך את זה?

ת: בחקירה אמרו לי את זה ואמרו הרכב התהפך... אמרו לי הרכב עבר תאונה קשה, הוא התהפך, ויש לו פגיעה בקורות, ויש לו פגיעה מקדימה... סיפרו לי את כל המכות" (17.7.2011, עמ' 405, שורות 4-16; ההדגשות שלי - ש' ק').

300. ליחזקאל בן דוד, המנהל והבעלים של מכון קומפיוטסט, הוצג דוח הבדיקה, והוא העיד, כי התוספת בכתב יד של "בחיבור קורת אורך ימין" אין משמעותה פגיעה בשלדה אלא במרכב, כפי שהוסף בדוח הבדיקה, וכי התוספת בכתב יד "מעייכות בגשר קדמי" נועדה להדד ולהסביר את האמור בדוח הבדיקה. לדבריו, הבודק לא העלים דבר:

ש: מה אתה מבין מהדיוק, מה, מעייכות תומכים גם, סליחה, פלוס מעייכות תומכים, תראה, זה הולך פלוס מעייכות תומכים בחיבור קורת אורך ימין אתה רואה? אני, האם יכול להיות שכאן הוא רצה לחדד בדיוק

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

את העניין שיש מעיכה, אתה רואה? מעיכה. בחיבור בתומכים של חיבור קורת אורך ימין.

ת: זה מה שכתוב.

... ש: זה לא שלדה? זה ממש מרכב.

ת: זה מרכב.

... עו"ד אודיזי: נכון. חד וחלק. ... עכשיו, עכשיו תראה, באותו דוח, עדיין באותו דוח, במערכת הסרן הקדמי, דווקא כדאי שבית משפט יראה את זה... אני מפנה לעמוד האחרון מערכת הסרן הקדמי, שזו מערכת היגוי - ממוחשבת בעצם, זה כבר עניינים שגם המחשב נותן, נכון?

עד, מר בן דוד: כן, זוויות,

ש: מה, סרן קדמי מערכת היגוי, ציוד הבדיקה נותן קודם כל.

ת: נקישות לא.

ש: לא נקישות, אבל הוא מזהה סטייה.

ת: הוא קורא את הזוויות.

ש: נכון. ואז, וגם הבודק רואה, שומע נקישות יתר, כותב מעיכות, אוקיי? והוא מוסיף מה, גשר של, של הסרן.

ת: של הסרן הקדמי.

ש: הוא רצה בעצם במילים האלה גשר קדמי לחדד להסביר מה בסרן לא בסדר, נכון?

ת: נכון.

ש: עשה הפניה אליו במילים כתובות בכתב יד, נכון?

ת: נכון.

ש: לא בשביל להעלים משהו, אלא בשביל להוסיף ולחדד, נכון?

ת: זה מדגיש, זה לא מעלים" (14.11.2012, עמ' 753, שורה 22 עד עמ' 754, שורה 28; ההדגשות שלי - ש' ק').

דיון והכרעה

301. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה בעניינו של לקוח זה, הינה עדותו של מאור. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותו של מאור בלבד על מנת להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר, בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

302. בעדותו, כל שאמר מאור הוא, כי למיטב זכרונו, הנאשם 3 אמר לו "בגדול" שהרכב במצב טוב, כי קיימות מכות פה קלות ושפשופים, אולם "המנוע לא עבר תאונות", וכי הוא לא אמר לו "בגדול" שלרכב יש מכה "או משהו". קיים קושי רב להרשיע נאשם בשל דברים שנמסרו "בגדול", ובתוספת המילים "או משהו", כאשר העד הדגיש גם שהוא מוסר דברים אודות הבדיקה "למיטב זכרונו" בלבד, במיוחד בניגוד למסמך כתוב וחתום על ידי העד. לעניין זה יצוין, כי העד מסר את הדברים בהודעתו במשטרה לאחר כמעט שנה ממועד הבדיקה, והעיד כחמש שנים לאחר הבדיקה.
- בנוסף, קיימת סתירה בתוך המשפט של העד עצמו, כי מחד גיסא קיימות ברכב מכות, ומאידך גיסא כי הנאשם 3 לא אמר לו ש"לרכב יש מכה או משהו".
- זאת ועוד, אף אם ניתן היה להסתמך על דברי העד, אין בדברים המיוחסים לנאשם 3, כי קיימות מכות קלות ברכב, פער משמעותי, אם בכלל, למול הדברים הכתובים בדוח, שכן על פי הדוח אין ליקויים בשלדה כלל, ובמרכב קיימים ליקויים במשמעות שולית ונמוכה בלבד.
- בנוסף, התרשמתי כי העד הושפע מאד, בין היתר, מהדברים הקשים ביותר שנאמרו לו על ידי חוקרי המשטרה אודות הרכב, דבר שגרם לו להעיד מתוך אמונה כי הוא רומה וכי הדברים שנמסרו לו אינם מתיישבים עם מצב הרכב בפועל.
- יצוין, כי לא ניתן ליתן משקל לבדיקה הנוספת שערך העד שכן הוא לא הציג את דוח הבדיקה והדברים שנאמרו לו הינם עדות מפי השמועה.
303. אשר לטענות המאשימה בדבר התוספות בכתב יד שנכתבו על דוח הבדיקה על מנת להטעות, כפי שפורט בהרחבה בפרק הכללי, אין מקום להידרש לטענות נגד הדוח הכתוב בכלל, ובפרט לא הנוגעות לתוספות בכתב יד או למשמעות פגיעה בגג, ואין לי אלא להפנות לנימוקים הרבים שפורטו בעניין זה בפרק הכללי. זאת ועוד, בעניין דוח בדיקה זה, תמך יחזקאל בן דוד בגרסת הנאשם 3.
304. בנוסף, אף בעניין לקוח זה לא נחקר הנאשם 3 במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה ויש בו כדי לפעול לטובתו בבחינת הראיות.
305. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יחזקאל רגו'אן (ע"ת 19)

306. יחזקאל רגו'אן (להלן: "יחזקאל") רכש רכב מסוג יונדאי לנטרה מ.ר. 79-811-24 ביום 2.4.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 31.3.2006.
307. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של יחזקאל הינן עדותו של יחזקאל, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 (ת/19) להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר בו כתוב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/19).
308. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע=>, הספק נמוך = מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן => הערה, מכסה מלוי שמן

מערכת דלק = מערכת דלק והצתה =>, לתיאום, ריח דלק: הערה

מערכת פליטה = מערכת פליטה ויניקה =>, דליפות יתר, סעפת פליטה פגומה = מערכת פליטה ויניקה =>, דליפות יתר, סעפת פליטה פגומה

סרן קידמי ומערכת היגוי = מערכת היגוי=>, נזילת שמן

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני פגיעה לפנים, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית

שלדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני תיקון במרכב, תקוני מרכב וצבע, פח חזית פגום/הוחלף, מכסה מנוע הוחלף = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =>, כנף אחורית שמאלית הוחלפה = עמודים =>, סימני פגיעה עמודים שמאל, הלחמות/חיבורים לא מקוריים

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים קדמיים =>, לתקן צלחות/דיסקים/תופים = בלם חניה/עזר =>, לתקן/לכוון

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =>, בלאי דיסקיות, שמן כהה = דיפרנציאל =>, נזילת שמן

309. יחזקאל העיד, כי הגיע למגרש טרייד אין סנטר וראה את הרכב. אבי לוי אמר לו כי הרכב במצב טוב וכי כל הליקויים יתוקנו. הוא הלך עם עזרא מהמגרש לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט, אשר היה קרוב למגרש.

במכון הבדיקה אמר לו הבודק על הרכב, כדלקמן:

"ת: הבוחן אמר שהרכב עבר תאונה... והחליפו לו כנף... ו-90 אחוז האוטו בסדר, האוטו לא חדש אז 90 אחוז האוטו בסדר, רק להחליף שרשרת טיימינג, ... זה, האוטו יהיה כמו מטוס" (18.7.2011, עמ' 597, שורות 9-16).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לאחר שהוצג לו דוח הבדיקה והוא הופנה לליקויים הרבים המפורטים בו, הסביר יחזקאל מדוע רכש את הרכב:

ש"ש: ... אתה יכול להסביר לנו איך רכשת את הרכב שיש כל כך הרבה איקסים בדף הזה, איך אתה מסביר את זה?
ת: את האמת שלא עיינתי בזה הרבה ולא הסתכלתי כל כך, אני סמכתי על הבוחן שאמר שאין הרבה ליקויים ואת האמת שלא עיינתי בזה, אם הייתי, ש: אתה מבין מה שכתוב כאן? מה שכתוב כאן אתה מבין?
ת: אני מבין רק ב-, פה, בדבר הזה, ... איפה הראשון, העמוד הראשון. בדברים האלה שזה 90 אחוז 80 אחוז ירוק אדום.
ש: כן ומה הסבירו לך לגבי זה?
ת: הסבירו שזה 90 אחוז בסדר... וזה לא דברים ש-, חוץ מהכסף שהחליפו הכל בסדר" (18.7.11, עמ' 597, שורה 24 עד עמ' 598, שורה 4).

יחזקאל העיד כי נסע על הרכב במשך שלוש שנים והיה מרוצה ממנו, עד שהגיע למשטרה ונאמר לו שיש פגיעת שאסי ברכב:

"אני יכול להגיד שנסעתי שלוש שנים על האוטו ולא היה משהו שהיה צריך תיקונים או משהו כזה, האוטו היה בסדר מבחינת נסיעה אני לא הרגשתי, עד שהזמינו אותי למשטרה ואמרו לי שהאוטו היה פגיעת שאסי או דבר כזה, לא, לא, הרגשתי כלום" (18.7.2011, עמ' 598, שורות 19-16; ההדגשה שלי - ש' ק').

כן ניתן לראות עד כמה הושפע יחזקאל מדברי השוטרים, ועד כמה הגיע לעדות משוכנע כי דבריהם, כי קיימת ברכב פגיעה בשאסי, נכונים, על אף שאין מחלוקת כי אין כל ראיה שישנה פגיעה בשלדת הרכב, מהדברים הבאים:

ש"ש: ... אני אומרת לך שלפי חוות הדעת של הבוחן ניתן להבין שהאוטו עבר תאונה לא קלה ויש לו מכה בשס"י עכשיו הוא אומר לו את האמת או שהוא לא מבין או שהוא מטעה אותך במכוון, אתה חושב שזה טעות.
ת: הבוחן לא אמר דבר כזה, הבוחן לא אמר לי דבר כזה.
ש: הוא לא צריך להגיד לך כי אין מכה בשסי, השוטר אומר לך.
ת: השוטר בדק את האוטו?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש : אוקי, השוטר לא בדק את האוטו ולא הייתה לך מכה בשסי,
ת : לא היה, כן היה
ש : אני אומרת לך שלפי הדוח,
ת : טוב
ש : לפי הדוח אין מכה בשסי. השוטר אומר שהוא רואה בדוח שהייתה
מכה בשסי. אבל הדוח אומר שאין מכה בשסי
ת : טוב, אם השוטר בדק הוא יודע מה שהוא,
ש : לא, השוטר לא בדק את האוטו.
ת : לפי מה שאת אומרת, זה העניין" (18.7.2011, עמ' 600, שורה 19 עד עמ'
601, שורה 5).

דיון והכרעה

310. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה בעניין לקוח זה, הינה עדותו של יחזקאל. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותו של יחזקאל בלבד, על מנת להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

311. יחזקאל למעשה מאשר בעדותו, כי הנאשם 3 אמר לו כי הרכב עבר תאונה וכי הוחלפה הכנף ברכב, אף שציין כי ככלל ציון הרכב הוא 90 והרכב במצב טוב. עוד העיד יחזקאל כי ראה את דוח הבדיקה ועיין בגרפים אשר לפיהם קיימים גם ליקויים המסומנים בצבע אדום. טענתו המרכזית של יחזקאל, אשר התרשמתי כי נבעה מהשפעת דברי השוטרים והאמון שנתן בדבריהם היא, כי הייתה פגיעה בשלדת הרכב וכי הנאשם 3 לא אמר לו שקיימת פגיעה כזו. אולם, מדוח הבדיקה לא עולה כי קיימת פגיעה בשלדה, ואף המאשימה לא טענה כלל או הציגה ראיה לכך. על כן לא הוכח כי הוצג כל מצג כוזב מפי הנאשם 3 בעניין זה.

באשר למיוחס לנאשם 3, כי אמר ליחזקאל באופן כללי, שעל אף שהרכב עבר תאונה, שהביאה לכך שהיה צורך להחליף את כנף הרכב - "90 אחוז האוטו בסדר, האוטו לא חדש אז 90 אחוז האוטו בסדר, רק להחליף שרשרת טיימינג, ... זה, האוטו יהיה כמו מטוס" – אף אם הייתי מקבלת כי אלה הדברים המדויקים שמסר הנאשם 3, דבר שקיים קושי לקבלו, בשל הסייגים הרבים שפורטו בפרק הכללי בעניין עדויות הקונים ככלל, ובין היתר כי חלפו כשנה ושלושה חודשים ממועד הבדיקה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ועד למועד מסירת הדברים במשטרה, וכחמש שנים עד מועד העדות, דבר שמקשה על זכירת אמירות מדויקות, הרי שאיני סבורה כי ניתן לומר כי יש בדברים כלליים אלה פער משמעותי, בין הכתוב בדוח הבדיקה ובין המצגים בעל פה, המאפשר הרשעה במצג כוזב בעל פה בניגוד למצג הכתוב.

312. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

313. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

צביה קפלינסקי (ע"ת 21)

314. צביה קפלינסקי (להלן: "צביה") רכשה רכב מסוג יונדאי אקסנט מ.ר. 94-055-51 (להלן בפרק זה: "הרכב") ביום 9.6.2005, וערכה בדיקה בקומפיוטסט ביום 8.6.05.

315. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של צביה הינן עדותה, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/21ה), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה".

316. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת קרור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. סרן קידמי ומערכת היגוי. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = מערכת תיזמון =, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן =, נזק באגן השמן, מדיד שמן פגום/חסר ת.מ.מ.

קפיצים = בולמי זעזועים =, רטיבות

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית, סימני פגיעה מאחור, סימני פגיעה קצות שילדה, סימני מתיחה

שלדת מרכב מרכב = צבע מרכב =, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, סימני תיקון במרכב, תקוני מרכב וצבע, נזק בפנלים, סימני מילוי חומר, סימני פגיעה מאחור, מגן אבנים אחורי פגום/הוחלף/תוקן = עמודים =, סימני מילוי חומר

צמיגים = צמיגים וגלגלים =, חילופי פגום

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, בלאי דיסקיות, שמן כהה = דיפרנציאל =, רעש מיסבים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

317. צביה העידה, כי ראתה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר, וביצעה את הבדיקה במכון קומפיוטסט משום שהמליצו לה לעשות כן במגרש.

לדבריה, הבודק אמר לה כדלקמן:

י"ת: הבודק אמר שמה שהוא מצא, הוא רשום בדוח, מהמחשב, היו איזה תאונות קטנות לא משמעותיות שגרמו לשריטות, חוץ מזה הכול נראה בסדר היה, לא זוכרת, כי פשוט לא זוכרת אבל קנינו בעלי מאוד קפדן, אם הוא היה שומע משהו רציני שלא בסדר, לא היינו קונים.

ש: מה לגבי תאונות או פגישת שאסי או משהו כזה?

ת: שוב אני לא מבינה הרבה במכוניות אבל הוא אמר שהיו איזה תאונות קלות מישהו כאילו נכנס בי מאחורנית ותיקנו את זה, אבל לא יודעת אם אמרתי למישהו, אחרי שנה שנתיים שלוש, כשהלכנו הייתה לי איזה, מישהו שבר לי את השמשה האחורית וזה היה בחנייה שלי, איזה ילדים שחקו לא יודעת, הלכנו להחליף שמשה בראשון, והוא אומר את יודעת שהמכונית הייתה בתאונה, אני אומרת איזה תאונה, הוא אומר תראי פה שם לא נראה שווה הבגאז' לא נסגר טוב, הצבע לא בדיוק מתאים טוב זה היה אחרי שנתיים אני מאוד אוהבת את האוטו יש לי אותו עד היום, אמרתי טוב, מה אני אעשה, מה אני אעשה עכשיו, אם היו אומרים לי אז אז אולי לא הייתי קונה, אבל לא ידענו" (1.7.2012, עמ' 534, שורות 8-19; ההדגשות שלי - ש' ק').

...

"לפני שאת בעלי לא מדבר עברית והוא בדרך כלל מתעסק עם קניית מכוניות, קנינו הרבה מכוניות, אז הוא היה out of the picture, ואני לא מבינה את הטרמינולוגיה המכאנית הזאת, שלדה עד היום אני לא מבינה מה שלדה, אני לא מבינה בזה... אני לא מבינה כלום... אני לא בדיוק יודעת מה זה, שלדה זה כמו שלד, the body, לא יודעת מה זה, אני יודעת שלא ראיתי כשקראתי לא ראיתי משהו שאמר לי זה מסוכן או זה לא לקנות, אני מבינה זה מכונית משומשת וכן היו פה ושם סימני פגיעה כי כמו שאני מבינה בארץ בקושי אפשר למצוא מכונית שאין פה שריטה או פגיעה, אז לא התרשמתי מזה. קצת סימני שלדה קצת שלדה סימני מתיחה לא מבינה מה זה" (1.7.2012, עמ' 534, שורה 24 עד עמ' 535, שורה 2; ההדגשות שלי - ש' ק').

בחקירתה הנגדית הבהירה צביה, כי הייתה מודעת לגרפים ולצבעיהם, וכן לציון שקיבל הרכב, כאשר הציון שקיבל הרכב היה סביר בעיניה. כשנשאלה מה הסביר לה הבודק על הדוח, השיבה כי איננה זוכרת. לשאלה אם הזמינו אותה לחקירה במשטרה, השיבה כי אינה זוכרת וכי בעלה הזכיר לה על כך שעליה להגיע לחקירה, שכן הוא נוסע עימה לכל מקום. כן ציינה כי אינה זוכרת מה נאמר לה במשטרה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עוד העידה צביה, כי הרכב מצוי בחזקתה עד מועד העדות, כי היא מרוצה ממנו מאד וכי לא התגלו בעיות מיוחדות ברכב. כן מסרה שלאחר רכישת הרכב לקחה אותו לבדיקה במוסך ואמרו לה שיש מה לתקן TIMING BELT אולם "זה נראה בסדר".

דיון והכרעה

318. אף במקרה זה הראיה הישירה היחידה שהציגה המאשימה להוכחת עבירות המרמה המיוחדות לנאשם 3 בעניין לקוחה זו, הינה עדותה של צביה. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה והתביעה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי ניתן להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר על סמך עדותה של צביה בלבד, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

319. צביה ציינה במהלך עדותה, מספר פעמים, כי היא איננה זוכרת את הדברים המדויקים שנאמרו לה על ידי נאשם 3, והתרשמתי שהדבר נובע גם מכך שלא הבינה את הדברים והמונחים, דבר שאיננו מאפשר הסתמכות על דבריה להוכחת העבירה. לעניין זה יש ליתן משקל רב לכך שאת דבריה במשטרה מסרה צביה **כשנתיים לאחר הבדיקה**, ואת עדותה, כשבע שנים לאחר הבדיקה.

אולם מעבר לכך, אף אם ניתן היה להסתמך על דבריה של צביה, לא עולה מהם כי רומתה. מדבריה עולה, כי הנאשם 3 אמר לה שהרכב עבר תאונה, כי הרכב נפגע מאחור מרכב אחר, על אף שציין שאין מדובר בתאונה קשה ושהפגיעות הינן קלות, וכי הרכב איננו מסוכן בטיחותית. אין בדברים אלה כדי להוות פער בין האמירות בעל פה לבין האמור בדוח הכתוב, בוודאי שלא פער משמעותי כנדרש להוכחת מצג כוזב בעל פה, בניגוד למצג הכתוב, שכן בדוח צוין כי ישנם ליקויים במשמעות נמוכה בלבד, ואין כל ראיה לכך שהרכב לא היה בטיחותי. בנוסף, עולה מעדותה של צביה כי על אף שהבינה שהרכב נפגע שכן מדובר ברכב משומש "לא התרשמה" מכך.

320. כן יש ליתן משקל למחדל החקירה המשמעותי, בכך שבעלה של צביה, שנכח בבדיקה, והינו מבין בכלי רכב, רכש כלי רכב רבים, והינו קפדן מאד לדבריה, לא נחקר במשטרה. זאת במיוחד נוכח העובדה שצביה איננה מבינה כלל בכלי רכב ולא זכרה היטב את הדברים. אמנם צביה ציינה כי בעלה איננו מבין עברית, ועל כן אפשר שלא ניתן היה להסתמך על דבריו בלבד, ואולם על אף שהיא מוסרת בשלב מסוים בעדותה שהוא היה "מחוץ לתמונה", בשלב אחר ציינה כי אם הוא היה שומע כי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

קיימים ליקויים רציניים הם לא היו קונים את הרכב, דבר שמלמד על כך שהוא הבין את הדברים, בין אם תורגמו לו על ידה, או על ידי אדם אחר מטעם המכון. מכל מקום, בנסיבות העניין, ונוכח עדותה הרעועה ביותר של צביה, היה מקום לשמוע את דבריו של בעלה, שהיה יכול לחזק ולתמוך בעדותה, או להפריך אותה, ומשהדבר לא נעשה, כפי שהדבר לא נעשה באופן שיטתי בתיק זה, יש בכך כדי לפעול לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3.

321. בנוסף, אף בעניין לקוחה זו הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

322. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

אלכסנדר זרנקוביץ (ע"ת 26)

323. אלכסנדר זרנקוביץ (להלן: "אלכסנדר") רכש רכב סובארו אימפרזה מ.ר. 31-932-23 ביום 29.5.2007 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 28.5.07.

324. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אלכסנדר הינן עדותו של אלכסנדר, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/26), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה", וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו נכתב שהרכב "לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/126).

325. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת הצתה. מערכת פליטה. שלדת מרכב שילדה. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. צמיגים. מערכת תאורה + מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = מערכת תיזמון = <, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע = <, נזילות מים ממנוע, רדיאטור מעיכות/מעוד

מערכת דלק = מערכת דלק הצתה = <, מיכל דלק פגום/מעיכות

סרן קידמי ומערכת היגוי = מיתלה קדמי = סינון פירוק מתאיט הערה = מיתלה אחורי סימן פירוק: הערה

קפיצים = בולמי זעזועים = <, בלאי יתר

שלדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה = <, מעיכות/מעוד/שריטות בצבע + פגמים, מעיכות בתחתית/רצפה = תקוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מרכב, משמעות גבוהה=>, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, תקוני מרכב וצבע, הוחלפו חלקי מרכב, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, כנף אחורית ימנית פגומה/תוקנה, סימני תיקון בפנלים + חומר, סימני תיקון בפח אחורי = עמודים =>, סימני פגיעה עמודים ימין, סימני מילוי חומר. העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =>, בלאי דיסקיות, שמן כהה = דיפרנציאל =>, רעש מיסבים.

326. אלכסנדר העיד, כי הוא עובד כנהג מונית. בראשית עדותו הבהיר אלכסנדר כי איננו זוכר היטב את הדברים, בשל הזמן הרב שחלף ממועד הרכישה, כחמש שנים.

לדבריו, ראה במגרש של טרייד אין סנטר את הרכב, ולאחר שהפנו אותו למכון קומפיוטסט לערוך בדיקה, בטענה שמכון זה קרוב, לקח את הרכב לבדיקה שם.

לאחר הבדיקה, הסביר לו הבודק כי הרכב "בגדול" תקין, וכי קיימת **מכה באיזור הטנק**. מיד לאחר מכן, ובניגוד לדבריו אלה, לשאלת התובעת, אם נאמר לו דבר מה לגבי מכות או תאונות, השיב שלא נאמר לו דבר - **"לא מכות ולא תאונות"**.

אלכסנדר אישר שראה את דוח הבדיקה וחתם עליו. כן אישר, לאחר שהוקרא לו האמור בטופס הסיכום האחיד, אודות הליקויים במרכב, כי **הבין את שכתוב בו, כי קיימות ברכב פגיעות, החלפות חלקים והחלפות צבע**, אולם אמר כי הבודק אמר לו על כך ש"זה לא כל כך, קריטי מה, הוא אמר שבגדול רכב תקין, אבל מה הוא לא לוחץ עלי שאתה לוקח את הרכב, זה החלטה שלך" (10.9.12, עמ' 552, שורות 7-8).

אלכסנדר תיאר בחקירתו הנגדית, לאחר שהוצגו לו דבריו בהודעתו במשטרה, כי הבודק הסביר לו אודות הגרפים ופירט בעשר דקות על **"שאסי, מנוע חלקי פח וכולי"**.

כן אישר, לאחר שהוצג לו הציון שקיבל הרכב 96, כי זה מה מתיישב עם מה שנאמר לו "כי בגדול הרכב תקין" (עמ' 553, שורות 28-32).

עוד אישר אלכסנדר כי כאשר הגיע למשטרה, נאמר לו שהמגרש בו רכש את הרכב עושה "קומבינות" וכי קיימות בעיות בטיחות בכלי הרכב שמכר (עמ' 553, שורות 1-3).

לבסוף ציין, כי מכר את הרכב מספר שנים עובר לעדות, וכי עד אותה עת לא היו כל בעיות או תלונות על הרכב, ובאופן כללי הרכב היה בסדר (עמ' 554, שורות 1-10).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

327. יצוין, כי על רכב זה נשאל הנאשם 3 בחקירתו במשטרה ואישר כי הרכב עבר תאונה. עם זאת, לטענתו, למרות זאת, מדובר ברכב שמבחינה מכנית הוא תקין על אף שישנה ירידת ערך גבוהה בשל הפגיעה בעמוד. בעדותו מסר הנאשם 3, כי לא אמר לאלכסנדר שלא היו מכות או כי הרכב לא עבר תאונה.

דיון והכרעה

328. הראיה הישירה היחידה שהוצגה על ידי המאשימה בעניין לקוח זה, היא עדותו של אלכסנדר. מעבר לסייגים הרבים שפורטו בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, אף בעניינו של אלכסנדר לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותו בלבד על מנת להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

329. התרשמתי, כי אף אלכסנדר איננו זוכר היטב את הדברים שנמסרו לו על ידי נאשם 3, בוודאי לא במידת הדיוק הנדרשת על מנת להוכיח את המרמה בניגוד לדוח הכתוב, וכי הוא משנה את גרסתו בעניין המהותי ביותר בעדותו, באופן שלא ניתן להסתמך על דבריו במידה הנדרשת למשפט פלילי.

330. בעניינו של אלכסנדר לא קיימת פגיעה בשלדה. עם זאת, קיימת פגיעה במשמעות גבוהה במרכב, שנגרמה כתוצאה מתאונה. על כך הנאשם 3 איננו חולק. ואולם, בעניין זה, שהינו המהותי ביותר בנוגע לעבירות דכאן, שינה אלכסנדר את גרסתו באותה פסקה ממש, כאשר מחד גיסא ציין כי הנאשם 3 אמר לו באופן ברור ומשמעותי כי הייתה פגיעה ברכב באזור הטנק, ומאידך גיסא, מיד בהמשך העיד כי הנאשם 3 אמר לו כי לא היו כל פגיעות וכל תאונות. כאשר כל המצג הכוזב הרלוונטי הוא הטענה כי נאשם 3 אמר לאלכסנדר כי לא היו תאונות ופגיעות ברכב, לאחר שאלכסנדר אישר בעדותו כי ראה דוח הבדיקה, קרא את שכתוב בו, קיבל עליו הסברים והבין את הדברים, הרי שהעדר עקביות משמעותי בעניין זה, מקשה על קביעה כי הנאשם 3 הציג מצג כוזב בעל פה בניגוד לדוח הכתוב. זאת ועוד, כעולה מעדותו של אלכסנדר, הוא לא חש בכל בעיה ברכבו, בו נהג זמן רב ומעדותו עלה כי נאמר לו על ידי חוקרי המשטרה שקיימות בעיות ברכב, דבר שהיה בו כדי להשפיע על עדותו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

331. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

בתיה נילי גולר (ע"ת 28)

332. בתיה נילי גולר (להלן: "בתיה"), רכשה רכב מסוג פולקסווגן פולו מ.ר. 72-635-18 ביום 21.12.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערכה בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 19.12.06.

333. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של בתיה הינן עדותה של בתיה, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/28), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה", וכן זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו נכתב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/28).

334. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. קפיצים. שלדת מרכב שילדה. צמיגים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע <=, רעש אביזרי מנוע/, מספר מנוע לא תואם/לא נבדק (לא תואם מחוק בעט), לניקוי ובדיקה חוזרת = מערכת תיזמון <=, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע <=, משקעים/בוצה/לכלוך במערכת, לניקוי ובדיקה חוזרת ניקוי

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע <=, לנקות ולבדיקה חוזרת

מערכת פליטה = מערכת פליטה וניקה <=, דליפות יתר = מערכת פליטה וניקה <=, דליפות יתר

סרן קדמי מערכת היגוי = מיתלה קדמי <=, לתקן/לכוון זווית מתלה = מיתלה אחורי <=, בדוק/תקן זווית מתלה = מערכת היגוי <=, מרווחי יתר

שלדת מרכב מרכב = גג <=, משמעות גבוהה, הלחמות/חיבורים לא מקוריים = מצב פנימי <=, משמעות שולית, שמשות/חלונות פגומים, לא מקורי, לתיקון מראות פנימי/חיצוני = צבע מרכב <=, צבע כללי לא מקורי, סריטות צבע מרכב +פגמים = תקוני מרכב, משמעות נמוכה <=, מעיכות/מעוך, מעיכות בתחתית/רצפה, נזק בפנלים = תקוני מרכב, משמעות גבוהה <=, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, סימני מתיחה = עמודים <=, משמעות גבוהה, הלחמות/חיבורים לא מקוריים

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים קדמיים <=, לתקן רפידות, לתקן צלחות/דיסקים/תופים (מסומן וי בכתב יד בשורה).

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית <=, נקישות יתר, רעש יתר (מסומן וי בכתב יד בשורה).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הערות כלליות: מסומן V כישיון רכב מ-13.

335. בתיה העידה, כי הגיעה למגרש של טרייד אין סנטר ופגשה את אבי לוי. היא ראתה רכב בו היא מעוניינת, ושאלה את אבי לוי אם הרכב עבר תאונות ואם יש פגיעה בשאסי או בשלדה. אבי לוי השיב בשלילה ואמר לה שאין כל בעיה עם הרכב, שהרכב לא עבר מעולם תאונה, כי הוא במצב מצוין, ואף ציין כי "הוא בובה של אוטו".

בתיה העידה עוד, כי אבי לוי הציע שהבדיקה תיערך על ידי חברה שנציגיה יגיעו למגרש, אולם בתיה לא הסכימה לכך, משום שהיא לא סברה שבדיקה שכזו תהיה אמינה דיה, ועל כן ביקשה לערוך את הבדיקה במכון רישוי. אבי לוי אמר לה כי קיים מכון רישוי קרוב בשם קומפיוטסט, ועל אף שהיא העדיפה ללכת למכון אחר, לאחר שהוא שציין בפניה כי אותו מכון רחוק ויקר, היא הסכימה לערוך את הבדיקה במכון קומפיוטסט. לבדיקה הגיע עימה נציג טרייד אין סנטר.

בתיה אישרה את חתימתה על גבי דוח הבדיקה, וציינה כי הבודק היה "מאד מאד נחמד" והראה לה את דוח הבדיקה. בחקירתה הראשית העידה, כי הבודק אמר לה שהרכב במצב מצוין, כי הוא צריך טיפול 10,000 ואולי יש נזילת שמן, אולם מלבד זה הרכב במצב מעולה. לדבריה, שאלה אותו מספר פעמים אם קיימת פגיעה בשלדה או בשאסי ואם הרכב עבר תאונה, והוא אמר לה שאין פגיעה, שהרכב לא עבר תאונות, אולם בה בעת הראה לה "נקודה באיזה קטע למעלה באוטו, מעל הדלת, שיש בה איזה שהיא הלחמה" דבר שלא הבינה:

"הוא אמר לי, שהרכב במצב מצוין, הוא אמר, שהוא, אני חושבת שהוא אמר שהוא צריך טיפול 10,000 ואולי יש נזילת שמן, אבל שמלבד זה, הרכב במצב מעולה, שאלתי אותו כמה פעמים, אם יש פגיעה בשלדה או בשאסי, הוא אמר בפירוש לא, אין שום פגיעה, הוא הראה ל איזה נקודה, באיזה קטע למעלה באוטו, מעל הדלת, שיש בה איזה שהיא הלחמה, עכשיו אני לא כל כך מבינה ברכבים ואני לא ידעתי, שזה גם למעלה זה נקרא שילדה ושאסי, את יודעת, כנראה הייתי יודעת שמהו שם לא בסדר, הוא אמר לי בואי תראי, הדבר היחידי שיש פה, זה משהו קוסמטי, עשו שם איזה שהיא הלחמה, אבל זה שום דבר, הכל בסדר, הרכב לא עבר תאונות, הוא במצב מעולה" (19.7.2011, עמ' 631, שורות 19-27; ההדגשות שלי – ש' ק').

בחקירתה הנגדית, לאחר שהסנגורית טענה בפניה, כי היא וחברה הינם סטודנטים בעלי רמת השכלה גבוהה, אשר ראו שכתוב בדוח הבדיקה כי ישנם במרכב הרכב ליקויים במשמעות גבוהה, אישרה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בתייה שכתוב בדוח משמעות גבוהה בגג, וכן הלחמות וחיבורים לא מקוריים, ושהבודק הראה לה זאת ברכב עצמו (עמ' 639, שורות 10-16).

כן אישרה שהבודק הראה לה את דוח הבדיקה, שהיא ראתה את הכתוב בדוח ושאלה את הבודק על כך, ושהוא עבר איתה על כל אחד מהסעיפים בדוח הבדיקה:

ש"ש: עכשיו, כאן יש רובריקות של תקין ולא תקין ואת כמו שאת רואה, יש פה הרבה איקסים של לא תקין, אז אני רוצה שתסביר לי, אם לאור כל הממצא הזה, של לא תקין, כל האיקסים האלה, למה בכל זאת רכשת את הרכב?

ת: הוא עבר איתי מאוד יפה... בודק, הוא עבר איתי מאוד יפה על כל אחת מהרובריקות והוא הסביר לי מה שהדוח מראה, הוא לא רציני, הוא מינורי, הוא מינורי, הוא כל דבר אמר כן, זה ככה, אבל אל תדאגי, זה לא ממש, זה לא זה ואני האמנתי לו, חשבתי שהוא דובר אמת, אז אני האמנתי לו, את יודעת, אני לא חושבת, שאני התייחסתי לאיקסים האלה כאיקסים, כי הוא ממש הרגיע אותי על כל דבר ואמר, אל תדאגי וזה בסדר וזה ניתן לתיקון וזה קטן וכל זה, אז, פשוט ככה" (19.7.2011, עמ' 634, שורות 7-15; ההדגשות שלי - ש' ק').

כן הסבירה מדוע, למרות שקראה את הדוח, קנתה את הרכב, כדלקמן:

ש"ש: תראי, את נשאלת לגבי זה בחקירה נגדית, אבל אם היית יודע, שממצאים, שיש בדוח בדיקה, הם בעצם ממצאים כאלה, שלא מסכנים את בטיחות הרכב, אך מורידים את ערכו של הרכב,

העדה, גב' גולם: בפירוש לא הייתי קונה את הרכב ובפירוש, על אף, שכן, אפשר היה להגיד מתוך הבדיקה, שיש שם דברים שנראים לא נכון, אני בן אדם, אז נכון את יכולה להגיד שהמגרעה שלי, זה לא לקרוא כל אותו ולשים לב לכל איקס, אבל עמד מולי בן אדם, שנתתי בו אמון והסביר לי על כל פרט, איך זה לא באמת ככה ואיך בעצם זה בסדר ואיך באמת, אין בעיה עם זה והרכב במצב מעולה. לא הייתי קונה את הרכב אחרת, אני לא בעניין של רכבים, שהערך שלהם או בכלל שמשוהו בהם לא בסדר, זה לא עניין אותי" (19.7.2011, עמ' 650, שורות 14-23).

כאשר הוצגה לבתייה הפסקה, לפיה הממצאים הכתובים הינם המחייבים, השיבה כי אינה זוכרת שקראה פסקה זו.

בתייה העידה עוד, כי לאחר הבדיקה, בשל כך שהתלבטה אם לרכוש את הרכב, חזרה למגרש ואמרה שהיא צריכה לחשוב על כך. לאחר יומיים שבה עם החבר שלה, אשר שם לב בשלב זה שהפלסטיקה בתוך הרכב מפורקת ושהרכב מפורק מבפנים. לאחר שהיא אמרה למוכרים במגרש כי היא אינה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בטוחה שברצונה לרכוש את הרכב, המוכרים כעסו מאד, החלו "להלחיץ אותם" ואמרו לה שהיא אינה יכולה לשנות את דעתה. האווירה, לדבריה, הייתה מאד לא נעימה. בשל כך שלא חשה בנוח באותה סיטואציה, לקחה את הרכב לבדיקה חוזרת במוסך על מנת לבדוק אם אין נזילת שמן, ונאמר לה לאחר הבדיקה שאין נזילת שמן.

היא וחברה חזרו למכון קומפיוטסט, לאחר שהבדיקה הייתה בידיהם קודם לכן, כאשר חברה עיין אף הוא בדוח הבדיקה והם שאלו את הבודק שאלות נוספות על ליקויים המופיעים בדוח הבדיקה. היא ציינה כי היא אף פנתה למשטרה לאחר חקירתה והבהירה כי היא לא זכרה בחקירה פרט מסוים ולאחר שהיא שאלה את חברה מה אמר הבודק היא מבקשת להבהיר זאת:

"בתיה נזכרה, שבחקירה אצלנו היא לא ידעה, מה בודק של מכון קומפיוטסט אמר לה על שורה של מרכב הבדיקה, אבל אחרי החקירה, התברר, החבר שלה אמר לה, שהוא שאל את הבודק והבודק ענה, לגבי המרכב, שזה החלקים של הפח" (19.7.2011, עמ' 638 שורה 38, עד עמ' 639, שורה 2).

באותה עת, הנציג של המגרש החל לריב עם הבודק ושאל אותו מדוע אמר לה שהרכב איננו תקין. הבודק השיב לו שעליו לומר לה את האמת. עובדה זו חיזקה את אמונה בבודק, ועל כן הגיעה למסקנה כי אם הבודק אמר שהרכב במצב טוב, אז הוא ככל הנראה באמת במצב טוב.

לאחר הבדיקה החוזרת הם חזרו למגרש, מאד התלבטו, ובשלב מסוים, כך העידה, הפכה הסיטואציה לקשה יותר, כאשר התנהגותם של המוכרים גרמו לה לחוש מאוימת, וכי היא חייבת לקנות את הרכב:

"החבר שלי, שנינו כבר נלחצנו, כבר היה לנו לא נעים, פשוט רצינו לצאת משם, רצינו לסיים עם האפיזודה הזאת, כי הם גם צעקו עליי, מה וכבר לקחנו לך לבדיקה חוזרת וכבר הראנו לך שהכל בסדר ומה פתאום את עכשיו אומרת לא, את לא יכולה להגיד לא, הרכב הוא טוב, את חייבת לקנות את הרכב, אז כבר זהו, החלטתי שדי, אני פשוט רוצה לקנות את האוטו ולעוף משם" (19.7.2011, עמ' 634, שורות 27-31).

בעקבות זאת, היא רכשה את הרכב. לדבריה, על אף ששילמה 32,000 ₪, רשום בזיכרון הדברים כי שולם סכום של 20,000 ₪ בלבד משום שהמוכרים ביקשו מהם לעשות כן, ובשל כך שהיא הייתה כבר במצב "שבאמת, פשוט רציתי לצאת משם, לא רציתי להתווכח איתם", הסכימה לחתום על

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

זיכרון הדברים. חברה, שהיה סטודנט למשפטים העדיף לא להיות חתום על זיכרון הדברים הפיקטיבי ועל כן היא זו שחתמה.

בתיה העידה כי היא נוסעת על הרכב עד היום, כי הוא "עבר טסטים" ונמצא בטיחותי.

עם זאת, לדבריה, כאשר נקראה למשטרה הבינה מהשוטרים, כי הרכב עבר תאונה, דבר שהלחיץ אותה. וכך תיארה את שאמרו לה השוטרים:

ת: כן ושלא עבר תאונות, למרות שהבנתי, אחרי זה, מהמשטרה, שהרכב כן עבר תאונה.

ש: אוקי, אז מה הבנת במשטרה, ספרי לי, איך הגעת למשטרה ומה הבנת ומה אמרו לך?

ת: הם התקשרו אליי... הם אמרו שהם מתקשרים מיחידת אתגר ואמרו, שיש חשד להונאה במגרש בטרייד אין, שמכרו רכבים, שלא היו אמורים למכור, שהורידו אותם בגלל תאונות, שהיו בעיות עם הביטוח, שלקחו אותם לשטחים לשפץ אותם והחזירו אותם וביקשו ממני לבוא לעדות.

ש: ואת מאוד נלחצת, אני מניחה, כשאמרו לך, כי בעצם פחדת שמכרו לך אוטו שהוא

ת: נכון.

ש: אסור לנסיעה

ת: נכון.

ש: זה מה שחשבת באותו רגע, נכון?

ת: נכון.

ש: ... ואת בהחלט מאוד בלחץ, שהיתה כאן מרמה מאוד, מאוד גדולה של המגרש, אמרו לך ביחד עם המכונים.

ת: כן" (19.7.2011, עמ' 641, שורה 6 עד עמ' 642, שורה 2, 17.7.2011).

בתיה הוסיפה, כי נציגי המשטרה אף הראו לה, לאחר שביקשה מהם, דוח על התאונה שהרכב עבר בו ראתה כי הרכב התהפך (17.7.11, עמ' 648, שורות 7-17).

בתיה העידה, כי לאור "התפוצצות הפרשה" הבינה כי הויכוח של נציג טרייד אין סנטר עם הבודק היה "יופי של הצגה" (עמ' 645 שורה 31 עד עמ' 646, שורה 5).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

336. יצוין, כי בנוגע לרכב זה נחקר הנאשם 3 במשטרה. לגרסתו במשטרה ובבית המשפט, מעולם לא אמר לבתיה שהרכב במצב מעולה או מצוין, אלא טען שאמר לה כי הרכב עבר תאונה, הראה לה את ההלחמות והחיבורים, ובנוסף אמר לה שאין פגיעה בשלדה.

דיון והכרעה

337. הראיה הישירה היחידה שהוגשה על ידי המאשימה בעניין זה, הינה עדותה של בתיה. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה והתביעה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי ניתן להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר על סמך עדותה של בתיה בלבד, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

338. לדברי בתיה, ראתה את דוח הבדיקה, בו כתוב באופן ברור כי קיימים ליקויים במשמעות גבוהה, קראה אותו, והנאשם 3 עבר איתה על כל סעיף בדוח. היא וחברה שניהם בעלי השכלה, והתרשמתי כי מדובר בעדה זהירה שיודעת לעמוד על שלה, דבר הנלמד מכך שהיא התלבטה זמן רב לאחר קבלת דוח הבדיקה, מכך שהיא לקחה את הרכב לבדיקה נוספת בטרם רכשה אותו, מכך שהיא לא הסכימה להצעתו הראשונה של אבי לוי כי את הבדיקה תערוך חברה שתגיע למגרש, ומכך שהם לקחו את הרכב למוסך, והגיעו פעם נוספת למכון קומפיוטסט, שם שאלו היא וחברה את הבודק שאלות נוספות על הליקויים המפורטים בדוח.

339. לדבריה, ולמרות מה שראתה בדוח הבדיקה, הנאשם 3 אמר לה שהרכב במצב מצוין, כי כל הליקויים מינוריים וכי אין פגיעה בשלדה והרכב לא עבר תאונות.

דבריו של הנאשם 3 אודות כך שהשלדה לא נפגעה מתיישבים עם הכתוב בדוח הבדיקה, ועל כן אין בכך משום מצג כוזב.

נותר איפה לדון בטענה לפיה הנאשם 3 אמר לבתיה כי הרכב במצב מצוין וכי הוא לא עבר תאונות. יצוין, כי קיים קושי לקבל את דבריה של בתיה, אשר טוענת שנאמר לה בפירוש כי הרכב לא עבר תאונה, אולם באותו משפט מציינת שהנאשם 3 הראה לה נקודת הלחמה ברכב, שאת משמעותה לא הבינה שכן איננה מבינה בכלי רכב.

בנוסף, התרשמתי כי בתיה כה הושפעה מדברי השוטרים, אשר הפתיעו אותה לאחר שנסעה ברכב ללא כל תקלות, ואמרו לה שהרכב שרכשה מסוכן, וכי כתוצאה מדבריהם הייתה כה בטוחה כי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

רומתה, עד כי במהלך עדותה אמרה בביטחון רב, כי הויכוח שבין הנאשם 3 לנציג המגרש, במהלכו נזף בו נציג המגרש כי כתב בדוח פגמים רבים מדי – הוא הצגה בלבד.

בנסיבות אלה, קיים קושי להסתמך על דבריה בלבד, שהושפעו מכך שהייתה בטוחה שרומתה, אשר נסתרו מדבריה שלה, על מנת לקבוע מעבר לספק סביר, כי היא רכשה את הרכב על סמך מצגים בעל פה, הסותרים את הכתוב בדוח הבדיקה, אותו היא וחברה ראו וקראו.

זאת ועוד, נוכח העובדה כי אין כל ביסוס לטענה כי הויכוח בין הבודק למוכר היה הצגה בלבד, הרי שיש בכך כדי לחזק את הספק הקיים באשמת הנאשם 3 במקרה זה.

340. כן יש ליתן משקל רב לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, למחדל החקירה המשמעותי בעניין זה, בכך שחברה של בתיה, אשר מבין יותר בכלי רכב והסתכל בעצמו על הרכב, אשר היה מעורב בכל הליך רכישת הרכב, ואף ניגש עימה פעם נוספת לנאשם 3 על מנת לשאול אותו בנוגע לליקויים המופיעים בדוח הבדיקה, לא נחקר.

חשיבותו וחיוניותו של עד זה היתה ידועה למשטרה, שכן לפי מזכר הקיים בתיק (ת/28) שאת נכונות האמור בו אישרה בתיה, פנתה בתיה לחוקרת לאחר החקירה והבהירה לה כי היא עצמה לא זוכרת פרטים בנוגע למה שנאמר לה על ידי הבודק, ועל כן שאלה את חברה על כך ומסרה את תשובתו לחוקרת.

כאשר נשאלה החוקרת על כך, השיבה כי תיעדה במזכר ת/28 את הדברים שאמרה לה בתיה בשיחה טלפונית, ובהם גם הדברים שאמר החבר, אך לשאלה מדוע לא זימנה אותו לעדות השיבה כי "כל המסמכים הועברו לעיון של ראש צוות והוא מחליט ומזמין לחקירה כן או לא" (עמ' 949, שורות 1-4).

341. יצוין, כי הדברים שמסרה בתיה במשטרה, נמסרו אודות שיחה שהתקיימה חודשים רבים לפני שנחקרה, והדברים שמסרה לראשונה בבית המשפט, נמסרו אודות אירועים שהתרחשו כחמש שנים עובר לעדות.

342. כמו כן קיים ספק אם הלחץ הרב שחשה מהמוכרים לא השפיע עליה לקנות את הרכב בסופו של יום. לכל אלה יש להוסיף את מחדלי החקירה והתביעה הרבים הקיימים בתיק, אשר פועלים לטובת הנאשם ומחזקים את הספק באשמתו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

343. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

לאוניד רוחקינד (ע"ת 31)

344. לאוניד רוחקינד (להלן: "לאוניד") רכש רכב מסוג פורד פיאסטה מ.ר. 29-531-86 ביום 6.3.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה בקומפיוטסט ביום 3.3.2006.

345. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של לאוניד הינן עדותו של לאוניד, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/31), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו כתוב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/131).

346. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. סרן קידמי ומערכת היגוי. קפיצים. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. צמיגים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע = <=, רעש אביזרי מנוע/רצועה = מערכת תיזמון = <=, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן = <=, "צורף תנן תנוצ" הערה.

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע = <=, קורזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור (המילה ברדיאטור נמחקה היטב בעט).

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה = <=, סימני פגיעה לפני, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית, סימני פגיעה קצות שילדה, סימני מתיחה

שלדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה = <=, מעיכות/מעוד, מעיכות בתחתית/רצפה = תקוני מרכב, משמעות גבוהה = <=, סימני פגיעה לפני, הוחלפו חלקי מרכב, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, סימני מתיחה.

העברת כח = מצמד = <=, בלאי יתר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

347. לאוניד העיד, כי היה מעניין לרכוש רכב "לא יקר". בעת שהחל בתיאור אירוע רכישת הרכב, ציין מיוזמתו את הרכב כרכב שמצבו איננו כה טוב וציין כי הבודק אמר שהוא עבר תאונות. כך השיב בעת שהתבקש, באופן פתוח, לתאר את אופן רכישת הרכב:

"הייתי צריך לקנות משהו כמו שאמרתי לא כל כך יקר, פשוט מה שנקרא אוטו שני במשפחה, בדקתי בהרבה מגרשים שמוכרים את האוטו ובמקרה מצאתי את האוטו פורד פיאסטה, ראיתי שהוא לא כל כך טוב במצבו, ובוחר אמר שהיה תאונות שהחליפו את... " והתובעת מפסיקה אותו (1.7.2012, עמ' 529, שורות 6-8; ההדגשות שלי - ש' ק').

כן ציין לאוניד, כי כבר במגרש נאמר לו שהרכב עבר תאונה, אולם הוסיפו כי מצבו בסדר.

כאשר נשאל לאוניד מה אמר לו הבודק על הרכב, השיב בתחילה כי איננו זוכר במדויק את שאמר לו הבודק, שכן חלפו שנים רבות, אולם ציין כי הוא זוכר שהבודק אמר לו שהרכב עבר תאונה והחליפו לו כנפיים.

לאחר שרוענן זכרונו, מסר לאוניד כי הוא זוכר שראה את הבדיקה, כי הוא שמ לב לצבעי הגרפים המתייחסים לחלקי הרכב השונים שהיו בדוח, וכן כי "אמרנו לו" ש"לפי היציאות טסט צריך לעשות משהו במערכת שמן, ושלדה בסדר ואין בעיות עם המנוע" (1.7.2012, עמ' 531, שורות 14-15).

לאוניד העיד עוד, כי קיבל את דוח הבדיקה, קרא את שכתוב בו, הבין את שכתוב בו, חתם עליו, הבין כי קיימים ברכב ליקויים רציניים, אולם על אף זאת רכש את הרכב במצב זה, שכן היה מעוניין ברכב שמחירו אינו יקר:

ש: כתוב כאן שלדת מרכב, מרכב, יש משמעות גבוהה לסימני פגיעה לפנים הוחלפו חלקי מרכב, הלחמות חיבורים לא מקוריים וסימני מתיחה, אתה מבין מה זה?

ת: כן.

ש: אתה יכול להסביר לנו מה זה?

ת: שאחרי התאונה עשו כל מיני דברים בתיקונים, דברים מאוד רציניים בוא נגיד כך, ואני הבנתי את זה, אבל עוד פעם לפי סכום כסף שהיה לי אני לא יכול לקנות משהו יותר טוב, יותר יקר" (1.7.2012, עמ' 531, שורות 22-28; ההדגשות שלי - ש' ק').

וכן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"עו"ד אודיז : אתה אמרת עכשיו שאני הבנתי את הגרפים אני הבנתי את האיקסים זה התאים לכסף שאני רציתי לכסף שהיה לי זה התאים לי, העד, מר רוכקין : כן, כן.

...

עו"ד אודיז : זה נכון?

ת : זה נכון" (1.7.2012, עמ' 532, שורות 22-28).

דיון והכרעה

348. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה לעניין העבירות המיוחסות לנאשם 3 בגין לקוח זה, הינה עדותו של לאוניד. ואולם, למעשה לא עולה מעדותו של לאוניד כל טענת מרמה.

לאוניד מסר כי נאמר לו במפורש שהרכב עבר תאונה, כי הוא קרא את הכתוב בדוח הבדיקה, הבין את הכתוב בו, ועוד הבין כי הליקויים הרשומים בדוח הם ליקויים רציניים. לדבריו, רכש את הרכב, אף שהבין כי זה המצב, משום שלא רצה לשלם תמורתו סכום כסף רב.

העובדה כי לאוניד מסר בעדותו הראשית, לאחר ריענון זיכרון מדברים שמסר בהודעה במשטרה כשנה ומספר חודשים לאחר הבדיקה, בחצי פה, ובניגוד ליתר הדברים שמסר בעדותו, כי "אמרו לו" ש"השלדה בסדר" "ואין בעיות עם המנוע", בוודאי אין די בה כדי לבסס הרשעה מעבר לספק סביר בעבירות מרמה, נוכח הדברים אותם מסר בעדותו.

349. לכך יש להוסיף את הסייגים הרבים שתוארו בפרק הכללי ביחס לעדויות הקונים, ומחדלי התביעה והחקירה הרבים הפועלים לטובת הנאשם 3, ובין היתר העובדה כי הנאשם 3 לא נחקר בעניין רכב זה בהודעותיו, דבר שפגע במידה רבה בהגנתו.

350. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אלברט איסקוב (ע"ת 49)

351. אלברט איסקוב (להלן: "אלברט") רכש רכב מסוג מאזדה 323 סדן מ.ר. 36-294-28 ביום 2.6.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט באותו יום.

352. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אלברט הינן עדותו של אלברט, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/ג49, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), ופלט משטרה ממנו עולה כי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הרכב עבר תאונת התנגדות חזיתית אל צד, כי הומרת התאונה "קל" ומספר הנפגעים 2 קל (ת/49 ז).
כן קיימת התייחסותם של שפרשטיין וליטבק בחוות דעתם ובעדותו של שפרשטיין לרכב זה.

353. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת קרור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים.
מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. מערכת תאורה + מצבר. מחוונים. הערות
כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע=>, נזילת שמן, נזילות יתר, החלף תומכים =
מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן

סרן קידמי ומערכת הגוי = מערכת היגוי =>, נקישות יתר

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני פגיעה
קורת רוחב קדמית, מעיכות/מעוך = שילדת מרכב, משמעות גבוהה=>,
סימני פגיעה מאחור, סימני פגיעה קורת אורך שמאלית, סימני מילוי חומר

שלדת מרכב מרכב = גג=>, מעיכות/מעוך = תקוני מרכב, משמעות נמוכה
=>, תקוני מרכב וצבע, מעיכות/מעוך, מעיכות בתחתית/רצפה, נזק בפנלים
= תקוני מרכב, משמעות גבוהה=>, סימני תיקון במרכב, הוחלפו חלקי
מרכב, סימני מילוי חומר/זיפות לא מקורי בתחתית הרכב, סימני תיקון
בתא מטען + חומר

צמיגים = צמיגים וגלגלים =>, בלאי יתר להחליף

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =>, נקישות יתר, נזילת שמן,
החלף תומכים = גל הנע/ציריות =>, מרווחי יתר = דיפרנציאל =>, רעש
מיסבים ankר"פ

354. אלברט העיד כי ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר והבהיר כי הייתה חשיבות מבחינתו בנוגע

לרכב ל"מנוע, לגיר ולשאסי", כאשר לגישתו, כל רכב מקבל "מכה פה מכה שם".

לדבריו, לאחר שהרכב עבר בדיקה במכון קומפיוטסט אמר לו הבודק כדלקמן:

"בעיקרון אני זוכר שמכסה המנוע מקדימה לא נפתח טוב אז חשדנו שיש לו בעיה
מקדימה או משהו כזה. הוא דווקא אמר שיש בעיה מאחורה. שזה עבר תאונה
מאחורה ושזה כנראה שופץ. הוא קרא לזה אמבטיה או משהו כזה, איפה
שהגלגל יושב. ושזה לא אמור להשפיע על ההיגוי או על הנסיעה של האוטו כי זה
מאחורה והרבה מכוניות מקבלות כאלה מכות מאחורה. והוא, אני זוכר שדיברנו
על שאסי והוא הסביר לנו, הייתי אני ועוד חבר, שזה מאחורה, האגן זה לא
נקרא שאסי או משהו כזה הוא הסביר לנו, ושזה לא משפיע על האוטו
נחתמה העסקה" (12.9.2012, עמ' 603, שורות 21-28; ההדגשות שלי - ש'
ק).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אלברט העיד עוד, כי ראה את דוח הבדיקה שהיה "יפה וצבעוני" וציין כי לאחר עיון בדוח, בו ראה כי קיימים ליקויים במשמעות גבוהה, הסביר לו הבודק כדלקמן:

"אני כן זוכר שהתעכבנו על בדיוק המשמעות הגבוהה נקרא לזה ככה. הוא אמר לכל רכב, אם עולים על מדרכות, אם יורדים ממדרכות או מקבלים מכות מלא יודע מה אז לכולם יש נגיעות או כאלה, אבל הוא קרא לזה כמו שזה כתוב פה משמעות גבוהה זה הפגיעה מאחורה. מילוי חומרים, לא יודע מה, שתיקנו את זה. לא יודע מה זה אומר, שתיקנו את זה" (12.9.2012, עמ' 604, שורות 8-12).

ובהמשך:

"ת: זו הייתה המטרה שבאנו לבדיקה, האם זה עבר תאונה... כשאנחנו אומרים תאונה אנחנו לא מתכוונים לפגיעות פח, אלא שאסי, גיר

ש: שגם פגיעות פח זה תאונות, אתה יודע כל מפגש בין שתי מכוניות

ת: זה לא עניין אותנו באותו שלב... כי זה ידענו שבטוח שהיה... כי המכסה פח מנוע, הזזה מקדימה

ש: זאת אומרת שהיה ברור, היה ברור לך שהרכב עבר תאונות אבל לא תאונה מהסוג שאתה התעניינת

ת: **בדיוק**" (12.9.2012, עמ' 607, שורה 25 עד עמ' 608, שורה 4; ההדגשות שלי – ש' ק').

אלברט טען, שעל אף שבהודעתו נרשם רק כי הבודק אמר לו שהרכב בסך הכל בסדר, ונרשמו ליקויים קלים, וכי הוא אמר לו כי הוא איננו ממליץ לקנות או לא לקנות את הרכב, הוא מסר לחוקר פרטים רבים יותר, ותיאר בפניו את כל שתיאר בעדותו, דהיינו שידע כי הרכב עבר תאונה, אולם לא תאונה קשה מאד (12.9.12, עמ' 608 שורות 14-5).

אלברט העיד עוד, כי הוא זוכר את הכתוב בטופס, את הגרף ואת ה"איקסים". כן אישר כי היה מודע לכך שקיים "איקס" בשלדה:

"ת: יש שם איקס על השילדה, לאותו סעיף שהפנתה ופה זה... כששאלתי אותו האם זה פגיעת שאסי אז הוא אמר תשמע, אני, זה פגיעה מאחורה. זה לא משהו שמשפיע על הכיוון או על ההיגוי... ואז שהחבר שאל אותו,

ש: חבר שלך?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: כן. כשאתה אומר דבר כזה, אתה היית קונה את הרכב? אז הוא אמר אני לא הייתי, לא אומר לך לקנות אני לא אומר לך לא לקנות, אני פה מכון. אבל יש לך את הזה,

ש: ליקויים.

ת: בסך הכול אתה רואה את הגרפים שזה אומר שזה מעל הממוצע ושזה טוב, שזה אין פה בעיה" (12.9.2012, עמ' 609, שורות 1-13; ההדגשה שלי – ש'ק).

כן אישר את סיכום טענות הסנגור כי הוא הבין כי אין בעיה בטיחותית ברכב, ועל כן רכש את הרכב:

"ש: נכון. אז עכשיו תשמע, זאת אומרת, אם אני יכול לסכם וזה אולי גם לסיים איתך שבעצם כל הליקויים שאותם כן קראת במהלך הבדיקה ושמעת ושאלת, נתנו לך את ההרגשה וגם הבוחן שאין פה בעיה בטיחותית באוטו. זה?

ת: לכן הייתה העסקה" (12.9.2012, עמ' 611, שורות 3-7).

אלברט העיד, כי חוקרי המשטרה אמרו לו במהלך החקירה, וגם כשהתקשרו אליו עוד לפני החקירה, כי קיים חשד שהרכב שלו מולחם, חתוך, ומורכב משני חלקים. הוא השיב להם כי זה לא ייתכן ואף חש מואשם, ועל כן ביקש שיוכיחו לו זאת. לדבריו, למיטב זכרונו, הם הראו לו דוח משטרה לפיו הרכב עבר תאונה (12.9.12, עמ' 604 שורה 25 עד עמ' 605 שורה 25). כן השיב לדברי הסנגור, שטען בפניו כי אין ברכב כל בעיה בטיחותית, וכי דברי חוקרי המשטרה אינם נכונים, כי כך השיב לחוקרים, ואמר להם להביא בודק נוסף, אולם הם לא עשו כן.

עוד העיד אלברט, כי הרכב נותר בחזקתו עד מועד מתן העדות, כי הוא "עובר טסט" בכל שנה, כי הוא לא נתקל בבעיה ברכב, וכי הוא לא מוכר אותו משום שהוא לא יודע אם הרכב מולחם, כפי שאמרו לו חוקרי המשטרה.

355. בחוות דעתו, כתב שפרשטיין, כי התבקש לעיין בדוח הבדיקה, ולהתייחס לשאלה אם תאורו של מצב הרכב בדוח הבדיקה תואם את התיאור שנמסר לקונה. לצורך כך עיין גם בהודעתו של אלברט. לאחר עיון בדוח הבדיקה, ציין שפרשטיין כי "על פי הכתוב בטופס הבדיקה לרכב היתה תאונה בחזית ומאחור. מהתאונה בחזית קורת השלדה קדמית שמאלית ניזוקה במשמעות גבוהה. הרכב תוקן בחזית ע"י מתיחה השחזה ומילוי חומר פחחים, בנוסף רצפת תא המטען תוקנה דבר המעיד כי החלק האחורי ניזוק באופן זה שהיה צורך במתיחה וישור רצפת תא המטען והפח האחורי" (ת/319 עמ' 9).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בעדותו אמר שפרשטיין, כי כתב במפורש בחוות דעתו כי "לאוטו הייתה תאונה אפילו, תאונה אפילו לא קלה. יש גם מצב של מכה בגג אמרתי, וגם בחזית וגם באחור. בהתייחסות לדוח הבדיקה אני כתבתי שלאוטו הייתה תאונה, תאונה אפילו קשה אפילו". כן מסר כי הדבר איננו מתיישב עם מה שנאמר ללקוח על פי הודעתו (17.7.2011, עמ' 292, שורות 9-12).

בחקירתו הנגדית הבהיר שפרשטיין, כי אין לו כל טענה נגד הכתוב בדוח הבדיקה וכי כל שהיה צריך להיות כתוב נמצא בדוח (17.7.2011, עמ' 317 שורה 12 עד עמ' 318 שורה 8).

356. ליטבק כתב בחוות דעתו, כי על פי הכתוב בדוח הבדיקה ניתן לראות כי לרכב הייתה פגיעה חזקה מאחור. בהתייחס לדברי שפרשטיין בחוות דעתו, כתב ליטבק כי שפרשטיין כותב בחוות דעתו כי רצפת תא המטען תוקנה, דבר המעיד על כך שהחלק האחורי ניזוק, כך שהיה צורך במתיחה ויישור של רצפת תא המטען והפח האחורי. וכן הוא כותב ש"הרכב תוקן בחזית ע"י מתיחה השחזה ומילוי חומר".

לדברי ליטבק, בודק קנייה לא מציין בדוח הבדיקה קיום של סימני מתיחה, על כן לא ברור כיצד השמאי, שלא בדק את הרכב הגיע למסקנה שהרכב נמתח מקדימה, כאשר בודק קנייה לאור ממצאי הבדיקה ובהתאם לנוהל מייחס לסוג הפגיעה מקדימה "משמעות נמוכה" (נ/32, עמ' 18-19).

דיון והכרעה

357. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של אלברט. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי דבריו של אלברט ברורים ומוצקים דיים על מנת להגיע למסקנה כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו בעניין לקוח זה, אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

358. אלברט העיד כי ראה את דוח הבדיקה, עיין בו, שם לב לגרפים, ושם לב לכך שקיימים ליקויים במשמעות גבוהה, וכי השלדה אינה תקינה. כן העיד כי הבודק אמר לו שהרכב עבר תאונה מאחור, וכי הוא שם לב שאף מקדימה קיימת בעיה, שכן מכסה המנוע לא נפתח כנדרש. בהמשך אישר כי ידע שהרכב עבר "תאונות", בלשון רבים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

השאלה המרכזית שבמחלוקת במקרה דנן, נוגעת לטענתו של אלברט באשר לדברים שנאמרו לו על ידי הנאשם בעניין הפגיעה ב"שאסי", שכן קיימת פגיעה במשמעות גבוהה בשלדה על פי דוח הבדיקה. ואולם, בעניין זה דבריו של אלברט אינם ברורים דיים. כך, הוא ציין כי שאל את הנאשם 3 אם הייתה פגיעה ב"שאסי", ותשובתו הייתה בלתי ברורה, לוותה במילים "משהו כזה" ובכל מקרה הדגש היה כי אין בכך כדי להשפיע על אופן הנסיעה של הרכב. מדברים אלה, ומהמשך דברי העד, ניתן להבין כי הנאשם 3 אמר לו כי הייתה פגיעה בשלדה, אולם הבהיר לו כי אין בכך כדי להשפיע על הרכב, על ההיגוי ועל הכיוון. דברי אלברט אינם ברורים דיים כדי להוביל למסקנה כי נאשם 3 אמר לו בפירוש כי לא הייתה פגיעה בשלדה, לאחר שהדברים כתובים בדוח הבדיקה. יוזכר לעניין זה, כי אלברט ראה כי קיים ליקוי במשמעות גבוהה בשלדה והיה ער לכך, כאשר הרושם העולה מעדותו הינו כי הוא מבין בכלי רכב ועל כן קיים ברור ממשי עם הבדוק בנוגע לכתוב בדוח.

לעניין זה יצוין, כי את דבריו במשטרה מסר אלברט כשנתיים לאחר הבדיקה, והוא העיד כשבע שנים לאחר הבדיקה, דבר שאף הוא מקשה על מתן אמון מלא בדקויות הדברים שנאמרו לו בבדיקה.

בנוסף, בסופו של דבר אישר אלברט את דברי הסגור, כי תחושתו הייתה כי על אף כל הליקויים אין בעיה בבטיחות הרכב ועל כן הוא רכש את הרכב.

359. זאת ועוד, מעדותו של אלברט עולה כי חוקרי המשטרה מסרו לו כי הרכב הולחם והורכב באופן שהשפיע עליו כה קשה, והיה שונה מהרושם שהיה לו על הרכב, עד כי הוא חש מואשם, ביקש שהשוטרים יוכיחו לו זאת ולא מכר את הרכב בשל החשש כי טענת החוקרים נכונה. אף בכך היה כדי להשפיע על עדותו.

360. אכן, דברי אלברט מעוררים חשד כי הנאשם 3 לא מסר לו את המידע במלואו אודות הפגיעה בשלדה, במיוחד בהתחשב בכך שקיימת פגיעה במשמעות גבוהה. ואולם, אין די בחשד זה על מנת להרשיע את הנאשם 3. כאמור, דבריו של אלברט אינם ברורים דיים, ועיון בכלל הדברים שנאמרו לו לטענתו על ידי הנאשם 3, מגלה כי אין באף אחד מהם משום מצג המנוגד לאמור בדוח הבדיקה. בשים לב לאלה, ובהתחשב גם בסייגים הרבים שפורטו בפרק הכללי בעניין עדויות הקונים, כמו גם מחדלי התביעה והחקירה שפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, איני סבורה שדי בכך כדי להוות הוכחה מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 הציג בפניו מצגים כוזבים בעל פה, בניגוד לדוח הכתוב, שאותו קרא העד והבין את רובו ככולו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

361. לא מצאתי בעדותו של שפרשטיין כדי לשנות את מסקנתי. כל ששפרשטיין העיד כי דברי הנאשם 3, על פי הודעת העד, שלא הוצגה בפניי, אינם מתיישבים עם הכתוב בדוח הבדיקה. בעדותו בבית המשפט, הסביר שפרשטיין כי לדעתו הדבר שלא הוצג לעד במדויק, היה כי הרכב עבר תאונה לא קלה.

ואולם, היות שעל פי עדותו, ידע אלברט כי הרכב עבר תאונות, אני לא מוצאת כי יש בכך כדי להשליך על השאלה שבמחלוקת במקרה זה. זאת ועוד, כאמור, שפרשטיין השווה את הדברים רק להודעת העד, ולא לדבריו בעדותו, ואף בכך יש כדי להפחית ממשקל מסקנתו.

362. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

363. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אלון ישראל לוי (ע"ת 52)

364. אלון ישראל לוי (להלן: "אלון") רכש רכב מסוג מזדה מ.ר. 35-074-72 ביום 1.2.2007 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 31.1.07.

365. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אלון הינן עדותו של אלון, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/152), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה", זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו רשום כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/152), וחוות דעתו ועדותו של השמאי אוריאל אהרוני בעניין רכב זה.

366. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. שלדת מרכב שילדה.
מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. מערכת תאורה + מצבר.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =, הספק נמוך, מנוע מזייף

מערכת קירור = מערכת קירור מנוע = קורזיה/אבנית/סתים/מיות ברדיאטור

מערכת דלק = מערכת דלק והצתה =, לתיאום

סרן קידמי ומערכת היגוי = מערכת היגוי =, רעש יתר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שלדת מרכב מרכב = צבע מרכב=>, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב,
משמעות גבוהה=>, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, תקוני מרכב וצבע,
סימני מילוי חומר = עמודים=>, סימני מילוי חומר

צמיגים – V X (בכתב יד) *רצילות יתר*.

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =>, נקישות יתר, רטיבות

367. אלון העיד, כי ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר והתרשם ממנו. הוא ראה כי ישנן מכות על הרכב ושאל את אבי לוי על כך. אבי לוי השיב שמדובר ב"מכות רגילות, קוסמטיקה כזה", וכי הרכב עבר מכות כאלה, תאונה קטנטנה (17.7.2011, עמ' 407, שורות 12-18). אבי לוי הפנה אותו למכון קומפיוטסט על מנת לבצע בדיקה והם הלכו ביחד.

לדברי אלון, הוא ראה את דוח הבדיקה וחתם עליו, קרא את הכתוב בו ושאל את הבודק שאלות על כך. כן מסר, כי ראה שקיים "מרכב גבוה" ושאל על כך את הבודק, אשר השיב לו כי ישנן פגיעות פח של תאונות קלות (17.7.2011, עמ' 408, שורות 10-19). עוד אישר, כי הבודק פירט את הכתוב בדוח, "ברור שהוא פירט לי", ואף מסר כי הבודק צייר לו מה הספק המנוע (17.7.2011, עמ' 413, שורה 12).

בחקירתו הנגדית שינה אלון את גרסתו כי נאמר לו שישנן פגיעות של תאונות קלות בלבד, ואישר כי נאמר לו על ידי הבודק כי ישנם ליקויים במרכב שמשמעותם גבוהה וכי הפח נפגע, שהוא ראה זאת בדוח הבדיקה והבין מה שהצליח להבין. אלון הוסיף, כי הוא לקח עימו לביתו את דוח הבדיקה ולמחרת שב עימו, וכי לא ניסו לקחת ממנו את דוח הבדיקה.

כאשר נשאל לגבי הליקויים הכתובים בדוח הבדיקה, השיב שאף בודק לא ייקח סיכון ויכתוב או יגיד שהכל תקין מחשש לתביעה:

ש: אוקיי. עכשיו היו כאן כל מיני בעיות שהיו מסומנות בדוח הזה, אני רואה כל מיני בלוק מנוע, הספק נמוך, מנוע מזויף, כל מיני דברים ובעיות נוספות במערכת קירור, ובמערכת הדלק. כל מיני איקסים אחרים, חוץ מהשלדה שיש בה, חוץ משלדת המרכב, לא השלדה. חוץ מהמרכב. יש כאן איקסים אחרים. מה עשית בקשר לתיבת הילוכים? בהיגוי? מה היה,

ת: אני יכול להגיד לך, יש פה הבוחן, כמעט כל בוחן שתלכי אליו, הוא לא יקח סיכון שירשום לך שהכל תקין. והכל מאה אחוז, שיוכלו לתבוע אותו.

ש: אוקיי. אז מה עשית עם הליקויים האלה?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: לא עשינו כלום. מה יש לעשות? הספק מנוע, מה הוא יכול להגיד לי? מה הוא יקח סיכון והוא יגיד לי שהמנוע תקין? ואחרי זה, ואחרי שבוע המנוע ילך שאני אתבע אותו?" (17.7.2011, עמ' 412, שורה 26 עד עמ' 413, שורה 4).

אלון השיב לשאלת התובעת, כי אם היה יודע שהרכב נפגע פגיעה קשה כתוצאה מתאונה לא היה קונה את הרכב, אולם אישר, כי אם היו אומרים לו שהרכב עבר תאונה קלה היה קונה אותו, והדגיש "תלוי מה, יש תאונות קלות ויש תאונות קלות" (17.7.2011, עמ' 413, שורה 30).

כן מסר כי הרכב היה במצב טוב כאשר נהג בו, וכי לא התגלו בעיות מיוחדות, למעט תיקונים רגילים במוסכים.

368. בעניין רכב זה הוגשה חוות דעתו של השמאי אוריאל אהרוני, אשר בדק את הרכב **עובר לתיקונו** (ת/335) והוא נחקר בבית המשפט על חוות דעתו.

בחוות הדעת נכתב כדלקמן:

"ברכב המבוטח נפגעו חלקי מרכב בחלקו האחורי, החלקים המפורטים בהמשך נפגעו ויש צורך להחליפם

פירוק והרכבת מגן אחורי; פירוק והרכבת מכסה תא מטען; ניתוק והלחמת פח דופן אחורי; ניתוק והלחמת רצפת תא מטען; ניתוק והלחמת קורת חיזוק אחורית שמאלית; ניתוק והלחמת קורת חיזוק אחורית ימנית

פרוט עבודות מרכב:

תיקון ויישור כנף אחורית ימנית

תיקון ויישור כנף אחורית שמאלית

לאור היקף הנזקים הוחלט שלא לתקן את הרכב, הרכב במצבו הניזוק נגרר בנוהל הסדר ל"אורדן" ... וייעודו שיקום.

ירידת ערך צפויה לרכב עקב הארוע 20%."

369. בעדותו אישר אוריאל אהרוני כי איננו יודע את נסיבות התאונה, ואישר שלאחר התיקונים אין מניעה להעלות את הרכב חזרה לכביש. אוריאל עמד בעדותו, על אף חקירה נגדית ארוכה, על כך שבמקרה דנן הרכב נפגע בשלדה, וזאת, לדבריו, בהסתמך על תמונות של הרכב שראה. עם זאת, הוא לא הביא עימו את כל התמונות לבית המשפט, ואישר כי לאחר התיקון ייתכן כי יראו קורה חדשה ולא הלחמה. לבסוף אף אישר כי ניתן שלא להבחין בנקודת הלחמה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"עו"ד אודיזי: ... בהנחה, שהרכב תוקן, באופן מעולה, ו, אהה, נעשה מה שביקשת ואותו חלק שסימנו בכתום הוחלף, אוקיי? מה שיראו אחר כך זה בעצם קורה חדשה שהוחלפה, נכון? עכשיו,

עד, מר אהרוני : חדשה משומשת, לא משנה.

ש: כן, אבל רואים, יראו קורה תקינה, נכון?

ת: כן.

...

ש: כן, אתה רק צריך להבין, אתה צריך להבין שאתה במקום אחר מזה שרואה אותו מתוקן, את זה אתה מבין? אתה רואה אוטו מעוך, נכון?

ת: כן.

ש: אתה במקום אחר לחלוטין מזה שבדק אחרי התיקון יפה, נכון?

ת: אני גם ראיתי הרבה רכבים מתוקנים.

ש: תקשיב, זו לא השאלה. אני בטוח שראית באמצע ולפני ואחרי ואנחנו לא צריכים, לא על זה אני שואל. אני שואל שאלה, השאלה היא נורא פשוטה. אתה עומד בנקודת זמן אחרת לחלוטין מבודק. בודק רואה את האוטו יפה, מסודר, להפליא. אולי. ואתה רואה אותו מעוך, הרי זו נקודת זמן שונה לחלוטין, מוסכם?

ת: כן.

ש: יופי. מהתיאור שקראתי לך אתה גם מסכים שזה אוטו שעבר פגיעות אם הבן שלך היה אומר לך אבא אני הולך לקנות את האוטו עם התיקונים האלה, היית אומר שתדע לך שעבר תאונה.

ת : נכון. נכון.

...

ש: עכשיו, ו, ואנחנו שמענו תיאורים, יש תיקונים שנעשים בצורה מאוד טובה שמישהו מפספס נקודת הלחמה. זה משהו שקורה. לא בזדון. קורה. בן אדם לא ראה נקודת הלחמה. נכון? יכול לקרות.

ת: נכון" (14.11.2012, עמ' 674, שורה 8 עד עמ' 676, שורה 23; ההדגשות שלי - ש' ק').

370. הנאשם 3 נחקר על רכב זה במשטרה ולדבריו, הרכב אכן עבר תאונה ופגיעה במשמעות גבוהה, והוא

מסר זאת לאלון. הנאשם 3 הכחיש כי אמר לאלון שמדובר בפגיעות קלות.

דיון והכרעה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

371. הראיות הרלוונטיות שהוצגו מטעם המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינן עדותו של אלון ועדותו של אוריאל אהרוני.

372. הראיה הישירה היחידה, שהוצגה מטעם המאשימה להוכחת המצגים הכוזבים בעל פה, הינה עדותו של אלון. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי ניתן לקבוע על סמך עדותו בלבד, כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

373. כפי שעולה מעדותו של אלון, הוא קיבל לידיו את דוח הבדיקה אף לביתו, הוא קרא אותו, הבין אותו, שם לב לליקויים הכתובים בו ובאופן ספציפי לכך שקיימים ליקויים במרכב במשמעות גבוהה. הוא שאל את הבודק שאלות על כך, ועל פי עדותו, הבודק פירט בפניו את הכתוב בדוח הבדיקה. בנסיבות אלה, איני סבורה, ובין היתר בשל הסייגים הרבים אודות משקל עדויות הקונים ככלל, כי ניתן לומר שדבריו של אלון אודות האמרה של הנאשם 3 כי ישנן פגיעות בפח שנגרמו כתוצאה מתאונות קלות, **אשר ממנה חזר בהמשך**, כאשר אישר כי הנאשם 3 אמר שיש ליקויים במרכב במשמעות גבוהה, די בה כדי לבסס קביעה, כי הוכחה, מעבר לספק סביר מרמה בעל פה למול הדוח הכתוב. לעניין זה יש ליתן משקל לכך שהעד אף מסר כי ברור שהבודק יציין בפניו ויכתוב ליקויים רבים, על מנת לכסות את עצמו מחשש לתביעה, דבר שמעיד על כך שהוא מאשר שנמסרו לו ליקויים רבים אודות הרכב, להם לא האמין כי סבר שהבודק רק מנסה ל"כסות את עצמו".

יצוין עוד, כי אף מעד זה ניתן ללמוד על דקויות הניסוחים עליהם מתבקש בית המשפט לבסס הרשעה בעבירות, כאשר העד אף מציין כי הוא מבחין בין סוגים שונים של תאונות ומדגיש כי "תלוי מה, יש תאונות קלות ויש תאונות קלות" (17.7.2011, עמ' 413, שורה 30).

374. המאשימה טוענת כי במקרה דנן הדוח הכתוב הינו כוזב, שכן על אף שנכתב בדוח כי אין כל ליקויים בשלדה, על פי חוות דעתו ועדותו של אוריאל אהרוני הייתה פגיעה בשלדה כתוצאה מהתאונה.

אף בעניין זה לא מצאתי כי ניתן לקבוע, שהוכח מעבר ספק סביר, כי הדוח הכתוב כוזב.

ראשית אפנה לנימוקים הרבים המפורטים בפרק הכללי, לכך שיש לדחות את טענות המאשימה בדבר אי נכונות הדוחות הכתובים. בנוסף, הראיה היחידה שהגישה המאשימה לעניין זה הינה כאמור חוות

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דעתו של אוריאל אהרוני. ואולם, נוכח העובדה כי אוריאל אהרוני בדק את הרכב עובר לתיקונו ולא במועד בו הוא נבדק על ידי הנאשם 3, ואף הוא אישר בעדותו כי לאחר התיקון קיימת אפשרות כי לא ניתן יהיה להבחין בפגיעה בשלדה, הרי שלא ניתן על סמך ראייה זו בלבד לבסס הרשעה. זאת ועוד, בעניין זה יש ליתן משקל רב למחדל החקירה המשמעותי בתיק, לפיו לא נערכה בדיקה לכלי הרכב במועד בו הרכב נבדק על ידי הנאשם 3, ויש בכך כדי לפעול לטובתו. יוזכר לעניין זה, כי לטענת רפי וקנין הדבר לא נעשה כי ההנחה במהלך החקירה הייתה כי הדוחות הכתובים הינם נכונים ומדויקים וכי המצגים הכוזבים היו אך בעל פה.

375. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אנדריי קושניר (ע"ת 63)

376. אנדריי קושניר (להלן: "אנדריי") רכש רכב מסוג דייהו נובירה מ.ר. 16-089-85 ביום 15.6.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 14.6.2006.

377. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אנדריי הינן עדותו של אנדריי, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/63ג, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), ופלט של המשטרה בו כתוב "הרכב עבר תאונה ביום 24.4.06 התנגשות חזית אל צד, סוג תאונה קל, 4 נפגעים קל" (ת/63).

378. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. קפיצים. שלדת מרכב שילדה. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע <=, נזילת שמן, רעש אביזרי מנוע/רצועה, רעש יתר = מערכת תזמון <=, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע <=, קורוזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור, רדיאטור חימום תא נוסעים מנותק

מערכת פליטה = מערכת פליטה ויניקה <=, אחורי פגום = מערכת פליטה ויניקה <=, אחורי פגום

סרן קידמי ומערכת הגוי = מערכת היגוי <=, רטיבות

שלדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה <=, תקוני מרכב וצבע, מעיכות/מעוך = תקוני מרכב, משמעות גבוהה <= סימני פגיעה דופן ימין, סימני מילוי חומר/זיפות לא מקורי בתחתית הרכב, נזק בפנלים,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הלחמות/חיבורים לא מקוריים, הוחלפו חלקי מרכב = עמודים = <, סימני פגיעה עמודים ימין
מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים אחוריים = <, לתקן רפידות
 צמיגים = צמיגים וגלגלים = <, בלאי יתר
 העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית = <, נקישות יתר, החלקות יתר, רעש יתר

379. אנדריי העיד, כי ראה במגרש טרייד אין סנטר את הרכב בו היה מעוניין. נאמר לו במגרש, כי הרכב לא עבר תאונות, והוא ראה בעיניו כי "הרכב שמור". יודגש, כי בעניין זה, בחקירתו הנגדית, שינה את גרסתו ואישר כי נאמר לו כבר במגרש כי הרכב עבר תאונה, כי ישנה מכה קטנה בדלת, וכי החליפו את כל הדלת (2.7.2012, עמ' 522, שורות 7-14).

לדבריו, ביקש לערוך בדיקה במכון בדיקה. לשאלתו היכן ניתן לערוך את הבדיקה, נמסר לו במגרש כי ישנו מקום זול וקרוב בו ניתן לערוך אותה. אנדריי ציין, כי הוא איננו זוכר מי היה עימו בבדיקה, וכי ייתכן כי חברו היה עימו, אולם הוא איננו זוכר זאת.

עוד העיד אנדריי, כי הוא מזהה את דוח הבדיקה ואת חתימתו, אולם הבהיר כי הוא איננו קורא עברית היטב.

לדבריו, הבודק הסביר לו אודות הבדיקה, כדלקמן:

"העד, מר קושניר: שנייה, אני לא כל כך קורא עברית כי אני לא היה לי זמן, כי אני עליתי לארץ ישר הלכתי לעבוד, לא היה לי זמן ללמוד. אז אני ביקשתי מהבוחן שבדק את האוטו ואמרתי לו, האוטו בסדר, לא בסדר? כדאי לקנות? אז הוא אמר שהאוטו בסדר... גם מה שהוא הסביר לי, יש שם ירוק, צהוב והוא אמר, אין אדום אז האוטו בסדר. אז בגלל זה אני קניתי אותה.

ש: כן. אתה שאלת את הבוחן איזה שהן שאלות, אם אתה זוכר? אם שאלת אותו שאלות, משהו עניין אותך?

ת: לא, אני לא כול כך, זה כבר, מה שקניתי, זה האוטו השני שאני קניתי אז אין הרבה ניסיון. מה אני צריך לשאול וזה. מה שהיה חשוב, בלי תאונות. עם תאונות אז, זה מה ששאלתי. אז זהו, אז גם הסתכלתי על התמונה של הרכב אז באמת היה הכול ירוק, צהוב, לא היה אדום" (2.7.2012, עמ' 517, שורה 26 עד עמ' 518, שורה 6; ההדגשות שלי - ש' ק').

לאחר ריענון זיכרון מהודעתו במשטרה הוסיף אנדריי:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"ת: שאלתי אם האוטו, עם המכות, אם יש מכה,

ש: איפה?

ת: ושאלתי אם יש מכה בשאסי.

ש: כן, אז מה ענו לך על זה?

ת: אין, האוטו, כאילו בסדר... בלי תאונות" (2.7.2012, עמ' 518, שורות 25-31; ההדגשות שלי - ש' ק').

אנדריי ציין, כי ידע מדברי נציגי המגרש שהחליפו את הדלת ושהרכב עבר תאונה. כן אישר בחקירתו הנגדית ששאל את הבודק על כך, והוא השיב שהרכב לא עבר תאונה, אלא רק החליפו דלת (2.7.2012, עמ' 522, שורות 22-31), והוסיף: "תשמע, הם אמרו לי שלא היה משהו רציני. היה שריטה או שלא מכה, לא מכה, אז כאילו שריטה" (2.7.2012, עמ' 523, שורות 1-2).

לאחר שהופנה לדבריו בהודעתו במשטרה, כי איננו זוכר אם שאל את הבודק אם הרכב עבר תאונה, אישר כי הוא אכן איננו זוכר זאת:

"ש: הבנתי, אוקי. עכשיו, עכשיו, תראה, בעצם, אף פעם, גם אתה, זה מה שחברה שלי מראה לי עכשיו, שגם בעדות שלך במשטרה אתה אף פעם לא אמרת, גם עכשיו אתה לא אומר שהבוחן אמר לך, תשמע, זה האוטו, לא הייתה שום תאונה זה לא קרה, נכון? הוא אמר לך, הייתה תאונה בדלת, נכון?

ת: הוא אמר שהחליפו דלת.

ש: והיה תאונה. גם אתה אמרת את זה, שהיה תאונה בדלת.

ת: לא. כן, אני ידעתי שהחליפו דלת. אני שמתי לב על צבע אחר.

ש: אוקי. תראה, בעדות שלך בחקירה, אתה, השוטר שואל אותך, זה ש' זה שאלה, האם שאלת את הבודק, אם הרכב עבר תאונה? אתה אומר, אני לא זוכר.

ת: לא זוכר.

ש: זאת אומרת, אתה לא זכרת אם שאלת אותו על התאונה, משהו. כי אולי בגלל שכבר בלב ידעת, מקודם שיש תאונה, בגלל זה לא שאלת?

ת: יכול להיות. אני לא יכול להגיד לך" (2.7.2012, עמ' 525, שורות 6-18; ההדגשות שלי - ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עוד העיד אנדריי, כי הרכב היה ברשותו כארבע שנים והוא היה "בסדר גמור" (2.7.2012, עמ' 523, שורות 30-33), וכי מכר את הרכב שלוש שנים עובר לעדות לקונים, שלקחו את הרכב לבדיקה לפני רכישתו וראו שהרכב בסדר.

כן העיד, כי בחקירתו במשטרה נמסר לו כי הוא קנה רכב שעבר תאונה במגרש "שעשה קומבינות" ואשר "יש לו קומבינה" עם מכון קומפיוטסט, ואישר כי הוא הצטער מאד לשמוע שהוא "אכל אותה". וכך תיאר, בין היתר, את הפער בין תחושתו לגבי הרכב לפני ואחרי הדברים שנאמרו לו במשטרה:

"ש: אבל ציון 80, זה בסדר. אתה לא באת לקנות ספר תורה שלם, נכון? כן?

ת: כן, נכון.

ש: או, עכשיו, באים המשטרה ואומרים לך, לא, האוטו שלך 80 אחוז זה זבל, זבל. זה מה שנתנו לך להרגיש?

ת: כן, אני הרגשתי. אמרתי, אתה רוצה תיקח אותו" (2.7.2012, עמ' 523, שורות 23-27).

דיון והכרעה

380. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של אנדריי. מעבר לסייגים הרבים שפורטו בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה שפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותו של אנדריי לבדה, על מנת להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

381. התרשמתי, כי אנדריי איננו זוכר היטב את הדברים שנמסרו לו על ידי נאשם 3, בוודאי לא במידת הדיוק הנדרשת על מנת להוכיח את המרמה בניגוד לדוח הכתוב. אנדריי חזר מספר פעמים בעדותו על כך שהוא איננו זוכר את הדברים היטב, והוא אף לא זכר מי היה נוכח עימו בבדיקה.

בנוסף, אנדריי שינה את גרסתו בעניין המהותי ביותר בעדותו, באופן שלא ניתן להסתמך על דבריו במידה הנדרשת למשפט פלילי.

בתשובתו הראשונה אודות הדברים שאמר לו הנאשם 3, לא התייחס אנדריי לנושא התאונות, אלא רק לכך שהבודק אמר לו שהרכב בסדר מפני שבגרפים לא מופיע צבע אדום. לכך הוסיף, כי הוא עיין בדוח עצמו וראה כי זה נכון. בהמשך נשאל, אם הוא זוכר שאלות ששאל את הבודק, והשיב כי הוא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

איננו זוכר אם הוא שאל את הבודק שאלות, וצייין רק כי הוא זוכר ששאל אם הרכב עבר תאונות. לאחר שרוענן זכרוננו מהודעתו במשטרה, השיב ששאל אם ישנה פגיעה בשלדה, והבודק השיב לו כי אין פגיעה בשלדה וכי הרכב הוא "בלי תאונות". יצוין, כי על פי דוח הבדיקה אכן אין פגיעה בשלדה, ואילו באשר לנושא התאונות, בחקירתו הנגדית עלה כי בניגוד לדבריו בעדותו, בהודעתו במשטרה, אשר נמסרה שנים קודם לעדותו וסמוך בהרבה למועד הבדיקה, לא זכר אם שאל את הבודק אם הרכב עבר תאונה. לאחר שדברים אלה הוטחו בפניו, השיב כי ייתכן שלא שאל זאת. דבריו אלה אף אינם מתיישבים עם דבריו בעדותו, כי ידע כבר מלכתחילה כי הרכב עבר תאונה וכי נמסר לו הן במגרש והן על ידי הבודק כי החליפו לרכב כנף, וכי הבודק אמר לו בנושא התאונות כי "היה משהו" אולם לא רציני שגרם לשריטות.

לעניין זה יצוין, כי אנדריי מסר את הדברים בהודעתו כשנה לאחר הבדיקה, והעיד שש שנים לאחר הבדיקה, דבר שמקשה מאד לזכור את פרטי השיחה המדויקים ומפחית במידה רבה ממשקל הדברים. כן עולה מעדותו של אנדריי, כי הוא הושפע מדבריהם הקשים של חוקרי המשטרה על הרכב, שגרמו לו להבין כי "אכל אותה", ומתוך אמונה זו מסר את הדברים.

382. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע במידה רבה בהגנתו.

383. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

גאון יוסף מעטוף (ע"ת 70)

384. גאון יוסף מעטוף (להלן: "יוסף") רכש רכב מסוג מיצובישי מ.ר. 20-406-88 ביום 9.8.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 8.8.2006.

385. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של יוסף הינן עדותו של יוסף, בצרוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/70), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה", וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר בו נרשם כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/70).

386. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. סרן קידמי ומערכת היגוי. קפיצים. מערכת תאורה + מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לא תקיף: מנוע = בלוק מנוע =, < נזילת שמן, רעש אביזרי מנוע/רצועה = מערכת תיזמון=, < החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =, < קורוזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור

מערכת פליטה = מערכת פליטה ויניקה =, < רעש יתר, לתקן צינור/דוד עמם = מערכת פליטה ויניקה =, < רעש יתר, לתקן צינור/דוד עמם

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות גבוהה=, < סימני פגיעה לפני, סימני פגיעה קורת אורך שמאלית, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית, מעיכות/מעוץ

שלדת מרכב מרכב = צבע מרכב=<פגום/ניזוק = תקוני מרכב, משמעות נמוכה < סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה דופן שמאל, הוחלפו חלקי מרכב, מעיכות/מעוץ

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים קדמיים =, < בלימה לקויה = בלמים אחוריים =, < בלימה לקויה

צמיגים = צמיגים וגלגלים =, < צמיגים שחוקים קדמיים.

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, < בלאי דיסקיות, שמן כהה, נקישות יתר, נזילת שמן, החלף תומכים = דיפרנציאל =, < נזילת שמן

387. יוסף העיד, כי הגיע לרכוש רכב בטרייד אין סנטר, לאחר שקרא בעיתון על רכב שנפגע בתאונה. במגרש אמר כי הוא מעוניין לבצע בדיקה במכון שהוא מכיר, ולאחר שהציעו לו לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט, הסכים לכך, משום ששם המכון נשמע לו מוכר. עוד מסר כי נאמר לו במגרש כי הרכב במצב טוב, וכי יש פגיעה כלשהי בכנף.

יוסף העיד כי לאחר הבדיקה אמר לו הבודק כדלקמן:

"העד, מר גאון: הוא עשה את הבדיקה והכול, ושאלתי אותו, נו, עכשיו יש שיחה, כזה, אחרי הבדיקה. אז הוא אמר לי, לפי מה שאני רואה, המצב הוא בסדר, רק תבדוק שמנים ותחליף צמיגים קדמיים, אולי בולמים אתה יכול, צריך להחליף. העבירו אותי בצורה כזאת שהיה לי אמון מלא בבוחן לפחות.

עו"ד שטיין: שאלת לגבי השלדה משהו?

ת: שאלתי, כן. שאלתי, הוא אמר שאין משהו רציני. כאילו, העבירו אותי ממש, היה לי אמון, מאוד פשוט. אני באתי מחו"ל, לא ידעתי שזה ככה עובד.

ש: אני מפנה אותך רק למה אמר לך הבודק בשורה 26 לגיליון השני.

ת: כן, שהכול מצוין.

ש: מה הוא אמר לך?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: שהכול מצוין" (2.7.2012, עמ' 499, שורות 20-32 ; ההדגשות שלי - ש' ק').

על אף שיוסף ציין בחקירתו הראשית כי שאל את הבודק אם קיימת פגיעה בשלדה, וחזר על כך פעם נוספת בחקירה נגדית, בהמשך אמר כי הוא איננו זוכר אם שאל זאת:

ש': האם שאלת בבדיקה את, האם שאלת את הבודק, בבדיקה, האם השלדה נקייה ב-100 אחוז, שאלת?

ת: שאלתי ולא רק ששאלתי, אלא אמרתי לו, את זה אני לא יודע לקרוא, תגיד לי, אמון, כאילו, קומפיוטסט בשבילי היה שם כל כך... זה היה שם מספיק שאני יודע שככה זה עובד. אם לא תאמין לקומפיוטסט, לאיפה תלך, לאיזה בוחן יותר טוב? אמרתי לו, תגיד לי, מה המצב עם הזה? אז הוא אומר לי, הכל בסדר, תעשה, יש לך כמה דברים קטנים, תחליף שמן.

ש': אבל את זה שמענו, אני שואל משהו אחר. אתה יושב, אני שואל, אתה אומר, שאלת אותו על השלדה והוא אמר לך שהיא נקייה? תענה לי, תגיד מה שאתה רוצה. שאלת אותו על השלדה והוא אמר לך, נקייה? לא.

ת: אני ממש לא זוכר. אם אתה שואל אותי ספציפית, אני לא זוכר אם שאלתי, ספציפית.

ש': אוקי. אתה התעניינת בשלדה?

ת: התעניינתי בכללי אמרתי לו, תעשה לי סיכום לפי מה שאתה רואה, אחרי שראית את זה" (2.7.2012, עמ' 507, שורות 14-30 ; ההדגשות שלי - ש' ק').

בחקירתו החוזרת, שינה העד את גרסתו פעם נוספת וניתן היה להבין מתשובתו, כי שאל את הבודק בוודאות אם ישנה פגיעה בשלדה (2.7.2012, עמ' 515, שורות 8-16).

בהמשך, הופנה יוסף על ידי הסנגור לחקירתו במשטרה, במסגרתה אישר ששם לב לכך שכתוב בדוח כי ציון השלדה הוא 70% בלבד, ולא 100% כפי שנטען כי נאמר לו.

יוסף מסר בעדותו, בתחילה, כי ככל שזכור לו, הוא ביקש מהבודק לרדת עימו לפרטים, אולם נאמר לו להזדרז ועל כן לא עשו כן. בהמשך העיד, כי לא הייתה אפשרות לרדת לפרטים על אף שרצה בכך, משום שהם עמדו ליד הרכב כשהבודק הסביר לו אודות הבדיקה: "אני יכול להגיד לך בטוח... שלא ישבתי לידו, מול הכיסא ליד השולחן ועשינו שיחה על הדוח" (2.7.2012, עמ' 511, שורות 9-11). כן ציין, כי הוא חושב שהוא חתם על הדוח "על האוטו" (2.7.2012, עמ' 511, שורה 31 עד

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עמ' 512, שורה 2). אולם בחקירה חוזרת שינה את גרסתו פעם נוספת בעניינו זה, כאשר אמר שהוא ישב עם הבודק (2.7.2012, עמ' 515, שורה 13).

יוסף זיהה את חתימתו על דוח הבדיקה, והתקשה להסביר כיצד השתכנע כי אין בעיה בשלדה, לאחר שהופנה לכך שכתוב כי קיים ליקוי בשלדה במשמעות גבוהה (2.7.2012, עמ' 500, שורות 8-29).

עוד הופנה יוסף לפסקה הכתובה בדוח עליו חתם, לפיה הממצאים המחייבים הינם הממצאים הכתובים. הוא הסביר, כי היה בלחץ כאשר ראה זאת שכן "הוא יושב שם, הבוחן, בא זה מהמגרש שהסתובב איתי, גם כן לוחץ, אין זמן הדואר הולך להסגר, האותיות הקטנות שאתה לא קורא" והוסיף "בסך הכול אמרתי, אתה קונה כולה אוטו. מה אני קונה פה, בניין?" (2.7.2012, עמ' 510, שורה 1).

בהמשך לדבריו כי הוא קנה "כולה אוטו", אישר יוסף, לבסוף, בחקירתו הנגדית, את טענת הסנגור כי היה לחוץ בזמן, רצה את הרכב, ולא התעניין במידה רבה מדי באשר למצבו:

ש: יופי. עכשיו שאלה לי אליך, הרי ברור מכל מה שמסרת עד היום, שאתה באת אמרת, תשמע האוטו הזה יותר טוב, פחות טוב, היית לחוץ לאוטו כמו הבחור מנחלות רצה, נכון? אל תעשה ככה, כי לא שומעים.

ת: כן. כן. כן.

ש: והיית לחוץ לאוטו, אמרת, תשמע, פחות טוב, יותר טוב, אני קונה, אני צריך את האוטו אין לי זמן כל יום לבוא לבדיקות כאלה ולא לעניינים, נכון?"

ת: נכון" (2.7.12, עמ' 514, שורה 29 עד עמ' 515, שורה 3).

יוסף סיפר עוד בעדותו, כי כאשר זומן למשטרה, אמר כי הרכב שלו בסדר והוא איננו מבין "מה החוקרים רוצים", אולם השוטרים אמרו לו שניתן להוריד את הרכב שלו מהכביש, כי מכרו במגרש מכוניות במרמה, וכי ייתכן שהרכב שלו "ככה וככה". הוא אישר, כי הוא נבהל כתוצאה מכך, והוא חש שעליו להתגונן מפני טענות החוקרים. כן מסר, כי מכר את הרכב שלוש שנים עובר לעדותו, לקונה שרכש את הרכב ללא בדיקה.

דיון והכרעה

388. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של יוסף. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ולמחדלי התביעה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

והחקירה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותו של יוסף על מנת להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

389. התרשמתי, כי יוסף איננו זוכר היטב את הפגישה עם נאשם 3 ואת חילופי הדברים שהיו בינו לבין הנאשם 3, בוודאי לא במידת הדיוק הנדרשת על מנת להוכיח את המרמה בניגוד לדוח הכתוב.

יוסף אמר במפורש, כי הוא איננו זוכר היטב את הדברים, סייג חלק מתשובותיו בהדגישו כי הוא משיב לפי "מה שאני זוכר אז, עד כמה שזכור לי אז" (2.7.2012, עמ' 510, שורות 29-31) ושינה את גרסתו בעניינים מהותיים, באופן שלא ניתן להסתמך על דבריו במידה הנדרשת למשפט פלילי.

כך, על אף שחזר מספר פעמים על טענתו כי שאל את הנאשם 3 באופן מפורש בנוגע לשלדה, השיב בהמשך כי הוא איננו זוכר אם שאל זאת, וכי הוא שאל על מצב הרכב באופן כללי. כן שינה יוסף את גרסתו בעניין אופן מתן ההסברים על ידי הנאשם 3. בתחילה ציין, כי כלל לא ישב עם הבודק בעת שהוא הסביר לו על הבדיקה, אלא הדבר נעשה ללא פירוט, ובעמידה ליד הרכב. בהמשך הודה כי ישב עם הבודק.

יוסף העיד, כי ידע מלכתחילה כי מדובר ברכב שעבר תאונה ושנפגע בכנף, כי ראה את דוח הבדיקה, וכי ראה שציון השלדה הוא 70% בלבד, דבר שאיננו מתיישב עם טענתו כי הבין שהשלדה במצב מצוין. זאת ועוד, עולה מדבריו כי היה לחוץ בזמן, רצה לקנות את הרכב במהירות, ולא התעמק מאד בכל נושא הבדיקה שכן מדובר ב"כולה אוטו". כן התרשמתי, כי הוא הושפע מדברי השוטרים בחקירתו במשטרה, וכי על אף שהיה מרוצה מהרכב שרכש וסבר שהוא בסדר, יצא מהחקירה בתחושה שהוא רומה, דבר שהשפיע על אופן עדותו.

יצוין עוד, כי את הדברים שמסר בהודעתו מסר יוסף כשנה לאחר הבדיקה, ואת הדברים שהוסיף בעדותו, מסר לראשונה שש שנים לאחר הבדיקה.

390. בנוסף, אף בעניין לקוח זה לא נחקר הנאשם 3 במשטרה, דבר שפגע מאוד בהגנתו, ואף לכך יש ליתן משקל.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

391. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

יוסי זוננשוילי (ע"ת 18)

392. יוסי זוננשוילי (להלן: "יוסי") רכש רכב מסוג מיצובישי מ.ר. 20-362-76 ביום 4.4.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 2.4.2006.

393. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של יוסי הינן עדותו של יוסי, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/18), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וכן זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו רשום כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/18).

394. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת קרור. מעכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =, נזילת שמן = מערכת תיזמון =, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן =, נזק באגן השמן - **מצ'כה**

סרן קידמי ומערכת הגוי – מיתלה קדמי =, נקישות יתר = מיתלה אחורי =, החלף תומכים =

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =, סימני פגיעה לפני, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית

שלדת מרכב מרכב = גג =, צבע גג לא מקורי = צבע מרכב =, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, סימני תיקון במרכב, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, סימני פגיעה לפני, פח חזית פגום/הוחלף, סימני פגיעה דופן ימין, הוחלפו חלקי מרכב, נזק בפנלים, מעיכות בתחתית/רצפה = עמודים =, משמעות גבוהה, סימני פגיעה עמודים ימין, הלחמות/חיבורים לא מקוריים

צמיגים = צמיגים וגלגלים =, צמיגים לא תואמים, צמיגים פגומים/ניזוקים

מערכת תאורה + מצבר = מערכת חשמל =, **הפעלת חלונות חנה**: הערה

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, נקישות יתר, נזילת שמן, החלף תומכים = דיפרנציאל =, רעש מיסבים

מחוננים = מחוננים = **כרית א'י**: הערה

הערות כלליות – מסומן ב V, **רישיון רכב מצ'כה**.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

395. יוסי העיד, כי הוא ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר, שם פגש את אבי לוי, אשר הפנה אותו לערוך בדיקה במכון קומפיוטסט, ואמר לו כי מדובר במכון טוב וארצי. הוא הלך לבצע את הבדיקה עם אביו, ועם עובד של אבי לוי.

ואלה, על פי עדותו של יוסי, דברי הבודק לגבי הרכב לאחר הבדיקה:

"הבוחן בא הסביר לי, עכשיו אני ראיתי, לגבי וי כל מה שוי לא שאלתי כי זה לא רלוונטי, וכל מה שאיקס אני שאלתי אותו מה זאת אומרת? כי בכל זאת, אני בחור צעיר, פעם ראשונה אני קונה אוטו, אין לי שום רקע בתחום הרכב או מכונאות או כל דבר בנושא, ונתן לי הסברים... לגבי מנוע, עוד פעם, זה לא שזה אמר לי הרבה, כן? אבל הוא הסביר לי ככה את הנקודות, פרט פרט אני לא הכי זוכר, אבל כל דבר. נגיד, על המנוע, כן? עכשיו אני אקרא את זה אני יותר אבין, אבל אני לא בדיוק יודע... על הצבע ששאלנו, באמת שאלתי אותו על צבע, הוא אמר צבע גג לא מקורי זה מתיקון צביעה זה חידוש צבע, כאילו לא נתן לי פירוט שיכול להיות שזה אוטו שאולי התהפך מגג או משהו שקיבל תיקון מאסיבי... תיקוני מרכב, עוד פעם, כל הדברים האלה אמרתי לך, אני לא הכי הבנתי, אבל כביכול לפי מה שהוא אומר, שהכל טוב והכל תקין, זה מכות שיש בכל אוטו, מכות קטנות, לא מכות שזה יכול כביכול לתת לך כמו שהסתבר שהאוטו היה מעוכב או כל דבר כזה, שהיה לו שאסי בפגיעת שלדה וכל הדברים האלה. אני מבחינתי מה שנתן לי פה זה כביכול הכל טוב ויפה וורוד וזה לא כל כך קריטי כמו שזה בפועל היה לרכב" (6.11.2012, עמ' 617, שורה 31 עד עמ' 618 שורה 21; ההדגשות שלי – ש' ק').

לאחר שהסגור הפנה אותו לדבריו במשטרה, אישר את דבריו שם כי נאמר לו כי "יש מכות קטנות של פח, אין פגיעה בשאסי, הבודי נקי, השאסי נקי". כאשר נשאל כיצד הוא טוען שנאמר לו כי "הבודי נקי" אם הוא מודה שנאמר לו שיש מכות פח, השיב:

"ת: אתה יודע מה זה מכות פח? מעיכה של בגז, מכה ככה, גם זה יהיה מכת פח, אתה יודע את זה? אני תאמין לי אני עשיתי הרבה שיעורי בית אחרי זה, אני יכול להגיד לך כל דבר.

...ש: בודי שיש לו מכות פח, נקי הוא כבר לא, נכון? כן או לא?

ת: כן אבל אם ניכנס לפרט פרט אז אני אומר לך, עוד פעם, אני גם יכול לפשט את זה לדבר יותר יפה" (6.11.2012, עמ' 620, שורות 14-21).

אולם בהמשך אישר, כי הדברים אינם מתיישבים:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש"ש : אבל אם אני אומר לך שמע היה לי פה מכות פח, אתה כבר מבין שבודי נקי אין, הוא לא מושלם, נכון?
ת : כן" (6.11.2012, עמ' 621, שורות 1-3).

לדברי יוסי, כאשר זומן לחקירה במשטרה נאמר לו כי הרכב שקיבל "מעוכב" ולא תקין, וכי הוא רומה. בהמשך אישר כי נאמר לו במפורש כי הרכב הורכב (6.11.2012, עמ' 619 שורות 16-25, ועמ' 624 שורות 10-21).

דיון והכרעה

396. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של יוסי. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי ניתן להסתמך על דבריו של יוסי לבדם, כדי להרשיע את הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

397. ראשית, יוסי הדגיש מספר פעמים כי הוא איננו זוכר היטב את הפרטים ואת הדברים המדויקים שנאמרו לו על ידי הבודק וכי הוא לא הבינם. כבר מטעם זה קיים קושי להרשיע את הנאשם 3 במצגים כוזבים בעל פה, בניגוד למצגים הכתובים בדוח הבדיקה, שלגביו העיד יוסי כי הוא ראה אותו, קרא אותו, כי הנאשם 3 הסביר לו אודות הכתוב בדוח, וכי הוא אף שאל את הבודק על כל אחד מה"איקסים" המופיעים בדוח וקיבל הסבר על כך.

עדותו לא הייתה קוהרנטית, כאשר מחד טען, כי נאמר לו שהיו פגיעות ומצד שני, כי ה"בודי נקי". כאשר ניסה ליתן הסבר לכך, הגיע לפירוש של ניואנסים ודקויות אודות הפער בין פגיעות פח שונות.

עוד התרשמתי, כי יוסי הושפע מדברי החוקרים במשטרה, וכי הוא מעיד מתוך תחושה שאם הבודק לא אמר לו כי הרכב הורכב והולחם, כפי שנמסר לו על ידי החוקרים, הרי שהוא רומה על ידו. אילו לא היו נמסרים לו דברים אלה על ידי החוקרים, שלא היו מגובים בראיות, לא היה חש מרומה. מתוך תחושה זו העיד והיה בכך כדי להשפיע על עדותו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

זאת ועוד, התגלו סתירות רבות בעדותו אשר מפחיתות ממהימנותו. כך, לאחר שהתקשה להשיב לתובעת מה היו מעשיו עם הרכב לאחר שקנה אותו, הקריא לו הסנגור כי אמר לתובעת בריענון זיכרון ש"לאחר החקירה לקח את הרכב לבדיקה, אמרו לו שהרכב הולחם, למעשה חובר מחדש, את הרכב מכר לפירוק", והוא אישר שאמר זאת. (6.11.2012, עמ' 624, שורות 8-1). לאחר מספר שאלות נוספות בעניין זה, שינה יוסי את גרסתו והשיב "מה זה פירוק? מכרתי אותו לבן אדם, יש לו מגרש, אם הוא פירק לא פירק זה כבר לא עניין שלי" (6.11.2012, עמ' 624, שורות 25-26). בהמשך חקירתו הנגדית, השיב לסנגור שמספר חודשים אחרי החקירה, שהייתה ביולי 2007, מכר את הרכב. ואולם, הסנגור הציג לו כי עד סוף שנת 2010 הרכב היה מבוטח על שם קרובת משפחה של העד, והוא אישר, בעקבות זאת, שעד סוף 2010 החזיק את הרכב (6.11.2012, עמ' 626, שורות 17-18).

398. בנוסף, יוסי העיד כי הוא היה צעיר ולא הבין בכלי רכב, וכי אביו הצטרף אליו לבדיקה, ואף היה עימו במשטרה והביאו לעדות בבית המשפט. ואולם, כביתר המקרים, אביו לא נחקר במשטרה, דבר שפועל לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3. אמנם יוסי העיד כי אביו לא התערב, אולם הוא שמע את הדברים ויכול היה להעיד על כך, בוודאי כאשר התשתית הראייתית הקיימת כה דלה.

399. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

400. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

שי דוד (ע"ת 22)

401. שי דוד (להלן: "דוד") רכש רכב מסוג מזדה לאנטיס מ.ר. 61-246-29 ביום 10.7.2006 (להלן בפרק זה "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 9.7.2006.

402. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של דוד הינן עדותו של דוד, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/22 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו רשום כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/22), חוות דעתו של ליטבק, ועדותו של יחזקאל בן דוד.

403. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. קפיצים. **שלדת מרכב שילדה**. מחוונים.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =, < נזילת שמן = מערכת תיזמון =, < החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע =, < מעבר דחיסה למערכת קרור

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =, < קורזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור **מערכת פליטה** = מערכת פליטה ויניקה =, < רעש יתר = מערכת פליטה ויניקה =, < רעש יתר

סרו קידמי ומערכת הגוי = מיתלה אחורי =, < בדוק/תקן זווית מתלה = מערכת היגוי =, < נקישות יתר

שלדת מרכב מרכב = גג =, < מעיכות/מעוך = מצב פנימי =, < משמעות שולית, שמשות/חלונות פגומים, לא מקורי = צבע מרכב =, < סריטות צבע מרכב + פגמים = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, < סימני פגיעה, סימני תיקון במרכב, הוחלפו חלקי מרכב, מעיכות בתחתית/רצפה, פח חזית פגום/החלף, מגן אבנים אחורי פגום/החלף/תוקן + **קורות אלק**.

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, < בלאי דיסקיות, שמן כחה, נקישות יתר, נזילת שמן = גל הנע/ציריות =, < החלף גומיות מגן לציריות = דיפרנציאל =, < נזילת שמן

404. דוד העיד, כי הגיע עם אביו למגרש בנס ציונה, שאת שמו לא זכר, עקב העובדה שחלף זמן רב. במגרש פגש את אבי לוי, אשר הראה לו את הרכב. הוא שאל את אבי לוי מה מצב הרכב "ובמיוחד לגבי מנוע גיר שלדה שאסי". אבי לוי השיב לו, כי מצב הרכב תקין וכי אין בעיה "עם הדברים האלה שחשובים לי". דוד רצה לערוך בדיקה לרכב ברחובות, אולם אבי לוי "התעקש" שילכו למכון קומפיוטסט בנס ציונה. לפיכך, הם הלכו לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט.

כאשר נשאל דוד מה הבודק אמר לו במהלך הבדיקה, השיב:

"הוא אמר לי, **אם אני זוכר**, כמו שאמרתי לך המצב תקין, מנוע, גיר, שלדה הכל בסדר. למרות שבבדיקה זה לא היה בדיוק ככה" (19.9.2012, עמ' 558 שורות 16-17; ההדגשה שלי - ש' ק').

דוד זיהה את חתימתו על דוח הבדיקה, וכאשר הוצג בפניו הדוח, והוא התבקש לומר מה הוסבר לו על הממצאים בו, השיב:

"ממה שאני זוכר, **אני לא זוכר הרבה, שכן עבר תאונה והחליפו חלקים מסוימים אבל אין פגיעה בשאסי**. אם היה אומר לי את זה לא הייתי קונה. זה מה שאני הבנתי ממנו... **אני זוכר באופן כללי** שכל התקלות וכל איפה שיש איקס במיוחד איפה שאמרתי שחשוב לי, **זה נזקים קטנים, נזילות קטנות**,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

תאונה קטנה שלא שאסי, אני לא זוכר מה אמר בדיוק מן הסתם, אבל אני זוכר שנתן לי איזה הסבר שהנזקים האלה זה כלום, זה נזקים קטנים והכל בסדר" (19.9.2012, עמ' 558, שורות 15-27; ההדגשות שלי - ש.ק).

לאחר שרוענן זכרונו מהודעתו במשטרה בתחילה טען כי איננו רואה שוני בין האמור בהודעה לבין תשובתו. לאחר שרוענן זכרונו פעם נוספת השיב:

"ש: הסברת בחקירה ממה נובעים הנזקים שהבוחן הסביר לך?

ת: מעיכות, מעיכות בפח ממה שאני רואה. ושאלתי ממה זה הוא אמר ממדרכות. שזה לא שאסי, שזה לא פגיעה שלדה

ש: תמשיך לקרוא שאלה הבאה

ת: מעיכות חניה, שלא מדובר בתאונה" (19.9.2012, עמ' 559, שורות 3-7).

עם זאת, בהמשך ציין כי ברור לו מהדברים הללו שנאמרו לו בהודעתו, כי מדובר ברכב שעבר תאונה "ברור לי שזה מתאונה. זה אין ספק, לא מחליפים דברים כאלה סתם".

דוד השיב כי הבין מה משמעות סימון "לא תקין" וכי הוא ראה זאת בדוח הבדיקה. כן הדגיש, לאחר שהופנה לכמות הליקויים בדוח, בין היתר בגיר ובמנוע, כי לא ציפה שהרכב יהיה מושלם.

דוד הסביר כי הבין שהרכב עבר תאונות, ומבחינתו לא הציב בעניין זה קו אדום, אלא רק בנוגע ל"שאסי", וכי לא זכר את התוספות בכתב היד:

"ש: זאת אומרת בשלב זה אתה מבין שתאונות כלשהן היו

ת: זה הוא אמר לי, המוכר.

ש: הסוחר?

ת: כנראה שאחרי זה, הוא לא אמר לי את זה לפני,

ש: אבל גם הבוחן אמר שהוחלפו חלקים

ת: אני לא הצבתי קו אדום בקטע של תאונה, הצבתי קו אדום בקטע של שאסי

ש: כתוב מעיכות בתחתית רצפה

ת: כן.

ש: ומתחת לזה בכתב יד כתוב קורות אורך.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: זה אני לא זוכר.

ש: עכשיו אתה רואה?

ת: כן" (19.9.2012, עמ' 563, שורות 1-12; ההדגשות שלי – ש' ק').

דוד ציין בתשובה לשאלת הסנגור, כי איננו זוכר במדויק אם דברים מסוימים נאמרו לו על ידי הבדוק או על ידי המוכר (19.9.2012, עמ' 561, שורות 12-13).

כאשר הופנה דוד לטענת הסנגור, שעל פי דוח הבדיקה אכן לא קיימת פגיעה ב"שאסי", הסביר כי לא לקח את הרכב לבדיקה נוספת, והבנתו, כי קיימת פגיעה בשלדה, נובעת רק מדברי חוקרי המשטרה:

"ש: מי אמר לך עד היום הזה שהשלדה שלך לא בסדר?"

ת: ה...

ש: משטרה

ת: כן.

ש: שום גורם מקצועי ...

ת: כי לא לקחתי" (19.9.2012, עמ' 563, שורות 23-28; ההדגשות שלי – ש' ק').

דוד הוסיף, כי נאמר לו על ידי חוקרי המשטרה כי היו במגרש "קומבינות", וכי כדאי לו לבדוק את הרכב, שכן ייתכן שהוא איננו בטיחותי ומחובר בשני חלקים. לדבריו, "הרגיש רע מאד" בשל כך, **הבין בוודאות כי זרק את כספו וחשש שהרכב מסוכן מבחינה בטיחותית** (19.9.2012, עמ' 559 שורה 20 עד עמ' 560 שורה 2).

דוד אישר כי במשא ומתן הוריד את מחיר הרכב, אולם ציין כי הוא איננו יכול לומר כי זה היה בשל תוצאות הבדיקה. כן ציין, כי לאחר הקנייה הרכב החל להעלות עשן, אם כי, כאמור, לא ערך לרכב בדיקה נוספת.

405. הנאשם התייחס בעדותו לתוספת "קורות אורך" בכתב יד, המופיעה בדוח הבדיקה, וטען כי מדובר על קורות הרצפה וכי אין מדובר על פגיעה בשלדה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

406. יחזקאל בן דוד תמך בגרסת הנאשם 3 בעניין זה והעיד שהכיתוב בכתב יד מתייחס לקורות הרצפה ולא לשלדה.

ש: לא. עכשיו תשמע. תראי לי את זה, יופי, אני רוצה להציג לך בדיקה שבוצעה, ת/ 22 ה', ת/22 ה' זה שי דוד, תראה, זו בדיקה שנעשתה, אתה יכול להסתכל.

... שים לב. ברובריקה בעמוד האחרון שלדת מרכב מרכב, אוקיי? אתה רואה? ... אתה רואה מה כתוב? לא תקין, איקס. לא תקין. גג. מעיכות. מצב פנימי משמעות שולית, שמשות חלון לא מקורי, צבע מרכב, שריטות מרכב פלוס דגמים, תיקוני מרכב משמעות נמוכה, סימני פגיעה, סימני תיקון במרכב, הוחלפו חלקי מרכב, מעיכות בתחתית רצפה,

ת: פלוס קורות,

ש: והוא הוסיף בכתב יד אתה רואה קורות אורך.

ת: כן.

ש: זאת אומרת הוא כן מנסה לומר שבמעירות יש גם בקורות אורך.

ת: אוקיי.

ש: זה ברור לך?

ת: כן.

ש: אוקיי. עכשיו אני שואל. תסכים איתי שבהחלט יכול להיות שהוא רואה, לפי הסיטואציה שאתה קורא את זה, שהוא רואה מעיכות בקורת האורך שתומכת ברצפה ולא בשלדה, נכון?

ת: אין פה שלדה. פה לפי מה שכתוב זה,

ש: בקורות אורך של הרצפה.

ת: נכון. ברצפה.

ש: עכשיו, אם, אם,

עו"ד גולדמן: מה זה קורות אורך של רצפה?

עו"ד אודיז: אם, אם יש לנו דוחות, בסדר?

עד, מר בן דוד: כן.

ש: כי יש המון דוחות שהוא מקליד הערות מתוך הבנק בשלדה, אוקיי? יש לנו הרבה דוחות. פה לא היה, אבל יש הרבה דוחות שהבוחן מקליד כאן הערות בשלדה, במרכב שלדה מה שנקרא, בסדר? כאן, כאן, ואני אתן לך דוגמה, תני לי את דנקו רגע, לא, אוקיי, אם כאן הוא מצא לנכון להוסיף את המילה קורות אורך מתחת למעיכות בתחתית רצפה, מה אתה מבין מזה? ש?

ת: שהמעירות הן ברצפה.

ש: או בקורות שמחזקות אותן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: רצפה והקורות חיזוק זה אותו דבר.

ש: אותו דבר.

ת: כן.

ש: הבנתי. וזה בפירוש מרכב.

ת: זה חלק מהמרכב" (14.11.2012, עמ' 750, שורה 6 עד עמ' 751, שורה 22; ההדגשות שלי – ש' ק').

407. דוד ליטבק התייחס בחוות דעתו נ/32 לכיתוב בכתב יד וקבע: "ככל הנראה מדובר בקורות חיזוק רצפה, שנפגעו תוך כדי הפגיעה ברצפת/תחתית הרכב. קורות אלו הן חלק מרצפת הרכב".

דיון והכרעה

408. הראייה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של דוד. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא התרשמתי כי על סמך עדות זו, הוכח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו בעניין לקוח זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

409. מעדותו של דוד עולה, כי הוא איננו זוכר היטב את הדברים שנאמרו לו על ידי הבודק. במהלך עדותו חזר פעם אחר פעם, בתשובה לשאלות רבות, כי הוא איננו זוכר היטב את הדברים, כי הוא זוכר באופן כללי בלבד וכי הוא איננו יכול לזכור במדויק את הדברים שנאמרו לו. כן ציין בהתייחסות לאמירות מסוימות מהותיות, כי איננו זוכר אם הדברים נאמרו לו על ידי הבודק או על ידי המוכר. בנסיבות אלה, לא ניתן להסתמך על דבריו בלבד בכדי לבסס הרשעה. לעניין זה יצוין, כי את דבריו במשטרה מסר כשנה ממועד הבדיקה, ואת עדותו כשש שנים לאחר מכן.

410. מכל מקום, אף אם ניתן היה להסתמך על זכרונו של דוד, מדבריו עולה, כי הוא היה מודע לליקויים המפורטים בדוח הבדיקה, ובין היתר בגיר ובמנוע, וכי על אף שבהודעתו ציין כי נאמר לו שקיימת פגיעות בפח ומנגד שהרכב לא עבר תאונה, הוא אמר מיוזמתו בחקירה ראשית ואישר בחקירתו הנגדית, כי היה מודע לכך שהרכב עבר תאונה, הן מדברי המוכר והן מדברי הבודק, וכי לא ראה בכך חשיבות, כאשר מה שהיה חשוב לו היה כי לא תהיה פגיעה בשלדה. בעניין זה אמר לו הנאשם 3 כי אין פגיעה בשלדה. מדוח הבדיקה עולה כי אין פגיעה בשלדה, ועל כן רק במקרה בו הייתי מוצאת

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לקבל את טענת המאשימה כי התוספת בכתב יד מלמדת על כך שהייתה פגיעה בשלדה, היה מקום לקבוע כי קיים פער בין דברי הנאשם 3 לבין דוח הבדיקה.

ואולם, כפי שקבעתי בפרק הכללי, בו התייחסתי בהרחבה לסוגיית הרישום בכתב יד, תוך התייחסות ספציפית לרישום "+קורות אורך" בשורת המרכב, ומהנימוקים הרבים המפורטים שם - לא הוכח כי רישום זה מהווה פגיעה בשלדה, ועל כן לא הוכח כי קיים פער בין דברי הנאשם 3 בעניין השלדה לבין הכתוב בדוח הבדיקה. אין לי אלא להפנות לאמור שם.

411. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

412. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

רונו רחמים קטורזה (ע"ת 171)

413. רונו רחמים קטורזה (להלן: "רונו") רכש רכב טיוטה מ.ר. 10-898-62 ביום 24.12.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב") וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט באותו יום.

414. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של רונו הינן עדותו של רונו, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/171 הלהלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"). כן הוגשה חוות דעת של השמאי לוי דקל שבדק את הרכב עובר לתיקונו (ת/339) והוא נחקר על חוות דעתו בבית המשפט.

415. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מנוע. מערכת קרור. מערכת דלק. מערכת הצתה. סרן קדמי ומערכת היגוי. צמיגים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מערכת פליטה = מערכת פליטה וניקה =, <=, דליפות יתר = מערכת פליטה וניקה =, <=, דליפות יתר.

קפיצים = בולמי זעזועים =, <=, רטיבות

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות גבוהה =, <=, הלחמות/חיבורים לא מקוריים.

שלדת מרכב מרכב = צבע מרכב =, <=, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =, <=, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, הוחלפו חלקי מרכב, סימון תיקון בתא מנוע +חומר, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, נזק בפנלים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים אחוריים =, בלימה לקויה =
בלם חניה/עזר =, לתקן/לכוון
העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, בלאי דיסקיות, שמן כחה,
נקישות יתר

416. רונן העיד, כי ראה את הרכב במגרש ונאמר לו עליו שם, כי "הרכב הוא יד ראשונה. מצב מנוע תקין. הכל בסדר. יש לו מכות פח קטנות, פשוט לא משהו רציני". לדבריו, שאל אם ניתן להוריד את המחיר בשל כך ואכן המחיר הורד בכמה אלפי שקלים בעקבות הפגיעות (12.9.2012, עמ' 614 שורות 4-8).

רונן העיד כי ראה את טופס הבדיקה וחתם עליו. לדבריו, הבודק הסביר לו אודות הרכב כדלקמן:

"הרכב תקין. הרכב בעל שנתון מאוד גבוה, מצב טוב, המנוע מתפקד כמו שצריך. אולי גלגלים, משהו, היה לא תקינים עם הרכב. יש את הנגיעות האלו אמרתי לך כמו של הצבע... שאין איזה תאונה של שאסי או משהו שהוא באמת לא לקנות את הרכב. וגם אני, לאחר שקניתי את הרכב אז בדקתי אותו בטויוטה כשעשיתי טיפול אמרו לי שהאוטו במצב טוב" (12.9.2012, עמ' 615, שורות 1-7; ההדגשה שלי- ש' ק').

וכן:

"ש: אוקי, אז עכשיו אתה היית אצל הבודק והרגע הסברת לנו מה הוא אמר לך, אז אתה יכול להסביר לי מה אמר לך הבודק לגבי הממצאים האלה?
ת: האמת, תראי, את מתקילה אותי במשהו שלפני 6 שנים, אני לא זוכר את זה כל כך. אני זוכר שקניתי אוטו במצב טוב שבבדיקה אמרו לי, בוא נגיד ככה, אמרו לי שהכול בסדר. באמת הכול בסדר" (12.9.2012, עמ' 615, שורות 25-29; ההדגשות שלי – ש' ק').

כאשר הוקרא לו הכתוב בדוח בעניין "שלדה מרכב שלדה", מסר כי הבין את הכתוב:

"ש: אני מבקשת לקרוא את 8, פה,

ת: שילדת מרכב משמעות גבוהה, הלחמות, חיבורים לא מקוריים.

ש: בבקשה, תמשיך.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: צבע, מרכב, תיקוני צבע מסביב, תיקוני מרכב, משמעות גבוהה. סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה. הוחלפו חלקי מרכב. סימני תיקון בתא המנוע פלוס חומר הלחמות, חיבורים לא מקוריים, נזק בפאנלים.

ש: כן. אז אני רוצה לדעת קודם כל אם אתה מבין את המשמעות של הדברים שעכשיו קראת?

ת: כן.

ש: כן, מה זה אומר?

ת: זה אומר שהדברים לא תקינים ברכב" (12.9.2012, עמ' 615, שורות 14-24; ההדגשות שלי – ש' ק').

בהמשך לשאלה מה אמר לו הבודק על הממצאים, השיב רונן תשובה, ממנה ניתן ללמוד כי מי שאמר לו את הדברים הוא המוכר, שכן בהמשך המשפט מתייחס לכך שהוריד אלפים ממחיר הרכב:

"אני הורדתי לו את המספר אלפים האלו כמו שאני הורדתי, נגמר הסיפור. מבחינתי הפרשה הזאת נגמרה. זה שעכשיו מחזירים אני, אותי לפה אני, אנני" (12.9.2012, עמ' 616, שורות 4-6; ההדגשה שלי - ש' ק').

עוד העיד רונן, כי מי שמכר לו את הרכב הוריד לו 2,000-3,000 ש"ח ממחיר המחירון, בשל הפגיעות ברכב.

רונן העיד, כי היה מרוצה מאד מהרכב עד שהגיע למשטרה, שם נאמרו לו אמירות כה קשות על הרכב, מהן הבין כי קנה רכב לא תקין "מנוכל", עד שהחליט למכור את הרכב. כן מסר, כי אם לא היו נאמרים לו דברים אלה, ייתכן שהיה מחזיק ברכב עד מועד העדות.

ואלה הדברים:

"אני, כשאני הגעתי לתת עדות בפעם הראשונה במשטרת לוד, אני הגעתי בעקבות זה שהמשטרה פנתה אלי. מבחינתי הרכב היה בסדר גמור. גם כשעשיתי לו את הבדיקה אחרי שיצאתי מהמשטרה פחדתי, אמרתי מה, קניתי אוטו מנוכל, אם משהו לא תקין. אמרו לי תשמע, הבעיה איתך היא, ניצלת, אתה לא נפגעת בבעיה הזאת. אני אחרי שבוע מכרתי את האוטו. מכרתי את האוטו לבן אדם, שמתי שלט כי לא היה לי נוה לנסוע עם האוטו הזה" (12.9.2012, עמ' 615, שורה 29 עד עמ' 616, שורה 3).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בהמשך חקירתו מסר, כי היה מודע לליקויים הכתובים בדוח הבדיקה, אולם תחושתו כי רומה וכי לא נמסר לו כל המידע שהיה אמור לקבל, מבוססת על הדברים שנמסרו לו על ידי חוקרי המשטרה:

"ש: כן, רגע, אבל בגלל זה גם אתה נכנס בחקירה למצב של התגוננות על האוטו, נכון?"

ת: נכון.

ש: כשבעצם מה שעכשיו הסברת ברוב הגינותך זה שכל הליקויים שרשומים בבדיקה היו ידועים לך, אבל חוץ מהתיאור הנוראי הזה על האוטו?

ת: נכון.

ש: וגם זה שקנה אותו באותו תסריט גם בדק, גם שמע, גם הורדת לו כמה אלפים כמו שהורידו לך, מכרת לו ולהתראות?

ת: נכון, מה שהסבירו לו. עכשיו,

ש: טוב, רגע. בעצם, אם לא החקירה יכול להיות שהייתם מחזיקים את האוטו עד עכשיו?

ת: יכול להיות, לא, יכול" (12.9.2012, עמ' 616, שורה 27 עד עמ' 617, שורה 6; ההדגשה שלי – ש' ק').

417. השמאי לוי דקל כתב בחוות דעתו (ת/339) בעניין רכב זה, כי ערך הנזק שנגרם מהתאונה הגיע בשיעורו ל- 48% משווייה של המכונית וכי נוכח היקף הנזקים אין כדאיות לתקן את הרכב. עם זאת, בחוות הדעת לא צוינה פגיעה בשלדה.

בחקירתו הנגדית, אישר השמאי כי מה שכתוב בדוח הבדיקה, משקף את התיקונים שהומלצו על ידו בחוות הדעת:

"ש: עכשיו, התיאור הזה גם סך הכול מול התיקונים שאתה הצעת הוא, הוא בעצם די מקיף אותם. כשקוראים את זה, זה, זה מקבל שכל כשרואים, כשאני אראה את התיקונים שאתה אמרת לעשות מול זה, אמרתי וואלה כל הכבוד לו, נכון?"

ת: כן" (14.11.2012, עמ' 716, שורות 24-21).

למרות שלא כתוב בחוות הדעת שהשלדה ברכב ניזוקה, טען לוי דקל בעדותו שהשלדה ניזוקה, ועמד על דברים אלה, על אף שאלותיו הרבות של הסנגור בחקירתו הנגדית. עם זאת הסכים, כי ייתכן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שהקורה הוחלפה. כן השיב כי בדוח שלו לא מצוין כי הרכב נפגע ב"תאונת שאסי", אולם ציין כי הרכב נפגע בתאונת שלדה (14.11.2012, עמ' 718).

כן אישר לוי דקל, כי לאחר תיקון הרכב ניתן לקבוע כי הרכב תקין, וכי מעולם לא ראה את הרכב לאחר התיקון.

דיון והכרעה

418. הראיה היחידה הישירה שהוגשה מטעם המאשימה להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של רונן. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי ניתן לקבוע על סמך עדותו של רונן בלבד כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

419. רונן הדגיש כי הוא איננו זוכר היטב את אופן התרחשות הבדיקה ואת הדברים שנאמרו לו, משום שמדובר באירוע שהתרחש שש שנים לפני העדות. כן עולה מדבריו, כי הוא איננו עורך את האבחנה הנדרשת בין דברי הבודק לדברי המוכר אודות הרכב, ומערב ביניהם.

בנוסף, מעדותו של רונן עולה, כי הוא קרא את דוח הבדיקה, קרא את כל הליקויים הכתובים בו, הבין את הכתוב בדוח הבדיקה והבין כי הדברים "לא תקינים" ברכב. בשל כך, הורד מחיר הרכב באלפי שקלים. רונן הדגיש כי לאחר שהורד מחיר הרכב בשל הפגיעות, מבחינתו "נגמר הסיפור". כן מסר רונן, כי היה מרוצה מהרכב ולא חש בכל בעיה בו, עד שנאמר לו על ידי חוקרי המשטרה כי קיימות בעיות קשות ברכב, דבר שגרם לו להבנה ולידיעה כי הוא רומה, וכי רכש את הרכב מנוכל. לפיכך, השיב לסגור, כי על אף שהיה מודע לכל הליקויים הכתובים בדוח הבדיקה, הוא חש מרומה משום שלא נמסר לו "התיאור הנוראי" של חוקרי המשטרה.

בנסיבות אלה, איני סבורה כי ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר, על סמך משפט אחד, שלטענת רונן נאמר לו על ידי הנאשם 3, כי הרכב לא עבר תאונת שאסי וכי "הכל בסדר" ברכב, לאחר שהעד מדגיש כי איננו זוכר היטב את הדברים ועולה כי הוא לא מבחין במידה הנדרשת בין דברי המוכר לדברי הנאשם 3 – כי הנאשם הציג מצג כוזב בעל פה שגבר על הדברים הכתובים בדוח הכתוב, להם היה העד מודע ואשר אותם הבין.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

420. אשר לחוות דעתו של לוי דקל. יצוין כי בעניין זה המאשימה אינה טוענת בסיכומיה כי הדוח הכתוב כוזב, אלא רק כי הנאשם 3 "ייפה אותו". לא מצאתי בדברי דקל כדי להביא למסקנה כי העד רומה על ידי הנאשם 3 בכתב או בעל פה. זאת, הן בשל הנימוקים הרבים שפורטו בפרק הכללי לכך שיש לדחות את טענות המאשימה בעניין אי נכונות הדוחות הכתובים, והן משום שעל אף שלדברי השמאי, בבדיקה שערך עובר לתיקון הרכב עולה שהרכב ניזוק בשלדה, עובדה אותה לא ציין בחוות הדעת, הוא אישר כי כל הליקויים שהיה צורך לתקנם היו רשומים בדוח הבדיקה, וכי ייתכן שלאחר התיקון הרכב ייראה תקין.

421. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

422. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

שי בן דוד (ע"ת 173)

423. שי בן דוד (להלן: "שי"), רכש רכב מסוג סוזוקי ג'מני (רכב שטח 4x4) מ.ר. 73-067-28 ביום 11.5.2006 (להלן בפרק זה "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 9.5.2006.

424. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של שי הינן עדותו של שי, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/173 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו רשום כי "הרכב לאחר הצפה במצבו הנוכחי" (ת/173ו'), וחוות דעתם ועדויותיהם של מומחי התביעה וההגנה שפרשטיין וליטבק.

425. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

"תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. קפיצים.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע = <, רעש אביזרי מנוע/רצועה, רטיבות = ראש מנוע = <, מעבר דחיסה למערכת קרור

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע = <, קורזיה/אבנית/סתומות ברדיאטור

מערכת פליטה = מערכת פליטה ויניקה = <, רעש יתר, דליפות יתר מערכת פליטה ויניקה = <, רעש יתר, דליפות יתר

סרן קידמי ומערכת הגוי = מיתלה אחורי = <, מעיכות תומק מייצב
!ink

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =, חלודה בשילדה
מכּלֵףִים בתחתית

שלדת מרכב מרכב = גג =, מעיכות/מעוך = צבע מרכב =, סריטות צבע
מרכב + פגמים = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, סימני תיקון במרכב,
תקוני מרכב וצבע, מעיכות/מעוך, דלת/תא מטען הוחלפה, מעיכות
בתחתית/רצפה וחלֵףִיה.

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים קדמיים =, לתקן
צלחות/דיסקים/תופים = בלם חניה/עזר =, לתקן/לכוון

צמיגים = צמיגים וגלגלים =, בלאי יתר

מערכת תאורה + מצבר = מערכת חשמל =, מ'ט פנס' חלֵףִית: הערה

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, בלאי דיסקיות, שמן כהה,
נקישות יתר, רטיבות = דיפרנציאל =, נקישות יתר, רעש מיסבים = תיבת
העברה =, רעש יתר

מחוננים = מחוננים =, נורית אזהרה לבלמים

426. שי העיד, כי הגיע למגרש טרייד אין סנטר בנס ציונה, ופגש שם את אבי לוי. אבי לוי אמר לו כי הרכב בו היה מעוניין הינו "בסדר גמור" ולא עבר תאונות. כששי שאל לאיזה מכון ניתן לקחת את הרכב לבדיקה, אבי לוי השיב כי ישנו מכון קומפיוטסט קרוב באיזור נס ציונה. השניים ערכו זיכרון דברים וכעבור כיומיים הלכו לבצע את הבדיקה אצל הנאשם 3.

כאשר נשאל שי מה אמר לו הבודק בנוגע לרכב, השיב:

"הבודק אמר שבסך הכל המצב של הרכב טוב, לא עבר שום תאונה, גם לפי מה שאני זוכר כל מיני שאלות שהיו לגבי מכות ומעיכות הוא אמר שזה סביר לרכב שנסע בשטח או משהו כזה, ושבסך הכל המצב של הרכב טוב ושווה לקנות אותו, זה זכור לי גם המשפט הזה" (6.11.2012, עמ' 556, שורות 24-27).

כאשר שי נשאל, בחקירתו הנגדית מדוע בהודעתו במשטרה לא כתוב כי הבודק אמר לו ששווה לקנות את הרכב, השיב שי כי אינו אחראי למה שכתב החוקר (עמ' 563).

כאשר הוצג בפני שי דוח הבדיקה, הוא אישר את חתימתו על גבי הדוח. לאחר שקרא את טופס הסיכום האחיד בדוח הבדיקה, המתייחס לשלדה ולמרכב העיד, כי "הכל מוכר". בתשובה לשאלה מה אמר לו הבודק לגבי הממצאים השיב: "שזה ממצאים בעלי משמעות נמוכה וזה לא בשלדת הרכב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ומניסיון עבר אני פחות או יותר יודע שזה באמת דברים לא, שלא בגללם לא קונים רכב אבל כל אחד והפרשנות שלו לגבי זה" (6.11.2012, עמ' 557 שורות 19-23).

שי ציין, כי אבי לוי לקח עמו את דוח הבדיקה.

כאשר הסנגור הציג בפניו את המספר הרב של המקומות בהם מוזכרים בדוח הבדיקה ממצאים המלמדים על כך שהרכב עבר הצפה, השיב שי כי שאל על כך את הבודק, והבודק השיב שזה מתאים לכלי רכב שנוסעים בשטח.

שי מסר גם, כי כאשר ישב עם הבודק הוא הסביר לו את הממצאים הכתובים בדוח הבדיקה "לדעתי שאלתי אותו על כל דבר, על כל סעיף לפחות שהיה בו X, וזהו. וקיבלתי הסבר מניח את הדעת" (6.11.2012, עמ' 565, שורות 9-10).

שי העיד, כי רכש את הרכב מפני שהנאשם 3 אמר לו כי הרכב בסדר ושווה לקנות אותו, והדגיש כי זכורות לו מילים אלה של הבודק.

כן ציין שי, כי מצב הרכב היה בסך הכל בסדר, אולם לרכב היו בעיות חשמל. לדבריו, לאחר שנהג ברכב הלך לחשמלאי, אשר אמר לו כי **הרכב טבע וכי מדובר ב"הרבה יותר מהצפה"**. מדבריו עולה, כי הוא היה מרוצה מהרכב ואולם מה שהכעיס אותו היתה העובדה **שלא נאמר לו שהרכב טבע:**

"אני לא אומר שהרכב לא היה טוב, בסך הכל הוא היה בסדר, שלא תבינו לא נכון שהרכב היה גרוטאה... אני אומר, הרכב בסך הכל נסע, זה לא שעכשיו הוא היה גרוטאה וכל היום הייתי במוסכים אבל היה לו בעיות חשמל **ואחרי שהבנתי שהוא טבע אז זה עיצבן אותי**" (6.11.2012, עמ' 566, שורות 14-20; ההדגשה שלי – ש' ק').

כאשר הסנגור הציג בפני שי את טענתו, כי הרכב לא עבר תאונה, עמד שי על דעתו כי העובדה שהרכב **טבע** מהווה סוג של תאונה:

ש: תאונה האוטו שלך לא עבר, אתה יודע את זה?

ת: זו פרשנות שלך מה זה תאונה ומה זה לא אני אומר **לך שאם רכב נכנס לתוך אגם וטבע בו זה סוג של תאונה**, חברת ביטוח תפענח את זה כתאונה מאה אחוז" (6.11.2012, עמ' 559, שורות 8-10).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שי העיד, כי מכר את הרכב כשנתיים לאחר מועד הרכישה משום שהיו לרכב בעיות חשמל, והוסף כי לרכב היו הרבה בעיות.

אשר לדברים שנאמרו לו במשטרה, השיב שי בחקירתו הנגדית, כי כשזומן לחקירה נאמר לו שהרכב שלו נרכש "מסוחר רכב שיש איזושהי חקירה נגדו", ואישר כי הבין שמדובר במגרש שעשה רמאויות וקומבינות (11.11.2012, עמ' 558, שורות 14-17, 23-24).

427. המומחים שפרשטיין וליטבק התייחסו לרכב זה בחוות דעתם.

428. שפרשטיין כתב בחוות דעתו, כי התבקש להתייחס לשאלה האם הפגיעות המתוארת בדוח הבדיקה מחייבות את המסקנה שהרכב עבר תאונה. לאחר עיון בדוח הבדיקה ציין, כי על פי טופס הבדיקה, התאונה היחידה שהייתה לרכב הינה החלפת דלת תא מטען, שמשמעותה נמוכה ושולית, וכי יתר המכות הינן פגיעות מסביב למרכב הרכב שהינן מכות קלות כדוגמת מכות חניה. אולם, בהתייחסות הבודק לנזקי חלודה בתחתית הרכב ציין כי אינה אופיינית לדגם הרכב הנ"ל, אלא אם הרכב נסע במים מלוחים ולאחר מכן לא נשטף, כתוצאה מכך נוצרה קורוזיה בתחתית מרכב הרכב, או לחילופין הרכב שקע ושהה במים מלוחים ולא בוצע מיידית ניקוי המלח, דבר שיגרם לקורוזיה בתחתית מרכב הרכב. בשני המצבים הנ"ל קורוזיה גורמת ל'אכילת' מרכב הרכב ואין כמעט אפשרות תיקון אלא עיכוב התפשטות הקורוזיה אבל בסופו של דבר המרכב נאכל.

בעדותו חזר שפרשטיין על האמור בחוות הדעת וציין, כי התאונה אינה המרכיב העיקרי בחוות הדעת, כי הייתה תאונה שולית בלבד, וכי מה שנגרם לרכב כתוצאה מהמים, אינו חייב להיות אירוע תאונתי. כן ציין שפרשטיין, כי מהפגיעות ברכב עולה כי הרכב "עבר, מה שנקרא, יכול להיות, עבר טבילה קצת יותר עמוקה ממה שחברת הביטוח באה ואמרה".

429. אף ליטבק התייחס לרכב זה בחוות דעתו: "על פי תיאור הממצאים בדוח הבדיקה ובהתייחס להנחיות שבנוהל משרד התחבורה נספח 2, ניתן לשייך את סוג הפגיעות במרכב לקבוצת "משמעות נמוכה". למרות שברשימת ליקויים שוליים בנוהל משרד התחבורה (נספח 2 (ג) לא נמצא חלודה בשלדה, הבודק החמיר וקבע "משמעות נמוכה" למצב השלדה. תוספת בכתב יד נועדה להבהיר לגבי מצב התחתית. ממצאי הבדיקה (מערכות, סריטות (כך במקור – ש' ק'), חלודה) מעידים על נסיעות בשטח (הרכב 4x4). בדוח מכון הבדיקה סווג המצב של מרכב הרכב לרבות התחתית כ"משמעות נמוכה".

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

התיאור של השמאי שפירשטיין בחוות דעתו שהרכב נסע במים מלוחים שגרמו ל"קורוזיה גורמת ל"אכילת" מרכב רכב" לא מתיישב עם הממצאים בדוח הבדיקה ולא אומת על ידי השמאי שלא בדק את הרכב" (נ/32, עמ' 17).

וכך אמר ליטבק בעדותו בענין זה:

"אני יכול להגיד שאני לא ראיתי את הרכב כמו שגברתי לא ראתה את הרכב, כמו ששפיר שטיין לא ראה את הרכב, לכן מה שרלוונטי לגבי מצב הרכב זה מה שראה הבוחן, שהוא היחיד שראה את הרכב ורשם את הממצאים

ש: אז כשכתבת שהתיאור של השמאי שפירשטיין בחוות הדעת שלו שהרכב נסע במים מלוחים שגרמו לקורוזיה, שגורמת לאכילת מרכב רכב, לא מתיישבת עם ממצאים בדוח הבדיקה, אתה התכוונת שהקורוזיה לא גורמת לאכילת מרכב הרכב? או שהרכב לא נסע במים מלוחים? לא הבנתי מה שאמרת שם.

ת: אני התכוונתי ש, שלשמאי יש דמיון פרוע מכיוון שהוא לא ראה את הרכב והוא יכול לקבוע איפה הרכב הזה נסע.

ש: זאת אומרת שזה לא מים מלוחים אתה מתכוון.

ת: אני מתכוון שאני לא יודע, מה שאני לא יודע אני לא כותב. הוא גם לא יודע אבל כתב.

... אני התכוונתי ש, שלשמאי יש דמיון פרוע, מכיוון שהוא לא ראה את הרכב והוא יכול לקבוע איפה הרכב הזה נסע... אני מתכוון שאני לא יודע, מה שאני לא יודע אני לא כותב. הוא גם לא יודע אבל כתב" (3.7.2013, עמ' 1354, שורה 29 עד עמ' 1355, שורה 9).

כן התייחס ליטבק בעדותו לשאלה האם חלודה תגרום בהכרח ל"איכול" הרכב והשיב על כך בשלילה.

דיון והכרעה

430. הראיה היחידה הישירה שהוגשה מטעם המאשימה להוכחת המצגים הכוזבים בעל פה המיוחסים לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של שי. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי ניתן לקבוע על סמך עדותו של שי בלבד כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

431. מעדותו של העד עולה, כי הוא קרא את דוח הבדיקה, הבין את הכתוב בו, כל הכתוב בו היה "מוכר לו", כי הדברים הוסברו לו על ידי הנאשם 3 והוא שאל את הבודק שאלות "על כל דבר, על כל סעיף לפחות שהיה בו X, וזהו" וקיבל הסבר מניח את הדעת.

432. שי טען כי הבודק אמר לו שהמכות והמעייכות סבירים לרכב שנסע בשטח "או משהו כזה", כי החלודה הגיונית לרכבי שטח, כי בסך הכל המצב של הרכב טוב וכי שווה לקנות אותו. אשר לכך שהמכות והמעייכות סבירות לרכב שנסע בשטח, קיים קושי להרשיע את הנאשם 3 על סמך אמירה שמסויגת במילים "משהו כזה", ומכל מקום המכות והמעייכות שהיו ברכב, משמעותן נמוכה על פי דוח הבדיקה, ועל כן אין פער בין הדברים לבין הכתוב בדוח הבדיקה. כן לא הוכח כי אמירת הבודק שמצב דברים כזה מתאים לרכבי שטח, איננה נכונה.

אשר לאמירה "שווה לקנות את הרכב", שלטענת שי נאמרה על ידי הנאשם 3. את האמירה הזו אמר העד לראשונה בבית המשפט, שש שנים לאחר האירוע, מבלי שאמר זאת בהודעתו במשטרה, דבר שמפחית במידה רבה מהמשקל שניתן לייחס לאמירה זו בלבד. בנוסף, אף אם אקבל כי דברים אלה נאמרו – נוכח העובדה שמדובר ברכב שהליקויים הכתובים בו הינם במשמעות נמוכה בלבד, ולא הוצגה ראיה הסותרת אמירה זו, אינני סבורה כי ניתן לבסס הרשעה מעבר לספק סביר על סמך אמירה זו בלבד שנאמרה לראשונה לאחר 6 שנים, ולאחר שהעד קרא את כל הליקויים הרשומים בדוח הבדיקה. לעניין זה יצוין עוד, כי שי הוא העד היחידי מבין כל העדים שהעידו בפניי, הטוען כי נאשם 3 המליץ על קניית הרכב, כאשר מספר עדים אחרים אך ציינו שהנאשם 3 אף הדגיש בפניהם כי ההחלטה היא שלהם והוא לא ממליץ כך או אחרת באשר לרכישת הרכב.

433. למעשה, מעיון בעדותו של שי עולה, כי טענתו המרכזית, והסיבה לכעסו הרב ולתחושתו כי רומה, הינה הטענה, עליה חזר פעם אחר פעם, בתשובה לשאלות רבות, כי על אף שהיה מודע לרטיבות ולחלודה ברכב, לא נאמר לו על ידי נאשם 3 באופן מפורש כי הרכב "טבע", עובדה שהוא היה משוכנע בנכונותה, לאחר שדברים אלה נאמרו לו על ידי חשמלאי לאחר רכישת הרכב.

בדוח הבדיקה קיימים ממצאים רבים המעידים על כך שהרכב הוצף, ועל כך שקיימים ממצאי רטיבות וחלודה ברכב. כך, נכתב כי קיימת רטיבות במנוע; במערכת קרור קיימת קורוזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור; ברובריקת שלדת מרכב שלדה נרשם כי קיימת חלודה בשלדה במשמעות נמוכה; בהמשך

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לכותרת שלדת מרכב מרכב הוסף בכתב יד "חלודה" במשמעות נמוכה; בכותרת "מערכת תאורה+מצבר" נכתב שיש מים בפנסי הזית וכן נכתב כי ישנה רטיבות בכותרת של העברת כוח.

ואולם, לא הוכח בפניי כי הרכב אכן טבע או כי הנאשם 3 היה מודע לכך. דבריו של החשמלאי עימו דיבר שי, מהווים עדות בלתי קבילה מפי השמועה, שכן נמסרו רק מפי שי. אף מדבריו של שפרשטיין בחוות דעתו ובעדותו לא עולה בוודאות כי הרכב "טבע" שכן בחוות דעתו הוא מעלה מספר אפשרויות לנזקים שנגרמו מרטיבות, ובבית המשפט הוא ציין בחוסר וודאות כי "יכול להיות" שהרכב עבר טבילה "קצת יותר עמוקה" ממה שחברת הביטוח ציינה. מעבר לכך שדבריו של שפרשטיין אינם חד משמעיים, ליטבק בחוות דעתו ציין כי "התיאור של השמאי שפרשטיין בחוות דעתו שהרכב נסע במים מלוחים שגרמו ל"קורוזיה גורמת ל"אכילת" מרכב רכב" לא מתיישב עם הממצאים בדוח הבדיקה ולא אומת על ידי השמאי שלא בדק את הרכב".

לפיכך, לא ניתן לומר כי בכך שהנאשם 3 לא אמר לשי באופן מפורש כי הרכב טבע, עובדה שאין ראיה כי היא נכונה או כי הנאשם 3 ידע עליה, הוכח כי הוא הציג מצגים כוזבים בעל פה בניגוד לדוח הכתוב, המצביע במספר מקומות על ליקויי רטיבות, אותו שי קרא והבין.

434. בנוסף, הנאשם 3 אף לא נחקר בעניין לקוח זה במשטרה, דבר שפגע במידה רבה בהגנתו.

435. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

צביה בן לולו (ע"ת 170)

436. צביה בן לולו (להלן: "צביה") רכשה רכב מזדה לנטיס מ.ר. 29-033-68 ביום 1.5.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב") וערכה בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 28.4.2006.

437. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של צביה הינן עדותה של צביה, בצירוף דוח הבדיקה שניתן בעניין הרכב (ת/170ד, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), זיכרון דברים בין חברת אורדן לבין טרייד אין סנטר, בו כתוב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/170ה), וחוות דעת ועדויות המומחים מטעם התביעה וההגנה שפרשטיין וליטבק.

438. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לא תקיין: מנוע: = בלוק מנוע = < נזילת שמן, החלף תומכים, רעש אביזרי מנוע/רצועה = מערכת תזמון = <, החלף רצועת זימון לפי הוראות יצרן = מערכת שמן =, משקעים/בוצה/לכלוך **מכסה מילוי שמן**

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע = <, קורוזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור
מערכת פליטה - = מערכת פליטה ויניקה = < לתקן צינור/דוד עמם = מערכת פליטה ויניקה = < לתקן צינור/דוד עמם.

סרו קידמי ומערכת היגוי: = מתלה קדמי = <, נקישת יתר, בדוק זווית שפיעה חיובית, לתקן/לכוון, בדוק זווית שפיעה חיובית, לתקן/לכוון = מערכת היגוי = <, נזילת שמן

שלדת מרכב שלדה: = שלדת מרכב, משמעות שולית = <, חלודה בשלדה
מתחת למצמר לחזק תושבת

שלדת מרכב מרכב: = צבע מרכב = <, תיקוני צבע מסביב, סריטות צבע מרכב + פגמים = תיקוני מרכב, משמעות נמוכה = <, סימני תיקון במרכב, תיקוני מרכב וצבע, סימני פגיעה לפני, הוחלפו חלקי מרכב, סימני תיקון סתא מנוע + חומר, פח חזית פגום/החלף, סימני מילוי ומר, מעיכות/מעודך

צמיגים: = צמיגים וגלגלים = ת בלאי יתר **אחוריים רזרים**

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית = < בלאי דיסקיות, שמן כהה, נקישת יתר, נזילת שמן, החלף תומכים = גל הנע/ציריות = < החלף גומיות מגן לציריות, מרווחי יתר = דיפרנציאל = < נזילת שמן

רישיון רכב מ-13ט.

439. צביה העידה, כי לאחר שראתה את הרכב במגרש בטרייד אין סנטר, ניגשה עם בעלה למכון קומפיוטסט על מנת לבצע את הבדיקה.

כאשר צביה נשאלה מה אמר לה הבודק, השיבה בתחילה "אני ממש לא זוכרת, זה מדובר על לפני הרבה שנים". לאחר ריענון זיכרון הוסיפה כי אמר לה "שיש דברים קטנים, לא משהו רציני".

בהמשך, לאחר שהתובעת הקריאה לה את האמור בדוח הבדיקה השיבה:

"ת: אני חתומה על הבדיקה... אבל אני לא מבינה בדברים האלה ולא התעניינתי במיוחד

ש: אז רכשת כך את הרכב?

ת: כן, רכשתי כך את הרכב" (5.2.2013, עמ' 734, שורות 11-15).

כן אמרה, כי רק רצתה לסיים עם הקנייה, כי בעלי המגרש הפעילו עליה לחץ, והדגישה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"אני את האמת אני אומרת לך, אני מבחינתי רכב זה לשים דלק ולנסוע, מעבר לזה לא מעניין אותי... אני משאירה את העניינים האלה לבעלי"
(5.2.2013, עמ' 736, שורות 28-31).

בתחילה ציינה צביה, כי היא כלל לא ישבה במשרדו של הבודק, וכי הוא רק הגיש לה את הטופס ואמר שבסך הכל מצב הרכב טוב. כן העידה שהיא לא קראה את הטופס, וכי הם רק לקחו את הטופס והלכו, מפני שהיה זה סוף היום והם לא רצו שהדואר ייסגר.

כאשר הוצגו לצביה דבריה בחקירה, שם אמרה, בניגוד לאמור לעיל, כי "הבודק הוא סיפר בדיוק מה הליקויים", טענה צביה שהיא איננה זוכרת, וכי מדובר בעניין שהיה לפני 7,8 שנים, ומאז לא חשבה עליו. עם זאת הסכימה שככל הנראה בזמן החקירה זכרה את הדברים טוב יותר (5.3.2013, עמ' 737, שורה 22 עד עמ' 738 שורה 15).

כאשר עבר איתה הסנגור על דוח הבדיקה ועל הליקויים שפורטו בו, אישרה כי לא התעניינה בכך, כי היא "פשוט" לקחה את דוח הבדיקה והלכה, וכי אף התייחסותו של בעלה לכך הייתה זהה פחות או יותר (5.2.2013, עמ' 739, שורות 1-20).

צביה העידה עוד, שחוקרי המשטרה אמרו לה, כאשר נחקרה, כי הנאשמים גנבו כלי רכב לשטחים, פרקו אותם והרכיבו אותם. כן אמרו, כי ייתכן שישנה אף בעיה בטיחותית ברכב אותו רכשה, דבר שגרם לה לחשוש (5.2.2013, עמ' 735, שורות 19-30).

צביה מסרה עוד, כי הרכב נגנב חודשיים לאחר החקירה, כי בעלה והיא שילמו על מנת לקבל אותו חזרה ולאחר מכן הוא נגנב שוב. לדבריה, בשל כך שבעלה סבר שמדובר ברכב טוב, היה מוכן אף לשלם עבורו פעם שלישית (עמ' 736).

440. בחוות דעתו, ציין שפרשטיין, כי נתבקש להתייחס לשאלה האם הפגיעות המתוארות בדוח הבדיקה מחייבות את המסקנה שהרכב עבר תאונה, ומסקנתו בעניין זה, בהסתמך על הכתוב בדוח הבדיקה, כי הרכב עבר תאונה בחזית שתוקנה, ואף חלק מחלקי המרכב הוחלפו (עמ' 7-8).

אף בעדותו הדגיש שפרשטיין, כי כל שהתבקש הוא לבדוק אם הרכב עבר תאונה, אף מבלי להתייחס לעוצמת המכה, והדגיש כי הוא לא ראה את הרכב עצמו, אלא התבסס על הכתוב בדוח הבדיקה. כן ציין כי אין לו כל טענה כי הכתוב בדוח הבדיקה איננו מדויק (17.7.11, עמ' 310 שורה 16 עד עמ' 314 שורה 8).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

441. ליטבק, מומחה ההגנה, כתב בחוות דעתו כי הסיווג הכתוב בדוח הבדיקה הוא נכון, וכי בניגוד לטענת המאשימה, לפיה על פי הנוהל קיימת חובה לסווג חלודה למשמעות גבוהה או בינונית, הרי שעל פי הנוהל רק חלודה שגרמה ל"איכול" מסוגת כמשמעות גבוהה או בינונית. במקרה דנן, לטענתו, ככל הנראה היה מדובר בחלודה שמשמעותה קוסמטית בלבד, ולמרות שברשימת ליקויים שוליים בנוהל משרד התחבורה (נספח 2 (ג)) לא נמצאה חלודה בשלדה וחופש בתושבת מצבר, הבודק החמיר וקבע "משמעות שולית" למצב השלדה, על פי שיקול דעתו (נ/32, עמ' 16, ועדותו ביום 3.7.2013, עמ' 1352 שורה 24 עד עמ' 1354 שורה 12).

דיון והכרעה

442. לאחר ששקלתי את הראיות שהוצגו בעניין רכב זה, לא מצאתי כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, מטעמים רבים.

443. צביה כלל לא רצתה להגיע לעדות והגיעה רק לאחר שהוצא נגדה צו הבאה. אף משמיעת עדותה בבית המשפט התרשמתי כי היא אינה מעוניינת להעיד וכי היא שוות נפש לכלל האירוע, כאשר היא הדגישה כי נושאים אלה מעניינים יותר את בעלה. צביה מסרה, כי היא איננה זוכרת את האירוע, ובוודאי לא את הפרטים המדויקים שנאמרו לה על ידי הבודק. היא הדגישה פעם אחר פעם, כי לא התעניינה במידה רבה במה שנאמר לה, כי לא ראתה חשיבות בדברים, וכי כל שרצתה היה לקחת את טופס הבדיקה וללכת.

כן התגלו בעדותה סתירות מהותיות, למול דבריה בהודעתה במשטרה. כך, העידה בתחילה, כי כלל לא ראתה את דוח הבדיקה, כי הבודק לא מסר לה פרטים אודות הבדיקה וכי היא ובעלה רק לקחו את הטופס והלכו. עם זאת, לאחר שהוצג לה כי בהודעתה במשטרה אמרה באופן מפורש כי הבודק מסר לה "בדיוק" את הליקויים, השיבה כי אינה זוכרת זאת, כי חלף זמן רב וככל הנראה במועד החקירה זכרה טוב יותר.

444. זאת ועוד, אף אם ניתן היה להסתמך על דבריה של צביה, דבר שהתרשמתי כאמור כי לא ניתן לעשות, לא ניתן להסיק מהם כי נמסר לה מצג כוזב כלשהו. כל שאמרה בסופו של יום היה, כי נאמר לה על ידי הנאשם 3 כי "יש דברים קטנים, לא משהו רציני". בדברים אלה, אין פער למול הדוח הכתוב, שבו צוין כי קיימים ליקויים במשמעות שולית ונמוכה בלבד. בנוסף, צביה העידה כי הם היו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- כה מרוצים מהרכב, עד שבעלה הסכים לשלם עבורו לאחר שהוא נגנב פעמיים ונדרשו לשלם כסף על מנת שישוב אליהם.
445. בעדותו של מומחה התביעה אין כדי לשנות ממסקנתו. כל שמסר שפרשטיין בחוות דעתו ובעדותו היה, כי הפגיעות ברכב נגרמו כתוצאה מתאונה, שאת עוצמתה לא יכול היה לקבוע. מכיוון שזו כלל איננה השאלה שבמחלוקת במקרה זה, שכן צביה לא טענה כי נאמר לה שהרכב לא עבר תאונה, וממילא לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על דבריה באופן ממשי, הרי שאין בדברים אלה כדי להשליך על ההכרעה במקרה זה.
446. כן יש ליתן משקל רב לכך שבעלה של צביה, שלגביו העידה צביה כי הוא זה שהתעניין יותר בנושא הרכב, ואשר היה עימה במהלך הבדיקה, לא נחקר, דבר שמהווה מחדל חקירה משמעותי, במיוחד בשל הדלות הראייתית הקיימת בעניין עבירות אלה. אף מחדל זה פועל לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3.
447. לא מצאתי לקבל את טענת התביעה כי היה על הנאשם 3 לכתוב בדוח את הממצא חלודה במשמעות גבוהה. זאת, ראשית משום, שכאמור בפרק הכללי, אין מקום כלל להידרש לטענות המופנות נגד הדוח הכתוב, למעט במקרים שנמנו בפרק הכללי, ומכל מקום, התביעה לא הציגה כל ראיה בעניין זה. יתרה מכך, מומחה ההגנה תמך בעמדת הנאשם 3 לעניין זה באומרו כי לא מדובר היה בחלודה שגרמה לאיכול, המחויבת על פי הנוהל להיות מסוגת כמשמעות גבוהה או בינונית, וכי במקרה דנן היה מדובר בחלודה קלה אשר אף לא היה צורך לרשום אותה כלל.
448. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.
449. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

יבגני שיפרין (ע"ת 159)

450. יבגני שיפרין (להלן: "יבגני") רכש רכב סוזוקי בלאנו מ.ר. 72-082-28 ביום 4.2.2007 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט ביום 2.2.2007.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

451. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של יבגני הינן עדותו של יבגני, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/159ח, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו רשום כי הרכב "לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/159ג).

452. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. צמיגים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין = מנוע = בלוק מנוע =, <, החלף תומכים = מערכת תיזמון =, <, החלף רצועת זימון לפי הוראות יצרן

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =, <, קורזיה/אבנית/סתים/ברדיאטור סרן קידמי ומערכת הגוי = מיתלה קדמי =, <, נקישות יתר

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות גבוהה =, <, סימני פגיעה מאחור, סימני פגיעה שילדה, סימני מילוי חומר, סימני פגיעה קורת רוחב אחורית

שלדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, <, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, הוחלפו חלקי מרכב, פח חזית פגום/הוחלף, תקוני מרכב וצבע, סימני תיקון בתא מטען +חומר

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים קדמיים =, <, לתקן רפידות, לתקן צלחות/דיסקים/תופים

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, <, בלאי דיסקיות, שמן כהה, החלף תומכים

453. יבגני העיד, כי רכש רכב מטרייד אין סנטר פעם שנייה. לדבריו, נאמר לו במגרש, או לפני הבדיקה או לאחריה, כי הייתה פגיעה ברכב מאחור, אולם הפגיעה לא הגיעה לגלגל ואין פגיעה באיזון גלגלים. יבגני לא זכר במדויק מתי ובנוכחות מי נאמרו לו הדברים.

לאחר שרוענן זכרונו מהודעתו במשטרה, העיד יבגני כי במגרש נאמר לו שהרכב נקי מתאונות.

יבגני העיד בחקירתו הראשית, כי הבודק במכון הבדיקה אמר לו דברים שנוסחם כמעט זהה לדברים שטען שנאמרו לו במגרש, כדלקמן:

"ת. הבוחן אמר שאכן היתה פגיעה מאחור, פגיעה מאחור במרכב הרכב, שבעצם נכון לעכשיו ברכב מרכב זה שני פסי ברזל והפגיעה היתה כך שזה לא הגיע לגלגל וכך שאין פגיעה באיזון גלגלים ואין פגיעה בטיחותית" (19.9.2012, עמ' 553, שורות 15-17).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יבגני אישר את חתימתו על דוח הבדיקה, אישר כי קרא את האמור בדוח הבדיקה והבין את הכתוב בו, אישר כי היה מודע לכך שקיימת פגיעה בשלדה, וכי היה מודע לליקויים הקיימים בדוח הבדיקה ולא "התרגש" מהם:

ת: כן. ופעם שניה ישר הלכתי לקומפיוטסט.

ש: אז ידעת מה זה הגרפים הצבעוניים?

ת: כן.

ש: כמו שאתה אמרת קודם, אתה הבנת שאתה בא לקנות אוטו בן כמה שנים, הסוּזוקי, 115 אלף קילומטר שכמו שאתה אמרת שזה אוטו שעבר משהו בחיים שלו, נכון?

ת: נכון.

ש: ואתה אומר במשטרה ש"הבדיקה הראתה שבסך הכל הרכב תקין פרט לפגיעה מאחור בשלדה", עמוד 1 שורה 25. זה אתה אמרת?

ת: נכון.

ש: איך אתה הבנת שעבר פגיעה בשלדה מאחור, מי אמר לך את זה הוא (מצביע על הנאשם)?

ת: כן.

ש: הבודק.

ת: כן.

ש: אמרת בעדותך הראשית שהבודק אמר לך שחוץ מליקויים קטנים היתה פגיעה במרכב הרכב כשבעצם הוא שני פסי ברזל, הפגיעה לא הגיעה לגלגל וכל מה שהמשכת לומר. זאת אומרת שבעצם הבודק נותן לך את כל המידע מה זה שלדה ופסי ברזל זה ממנו ההסברים?

ת: או שממנו או שידעתי בלי קשר. מה זה מרכב יכול להיות שידעתי לפני זה.

...

ש: אתה בתוך הבדיקה כבר יודע שיש ליקויים באוטו, יש תאונה מאחור עם פגיעה בשלדה ובמרכב, ואתה לא נופל מזה, זה לא קטסטרופה נכון?

ת: כל בדיקה אם תכניס רכב חדש לקומפיוטסט בכל זאת ימצאו, לא כל זה אבל אין מאה אחוז.

ש: לא נפלת מהרגליים מהמצאים האלה?

ת: לא.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: כמו שהבנתי, אתה כן ראית את האיקסים בליקויים שיש בדף האחרון?

ת: כן.

ש: באמת בפועל לא היה לאוטו נזק בטיחותי כלשהו, זו עובדה, הוא לא בורח?

ת: כן.

ש: ואתה אומר במשטרה כששאלו אותך, האם בעקבות הליקויים והתאונה שמצאת האם ביקשת שיורידו לך במחיר במגרש ותשובתך היתה "היות שדוד הסביר לי שזה לא משמעותי הסכמתי על המחיר". לא משמעותי הסברת עכשיו שמבחינתך זה אין בעיה בטיחותית?

ת: נכון.

ש: גם אשתך יושבת איתך שם ושומעת שהאוטו עבר תאונה נכון?

ת: כן.

ש: גם היא לא אמרה לא?

ת: נכון" (19.9.2012, עמ' 555, שורה 7 עד עמ' 556, שורה 10; ההדגשות שלי – ש' ק').

אף מתגובתו לדברי הסנגור, באשר לדברי החוקרים במשטרה, ניתן ללמוד כי יבגני היה מודע לליקויים ברכבו ועל כן, לדבריו, לא הושפע מדברי חוקרי המשטרה:

"ש: סיפרו לנו כאן אנשים, אפילו עכשיו לפני שבאת, שהמשטרה אמרה להם שהם מכרו מכוניות מתאונות ועשו כל מיני עניינים, אולי נבדוק את הרכב שלכם אם הוא בטוח או לא, ואנשים נבהלו. לך הסבירו משהו על הרכב שלך?

ת: הסבירו לי שהם מכרו מכוניות יחסית חדשות שהיו מתוקנות והם ירדו מהכביש וכו' וכו'

ש: ואתה במצב הזה לא בדיוק מרגיש טוב עם הרכב שלך?

ת: כן מצד אחד, מצד שני ידעתי שאני קניתי רכב יחסית ישן ולא מדובר במכוניות יקרות, לא יקרות אלא חדישות יותר ובמחיר יחסית זול, שלא רכשתי" (19.9.2012, עמ' 554, שורות 24-30; ההדגשות שלי – ש' ק').

כן העיד יבגני, כי הרכב עדיין ברשותו, כי הוא מרוצה מהרכב וכי למעט תיקונים ובלאי רגיל, לא נתקל כלל בבעיות ברכב (19.9.2012, עמ' 553, שורה 31 עד עמ' 554, שורה 3).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דיון והכרעה

454. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של יבגני. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי ניתן לקבוע על סמך עדותו של יבגני כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

455. יבגני העיד, כי הוא ראה את דוח הבדיקה, קרא אותו, הבין את הכתוב בו, הבין כי הרכב עבר תאונה, והבין כי קיימים ליקויים ברכב הכוללים בין היתר פגיעה בשלדה. כן מסר, כי הוא לא הושפע מליקויים אלה ורכש את הרכב על אף שהיה מודע להם.

הנושא שהיה משמעותי מבחינתו היה נושא בטיחות הרכב, ובעניין זה לא הוצגה כל ראיה המלמדת על כך שהרכב לא היה בטיחותי בעת שרכש אותו. עוד יש להוסיף, כי אף היום טוען יבגני כי הוא מרוצה מהרכב ולא מצא כל בעיה בו.

בנסיבות אלה, איני סבורה כי די בשלוש מילים, מתוך המשפט האחד שנטען כי הנאשם 3 אמר לו, כי הפגיעה "לא הגיעה לגלגל", כך שאין פגיעה באיזון גלגלים ואין פגיעה בטיחותית", שלגביו קיימת מחלוקת בין הצדדים אם הוא משקף את המצב במדויק, כדי לקבוע כי הנאשם 3 הציג מצג כוזב בעל פה. אין מחלוקת, כי פגיעה במשמעות גבוהה הינה מעבר לציר האופנים, ואולם אין ראיה כי קיימת פגיעה בגלגל או בעיה בטיחותית. מעבר לכך שבנסיבות המפורטות לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי הוצג מצג כוזב בהסתמך על שלוש מילים, התרשמתי כי מילים אלו הן לא המילים עליהן הסתמך יבגני בעת רכישת הרכב, וכי לא ניתן להסתמך במדויק על זכרונו בנוגע לשאלה מי אמר לו אילו דברים ובנוכחות מי.

456. כן יש ליתן משקל לכך שאשתו של יבגני שהייתה נוכחת במהלך הבדיקה ובמהלך השיחה עם הנאשם 3, לא נחקרה. בעובדה זו יש כדי להוות מחדל חקירה משמעותי הפועל לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, במיוחד נוכח התשתית הראייתית הדלה ביותר שהוצגה בעניין לקוח זה.

457. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

458. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

עידו לוי (ע"ת 125)

459. עידו לוי (להלן: "עידו") רכש רכב פורד פיאסטה מ.ר. 56-595-28 ביום 27.11.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך בדיקה במכון קומפיוטסט באותו יום.

460. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של עידו הינן עדותו של עידו, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/125ה, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה").

461. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. מערכת תאורה + מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =, <=, נזילת שמן = מערכת תיזמון =, <=, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע =, <=, קורזיה/אבנית/סתיומות
רצע אצרכת ססתומיט.

סרו קידמי ומערכת הגוי = מיתלה קדמי = <= לתקן לכוון זווית מתלה = מערכת היגוי = <= נקישת יתר

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =, <=, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית, סימני פגיעה קורת אורך ימנית, סימני פגיעה קורת אורך שמאלית

שלדת מרכב מרכב = צבע מרכב =, <=, פגום/ניזוק, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, <=, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה, הוחלפו חלקי מרכב, סימני מתיחה, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, סימני תיקון בתא מטען + חומר, מעיכות/מעוך

צמיגים = צמיגים וגלגלים =, <=, צמיגים שחוקים *אח/כ"ט + רלרפה.*

העברת כח = תיבת הילוכים ידנית =, <=, שילוב לא תקין, נזילת שמן, לתקן- מנוף/גוש/בורר = מצמד =, <=, הפרדה לקויה.

462. עידו העיד, כי ראה את הרכב במגרש של טרייד אין סנטר וניגש עם עזרא מהמגרש לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט.

לדברי עידו, אלה הדברים שנמסרו לו על ידי הבודק:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"אני לא יותר מדי מבין ברכבים אבל רציתי לדעת שאין משהו בשלדה, שם אמרו לי חוץ, כאילו אמרו לי... הבודקים שם, בוחנים היה איתנו שם משהו... כשעברנו דבר דבר כזה, אז הוא אמר לי שבגדול האוטו עובר טסט, אין לו בעיות מיוחדות, הוא יכול לנסוע, הוא מעולה, ולכל דבר הוא אמר אם זה טוב או לא טוב, בגדול גם הקטע הכי קריטי מבחינתי זה השאסי והוא אמר שזה בסדר גמור, זה שום דבר, אתה יכול לנסוע, הכל בסדר" (6.11.2012, עמ' 600, שורה 28 עד עמ' 601, שורה 9; ההדגשה שלי - ש' ק').

וכן, לאחר שהתבקש לומר איזה הסבר קיבל לגבי סעיף 8 לדוח, השיב:

"שזה לא דבר רציני, זה בסדר גמור, זה בכל רכב שיש איזה מכה קטנה זה יכול לקרות, זה לא משהו שיש לו סכנה בטיחותית, זה בסדר גמור, אפשר לנסוע עם זה בלב שלם, אין שום בעיה, האוטו במצב תקין וטוב" (6.11.2012, עמ' 601, שורות 24-29).

לאחר שהוצגו לו דבריו בהודעה, אישר עידו כי נאמר לו בפירוש כי ישנה בעיה בשלדת הרכב, אף שנאמר לו כי היא שולית וקטנה:

"ש: יופי, עכשיו, הלכת אל הקומפיוטסט, בדקת, אני מקריא לך: "לאחר בדיקת הרכב בדקנו את תוצאות הבדיקה, אני, הבוחן רכב והבחור עם הזקן הצרפתי, "זה עזרא שבחוף, ואני ממשיך: הבוחן אמר לי שיש בעיית שילדה קטנה ברכב, לשאלתי אם הבעיה בשלדה רצינית, אמר לי הבוחן שזה לא, בעיה קטנה ושולית", אמר לי הבוחן שזו בעיה קטנה ושולית, זה מה שהוא אמר לך?"

ת: כן...

המשך של המשפט בציטוט: 'וגם לשאר הליקויים ברכב הוא לא התחייב בצורה חמורה, יככה זה כתוב', לא התחייב בצורה חמורה אלא אמר שזה לא רציני ופשוט תיקונים קטנים אני רוצה לומר ולהוסיף שהבוחן במכון קומפיוטסט בעל חזות ומבטא רוסי, זה מה שאתה אמרת.

ת: אוקיי

ש: אין ויכוח על זה שאתה אמרת על זה

ת: אין ויכוח, מה שרשום רשום" (6.11.2012, עמ' 604, שורות 24-5; ההדגשות שלי - ש' ק').

עידו אישר, כי ביקש תיקונים מטרייד אין סנטר בהתאם לדוח הבדיקה, כפי שכתוב בזיכרון הדברים עם טרייד אין סנטר (ת/125ב).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דיון והכרעה

463. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של עידו. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי מדובר בעד מהימן, אשר ניתן להסתמך על עדותו לבדה, על מנת להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר בעבירות המיוחסות לו בעניין זה.

לא מצאתי את עדותו של עידו מהימנה, הן מהאופן הבלתי אמין בו השיב לשאלות שנשאל בחקירתו הנגדית, והן משום שבעדותו נמצאו שינויי גרסה בפרט המהותי ביותר, דבר המפחית במידה רבה את האפשרות להסתמך על דבריו.

בעוד שמתחילת עדותו ניתן היה ללמוד כי הנאשם 3 למעשה אמר לו שלא הייתה כל פגיעה בשלדה, הרי שמדבריו במשטרה עולה כי הנאשם 3 אמר לו במפורש כי הייתה פגיעה בשלדה, על אף שנאמר לו כי הפגיעה הייתה קטנה ושולית. כן עולה מדברי עידו במשטרה, כי הנאשם 3 פירט בפניו ליקויים נוספים, אשר לגביהם גם אמר כי אין מדובר בליקויים רציניים, ואשר אותם ביקש עידו מטרייד אין סנטר לתקן.

ואולם, אף אם הייתי מוצאת ליתן אמון בעדותו, לא מצאתי כי מעדותו ניתן ללמוד על פער משמעותי בין הדברים בעל פה שמסר לו נאשם 3, לטענתו, לבין הכתוב בדוח הבדיקה, אותו קיבל, קרא ואשר עליו חתם.

היות שהפגיעה בשלדה ובמרכב על פי הדוח הכתוב הינה במשמעות נמוכה, ונוכח העובדה כי לא ניתן להסתמך על דבריו המדויקים של עידו, אם בכלל, בשל השינוי המהותי והמגמתי בגרסתו ואופן עדותו בכלל, הרי שלא ניתן לומר כי קיים פער משמעותי בין הכתוב בדוח הבדיקה לבין דברי הנאשם 3, וזאת אף אם נקבל את גרסתו של עידו במשטרה, אותה אישר בעדותו, לאחר שהוצגה לו על ידי הסנגור.

464. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

465. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אביגדור פרנץ (ע"ת 133)

466. אביגדור פרנץ (להלן: "אביגדור") רכש רכב יונדאי מ.ר. 84-906-24 ביום 9.11.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 8.11.2006.
467. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אביגדור הינן עדותו של אביגדור, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/133 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר בו נכתב כי הרכב "לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/133ה).
468. כך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. סרן קדמי מערכת היגוי. קפיצים. מערכת תאורה + מצבר. מחוונים.

לא תקין: מנוע = מערכת תיזמון = <, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן
מערכת קרור = מערכת קרור מנוע = <, קורזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור
שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה = <, סימני פגיעה קצות שילדה

שלדת מרכב מרכב = גג = < מעיכות/מעוך = צבע מרכב = <, תיקוני צבע מסביב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה = <, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה מאחור, סימני פגיעה לפני, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, סימני תיקון בתא מטען + חומר, הוחלפו חלקי מרכב, סימני מתיחה, פח חזית פגום/הוחלף

מערכת בלמים פרוק גלגלים = בלמים אחוריים = <, לתקן/לכוון

צמיגים = צמיגים וגלגלים = <, בלאי יתר *ink ר'ט*

העברת כח = תיבת הילוכים ידנית = <, נזילת שמן = מצמד = <, בלאי יתר

הוראות כלליות – *רישיון רכב מ-13א*

469. אביגדור העיד, כי היה מעוניין לרכוש רכב עבור בתו. הוא ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר וביקש לבצע בדיקה לרכב. המוכר הלך איתו לבדיקה זו.

לדבריו, הבודק אמר לו כדלקמן:

"ת: הרכב הוא במצב תקין, הוא לא במצב חדש אבל הוא במצב תקין... והוא, הוא מוכן לנסיעה, הוא טוב, הוא מסודר, הוא בסדר.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: אוקי. כן, עכשיו, אתה יכול להתייחס לגבי מצב האם נאמר לך משהו לגבי תאונות שהרכב עבר או משהו?

ת: הרכב הוא טוב לנסיעה, הוא מוכן לנסיעה הכול בסדר" (12.9.2012, עמ' 682, שורה 29 עד עמ' 683, שורה 3; ההדגשה שלי – ש' ק').

לאחר שרוענן זיכרונו, אמר אביגדור, כי הבודק אמר לו, בנוסף לכך, שלא הייתה כל תאונה שכן ברור שאם היה יודע שהרכב לא עבר תאונה לא היה רוכש את הרכב:

"אמר שהרכב במצב סביר. זה לא רכב חדש, זה מה שאמרת קודם. אמר שלא היתה שום תאונה, בסדר. ברור... אם היה אומר לי תאונה לא הייתי קונה את האוטו" (12.9.12, עמ' 683, שורות 14-17).

כאשר הוצג לו דוח הבדיקה, זיהה אביגדור את חתימתו, אולם אמר כי לא ראה כלל את הדוח, שכן הוא נמסר לסוחר במגרש. לא עלה בידו ליתן הסבר כיצד מופיעה חתימתו על הדוח:

"ש: אוקי, בסדר. עכשיו, בוא אני רוצה להראות לך את הבדיקה עצמה. את הכתוב בה. האם אתה עברת עם,

ת: לא ראיתי את זה אפילו.

ש: אבל אתה חתום כאן?

ת: אני חתום, זה נכון, אבל אני לא ראיתי את זה. משום שבדרך כלל מי שמשלם לזה נותנים את הנושא של הבדיקה, לא לי.

ש: מה זאת אומרת, למי נתנו את הבדיקה?

ת: לבעל הרכב.

ש: לסוחר במגרש?

ת: כן.

... ש: אוקי. אז לא ראית בעצם,

ת: לא, לא הלכתי ולא בדקתי. לי היה מספיק שאמרו, שהזה, הבוחן אמר שהכול בסדר" (12.9.2012, עמ' 683, שורה 18 עד עמ' 684, שורה 4, ההדגשות שלי – ש' ק').

עם זאת, כשנאמר לו כי הוא זה ששילם עבור הבדיקה, כיון שהוא רשום בה כמזמין הבדיקה, השיב כי ייתכן כי כך הדבר: "אתה יודע מה, יכול להיות", ובהמשך לכך אף אישר ש"מאוד יכול להיות" שאת דוח הבדיקה נתן לבתו (12.9.2012, עמ' 685, שורה 23 עד עמ' 686, שורה 5).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בחקירתו הנגדית, אישר אביגדור למעשה את דברי הסנגור, כי האמור בדוח איננו סותר את דברי הבודק. בנוסף, כאשר הוקרא לו הכתוב בדוח הבדיקה, אישר כי מסרו לו דברים אלה וכי הוא לא התייחס במידה רבה לכך שקיימות מכות ברכב, דבר המלמד על כך שלא רכש את הרכב בהסתמך על כך שנאמר לו שהרכב לא עבר תאונה. כן אישר שכבר היו לו מכוניות שקיבלו מכה, כי מתקנים אותן, וזה בסדר.

ש: עכשיו, עכשיו, אתה פעמיים אמרת כאן משהו שרק שהתובעת הביאה לך את זה אז אמרת נכון, נכון. פעמיים אתה אמרת הבוחן אמר לי שהרכב במצב סביר, זה לא רכב חדש,

ת: נכון.

ש: תקין, מוכן לנסיעה.

ת: כן.

ש: כן או לא?

ת: כן.

ש: זה לא סותר את הבדיקה. זאת אומרת, האוטו בבדיקה שאני מחזיק אני יכול להראות לך שהאוטו קיבל ציון טוב מאוד.

ת: כן.

ש: הוא קיבל ציון 87, אתה רואה?

ת: כן. אז כנראה העבירו לי משהו כזה.

...

ש: ובגלל זה חתמת?

ת: כן.

... ש: יש ציונים וי ויש איקס,

ת: נו.

ש: ואז אתה חותם.

ת: כן.

ש: זה לא אומר שאם יש איקסים והאוטו עבר מכה זה לא אומר שהוא לא מוכן ותקין לנסיעה, זה לא קשור. אתה מבין מה אני אומר? זה לא כותבים פה קטסטרופה, לא כתוב פה אסון.

ת: נו, נו, נו, כן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: זאת אומרת, אתה התרשמת שעם כל החבילה הזאת מקבלת בסוף 87 זה בסדר?

ת: נכון" (12.9.2012, עמ' 684, שורה 18 עד עמ' 686, שורה 23).

דיון והכרעה

470. הראייה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של אביגדור. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי על סמך עדותו של אביגדור בלבד ניתן להרשיע את הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו בגין רכב זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

471. איני סבורה כי מדברי העד עצמו עולה מרמה של הנאשם 3 בדבריו בעל פה, בניגוד לכתוב בדוח. מעיון בעדותו של העד עולה, כי הוא למעשה אמר כי הנאשם 3 אמר לו שהרכב בסדר, איננו חדש, וכי הוא תקין ומוכן לנסיעה. כן העיד, כי הדברים הכתובים בדוח הבדיקה הם הדברים שנמסרו לו, וגם לאחר שהוקראו לו הממצאים הכתובים בדוח בבית המשפט, ציין כי כך התרשם בעצמו מהרכב ועל כן רכש אותו. אין פער בין דברים אלה לדוח הכתוב, עליו חתום העד, שכן על פי הדוח הכתוב קיימים ליקויים במשמעות נמוכה בלבד, ואף העד אישר כי אין פער בין דברים אלה לכתוב בדוח.

זאת ועוד, קיים קושי להסתמך על זכרונו של העד ועל דבריו המדויקים, בשל סתירות שהתגלו בגרסתו. כך, בתחילה הדגיש כי לא ראה את דוח הבדיקה משום שבדרך כלל מי שמשלם הוא זה שנותנים לו את דוח הבדיקה (12.9.2012, עמ' 683, שורה 18 עד עמ' 684, שורה 1), ואולם כשנאמר לו כי הוא זה ששילם עבור הבדיקה, כיון שהוא רשום בה כמזמין הבדיקה, השיב כי ייתכן כי כך הדבר: "אתה יודע מה, יכול להיות", ובהמשך לכך אף אישר ש"מאוד יכול להיות" שאת דוח הבדיקה נתן לבתו (עמ' 685, שורה 23 עד עמ' 686, שורה 5).

בנסיבות אלה, אין די בדבריו של העד, שנאמרו לאחר ריענון זיכרון, כי נמסר לו על ידי הבודק כי ככל הנראה אמר לו שהרכב עבר תאונה שכן הוא לא היה רוכש את הרכב אם היה יודע שהרכב עבר תאונה, כדי לבסס הרשעה בעבירה זו, לאחר שהעד מאשר כי הדברים הכתובים בדוח הבדיקה נמסרו לו וכי היו לו בעבר כלי רכב עם מכות שתוקנו והוא לא התרשם מכך.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- 472. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.
- 473. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

שלמה עזריאל (ע"ת 124)

- 474. שלמה עזריאל (להלן: "שלמה") רכש רכב מסוג מזדה מ.ר. 35-617-65 ביום 1.11.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 26.10.2006.
- 475. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של שלמה הינן עדותו של שלמה, בצירוף דוח הבדיקה שנחתם על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/124 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו נכתב שהרכב "לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/124). כן הוגש דוח בדיקה נוסף שהוכן על ידי מכון הדרום כחודשיים לפני ששלמה רכש את הרכב (ת/362).
- 476. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = מערכת תיזמון=>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע =>, רעש שסתומים

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =>, צינורות פגומים, קורוזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור

סרן קידמי ומערכת הגוי = מיתלה קדמי =>, לתקן/לכוון זווית מתלה = מיתלה אחורי =>, בדוק הקבלת גלגלים

קפיצים = בולמי זעזועים =>, רטיבות

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית, סימני מילוי חומר, סימני פגיעה קורת אורך ימנית

שלדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה לפני, תקוני מרכב וצבע, פח חזית פגום/החלף, מעיכות/מעוך, מעיכות בתחתית/רצפה

צמיגים = צמיגים וגלגלים =>, בלאי יתר

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =>, נקישות יתר = גל הנע/ציריות=>, החלף גומיות מגן לציריות.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

477. שלמה העיד, כי ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר. אבי לוי ציין בפניו כי הרכב חדש וכי "הוא עבר אולי, כאילו, הכל, האוטו בסדר". לדברי שלמה, אבי לוי הפנה אותו לערוך בדיקה במכון המרכב בנס ציונה, אולם הוא עמד על כך שהבדיקה תבצע במכון בו היה מעוניין לבצע. ועל כן בצעו בסופו של דבר את הבדיקה במכון קומפיוטסט (12.9.2012, עמ' 572, שורות 9-5).

לדברי שלמה אלה הדברים שנמסרו לו על ידי הבודק:

"ת: הבוחן אמר לי שהאוטו בסך הכל בסדר. הוא עבר רק מכה בכנף...לא משהו רציני. הוא אמר לי יש להחליף איזה צמיג או שתיים, משהו כזה, ולהחליף צינור מים של הרדיאטור, דברים פשוטים, לא משהו רציני, זהו.

ש: נאמר לך משהו לגבי פגיעות טכניות?

ת: כלום. הוא לא אמר לי שום דבר אחר...הוא לא הביא לי אפילו לראות ממש את הזזה. נתן לי לחתום ולא ממש ראיתי והשארתי אצלו גם את הבדיקה, אין אותה אצלי אפילו עד היום, נשארה אצלו בסך הכל.

ש: אתה ביקשת לבדוק לגבי הדברים החשובים ברכב?

ת: שאלתי אותו אפילו על הגיר... מה מצב הגיר, אז הוא אמר לי הגיר בסדר גמור. יש לו קצת ירידה קלה אבל הוא בסדר גמור. כך הוא אמר לי.

ש: ומה עוד שאלת אותו לגבי מה?

ת: שאלתי אותו מה, קיבל מכה בשאסי, אז הוא אמר לי אין שום מכות בשאסי, רק המכה היא מקדימה וכנף שמאלית" (12.9.2012, עמ' 572, שורות 30-12; ההדגשות שלי - ש' ק').

כאשר נשאל אם הבין את הכתוב בדוח הבדיקה השיב ש"לא כל כך". כן מסר שלמה, כי הוא ישב עם הבודק שסיפק לו הסברים על הבדיקה, אולם לא נתן לו את דוח הבדיקה ולא הראה לו את הכתוב בדוח (עמ' 579).

שלמה העיד עוד, כי שמע בחדשות על החקירה, ועל הטענות הנטענות נגד מגרש טרייד אין סנטר, לפיהן המגרש נסגר ונמכרו שם כלי רכב שעברו "טוטאל לוס", וכי כך נאמר לו גם על ידי השוטרים (12.9.2012, עמ' 574, שורה 26 עד עמ' 575, שורה 20).

שלמה ציין, כי הרכב עוד אצלו, כי הוא "עבר טסטים" מדי שנה והוא לא נתקל בבעיה, ועל כן הוא מתפלל על כך שישנם ליקויים משמעותיים ברכב, שבקיומם היה משוכנע רק בשל דברי השוטרים, עד כדי כך שסבר שלא ניתן לנסוע ברכב (12.9.2012, עמ' 582, שורות 26-21):

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"ש: יופי. עכשיו, קודם כל, בוא אני ארגיע אותך. איפה האוטו הזה עד היום?

ת: אצלי.

ש: הוא עובר טסט כל שנה?

ת: הוא עובר טסט. זה מה שאני לא מבין, הוא עובר טסט. אם יש בעיה,

ש: מי אמר לך, מי הכניס לך לראש שיש בעיה?

ת: מה?

ש: מי הכניס לך לראש שבאוטו שלך יש בעיה? באמת אני שואל, אני שואל כי אני חייב.

ת: מהמשרה, נו, הבנתי.

ש: מהמשרה הבנת את זה?

ת: כן" (12.9.2012, עמ' 581, שורות 12-2; ההדגשות שלי - ש' ק').

וכן:

"ש: הכול בסדר. מי הכניס לך בראש, בעצם, זה רק מהמשרה נכנס לך שהאוטו דפקט?

ת: לא הייתי יודע לפני אם לא, אם לא הייתי מוזמן לעדות או משהו כזה לא הייתי יודע,

ש: ואם לא היית שומע את הכול מסביב?

ת: כן.

ש: אוקי.

ת: לא הייתי יודע שום דבר" (12.9.2012, עמ' 581, שורה 30 עד עמ' 582, שורה 6; ההדגשות שלי - ש' ק').

שלמה מסר בחקירתו הראשית, כי נאמר לו במגרש שהרכב במצב טוב. עם זאת, הסנגור הפנה אותו להודעתו במשרה, שם ציין כי הן המוכרים במגרש והן הבודק אמרו לו, שהרכב עבר תאונה וקיבל מכה בכנף הקדמי שמאלית. בתחילה הכחיש כי אמר דברים אלה, אולם בהמשך, ולאחר שחזר מספר פעמים על כך שהוא איננו זוכר את הדברים וכי חלף זמן מאז, הודה כי ככל הנראה אכן אמר זאת וכי הדברים נכונים.

478. מדוח הבדיקה של מכון הדרום עולה, כי הדוחות דומים, למעט זה שבדוח הבדיקה של מכון הדרום נמצא שקיימת פגיעה במשמעות גבוהה ותוקן קיר האש.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דיון והכרעה

479. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של שלמה. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לטובת הנאשם 3, לא מצאתי כי עדותו של שלמה מהימנה ומוצקה דיה על מנת להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר על סמך עדות זו לבדה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

480. מעדותו של שלמה עולה, כי הוא איננו זוכר היטב, בלשון המעטה, את הדברים שנאמרו לו על ידי הבודק והמוכר במגרש וכי גם אם ניתן היה ליתן אמון בדבריו, הוא איננו מבחין בין דברים שנאמרו על ידי המוכר לבין דברים שנאמרו על ידי הבודק, ומערב ביניהם. התרשמתי, כי הוא מעיד באופן מגמתי, כאשר התגלו סתירות בעניינים מהותיים, שיורדים לשורשו של העניין, בין דבריו בעדותו לבין הדברים שמסר בהודעתו במשטרה. כאשר נשאל על כך, בתחילה אמר שטעה בהודעתו במשטרה, בהמשך ציין מספר פעמים כי איננו זוכר זאת, ולבסוף אישר שייתכן שהדברים שמסר בהודעתו במשטרה הם נכונים.

כך לדוגמא, בעוד בחקירתו הראשית אמר פעמיים בפירוש, ואף בתשובה לשאלה מפורשת אם נמסרו לו פרטים מסוימים במגרש בנוגע לרכב, השיב בבטחון שלא, וכי רק נמסר לו כי הרכב בסדר גמור:

”ש: כן. עכשיו, תאמר בבקשה לבית המשפט כשרכשת את הרכב מאבי מה אבי הסביר לך לגבי מצבו של הרכב?”

ת: הוא אמר לי שהאוטו חדש. הוא עבר איזה אולי, כאילו, הכול, האוטו בסדר. הוא לקח אותי לנסיעת מבחן והיה נראה שהכול בסדר. וזהו, מזה הלכנו אחר כך לעשות, הלכנו למכון לבדוק את האוטו.

ש: הוא מסר לך איזה שהם פרטים על מצבו של הרכב לפני הבדיקה?

ת: לא, הוא אמר שהאוטו בסדר גמור. אמר תלך למכון ותראה שהכול בסדר. זהו, זה מה שהוא אמר לי” (12.9.2012, עמ' 571, שורה 24 עד עמ' 572, שורה 3).

עם זאת, בחקירתו הנגדית, הוצג לשלמה כי בהודעתו במשטרה מסר, כי אבי לוי מסר לו עוד במגרש כי הרכב עבר תאונה וקיבל מכה בכנף הקדמי השמאלי. תשובותיו לעניין זה, ואשר מלמדות על כך שלא ניתן להסתמך עליהן, מדברות בעד עצמן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: עכשיו, התובעת שאלה אותך עכשיו מה אמרו לך במגרש ואמרת לי שהרכב, לפני הבדיקה, שאלה אותך מה זה, אמרת שהרכב עבר תאונה, אה, שהרכב במצב טוב,

ת: כן.

ש: אבל בחקירה במשטרה אמרת משהו אחר. בחקירה במשטרה אמרת ששאלתי במגרש ואמרו לי שהרכב עבר תאונה וקיבל מכה בכנף קדמי שמאלי,

ת: זה מה שאמרת,

ש: לא, לא אמרת את זה.

ת: זה מה שאמרת.

ש: לא.

ת: שאמרו לי שהוא קיבל מכה,

ש: זה במגרש לפני הבדיקה.

ת: מה?

ש: זה לפני הבדיקה, זה עוד לפני הבדיקה.

ת: לא, במשטרה אני אמרתי את זה אז.

ש: במשטרה אמרת שלפני הבדיקה כבר במגרש אמרו לך, אני אראה לך, תקרא.

ת: לא במגרש, באיך קוראים לו אמרו לי.

ש: לא, לא, לא, אמרתי שאני בוחר איפה אני רוצה, האם שאלת אותו אם הרכב עבר תאונה, אמרו לי שכן הרכב עבר תאונה. זה הוא, אבי, אמרו לי שהרכב עבר תאונה, קיבל בכנף,

ת: לא, אז אני טעיתי. אני אמרתי את זה באיך קוראים לו,

ש: לא, כי אתה אומר אחרי זה מה הבוחן אומר לך.

ת: לא, הוא אמר לי פשוט, הוא אמר לי בוא נלך למכון, למכון, תלך ותראה שהכול בסדר.

ש: טוב. אז אחר כך, אז תסתכל, אז אחרי זה בחקירה שואלים אותך האם שאלת, אחרי שאמרת שאמרו לך על התאונה,

ת: נכון.

ש: אחרי זה, אז שואלים אותך האם שאלת את הבוחן לגבי מצב הרכב? גם הבוחן אמר, זאת אומרת, לא רק אבי אלא אתה אומר גם הבוחן אמר,

ת: כן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: זאת אומרת שגם אבי אמר, אני לא מייצג את אבי פה, אני פשוט לשם הדיוק מסדר את זה.

ת: אוקי.

ש: זאת אומרת, אני מהתשובה שלך כאן, זה ברור שגם במגרש אמרו לך וגם הבוחן אמר לי. נכון?

ת: נו?

ש: כן או לא, לא נו, כן או לא? כן או לא? מה זה נו?

ת: אני לא זוכר מה אמרתי בדיוק בעדות,

...

ש: זאת אומרת שאמרו לך במגרש הרכב עבר תאונה וגם הבוחן אמר לי את זה.

ת: לא זוכר את זה, את זה אני לא זוכר.

ש: אבל אתה אומר את זה.

ת: יכול להיות, אני לא זוכר.

ש: עכשיו כשאני מציג לך, מה אתה עונה?

ת: אני אומר לך מה שאני זוכר, מה שזכור לי.

ש: כשאני מציג לך, מה אתה אומר? זה לפני 7 שנים. אני מאמין, שנייה,

ת: זה קראו לי לא לפני 7 שנים. לפני כמה שנים קראו לי? כבר עבר הרבה זמן מאז שקניתי את האוטו,

ש: זה מה שבאתי להגיד לך.

ת: עבר הרבה זמן.

ש: תקשיב. העדות הזו,

ת: כן?

ש: היא משנת 2007

ת: נו?

ש: תקשיב. היא כמה חודשים אחרי שרכשת את האוטו.

ת: אוקי.

ש: אוקי? אני מאמין שבעדות זכרת יותר טוב מהיום כי זה היה סמוך,

ת: כנראה.

ש: נכון?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: כן, כן.

ש: כן. אם אמרת בעדות שקודם במגרש אמרו לך שהייתה תאונה ואחרי זה גם הבוחן אמר אז זה כנראה נכון? מה?

ת: כנראה, יכול להיות.

ש: כן?

ת: יכול להיות, כן, יכול להיות שכן" (12.9.2012, עמ' 576, שורה 6 עד עמ' 578, שורה 10; ההדגשות שלי - ש' ק').

סתירה מהותית נוספת שעלתה בעדותו הינה העובדה כי בתחילה הדגיש כי כלל לא ראה את דוח הבדיקה (12.9.2012, עמ' 572 ועמ' 579), אולם בהמשך, כאשר נשאל אם הבין מה זה "קורת אורך", המונח המופיע בדוח הבדיקה, השיב שראה זאת ואף שאל את הבודק על כך (עמ' 573), דבר המלמד על כך שהוא ראה את דוח הבדיקה ולא הסתפק בהסבריו של נאשם 3 לגבי הדוח בלבד, כטענתו קודם לכן.

אף הסברו בעניין המחיר ששילם עבור הבדיקה, שהינו שונה ממה שנרשם בזיכרון הדברים עם טרייד אין סנטר, עליו חתם, פוגעים במהימנותו ואינם מניחים את הדעת:

"ש: נכון. עכשיו, תראה, ועוד שאלה, עוד שאלה, אוקי, אמרנו זה החתימה שלך, כן. עוד רגע אחד. רציתי לשאול אותך משהו שמפריע לי מאוד. בזיכרון דברים כתוב שהעסקה 27,000 שקל. כמה אתה שילמת על האוטו?"

ת: 48

ש: אז למה אתה חותם על 27,000?

ת: אני לא ראיתי שהוא רשם 27,000. אני חושב שהוא רשם את זה אחרי שאני חתמתי.

ש: אז זה לא יכול להיות כי את האחריות לקחת. אתה לקחת העתק של האחריות בשביל המנוע והגיר, נכון?

ת: כן, לקחתי. אני לא יודע איפה הוא. אני לא מוצא אותו" (12.9.2012, עמ' 583, שורות 10-19).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בנוסף, על אף טענתו של שלמה, כי הנאשם אמר לו שהגיר בסדר גמור, מהעובדה שבזיכרון הדברים שחתם עם טרייד אין סנטר (ת/124ד) כתוב כי קיימת אחריות לגיר למשך 6 חודשים, ניתן ללמוד כי הוא טען בפני המוכר כי קיימת בעיה בגיר.

481. זאת ועוד, מעדותו עולה כי על אף שהוא נהג ברכב והיה מרוצה ממנו, הוא קיבל כעובדה את דברי נציגי המשטרה, כי הרכב שלו אינו תקין ואף מסוכן לנסוע עימו, דבר שהתרשמתי כי השפיע על אופן עדותו.

482. אשר לדוח הבדיקה של מכון הדרום שהוגש. ראייה זו איננה רלוונטית למצגים בעל פה, אלא כראיה לאי-נכונות הדוח הכתוב. ראשית, כפי שפורט בהרחבה לעיל בפרק הכללי, קיימים נימוקים רבים לכך שאין להידרש לטענות נגד הדוח הכתוב, כאשר בסיכומי המאשימה, בהתייחסותה למקרים בהם טוענת כנגד נכונות הדוחות הכתובים, לא הפנתה לדוח בדיקה זו. מעבר לכך אציין, כי המאשימה כלל לא שאלה את הנאשם 4 שערך את הדוח, ואת הנאשם 3, על דוחות אלה וההבדלים ביניהם, ועל כן, בצירוף כל הנימוקים שבפרק הכללי, איני מוצאת כי בעצם הגשת הדוח, ובפער הקיים ביניהם, די כדי לבסס הרשעה מעבר לספק סביר על כך שהדוח הכתוב איננו נכון.

483. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

484. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

נמי יוסף (ע"ת 119)

485. יוסף נמי (להלן: "יוסף"), רכש רכב מסוג טיוטה קורולה מ.ר. 50-809-12 ביום 15.9.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 14.9.2005.

486. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של יוסף הינן עדותו של יוסף, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/119 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה").

487. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת קרור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. סרן קידמי ומערכת היגוי. קפיצים. שלדת מרכב שילדה. מערכת בלמים ללא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

פרוק גלגלים. צמיגים. מערכת תאורה +מצבר. העברת כח. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = ראש מנוע = <, נזילת שמן

שלדת מרכב מרכב = גג = <, משמעות גבוהה, סימני מילוי חומר, צבע גג לא מקורי = תקוני מרכב, משמעות נמוכה = <, סימני תיקון במרכב, תקוני מרכב וצבע, מעיכות/מעוד, מעיכות בתחתית/רצפה, נזק בפנלים = עמודים =, סימני פגיעה עמודים שמאל, סימני מילוי חומר

488. יוסף העיד, בתיאור ראשוני של האירוע, כי רכש את הרכב, וכי הרכב שירת אותו נאמנה, אולם מצא להדגיש כי דוח הבדיקה לא נמסר לו.

בחקירתו הראשית, מסר יוסף כי הבודק אמר לו כי ברכב קיימות מספר מכות קלות בפח, כי הרכב בסך הכל תקין וכי "לא היו תאונות באוטו" (12.9.2012, עמ' 629, שורה 13 עד עמ' 621, שורה 5).

כאשר הוצג לו דוח הבדיקה והוקרא לו מה כתוב בעניין שלדת מרכב מרכב, אמר כי "את זה הוא לא ציין ולא אמר", כדלקמן:

"ת: לא היה את זה. לא אמר את זה. בגלל זה,

ש: אתה ראית את הכתוב הזה?

ת: לא. זה לא הגיע אלי ליד בכלל.

ש: אתה קיבלת הסבר לגבי מה שאני עכשיו הקראתי לך?

ת: לא, לא, לא.

ש: מה זאת אומרת זה לא הגיע לך ליד? למה, תסביר רגע.

ת: הבדיקה לא הגיעה אלי. הבדיקה, כל הזמן,

ש: הבדיקה, זאת אומרת,

ת: היא לא הגיעה אלי ליד, כן.

ש: איך זה היה?

ת: הוא סיבב אותי שזה לא הגיע אלי, בקיצור, ואני עמדתי על זה שאני רוצה לראות את הבדיקה כל הזמן. רציתי לראות את הבדיקה של הרכב. היום לא היום, מסרתי לא מסרתי, כל מיני כאלה, הצליח להחליק את זה ממני.

ש: איפה טופס הבדיקה בסופו של דבר?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: לא היה אצלי. לי לא היה. לא הגיע אלי בכלל. הטופס בדיקה של הרכב לא הגיע אלי" (12.9.2012, עמ' 621, שורה 13 עד עמ' 622, שורה 18; ההדגשות שלי – ש' ק').

עם זאת, בהמשך שינה את גרסתו בעניין זה. ראשית, הוא הבהיר כי מי "שסיבב אותו עם הבדיקה" זה אבי לוי ולא הבודק (12.9.2012, עמ' 626, שורות 18-24). כן אישר שהבודק הראה לו את טופס הבדיקה והסביר לו על הטופס (עמ' 627, שורות 9-11), ולאחר שהוצגו לו דבריו בהודעתו במשטרה, אישר כי הטופס היה ברשותו ורק לאחר מכן אבי לקח אותו (12.9.2012, עמ' 629, שורה 2).

יוסף אישר עוד ששאל את הבודק מה משמעות הליקויים, והוא הסביר שזה עניין של כסף. על כן הורידו לו 2,000 ₪ במגרש (12.9.2012, עמ' 626, שורות 7-10).

כן השיב, כי הדברים הכתובים בדוח הבדיקה אלה הדברים שהיו ידועים לו על הרכב בעת שרכש אותו:

"ש: ברור. עכשיו, אני רואה בדו"ח, אני מחזיק ביד את הדו"ח, אוקי? שהוא עד היום נשאר נכון ואין בו שום בעיה, כדי שתבין, זה הדו"ח של הבדיקה. בדו"ח של הבדיקה שהוא דו"ח צבעוני, הנה הוא, יש לשופטת את המקור שלו. הוא צבעוני מאוד, ורואים כאן ירוק זה הכי טוב, צהוב זה פחות ויש צבעים, אדום זה הכי גרוע.

ת: כן.

ש: ורואים שילדה 100 אחוז, אין לה שום בעיה בשילדה.

ת: אוקי.

ש: אתה רואה?

ת: אני רואה.

ש: זה עובדה?

ת: כן.

ש: נכון?

ת: נכון, אני לא מכחיש.

ש: 100 אחוז, יופי. במרכב, מרכב זה הבודי,

ת: כן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: 71.

ת: כן.

ש: כי היה לו תיקונים.

ת: זה מה שהם אמרו לי.

ש: נכון.

ת: שיש מכות פח,

ש: נכון. זאת אומרת,

ת: אוקי.

ש: זאת אומרת שאני עכשיו מראה לך את הדברים האלה,

ת: כן.

ש: זה בדיוק מה שחשבת וידעת על האוטו מהבדיקה?

ת: כן.

ש: עכשיו, כי הבוחן אמר לך שהרכב תקין, למעט תאונות פח.

ת: כן.

ש: עכשיו, עכשיו, תאונות פח, המילה תאונות זאת אומרת עם מפגש עם אוטו אחר או שנפל עליו משהו, נכון?

ת: אוקי.

ש: כן?

ת: כן, דברים,

ש: עכשיו, ואז אתה קורא את העמוד האחרון, הזה, הוא אומר לך בוא תחתום לי כאן ואתה חותם, זה העמוד עם כל הסיכום.

ת: כן.

ש: זה הסיכום?

ת: כן" (12.9.2012, עמ' 624, שורה 25, עד עמ' 625, שורה 32; ההדגשות שלי – ש' ק').

עוד העיד יוסף, כי היה מרוצה מהעסקה ומהרכב (12.9.2012, עמ' 623, שורות 7-13), כי הרכב שירת אותו בצורה טובה עד שלוש שנים בערך עובר לעדות, כי לא הייתה עימו שום בעיה (עמ' 418

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

626, שורות 1-6), וכי הוא לקח את הרכב למוסך מורשה שמעולם לא אמר שיש איתו בעיה (עמ' 627, שורות 4-8).

עוד העיד, כי נאמר לו במשטרה כי קיימת בעיה ברכב והוא הסביר להם שהרכב תקין:

"ת: לא, הם באו בקטע שמשוהו לא בסדר באוטו.

ש: זהו.

ת: משוהו לא בסדר באוטו.... ואני בעצם, אני בעצם,

ש: מסביר שהכול בסדר.

ת: מסביר שהכול בסדר.

ש: אוקי. זאת אומרת שאתה עומד שם במצב של אי נעימות, אוטו שאתה שילמת כסף, האוטו בסדר, ואומרים לך תשמע, משוהו פה לא בסדר. נכון?

ת: כן" (12.9.2012, עמ' 624, שורות 5-14).

דיון והכרעה

489. הראיה הישירה היחידה שהוצעה מטעם המאשימה, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3 בעניין לקוח זה, הינה עדותו של יוסף. מעבר לסייגים הרבים הכלליים ומחדלי החקירה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, אף בעניינו של יוסף לא התרשמתי, כי ניתן להסתמך על עדותו בלבד, על מנת להרשיע את הנאשם 3, מעבר לספק סביר, בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

490. התרשמתי, כי עדותו של יוסף אינה מהימנה וכי הוא איננו זוכר את הדברים היטב. יוסף הבהיר בעדותו מספר פעמים כי הוא איננו זוכר את דברי הבודק, כאשר לעניין זה יש ליתן משקל לכך שיוסף מסר את דבריו בהודעתו במשטרה קרוב לשנתיים לאחר מועד הבדיקה, ואת עדותו כשבע שנים לאחר הבדיקה, דבר המעלה קושי להסתמך על זכרונו בנוגע לדברים המזויקים שנמסרו לו על ידי הנאשם 3, להבדיל מאבי לוי.

בעדותו של יוסף נמצאו סתירות ואי דיוקים רבים שאינם מאפשרים מתן אמון בגרסתו. כך, בחקירתו הראשית, טען בנחרצות כי דוח הבדיקה לא הגיע אליו מעולם, על אף שהוא ביקש לקבל את הדוח, כי לא הוסבר לו אודות הכתוב בדוח הבדיקה, ובתשובה לשאלה בנוגע להתנהלות הבודק, הוא השיב כי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הוא "סובב" אותו על מנת שדוח הבדיקה לא יגיע אליו, בהדגישו: "לא היה אצלי. לי לא היה. לא הגיע אליי בכלל. הטופס בדיקה של הרכב לא הגיע אליי" (12.9.2012, עמ' 622, שורות 17-18).

עם זאת, בהמשך שינה את גרסתו לחלוטין, כאשר מסר כי הוסבר לו אודות הדוח ומה שהיה כתוב היה ידוע לו. לאחר שהוצגו לו דבריו במשטרה הודה, כי דוח הבדיקה היה ברשותו במכון הבדיקה ורק לאחר מכן נלקח ממנו על ידי אבי לוי מהמגרש, וכי מי ש"סובב" אותו על מנת שהדוח לא יגיע אליו היה אבי לוי, ולא הבודק. כן עולה מדבריו, כי על אף שטען כי הנאשם 3 אמר לו שהרכב לא עבר תאונות, הוא היה מודע לכך שהרכב קיבל מכות ולמעשה עבר תאונות, הן מדברי הנאשם והן מעיון בדוח הבדיקה.

כן הודה, כי הבודק הסביר לו כי קיימים ליקויים המפחיתים את ערך הרכב, ועל כן הפחיתו ממחיר הרכב.

זאת ועוד, מעדותו עולה כי חוקרי המשטרה אמרו לו כי קיימות בעיות עם הרכב שלו, עד כי חש שהוא צריך לשכנע אותם כי הרכב שלו תקין, דבר שהשפיע על עדותו.

491. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

492. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

דבורה בן עדי דהן (ע"ת 74)

493. דבורה בן עדי דהן (להלן: "דבורה"), רכשה רכב יונדאי אקסנט מס' 50-135-65 ביום 26.2.2007 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערכה את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 21.2.2007.

494. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של דבורה הינן עדותה של דבורה, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/74ד, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר בו כתוב שהרכב "לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/74ה).

495. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת הצתה. מערכת פליטה. סרן קידמי ומערכת הגוי. קפיצים.
מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים. צמיגים. מערכת תאורה + מצבר.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לא תקיין: מנוע = בלוק מנוע =>, נזילת שמן = מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן = ראש מנוע =>, משקעים/בוצה/לכלוך במערכת

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =>, קורוזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור
מערכת דלק = מערכת דלק והצתה =>, לתיאום, בדוק/תקן מיחשוב הזרקה/חישנים/מחברים

שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני פגיעה לפני, סימני פגיעה קורת רוחב קדמית, סימני פגיעה קצות שילדה

שלדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני תיקון במרכב, סימני פגיעה לפני, תקוני מרכב וצבע, מעיכות/מעוך/שריטות בצבע + פגמים, מעיכות בתחתית/רצפה

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =>, בלאי דיסקיות, שמן כחה, נקישת יתר, נזילת שמן

מחוננים = מד אוץ =>, לא תקיין = מד מרחק =>, לא תקיין = מחוננים =>, לתקן נורית אזהרה

הערות כלליות – סומן ב V ליד הוסף בכתב יד **חסר II דל'ר'ה**

496. דבורה העידה, כי רכב זה היה הרכב הראשון אותו קנתה. במגרש טרייד אין סנטר אמר לה אבי לוי כי הרכב "טוב, בסדר", והם הלכו ביחד לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט, שנמצא בקרבת מקום למגרש.

ואלה הדברים שלטענתה מסר לה הבודק, לאחר שישב עימה זמן רב:

"ת: הוא אמר שהכל בסדר. עכשיו, ישבתי איתו די הרבה זמן כי אני לא מבינה בזה כלום אז יותר שאלתי,

ש: כן, מה שאלת ומה קיבלת תשובות

ת: דבר היחיד שאני זוכרת ששאלתי זה אם הכל תקין, אם בטיחותית, אם אין פגיעה בשאסי שזה הדבר היחיד שאמרו לי מראש לשאול... ואמרו לי שהכל תקין" (12.9.2012, עמ' 660, שורות 24-32, ההדגשה שלי – ש' ק).

בהמשך לשאלה נוספת של ב"כ המאשימה מה הוסבר לה, השיבה "הוא אמר לי שהכל תקין. אני לא זוכרת את כל הדברים. הוא אמר לי הכל בסדר וזהו" (12.9.2012, עמ' 661, שורות 11-12).

כאשר הוצג לה דוח הבדיקה, זיהתה את הדוח ואת חתימתה על פני הדוח. עם זאת טענה, כי לא ראתה את העמוד בו מופיעים "איקסים", המלמדים על כך שחלקים רבים ברכב אינם תקינים:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"ש: ואם אנחנו מסתכלים על דוח הבדיקה, אנחנו מסתכלים למשל על שלדת מרכב שלדה ועוד שלדת מרכב ויש פה ממצאים שהוא כתב הבודק, האם קיבלת הסבר לגבי הממצאים האלה?"

ת: לא, תקשיבי, אם אני הייתי רואה, זאת אומרת, אני לא מבינה בכיתוב אבל אני מבינה שיש פה טור תקין וטור לא תקין... אם הייתי רואה את כל האינסופים האלה אין מצב שהייתי לוקחת את האוטו, כאילו, הייתי אומרת לו בסדר, ניקח רכב אחר לבדיקה. אני, זאת אומרת בוודאות יודעת שמה שאני ראייתי בטופס לא היה שום דבר שהיה כתוב לא תקין" (12.9.2012, עמ' 661, שורות 13-21; ההדגשות שלי – ש' ק').

כאשר נשאלה דבורה כיצד מופיעה חתימתה על גבי הדף, אותו היא טוענת בנחרצות שלא ראתה, לא היה בידיה ליתן הסבר: "אין לי מושג, זאת אומרת, אני לא יודעת להסביר את זה... אני יודעת שזו החתימה שלי, זה בוודאות, אבל" (12.9.2012, עמ' 661, שורות 23-25).

וכן:

"ש: לא, את יושבת מולו לאט לאט, ואת אומרת לו מה זה, איפה השאסי, מה את מראה לו?"

ת: מה הוא מראה לי?"

ש: מה הוא מראה לך.

ת: הוא הראה לי תקין.

ש: הוא הראה לך דו"ח אחר ששם הכול תקין, לא את זה?"

ת: לדעתי זה לא את זה למרות שיש לי פה את החתימה שלי ולכן אני כבר לא יודעת לענות לך.

ש: תשמעי,

ת: כי אם אני יושבת איתו וממול הוא מסביר לי דבר דבר ואומר לי זה תקין ואני שואלת אותו והוא אמר לי גם זה תקין,

ש: כן, גם זה תקין גם עכשיו. סליחה, המינוחים שלך לא נכונים. זה מאוד תקין.

ת: אני לא יודעת,

ש: זה תקין מאוד, גם עכשיו זה תקין.

ת: אם אתה הולך לבוחן הוא יגיד לך שזה נראה,

ש: שזה תקין,

ת: אז,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: זה תיקון שמתוקן ומתקנים.

ת: יכול להיות שזה הטופס שהוא הראה לי, אני לא יודעת להגיד לך"
(12.9.2012, עמ' 675, שורה 21 עד עמ' 676, שורה 7; ההדגשות שלי – ש'
ק').

דבורה אישרה, כי ישבה עם הבודק זמן רב, כאשר הבודק עבר איתה על הכל, "פריט, פריט", אולם לדבריה, על אף שהיא מבינה עברית, לא הבינה את הכתוב בדוח והאמינה לכל דברי הבודק (12.9.2012, עמ' 662, שורות 14 ועמ' 667, שורות 19-17).

עוד העידה דבורה, כי לא קיבלה את דוח הבדיקה לידה כלל, שכן אבי לוי עמד לידה ולקח את הדוח לאחר שביקש ממנה (עמ' 667, שורות 32-22).

עם זאת בחקירתה הנגדית, לאחר שהוצגו לה דברים שמסרה בהודעתה במשטרה, אישרה דבורה שקיבלה העתק מדוח הבדיקה:

"ש: אני שילמתי על הבדיקה ולקחתי העתק. זה את אומרת בשורה 11 בעדות שלך.

ת: אוקי.

ש: אני שילמתי על הבדיקה ולקחתי העתק. לא שיקרת?

ת: אני מניחה שלא" (12.9.2012, עמ' 670, שורות 15-12).

בעוד בחקירתה הראשית ציינה דבורה כי אבי לוי אמר לה במגרש רק כי הרכב "טוב, בסדר", וכי הנאשם 3 אמר לה כי הכל תקין ברכב, אישרה דבורה בחקירתה הנגדית, כי בהודעתה במשטרה מסרה, כי כבר במגרש אבי לוי אמר לה שהרכב קיבל מכה שתוקנה, וכי הנאשם 3 אמר לה שהאוטו עבר תאונה מקדימה וזה לא הגיע לשאסי (12.9.2012, עמ' 669, שורות 31-11).

דבורה אישרה בחקירתה הנגדית שעדותה היום שונה מדבריה במשטרה וכי חלה החמרה בעדות לעומת ההודעה במשטרה:

"ש: היום את מספרת את הסיפור קצת יותר קשה.

ת: אז אני אגיד לך, אני אגיד לך את ההבדל הקטן? כשאני הלכתי לעדות הם התקשרו אלי ואמרו לי תבואי לשם, קודם כל נבהלתי כי לא הבנתי מה קורה. אבל אחרי זה אני חזרתי לקומפיוטסט, יש שם בחור דתי שהעלה את הרכב ואמר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לי מה הבעיה עם האוטו, זה הדבר היחיד שהחמיר. מה שכל אחד אחר יגיד כל אחד והאוטו שהוא קנה וזה לא, בכלל לא צריך להיות קשור אלי" (12.9.2012, עמ' 664, שורות 25-21).

כן אישרה דבורה בחקירתה הנגדית, כי אמרה לאבי לוי שיש לה רק סכום מסוים להוסיף להחלפה, שידעה שהייתה מכה מקדימה ויש ליקויים, אבל לכל ליקוי יש מחיר (12.9.2012, עמ' 678, שורות 25-27). עוד ציינה, כי ידעה שהרכב הוא זול.

דבורה העידה עוד, כי כאשר הגיעה לתחנת המשטרה, נאמר לה שישנה בעיה עם הרכב שקנתה במגרש, וכי נערכת חקירה בנוגע לכך שישנם כלי רכב רבים שהורדו מהכביש, וחלקם עדיין בבדיקה. היא מסרה, כי עובדה זו הפחידה אותה ואף יותר מכך:

ש: זאת אומרת, גם האוטו שלך הוא בבדיקה, עוד לא יודעים מה מצבו, וזה מפחיד אותך?

ת: נכון...

ש: עכשיו, את גם באותו מעמד אומרת לעצמך באופן טבעי אוי ואבוי, אכלתי אותה, הלך הכסף, קניתי אוטו דפוק, נכון?

ת: יותר מזה.

ש: יותר מזה.

ת: כי זה הרגליים שלי" (12.9.2012, עמ' 666, שורות 19-10).

כן מסרה דבורה, כי הרכב בחזקתה עד היום, וכי הוא "עובר טסט" כל שנה. עם זאת ציינה, כי הוא "מגמגם מעט".

דיון והכרעה

497. אף בעניין לקוחה זו הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 3, היא עדותה של דבורה. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, מצאתי כי עדותה של דבורה אינה מהימנה ומוצקה דיה על מנת להרשיע את הנאשם 3 מעבר לספק סביר על סמך עדותה בלבד, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

498. התרשמתי, כי דבורה איננה זוכרת במדויק את אשר נאמר לה על ידי הנאשם 3, כפי שהדגישה מספר פעמים במהלך עדותה. העובדה כי איננה זוכרת את מרבית הדברים מתחזקת נוכח העובדה כי ציינה שהיא זוכרת משפטים בודדים שאמר לה הנאשם 3, על אף שלדבריה הוא ישב עימה זמן רב על דוח הבדיקה, הסביר לה אודות הממצאים והשיב לשאלותיה.

כן עולה מעדותה, כי היא אינה זוכרת אם ראתה את דוח הבדיקה. בתחילה העידה, כי כלל לא ראתה את העמוד האחרון בדוח המקורי, בו מופיעה חתימתה, אלא ראתה דוח אחר, שכן לא ייתכן כי הייתה רוכשת את הרכב אם הייתה רואה זאת, ולא עלה בידה ליתן הסבר כיצד חתימתה מופיעה על עמוד זה. קיים קושי לקבל טענה זו כשלעצמה, ואולם מעבר לכך, בהמשך חזרה בה דבורה מטענה זו וציינה כי ייתכן שהנאשם 3 כן הראה לה את הטופס הזה, אולם היא איננה יכולה לאשר או לשלול זאת שכן היא אינה זוכרת (12.9.2012, עמ' 676, שורות 7-9).

זאת ועוד, עדותה הייתה שונה ומגמתית יותר מדבריה במשטרה, ובכך היא הודתה בעדותה. כך, על אף שבעדותה הדגישה כי דוח הבדיקה לא ניתן לה כלל, עלה כי בחקירתה במשטרה מסרה שקיבלה לידה העתק. כמפורט לעיל, לא עלה בידה ליתן הסבר מניח את הדעת לפער זה (12.9.2012, עמ' 670, שורות 12-15).

סתירה מהותית ומגמתית נוספת שהתגלתה בעדותה של דבורה, נוגעת לכך שבחקירתה הראשית ציינה, כי אבי לוי אמר לה במגרש רק כי הרכב טוב, בסדר, וכי הנאשם 3 אמר לה כי הכל תקין ברכב, ואילו בחקירתה הנגדית אישרה, כי בהודעתה במשטרה מסרה כי כבר במגרש אבי לוי אמר לה שהרכב קיבל מכה שתוקנה, וכי הנאשם 3 אמר לה שהאוטו עבר תאונה מקדימה וזה לא הגיע לשאסי (עמ' 669, שורות 11-31).

בנוסף, עולה מעדותה של דבורה, כי היא הייתה מודעת לליקויים הקיימים ברכב ועל כך שוחחה עם אבי לוי.

כן התרשמתי, כי עדותה של דבורה הושפעה מהדברים שנמסרו לה על ידי חוקרי המשטרה, אשר עוררו את פחדה כי הרכב שרכשה איננו בטיחותי, על אף שמסרה בעדותה כי נמצא הרכב ברשותה עד למועד מתן העדות.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

499. בנוסף, אף בעניינה של דבורה לא נחקר הנאשם 3 במשטרה, דבר שיש בו כדי לפגוע בהגנתו במידה רבה.

500. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

ישראל נחמן (ע"ת 30)

501. ישראל נחמן (להלן: "ישראל") רכש רכב מסוג מזדה לאנטיס מ.ר. 14.7.2006 36-187-28 ביום 13.7.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 13.7.2006.

502. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של ישראל הינן עדותו של ישראל, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/30 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר בו כתוב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/30). כן קיים דוח בדיקה נוסף של הרכב, אשר נבדק שלושה ימים קודם לכן במכון הדרום (נ/12).

503. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת הצתה. מערכת פליטה. שלדת מרכב שילדה. צמיגים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =, <=, הספק נמוך = מערכת תיזמון =, <=, החלף רצועו זימון לפי הוראות יצרן

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע =, <=, קורזיה/אבנית/סתים/ברדיאטור, לנקות ולבדיקה חוזרת

מערכת דלק = מערכת דלק והצתה =, <=, לתיאום

סרן קידמי ומערכת הגוי = מיתלה קדמי =, <=, נקישות יתר

קפיצים = בולמי זעזועים =, <=, בלאי יתר, החלף תומכים

שלדת מרכב מרכב = גג =, <=, סימני מילוי חומר = צבע מרכב =, <=, צבע כללי לא מקורי = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, <=, סימני תיקון במרכב, הוחלפו חלקי מרכב, פח חזית פגום/הוחלף, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, סימני מילוי חומר/זיפות לא מקורי בתחתית הרכב, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, מעיכות בתחתית/רצפה, נזק בפנלים + קורות אלרק

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = מסומן ביקורת ABS דולף

העברת כח = תיבת הילוכים אוטומטית =, <=, בלאי דיסקיות, שמן כהה, נקישות יתר = דיפרנציאל =, <=, בית דיפרנציאל סדוק/שבור

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

504. ישראל העיד, כי ראה את הרכב במגרש, והלך עם יורם ריחני לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט.

וכך השיב, כאשר נשאל מה אמר לו הבודק לאחר הבדיקה:

"הוא יושב, מסתכל לי בעיניים ומשקר לי במצח נחושה, הוא יודע על מה אני מדבר, אוקי? הוא אומר לי יש לך, לא, זה בעיות קטנות, זה מחזיר שמן, וחוזר מזה אני לא רואה שום בעיה. אתה צריך להוסיף תוסף דלק כי במקום 120 כוח סוס יש לך רק 107, את זה אני לא אשכח. ושאלתי אותו, שאלתי אותו אין שום דבר? שאסי, הכל נקי? הוא אומר לי הכל בסדר, הכל עם האוטו בסדר, הכל בסדר" (12.9.2012, עמ' 630, שורות 28-23; ההדגשות שלי - ש' ק').

כאשר הוצג לו דוח הבדיקה, אישר את חתימתו על גבי הדוח, אישר כי ראה את דוח הבדיקה, אולם טען כי הדוח "פוברק", וטען כי מה שנרשם בכתב יד "לא היה ולא נברא" (12.9.2012, עמ' 631, שורות 15-12).

בחקירתו הנגדית הודה, לאחר שאלות לא מעטות, ובין היתר בעקבות דברים שמסר בהודעתו ואשר הוצגו לו, כי ראה את דוח הבדיקה ואת הגרפים, וכי נאמר לו שהיו פגיעות ברכב וכי מכסה המנוע הוחלף:

"ש: הנה הטופס שאתה חותם עליו, באיקסים, אתה שואל אותו מה זה האיקס במרכב? אני שואל שאלה, שילדה 100 אחוז, אין בה בעיה. מרכב, אתה שואל אותו מה זה, מה לא בסדר? קת, תחזיק את זה ביד, תגיד לי.
ת: אתה שואל אותי עכשיו שאלה מלפני 8 שנים.

... אתה שואל אותי שאלה מלפני 8 שנים מה הוא אמר לך ומה זה, מה אני אגיד לך, אני יכול להגיד לך מה אני זוכר בכמה מילים מה הוא אמר במפורש, ועוד פעם אני חוזר על זה, זה מחזירי שמן, שהמנוע הוא לא 120, אם זה 120 כוח סוס אז הוא לא 120 כוח סוס אלא 106 או 107 כוח סוס בגלל יש לו ירידת זה, תשים תוסף שמן זה יסתדר לך במהלך. לפי זה ככה אני רואה שהאוטו בסדר גמור, אין שום בעיה איתו. לגבי הנושא של המרכב, לגבי הצבע אם היה בפח וכל זה, זה ידעתי, ידעתי ב 100 אחוז שיש, כן, יש נגיעות, יש נגיעות פח,
ש: אבל אתה לא ידעת רק על הנגיעות, סליחה.

... תאמר לי, בבקשה. אתה לא ידעת שיש נגיעות, למשל אתה כבר בחקירה אמרת שעוד במגרש ידעת שמכסה מנוע החליפו, נכון?

ת: נכון.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: יופי.

ת: אז אני, זה מה שאני אומר גם עכשיו.

ש: מכסה מנוע, מכסה מנוע,

ת: נו?

ש: זה לא מחליפים סתם כי ציפור עשתה על זה משהו, נכון? זה בא ממפגש כל שהוא,

ת: אוקי.

ש: כן?

ת: נכון.

... ש: אתה עכשיו, עומד כאן ואתה איש רציני, ... מה זה אני זוכר רק שהוא אמר לי, הוא לא חבר שלך הבודק, נכון?

ת: הוא לא חבר שלי. נכון.

ש: יופי, והוא נותן לך דו"ח מאוד ברור באותיות ענקיות ויש לך אחריות כשאתה חותם על זה.

ת: אוקי.

ש: יש לך גם איזה אחריות, נכון?

ת: אוקי. אז בוא,

ש: עכשיו אתה עומד כאן ואומר תשמע, אני רק זוכר, מצד אחד אתה אומר אני לא זוכר מה היה לפני 8 שנים, מצד שני אתה מתעקש שהוא רק אמר לי מחזירי שמן, מחזירי, איך זה יכול להיות, תסתכל על, תקשיב לשאלה שלי.

ת: כן, כן,

ש: ... איך כל מה שאמרתי, איך כל מה שאמרתי מתנקז ללפטור את עצמך מהדברים שגם ידעת עוד מהמגרש וגם באת לבדיקה וראית. עכשיו תענה מה שאתה רוצה.

ת: מה שידעתי, עוד פעם אני חוזר ואומר, ... מה שידעתי לגבי המכסה מנוע או לגבי נגיעות צבע וכל זה ידעתי. אנחנו לא באנו פה, אני, עוד פעם אני אומר ואני חוזר,

ש: רק לא ידעת שהאוטו מורכב?

ת: האוטו, האוטו מחובר, הלחמות" (12.9.2012, עמ' 645 שורה 4, עד עמ' 647 שורה 6; ההדגשות שלי - ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אף בחקירתו הראשית קודם לכן הבהיר כי טענתו כלפי הבודק הינה, כי לא נאמר לו במפורש כי הרכב מחובר:

"ת: לגבי זה שחיברו את האוטו וכל זה, שום דבר לא נאמר, ואני אומר בפה מלא שום דבר לא נאמר לגבי העניין הזה" (12.9.2012, עמ' 632, שורות 20-21).

עוד העיד ישראל, כי מיד לאחר הבדיקה לקח לו יורם את דוח הבדיקה, אמר לו כי הוא איננו זקוק לדוח וכי הרכב בסדר (12.9.2012, עמ' 633 שורות 7-1).

לדברי ישראל, לאחר שרכש את הרכב, נאמר לו על ידי בודק נוסף, שהרכיבו את הרכב, והוא אף ראה זאת בעיניו. לשאלת הסנגור השיב שאין ברשותו חוות דעת או אישור לדברים שנמסרו לו, שכן הוא לא רצה לשלם כסף עבור בדיקה נוספת כשיש לו חבר שעובד בזה (12.9.2012, עמ' 636, שורות 24-25).

ישראל העיד, כי חוקרי המשטרה "**עשו לו שחור בעיניים**" ואמרו לו דברים קשים מאד אודות הרכב:

"ת: אומרים לי תקשיב, האוטו שלך מפורק, אתה, עשו לי שחור בעיניים בקיצר... הגעתי לשם, ישבנו, הראו לי בדיוק את הכול,

ש: מה הראו לך, מה, מה הראו לך?

ת: קודם כל, קודם כל לגבי כמה שילמת על האוטו, ומה היה, ואיך היה, והכול טוב ויפה. וזהו, רשמו מה שרשמו ושיחררו אותי.

...

ש: מה הראו לך? מה אמרו לך, קנית אוטו חתוך?

ת: כן.

ש: וקנית אוטו מסוכן, לא בטיחותי?

ת: קח בחשבון, כן, קח בחשבון שאנחנו נהיה איתך בקשר, יכול להיות, במילים האלה, אני עוד פעם אומר, יכול להיות שאנחנו נשבית לך את האוטו" (12.9.2012, עמ' 633, שורה 32 עד עמ' 634, שורה 16).

ישראל העיד עוד, כי הוא מאמין לדברי השוטרים כי הרכב מולחם, ולא היה מוכן לקבל כל אפשרות אחרת, אף כאשר הציג לו הסנגור דוח בדיקה נוסף שממנו לא עולה כי הרכב מולחם:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: ואני מציג לך את הבדיקה שלו. גם בבדיקה במכון הדרום האוטו לא מורכב ולא מולחם. מה אתה אומר?

ת: קודם כל אני לא מכיר את זה, זה יכול להיות שאולי זה לפני זה.

ש: אני מכיר לך עכשיו.

ת: אוקי.

ש: אני אומר לך. אוקי? האם אתה מוכן לקבל את האפשרות שהאוטו שלך לא מולחם או שאתה לא מוכן לקבל אותו? מה? זה מוגש, גברתי? ... אתה מוכן לקבל את האפשרות שהוא לא אוטו מולחם?

ת: לא, לא מוכן לקבל את זה.

ש: לא מוכן?

ת: לא.

ש: למרות שאני מראה לך עוד,

ת: למרות ואני בטוח ב-100 אחוז שהאוטו כן" (12.9.2012, עמ' 639, שורות 14-30).

505. מדוח הבדיקה של מכון הדרום עולה, כי מחד רשומים ליקויים רבים של מכון קומפיוטסט שלא נרשמו בדוח זה, ומאידך נרשמו ליקויים במרכב במשמעות גבוהה. כותב הדוח לא נחקר על כך והמאשימה כלל לא התייחסה לדוח בסיכומיה. איני סבורה כי יש בדוח זה כדי להשליך באופן זה או אחר על ההכרעה בתיק זה.

דיון והכרעה

506. אף בעניין העבירה נשוא רכב זה, לא מצאתי כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו. הראיה הישירה היחידה שהוצגה לעניין המצגים בעל פה, בעניין לקוח זה, הינה עדותו של ישראל. מעבר לסייגים הרבים הכלליים ומחדלי החקירה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 3, אף בעניינו של ישראל לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותו בלבד על מנת להרשיע את הנאשם 3, מעבר לספק סביר, בעבירות המיוחסות לו בעניין זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

507. מעדותו של ישראל עולה, כי הוא ראה את דוח הבדיקה, הבין את הכתוב בו, כי נמסר לו על ידי הנאשם 3 כי קיימות פגיעות, וכי הוא הבין כי מדובר בתאונות ושמכסה המנוע הוחלף. כן מסר שהנאשם 3 אמר לו כי "הכל בסדר" עם הרכב. ישראל הדגיש, עם זאת, שחלפו שמונה שנים ממועד

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הבדיקה ועל כן איננו יכול לזכור במדויק את הדברים שנאמרו לו. מכל מקום, נוכח העובדה שעל פי דוח הבדיקה, לא קיימים כלל ליקויים בשלדה וליקויים במשמעות נמוכה בלבד במרכב, לא הוכח כל פער, בוודאי לא משמעותי, בין הכתוב בדוח הבדיקה לבין דברים אלה.

התרשמתי, כי תחושותיו וזעמו של ישראל נובעים, על פי עדותו, בעיקר מדברי חוקרי המשטרה, אשר "עשו לו שחור בעיניים" ואמרו לו כי הרכב פורק והולחם. דברים אלה לא הוכחו בראיה אובייקטיבית כלשהי, ונוכח ההשפעה של דברים אלה עליו, והאמון שלו כי כך אכן היה, הוא זועם על כך שדברים אלה לא הוצגו לו על ידי נאשם 3.

התרשמתי, כי ישראל מעיד בזעם, בנוקשות ובמגמתיות - "מסתכל לי בעיניים ומשקר במצח נחושה" - כאשר דבר לא שכנע אותו, גם לא הדוח הנוסף של מכון הדרום, כי ייתכן והדברים אינם נכונים. יצוין, כי הדברים שמסר על כך שנאמר לו במוסך כלשהו כי הרכב הולחם, אינם קבילים בהיותם עדות מפי השמועה.

בשל כעסו כי סבר שרומה, נתגלו בעדותו של ישראל אי דיוקים וסתירות מגמתיות. כך למשל, על אף שציין בחקירתו הראשית כי נאמר לו רק כי הכל בסדר עם הרכב, בחקירתו הנגדית, לאחר שהוצגו לו הדברים שמסר בהודעתו במשטרה, שאינם מתיישבים עם דבריו בעדות, הודה כי נאמר לו שהיו פגיעות ברכב וכי מכסה המנוע הוחלף.

סתירה נוספת ומגמתית עניינה בכך שבעדותו אמר ישראל, כי יורם ריחני לקח ממנו, בנוסף לדוח הבדיקה, מסמך עליו חתם לו שהשאסי נקי, ואולם עולה מחומר הראיות כי את ת/30א', הקבלה עליה יורם חתם לו שהשאסי נקי, ישראל עצמו מסר לידי המשטרה (עמ' 642 שורה 1 – עד עמ' 643 שורה 17).

508. אשר לטענת המאשימה הנוגעת למצג בכתב, לפיה הרישום בכתב יד "+ קורות אורך" ברובריקת המרכב, מהווה פגיעה בשלדה, אותה ניסה הנאשם 3 להסתיר בכך שכתב אותה בכתב יד ברובריקה זר.

בפרק הכללי התייחסתי בהרחבה לסוגיית הרישום בכתב יד, תוך התייחסות ספציפית לרישום "+קורות אורך" בפרק הכללי, וקבעתי, מהנימוקים הרבים המפורטים שם כי לא ניתן לקבוע כי האמור בדוח הכתוב בעניין זה מהווה מצג כוזב. אין לי אלא להפנות לאמור שם.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

509. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.
510. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

איגור פליידשטיין (ע"ת 15)

511. איגור פליידשטיין (להלן: "איגור") רכש רכב מסוג דייהטסו מ.ר. 86-071-35 ביום 4.10.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערך את הבדיקה במכון קומפיוטסט ביום 3.10.2006.
512. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של איגור הינן עדותו של איגור, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/15), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה", זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר בו רשום כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/15ה), וחוות דעתם ועדויותיהם של המומחים שפרשטיין וליטבק.
513. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. מערכת תאורה +מצבר. מחוונים. הערות כלליות.

לא תקין: מנוע = בלוק מנוע =< רעש אביזרי מנוע/רצועה = מערכת תיזמון =>, החלף רצועות זימון לפי הוראות יצרן

מערכת קרור = מערכת קרור מנוע=<, קורזיה/אבנית/סתימות ברדיאטור

סרן קידמי ומערכת היגוי = מיתלה קדמי=>, נקישות יתר

שלדת מרכב שילדה = שלדה מרכב, משמעות נמוכה=>, סימני פגיעה לפנים, קורת רוחב קדמית הוחלפה, סימני פגיעה קורת אורך ימנית + *skne*, סימני מילוי חומר, הלחמות/חיבורים לא מקוריים.

שילדת מרכב מרכב = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =>, סימני פגיעה לפנים, סימני תיקון בתא מנוע+חומר, הוחלפו חלקי מרכב, תקוני מרכב וצבע

מערכת בלמים ללא פרוק גלגלים = בלמים אחוריים=>, לתקן רפידות

צמיגים = צמיגים וגלגלים=>, צמיגים לא תואמים, צמיגים שחוקים/קדמיים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

514. איגור העיד, כי ראה את הרכב במגרש של טרייד אין סנטר ושאל את אבי לוי, אותו ראה במגרש, שאלות אודות הרכב. אבי השיב לו שהרכב מכאנית בסדר, וכי ישנם "דברים קטנים" שנובעים מכך שהרכב נוסע ארבע שנים על הכביש. לדבריו, שאל את אבי אם הרכב עבר תאונות, ואבי השיב שהרכב עבר תאונות קטנות, "לא משהו משמעותי".

איגור ביקש לבצע בדיקה לרכב, והציעו לו במגרש מספר מכונים אותם לא הכיר, בהם ניתן לבצע את הבדיקה. כאשר הוצג לו מכון קומפיוטסט, אותו הכיר, העדיף לבצע את הבדיקה במכון זה. הוא הגיע עם אבי לוי למכון על מנת לבצע את הבדיקה.

לדברי איגור, לאחר הבדיקה קיבל את דוח הבדיקה, עליו חתם. הוא ביקש לעבור על הסעיפים, ובמיוחד על מה שנרשם כ"לא תקין", וכן ביקש הסבר על משמעות הבדיקה. לדבריו, הבדוק השיב לו כך:

ת: אז ככה, מבחינת מנוע – שיש רעשים וזה, רצועות, הרכב הזה כמה שאני יודע וזה לא רצועה, זה שרשרת. ואז הרעשים שאוטומטית שהוא אמר שבגלל שהמכשיר לא יודע בדיוק לזהות, אז הוא רושם ששומעים את הרעשים, אז הוא רושם את זה אוטומטי. מערכת קירור זה אני כבר לא זוכר. רדיאטור צריך להחליף את המים ברדיאטור ודברים כאלה.

...

מרחב פה זה מה, כשראיתי שרשום שהחליפו קורת רוחב, ושאלתי מה זה אומר, כי אמרתי אני לא, אני לא מבין שום דבר במכאניקה, אז אמרו לי שזה משהו לא משמעותי כל כך וגם רשום שזה משמעות נמוכה... שהייתה כנראה תאונה מלפניה, כאילו בפנים של הרכב. ואז בגלל שדבר ראשון שהרדיאטור איפה נמצאת הקורה, זה מה שנפגע. והחליפו את הקורה.

ש: כן

ת: שאלתי אם זה יכול, כאילו איך שהוא להרגיש את זה עם הזמן שהרכב נוסע, אמרו – לא, זה לא, זה לא משהו משמעותי. מחליפים אותה בלי שום בעיה. כל השאר דברים, כאילו שלדת המרכב אותו דבר עם משמעות נמוכה, סימני פגיעות ותיקונים של הפח ודברים כאלה. צמיגים בסדר, החלפתי אותם אחרי חודש כל הצמיגים, אז כאילו ראיתי גם שהצמיגים כבר לא כל כך חדשים. מה עוד היה? הילוכים אמרתי שהחלפת שמן כי השמן היה כהה ודברים כאלה" (17.7.2011, עמ' 384, שורה 19 עד עמ' 385, שורה 7; ההדגשות שלי – ש' ק').

וכך הסביר איגור מדוע החליט לקנות את הרכב, על אף שראה את הליקויים הרשומים בדוח הבדיקה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש"ש: כן. אוקיי. עכשיו תסתכל, כשאנחנו מסתכלים על טופס הבדיקה, הסבירו לך כל מיני ליקויים שעכשיו אמרת אותם לבית המשפט. תסביר לי מדוע למרות הליקויים האלה, החלטת בסוף לקנות את הרכב?

ת: האמת מה, כאילו הכי חשוב היה לי ברכב זה מבחינת מנוע ומבחינת שלדת המרכב של הרכב. מבחינת מנוע מה שהסבירו לי, מה שראיתי פה שזה לא משהו, גם הביצועים של המנוע הם די גבוהים לשנת של הרכב היום. ואת כאילו את השלדה, בגלל שראיתי שרשום משמעות נמוכה וההסבר שהוא נתן לי מבחינת שזה מקדימה איפה שהרדיאטור, כאילו דברים, שזה עוד אין לו שלדה, כאילו שזה משהו מלפני השלדה, שזה רק החיבורים בשלדה עצמה, אז לא נתתי לזה משמעות כל כך גדולה, אני באמת אני עדיין עם אותו הרכב פה, חמש שנים, עדיין עם אותו רכב. אז לא, לא נתתי לזה משהו, אולי אם לא היה מסביר לי ככה זה, אולי לא הייתי קונה את הרכב, אבל בגלל שהוא נתן לי את ההסברים, שזה לא משהו משמעותי ולא, אין משמעות גבוהה לזה, אז... (17.7.2011, עמ' 385, שורות 8-22; ההדגשות שלי – ש' קי).

איגור הוסיף ואמר, כי כל עוד הרכב בטיחותי, היה חוזר על הרכישה, על אף שהדגיש כי אם הייתה ירידת ערך מסיבית לא היה קונה את הרכב במחיר ששילם (17.7.2011, עמ' 389, שורות 20-30).

כן העיד איגור, כי הרכב עדיין ברשותו, וכי הוא נוסע עליו חמש שנים ללא תלונות או בעיות.

515. בחוות דעתו כתב שפרשטיין, כי התבקש להתייחס לשאלה, אם על פי תאור מצב הרכב בדוח הבדיקה, הפגיעה המתוארת בדוח הבדיקה מתיישבת עם ההגדרה "משמעות נמוכה". שפרשטיין כתב לעניין זה בחוות דעתו, כי מעיון בתמונות הנזקים של הרכב שהוצגו בפניו, השלדה נפגעה בחלקה הקדמי מעבר לנקודת ריתום המתלה. כן נכתב כי הדופן הקדמית ניזוקה, דבר המלמד על כך שהנזק שנגרם לרכב הינו לפחות בעל משמעות בינונית ומעלה. הוא כתב, כי ניתן לראות בתמונות שהתקבלו במשרדו שהמרווחים בין הדלת הקדמית ימנית לדלת האחורית ימנית, הצטמצמו כדי סגירת המרווח בין הדלתות, דבר המצביע על כך שלרכב נגרם נזק בקורת השלדה מעבר לנקודת המתלה (ת/319, עמ' 6).

בעדותו, הסביר שפרשטיין שאת התרשמותו כאמור, כי הפגיעה הינה לכל הפחות בינונית, קיבל מהתמונות שהיו בפניו, שאותן לא הביא לבית המשפט. יצוין, כי מקור התמונות על פי הפרוטוקול לא היה ברור, ועל כן התובע ביקש ממנו להתעלם מהתמונות ולהתייחס רק לכתוב בדוח הבדיקה (17.7.2011, עמ' 280, שורות 31-32). ואולם שפרשטיין הבהיר, על אף מספר שאלות של התובע, כי הוא איננו יכול לומר אם היה מגיע לאותה מסקנה על פי הכתוב בדוח בלבד וכי הוא התבסס

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

במסקנתו זו על התמונות. הוא ציין לעניין זה "קשה לי היום, זה לא יהיה פייר כי אני ראיתי גם את התמונות, אני יכול להגיד שגם ראיתי את התמונות של הרכב, אז מה שאני אגיד, אני בכל זאת די שבויה בתפיסת עולם שלי..." (17.7.2011, עמ' 281, שורות 13-15; ההדגשה שלי – ש' ק').

בסופו של יום בחקירתו הנגדית ציין שפרשטיין כי הייתה פגיעה בשלדה, אולם הוא איננו יכול לומר בוודאות עד היכן הגיעה הפגיעה והפנה לדוח הבדיקה כביסוס לדבריו: "ת: למה? כתוב, במפורש זה כתוב...כתוב דפנות קדמיות וקורות מרכב קדמיות. הוא כתב את זה בדוח. במפורש הוא כתב קורות שלדה" (17.7.2011, עמ' 332, שורה 30 עד עמ' 333, שורה 3; ההדגשה שלי – ש' ק').

שפרשטיין ציין עוד, בעקבות עיון בדוח הבדיקה, כי הרכב בוודאות נמתח.

בעדותו, כפי שפורט בפרק הכללי, עלה כי שפרשטיין לא היה מודע לכך שלא קיים סיווג של משמעות בינונית לפגיעה על פי הנוהל, וכי מונח זה לא קיים בדוחות בדיקה של מכון רכב.

516. בחוות דעתו של המומחה מטעם ההגנה, דוד ליטבק, כתב ליטבק כי על פי תיאור הממצאים, ובהתייחסות להנחיות שבנוהל משרד התחבורה נספח 2, ניתן לשייך את סוג הפגיעות לקבוצת "משמעות נמוכה". בהתייחסו לכך שבחוות הדעת של שפרשטיין נטען כי הנזק לרכב "בעל משמעות בינונית ומעלה" וכי אין ספק שמתחו את הרכב, כתב ליטבק כי מעיון בהוראת נוהל 10/99 של משרד התחבורה עולה כי אין סיווג "משמעות בינונית" בין הסיווגים שקבע משרד התחבורה. כן הדגיש ליטבק, כי בודק קנייה, בניגוד לשמאי רכב, רואה רכב במצב מתוקן ולא יכול לקבוע שמתחו הרכב בלי שהוא ראה סימני מתיחה על גבי הרכב.

אשר לתוספת בכתב היד המופיעה על דוח הבדיקה "+ שמאל", כתב ליטבק בחוות דעתו, כי התוספת בכתב יד מתייחסת לפגיעה בקורת אורך שמאלית. לדבריו, מבחינת הנוהל אין משמעות לשאלה האם הפגיעה היא בקורה אחת או בשתי הקורות, והפגיעה עדיין במשמעות נמוכה.

דיון והכרעה

517. הראיות שהוגשו בעניין רכב זה, הינן עדותו של איגור, ועדותם של המומחים מטעם התביעה וההגנה שפרשטיין וליטבק.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

518. לעניין המצגים הכוזבים בעל פה, רלוונטית רק עדותו של איגור. לא מצאתי כי על סמך עדותו של איגור ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה, וזאת אף בהתחשב בראיות הכלליות הקיימות נגדו, כמפורט בפרק הכללי.

519. כפי שעולה מעדותו של איגור, הוא קיבל לידיו את דוח הבדיקה, קרא אותו, הבין אותו, שם לב לכך שישנם ליקויים רבים, כולל בשלדה, ושאל את הבודק שאלות על כך. כן עולה, כי הוא היה מודע היטב לכך שהרכב עבר תאונה ונפגע. כל שנטען מפיו היה, כי נאמר לו שזה "משהו לא משמעותי", וכי מדובר בליקויים במשמעות נמוכה, ולא במשמעות גבוהה, דבר שאיננו שונה מהכתוב בדוח הבדיקה, בו נרשם כי הליקויים במשמעות נמוכה.

אף איגור עצמו מציין, כי הסתמך על הכתוב בדוח "משמעות נמוכה" כאשר שמע את דברי הבודק כי הליקויים אינם משמעותיים, ולא הסתמך רק על הדברים שאמר הבודק בעל פה.

520. אשר לטענת המאשימה, כי במקרה דנן יש לקבוע כי המצג הכתוב בדוח הינו כוזב, בהתבסס, בין היתר, על עדותו של שפרשטיין, כי על פי תמונות שראה המשמעות של הפגיעה בשלדה הינה מעל למשמעות נמוכה. אף בעניין זה לא מצאתי כי יש מקום להרשיע את הנאשם 3. ראשית, כפי שפורט בהרחבה בפרק הכללי לעיל, ומהנימוקים הרבים המפורטים שם, אין מקום כלל להידרש לטענות הנוגעות למצגים כוזבים בדוח הכתוב.

יחד עם זאת, ומעבר לנדרש, יש מקום לדחות טענה זו ממספר טעמים נוספים. שפרשטיין לא בדק את הרכב עצמו, אלא הגיע למסקנתו על בסיס תמונות, שמקורן לא ברור, שהוא לא הביאן לבית המשפט, ואף התובע ביקש ממנו לא להסתמך עליהן בעת שהוא מתייחס לרכב. שפרשטיין הבהיר, כי הוא איננו יכול ליתן בעניין זה תשובה שאינה מסתמכת על התמונות, ובהתבסס על הדוח הכתוב בלבד. בנוסף, קיים קושי להסתמך על הביקורת שלו בנוגע למשמעות אותה קבע נאשם 3, שכן, כפי שפורט לעיל, שפרשטיין כלל לא היה מודע למונחים הנוגעים למשמעות שיש לקבוע בדוח הבדיקה על פי הנוהל. לדבריו יש לקבוע, כי מדובר במשמעות בינונית ומעלה, כאשר לא קיים מונח הנקרא "משמעות בינונית" בדוח הבדיקה ובנוהל.

זאת ועוד, כמפורט בפרק הכללי, לא מצאתי להעדיף את דבריו ומסקנותיו של שפרשטיין על פני אלה של המומחה מטעם ההגנה ליטבק, ומשהאחרון העיד בתמיכה לטענות הנאשם 3, וכלל לא נחקר על ידי המאשימה על דבריו, הרי שלא ניתן לקבוע כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה בעניין זה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

521. אף לעניין העובדה שהוסף בכתב יד "+שמאל" על דוח הבדיקה, אין לי אלא להפנות לפרק בפרק הכללי הדן בהרחבה בתוספות בכתב יד על גבי דוח הבדיקה, ולמסקנה אליה הגעתי, כי לא הוכח כי תוספות אלה נעשו מתוך מודעות או כוונה לבצע מרמה.

522. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 3 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

523. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 3 מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אופירה הילה הדאי (ע"ת 14)

524. אופירה הילה הדאי (להלן: "אופירה") רכשה רכב מסוג סוזוקי איגניס מ.ר. 13-320-27 ביום 9.5.2007 (להלן בפרק זה: "הרכב"), וערכה בדיקה במכון קומפיוטסט באותו יום.

525. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של אופירה הינן עדותה של אופירה, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 3 בעניין הרכב (ת/14), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"; שתי שיחות שנקלטו בהאזנת סתר; חוות דעת ועדות של השמאי נתח יצחק אודות הרכב; וזיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו נכתב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/14).

526. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מנוע. מערכת קירור. מערכת דלק. מערכת הצתה. מערכת פליטה. סרן קידמי ומערכת היגוי. קפיצים. מערכת בלמים לא פרוק גלגלים. העברת כח. מחוונים. הערות כלליות

לא תקין: שלדת מרכב שילדה = שילדת מרכב, משמעות גבוהה =, <=, הלחמות/חיבורים לא מקוריים.

שלדת מרכב מרכב = מצב פנימי =, <=, משמעות שולית, שמשה קדמית הוחלפה, לתקן מדחס מזגן = תקוני מרכב, משמעות נמוכה =, <=, מעיכות/מעוד/שריטות בצבע + פגמים, מגן אבנים אחורי פגום/מעיכות = תקוני מרכב, משמעות גבוהה =, <=, סימני פגיעה לפני, סימני תיקון בתא מנוע + חומר, הלחמות/חיבורים לא מקוריים, הוחלפו חלקי מרכב.

מערכת תאורה+מצבר = מערכת חשמל =, <=, לתקן איתות/אורות אזהרה חסר פנס 3?

עדותה של אופירה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

527. אופירה העידה, כי הגיעה למגרש טרייד אין סנטר והייתה מעוניינת ברכב מסוים. חבר שלה, שמבין בכלי רכב, ובעל מוסך פחחות, ראה את הרכב לפניו ואמר לה "נראה שהאוטו כאילו נקי מתאונות יש אולי משהו קצת במכסה מנוע אבל האוטו נראה נקי אבל תקחי אותו לקומפיוטסט" (13.7.2011, עמ' 243, שורות 8-10).

לדבריה, במגרש נאמר לה שהרכב "מעולה, חדש ונקי מתאונות".

אופירה ערכה את הבדיקה במכון קומפיוטסט, כאשר במהלך הבדיקה היה נוכח נציג מהמגרש. אופירה הדגישה, כי היא לא מבינה בכלי רכב ומבחינתה מכון קומפיוטסט אומר את "המילה האחרונה" (עמ' 243, שורה 18).

לדבריה, שאלה את הבודק מספר פעמים, אם האוטו נקי מתאונות ואם יש "פגיעת שאסי", והבודק השיב לה שהרכב נקי מתאונות, אין לו כל פגיעת שאסי, וכי קיימים רק ליקויים קטנים כגון פנס וגלגל רזרבי:

ש"ש: אוקי, עכשיו מה אמר לך הבודק בשם דוד על הרכב?

ת: אוקי, אז הבודק אמר לי שהאוטו נקי, אני יודעת לשאול, אמרו לי ככה תשאל, אני בחורה לא מבינה, שאסי נקי מתאונות. אמרתי האוטו נקי מתאונות? איזה שהיא פגיעת שאסי? במפורש אמרו לי אוטו נקי מתאונות אין לו שום פגיעת שאסי, אני הסתכלתי יש את החוברת, התחלתי להסתכל, לא כל כך... (13.7.2011, עמ' 243, שורה 29 עד עמ' 244, שורה 2; ההדגשות שלי – ש' ק')

וכן:

ת: אז בקומפיוטסט בדקו את האוטו ואמרו לי שהאוטו נקי מתאונות אין לו שום פגיעת שאסי חוץ מדברים קטנים שאפשר לתקן כמו פנס, צריך להחליף פנס, גלגל רזרבי, אני זוכרת שבבדיקה, אבל באמת חשוב לי לציין שמבחינת כשבוחן של קומפיוטסט אומר לי שהאוטו נקי מתאונות אני מאמינה לו במיליון אחוז, מבחינתי קומפיוטסט זה שם דבר" (13.7.2011, עמ' 244, שורות 17-21; ההדגשות שלי - ש' ק')

וכן:

ת: הוא אמר לי במפורש ואני זוכרת ששאלתי כמה פעמים, האוטו נקי מתאונות? האוטו לא עבר שאסי, פגיעת שאסי. האוטו נקי מתאונות והוא לא עבר פגישת שאסי. זה המשפט שהדהד לי בראש כל הזמן, ובגלל זה אני הייתי מאוד מופתעת" (13.7.2011, עמ' 245, שורות 1-4; ההדגשות שלי - ש' ק')

...

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"מבחינתי האמנתי לאותו בוחן שאמר לי חד וחלק, אמרתי לו האוטו נקי מתאונות? אוטו נקי מתאונות. האוטו לא עבר פגיעת שס"י? האוטו לא עבר פגיעת שס"י, כשהוא אמר לי את זה לא עניינה אותי הבדיקה" (13.7.2011, עמ' 253, שורות 12-15; ההדגשה שלי – ש' ק').

אופירה חזרה פעם אחר פעם במהלך עדותה, ועל אף שאלות חוזרות ונשנות על ידי הסגורית, כי היא זוכרת בוודאות מוחלטת שהבודק אמר לה שהרכב נקי מתאונות ואין פגיעת שאסי. היא אף הקפידה לדייק בתשובתה, כאשר אמרה שלא שאלה לגבי תאונות קטנות יותר, אלא שאלה רק אם הרכב נקי מתאונות לחלוטין (13.7.2011, עמ' 259, שורות 15-26).

כאשר הוצג לה דוח הבדיקה, השיבה אופירה, כי היא לא התעמקה בדוח, וכי היא נתנה אמון מוחלט בדברי הבודק כי הרכב נקי מתאונות:

"ש: ... תראי, פה יש איקסים וכתוב לא תקין

ת: כן

ש: אז איך הסבירו לך את זה?

ת: לא, לא התעמקתי בזה, ושאלתי מה זה האיקסים?

ש: את מבינה בזה?

ת: לא מבינה בזה. באמת שלא, אני גם מצטערת שהגיס שלי היה בדרך והוא לא יכול היה בדיוק לבוא איתי ואמרתי לו לא זה בסדר אם הבוחן של קומפיוטסט אמר לי שהאוטו נקי מתאונות אני מאמינה, והתלהבתי" (13.7.2011, עמ' 244, שורות 24-31).

וכן:

"אני זוכרת פעולה של רפרוף של העברת דפים, אני זוכרת שלא הגעתי כמעט לסוף ו- לא הייתה התעמקות ב-, בתוכן, לא היה, אם הייתי, אם הייתה התעמקות בתוכן אז הייתי מסתכלת על הקטע של הלחמות על הקטע של כל מיני דברים שכמו שאת אומרת משמעות גבוהה, אני בכלל לא זוכרת משמעות גבוהה. לא זוכרת דברים כאלה" (13.7.2011, עמ' 257, שורות 23-27).

וכך עמדה על דעתה, כי הסתמכה על דברי הבודק שאמר לה שהרכב נקי מתאונות ועל כן רכשה את הרכב, כאשר אם הייתה יודעת אף על תאונה קטנה, לא הייתה רוכשת את הרכב:

"ש: קשה לראות את זה כאן, יש בעמוד הראשון שלושה צבעים, צהוב אדום וירוק, למה? בשביל שיהיה קל גם לאנשים שפשוט רק נוהגים ורואים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

רמזורים, אדום לא תקין, בעייתי מאוד מסוכן, יש לזה משמעות לגבי המחיר, לא יודעת אם מסוכן אבל משמעות גבוהה לגבי המחיר, בהחלט, ירוק תקין ובסדר ואין שום בעיה וצהוב זה לא המינימום וגם לא המינימום זה משהו באמצע. וזה גם מוסבר, עכשיו את ראית את הצבעים האלה,

ת: לא הוסבר לי שום דבר על תאונה ושום דבר על שאסי ושום דבר על שום פגיעה,

ש: אני שואלת,

ת: אמרו לי שהאוטו מעולה ושחוף מדברים קטנים כמו גלגל רזרבי ואיזה שהוא פנס להחליף לא היה שם שום דבר **ולא הייתי קונה בחיים רכב שעבר לא רק שאסי גם לא תאונה הכי קטנה שיש**,

ש: מה זה הכי קטנה שיש?

ת: לא הייתי קונה, לא הייתי קונה רכב עם תאונה" (13.7.2011, עמ' 254, שורה 22 עד עמ' 255, שורה 2; ההדגשה שלי – ש' ק').

אופירה העידה, כי היום היא יודעת שהרכב עבר תאונה קשה מאד, משום שנציגי המשטרה אמרה לה זאת והראו לה תמונות. לדבריה, היא לא האמינה שזה הרכב שלה:

ש: 70 אלף שקלים, את יודעת משהוא היום על המצב של הרכב?

ת: היום אני יודעת שהאוטו עבר תאונה קשה. הרכב,

ש: איך את יודעת את הדברים האלה.

ת: אז המשטרה התקשרה אליי כשלושה חודשים לאחר הקנייה אני זוכרת שהייתי בבית, קיבלתי טלפון ואמרו לי תבואי אלינו יש, האוטו שלך עבר תאונה תגיעי אלינו לשמוע פרטים.

ש: כן.

ת: הייתי בהלם, הגעתי והראו לי תמונות שהאוטו עבר תאונה קשה מאוד, לא האמנתי שזה האוטו שלי, כאילו אני ממש, אני, אני כל כך התלהבתי לקנות אותו" (13.7.2011, עמ' 245, שורות 7-16).

אופירה העידה עוד, כי לאחר רכישת הרכב, ולאחר ששמעה על הפגיעה ברכב, לקחה את הרכב לבדיקה נוספת במוסך אבי בר, שם נאמר לה בתחילה שהרכב נראה נקי מתאונות, ואולם בבדיקה משמעותית יותר שעשה, אמר לה, שאמנם נעשתה עבודה מצוינת על הרכב, אולם הרכב באמת עבר תאונה. היות שלא הוצגה בדיקה או עדות על בדיקה זו, מדובר בעדות מפי השמועה שאין ליתן לה משקל.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

השיחות שנקלטו בהאזנת הסתר

528. הוגשו מטעם המאשימה שתי שיחות שנקלטו בהאזנת סתר, בין הנאשם 3 לבין יורם ריחני, אשר אין מחלוקת כי הן מתייחסות לרכב זה ולרכישתו על ידי אופירה.

בשיחה הראשונה, מיום 9.5.2007, ביום הבדיקה אולם לפניה, נאמרו על ידי הנאשם 3 ויורם ריחני הדברים הבאים:

"דוד : ...מה עניינים?

יורם : הכל בסדר. יש לנו שמה ת'סטרים, את ההונדה סטרים
... ויש ת'מאזדה של של ה... בחורה הנודניקית הזאת האלפיים

דוד : אל תדבר איתי בטלפון בוא לפה

יורם : ויש ת'מא...ת'מאזדה של ה...בחורה הנודניקית הזאת האלפיים

דוד : אל תדבר איתי בטלפון בוא לפה

יורם : תשמע רגע שנייה, עכשיו הוא בדרך אליך עם איזה איגניס שבדקת

דוד : נו?

יורם : ואמרת איזה תיקון כנף, דופן, לא יודע מה. תשמע, הבחורה הזאת שעכשיו בדרך עם הפועל... עובד שלי, איגניס אלפיים ושש, **היה פה איזה פחח מראשון שלה בדק לה ת'אוטו אמר לה האוטו נקי אין בעיה, כנף החליפו ו... זהו, אני יודע מה, הוא אמר לה המכסה מנוע בספק, נראה לי מקורי, יענו מקורי, אמר לה האוטו נקי. אתה כבר בדקת ת'איגניס הזאת, עוד הפעם היא עכשיו בדרך אליך הבחורה, הפחח שלה היה פה מראשון בדק לה ת'אוטו**

דוד : בסדר הוא בדק, הוא לא נותן שום דבר בכתב

יורם : לא בסדר, אז תראה מה... מה... מה שמה אפשר כאילו לסגור ת'עניין כי בדקת ת'אוטו אמרת שהוא נקי גם פעם שעברה לפני שבוע

דוד : יכול להיות. בסדר

יורם : בסדר? תעשה... תעשה שיהיה טוב אחי, שייסגר העניין.

דוד : יאללה אח שלי

יורם : ביי, תודה דוד

דוד : ביי מותק, ביי" (ת/293; ההדגשות שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

משיחה זו ניתן ללמוד, כי יורם ריחני מעדכן את הנאשם 3 כי הרכב של אופירה בדרך, מעדכן אותו מה נאמר לה על ידי אדם אחר שראה את הרכב, ומבקש ממנו "לסגור ת'עניין", הנאשם 3 משיב כי יכול להיות שהוא אמר שהרכב נקי פעם קודמת, ו"בסדר", והם מסיימים את השיחה כאשר יורם ריחני מודה לו. יצוין, כי אין מחלוקת שהרכב איננו נקי מתאונות, כך עולה מדוח הבדיקה ובכך אף מודה הנאשם 3, כפי שיפורט להלן.

עוד יצוין, כי בתחילת השיחה, כאשר החל יורם ריחני לדבר עם נאשם 3 על כלי רכב, אמר לו הנאשם 3, כפי שעשה בשיחות נוספות, לא לדבר איתו על כך בטלפון.

529. בהמשך, לאחר הבדיקה, שוחחו יורם ריחני והנאשם 3 פעם נוספת על הרכב, כאשר יורם מעדכן את הנאשם 3 כי הרכב נמכר:

"יורם: מה העניינים? זה יורם"

דוד: אה גבר מה קורה?

יורם: בסדר "האיגניס" הלך

דוד: כן

יורם: כן, זהו. עכשיו יש שמה "ספייס וואגן".

דוד: כן... " (ת/2951; ההדגשות שלי – ש' ק)."

חוות דעת השמאי

530. בחוות דעתו (ת/333), כתב השמאי יצחק נתח אודות הרכב, כדלקמן:

"פרוט מרכיבי העבודות:

פחחות: קורת שלדה ימנית, קיר אש, דופן ימין תא מנוע טעוני יישור, חיתוך פח חזית, דופן שמאל תא מנוע, קורת שילדה שמאל תא מנוע.

צבע: מגן קידמי, כנפיים קדמיות, פח יזת, מכסה מנוע, קיר אש, דפנות פנימיים

גובה ירידת ערך באחוזים: 16%

הערות:

חוות דעתנו נערכה לפני ביצוע תיקונים בפועל, ועל סמך הצעת תיקון בלבד

הנזק הגולמי לרכב הנ"ל הגיע לכדי 46%

מחמת היקף הנזקים העדיף המבוטח שלא לתקן את הנזקים ברכב ולקבל פיצוי גלובלי".

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

531. יצחק נתח הוסיף בעדותו, כי לאחר התיקונים שיבוצעו, בהתאם לחוות דעתו, ערך הרכב ירד ב-16%. כן מסר, כי אם מוסך יבצע את כל התיקונים ויחליף את כל הנדרש, אמור להיות רכב "שלם ומושלם" (19.9.2012, עמ' 539, שורות 11-12).

כן אישר, כי מצב הרכב שונה לחלוטין לאחר שתוקן, ממצבו במועד שבו הוא נבדק על ידו (19.9.2012, עמ' 539, שורות 19-22).

כן אישר, כי הכתוב בדוח הבדיקה משקף את התיקון שנעשה ברכב בהתאם לחוות דעתו:

ש: ועדיין, הנאשם בתוך הבדיקה שערך לאוטו הזה ציין בשלדת מרכב, הוא מציין איקס, לא טוב כותב, משמעות גבוהה, הלחמות חיבורים לא מקוריים, זה משום שאתה נותן כאן להחליף קורות קדמיות והקורות שלדה האלה שמחליפים אותם כבר החיבורים וההלחמות לא המקוריים נכון?

ת: נכון.

ש: זאת אומרת שבעצם הקורות עצמן מצוינות, הן חדשות, האינדיקציה להחלפה שלהן זה בעצם החיבורים וההלחמות הלא מקוריים. נכון?

ת: נכון" (19.9.2012, עמ' 539, שורות 23-29).

עוד ציין, כי קשה לאדם מן הישוב להבין את המונח "חיבורים לא מקוריים" (19.9.2012, עמ' 540, שורות 1-2).

גרסת הנאשם 3

532. בעניינה של אופירה, נחקר הנאשם 3 במשטרה. בהודעתו (ת/189), לאחר עיון בדוח הבדיקה, מסר הנאשם 3 לגבי הרכב כדלקמן: "מבחינה מכנית הוא בסדר, גוף יש לו תיקונים, מקדימה יש תיקונים בתא המנוע חיבורים לא מקוריים ובשלדה גם חיבור לא מקורי והכל במשמעות גבוהה". כן הודה, כי הרכב עבר תאונה, וכי קיימת פגיעה בשלדת הרכב. כאשר הוצג לו שאופירה אמרה, כי הוא אמר לה שהליקויים "לא רציני" השיב כי לא אמר לה זאת.

533. בעדותו טען הנאשם 3, כי הוא פירט בפני אופירה את כל הליקויים הרשומים בדוח הבדיקה באופן מדויק, ובין היתר אמר לה כי הרכב עבר תאונה וכי קיימת פגיעה בשלדה (8.5.2013, עמ' 1180, שורות 14-15).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הסבריו באשר לשיחות בהן השתתף בעניין הרכב שאופירה רכשה, היו בלתי אמינים, כפי שהיו בלתי אמינים הסבריו לכל השיחות עם יורם, כמפורט בהרחבה בפרק הנוגע לשיחות אלה.

ואלה היו דבריו בעדותו, בנוגע לשיחות הנוגעות לעניינה של אופירה:

"ש: ... אופירה סיפרה פה בבית המשפט שלפני שהיא הגיעה אליך ידיד שלה שהוא פחח רכב ראה את הרכב במגרש ואמר לה שהרכב נראה לו נקי אבל שתלך לבדיקה. מהשיחה אני מפנה בעניין הזה גברתי לפרוטוקול עמוד 243 שורה 6 עד 12, מהשיחה עולה שאתה ידעת מראש שהיה כבר פחח מטעמה במגרש ושהוא אישר את הרכב הזה נכון?"

... ת: אני לא יודע.

ש: מהשיחה זה מה שעולה נכון?

ת: זה מה שהוא אומר.

...

ש: אוקי. גם במקרה הזה יורם אומר לך שהרכב הזה נקי למרות שהוא יודע שהרכב הזה לא נקי והוא יודע שאתה תגלה שהרכב הזה לא נקי נכון?

ת: תשאלו אותו. הוא אומר ואני אומר ואני מה אני אומר? תשאלו אותו, הוא אמר שזה נקי והאוטו ככה, תשאלו אותו.

ש: ונכון שבאותה נשימה כשיוורם מדבר איתך על הרכב הנקי הוא אומר הוא מבקש ממך שתסגור עבורו את העסקה הזו נכון?

ת: עוד פעם, מה שהוא אומר, אומר אני לא אומר שאני אסגור לו ולא דיברתי על זה, הוא מדבר על זה שאמרתי לך אני בשביל לסתום לו את הפה אני אומר לו כל מה שהוא אומר אני אומר אמן כביכול אבל זה שהוא אומר הוא אומר אני לא סגרת שום עניינים איתו אני לא יכול לסגור עניינים איתו, אני בסך הכול בדקתי ואמרתי מה שיש, עובדה גם שפעם ראשונה לא לקחו את הרכב.

ש: ואתה סגרת לו את הפינה הזאתי.

ת: לא סגרת את הפינה, עובדה שרשמתי את זה בצורה ברורה וגדולה" (4.6.2013, עמ' 1287, שורה 26 עד עמ' 1288, שורה 31; ההדגשות שלי - ש' ק).

וכן:

"ש: הבנתי. עכשיו תראה, אני מציג לך עוד שיחה, 5642, זה, ת/293,

ת: כן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: יורם מדבר, מתחיל לדבר איתך על שתי מכוניות, ואז אתה אומר לו, ציטוט, אל תדבר איתי בטלפון, בוא לפה. אתה יכול להסביר לי למה אתה אומר לו את זה? מה זה "בוא לפה"? "מה, מה הולכים לעשות שם?"

ת: הוא חייב כסף עבור בדיקות, הוא כל הזמן מבלבל לי את השכל בטלפון יש לי מלא אנשים שמה, אמרתי לו בוא לפה תסגור את החשבון לפני שאתה בכלל מתקדם הלאה. אתה שולח לי עוד מכוניות לבדיקה, בוא תגמור את החשבון שלך מה שיש ונמשיך הלאה, אני לא יכול לדבר איתו בטלפון,

ש: אז למה הוא צריך לבוא לפה? למה אתה לא יכול להגיד לו תשמע, את מה שאמרת עכשיו, למה אתה לא אומר לו בטלפון?

ת: מה יש לי, הוא כל הזמן מדבר איתי בטלפון, מתקשר, תעשה ככה, אני לא, אין לי זמן לזה, יש לי מלא אנשים" (3.7.2013, עמ' 1329, שורות 15-3).

534. אשר לחוות דעת השמאי ולכתוב בדוח הבדיקה, הנאשם 3 הסביר כי לא רשם באופן מפורש כי קורת האורך הימנית נפגעה, שכן הדברים מובנים מכך שכתוב בדוח הבדיקה הלחמות חיבורים לא מקוריים בשלדה במשמעות גבוהה:

"עו"ד שטיין: גם תוקנה קורת האורך הימנית מר צלבון זה השאסי, גם זה לא נרשם.

העד, מר צילבון: מה את אומרת? כתוב הלחמות חיבורים לא מקוריים בשלדה במשמעות גבוהה,

ש: לא רשום שנפגעה קורת האורך נכון?

ת: שלדה רשום במפורש הלחמות חיבורים לא מקוריים" (4.6.2013, עמ' 1291, שורות 5-1).

אף בעניין כך שלא נרשם באופן מפורש כי קיר האש תוקן, נתן הנאשם 3 הסבר, כדלקמן:

"ש: וגם קיר האש תוקן נכון? גם זה לא נרשם בדוח שלך.

... העד, מר צילבון: כתוב גברתי כתוב תיקונים בתוך תא המנוע, תא המנוע זה יחידה אחת שגם תראה שם מופיע וגם הדופן הפנימית לתא המנוע כל החלקים האלה זה תא מנוע. וזה רשום רשום גם במשמעות גבוהה.

עו"ד שטיין: מר צלבון אתה מכיר את הוראות הנוהל? אתה מכיר את הוראות הנוהל מר צלבון?

העד, מר צילבון: כן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

...

עו"ד שטיין: אתה אמור לרשום אתה יודע שאתה אמור לרשום את כל הדברים שמופיעים האבחנה כפי שהיא צריכה להירשם בטופס סיכום האחיד? ...ואני מפנה לנספח 2 א' של הוראות הנוהל האלה, האבחנה כפי שהיא צריכה להירשם. קורת אורך קיר אש, החלפה של כנפיים, בבקשה אני מראה לך את נספח 2 א', הדברים צריכים להירשם. נכון?

...

העד, מר צילבון: אז אני אומר כל מה שכתוב בהוראות ניהל או לא הוראות ניהל מה שיש בעיקר הרישוי זה מה שצריך לרשום יש דברים שוליים שאנחנו לא מתייחסים אליהם כמו למהות הגבוהה יותר, תשאלני כל אחד שבא במקצוע הזה ויגיד לך במפורש מה שרשמתי זה היה ריכוז של כל מה שיש, זאת אומרת כל מה שנרשום מעבר לזה זה מתגמד לעומת הדברים הבסיסיים שקיימים ברשום זאת אומרת אני יכול מתוך זה לתמצת ולהגיע בדיוק לעיקר אני לא מתחיל להסתובב מסביב ולהגיד החליפו כנף או לא זה מתחיל לצאת מהדברים הבסיסיים העיקריים, כשאני רושם החלפת חלקי מרכב, אפשר לשאול כל שמאי רכב כל בוחן שנמצא בבדיקות רכב, וזה מה שרושמים לא מציינים החליפו את הכנף הזאת או מכסה מנוע כי אין לזה שום שייכות, אם אני רושם חלקי מרכב והחליפו גם טמבון או לא החליפו אין לזה שום קשר, התייחסתי לבסיס העיקרי, ציינתי שזה משמעות גבוהה ציינתי את הפגיעות שיש את התיקונים שעשו וזה בעצם מרכז את הכול אני לא עובד לפי הנוהל עצמו, יש דברים באמת שהוא משהו ש-, יש דברים שבכלל לא קיימים ברשום ניהל ומציינים את זה בצורה ידנית או בצורה אחרת שזה לא רשום כאן. אי אפשר לפרק כל תמונה שזה בדיוק אחד לאחד, אי אפשר" (4.6.2013, עמ' 1291, שורה 6 עד עמ' 1292, שורה 9).

דיון והכרעה

535. בעניינה של אופירה, להבדיל מיתר הלקוחות, מצאתי כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו בעניין לקוחה זו.

536. בניגוד להתרשמותי מיתר העדים, התרשמתי כי ניתן ליתן משקל רב לעדותה של אופירה. שלא כיתר העדים, עדותה של אופירה הייתה עקבית ונחרצת, היא השיבה לכל השאלות שנשאלה באופן עקבי, ועדותה לא התערערה כלל למרות השאלות הרבות שהוצגו לה בחקירתה. היא הקפידה לדייק ולציין מה היא זוכרת ומה אינה זוכרת, כאשר היא ציינה פעם אחר פעם, כי היא זוכרת בוודאות, וכי המשפט מהדהד בראשה, מבלי לשנות את עמדתה זו לאורך כל החקירה, כי היא שאלה את הנאשם 3, מספר פעמים, אם הרכב עבר תאונה כלשהי ואם יש פגיעה בשלדה וכי הוא השיב לה "חד וחלק"

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שהרכב נקי מתאונות וכי אין כל פגיעה בשלדה. היא הדגישה, כי היא שאלה לגבי כל תאונה ולא לגבי סוג תאונה מסוים.

כן העידה אופירה, כי היא נתנה אמון כה רב בבודק עד כי על סמך דבריו אלה בלבד, מבלי שעינה והתעמקה בדוח הבדיקה, החליטה לרכוש את הרכב, כאשר מבחינתה דבריו הם "המלה האחרונה".
כן ציינה, כי לא הייתה רוכשת את הרכב אם הייתה יודעת כי הרכב עבר תאונה, אף לא "הכי קטנה שיש".

537. אין מחלוקת, ובכך מודה הנאשם 3, כי על פי דוח הבדיקה, הרכב עבר תאונה אשר גרמה לפגיעות במשמעות גבוהה ברכב, ובין היתר פגיעות במשמעות גבוהה בשלדה. לפיכך קיים פער משמעותי בין הדברים הכתובים בדוח לבין הדברים שלטענת אופירה נמסרו לה על ידי הנאשם 3.

538. ואולם, אף אם ייתכן כי לא ניתן היה להסתפק בעדותה של אופירה לבדה, למרות היותה מוצקה ועקבית, בשל הסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, הנוגע למשקל עדויות הלקוחות, ובין היתר העובדה שעולה מעדותה כי נאמרו לה דברים קשים אודות הרכב על ידי חוקרי המשטרה, והקושי בקבלת טענתה כי היא לא התעמקה בדוח על אף שהדברים היו כתובים בדוח, **קיים לעדותה חיזוק משמעותי, שאיננו קיים בנוגע לאף לקוח אחר.**

קיימות שתי שיחות מפלילות שנקלטו בהאזנת סתר, הנוגעות ללקוחה זו ולרכב שרכשה, בין הנאשם 3 לבין יורם ריחני.

כפי שציינתי בהרחבה בפרק הנוגע לשיחות אלה, מדובר בראיות מפלילות, שהסבריו הבלתי מהימנים של הנאשם 3 אך מחזקים את משמעותם המפלילה. אני מפנה לעניין זה לפרק זה ואין צורך לחזור על כל הנימוקים המפורטים שם. ואולם, כפי שציינתי בפרק זה, אין די בשיחות אלה לבדן, או בצירוף ראיות דלות בלבד, כדי לבסס את הרשעת הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו, אם אין הן מתקשרות ללקוח מסוים.

ואולם, נוכח העובדה כי במקרה זה השיחות, המפלילות כשלעצמן, מתייחסות לרכב שבעניינו מיוחסות לנאשם 3 עבירות מרמה, הרי שיש במקרה זה בשיחות הנוגעות לרכב, וכן לכל השיחות המפלילות, כדי להוות חיזוק משמעותי לעדותה של אופירה, שהינה בעלת משקל רב באופן יחסי,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- ואני סבורה כי די בכך כדי לקבוע כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם 3 ביצע את העבירות המיוחסות לו בעניינה של אופירה.
539. לא מצאתי כי יש בחוות דעתו או בעדותו של יצחק נתח כדי להשליך על הכרעתי במקרה זה. כפי שצוין כבר, יש ליתן לבדיקה שנערכת עובר לתיקון הרכב משקל נמוך, כאשר יצחק בעצמו ציין בעדותו, כי אם מוסך יבצע את כל התיקונים ומחליף את כל הנדרש, אמור להיות רכב "שלם ומושלם" וכי מצב הרכב שונה לחלוטין כאשר רכב נבדק לאחר שתוקן ממצבו במועד שבו הוא נבדק על ידו (19.9.2012, עמ' 539, שורות 19-22). זאת ועוד, יצחק נתח אישר כי הכתוב בדוח הבדיקה משקף את התיקון שנעשה ברכב, בהתאם לחוות דעתו, אף אם הכתוב בו איננו תמיד ברור לגמרי.
540. לא מצאתי לקבל את טענת הסנגור, כי העובדה שיוזם ריחני אמר לנאשם 3 בשיחה ת/293, כי פחח אמר לאופירה שהחליפו לרכב כנף, מלמדת על כך שאין ליתן אמון בדבריה של אופירה, שכן עולה מכך שבניגוד לדבריה, היא הייתה מודעת עוד לפני הבדיקה לכך שקיימת פגיעה ברכב.
- לא ניתן לקבל טענה זו, משום שדברי יוזם ריחני, אודות דברי הפחח לאופירה, אותם אופירה לא אישרה בעדותה, הינם עדות שמועה כפולה, שאינה קבילה, ולא ניתן לקבוע ממצא כלשהו על סמך דברים אלה.
541. זאת ועוד, שקלתי היטב את טענות הסנגור בעניין התמיהות העולות מעדותה של אופירה, ולא מצאתי כי מדובר בתמיהות שיש בהן לפגוע במהימנותה או להפחית ממשקל דבריה. כך, לא מצאתי בעובדה כי טענה שרפרפה על הדוח ולא התעמקה בו, ובהמשך אמרה שראתה את ה"איקסים", שכן אין בכך סתירה, להבדיל ממקרה בו הייתה טוענת כי לא ראתה את דוח הבדיקה כלל ואף לא החזיקה בו, ובהמשך התברר כי כן ראתה עמודים מסוימים מהדוח, כפי שהיה בעניינם של עדים אחרים.
- מכל מקום, כפי שכבר הובהר, אינני מסתמכת על עדותה לבדה על מנת להרשיע את הנאשם 3 בעבירות המיוחסות לו.
542. נוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם 3 בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.
- אינני מרשיעה אותו בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, מהטעמים המפורטים בפרק הכללי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

נאשמים 4-5

א. נאשמים 4-5 – כללי

543. הסייגים המפורטים בפרק הכללי לכתב האישום, כמו גם מחדלי התביעה והחקירה, נוגעים גם לנאשמים 4 ו-5. עם זאת, בנוסף לכך, עניינם של נאשמים 4 ו-5 שונה במובנים רבים מעניינו של נאשם 3, והתשתית הראייתית הנוגעת לעבירות המיוחסות להם דלה אף יותר מזו הנוגעת לנאשם 3.

הפירוט וההדגשה על דוחות הבדיקה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

544. דוחות הבדיקה של מכון הדרום, בו משמשים הנאשמים 4 ו-5 כבודקים, ברורים ומובנים במידה רבה יותר מאלה של מכון קומפיוטסט, וכוללים אמירות מפורשות שנועדו להבהיר ללקוחות את מצב הרכב.

כך למשל, בשלב מסוים, נתן נחמן זיסין, המנהל האדמיניסטרטיבי של מכון הדרום, הוראה, לפיה, כאשר קיימים ליקויים בעלי משמעות גבוהה, יש לרשום באופן מפורש במסגרת ההערות הכלליות **"הרכב לאחר תאונה"**.

בנוסף, בשלב מסוים הוחלט שיש לרשום בדוחות הבדיקה, על מנת להבהיר ללקוחות את הליקויים הרלוונטיים בשלדה: **"במידה והרכב לאחר תאונה או קיימת פגיעה כלשהי בקורות בכל הנזכר בדו"ח זה "קורה" הכוונה היא לשילדה"**.

זאת ועוד, לאחר שעלו טענות שונות על ידי לקוחות, ועל מנת שלא יהיו אי הבנות בנוגע לליקויים הקיימים ברכב, התבקשו הבודקים להדגיש בסימון צהוב על גבי דוח הבדיקה את הסעיף המפורט להלן, ולבקש מהלקוח לחתום בחתימה נוספת ונפרדת ליד סעיף זה:

"הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה. משמעות הליקויים, חומרתם, והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסד מורשה או שמאי רכב לפי הצורך בלבד ובאחריות קונה הרכב".

לעניין טופס הסיכום האחיד העיד נחמן, כי בתחילת שנות ה-90 החלו להגיע תלונות של לקוחות שלא נאמרו להם פרטים מסוימים. לפיכך, הוא ביקש משני המכונים, להדגיש בצורה מפורשת, כי בתום הבדיקה יש לגשת למוסד או לשמאי על מנת לקבל הערכה של הנזקים והעלויות לתיקונם, ולהחתים את הלקוח ליד משפט מודגש זה. הוא ביקש כי תהיה חתימה נוספת ליד משפט זה, שכן מניסיונו, על אף שהלקוחות חותמים בתחתית הטופס כמזמין הבדיקה, הם חותמים במקום זה על מנת להשתחרר וללכת.

נחמן הסביר עוד, כי בשלב מסוים נערך שינוי בדוח הבדיקה, בעקבות התכנסות וועדה, לפיו הוכנסו קודים חדשים שיש להשתמש בהם. חילקו את הליקויים לשלוש קבוצות: ליקויים בעלי משמעות גבוהה, משמעות נמוכה ומשמעות שולית. לדבריו, בקודים אלה התחילו להשתמש במושגים "שצריך

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לסיים שתיים עשרה כיתות בשביל להבין אותם", כאשר אין בכלל איזכור למונחים הבסיסיים מהסוג של שלדה או תאונה וכיו"ב, והוא אף הונחה לא להשתמש במילה שלדה כלל.

נחמן הדגיש, כי היו לו ויכוחים רבים עם משרד התחבורה, במסגרתם הסביר, כי לקוחות אינם מבינים מונחים אלה, שכן ניתן לכתוב את כל הקודים, אולם בסופו של יום הלקוח שואל שאלות פשוטות כגון "האם יש פגיעה בשאסי". השיבו לו שאנשים צריכים להבין אולם הוא אמר שהוא איננו יכול להעביר שיעור במכונאות לכל לקוח, ולהסביר לו אם מדובר בפגיעה בשלדה או לא. לפיכך, הנחה נחמן את בוחניו, שכל רכב שיש בו ליקויים בעלי משמעות גבוהה וסביר להניח שהרכב עבר תאונה, יש לציין בהערות הכלליות "הרכב לאחר תאונה". זה, לדבריו, בצירוף ההערה המודגשת לידה חתם הלקוח, אמור לכונן את הלקוח ללכת למוסך או שמאי בכדי לקבל הסבר על משמעות הליקויים הכתובים בדוח הבדיקה, כאשר שמאי יוכל להגיד להם בצורה ברורה אם יש פגיעה בשאסי אם לאו.

545. כפי שיפורט בעניינם של כל אחד מהלקוחות, בכל המקרים חתמו הלקוחות בחתימה נפרדת ליד המשפט המודגש כי הממצאים המחייבים הם הממצאים בכתב; במקרים שבהם היו ליקויים במשמעות גבוהה נכתב במפורש כי "הרכב לאחר תאונה" ובמספר מקרים צוין בדוחות הבדיקה הרלוונטיים כי "במידה והרכב לאחר תאונה או קיימת פגיעה כלשהי בקורות בכל הנזכר בדו"ח זה "קורה" הכוונה היא לשילדה" (עם זאת לעניין משפט זה יש ליתן משקל לכך שלדברי נאשם 4, רק במועד מאוחר יותר התקבלה החלטה להוסיף משפט זה, וכאשר מוצא דוח מהמחשב מאותה עת, המשפט האמור מופיע אף אם לא היה בדוח המקורי שניתן ללקוח).

546. לפיכך, בעניינם של לקוחות מכון הדרום קיים אף קושי רב יותר, לקבוע כי בוצעו עבירות מרמה על סמך אמירות בעל פה, הסותרות לכאורה את האמור בדוחות בכתב.

העדר ראיות נוספות לעדויות הלקוחות

547. כמפורט לעיל, בעניינו של נאשם 3, הוצגו ראיות נוספות מעבר לעדויות הבעייתיות של הלקוחות, הכוללות האזנות סתר ופיוס רכישת רכב על ידי ציפי דביר. כן הוצגו מספר חוות דעת שמאים והתייחסותו של השמאי המומחה שפרשטיין.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

548. בענייניו של נאשם 5 לא הוצגו כלל ראיות נוספות לעדויות הקונים, באף לא אחד מהמקרים המיוחסים לו, ובענייניו של נאשם 4, רק במקרה אחד הוצגה חוות דעת שמאי.

549. העובדה שאין ראיות נוספות בעניינם של נאשמים 4 ו-5 אין בה רק כדי להביא למסקנה כי מטבע הדברים קיימות פחות ראיות נגדם, אלא יש בכך אף כדי לפעול לטובתם.

בעניין האזנות הסתר - העובדה שבמהלך החקירה הסמויה הועלו שתי עמדות האזנה לשני תלפונים של יורם ריחני, לתקופה של חודש, ולא נמצאו שיחות עם נאשמים 4 ו-5 כלל, מהווה ראיה שפועלת לטובתם ותומכת בטענותיהם. יצוין, כי בעניין זה טענה המאשימה כי בתקופה זו "עבר חתול שחור" בין הנאשמים 4 ו-5 למוכרים אבי לוי ויורם ריחני. ואולם, לא הוצגה על ידי המאשימה כל ראיה לטענת "החתול השחור", למעט העובדה שהגיעו פחות לקוחות למכון הדרום בשנת 2007. בעובדה זו אין די להוכחת טענת "החתול השחור", כאשר קיימים הסברים נוספים לכך שהגיעו מעט לקוחות - הן העובדה שהחלה החקירה והמגרש נסגר, והן טענת הנאשם 4, שלא נסתרה ואף נתמכה בעדויות עדי ההגנה, כי במהלך השנים החלו הנאשמים 4 ו-5 להקפיד יותר על בדיקת כלי הרכב של טרייד אין סנטר ואיתור הליקויים בהם, ועל כן המוכרים במגרש החליטו להפנות אליהם פחות לקוחות.

550. כן יצוין, כי בעוד שנגד נאשם 3 הוצגה ראיה בעלת משקל מסוים, עם הסייגים שפורטו בעניין ראיה זו, כפי שפורט לעיל, בנוגע לקשר שקשר עם אבי לוי ויורם ריחני, לסייע להם למכור את כלי הרכב תמורת טובת הנאשם 3 – בנוגע לנאשמים 4 ו-5 **לא הוצגה כל ראיה לעניין זה**. לא הוצג ולו בדל ראיה כי נאשמים 4 ו-5 קיבלו טובת הנאה כלשהי מהמוכרים, ולעניין קשירת הקשר הוצגה ראיה קלושה, דבריו של עזרא יעקב, המבוססים על הערכתו בלבד, שלא ניתן ליתן לה משקל. ואלה דבריו של עזרא, עליהם מתבססת המאשימה בעניין זה.

עזרא נשאל עם איזה מכוני בדיקה עבד, והוא השיב, שרוב הבדיקות היו במכון קומפיוטסט, והיה עוד מקום שהלכו ברחובות, למכון הדרום. כאשר נשאל מדוע הלכו למכונים אלה השיב:

י"ת: **סביר להניח שיש לו אינטרס**, הוא מכיר, אבל בלי שום קשר אני מכיר אותם בקומפיוטסט, ברחובות אני גם מכיר, זה לא קשור, אני מכיר את הבוחנים, זה לא קשור.

ש: אתה זוכר את הבוחנים שהיו? ספר לבית המשפט, מי היו הבוחנים

...

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: מכון הדרום זה דויד, ואחד יוסי שאני מכיר, אני מכיר אותם בלי שום קשר..."
(6.11.2012, עמ' 582, שורות 19-25; הדגשה שלי – ש' ק').

בנוסף, כאשר נשאל עזרא מדוע בשיחה שנקלטה בהאזנת סתר, שנערכה בינו לבין יורם ריחני (ת/261), אמר לו יורם ריחני לא לקחת את הרכב למכון קומפיוטסט בראשון אלא למכון קומפיוטסט בנס ציונה, או במכון הדרום, השיב, לאחר עיון ממושך, ש"כנראה שהוא לא מכיר את האנשים שם ויש לו אינטרס שם, כי אם הוא יבדוק אותו שם האוטו כנראה לא יצא טוב, זאת אומרת יגלו משהו באוטו" (6.11.2012, עמ' 583, שורות 14-24; ההדגשה שלי – ש' ק').

עדי ההגנה

551. כפי שיפורט בהמשך, מעבר לכך שראיות התביעה דלות ובעייתיות ביותר, העידו מספר עדי הגנה בעניינם של נאשמים 4 ו-5, אשר דבריהם היו רלוונטיים לשאלות שבמחלוקת, והיה בהם כדי לסייע לנאשמים 4 ו-5. עדותם של עדים אלה עוררה בי אמון והם חיזקו ותמכו זה בעדותו של זה.

552. בהמשך תינתן התייחסות מפורטת לדבריהם של עדי ההגנה, אולם, להלן יפורטו בתמצית עיקרי דבריהם, התומכים בטענות הנאשמים 4 ו-5.

553. כך, נחמן תיאר בעדותו את הקושי הרב הקיים במתן הסבר מדויק ומוכן ללקוחות, לאחר השינוי שנעשה בטופס הסיכום האחיד, דבר שגרם לכך שניתנו על ידו הנחיות כיצד להבהיר ללקוחות מה מצב הרכב. תיאורו של נחמן את הקושי הרב האמור, מחזק את הספק כי נאמרו באופן מכוון אמירות מטעות על מנת לרמות, גם אם היה ללקוח כזה או אחר רושם מסוים על דברים שנאמרו לו, או כי לא הבינם במדויק.

כך למשל נחמן הדגיש, כי כאשר הליקויים הם במשמעות נמוכה, כגון החלפת כנף קדמית, החלפת כנף אחורית, מכות וכו' – "נכון, אפשר להגדיר את זה כתאונה", אולם זה לא משמעותי. דברים אלה תומכים בטענה כי כאשר קיימים ליקויים במשמעות נמוכה בדוח הבדיקה, לא היה זה מטעה או כוזב להפחית ממשמעות הליקויים ולטעון כי אם הייתה תאונה היא לא הייתה משמעותית.

עוד תיאר נחמן את הקושי להשיב לשאלה אם יש פגיעה ב"שאסי", לאחר השינוי שערך משרד התחבורה בטופס הסיכום האחיד:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש"ש: ... ונניח שיש פגיעה בשאסי, מה שאנחנו קוראים שאסי שזה הקורה האורכית בכל אחת מהרמות שלה. אם הלקוח שואל את הבודק אם הרכב עבר פגיעה בשאסי, אז הבודק יגיד לו, כן, יש פה, הנה, אתה רואה פה שכשכתוב פגיעה בקורה האורכית מעבר לקו ריתום המתלה, לפני קו ריתום המתלה, זה פגיעה בשאסי. זה נכון?

ת: לא מדויק.

ש: אז תסביר.

ת: אם ישנה קורה זה משמעותה שלדה. אם אין קורה, למשל בשלדת מרכב, הוא לא יכול להגיד שיש פגיעה בקורה. הוא יכול להגיד שהפגיעה היא מעבר לנקות ריתום המתלה, הפגיעה היא בין שני הסרנים.

ש: וכשבא בן אדם ושואל אם יש פגיעה בשאסי?

ת: שוב,

ש: ברכב נניח יונדאי, מאזדה?

ת: יונדאי זה רכב בעל שלדת מרכב לצורך העניין. מה זה שאסי? שוב, השאלה, השאלה היא מה,

ש: הוא שואל, זה מה שהוא שואל. הוא שואל האם הרכב יש לו,

ת: התשובה יכולה להיות שהרכב לאחר תאונה. משמעות התאונה צריך לבדוק אצל שמאי או במוסד" (8.7.2013, עמ' 1511, שורה 31 עד עמ' 1512, שורה 18).

בעניין זה תמך נחמן בגרסת הנאשם 4, לפיה המשפט "הרכב לאחר תאונה" הוכנס לדוח הבדיקה בהנחיית נחמן, לאחר שלקוחות חזרו אליהם ושאלו אותם מדוע לא נאמר להם במפורש כי הרכב לאחר תאונה, והם הפנו עניין זה לטיפולו של נחמן (3.7.2013, עמ' 1377, שורות 20-8).

כן העיד נחמן על הכמות הרבה של הבדיקות שנערכו במכון הדרום בשנים הרלוונטיות, דבר שממנו ניתן ללמוד על מיעוט המקרים בהם נטען כי לקוחות רומו.

554. אברהם זיגי, המנהל המקצועי של המכון, העיד כי ישב בסמוך מאד למשרד בו הבודקים יושבים עם הלקוחות, בעת שעורכים בדיקות קנייה, כאשר אין דלת במשרדים, ועל כן הוא שמע כל מה שנאמר על ידי הבודקים לאחר הבדיקה. לדבריו, לעיתים, כאשר הוא שומע שהלקוחות אינם מבינים דבר מה, הוא נכנס ומסביר להם, וכאשר הם יוצאים מהחדר, לאחר שהוסברו להם ממצאי הבדיקה, הוא שואל את הלקוחות אם הכל בסדר ואם יש להם טענות כלשהן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לאחר שהוצגה לאברהם טענת לקוחות כי נאמר ללקוחות בעל פה על ידי הבודק "זה כלום, זה בובה של אוטו, זה אוטו מדהים, כדאי לך לקנות, כדאי לך, כל מיני אמירות כאלה", השיב כי לא היו דברים מעולם, כי הוא לא שמע אמירות מסוג זה במשך 11 שנים שהוא נמצא שם, וכי מעולם לא נאמרו ללקוח דברים שונים מהכתוב בדוח הבדיקה.

555. תומר אהרון, אשר עבד במכון הדרום מנובמבר 2006 ועד מרץ 2009, בתור עוזר בדיקות קנייה, העיד כי נאמר לו על ידי נאשמים 4 ו-5, להקפיד במיוחד בבדיקת כלי רכב שמגיעים מטרייד אין סנטר, דהיינו לחפש היטב סימנים לתאונות, שכן לדבריהם כלי הרכב המגיעים מטרייד אין סנטר ברובם לאחר תאונה.

דברים אלה המיוחסים לנאשמים 4 ו-5 סותרים את טענת המאשימה כי הנאשמים 4 ו-5 קשרו קשר עם המוכרים על מנת להסתיר ליקויים ופגמים ולרמות את הלקוחות, אלה מלמדים על ההיפך הגמור, על רצונם וניסיונם של הנאשמים 4 ו-5 לאתר את הליקויים על מנת לפרט אותם בפני הלקוחות.

לטענת המאשימה, תומר לא עבד במועדים הרלוונטיים למרבית הלקוחות נשוא כתב האישום, למעט הלקוחה רחל נווה שושני, וכי בתקופה זו "עבר חתול שחור" בין הנאשמים 4 ו-5 למוכרים אבי לוי ויורם ריחני.

ואולם, דבריו של תומר לכל הפחות רלוונטיים לעניינה של רחל נווה שושני, ומכל מקום, כאמור לעיל, לא הוכחה טענת המאשימה לעניין "החתול השחור".

556. אמנון לוי אבשלום העיד, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ניהל מכון של בדיקות רכב, הסמוך למכון הדרום. לדבריו, נאשם 4 הזהיר אותו באופן חד משמעי כי עליו "לשים עין ולהקפיד טוב טוב" על כלי רכב שמגיעים ממגרש טרייד אין סנטר כי "תמיד המכוניות שלהם לא הכי הכי".

דברים אלה מחזקים ותומכים בדברי תומר, ואף בהם יש כדי לעמוד בסתירה לטענת המאשימה כאמור לעיל.

557. יעקב רז העיד, כי הוא רכש רכב במגרש טרייד אין סנטר וערך בדיקה במכון הדרום, עובר לכך, ביום 26.4.2007. לדבריו, במגרש נאמר לו שהרכב "נקי", וכי הוא קיבל רק מכה קטנה מאחורה. עם זאת, בבדיקה במכון נמצא, שהייתה פגיעה בשלדה וליקויים נוספים. הוא חזר עם הבדיקה למגרש והמוכר במגרש אמר לו כי לא ייתכן שישנם ליקויים אלה, ונסע עימו למכון הדרום. במכון הראה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הבודק למוכר ברכב היכן הפגיעה בשלדה, או אז אמר המוכר לבודק "איך הצלחת לעלות על זה? עשו פה עבודה מקצוענית".

אף דברים אלה מתיישבים עם דברי עדי ההגנה שפורטו לעיל, לפיהם בודקי מכון הדרום עשו מאמצים ניכרים דווקא לאתר ליקויים ופגמים בכלי הרכב של טרייד אין סנטר, דבר הסותר את טענות המאשימה.

ב. מהימנות הנאשמים 4 ו-5

558. אף בעניין זה, שונה עניינם של הנאשמים 4 ו-5 מעניינו של נאשם 3. בעוד שבעניינו של נאשם 3 מצאתי כי התגלו שקרים וסתירות בגרסתו, לא מצאתי כך בעניינם של נאשמים 4 ו-5.

מהימנות הנאשם 4

559. לא מצאתי שקרים או סתירות בדבריו של נאשם 4 שיש בהם כדי לחזק את ראיות התביעה, ויצוין כי אף המאשימה לא טענה כי התגלו בעדותו שקרים או סתירות כאמור. גרסתו לאורך הדרך הארוכה הייתה עקבית, והוא הודה בפרטים רבים, ללא היסוס, באופן שעורר רושם כי הוא איננו מתחמק או מעוניין להסתיר דבר. כך, הודה, ללא התחמקות, הן בהודעתו במשטרה והן בעדותו, כי רכב עליו נשאל עבר תאונה, ואף קשה, כאשר עיין בדוח הבדיקה ומצא ליקויים המעידים על כך. זאת ועוד, אף כאשר הוצגה לו טענתו של נאשם 3 כי "אין דבר כזה תאונה", השיב כי הטענה אינה מדויקת (3.7.2013, עמ' 1433, שורות 1-33).

כן הודה, כי מרבית האנשים שמגיעים לבדיקות קנייה אינם מבינים את המונחים וכי הוא עושה ככל הניתן כדי לוודא שהם מבינים את דבריו. משום כך, פנה כאמור לנחמן בעניין דברי הלקוחות כי לא הבינו שהרכב עבר תאונה, על מנת שהדברים יובהרו ויהיו מובנים בדוחות הבדיקה.

כן אמר נאשם 4 מיוזמתו, כי המשפט "במידה והרכב לאחר תאונה או קיימת פגיעה כלשהי בקורות בכל הנזכר בדוח זה "קורה" הכוונה היא לשלדה", אשר מופיע בחלק מדוחות הבדיקה, לא הופיע בטופס במועד הבדיקה, שכן רק במועד מאוחר יותר התקבלה החלטה להוסיף משפט זה, וכאשר מוצא דוח מהמחשב מאותה עת, המשפט האמור מופיע אף אם לא היה בדוח המקורי שניתן ללקוח (3.7.2013, עמ' 1459 שורה 10 עד עמ' 1462 שורה 7).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בנוסף, נאשם 4 ביקש בחקירתו במשטרה, פעם אחר פעם, להתעמת עם הלקוחות שטענו טענות כלפיו, הן בנוגע ללקוחות ספציפיים אליהם התייחסו החוקרים, והן לגבי כל הלקוחות אליהם התייחסו החוקרים באופן כללי. חוקרי המשטרה, לא נענו לבקשותיו החוזרות ונשנות, דבר שמהווה מחדל חקירה שיש אף בו כדי לפעול לטובתו של נאשם 4, ומכל מקום יש בכך כדי לחזק את מהימנותו.

כן הפנה הנאשם 4 בהודעתו במשטרה לעדים שיתמכו בגרסתו, אשר חלקם לא נחקרו במשטרה, ובהמשך עדים אלה העידו כעדי הגנה במשפט.

מהימנות הנאשם 5

560. אף בגרסתו של נאשם 5 לא מצאתי סתירות או שקרים שיש בהם כדי לחזק את ראיות התביעה. אף נאשם 5 העיד בעקביות, עדות מאוזנת, לא התחמק מלמסור תשובות ואף הוא הודה בפרטים רבים שיכול היה לחשוב שיועילו לתביעה. כך, הן בהודעתו והן בעדותו, אף הוא הודה ללא היסוס כאשר הרכב עבר תאונה, או תאונה קשה, על פי דוח הבדיקה.

לא מצאתי כי יש בטענה היחידה של המאשימה בעניין מהימנותו של נאשם 5, כי הוא טוען שאיננו זוכר כי כינו את המוכרים מטרייד אין סנטר "צדיקים", על אף שנאשם 4 ותומר מציינים כי כינו אותם כך, כדי לפגוע במהימנותו. זאת, נוכח התרשמותי כי נאשם 5 לא התחמק ממתן תשובות שאינן נוחות לו, כמו גם העובדה שנאשם 4 מסר לעניין זה כי הוא זוכר כי תומר והוא כינו אותם הצדיקים, אולם הוא איננו בטוח כי גם נאשם 5 כינה אותם כך, אלא רק "חושב" כי גם נאשם 5 כינה אותם כך (3.7.2013, עמ' 1412 שורה 27 עד עמ' 1413, שורה 1).

נאשם 4

א. גרסת הנאשם 4

561. גרסתו של נאשם 4 בנוגע ללקוחות הפרטניים, ככל שהייתה לו התייחסות מיוחדת אליהם, תפורט במסגרת ניתוח עדויות הלקוחות.

ואולם, גרסתו, ככלל, הן בהודעותיו במשטרה והן בעדותו הייתה, כי הוא מסר ללקוחות את הממצאים המפורטים בדוח הבדיקה בצורה נכונה, ברורה, מפורשת ומפורטת, ובהתאם להנחיות שקיבל ממושרד התחבורה וממנהליו.

כן ציין, ככלל, כי כאשר מדובר בפגיעות בעלות משמעות נמוכה, אין מדובר בתאונה משמעותית, שכן "גם היום אני אומר שהאוטו לא עבר תאונה, של, תאונה בעלת משמעות גבוהה, האוטו עבר תאונות פח".

כאשר הוצגו לנאשם 4 דוחות הבדיקה השונים, הודה נאשם 4 לעיתים, בהתאם לכתוב בדוח הבדיקה, כי לרכב הייתה תאונה או פגיעה בשלדה. ואולם, גם במקרים אלה, עמד על כך שאמר ללקוחות דברים אלה.

בעניין זה יש מקום לחזור פעם נוספת על כך, שבשל העובדה שהנאשם 4 לא נחקר על מרבית האירועים נשוא העבירות המיוחסות לו, וגם כאשר נחקר על רכב זה או אחר לא הוטחו בפניו טענות הלקוחות כלפיו, לא יכול היה הנאשם 4 ליתן התייחסות ספציפית לעבירות אלה ולהתגונן כראוי. כל שיכול היה לעשות, שנים רבות לאחר האירועים, כאשר במהלך שנים אלה ערך בדיקות רבות ולכן בוודאי שלא יכול היה לזכור דוחות ספציפיים, לעיין בדוח הבדיקה ולהשיב בהתאם לכתוב בדוח הבדיקה ובהתאם לאופן בו הוא נוהג ככלל.

כן יש לציין, כי אף העובדה שלמרות בקשותיו החוזרות ונשנות לא נערכו לו עימותים עם לקוחות, מהווה מחדל חקירה ופגיעה בהגנתו, במיוחד כאשר העבירות המיוחסות לו עניינן בדקויות ובניואנסים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ב. הלקוחות – ניתוח הראיות

ואיציסלב שוב (ע"ת 82)

562. ואיציסלב שוב (להלן: "ואיציסלב") רכש ביחד עם אביו, מיכאל שוב, רכב מסוג מזדה מ.ר. 59-621-29 ביום 12.3.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדק אותו ביום 6.3.2006 אצל נאשם 4 במכון הדרום.
563. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של ואיציסלב הינן עדותו של ואיציסלב, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 4 בעניין הרכב (ת/182, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה").
564. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים). מערכת תאורה (כולל מצבר). מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תזמון ושסתומים, רצועת זימון ליבדוק במוסד, הפרשי לחץ במנוע, לחץ דחיסה לא זהה, בלאי פנימי גבוה, תושבות מנוע פגומות, שריפת שמן, דרוש תיקון במנוע, הזרקת דלק לקויה, מנוע רועד.

סרן קדמי ומערכת היגוי: לתקן זווית היגוי, שחיקת צמיגים, רעידות בהגה.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: פגיעה דופן פנימית בתא מנוע, החלפה פח חזית מולחם.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: החלפה מכסה מנוע, החלפה כנף קדמי ימין, החלפה כנף קדמי שמאלי, תיקון קורה אורכית קדמית, פגיעה פח דופן אחורית, תיקוני פח וצבע סביב, מכות/ לחיצות פח/ שריטות בצבע, פגיעות מרכב תחתון, לחיצות בקורה אורכית, תיקון קורת רוחב.

ליקויים בעלי משמעות שולית: פתיחת תא מטען לקויה, גומיות לדלתות וחלונות פגומות.

צמיגים: צמיגים פגומים, כיפוף בחישוק.

העברת כח: שמן כהה בלאי דסקיות הילוכים, דרוש טיפול בתיבת הילוכים, תושבת גיר פגומה, נקישה בשילוב הילוכים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הערות כלליות: אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית, הרכב לאחר תאונה, לפרק גלגלים ולבדוק עובי רפידות.

יצוין, כי הוגש הטופס המקורי (נ/36), והמשפט "משמעות הליקויים הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה. משמעות הליקויים, חומרתם, והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסד מורשה או שמאי רכב לפי הצורך ובאחריות קונה הרכב" מודגש בסימון צהוב על גבי דוח הבדיקה ולצדו חתימה נוספת של הלקוח.

565. ואיציסלב העיד, כי למעשה מי שקנה את הרכב, הוא אביו, והוא גם זה שחתם על הבדיקה "אבא שלי רצה אני הייתי רק העוזר שלו" (18.7.2011, עמ' 450, שורות 18-19). כן מסר, כי הם הגיעו לבדיקה עם אדם בשם ויקטור, שמבין בכלי רכב, אולם איננו דובר עברית.

לדבריו, ויקטור הוא זה שהציע שייקחו את הרכב לבדיקה ואף אמר להם שעדיף ללכת למכון אחר מזה שבעל המגרש הציע, באומרו להם שיתכן שבעל המגרש מכיר את בעל המכון אליו הוא הפנה אותם. לפיכך לקחו את הרכב לבדיקה למכון אחר בו הם בחרו.

לדברי ואיציסלב, בבדיקה נאמר לו כדלקמן:

"ש: אוקי, עכשיו, מה היה בבדיקה מה אמר לכם הבוחן?

ת: הוא לא יותר מדי פירט בדברים, הוא סימן שמה בקו כאילו מה שאמרו לנו מה שכול הדברים האלה מה ששמה מסומן היו שמה דברים מסומנים שזה לא חשוב, דברים האלה לא חשובים רק מה שהוא סימן שמה בקו, שזה כאילו הדבר שהוא חשוב. עכשיו, מה שהוא אמר שהייתה בעיה עם זה, אני זוכר באמת, זה הייתה בעיה עם תושבת, הוא אמר שהמצבר הוא כאילו ישן, יש בעיה עם גלגלים ויש בעיה עם תושבת מנוע, זה הדברים העיקריים. עכשיו, גם הוא אמר שהייתה פגיעה, הייתה איזה שהיא תאונה אבל מנוע לא נפגע, זאת אומרת הייתה תאונה שהיא לא קשה, משהו כזה, הייתה איזה שהיא פגיעה, לא קשה" (18.7.2011, עמ' 449, שורות 9-17; ההדגשות שלי – ש' ק').

לשאלת התובעת אם בבדיקה אמר להם הבדוק דבר מה לגבי מצבו של ה"שאסי", השיב ואיציסלב בשלילה. כן ציין בתחילה כי הבדוק "לא בדיוק יושב איתם", ובהמשך אמר שהוא לא רצה לדבר איתם יותר מדי. לאחר שאלות נוספות עלה, כי הוא איננו זוכר בדיוק מה הבדוק אמר ועשה, כאשר הוא השיב לסנגור כי ייתכן שהבדוק הקליד את הנתונים וייתכן שלא, ייתכן שהוא הדפיס את דוח

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הבדיקה וייתכן שלא: "ת: אולי יצא לו איזה שהוא דף, אתה, זה חתום, אנחנו חתומים עליו כי זה, הוא הסתכל, אבא שלי הסתכל על זה וחתם" (18.7.2011, עמ' 466, שורות 22-23).

כאשר הוצג לו דוח הבדיקה אישר ואיציסלב את הדברים הכתובים בו, אישר כי מה שנאמר לו על ידי הבודק הם הדברים המופיעים בדוח הבדיקה, כי היה מודע לליקויים בדוח ולכך שהרכב לאחר תאונה, וכי הבודק אף מסר לו מידע נוסף מזה שכתוב בדוח (18.7.2011, עמ' 467, שורות 2-31).

בתחילה הדגיש כי הבודק אמר שהכל שולי. עם זאת, בהמשך, שינה את גרסתו בעניין זה, ואמר כי נאמר לו על ידי הבודק כי הליקויים בעלי משמעות וכי "זה חשוב":

"... ת: מה שכתוב פה, חשוב ליקויים בעלי משמעות זה הוא הדגיש את זה, זה הדברים העיקריים כל, זה, תתייחס לזה.

ש: כן, זה ליקוי בעל משמעות גבוהה נכון?

ת: כן,

ש: אתה מבין מה זה ליקוי בעל משמעות גבוהה? מה זה אומר ליקוי בעל משמעות גבוהה?

ת: תראה, עכשיו אני מבין את זה, אז אני לא, לא ידעתי,

ש: אבל אתה גם אז אומר שהוא אמר לך זה בעל משמעות,

ת: זה משהו שהוא בעל משמעות,

ש: זה גם הוא אמר לך את זה נכון?

ת: כן.

ש: אוקי,

ת: זה משהו ש-, הוא אמר זה מה שחשוב לא אמר, הוא לא דיבר במילים כמו שאתה מדבר במילים גבוהים, ליקוי בעל משמעות גבוהה, הוא לא דיבר במילים כאלה,

ש: נכון כי זה המילים של הטופס,

ת: הוא אמר זה חשוב,

ש: הוא מסביר לך בעל פה אומר לך זה מה שחשוב,

ת: זה מה שחשוב,

ש: נכון? (18.7.2011, עמ' 470, שורות 3-22; ההדגשות שלי – ש' ק').

מיד בהמשך הדברים, בעת שהשאלות עדיין נוגעות לדברים שאמר לו נאשם 4, עירב ואיציסלב בין דברים שאמר לו הבודק ובין דבריו של המוכר במגרש:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: איפה הוסתר ממך? קיבלת את זה ביד, כל הליקויים שאתה אומר שהיו ברכב,

ת: הוא, הוא דיבר,

ש: אתה גם אומר שהוא אמר לך.

ת: הוא דיבר איתנו, שהוא דיבר איתנו זה היה תחת לחץ שהוא אמר הכול בסדר, זה הכול בסדר וזה שולי, הכול שטויות זה הדברים העיקריים, נתקן לך תיקח את הרכב הכול בסדר.

ש: מי יתקן לך? הבוחן של הרכב יתקן לך?

ת: לא, הוא, הבחור שקנינו ממנו,

ש: עזוב אותי מהבחור שקנינו, אני מדבר איתך על הבוחן.

ת: הבוחן לא דיבר איתנו יותר מדי, הוא אמר הנה אני מצביע לך על מה שחשוב" (18.7.2011, עמ' 469, שורה 24, עד עמ' 470 שורה 1; ההדגשות שלי - ש' ק').

דיון והכרעה

566. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 4 בעניינו של לקוח זה, הינה עדותו של ואיציסלב. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4, לא מצאתי כי עדותו של ואיציסלב מהימנה וברורה דיה על מנת להרשיע את הנאשם 4 על בסיס עדותו בלבד.

567. עניין משמעותי המיוחד למקרה זה, הוא כי מי שהעיד בבית המשפט הינו למעשה מי שהגיע לתרגם עבור מי שנטען כי רומה, בעוד המרומה עצמו לא העיד. קיים קושי רב, אם בכלל ניתן, לקבוע כי אדם רומה כאשר הוא אינו מעיד על כך. קיימת חשיבות רבה לכך שהמתורגמן יחקר אף הוא, ומובן הוא כי לא ניתן להוכיח את המרמה בלעדיו, ואולם, יש צורך בעדותם של השניים, כאשר הקונה הוא אשר יכול להעיד באופן ישיר מה הבין ועל סמך מה החליט לקנות את הרכב.

בנוסף לכך, מעדותו של ואיציסלב עולה כי במהלך רכישת הרכב היה אדם דומיננטי נוסף, ויקטור, שהיה נוכח הן במגרש והן בשיחה עם הנאשם 4, ואף אותו היה על המשטרה לחקור. כפי שעולה מעדותו של ואיציסלב, ויקטור היה מעורב מאד וזהיר, כאשר הוא זה שהציע להם באופן ברור לא לקחת את הרכב למכון שהוצע על ידי בעלי המגרש.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מחדלים אלה, ובעיקר העובדה כי המרומה עצמו לא נחקר מקשים על הרשעת הנאשם 4 רק מטעם זה, ואולם כפי שיפורט להלן, קיימים טעמים נוספים.

568. עדותו של ואיציסלב לא עוררה בי אמון רב והתרשמתי כי הוא איננו מקפיד לדייק בדברים שהוא מוסר. כמו עדים רבים נוספים, הוא עירב בין הדברים שנאמרו לו על ידי המוכר לבין הדברים שנאמרו לו על ידי הבודק, דבר שאף הוא מקשה להסתמך על דבריו בלבד לצורך קביעה בדבר המצגים שהוצגו על ידי הנאשם 4.

כן התגלו בעדותו סתירות ושינויי גרסה בעניינים מהותיים. כך, לאחר שאמר מספר פעמים כי הבודק "לא בדיוק ישב איתם", לא רצה לדבר איתם יותר מדי ואמר על כל ליקוי כי הוא שולי, הודה בהמשך, כי הבודק נתן לו הסברים על דוח הבדיקה, כי הבודק אמר כי קיימת משמעות לחלק מהליקויים, ואף אמר שהוא ציין כי "זה חשוב" וכי מדובר במשמעות חשובה. כן השיב לשאלות שונות כי איננו זוכר מה בדיוק התרחש עם הבודק, כי **ייתכן** שהבודק הקליד את הנתונים וייתכן שלא, **ייתכן** שהוא הדפיס את דוח הבדיקה וייתכן שלא, כאשר נראה כי הוא לא רואה חשיבות בכל הפרטים הללו.

זאת ועוד, אף אם ניתן היה להסתמך על דבריו בנוגע לדברים המדויקים שנאמרו לו על ידי הנאשם 4, הרי שעולה כי הוא היה מודע בצורה ברורה לכך שהרכב עבר תאונה, מכך שזה נכתב באופן ברור בדוח, הוא ראה את הדוח והבין שישנם ליקויים בעלי משמעות וחשובים.

569. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 4 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

570. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

רחל שדות (ע"ת 139)

571. רחל שדות (להלן: "רחל") רכשה רכב מסוג יונדאי אקסנט מ.ר. 20-207-43 ביום 21.7.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדקה אותו ביום 19.7.2005 במכון הדרום אצל נאשם 4.

572. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של רחל הינן עדותה של רחל, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 4 בעניין הרכב (ת/139 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וכן זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו כתוב "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/139).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

573. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. סרן קדמי ומערכת היגוי. קפיצים. צמיגים. מערכת תאורה (כולל מצבר). מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע. 2. מערכת קירור. 3. מערכת דלק. 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, רצועת זימון ליבדוק במוסך, הפרשי לחץ במנוע, נזילות שמן, בלאי פנימי, תושבות מנוע פגומות, שריפת שמן, הזרקת דלק לקויה.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: פגיעה קורה אורכית מעבר לתושבת ריתום המתלה, תיקון דופן פנימית בתא מנוע, החלפת פח חזית מולחם.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: החלפה כנף קדמי ימין, החלפה כנף קדמי שמאלי, מכות/לחיצות פח/שריטות בצבע, תיקוני פח וצבע סביב.

מערכת בלמים: בלימה לקויה, לפרק גלגלים לבדיקה.

העברת כח: גומיות מגן לציריות פגומות, חופש ונקישות בציריות, תושבת גיר פגומה, שמן כהה בלאי דסקיות הילוכים, נקישה בשילוב הילוכים, דרוש טיפול בתיבת הילוכים, חופשים במנגנוני הילוכים.

הערות כלליות: אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית, הרכב לאחר תאונה.

לחץ שמן נבדק לפי נורית. במידה והרכב לאחר תאונה או קיימת פגיעה כלשהי בקורות בכל הנזכר בדו"ח זה "קורה" הכוונה היא לשילדה (על פי עדותו של נאשם 4, משפט זה ככל הנראה לא היה כתוב במועד הבדיקה אלא הוסף במחשב לאחר מכן; הערה שלי – ש' ק').

574. רחל העידה, כי הגיעה למגרש טרייד אין סנטר וראתה את הרכב, שעל חלונו היה שלט שבו כתוב

שהכל תקין ברכב. לדבריה, רצתה לערוך בדיקה במכון בנס ציונה, אולם המוכר שיקר לה ואמר לה

שבמכון בנס ציונה לא בודקים מכונות לקנייה והיא בתמימותה האמינה לכך. לפיכך הם ביצעו את

הבדיקה במכון הדרום, ויורם ריחני הצטרף לבדיקה.

לדברי רחל, יורם ריחני היה בלחץ מהדברים שאמר לה הבודק על הרכב:

"ת: הוא נכנס איתי למכון, ישב, כשהבודק בדק, נראה קצת לחוץ כי הבודק אמר שיש, שהאוטו עבר תאונה קלה ויש שמה איזה שהוא ריתוך בשלדה בצד. אז אני שאלתי זה מהווה סכנה בטיחותית או משהו אז הוא אמר לי לא.

ש: מי אמר לך?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: הבוחרן" (18.7.2011, עמ' 478, שורות 9-5).

כאשר הציגו לרחל את דוח הבדיקה, הדגישה שהיא זוכרת את הפגיעה בקורה והחלפת כנף (18.7.2012, עמ' 478, שורות 10-32).

וכן:

ש"ש: מה הסביר לך הבוחרן בבקשה? תאמרי לבית המשפט

ת: זה היה מזמן אני לא זוכרת. באופן כללי לא קיבלתי רושם כאילו שיש איזה שהיא סכנה או איזה שהוא משהו יוצא דופן, חוץ מהעניין שהייתה החלפת כנף והייתה פגיעה בקורה,

ש: מה הסביר לך הבוחרן לגבי זה? מה זה אומר?

ת: זה אומר שהייתה תאונה.

ש: אוקי, אוקי,

ת: את זה הוא אמר. חלק מהדברים רעש, מערכת תזמון, שסתומים כל מה שכתוב פה, לא זכור לי" (18.7.2011, עמ' 479, שורות 9-1; ההדגשה שלי - ש' ק').

לאחר ריענון זיכרון אמרה רחל:

ת: במהלך הבדיקה, הבודק אמר שהרכב תקין ויש לו רק מכה קטנה בשלדה, כששאלתי אותו לפרש הדבר אמר שהרכב עבר תאונה קטנה והמכה תוקנה, הוא לא אמר שהרכב לא בטיחותי, ו-" (18.7.2011, עמ' 480 שורות 6-8).

רחל מסרה, כי דוח הבדיקה היה אצלה מספר ימים.

כן הדגישה רחל, כי החשיבות הרבה מבחינתה הייתה לכך שהרכב יהיה בטיחותי, על כן היא חששה מהפגיעה בשלדה, פגיעה שהיא סברה שפוגעת בטיחות הרכב, והייתה מעוניינת שיאמרו לה כי אין כריות אוויר ברכב. עוד ציינה, כי אף לאחר מכן לא הייתה לה כל אינדיקציה כי הרכב איננו בטיחותי (18.7.2011, עמ' 485 שורות 2-23).

בהמשך הדגישה רחל, כי אין לה כלל טענות נגד המכון, אלא רק נגד המוכרים במגרש:

ש"ש: אוקי, לא אמרו, עכשיו אני מראה לך את הטופס שהיה אצלך ואת גברת מורה בישראל ואני אומר לך שהמכון לא רק שלא בודק כרית אוויר גם אומר לך בין יתר המערכות, יש עוד מערכות שלא בודק, אני לא בודק כרית אוויר,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: בסדר,

ש: תגובתך?

ת: תגובתי שאני לא באה להעיד על המכון,

ש: אוקי,

ת: אני מדברת על העסקה שהייתה לי עם אותו מוכר.

ש: בסדר, אוקי.

ת: ובעסקה הוא אמר שיש כריות אוויר ולא היו.

ש: אוקי.

ת: המכון לא מעניין אותי" (18.7.2011, עמ' 487, שורות 8-19; ההדגשות שלי- ש' ק').

וכן:

ש: אוקי. תסתכלי ברשותך בהערות אוקי? האם נכון שבהערות כתוב שהמכון, אני מתמצת לך את זה אבל תקראי את מה כתוב, המכון עושה את הבדיקה, מה המשמעות של מה הוא מוצא מבחינת מחיר צריך שמאי או מוסד, זה המכון לא נותן הערכה מה המשמעות, האם נכון שזה כתוב בטופס?

ת: זה נכון אבל אני מבקשת ממך לעזוב אותי בחקירה על המכון כי לא בשביל זה באתי ואין לי שום,

ש: בשביל מה באת, שנייה, שנייה, בשביל מה באת?

ת: הזמינו אותי להעיד בנושא העסקה שהייתה לי בעניין הרכב.

ש: הבנתי.

ת: וכול הדברים האלה על המכון,

ש: זאת אומרת אני מבין ממך שלמעשה אין לך טענה על המכון אחרי שהראיתי לך שהמכון לא בודק כרית אוויר?

ת: מתי אמרתי?

ש: לא, לא, אני שואל אני מבין,

ת: לא, אין לי טענה.

ש: אין לך טענה בסדר. אוקי.

ת: אולי לא הדגישו בפניי את המשמעות החמורה של הקורה, אבל גם זה אני לא בטוחה כי עובדה שכמו ששאלת הוא עבר טסטים,

ש: הוא עבר טסטים ונסעת בו, השתמשת בו אני מבין כמה שנים טובות ברכב.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: נכון" (18.7.2011, עמ' 488, שורה 23 עד עמ' 489, שורה 10; ההדגשות שלי – ש' ק').

דיון והכרעה

575. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה בעניין לקוחה זו, הינה עדותה של רחל. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם, לא מצאתי כי יש בעדותה די כדי להרשיע את הנאשם 4 בעבירות המיוחסות לו.

576. ראשית חשוב להדגיש, כי בדוח הבדיקה, אותו קראה רחל ואשר עליו חתמה, כתוב בצורה ברורה ביותר כי הרכב **לאחר תאונה** וכי קיימים ליקויים בשלדת המרכב **במשמעות גבוהה**.

רחל ציינה מיד כשהוצג לה דוח הבדיקה, כי נאמר לה שקיימת פגיעה בקורה וכי הכנף הוחלפה, דבר המלמד על כך שנושא זה הודגש על ידי הבודק בפניה.

רחל ציינה עוד כי הבודק אמר לה את כל מה שכתוב בדוח הבדיקה, וכי היא אינה זוכרת מעבר לכך: "את זה הוא אמר. חלק מהדברים רעש, מערכת תזמון, שסתומים **כל מה שכתוב פה**, לא זכור לי".

כן הדגישה, כי היה זה חשוב מבחינתה שאין ברכב בעיה בטיחותית, והודתה כי אין לה כל ראייה כי קיימת בעיה בטיחותית ברכב. לפיכך, רחל חזרה והדגישה, כי אין לה כל טענה כלפי מכון הבדיקה, תוך שהיא מבקשת מהסנגור ל"עזוב אותה" ולא לשאול אותה שאלות הנוגעות למכון, שכן טענותיה היחידות הן נגד המוכרים במגרש.

בנסיבות אלה, לא די בכך שרחל העידה, לאחר שרוענן זיכרונה, כי הבודק אמר שהתאונה הייתה קלה, וכי הפגיעה בקורה הייתה קלה, תוך שהיא מדגישה שוב כי מה שעניין אותה זה הנושא הבטיחותי וכי הבודק לא אמר שהרכב לא בטיחותי, כדי לבסס את הרשעת הנאשם 4 בהצגת מצג כוזב בעל פה למול דוח כתוב וברור מאד במקרה זה. לעניין זה יצוין עוד, כי את דבריה במשטרה, מסרה רחל **כשנתיים** לאחר הבדיקה, דבר המעורר אף הוא קושי להסתמך על דקויות הדברים שמסרה במשטרה.

577. בנוסף, אף בעניין לקוחה זו הנאשם 4 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

578. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

רחל נווה שושני (ע"ת 137)

579. רחל נווה שושני (להלן: "שושני") רכשה רכב מסוג מזדה מ.ר. 46-786-50 ביום 23.3.2007 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדקה אותו ביום 22.3.2007 במכון הדרום אצל נאשם 4.
580. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של שושני הינן עדותה של שושני, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 4 בעניין הרכב (ת/137 להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), דוח בדיקה קודם שנעשה לרכב (ת/137ז), זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו נרשם כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/137), וחוות דעת השמאי אוריאל אהרוני, שגם העיד בבית המשפט, אודות הרכב עובר לתיקונו.
581. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. סרן קדמי ומערכת היגוי. קפיצים. צמיגים. מחוונים
לא תקין: 1. מנוע. 2. מערכת קירור. 3. מערכת דלק. 4. מערכת הצתה: רעש
מערכת תזמון ושסתומים, רצועת זימון לבדוק במוסד, הפרשי לחץ במנוע,
שריפת שמן, בלאי פנימי, הזרקת דלק לקויה.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: תיקון דלת אחורית ימין או שמאל, תיקון
כנף אחורית ימנית/שמאל, תיקון מכסה תא מטען, תיקוני פח וצבע סביב,
מכות/לחיצות פח/שריטות בצבע, חלודה בגוף הרכב תא מטען, לחיצות
בקורה אורכית ובתומך.

מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים): דליפה משאבה מרכזית, לפרק
גלגלים לבדיקה.

מערכת תאורה (כולל מצבר): פנסי חזית פגומים.

העברת כח: שמן כהה בלאי דסקיות הילוכים, נקישה בשילוב הילוכים, אין
אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית ומערכות אלקטרוניות.

הערות כלליות: לפרק גלגלים ולבדוק עובי רפידות, לבדוק תצורת שמן
בנסיעה.

**יצוין, כי הוגש הדוח המקורי (נ/37) והמשפט "משמעות הליקויים הממצאים המחייבים את
מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה.
משמעות הליקויים, חומרתם, והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסד מורשה או שמאי רכב
לפי הצורך ובאחריות קונה הרכב" מודגש בסימון צהוב על גבי דוח הבדיקה ולצידו חתימה
נוספת של הלקוחה.**

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

582. שושני העידה, כי הגיעה למגרש טרייד אין סנטר, עם בעלה ובנה, שם ראתה את אבי לוי ויורם ריחני. לדבריה, בעלה ובנה היו מעוניינים ברכב אחד מתוך שניים שהציעו להם. המוכרים במגרש אמרו להם שהרכב לא עבר תאונה. הם רצו לקחת את הרכב לבדיקה, כאשר בתחילה המוכרים אמרו להם שאין צורך בכך, אולם בהמשך הסכימו. הם לקחו את הרכב למכון הדרום, משום שהם ידעו שהמכון אמין, והוא היה המכון היחידי בסביבה אליו היו מוכנים לקחת את הרכב לבדיקה. לבדיקה התלווה אליהם נציג מהמגרש, אשר "ניהל את כל הנושא".

לדבריה, הבודק במכון הבדיקה אמר להם כדלקמן:

"ש: ... אז מה, מה אמר לך הבוחן בבדיקה?"

ת: שאנחנו קיבלנו את הטופס אז שאלנו אותו כל מיני שאלות, בגדול הוא אמר לנו שממש היה חשוב לנו אם האוטו עבר תאונה.

ש: כן.

ת: בגדול הוא אמר לנו שהאוטו לא עבר תאונה ושאלנו אותו מה הכוונה של איפה שה-איקסים, שאלנו אותה מה זה, הוא אומר זה לא משמעותי זה פה קצת תיקונים פה, שאלנו אותו לגבי הליקויים אז הוא אמר לנו שכנראה שהאוטו עלה על המדרכה, הוא קיבל מכה ב-, קיבל פה מכה לפי מה שמצוין, תיקון דלת אחורית, זה, זה, פה כתוב כל מיני תיקונים ו-, תיקוני פח וצבע, מכות, לחיצות פח שריטות בצבע, חלודה בגוף הרכב. עכשיו כשאנחנו אמרנו ומה זה ומה זה אז הוא אמר תראי הכול יתקנו לכם אין שום בעיה, הכול יתקנו לך מה שיש קצת 4 שנים, כמה, 4 שנים. פה קצת שם הכול יתקנו לכם. זה גם סיפור של לפחות ואני לא כל כך זוכרת את כל הפרטים הקטנים כי אני לא, אני כאילו הייתי עם בעלי והבן שלי, סמכתי עליהם שהם כאילו מקשיבים ושהם כאילו האוזן קשבת, אני הייתי כאילו משנית שמה כזה. לא.... אוקי. מה שלקוי הוא יתקן הוא אמר.

ש: יש כל מיני, תיקון דלת כנף, תיקון מכסה תא מטען תיקוני פח, לחיצות, שריטות, חלודה, לחיצות בקורה עורפית, אני שואל אותך עכשיו נוכח הרישום הזה מדוע בכול זאת החלטתם לרכוש את האוטו?

ת: אני אגיד לך את האמת עכשיו במחשבה לאחור שאני, אני, תראה הבוחן נראה לי ממש נראה לנו ממש אמין באמת הבוחן נראה לנו אמין והוא אמר אם הוא אמר שזה לא תאונה וזה לא עבר תאונה והוא אמר שזה לא משמעותי, כתוב כאן בעלי משמעות נמוכה, לא יודעת, לא, לא חשדנו, האמת היא האמנו לו, לא יודעת הוא נראה לי כזה אמין, לא, נראה לנו כזה אמין, לא, האמנו לו שזה בסדר שהוא לא עבר תאונה כי בגלל זה במיוחד בשביל זה הכנסנו את הרכב, לא בשביל משהו אחר. (18.7.2011, עמ' 495, שורה 7 עד עמ' 496, שורה 10; ההדגשות שלי - ש' ק.).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שושני ציינה עוד, כי הבודק ישב עימם על דוח הבדיקה, הסביר להם "סעיף סעיף" אודות הליקויים הרשומים בדוח, וכי הם ראו את הליקויים ואף שאלו אותו שאלות על כך (18.7.2011, עמ' 499, שורה 26 עד עמ' 500, שורה 5).

בהמשך הקירתה, עלה מדבריה כי עירבה בין דברי הבודק לדברי המוכר, כאשר ציינה בד בבד עם תיאורו של הבודק את הכתוב בדוח, הבטחה של הדובר לתקן את הליקויים. בחקירתה הנגדית, הבהירה, כי מי שאמר זאת היה המוכר, ולא הבודק (18.7.2011, עמ' 500, שורות 6-24).

שושני אישרה בחקירתה הנגדית, כי למעשה אין לה כל טענה לפיה דברי הבודק לא היו נכונים ולא התיישבו עם דוח הבדיקה:

"ש: לא, אז אני שואל אם יש לך היום איזה נתון להראות לנו לבית משפט שאות אחת שהוא כתב פה לא נכונה. אות אחת, מילה אחת שהוא אמר לך לא נכונה. אין לך דבר כזה היום נכון?"

ת: אין לי כזה דבר" (18.7.2011, עמ' 503, שורות 14-17).

שושני העידה עוד, כי לאחר שקראה כתבה בעיתון על מכון הדרום, הבינה כי המכון איננו אמין וחשה לא בנוח בנוגע למכון, בניגוד למחשבותיה עובר לקריאת הכתבה, כי מדובר במכון אמין (18.7.2011, עמ' 497 שורה 24 עד עמ' 498 שורה 10 ועמ' 499 שורות 4-19).

כן מסרה שושני, כי הרכב ברשותה עד מועד העדות וכי היא לוקחת אותו לבדיקות באותו מכון.

שושני הדגישה, כי היא לא הייתה ממוקדת בהסברים שניתנו על ידי הבודק, שכן היו עימה בעלה ובנה שהקשיבו לדברים, כאשר היא הייתה "משנית" שם:

"זה גם סיפור של לפחות ואני לא כל כך זוכרת את כל הפרטים הקטנים כי אני לא, אני כאילו הייתי עם בעלי והבן שלי, סמכתי עליהם שהם כאילו מקשיבים ושהם כאילו האוזן קשבת, אני הייתי כאילו משנית שמה כזה. לא" (18.7.2011, עמ' 495, שורות 20-22; ההדגשה שלי – ש' ק').

ובחקירה נגדית אמרה:

"ת: אנחנו היה לנו חשוב לשמוע שהאוטו לא עבר תאונה, זה לא שסיי שלדה, אנחנו לא, אני לא, אני כאילו לא צד בזה אני אומרת לך שוב פעם, מה שקרה שהבן שלי והבעל שלי ישבו שמה, האוטו נרשם על שמי אז קוראים לי לעדות, אני לא התמקדתי כל כך בזה רק שמעתי שלא היה תאונה" (18.7.2011, עמ' 508, שורות 18-21, ההדגשה שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

583. בעניין רכב זה הוגשה חוות דעתו של השמאי אוריאל אהרוני, אשר בדק את הרכב **עובר לתיקונו** (ת/336) ונחקר בבית המשפט על חוות דעתו.

בחוות הדעת נכתב כדלקמן:

"תאור מיקום הנזק: ברכב המבוטח נפגעו חלקי מרכב בחלקו האחורי. החלקים המפורטים בהמשך נפגעו ויש צורך להחליפם:

פרוט עבודות מרכב:

פירוק והרכבת מגן אחורי; פירוק והרכבת מכסה תא מטען; ניתוק והלחמת כנף אחורית שמאלית; ניתוק והלחמת פח דופן אחורי; ניתוק והלחמת רצפת תא מטען.

ניתוק והלחמת קורת חיזוק אחורית ימנית

תיקון ויישור קורת חיזוק אחורית שמאלית

תיקון ויישור כנף אחורית ימנית

תיקון ויישור גג הרכב

הערת סיכום

לאור היקף הנזקים הוחלט שלא לתקן את הרכב

הרכב במצבו הניזוק נגרר בנוהל הסדר ל"אורדן" וייעודו שיקום.

ירידת ערך צפויה לרכב עקב הארוע הנ"ל הינה 15%."

584. בעדותו הוסיף אהרוני, כי הפגיעה בשלדה היא מעבר לקו האופנים, וכי הגג נפגע בעקבות קריסת חלקו האחורי של הרכב. כן העיד אהרוני, שכאשר קבע בחוות דעת זו שיש להחליף חלקים בין בהברגה ובין בניתוק בהלחמה, הרי שמדובר בהמלצה להחליף את החלק בגלל רמת העיוות שקיבל החלק הנפגע.

עם זאת, אהרוני אישר, כי לא הביא עימו את כל התמונות הרלוונטיות, כאשר את התמונה הנוגעת לגג לא הביא, וכן השיב באופן ברור, כי הבדיקה שלו נערכה לפני תיקון הרכב, וכי אין לדעת באיזה מצב נמצא הרכב כאשר הוא נבדק על ידי מכון הבדיקה:

"ש: נכון? אוקיי. עכשיו, לך, זה נשאלת גם קודם, אני רוצה לוודא שזה גם לגבי הרכב הזה, אין דרך בעולם לדעת באיזה מצב בודק הרכב רואה את הרכב, זאת אומרת מה תוקן בו, מה לא תוקן, מה נוסף.

ת: לא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: אין לך שום דרך לדעת את זה, נכון?

ת: לא" (14.11.2012, עמ' 705, שורות 27-32).

585. מעיון בדוח הבדיקה הקודם, שנערך ביום 12.5.2006, עולה כ בדוח הבדיקה נשוא העבירות נרשמו אף ליקויים נוספים שלא נרשמו קודם. אמנם קיים ליקוי נוסף שנקרא "פגיעה אורכית קדמית" שלא נרשם בדוח נשוא העבירות, אולם אף ליקוי זה, בנוסף לליקוי בקורה האורכית שכן נרשם בדוח הרלוונטי, הינו במשמעות נמוכה אף הוא.

דיון והכרעה

586. לעניין המצגים הכוזבים בעל פה המיוחסים לנאשם 4 בעניין זה, רלוונטית רק עדותה של שושני. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4, לא מצאתי כי ניתן להסתמך על עדותה לבדה על מנת לקבוע כי הנאשם 4 ביצע את העבירות המיוחסות לו.

587. מעדותה של שושני עולה, כי היא אינה זוכרת את הדברים שנאמרו בעניין הרכב, וכי היא לא שמה לב במידה רבה לדברים אלה ולא הייתה ממוקדת בהם, שכן היא הגיעה עם בעלה ובנה, שמבינים בכלי רכב יותר ממנה, על מנת שהם יקשיבו לדברים. היא הדגישה, בתשובה לשאלות שונות בנוגע לדברי הבודק, כי היא הייתה משנית בלבד בנושא השיחה אודות הרכב. בנסיבות אלה, ורק מטעם זה, קיים קושי לבסס על דבריה בלבד, את הרשעת הנאשם 4 בהצגת מצגים בעל פה, אשר סותרים דברים הכתובים בדוח הבדיקה, עליה חתמה שושני. יודגש, כי בדוח הבדיקה המקורי, שהוגש לתיק בית המשפט, ניתן לראות כי הסעיף בו מובהר לשושני כי הממצאים המחייבים הם הממצאים הכתובים בדוח הבדיקה, מסומן בצהוב, וקיימת חתימה נוספת של שושני לצד הסעיף המודגש.

588. בנוסף, מעדותה של שושני עולה, כי היא אינה מבחינה בין הדברים שנאמרו לה על ידי הבודק לבין הדברים שנאמרו לה על ידי המוכר במגרש, כאשר פעם אחר פעם, היא משיבה לשאלות הנוגעות לדברים שנאמרו לה על ידי הבודק, בדברים שנאמרו לה על ידי המוכר, אשר הבטיח לתקן את הליקויים השונים. אף טעם זה כשלעצמו איננו מאפשר להסתמך על דבריה של שושני בנוגע לדברים המדויקים שנאמרו על ידי הבודק.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

589. זאת ועוד, כמצוטט לעיל, בסופו של יום, שושני מאשרת כי אין לה כל "נתון" המראה כי נאמרו לה על ידי הנאשם 4 דברים שונים מהממצאים הכתובים בדוח הבדיקה.

590. אשר לטענות המאשימה כנגד הדוח הכתוב, המבוססות, לדבריה, על עדותו של אוריאל אהרוני ודוח הבדיקה הקודם שנערך לרכב. אף בעניין זה לא מצאתי כי ניתן לקבוע, שהוכח כי הדוח הכתוב כוזב. ראשית, כפי שפורט בהרחבה בפרק הכללי, ישנם טעמים רבים מדוע יש לדחות את הטענות הנטענות נגד הדוחות הכתובים, מהנימוקים הרבים שפורטו שם.

בנוסף, אני סבורה כי יש לדחות טענה זו גם לגופו של עניין. הראיות שהגישה המאשימה לעניין זה הינן חוות דעתו של אוריאל אהרוני ודוח הבדיקה הקודם. היות שאוריאל אהרוני בדק את הרכב **עובר לתיקונו** ולא במועד בו הוא נבדק על ידי הנאשם 4, ואף אישר בעדותו בצורה ברורה כי הוא איננו יכול לדעת באיזה מצב היה הרכב כאשר נבדק במכון הבדיקה, הרי שלא ניתן ליתן לראיה זו משקל רב. בנוסף, הליקוי שלו הוא טוען, קריסת הגג, אינו מופיע בשני דוחות הבדיקה שניתנו בעניין הרכב, גם לא בדוח שבגיננו המאשימה לא האשימה. אשר לדוח הבדיקה הקודם, אף בו אין די כדי לבסס את הטענה כי הדוח אינו כתוב. הדוח דומה מאד, ואף רשומים בדוח הרלוונטי ליקויים נוספים שאינם רשומים בדוח הקודם. השינוי היחידי - עובדה שכתוב בדוח הבדיקה כי קיימת פגיעה בקורה אורכית במשמעות נמוכה, ואילו בדוח הבדיקה הרלוונטי כתוב כי ישנן לחיצות באותה קורה באותה משמעות נמוכה, אין בה די כדי ללמד על כך שמדובר בדוח כוזב.

זאת ועוד, בעניין זה יש ליתן משקל רב למחדל החקירה המשמעותי בתיק, לפיו לא נערכה בדיקה לכלי הרכב במועד בו הרכב נבדק על ידי הנאשם 4, ויש בכך כדי לפעול לטובתו. יוזכר לעניין זה, כי לטענת רפי ועקנין הדבר לא נעשה כי ההנחה במהלך החקירה הייתה כי הדוחות הכתובים הינם נכונים ומדויקים וכי המצגים הכוזבים היו אך בעל פה. בכך כמובן יש כדי לחזק את המסקנה, כי יש לדחות את טענת המאשימה בדבר מצגים כוזבים בדוח הכתוב, אשר לגביה הוצגה ראיה בעלת משקל נמוך, ואשר החקירה בעניינה, אם בכלל הייתה כזו, לקתה בחסר רב.

591. זאת ועוד, מעבר למשקל הנמוך שיש ליתן לדבריה של שושני, בשל כך שלא זכרה ולא הייתה ממוקדת בדברים שנאמרו על הרכב, בין היתר משום שהייתה משנית בעניין זה, העובדה כי בעלה של שושני ובנה, אשר היו מעורבים וממוקדים יותר, והקשיבו טוב יותר לדברים שנאמרו אודות הרכב, לא נחקרו, מהווה מחדל חקירה משמעותי, אשר פועל לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4 בעניין זה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

592. בנוסף לכך, ביחס לעבירות המיוחסות לנאשם 4 בגין לקוחה זו, פועלת לחובת המאשימה העובדה כי רכישת הרכב התרחשה בתקופה בה לטענת המאשימה "עבר התול שחור" בין מכון הדרום לבין המוכרים במגרש, ועל כן תמוה כי הם טוענים בסתירה לכך שהנאשם 4 סייע למרמה בתקופה זו.
593. בנוסף, אף בעניין לקוחה זו הנאשם 4 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.
594. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

ענת מרקוס ארנולד (ע"ת 127)

595. ענת מרקוס ארנולד (להלן: "ענת") רכשה רכב מסוג פיאט מ.ר. 12-540-27 ביום 3.4.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב") ובדקה אותו ביום 1.4.2005 במכון הדרום אצל נאשם 4.
596. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של ענת הינן עדותה של ענת, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 4 (ת/127) להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה".

597. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים. צמיגים. מערכת תאורה (כולל מצבר). מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע. 2. מערכת קירור. 3. מערכת דלק. 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, רצועת זימון ליבדוק במוסד, דליפות לחץ בינוניות בצילינדרים, נזילות שמן, שריפת שמן, דרוש תיקון במנוע, ניקוי מערכת הקירור, הזרקת דלק לקויה.

סרן קדמי ומערכת היגוי: חופש מוט הגה בתא נהג.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: פגיעה קורה אורכית מעבר לתושבת ריתום המתלה.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: פגיעה דופן פנימית בתא מנוע, החלפה מכסה מנוע, החלפה כנף קדמי ימין, תיקון פח חזית, החלפת קורת רוחב, מכות/ לחיצות פח/ שריטות בצבע, תיקוני פח וצבע סביב.

העברת כח: מצמד מפריד גבוה (בלאי).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הערות כלליות: לפרק גלגלים ולבדוק עובי רפידות.

מערכות חשמל ואלקטרוניקה, מד אוץ, מיזוג אוויר, חימום פנימי, ממיר קטליטי, כריות אוויר, מערכת ABS ללא אחריות.

598. ענת העידה, כי הגיעה למגרש טרייד אין סנטר עם בעלה, אשר ראה את הרכב במגרש והציע כי הם ילכו לראות אותו. במגרש נאמר לה כי הרכב בו היא מעוניינת לא עבר תאונות. למכון הבדיקה הגיעה עם בעלה. ואלה הדברים שלטענתה נאמרו על ידי הבודק:

"ת: והוא הראה לנו טופס, לא את הטופס הזה. טופס של גרפים שהיום אני יודעת שזה משהו של בדיקת המנוע, הוא הראה לנו טופס הראה לנו את הגרפים... אמר לנו שהאוטו בסדר בסדר, שאין, אין פגיעה של שס"י. בבדיקה הוא ראה שהמכסה מנוע לא אותו דבר, אז הוא אמר שכן הייתה תאונה אבל לא, זה לא פגיעה של שס"י יש קורה, הוא אמר לנו אורכית או רוחבית, לא זוכרת, אבל זה לא שס"י, זה הקורה שבסדר, משהו כזה הוא אמר לנו... כאילו הרגיע אותנו שהאוטו בסדר, הראה לנו את הגרפים שהכול כאילו בגדר הנורמה, ו-" (18.7.2011, עמ' 514, שורה 27 עד עמ' 515, שורה 7).

כאשר נשאלה ענת כיצד קנתה את הרכב למרות הליקויים הרשומים בבדיקה, ציינה כי לא ראתה את הבדיקה:

"ש: ואת רואה פה בטופס הבדיקה ברובריקה שלא תקין שיש פה כמה איקסים ואני שואלת אותך בכול זאת אם את רואה את האיקסים האלה תסבירי בבקשה מדוע בכול זאת החלטתם לרכוש את הרכב?

ת: אני את הטופס הזה לא, לא זוכרת שראיתי בבדיקה.

ש: את חתומה על הטופס?

ת: כן אני חתומה. ... אני חתומה על הטופס, אני לא ראיתי את הדברים האלה בבדיקה, אני ראיתי מה שהוא הראה לי ואמר לי שהכול בסדר, את הטופס הזה אני אחר כך, אחר כך אחרי שנה שמכרנו את האוטו והסתכלתי בבדיקה כי שמרתי פתאום ראיתי שיש שני דפים ואז הסתכלתי וראיתי את זה ולא האמנתי בכלל ש-, אחר כך הבנתי למה היו את כל הבעיות באוטו" (18.7.2011, עמ' 515, שורות 23-8; ההדגשות שלי- ש' ק').

לא עלה בידי ענת ליתן הסבר מדוע מופיעה פעמיים חתימתה על הבדיקה, בשני מקומות שונים על אף שעמדה על טענתה כי לא ראתה את הבדיקה: "איך הגיעה החתימה שלי, כנראה הוא נתן לי לחתום על זה שלא שמתי לב" (18.7.2011, עמ' 519, שורה 23).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ענת אישרה, כי הבדיקה הייתה ברשותה יומיים לפני שרכשה את הרכב.

ענת לא זכרה היכן נערכה הבדיקה, ולאחר שתיארה בהרחבה כיצד הגיעו למכון בדיקה בתל אביב, רעננו את זיכרונה כי הבדיקה נערכה בעיר אחרת מזו שזכרה, במכון הדרום ברחובות (18.7.2011, עמ' 513 שורות 1-18).

עוד מסרה ענת, כי לאחר רכישת הרכב, התגלו בעיות רבות ברכב ולבסוף הוא נמכר לפירוק (18.7.2011, עמ' 516 שורות 19-32).

דיון והכרעה

599. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה בעניין לקוחה זו, הינה עדותה של ענת. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4, כמו גם האופן בו העידה ענת, לא מצאתי כי ניתן להסתמך על עדותה לבדה, על מנת להרשיע את הנאשם 4 בעבירות המיוחסות לו.

600. ענת העידה, כי נאמר לה שהרכב עבר תאונה וכי הייתה פגיעה בקורה. היא לא זכרה באיזו קורה, אורכית או רוחבית, אולם נאמר לה כי קורה איננה "שאסי" ועל כן הבינה כי אין פגיעה בשאסי. על פי דוח הבדיקה קיימת פגיעה בקורה האורכית במשמעות גבוהה, דהיינו ב"שאסי", ועל כן לכאורה, משפט אחד מתוך שלל הדברים שמסר הנאשם 4 לענת, וביניהם כי הרכב עבר תאונה וכי קיימת פגיעה בקורה, הינו כוזב.

לפיכך, על מנת שניתן יהיה להסתמך על משפט זה בלבד, על מנת להרשיע נאשם 4 ולקבוע כי הנאשם הציג מצג כוזב, יש לקבוע כי ענת זוכרת היטב כל מלה שנאמרה לה על ידי הבודק, וליתן בדבריה אמון רב מאד. לא מצאתי כי זה המקרה.

התרשמתי, כי ענת איננה זוכרת במדויק את הדברים, כאשר היא לא זכרה פרטים שונים, כגון על איזה קורה דיבר הבודק, מה היה שם המגרש בו רכשה את הרכב, מה היה שם המוכרים במגרש, באיזה מכון ובאיזו עיר נערכה הבדיקה, ואף את דבריו של הנאשם 4 ככלל סייגה במילים "משהו כזה הוא אמר לנו". איני סבורה כי ניתן לבסס קביעה כי הנאשם 4 הציג מצג כוזב בניגוד לדוח כתוב, על "משהו כזה". בנוסף, אף העובדה כי ענת טוענת כי לא ראתה כלל את דוח הבדיקה, כאשר שתי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

חתימותיה מופיעות על דוח הבדיקה, משליכה על מהימנותה, ואף היא לא נתנה הסבר מניח את הדעת כיצד מופיעות חתימותיה על הדוח.

בעניין הקושי להסתמך על זכרונה של ענת יש ליתן משקל גם לכך שאת דבריה במשטרה מסרה ענת למעלה משנתיים לאחר מועד הבדיקה, והעידה כשש שנים לאחר הבדיקה.

601. בנוסף, מעדותה של ענת עולה כי הגיעה לבדיקה עם בעלה, אשר הוא זה שיזם את רכישת הרכב והיה שותף לכל שלבי הליך הרכישה, ובין היתר היה נוכח בשיחה עם הנאשם 4 לאחר הבדיקה. עדותה כולה הינה בלשון רבים: "שאלנו", "אמרנו", "ראינו", "הוא אמר לנו". העובדה שבעלה לא נחקר, מהווה מחדל חקירה משמעותי שפועל לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4. נכון הוא, כי הוא לא הבין היטב עברית, ואולם מעדותה של ענת עולה, כי הוא הקשיב לדברים שנאמרו על ידי הבודק, אשר ככל הנראה תורגמו לו על ידי בד בבד עם דברי הבוחן, והוא הבינם והיה שותף להחלטה לרכוש את הרכב, ועל כן, אף אם לא ניתן היה להסתמך על עדותו בלבד, בוודאי שעדותו הייתה יכולה לחזק ולתמוך בעדותה של ענת, שהינה בעייתית מאד, כמפורט לעיל.

602. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

רונן מושאייב (ע"ת 34)

603. רונן מושאייב (להלן: "רונן") רכש רכב מסוג טיוטה מ.ר. 10-069-63 (רכב שטח) ביום 15.3.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב") ובדק אותו ביום 14.3.2005 במכון הדרום אצל נאשם 4.

604. הראיות שהוצגו בעניינו של רונן הינן עדותו של רונן, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 4 בעניין הרכב (ת/34 ה, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה").

605. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים). מערכת תאורה (כולל מצבר). מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: רעשים ונקישות פנימיים, רצועת זימון ליבדוק במוסך, הפרשי לחץ במנוע, שריפת שמן, הזרקת דלק לקויה.

סרן קדמי ומערכת היגוי: חופש מייצב קדמי, לתקן זווית היגוי, שחיקת צמיגים, חופש במערכת היגוי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שילדה נפרדת:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: פגיעה בקורה אורכית אחורית מעבר לנקודת ריתום המתלה.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: תיקון כנף אחורית ימנית/שמאל מולחמת, מכות/ לחיצות פח/ שריטות בצבע, תיקוני פח וצבע סביב, פגיעה בקורת רוחב אחורית, פורקו חלקי מרכב.

צמיגים: צמיגים יבשים/פגומים.

העברת כח: תושבת גיר פגומה, נקישה בשילוב הילוכים, נזילת שמן תיבת הילוכים.

הערות כלליות: אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית, לפרק גלגלים ולבדוק עובי רפידות.

606. רונן העיד, כי הגיע למגרש טרייד אין סנטר, ראה את הרכב ו"נדלק עליו". הוא שאל את אבי לוי ויורם ריחני אם הרכב עבר תאונות, והם השיבו שהרכב חדש, "אוטו בובה", שרק אשתו של אבי לוי נהגה עליו. הם סיכמו ביניהם שאבי לוי קונה ממנו את הרכב שלו, והם "משלמים מחירון מול מחירון". הוא ביקש לבצע את הבדיקה במכון קומפיוטסט, אולם נאמר לו כי לא ניתן לבצע בדיקות לרכב כזה במכון קומפיוטסט ויש לבצע את הבדיקה במכון הדרום. לפיכך, הוא הלך עם יורם ריחני לבצע בדיקה במכון הדרום.

רונן מסר, כי הבדיקה ארכה 20 דקות בלבד. במכון הבדיקה, לאחר שביקש מנאשם 4 להגיד לו אם יש בעיה באוטו, השיב לו נאשם 4 שיגיד לו הכל. לשאלתו מה הפגיעה מאחורי האגוזו אותה ראה, השיב לו הנאשם 4 "זה כלום, זה ג'יפ שהולך בשטחים הוא נוסע על השטחים, על השטח ויש לו פגיעה כזאתי משהו זה לא משמעותי" (18.7.2011, עמ' 533, שורות 22-20).

וכך תיאר את השיחה עם הבודק:

י"ת: התחיל לעבור על הבדיקה.

ש: כן, מה הוא הסביר לך?

ת: פה היה איקסים איפה שלא תקין אני בדרך כלל לא מבין במכונות בבדיקות, מה שאומרים אני סומך על המילה של הבודק כי הוא בודק אנחנו סומכים, בשביל זה אנחנו משלמים כסף. שאלתי אותו מה כל האיקסים האלה שכתוב פה לא תקין, לא תקין, לא תקין, לא תקין, אז האוטו לא בסדר? אני רואה הרבה לא תקינים, הוא אומר לי אנחנו חייבים לציין, יש דברים קטנים שזה כמו עשו מזה צבע או תיקונים קטנים, אנחנו חייבים לציין אותם, אז אמרתי לו תעבור איתי בבקשה פה כתוב רעשים וליטושים פנימיים, רצועות וכול זה, הוא אומר תתעלם מזה, זה כלום, אז

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עברנו הגענו לפגיעה בקורה אורכית אחורית, מעבר לנקודת רתום המתלה, מה זה? הוא אומר לי אתה זוכר שראית ליד האגוזו שהראיתי לך? זה המכה הקטנה שיש מאחורה. אז אני חייב לציין אותו פה. ועברנו כל הטיפול ושאלתי אותו אני, כמו שהיינו מדברים חברים בדרך כלל שבדקים רכב אם הוא עבר תאונה או לא עבר תאונה בודקים אותו עם מכשיר, יש בדיקות שעושים עם מכשיר אם הוא צבוע או לא, אומר לי אני כבר עם ניסיון שיש לי אני לא צריך מכשירים אני בעין מזהה את האוטו. אמרתי לו טוב אם אתה אומר אתה יודע. הוא אומר לי אחי אוטו לא נסע בשבת. הנה המפתחות אם אתה יכול לתת לי בבקשה תן לי שאני אחרוש עליו, זה המילים שלו...ת. אני האמנתי לו" (18.7.2011, עמ' 534, שורות 13-30).

וכך גם ציין בחקירתו הנגדית:

"ת: כן שאלתי אותו מה זה פגיעה בקורה אורכית,
ש: נכון,
ת: הוא אמר זה כלום.
ש: זה כלום. על הכול בעצם הוא אמר לך כלום נכון?
ת: זה אוטו שעובד,
ש: שעובד בשטח,
ת: בשטח,
ש: ומקבל מכות נכון?
ת: כן" (18.7.2011, עמ' 569, שורות 1-9).

כן ציין, כי תוך כדי הבדיקה יורם ריחני אמר שיתקן את הליקויים הקטנים.

רונן אישר שהבודק עבר איתו על הבדיקה, הקריא לו את כל ממצאי הבדיקה וניתנה לו האפשרות לשאול שאלות כאשר רצה בכך, והוא אכן שאל שאלות. הוא אישר, כי הוא הבין מה משמעות המונח "משמעות גבוהה" אולם לא ידע מה משמעות "פגיעה בקורה אורכית אחורית מעבר לנקודת ריתום המתלה".

כאשר הופנה לסעיף ההערות, לידו חתם, בו כתוב כי הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הם הממצאים המפורטים בכתב, השיב כי לא ראה סעיף זה ולא נתן הסבר מניח את הדעת לכך שחתם על הסעיף על אף שלא ראה אותו:

"ש: סמוך עליי שאני יודע דברים, אמרת אותם. אוקי, תסתכל בסעיף ההערות שורה מספר 1, תקריא אותה בבקשה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- ת: אני חתום מטה רחמים יצחק בודק,
- ש: לא, לא, הערות 1, אתה רואה, הערות 1, הממצאים, תקריא בבקשה.
- ת: הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה אינו הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה.
- ש: אוקי, אתה יודע את זה? פעם ראשונה שאתה רואה את זה?
- ת: פעם ראשונה אני קורא את זה.
- ש: פעם ראשונה שאתה קורא את זה, אוקי, כשחתמת על הטופס הזה, אתה חתום עליו?
- ת: כן.
- ש: אוקי, למה חתמת עליו?
- ת: כי סמכתי על מכון הבדיקה.
- ש: לא, אבל סמכת זה בסדר בשביל זה באת לבדוק אבל למה חתמת עליו, זאת אומרת למה צריך את החתימה שלך על הטופס?
- ת: בשביל לקבל את הטופס.
- ש: בשביל לקבל צריך לחתום עליו?
- ת: נכון" (18.7.2011, עמ' 574, שורות 1-18, ההדגשה שלי – ש' ק').

וכך גם השיב כאשר הוצג לו הסעיף "משמעות הליקויים וחומרתם..." עליו חתם בנפרד, באומרו, כי דברים אלה לא הוסברו לו וכי זו פעם ראשונה שהוא שומע דברים אלה (18.7.2011, עמ' 576, שורות 8-19).

לדברי רונן, לאחר רכישת הרכב, הראה את הבדיקה לשכן שאמר לו שהרכב עבר תאונה קטלנית. הוא ביקש להחזיר את הרכב למגרש אולם המוכרים לא הסכימו לכך. על כן, הלך לבצע בדיקה נוספת במכון קומפיוטסט. בהמשך, שמע רעשים ברכב והוא רעד, והוא נאלץ למכור את זה לסוכן. בהמשך הגיש תביעה נגד מכון הדרום ונאשמת 2.

מהימנותו של רונן

607. עדותו של רונן לא עוררה בי אמון כלל. הוא העיד באופן בלתי מהימן ומתחמק, ובמהלך עדותו התגלו סתירות ואמירות כוזבות, גם בעניינים מהותיים היורדים לשורשו של עניין.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

608. כך, בעניין המחיר ששילם עבור הרכב. בעדותו מסר רונן כי הוא רכש את הרכב תמורת 160,000 ₪, אולם בזיכרון הדברים עם טרייד אין סנטר נרשם כי הסכום המשולם הוא 145,000 ₪. בתצהיר שהגיש בתביעה האזרחית שהגיש, הצהיר רונן כי שילם בפועל תמורת הרכב 145,000 ש"ח, כדלקמן:

סעיף 3 לנ/6:

"בהסתמך על הבדיקה והתוצאות שהוצגו לי רכשתי את הרכב בסך של 145,000 ₪ סך הנמוך ב-10% ממחיר המחירון, לסכום זה הגענו לאחר שקיזזנו את עלויות התיקונים המכניים שהופיעו בדוח שנדרשו וצמיגים שהיו יבשים".

בחקירתו הנגדית השיב לסנגור, כי הוא יודע כי עליו לומר אמת הן בבית המשפט, הן בחקירתו במשטרה והן בתצהירו, וכאשר נשאל על הדברים הכתובים בתצהיר, התפתל באופן בלתי אמין:

ש: אוקי, אני מקריא לך מה העורך דין אמר לך בתצהיר, מה שמעניין אותי. אחרי שהזהרתי כי עליו לומר את האמת ויהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן אישר את נכונות התצהיר וחתם. בסדר?

ת: כן.

ש: נכון העורך דין גם הזהיר אותך בעל פה?

ת: כן.

ש: נכון. אוקי, עכשיו בוא נתחיל מהתצהיר ונעבור הלאה. אתה יודע שאם אתה משקר בתצהיר,

ת: אני פחדתי,

ש: שנייה, אתה יודע שאם אתה משקר בתצהיר א' זה אסור ב' יש גם עונשים נכון? אוקי, אני מראה לך את סעיף. האם נכון ששיקרת בתצהיר? תשובה?

ת: מה, פה?

ש: בקשר למחיר הרכב אתה טוען שקנית אותו ב-145 אלף שקל.

ת: לא אני אמרתי רק אמת, תקשיב,

ש: אוקי,

ת: אני,

ש: תן לי הסבר.

ת: כמו שאתה יודע לדבר גם אני יודע לדבר.

ש: תסביר.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: פה, אני לא שיקרתי אף פעם לפי מה כתוב זה מה שהוגש אבל אני אומר עכשיו בפועל מה שהיה כתוב וכתוב בחשבוניות זה מה שכתוב לפי זה, האמת מה שבעל פה שסגרנו עם אבי ועם יורם שזה חישוב שבמקום אז הוא רושם, 20 זה מה שאני אומר אבל עם חישוב של הרכב הוא החשיב אותנו במקום 35 בכתב 20 אז הסכמתי איתו אבל זה לא משנה, אני שילמתי לו רק 125, עכשיו חישוב של הרכב הוא חישב אותנו ב-20 לא ב-35 לפי הוא רשם, אבל אני נתתי את האוטו רק שילמתי 125 לא מעבר לזה. הוא החשיב את האוטו, אני שילמתי רק צ'ק של 125. לא משהו אחר, עכשיו הוא מנסה להפיל אותי בפח של זה לא נכון, האמת 20 לפי חישוב שלנו שדיברנו שזה 160 ו-35 זה שהוא רשם את זה 20 אלף שקל 35 אלף שקל זה משהו אחר זה לא נקרא שאני משקר.

ש: תגיד לי אתה שם לב למה שאתה אומר?

ת: אני, כן אני,

ש: שמעת מה שאמרת?

ת: כן.

ש: הבנתי... אני שואל האם כשהצהרת בסעיף 3 בהסתמך על הבדיקה רכשתי רכב בסך של 145 אלף שקל, כן?

ת: כן.

ש: האם הצהרת פה, פה הצהרת, 160 האם מה שהצהרת פה הוא שקר לאור מה שאמרת היום?

ת: לא נכון" (18.7.2011, עמ' 551, שורה 25 עד עמ' 553, שורה 10).

כאשר נשאל רונן אם לא מסר אמת בבית המשפט בתביעה האזרחית, השיב באופן ברור כי לא נשאל

על כך בבית המשפט (18.7.2011, עמ' 550 שורות 12-5).

מאוחר יותר, לאחר שהוצג לו כי בניגוד לדבריו הוא כן נשאל על כך בבית המשפט, וכי לא מסר אמת

גם בבית המשפט, חזר בו מדבריו הקודמים באופן בלתי אמיין:

ש: אוקי, ומה שאמרת לי מקודם זה שלא הייתה בעיה בבית משפט אזרחי לשקר כי לא שאלו אותך על זה נכון? אתה זוכר שאמרת את זה? אין פה קלדנית אבל אמרת את זה לפני שתי דקות.

ת: לא הבנתי מה אמרת.

ש: ... עכשיו כדאי רק שמע שהביא אותך שיזהיר אותך מפני הפללה עצמית אבל זה לא התפקיד שלי. תקשיב, שאלתי אותך מקודם האם אתה יודע שבבית משפט אזרחי צריך להגיד את האמת,

ת: רק אמת.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש : אתה אמרת לי רק אמת, אבל לא הייתה בעיה כי שמה לא שאלו אותך, נכון?

ת : לא, לא, לא, לא,

ש : כן שאלו אותך?

ת : לא נכון. לא נכון אתה מדבר.

ש : אז תגיד לי אתה,

ת : לא נכון אתה מדבר,

ש : אז תגיד לי אתה. אין הפרוטוקול מוקלט, אתה כבר לא תשנה אותו אבל תגיד לי אתה מה התשובה? שאלו, השאלה היא כזאת, בבית משפט אזרחי אני אומר לך שאמרת שלא שאלו אותך על הסכום שנית את הרכב והתשובה.

ת : שאלו אותי האם הסכום הזה שרשום פה אם זה אמת. זה אמת. 145 אלף שקל. עכשיו אני אומר לך שזה דיברנו איתם בעל פה שחישבו שלהם היה 160 שזה מה שאני אומר. שהם החשיבו את האוטו שלי 35 אלף שקל,

ש : שמעתי, אז אתה אומר,

ת : אז רשמנו את זה 20 אלף שקל זה בהסכמתי,

ש : אוקי אז אתה אומר,

ת : זה אני הסכמתי.

ש : אוקי אז אתה אומר שבבית משפט אזרחי שאלו אותך את השאלה כמה עלה לך הרכב? כן שאלו או לא שאלו?

ת : שאלו,

ש : לפני זה אמרת לא,

ת : כתוב,

ש : עזוב את זה, זה לא זה. בבית משפט בפרוטוקול, בדיון שהיית אמרת לי מקודם שלא שאלו אותך, אתה אומר עכשיו שאלו אותך או לא שאלו אותך? הבית משפט, העורך דין של מכוון הדרום שאל אותך כמה עלה הרכב כן או לא?

ת : שזה עלה 145 אלף שקל.

ש : אני שואל קודם אם הוא שאל?

ת : שאל,

ש : שאל,

ת : שאל אם זה נכון.

ש : אוקי. ואתה ענית לו, כן, שהרכב עלה לך, שאתה שילמת עבור הרכב 145 אלף. האם נכון?

ת : שילמתי 125. ונתתי את האוטו, הם רשמו את זה 145

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש : לא, הם רשמו בדיוק מה שאמרת, אני אראה לך מה שאמרת ותגיד לי אם כן או לא,
ת : אני שילמתי 125 אלף שקל.
ש : אם צריך את זה נגיש. (18.7.11, עמ' 554, שורה 1 עד עמ' 555, שורה 18).

בהמשך הודה, כי חתם על חשבונית שהסכום הנקוב בה איננו נכון, בעת רכישת הרכב (18.7.2011, עמ' 556, שורות 2-21).

כן הודה רונן, כי גם בהודעתו במשטרה לא מסר אמת וציין כי שילם את הסכום הכתוב בחשבונית ולא את הסכום ששילם בפועל, ואף כאשר נשאל על כך התפתל בתשובותיו:

ש : אז אני אגיש אותה, בסדר. אני מראה לך את ההודעה שלך במשטרה, זאת ההודעה שלך? תסתכל רגע. האם אתה מאשר שזה חתימתך?
ת : כן.

ש : אוקי אני מפנה אותך לעמוד, עמוד 2 שורה, שורה 30 סליחה. שאלו אותך כמה עלה הרכב נכון? מה ענית?
ת : 1454

ש : אוקי, שאלו אותך כמה שילמת ליורם על הרכב, מה ענית?
ת : 125

ש : אלף פלוס,

ת : את הרכב,

ש : את הרכב. האם שיקרת בחקירה במשטרה?

ת : אמרתי לו מה שכתוב בהסכם,

ש : הבנתי, שזה שיקרת?

ת : הסכם זה לא שקר. הסכם חתום זה לא שקר, בעל פה מה שדיברנו הסכמנו בינינו. אנחנו. אבל מה שסוכם זה סוכם ש, סיכמנו כבר אני הוצאתי חשבונית הוא הוציא חשבונית, " (18.7.2011, עמ' 556, שורה 29 עד עמ' 557, שורה 13).

כאשר נשאל מדוע לדבריו, היום החליט לומר אמת ולא חש כך בעת שהעיד בבית המשפט בתביעה האזרחית, לא עלה בידו ליתן הסבר (18.7.2011, עמ' 561, שורות 6-8).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

609. אף בנוגע לשאלה המהותית מי אמר לו כי הרכב הוא "אוטו בובה" שינה את גרסאותיו, כאשר בעדותו ציין, כי מי שאמר לו זאת הוא יורם בנוכחות אבי, ואילו בעדותו בתביעה האזרחית נגד מכון הדרום, טען כי נאשם 4 אמר לו זאת. כן ציין לעיתים, כי כלל לא השתמש במונח זה. אף כאשר נשאל על כך לא עלה בידו ליתן הסבר מניח את הדעת, ואף הוסיף גרסה באומרו. כי שניהם אמרו זאת (18.7.2011, עמ' 581 שורה 1 עד עמ' 583 שורה 16).

610. אף בעניין מספר כלי הרכב שהיו ברשותו עובר לרכב הרלוונטי, נקודה הרלוונטית על מנת לדעת עד כמה הבין בכלי רכב וברכישתם, והבין את הכתוב בדוחות הבדיקה, שינה את גרסאותיו, כאשר בתחילה מסר, כי היה לו רכב אחד קודם לכן, בהמשך ציין, כי היו לו שניים ולבסוף הודה כי היו לו ארבעה כלי רכב (18.7.2011, עמ' 561, שורה 30 עד עמ' 562, שורה 23).

611. סתירה נוספת שהתגלתה בגרסאותיו נוגעת לכך שבחקירתו הנגדית, כאשר נשאל אם לקח כלי רכב קודמים שרכש לבדיקה לפני הקנייה, השיב באופן נחרץ שלא (עמ' 578, שורות 18-22), ואילו בעדותו בתיק האזרחי השיב, כי נהג לקחת כלי רכב קודמים לבדיקות "כל הזמן":

ש"ש: כשקנית את המכוניות הקודמות הישנות לקחתם אותם למכון בדיקה לפני הקניה

ת: כל הזמן" (נ/9, עמ' 13, שורה 30 עד עמ' 14, שורה 1).

כאשר נשאל על כך בחקירתו הנגדית, אף בעניין זה לא עלה בידו ליתן הסברים משכנעים (18.7.2011, עמ' 578, שורה 18 עד עמ' 580, שורה 28).

612. אף בעניין משך הבדיקה שנערכה במכון הדרום, שינה רונן את גרסאותיו באופן מגמת. כך, בעוד בחקירתו הראשית, על מנת להדגיש עד כמה הבדיקה לא הייתה יסודית, אמר כי הבדיקה ארכה 20 דקות בלבד. בעדותו בתביעה האזרחית נרשם כי אמר שהבדיקה ארכה 45 דקות, להבדיל מהבדיקה במכון קומפיוטסט שארכה שלוש שעות: "...הבדיקה שנערכה אצל מר איציק ארכה 45 דקות בערך. בקומפיוטסט ישבתי 3 שעות. פירקו את כל האוטו" (נ/9, עמ' 15, שורות 9-10). כאשר נשאל על כך בחקירתו הנגדית התפתל בתשובותיו באופן לא משכנע (18.7.2011, עמ' 566 שורה 21 עד עמ' 568 שורה 2).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דוח הבדיקה של מכון קומפיוטסט וחוות דעת השמאי

613. יצוין כי במהלך עדותו של רונן הוגשו שתי חוות דעת, האחת של מכון קומפיוטסט והשניה של שמאי מטעמו (ת/34 ד ו- ת/34ט), ואולם, חוות דעת אלה הוגשו, **שלא לאמיתות תוכנן**, אלא רק לעצם העובדה שהעד קיבל בדיקות אלה, בהתאם להחלטות בית המשפט שניתנו בעקבות התנגדותו של הסנגור, (18.7.2011) עמ' 537, שורות 22-24, עמ' 538 שורות 27-30, עמ' 539, שורות 13-14, עמ' 540, שורות 2-5, עמ' 540, שורות 17-21 וכן עמ' 542, שורות 30-31).

לפיכך, לא ניתן להסתמך על תוכנן של חוות דעת אלה.

דיון והכרעה

614. היות שחוות הדעת שהוגשו במהלך עדותו של רונן אינן קבילות לאמיתות תוכנן, הראיה הרלוונטית היחידה שהוגשה מטעם המאשימה בעניין לקוח זה, הינה עדותו של רונן.

615. עדותו של רונן לא עוררה בי אמון כלל, מהנימוקים הרבים שפורטו לעיל, ובוודאי שלא באופן שבו ניתן להסתמך על עדותו בלבד על מנת להרשיע את הנאשם 4 בעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה. התרשמתי כי רונן מעיד באופן מגמתי, כאשר האמת איננה נר לרגליו, וכי הוא איננו בוחל שלא לומר אמת כאשר הדבר משרת את מטרותיו. כפי שפורט בהרחבה לעיל, רונן שינה את גרסאותיו פעמים רבות מתוך אינטרס, הן בתוך עדותו עצמה והן למול תצהיר, עדות בבית המשפט בתיק האזרחי ובהודעתו במשטרה, הן בעניינים מהותיים מאד והן בעניינים מהותיים פחות, והוא הודה כי לא אמר אמת בתצהיר, בחקירה במשטרה ובפני שופט בתיק האזרחי.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כי ניתן להרשיע את הנאשם 4 בעבירות המיוחסות לו על סמך דבריו של רונן בלבד.

616. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 4 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

617. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

חיים בראל (ע"ת 86)

618. חיים בראל (להלן: "חיים") רכש רכב מסוג מזדה מ.ר. 19-549-36 ביום 5.4.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב") ובדק אותו ביום 4.4.2005 במכון הדרום אצל נאשם 4.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

619. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של חיים הינן עדותו של חיים, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 4 בעניין הרכב (ת/86 ה, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה").

620. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, רצועת זימון ליבדוק במוסך, הפרשי לחץ במנוע, בלאי פנימי, שריפת שמן, ניקוי מערכות הקירור, הזרקת דלק לקויה, מנוע רועד.

סרן קדמי ומערכת היגוי: נקישות במתלה.

קפיצים: בולמי זעזועים קדמיים כריות פגומות, בולמי זעזועים אחוריים להחליף.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: החלפה כנף קדמי שמאלי, החלפה מכסה תא מטען, תיקוני פח וצבע סביב, תיקון קורה אורכית קדמית, מכות/לחיצות פח/שריטות בצבע, פגיעות מרכב תחתון, תיקון פח חזית.

ליקויים בעלי משמעות שולית: גומיות לדלתות וחלונות פגומות.

מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים): צינורות גמישים קדמיים פגומים, לפרק גלגלים לבדיקה.

צמיגים: צמיגים פגומים.

מערכת תאורה (כולל מצבר): פנסי חזית פגומים.

העברת כח: תושבת גיר פגומה, שמן כהה בלאי דיסקיות הילוכים, נקישה בשילוב הילוכים, דרוש טיפול בתיבת הילוכים.

הערות כלליות: אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית.

לחץ שמן נבדק לפי נורית

במידה והרכב לאחר תאונה או קיימת פגיעה כלשהי בקורות כל הנזכר בדו"ח זה "קורה" הכוונה היא לשילדה.

יצוין, כי המשפט "משמעות הליקויים הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה. משמעות הליקויים, חומרתם, והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסך מורשה או שמאי רכב לפי הצורך ובאחריות קונה הרכב" **מודגש בסימון צהוב על גבי דוח הבדיקה.**

621. חיים העיד, כי ראה במגרש טרייד אין סנטר את הרכב בו היה מעוניין, וסיכם עם המוכר במגרש שאם קיימת בעיה במנוע, בשלדה או בגיר, המוכר ישלם על הבדיקה, והוא אכן שילם בסוף. לדבריו,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

המוכר רצה לבצע את הבדיקה בנס ציונה אולם הוא ביקש ללכת למקום אחר, ברחובות, ועל כן הם הלכו לבצע את הבדיקה ברחובות.

לדברי חיים, אלה הדברים שראה בדוח הבדיקה, והדברים שנאמרו לו על ידי הבודק:

ש: "אתה שילמת, טוב, עכשיו, עכשיו תגיד לי בבקשה מה היה בבדיקה אתה זוכר?"

ת: **בבדיקה אני לא זוכר**, רק אני זוכר שהיה בלאי זה לא היה רכב חדש.

ש: אני אראה לך עכשיו טופס בדיקה שהוא ת/86. אתה נזכר בטופס הזה?

... ת: **אני לא כל כך זוכר את הטופס הזה.**

ש: לא כל כך זוכר את הטופס, עכשיו תגיד לי בבקשה אם אתה לא זוכר את הטופס אז בוא תנסה להיזכר ולרענן את זיכרוך, מה אמר לך הבוחן כאשר היית בבדיקה?

ת: **ישבתי עם הבוחן והוא אמר לי שכאילו סך הכול בלאי מסוים שהיה בבדיקה זה בגלל שהרכב הוא לא חדש וזה בלאי כאילו עם הזמן עם קילומטרים, עם השנים.**

ש: כן מה עוד אמר,

ת: זה לא משהו כאילו לא בלאי רציני כאילו, זה בלאי כאילו שבבדיקה מראים.

ש: עוד משהו אתה זוכר שאמר לך הבוחן?

ת: **לגבי השלדה כאילו שאין, אין, כאילו אין ש"י אין מכה בשלדה, השלדה בסדר.**

ש: אוקי, בסדר אז עכשיו תראה, אנחנו שנינו מסתכלים בבדיקה הזאת ואנחנו רואים שבעצם במקום של האיקסים איפה שכתוב לא תקין יש לנו הרבה מאוד איקסים אז בכול זאת תסביר לי איך אתה רכשת את הרכב כשיש כל כך הרבה ממצאים וכתוב לא תקין?

ת: לגבי, יש כאן כמה ממצאים, **לגבי החלפת כנף או דברים כאלה, זה לא, זה האמת לא כל כך הפריע לי, הם סידרו את זה אם זה רק פתח.** כאילו זה חלקי פח שתיקנו וזה שזה לא משהו מכאני. יש פה עוד כמה דברים, בולמי זעזועים קדמיים שרשום כריות פגומות, דברים כאלה שבוחן הסביר לי שאוקי זה בלאי מסוים אבל זה לא איזה משהו שעכשיו יידרש ללכת למוסך ולתקן את זה באותו רגע ולהשקיע עוד כסף. (18.7.2011, עמ' 603, שורה 19 עד עמ' 604, שורה 12; ההדגשות שלי - ש' ק').

בחקירתו הנגדית, אישר חיים כי ראה את דוח הבדיקה ואת הליקויים הכתובים בו וכי הבודק הסביר לו אודות הליקויים, וכי על אף הליקויים הוא החליט לרכוש את הרכב:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: ותראה, אין לנו פה בדיקה עם חתימה שלך כי אתה למעשה איבדת את החתימה שלך ואיכשהו הוציאו את זה ממחשב אבל אתה מאשר שזאת הבדיקה שהייתה בפניך נכון? אוקי. ובאמת יצאו כל מיני ליקויים, הבוחן הסביר לך ואתה נראה לי בחור לעניין, החלטת מבחינת הליקויים האלה, אלה ליקויים שלא ימנעו ממך לקנות רכב, חלק אולי לא צריך לתקן במוסך כי זה רכב ישן זה לא כמו רכב חדש מהחברה שכול פגיעה בו זה לא נעים, זה רכב ישן, יש בו פגיעות, החלטת למרות ה-, מה שהציג לך הבוחן לקנות את הרכב נכון?

ת: כן" (18.7.2011, עמ' 605, שורות 18-28).

כן אישר, כי נהג ברכב זמן רב, כי לא התגלו בעיות ברכב וכי במועד העדות הרכב היה ברשות אהיו.

דיון והכרעה

622. הראיה הישירה היחידה שהוצגה על ידי המאשימה בנוגע ללקוח זה, הינה עדותו של חיים. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחזלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4, לא מצאתי, כי ניתן על סמך עדות זו לבדה כדי להרשיע את הנאשם 4 בעבירות המיוחסות לו בנוגע ללקוח זה.

623. חיים העיד למעשה, כי ראה את הכתוב בדוח הבדיקה, כי הבודק הסביר לו אודות הדוח, כי ראה שקיימים ליקויים וכי הליקויים לא הפריעו לו מאד. המשפט היחידי שלכאורה בעייתי, לדבריו, הינו טענתו כי הנאשם 4 אמר לו כי "כאילו, כאילו", "שאינ שס"י אין מכה בשלדה, השלדה בסדר" כאשר על פי דוח הבדיקה קיימת פגיעה בשאסי במשמעות נמוכה.

כמפורט בהרחבה בפרק הכללי, קיימים סייגים רבים המשפיעים על משקל העדות וקיים קושי להסתמך על רמת הדיוק של משפט אחד בלבד, שאין פער רב בינו ובין הכתוב בדוח הבדיקה לפיו משמעות הליקויים נמוכה בלבד. זאת, במיוחד, כאשר עולה מעדותו של העד כי הוא איננו זוכר היטב את מהלך הבדיקה, כפי שהשיב מיד כאשר נשאל לראשונה מה אירע בבדיקה "בבדיקה אני לא זוכר", ואף את טופס הבדיקה איננו זוכר, על מנת לקבוע כי הוצג מצג כוזב מעבר לספק סביר, בניגוד לכתוב בדוח הבדיקה.

לעניין זה יצוין, כי את דבריו במשטרה מסר חיים למעלה משנתיים לאחר הבדיקה בחקירה בלתי ממצה, והוא העיד כשש שנים לאחר הבדיקה, דבר שמוסיף על הקושי הרב להסתמך על משפט אחד

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בעייתי בלבד שמסר, הסותר את יתר דבריו בעדותו, לפיהם היה מודע לליקויים ורכש את הרכב על אף שהיה מודע להם.

624. נוכח האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

יעל מהל הרצוך (ע"ת 29)

625. יעל מהל הרצוך (להלן: "יעל") רכשה רכב מסוג פורד פוקוס מ.ר. 29-346-70 ביום 19.6.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדקה אותו ביום 18.6.2006 במכון הדרום, אצל נאשם 4.

626. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינה של יעל הינן עדותה של יעל, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 4 בעניין הרכב (ת/29, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וכן זיכרון דברים בין חברת אורדן לטרייד אין סנטר, בו כתוב "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/29 ה).

627. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. קפיצים. מערכת תאורה (כולל מצבר).

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, רצועת זימון ליבדוק במוסך, מסגרת מצנן פגומה, הזרקת דלק לקויה.

סרן קדמי ומערכת היגוי: לתקן זווית היגוי, סטיות הגה, הגה קשה ולא חוזר, גלגל הגה אינו ממורכז.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: תיקון עמודים – אמצעי – קדמי, פח סף פנימי מתוקן, תיקונים כלליים בגוף המרכב.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: החלפה כנף קדמי שמאלי, תיקוני פח וצבע סביב, מכות/לחיצות פח/שריטות בצבע.

ליקויים בעלי משמעות שולית: הוחלפו שמשות

מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים): סטיות בבלימה, מערכת ABS אינה פועלת.

צמיגים: צמיגים יבשים/פגומים.

העברת כח: חוסר שמן תיבת הילוכים.

מתוונים: ביקורת בלמים דולקת, ביקורת כרית אויר דולקת.

הערות כלליות: לחזור להמשך בדיקה לאחר תיקון, אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית, הרכב לאחר תאונה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יצוין, כי הוגש הטופס המקורי (נ/34), והמשפט "משמעות הליקויים הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה. משמעות הליקויים, חומרתם, והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסד מורשה או שמאי רכב לפי הצורך ובאחריות קונה הרכב" מודגש בסימון צהוב על גבי דוח הבדיקה ולצידו חתימה נוספת של הלקוחה.

628. יעל העידה, כי הגיעה לרכוש רכב בטרייד אין סנטר, משום שהכירה את אבי לוי מעסקה שביצעה בעבר, והיא נתנה בו אמון. הם הלכו לבצע את הבדיקה במכון הדרום משום שהיא הכירה מכון זה, ואבי בא עימה לבדיקה. לדבריה, אלה הדברים שאמר לה הבודק במהלך הבדיקה, כאשר הוא אף התקשר לבעלה שהיה בחו"ל ואמר גם לו את הדברים:

י"ש: או קי. עכשיו הגעת לבדיקה במכון הדרום, מה אומר לך הבוחן במכון הבדיקה?

ת: **הבוחן אומר שמזמן הוא לא ראה אוטו כל כך טוב בובה של אוטו, אני מכיוון שאני לא מבינה בזה, ובכלל לא הייתי צריכה לקנות את האוטו, אז התקשרנו לטשקנט לבעלי, והוא דיבר אתו, והוא אמר לבעלי אין לכם מה לדאוג בובה של אוטו, אוטו מצוין,**

ש: עכשיו יש לי עוד שאלה אליך, תגידי לי בבקשה, הבוחן אמר לך אם בכלל משהו בקשר לתאונות לגבי האוטו הזה?

ת: **לא, לא, וגם האדם שמכר לי אמר שהאוטו לא עבר תאונה, ורק אולי בחנייה ולכן גם הוא לא צבע את האוטו וזה נראה לי מאוד אמין כי עוד ראו את סימני פגיעות קלות של חנייה.**

ש: את שאלת ספציפית לגבי נושא של תאונה?

ת: בוודאי, אמרתי שבשום אופן,

ש: ומה התשובה של הבוחן שהייתה לעניין הזה?

ת: **שהאוטו הזה לא עבר תאונה. אחרת לא הייתי קונה אותו, אם הוא היה אומר לי שהאוטו עבר תאונה לא הייתי קונה את האוטו (23.5.2012, עמ' 425, שורה 26, עד עמ' 426, שורה 8; ההדגשות שלי - ש' ק').**

יעל העידה, כי את טופס הבדיקה לקח אבי, באומרו לה שהוא לוקח את הטופס על מנת לתקן את הדברים, ולא החזיר לה אותו.

כאשר ראתה את דוח הבדיקה אמרה, כי היא זוכרת שראתה את הדוח, אולם הוא לא היה בצבע של הדוח שמוצג לה, וכי היא אינה זוכרת שכן חלפו "המון שנים". יעל זיהתה את חתימתה על הדוח, הדגישה כי היא באופן שיטתי איננה חותמת על מסמך בלי לקרוא, אולם ציינה, כי היא אינה זוכרת

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-17813-01 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שהיה כתוב בדוח תאונה או פגיעה ב"שאסי", אחרת אפילו היא הייתה מבינה שהרכב לא טוב ולא הייתה קונה אותו. לכן, לאחר שאמרה כי היא זוכרת שראתה את הטופס ציינה לפתע שהיא "חושבת" וש"יכול להיות" שהיא לא ראתה את הטופס משום שהיא לא זוכרת שהיה כתוב שהרכב עבר תאונה או שהייתה פגיעה ב"שאסי":

ת: אני זוכרת שראיתי את הטופס, אני גם יודעת שאני באופן שיטתי לא חותמת בלי לקרוא, אני לא זוכרת שהיה כתוב תאונה או פגיעה בשאסי, אחרת אפילו אני מבינה שהאוטו לא במצב טוב ולא הייתי קונה אותו.

ש: טוב, אבל בכל זאת בואי נסתכל דקה בדו"ח ת/29 ד', יש כאן שני טורים, טור אחד תקין, וטור אחד לא תקין, עכשיו אם אנחנו מסתכלים על שני הטורים האלה, בעצם אנחנו רואים שכמעט כל אחד ואחד מהנתונים יש איקס בטור שלא תקין, אז איך בכל זאת את מסבירה שרכשת את הרכב?

ת: אני חושבת שאני לא ראיתי, יכול להיות שלא ראיתי את הטופס הזה, אולי זה היה בבלוק, והחתימה הייתה, אני לא יודעת, קשה לי להאמין שאני יודעת שאני באופן שיטתי לא חותמת בלי לקרוא, אז גם אם אני לא מבינה בדיוק מה זה הדברים, אם היה כתוב תאונה או פגיעות כאלה חמורות לא הייתי קונה את האוטו, למה שאני אקנה אוטו עם תאונה? אבל אני לא זוכרת שראיתי, אולי זה היה בצבעים אחרים, יכול להיות" (23.5.2012, עמ' 426, שורה 22 עד עמ' 427, שורה 21; ההדגשות שלי – ש' ק').

אף כאשר הוצג ליעל הדוח המקורי ובו חתימתה, חזרה על כך שהיא לא ראתה את הדברים, כי היא לא מבינה את מרבית המושגים, אבל מונחים כמו תאונה ופגיעה ב"שאסי" היא מבינה. יעל הדגישה בתשובה לשאלות שנשאלה, כי בשל כך שלא הבינה את המונחים, העבירה את "ההתמודדות" עם הטופס לבעלה:

ת: יותר מזה, שהעברתי את ההתמודדות עם הטופס לטלפון עם בעלי כי אני לא התמודדתי עם זה.

ש: או קי. איך העברת את ההתמודדות עם הטופס?

ת: אנחנו טלפנו לטשקנט בעלי היה שם בגלל המלחמה, הוא לא יכול היה לבוא לפה, והבוחר דיבר ישירות עם בעלי, כשהטופס הזה מול הבורח.

ש: בסדר גמור.

ת: אני יודעת שהמצב שהייתי פה, קודם כל זה שאני בכלל צריכה לקנות אוטו לבד, זה לא דבר שאני בכלל מתמודדת אותו" (23.5.2012, עמ' 431, שורות 4-11; ההדגשות שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ואף בהמשך חזרה על כך:

”ת: אני לא זוכרת שהיה כתוב תאונה, אם היה תאונה, ויותר מזה, מכיוון שהסרתי את האחריות מעצמי, כי אני לא מטפלת במכוניות ואני לא קונה מכוניות, אז העברתי את האחריות לבעלי, בעלי דיבר עם הבוחן ישירות כשהבוחן יושב עם הטופס, למה שאני אחשוב שהטופס הוא שקרי? הוא אמר לו האוטו, מזמן הוא לא ראה אוטו כזה. בובה של אוטו” (23.5.2012, עמ' 441, שורות 11-15; ההדגשה שלי – ש' ק').

בהמשך, אישרה יעל כי הבינה מושגים הכתובים בדוח, וכן הבינה את ההבדל בין משמעות גבוהה למשמעות נמוכה, את ההבדל בין "תקין" ל"לא תקין", ואת הכתוב בהערה "משמעות הליקויים וחומרם". יעל הדגישה פעם נוספת, כי הבדוק עבר על דוח הבדיקה עם בעלה. כן הופתעה לגלות בתחתית הדף שתי חתימות שלה, האחת לצד ההערה המודגשת בנוגע למשמעות ההערות וחומרן, וציינה, כי היא מופתעת משום שאיננה זוכרת את "הדברים האלה" (23.5.2012, עמ' 431, שורה 30 עד עמ' 433, שורה 28).

לאחר שיעל הופנתה לכך שכתוב בדוח באופן מפורש, כי הרכב לאחר תאונה, ועל מנת ליתן הסבר כיצד חתמה על דוח הבדיקה מבלי לראות זאת, על אף שלדבריה היא קוראת כל מסמך שהיא חותמת עליו, נתנה יעל את ההסבר האפשרי הבא:

”ת: אני לא זוכרת, ... אם הייתה חתימה שלי, על הסעיפים בגוף הטופס, הייתי אומרת כן קראתי אני אם הייתי רואה את המילה תאונה, לא הייתי קונה את הרכב הזה, יש מצב שאולי שמו בלוק, והטופס היה כך, בצורה הזו, ואני חתמתי, והיה טופס מולי אחר, יש מצב כזה. יש אפשרות כזו.

ש: הבנתי, זאת אומרת מה שאת אומרת האפשרות, רגע, פשוט, מה שאת אומרת לא יראו את זה בפרוטוקול, זאת אומרת שמישהו הסתיר לך את כל הטופס,

ת: כן ופה היה טופס אחר עם נתונים אחרים,

ש: הבנתי,

ת: כי אחרת אם אני הייתי קוראת את המילה תאונה, ואפילו שלדה, היום כשאתה אומר יכול להיות שכן הייתי מבינה, לא חושבת שהייתי קונה את האוטו הזה בשום צורה, יש אפשרות החתימה היא חתימתי אבל אני לא זוכרת שקראתי את הדברים האלה שכתובים, מה שאני כן מסוגלת להבין”
(23.5.2012, עמ' 433, שורה 29 עד עמ' 434, שורה 23).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עוד הפנה הסנגור את יעל לכך שבדוח הבדיקה כתוב, באופן חריג, כי יש צורך לחזור להמשך בדיקה לאחר תיקון, ואף על כך השיבה יעל, כי אינה זוכרת שראתה את זה ושוב השיבה "יכול להיות שנתנו לי את הטופס בצורה הזו, ואני ראיתי טופס אחר ורק חתמתי, הרי אין חתימה פה בגוף הטופס שלי, יכול להיות, אני בטוחה שעל דבר כזה לא הייתי קונה את האוטו" (23.5.2012, עמ' 435, שורות 23-25).

כאשר נשאלה יעל כמה שילמה עבור הרכב, לא זכרה במדויק את הסכום.

יעל סיפרה, כי כאשר הגיעה למסור עדות במשטרה אמרו לה השוטרים כי הרכב עבר תאונה, כאשר עד למועד זה לא ידעה שהרכב עבר תאונה משום שהרכב היה מצוין והיא נוסעת בו עד מועד העדות.

629. הנאשם 4 מסר בעניין רכב זה, כי הרכב אכן עבר תאונה במשמעות גבוהה, כי הדבר נרשם בדוח הבדיקה בהוראה של המנהל, אשר אמר להם, כי על כל רכב עם ליקויים בעלי משמעות גבוהה יש לרשום בהערות הכלליות "האוטו לאחר תאונה". עם זאת, לדבריו, לא ייתכן שהיא לא ידעה על כך וכי הוא אמר לה באופן מפורש שהרכב לאחר תאונה קשה, וכי הרכב כה בעייתי עד כי לא ניתן היה לצאת עימו לנסיעת מבחן. כן מסר, כי טענתה, כי היה טופס נוסף שהוצג לה במרמה כדי שתחתום על הטופס הזה בלי לקרוא אותו, הינה מופרכת וכי לא ניתן כלל להוציא טופס נוסף על אותו רכב. כן ציין, כי הוא מעולם לא עושה שימוש במילים "בובה של אוטו".

דיון והכרעה

630. הראיה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה בעניינה של לקוחה זו, הינה עדותה של יעל. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4, לא מצאתי כי ניתן להסתמך על עדותה של יעל בלבד על מנת להרשיע את הנאשם 4 בעבירות המיוחסות לו בעניין זה.

631. דוח הבדיקה עליו התומה יעל בשתי חתימות, כולל אמירות ברורות כי הרכב לאחר תאונה, כי קיימים ליקויים במשמעות גבוהה וכי יש לערוך בדיקה נוספת לאחר תיקון הליקויים. בנוסף, המשפט כי הממצאים המחייבים הם הממצאים הכתובים, מסומן בצהוב, ולצד סעיף זה קיימת חתימה נוספת של יעל.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

על אף שהדברים כתובים בצורה ברורה; כי יעל אשרה שהיא מזהה את שתי חתימותיה על דוח הבדיקה; וכי אמרה שבאופן שיטתי היא אינה חותמת על מסמכים מבלי שקראה אותם קודם לכן – חזרה יעל ואמרה, כי לא ראתה את הדברים וכי לא ידעה שהרכב לאחר תאונה. בשל הקושי ליתן הסבר כיצד ייתכן כי למרות שהדברים כתובים בצורה ברורה, היא אינה זוכרת שראתה אותם, הציגה הסבר משוער בלבד, שאיננו מסתמך על זיכרון כלשהו, כי הציגו לה טופס אחר אותו היא קראה, והחתימו אותה על הטופס הזה מבלי שראתה אותו. קיים קושי רב לקבל הסבר זה שאין לו כל ביסוס.

הרושם העולה מעדותה של יעל הינו, כי יעל איננה זוכרת את השיחה עם הבודק, וכי היא לא הייתה ממוקדת כלל בהסברים שהוא נתן, שכן, כפי שהסבירה מספר פעמים היא "העבירה את האחריות" בעניין זה לבעלה, אשר עימו הבודק שוחח על הרכב ועבר איתו על הבדיקה. זאת ועוד, על אף שיעל חזרה ואמרה מספר פעמים כי הבינה כי הרכב כלל לא עבר תאונה, אמרה באותה נשימה כי המוכר אמר לה שהרכב "לא עבר תאונה ורק אולי בחנייה", דבר שאף הוא מעיד כי איננה זוכרת במדויק את הדברים שנאמרו לה. כן אמרה בתחילה כי היא זוכרת את טופס הבדיקה, אולם רק לאחר שראתה את תוכנו, שאותו הניחה כי לא ראתה, ציינה כי לא ראתה את הטופס.

632. העובדה שבעלה של יעל, אליו "העבירה את ההתמודדות" בעניין דוח הבדיקה, אשר מבין בכלי רכב ושוחח עם הבודק על דוח הבדיקה, לא נחקר, מהווה מחדל חקירה משמעותי אשר פועל במידה רבה לטובת הנאשם 4. כך גם העובדה שהנאשם 4 לא נחקר על דוח הבדיקה, במועד גביית הודעתו בשנת 2007, מהווה מחדל חקירה אשר פגע במידה רבה בהגנתו של הנאשם 4, אשר השיב לשאלות בעניין זה תוך עיון בדוח הבדיקה בלבד, ופועל אף הוא לטובת הנאשם 4.

633. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינה של לקוחה זו.

אמיר בן צבי (ע"ת 59)

634. אמיר בן צבי (להלן: "אמיר") רכש רכב מסוג הונדה מ.ר. 52-025-56 ביום 31.7.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדק אותו ביום 30.7.2006 במכון הדרום אצל נאשם 4.

635. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אמיר הינן עדותו של אמיר, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 4 בעניין הרכב (ת/59), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה".

636. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

תקין: מערכת פליטה. סרן קדמי ומערכת היגוי. קפיצים. מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים). מערכת תאורה (כולל מצבר). מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע. 2. מערכת קירור. 3. מערכת דלק. 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, רצועת זימון ליבדוק במוסך, הזרקת דלק לקויה.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: תיקון דופן פנימית בתא מנוע, תיקונים כלליים בגוף המרכב.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: תיקון מכסה מנוע, החלפה כנף קדמי ימין, תיקון קורה אורכית קדמית, תיקון פח וצבע, תיקון קורת רוחב, תיקון פח סף חיצוני.

צמיגים: צמיגים יבשים/פגומים.

העברת כח: טיפול בתיבת הילוכים לבדוק במוסך.

הערות כלליות: אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית, הרכב לאחר תאונה, לפרק גלגלים ולבדוק עובי רפידות

יצוין כי הוגש הטופס המקורי (נ/40), והמשפט "משמעות הליקויים הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה. משמעות הליקויים, חומרתם, והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסך מורשה או שמאי רכב לפי הצורך ובאחריות קונה הרכב" מודגש בסימון צהוב על גבי דוח הבדיקה ולצידו חתימת הלקוח.

637. אמיר העיד, כי ראה את הרכב במגרש טרייד אין סנטר, וביקש לבצע בדיקה במכון בדיקה סמוך למגרש, אולם נציגי המגרש שכנעו אותו לבצע את הבדיקה ברחובות במכון הדרום.

אמיר ציין, כי הוא עובד בחברה שמייבאת כלי רכב מסוג וולוו והונדה, וכי הוא ביצע כפעמיים בעבר בדיקות קניית רכב. כן אישר את דברי הסנגור, כי אמר בהודעתו במשטרה שנסע עם הרכב לפני הרכישה על מנת לבדוק אותו, ערך בדיקה בחברה לוודא אם הרכב עשה טיפולים, ובחן את הרכב בעצמו במהלך הבדיקה. כן אישר, כי בזיקה לעבודתו, יש לו הבנה בסיסית בכלי רכב.

כאשר נשאל מה הסביר לו הבודק על ממצאי הבדיקה, השיב אמיר כדלקמן:

"ת: במהלך הבדיקה הבודק עשה את הבחינה כמו שמקובל, ואז ישבנו אתו עלינו אתנו למשרד ואז הוא כאילו נתן את ממצאי הבדיקה, במהלך הוא בעצם לא העלה שום דבר מהותי, הוא אמר צמיגים יבשים עוד כמה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דברים שהם לא היו מהותיים למצב האוטו, ובוזה הסתיים העניין, חזרנו כאילו, חזרנו למגרש החלטתי שאני לוקח את האוטו, סיכמנו על המחר, ואני חושב שיום יומיים אחרי זה באנו לקחת אותו" (23.5.2012, עמ' 443, שורות 10-15; ההדגשה שלי – ש' ק').

אמיר אישר את חתימותיו על דוח הבדיקה וכאשר הוצגו לו הממצאים הכתובים בדוח, השיב כי למעט החלפת כנף קדמית ימנית, שעל כך נמסר לו גם במגרש, כל הממצאים האחרים לא הוצגו לו, ואין לו ספק כי אם היו מוצגים לו ממצאים אלה, לא היה רוכש את הרכב.

כאשר אמיר נשאל אם נאמר לו דבר לגבי תאונה שעבר הרכב, הדגיש כי **איננו זוכר אם הבודק אמר לו שהרכב נקי שכן חלפו שנים רבות**, אולם הוא יכול לומר, כי בוודאי לא נאמר לו שהרכב עבר תאונה משמעותית (23.5.2012, עמ' 443, שורות 27-31).

בחקירתו הנגדית אישר אמיר, כי הוא מבין את שכתוב בדוח. כך, ציין כי הוא מבין למה הכוונה "הרכב לאחר תאונה", כי הוא מבין מה זה "שלדת המרכב" ואף הסביר מונח זה, וכי הוא מבין שישנם ליקויים גם במשמעות גבוהה וגם במשמעות נמוכה בשלדת המרכב.

אמיר מסר, כי הוא איננו יודע כיצד מופיעות שתי חתימותיו על דוח שאת הממצאים בו לא ראה, ואמר שהוא יכול רק לשער שמישהו "עשה לו טריק", אולם הדגיש, כי הוא איננו יכול למעשה ליתן הסבר כיצד מופיעות חתימותיו על הדוח:

י"ת: אני ממש, אני אומר, אני לא מתיימר להסביר איך חתימתי מתנוססת פה בסדר? לא מתיימר להסביר את זה, אני רק אומר שאני מכיר, בוא אני אספר לך סיפור, ...

ש: או קי. שמענו את הסיפור, בוא נחזור לפה, זאת אומרת האפשרות שאתה מעלה שהיו שני טפסים, זה אפשרות תיאורטית לחלוטין, כי אין לך איזה משהו בזיכרון שלך שפתאום מזכיר לך מלפני שש שנים, רגע רגע, הוא נתן לי שניים, הוא משך אחד מהיד,

ת: קודם כל ברור שהיה שניים כי הרגע אמרת את זה, זאת אומרת, היו לפחות שניים, היה עותק אחד שנשאר כנראה במשרד, ועותק שני שאני קבלתי, אז היו שניים, עכשיו האם חתמתי על שניהם? באמת, עברו כבר מספיק שנים לא אירוע שנחרט בזיכרוני.

ש: או קי. והדבר השלישי מה אתה אומר, שהבוחן היה כך עם היד, כשחתמת, פשוט ראיתי אותך עושה איזה תנועה,

ת: הבוחן יחד עם הבחור שהיה אתי מהמגרש, עשו משהו כדי לוודא שאני אהיה חתום פה, איך, לא יודע להסביר, לא יודע להסביר, אין לי רק ספק

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ברור לי שאם הייתי רואה את הדוח הזה האוטו הזה לא היה היום אצל אשתי.

ש : הבנתי, היום עדיין. דרך אגב.

ת : כן, היום עדיין" (23.5.2012, עמ' 446, שורה 4 עד עמ' 448, שורה 11).

לאחר שאמיר נשאל שאלות נוספות בעניין זה, השיב שההוכחה שלא ייתכן שרכש את הרכב, על אף שראה את הליקויים רק בשל כך שלא הייתה ברכב בעיה בטיחותית, שכן במקרה כזה לא היה משלם מחיר מחירון לרכב (23.5.2012, עמ' 449, שורות 9-1).

ואולם, בהמשך הראה לו הסנגור, כי על אף טענתו החד משמעית אותה אמר בביטחון רב, כי שילם מחיר מחירון או מחיר הקרוב לכך מאד, למעשה, על פי זיכרון הדברים עם המגרש, עליו חתם, שילם עשרה אחוזים פחות ממחיר המחירון, דבר שגם אותו כלל לא זכר:

ש" : תסתכל בפרטים קודם כל, כתוב כך, כמו כן הורד לקונה ממחיר מחירון כעשרה אחוז, אז מה שאמרת מקודם, נרד ממנו, קיבלת עשר אחוז הנחה מהמחירון, בסדר? זה למה כי לא זכרת כי זה הסתדר לך עם התאורה שלא הורידו לך, למה אמרת שקנית אותו במחיר מחירון?

ת : זה מה שזכרתי" (23.5.2012, עמ' 450, שורה 32, עמ' 451, שורה 3).

אמיר אישר, כי הרכב ברשותו עד מועד העדות.

דיון והכרעה

638. הראיה הישירה היחידה שהציגה המאשימה בעניינו של לקוח זה, הינה עדותו של אמיר. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4, לא מצאתי, כי ניתן להסתמך על עדותו של אמיר בלבד על מנת להרשיע את הנאשם 4 בעבירות המיוחסות לו בעניין זה.

639. דוח הבדיקה, עליו חתום אמיר בשתי חתימות, כולל אמירות ברורות כי הרכב לאחר תאונה, וכי קיימים ליקויים הן במשמעות גבוהה והן במשמעות נמוכה בשלדת המרכב. אמיר העיד, כי הוא מבין בכלי רכב, וכי הוא מבין את כל הכתוב בדוח הבדיקה. המשפט כי הממצאים המחייבים הם הממצאים הכתובים, מסומן במרקר צהוב, ולצד סעיף זה קיימת חתימה נוספת של אמיר.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עם זאת טען אמיר, כי על אף שחתימותיו מופיעות על דוח הבדיקה, שאת הכתוב בו הוא מבין, הוא לא מאמין כי ייתכן שהוא ראה את הכתוב בדוח, שאחרת לא היה רוכש את הרכב.

חשוב לציין, כי אמיר לא העיד בעניין זה מזיכרוננו, כאשר הוא הדגיש באופן ברור כי הוא איננו יכול לזכור שנים רבות לאחר האירוע את דבריו המדויקים של הבודק ומה אירע במהלך הבדיקה. דבריו נמסרו על סמך השערותיו בלבד, כי לא ייתכן שהיה רוכש את הרכב אם היה רואה את הממצאים הכתובים בדוח. אמיר ניסה לפיכך לשער, שוב, שלא על בסיס זכרוננו, כיצד מופיעות חתימותיו על הדוח, ובמסגרת השערותיו עלו אפשרויות שונות ובלתי מבוססות, כי הוצג לו טופס אחר מזה שהוא חתם עליו. כאשר הוצגה לו האפשרות כי החליט לרכוש את הרכב על אף הליקויים הרשומים בו, משום שאין בעיות בטיחותיות ברכב, השיב שוב מתוך השערה – כי הדבר לא ייתכן, שכן במקרה כזה לא היה משלם מחיר מחירון. יודגש, כי אמיר העיד בבטחון כי שילם מחיר מחירון או סכום קרוב מאד למחיר המחירון.

ואולם, אף בעניין זה ניתן היה ללמוד, כי אמיר איננו זוכר היטב את הדברים, שכן מזיכרון דברים שגם עליו חתם, עלה, כי בניגוד לדברים שאמר בביטחון רב, הוא שילם עשרה אחוזים פחות ממחיר המחירון. לא עלה בידי אמיר ליתן הסבר כיצד טעה בעניין זה.

בנסיבות אלה, כאשר לא ניתן להסתמך על זכרוננו לגבי דברים בעל פה שנאמרו לו, בניגוד לדברים ברורים המפורטים בדוח הבדיקה אותם הבין, ועדותו כולה מבוססת על השערות בלתי מבוססות, לא ניתן לקבוע כי הנאשם 4 הציג בפניו מצגים כוזבים, שעל סמך אותם מצגים רכש את הרכב.

640. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 4 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

641. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אסף רביבי (ע"ת 155)

642. אסף רביבי (להלן: "אסף") רכש רכב מסוג טיוטה מ.ר. 35-397-56 (רכב שטח) ביום 17.5.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדק אותו באותו יום במכון הדרום אצל נאשם 4.

643. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אסף הינן עדותו של אסף, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 4 בעניין הרכב (ת/155ז להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה").

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

644. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה. מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים (ללא פרוק גלגלים). מערכת תאורה (כולל מצבר). מחוונים.

לא תקין: סרן קדמי ומערכת היגוי: רעידות בהגה.

שילדה נפרדת:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: תיקון עמודים – אמצעי – קדמי, תיקון גג כולל חיזוקים ומשקופים.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: החלפה כנף קידמי שמאלי המחוברת עם ברגים, החלפה דלת אחורית ימין או שמאל, תיקוני פח וצבע סביב, פורק חלקי מרכב.

ליקויים בעלי משמעות שולית: חגורת בטיחות פגומה.

צמיגים: צמיגים לא זהים.

העברת כח: גומיות מגן לציריות פגומות.

הערות כלליות: לפרק גלגלים ולבדוק עובי רפידות, הרכב לאחר תאונה.

במידה והרכב לאחר תאונה או קיימת פגיעה כלשהי בקורות בכל הנזכר בדו"ח זה "קורה" הכוונה היא לשילדה (על פי עדותו של נאשם 4, משפט זה ככל הנראה לא היה כתוב במועד הבדיקה אלא הוסף במחשב לאחר מכן).

יצוין כי הוגש הטופס המקורי (נ/39), והמשפט "משמעות הליקויים הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה. משמעות הליקויים, חומרתם, והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסד מורשה או שמאי רכב לפי הצורך ובאחריות קונה הרכב" מודגש בסימון צהוב על גבי דוח הבדיקה ולצידו חתימת הלקוח.

645. אסף העיד, כי ראה במגרש טרייד אין סנטר את הרכב, וכי נאמר לו במגרש שהרכב חדש לחלוטין, וכי הוא לא עבר תאונות. כן ציין, כי נאמר לו במגרש שעליו לבצע בדיקה על אף שהוא לא היה מעוניין בכך, וכי אבי לוי הלך עימו לבדיקה.

לדבריו, אלה הדברים שאמר לו הבודק:

"הוא אומר לי שהאוטו בסדר, אין דברים מהותיים באוטו מבחינה מכאנית, מבחינת תאונות, שאלתי אותו אם יש תאונות שלדה, כי זה הדבר היחידי שאני מבין בו, תמיד אומרים שאסי שאסי, שאלתי אמר שאין. אמר שיש כל מיני מכות מסביב שהוחלף כנף או משהו כזה, אך אין תאונות שלדה. זו השאלה היחידה ששאלתי. כל השאר הוא אמר שמכאנית תקין.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

רק ההערות שאמר, אמר זה הכל שטויות" (18.10.2012, עמ' 543, שורות 17-21).

אסף אישר, כי ראה את דוח הבדיקה וחתם עליו. כאשר הוקרא לו מה היה רשום בדוח בעניין השלדה, ומה הוסבר לו בעניין זה, השיב שהוסברו לו שני דברים: "א' שנפל כנראה משהו על הגג ומזה המכה, הוסבר לי שבאוטו הזה ספציפית בטנדר טויוטה יש שלדת עמודים והיא השלדה והיא לא פגומה" (18.10.2012, עמ' 543, שורה 29, עד עמ' 544, שורה 2).

אסף אישר, כי הטופס שממצאיו הוקראו לו היה לפניו בעת הבדיקה, וכי הוא אמר בהודעתו במשטרה שהבודק אמר לו כי אין בעיה במנוע, **אולם קיימת בעיה בגג** וליקויים נוספים, והראה לו את הדברים בדוח הבדיקה:

ש: במשטרה אמרת הפוך 'בבדיקה הבוחן אמר לי שאין בעיה במנוע היתה בעיה בגג ואז הגיינג'י נותן הסבר'

ת: הוא גם אמר לי את זה לפני הבדיקה. אבל גם הבוחן זיהה.

ש: ואז ישבת עם מול הבוחן בחדר שיושבים לאחר הבדיקה.

ת: עם אבי ביחד.

ש: והבוחן הראה לך, זה תיקון עמוד אמצעי קדמי תיקון גג. כלומר אותה בעיה בגג מופיעה גם בטופס.

ת: נכון.

ש: ועוד כל מיני דברים, רעידות בהגה ועוד דברים שאני מניח שתיקנת או לא אך דברים שהיו.

ת: נכון.

ש: לנו מאחר ולא שמרת את שלך, לנו יש העתק, ולפחות שלי לא חתום. אבל זה הטופס שהיה בפניך מה שאני מציג לך?

ת: כן" (18.10.2012, עמ' 545, שורות 15-3).

אסף העיד, כי במהלך הבדיקה האווירה בין אבי לוי לבין הבודק הייתה טובה, ותחושתו הייתה כי הם מכירים. עם זאת ציין, כי זה נראה היה לו הגיוני ולא הדאיג אותו.

כן השיב אסף לסנגור, כי רכב כזה, עם "קילומטראז' כזה", היה קונה אף בלי בדיקה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

646. הנאשם 4 הודה בעדותו, כי אמר את הדברים שאסף טען שהציג בפניו, והדגיש כי הוא עומד מאחוריהם גם היום. לדבריו, הרכב עבר תאונה בעלת משמעות גבוהה שכן העמוד שמחבר בין שתי הדלתות נפגע, כולל הגג, אולם השלדה שלו לא נפגעה.

דיון והכרעה

647. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה בעניינו של לקוח זה, הינה עדותו של אסף. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחזלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4, לא התרשמתי כי ניתן להסתמך על עדותו של אסף בלבד על מנת להרשיע את הנאשם 4 בעבירות המיוחסות לו בעניין זה.

648. אסף העיד, כי היה קונה את הרכב אף בלי בדיקה. כן העיד, כי ראה את דוח הבדיקה בו כתוב במפורש כי הרכב לאחר תאונה, חתם עליו, והממצאים הכתובים בו הוסברו לו על ידי הבודק. לדבריו, הבין כי הרכב עבר תאונה, הן מדברים שנאמרו לו והן מהכתוב בדוח הבדיקה. כן מסר, כי נאמר לו באופן ברור כי קיימת פגיעה בגג הרכב, וכי קרא את הדוח בו כתוב כי קיימים ליקויים במשמעות גבוהה. עם זאת ציין, כי נאמר לו כי לרכב אין פגיעה בשלדה.

הנאשם 4 למעשה מודה בדברים אלה, ולפיכך המחלוקת במקרה דנן שונה ממקרים אחרים, שכן אין מחלוקת, כי הנאשם 4 אמר את הדברים הנטענים על ידי אסף. המחלוקת הינה אם נכון הוא, כי על פי הדוח הכתוב אין ברכב פגיעה בשלדה, או שקיימת פגיעה כזו.

על פי דוח הבדיקה אין פגיעה בקורה, כאשר **בדוח עצמו כתוב, בהנחיית המנהל של המכון, "כי במידה והרכב לאחר תאונה או קיימת פגיעה כלשהי בקורות בכל הנזכר בדו"ח זה "קורה" הכוונה היא לשילדה"**. אמנם משפט זה ככל הנראה לא היה בדוח המקורי, שכן מעדותו של נאשם 4 עולה כי משפט זה הוסף בשלב מאוחר יותר ובכלל דוח שיוצא מהמחשב גם לאחר מכן מופיע משפט זה על אף שלא היה בטופס המקורי, אבל יש באמירה זו כדי לחזק את טענתו של הנאשם 4 כי אם אין פגיעה בקורה, אין זה כוזב לומר כי אין פגיעה בשלדה, שכן זו ההנחיה שהוא קיבל.

אף המאשימה למעשה מודה בסיכומיה, כי "השלדה הקלאסית" ברכב זה לא נפגעה. בנסיבות אלה, איני מוצאת כי ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי הנאשם 4 הציג מצגים כוזבים בעל פה בניגוד לדוח הכתוב, אותו הבין אמיר ואשר עליו חתם.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

649. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 4 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

650. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

איגור סטנקובסקי (ע"ת 43)

651. איגור סטנקובסקי (להלן בפרק זה: "איגור") רכש רכב מסוג ניסן מ.ר. 17-522-29 ביום

18.4.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדק אותו ביום 17.4.2005 במכון הדרום אצל נאשם 4.

652. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של איגור הינן עדותו של איגור, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על

ידי נאשם 4 בעניין הרכב (ת/43, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וזיכרון דברים מחברת אורדן

בו רשום "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/143).

653. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים). מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, דליפות לחץ בינוניות בצילינדרים, שריפת שמן, רשת מצנן פגומה, הזרקת דלק לקויה.

סרן קדמי ומערכת היגוי: לתקן זווית היגוי, סטיות הגה.

קפיצים: בולמי זעזועים אחוריים להחליף.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: פגיעה/תיקון קורה אורכית מעבר לתושבת ריתום המתלה/מנוע, החלפת בית גלגל קדמי המהוה ממבנה המרכב.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: החלפה כנף קדמי שמאלי, תיקון כנף אחורית ימנית/שמאל, חדירת מים לתא הנוסעים תא מטען, פגיעה בקורת רוחב, לחיצה בקורה אורכית, תיקוני פח וצבע סביב, מכות/לחיצות פח/שריטות בצבע.

ליקויים בעלי משמעות שולית: פתיחת תא מטען לקויה.

צמיגים: צמיגים יבשים/פגומים.

מערכת תאורה כולל מצבר: פנסים אחוריים פגומים.

העברת כח: נקישות בשילוב הילוכים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הערות כלליות: אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית, לפרק גלגלים ולבדוק עובי רפידות. הרכב לאחר תאונה.

654. איגור העיד, כי עלה לארץ בשנת 1990. לדבריו ראה במגרש טרייד אין סנטר את הרכב, ונאמר לו במגרש שהרכב "מעולה, מצוין, בלי תאונות". הבחור הגבוה מהמגרש לקח אותו לבדיקה במכון הדרום.

כאשר נשאל איגור מה אמר לו הבודק לאחר הבדיקה השיב, כי הוא אמר לו "שיש כמה בעיות אבל זה לא כל כך בעיות גדולות". **עם זאת איגור הדגיש, כי הוא לא ידע עברית היטב ולא כל כך הבין מה נאמר לו. כן הדגיש, כי הוא איננו זוכר את כל הבעיות שאמרו לו שצריך לתקן, אולם הוא זוכר שהיו בעיות "משהו חסר היה, שבור אחד פנס, עוד כמה דברים".**

לאחר שרוענן זכרונו, נזכר איגור כי הבודק אמר לו שיש מכה בצד ימין של הרכב, אבל "נתן לו להבין" שזה לא משמעותי.

כאשר נשאל אם הדוח הוקרא לו, והממצאים הוסברו לו, השיב שאולי הוסברו לו, אולם הוא לא ידע עברית היטב. לדבריו, הגיע לבדיקה עם גיסו, אשר לא הבין עברית יותר טוב ממנו.

איגור העיד עוד, כי לאחר הבדיקה שב למגרש ובמגרש לקחו לו את הטופס בכדי לתקן את הליקויים.

אף בחקירתו הראשית אישר איגור כי כל הכתוב בדוח הוקרא לו והוסבר לו, אם כי ייתכן שלא הבין את הדברים.

בנוסף, הוא ציין שוב כי איננו זוכר את שהתרחש בבדיקה, ולא שלל, שכן לא זכר, אם הנאשם 4 הציע לו מתורגמן והוא השיב לו כי אין צורך שכן גיסו מבין עברית. עוד לא שלל איגור, שכן לא זכר, אם הנאשם 4 הראה לו את הפגיעות ברכב עצמו:

ש' : ... עכשיו, אתה זוכר את היום הזה של הבדיקה של הרכב? אתה זוכר, נכון?

ת : פלוס, מינוס, כן.

ש : פלוס, מינוס.

ת : זה לפני 8 שנים.

ש : אוקיי, בוא אני אנסה להזכיר לך, אתה זוכר, קודם כל, אתה זוכר שהבחור אמר לך : תשמע, אתה רוצה שאני אביא מישהו שידבר ברוסית? ואמרת לו : לא צריך, החתן מבין. אתה זוכר את זה?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: זה אני לא זוכר.

ש: לא זוכר, אתה זוכר שהבוחן לקח אותך לרכב והרים את המכסה מנוע והראה לך בפנים ליד הגלגל, כמו שכתוב פה את המכה, זה אתה זוכר? הבוחן קרא לך החוצה, זאת אומרת, אחרי שסיים את הבדיקה.

ת: עכשיו אני לא זוכר בדיוק מה שהיה שם, באמת.

ש: תנסה לחשוב על זה, אני אומר לך, כן? אני אומר לך, כי הבוחן הוא הלקוח שלי שהוא לקח אותך החוצה לרכב, הרים את המכסה מנוע והראה לך את המכה שמתוארת פה, כי יש פה תיאור מאוד מאוד מדויק של המכה, "החלפת בית גלגל קדמי המהווה", חסר פה כנראה "חלק ממבנה הרכב", אוקיי?

ת: אני לא זוכר דבר הזה.

ש: אוקיי, בסדר, עכשיו ככה, אם אני מבין נכון מה שאתה אומר זה ככה, בסוף הבדיקה הבוחן ישב מולכם, נכון? בשולחן במשרד?

ת: כן.

ש: הוציא את הטופס מהמחשב שם והקריא אותו, נכון? הקריא את מה שכתוב בטופס?

ת: כן.

ש: הוא דיבר בעל פה.

ת: כן, כן.

ש: נכון? עכשיו, מה שאתה אומר היום אני מקבל את זה זה שכנראה לא הבנת את כל מה שהוא אמר, נכון?

ת: יכול להיות שכן.

ש: בסדר, אני מקבל את זה, אבל הטופס היה מולכם והוא הקריא לכם.

ת: נכון" (5.2.2013, עמ' 716, שורה 26, עד עמ' 718, שורה 5; ההדגשות שלי – ש' ק').

עוד מסר איגור, כי לאחר התיקונים הגיע לבדיקה נוספת, וכי הוא נסע ברכב שנים רבות אחרי הבדיקה ולא התגלו בו בעיות מיוחדות.

655. על מקרה זה נחקר הנאשם 4 במשטרה, ולדבריו אכן זכר את המקרה, וכפי שעולה מדבריו בהודעתו, הוא אף ביקש לערוך עימות עם איגור, אולם עימות כזה לא נעשה.

לדבריו, זכר את המקרה משום שהעד הגיע עם בחור צעיר, והוא שאל אותו אם הוא זקוק לתרגום. הלקוח השיב לו שאין צורך משום שהבחור שעזמו יתרגם לו את מהלך הדברים. הנאשם 4 הוסיף, כי בשל כך שחש שהוא לא מבין היטב את הדברים, אף לקח את איגור לרכב והראה לו פיזית את

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הפגיעות ברכב. לדבריו, הרכב אכן עבר תאונה קשה עם פגיעה ב"שאסי", והוא פירט דברים אלה לאיגור בצורה נכונה ומדויקת. כן ציין, כי איפשר לאיגור לערוך בדיקה חוזרת לאחר התיקון.

דיון והכרעה

656. הראיה הישירה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה בעניינו של לקוח זה, הינה עדותו של איגור. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי התביעה והחקירה אשר פועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4, לא מצאתי כי ניתן להסתמך על עדותו של איגור לבדה, על מנת להרשיע את הנאשם 4 בעבירות המיוחסות לו בעניין זה.

657. לא ניתן כלל להסתמך על דבריו של איגור בעניין הדברים שנמסרו לו על ידי הנאשם 4, שכן על אף שאישר כי ראה את דוח הבדיקה וחתם עליו, וכי הנאשם 4 ישב עימו על כל הממצאים והסביר לו אותם, הוא ציין כי איננו זוכר מה התרחש בבדיקה ומה נאמר לו, והסביר כי יתכן שלא הבין את הדברים שנאמרו לו על ידי הנאשם 4. בשל כך שאיגור הדגיש כי הוא איננו זוכר את שהתרחש במהלך הבדיקה, לא שלל את טענת הנאשם 4 כי נשאל אם הוא מעוניין במתורגמן והוא סירב לכך, ואת טענת הנאשם 4 כי הראה לו את הליקויים ברכב עצמו, בשל תחושתו כי איגור לא הבין את הדברים שאמר לו.

658. לטענת המאשימה, הנאשם 4 זכר אירוע בדיקה אחר ולא את הבדיקה בעניינו של איגור, שכן לדבריה היו מספר הבדלים בין הבדיקה שזכר הנאשם 4 לבין הבדיקה של איגור, כגון העובדה שלא היה מדובר באותו רכב, וכי מדובר היה בגיסו של איגור ולא בחתנו, כפי שאמר הנאשם 4. ואולם, הנאשם 4 עמד על כך שמדובר באותו אדם, ובעניין זה פועלת לחובת התביעה העובדה שלא נערך עימות עם איגור, דבר שהנאשם 4 ביקש שיערך, בפרט כשמדובר באחד המקרים הבודדים עליו נחקר הנאשם 4 בגין העבירות ובמקרה בו זכר את האירוע.

659. מכל מקום, אף אם הייתי מוצאת לקבל את טענת המאשימה כי האירוע אותו זכר הנאשם 4 הינו אירוע אחר, עדיין לא ניתן לקבוע כל ממצא על סמך עדותו של איגור, שלא זכר ולא הבין את הדברים שנאמרו לו על ידי הנאשם 4, ולא ניתן להרשיע את הנאשם רק על סמך הטענה שהיה עליו לזמן מתורגמן, דבר שהנאשם 4 טען שהציע לעשות ואיגור לא שלל זאת שכן לא זכר את הדברים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

660. העובדה כי גיסו של איגור, שהיה נוכח בבדיקה, לא נחקר, מהווה מחדל חקירה משמעותי נוסף שיש בו כדי לפעול לחובת התביעה ולטובת הנאשם 4. אמנם לטענת איגור גיסו לא הבין עברית טוב ממנו, ואולם נוכח התשתית הדלה ביותר שהוצגה בעניין לקוח זה, היה מקום לבדוק אם גיסו של איגור הבין טוב יותר ומכל מקום, מצירוף דבריהם של שני עדים שמבינים עברית באותה מידה, היה ניתן לקבל תמונה ברורה יותר אודות דברי הנאשם 4.

661. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

ג. עדי הגנה

662. יעקב רז העיד, כי הוא רכש רכב במגרש טרייד אין סנטר וערך עובר לכך, ביום 26.4.2007, בדיקה במכון הדרום. במגרש התנהל מול שני בחורים, האחד דתי עם מקל, אשר ניסו לשכנע אותו לערוך את הבדיקה במגרש, אולם הוא עמד על כך שהבדיקה תיערך במכון הדרום. לדבריו, במגרש נאמר לו שהרכב "נקי", וכי הוא קיבל רק מכה קטנה מאחורה. עם זאת, בבדיקה במכון נמצא שהייתה פגיעה בשלדה וליקויים נוספים. הוא חזר עם הבדיקה למגרש והמוכר במגרש אמר לו שלא ייתכן שישנם ליקויים אלה, ונסע עימו למכון הדרום. במכון הראה הבודק למוכר ברכב היכן הפגיעה בשלדה, והמוכר השיב לבודק "איך הצלחת לעלות על זה? עשו פה עבודה מקצוענית". בדרך חזרה למגרש, אמר לו המוכר כי לכל ליקוי יש מחיר וניסה לשכנע אותו לרכוש את הרכב. לאחר שהמוכר הוריד לו את המחיר בצורה משמעותית, החליט לרכוש את הרכב למרות הפגיעה.

663. תומר אהרון, אשר עבד במכון הדרום מנובמבר 2006 ועד מרץ 2009, בתור עוזר בדיקות קנייה, העיד, כי במסגרת עבודתו היה מקבל את הרכב מהלקוח, מכניס אותו למסלול הבדיקה ועושה חלק מהבדיקות עם הבוחנים. הוא עבד עם נאשמים 4 ו-5, שהיו בוחני קנייה במכון, בתקופה האמורה.

לדבריו, הכיר היטב את המוכרים מטרייד אין סנטר, אשר היו מגיעים עם כלי רכב לבדיקה באופן קבוע. כן ציין, כי לגבי אותו מגרש ספציפי, התבקש על ידי הבוחנים נאשמים 4 ו-5, להקפיד בבדיקת המכוניות יותר מכלי רכב אחרים משום שכלי הרכב ברובם אחרי תאונה:

"העד, מר אהרון: כן. לגבי אותו מגרש ספציפי יש ככה. המגרש שהיה מביא לנו את המכוניות האלה, נתבקשתי על ידי הבוחנים להקפיד על המכוניות שלהם יותר כי המכוניות ברובן היו אחרי תאונה, זה מכוניות שהיו אחרי תאונה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש : ... וכשאתה אומר הבוחנים, למי אתה מתכוון? מי אמר לך?

ת : לאיציק ויוסי כמובן.

ש : ... אז מה המשמעות של להקפיד יותר מבחינתך כעוזר בודק, מה, מה המשמעות?

ת : המשמעות של לחפש, הוא היה משאיר אותי לפעמים ברכבים שלהם אפילו, תחפש לי את התאונה, אני רוצה שתמצא אותה. למרות שחלק מהם גם שלא הייתי מוצא אז הוא היה בא להראות לי איפה כן יש את התאונה...

ש : כשאתה אומר, הכוונה ל?

ת : לאיציק" (8.7.2013, עמ' 1490, שורות 9-23).

כן ציין תומר, כי הם היו מכנים את אנשי מגרש טרייד אין סנטר "הצדיקים" ולשאלה מדוע, השיב בחקירה נגדית, משום שהם היו עם כיפות.

בחקירתו הנגדית השיב, כי המועדים 2007-2009 אינם מדויקים, וכי הוא איננו זוכר באיזה מועד במהלך שנת 2007 החל לעבוד במכון הדרום.

כן נשאל על ידי המאשימה אם היה נוכח בעת שהבוחנים היו מסבירים ללקוחות על הבדיקות והשיב, כי היו מקרים שהיה נוכח, אולם לא תמיד.

664. אמנון לוי אבשלום העיד, כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, ניהל מכון של בדיקות רכב, הסמוך למכון הדרום. עד לשנת 2002, עבד במכון הדרום כבודק. את הנאשמים 4 ו-5 הכיר מהמכון. אמנון ציין, כי אמנם קיימת תחרות בין מכוני הבדיקה, אולם כאשר ישנה בעיה של מקצועיות הוא היה מתייעץ עם נאשם 4. בנוסף, נאשם 4 היה מביא לו מכוניות לבדיקה, ועם מכוניות אלה היה מקפיד הקפדת יתר משום שהיו אלה מכוניות לאחר תאונות, במצב בינוני ומטה. כן ציין, כי היו מביאים מכוניות מטרייד אין סנטר.

אמנון סיפר על מקרה של רכב שהוא בדק, שבו התלבט לאחר שראה ששמו חומר על השלדה בכדי להסוות תאונה, ועל כן התייעץ עם נאשם 4. הוא הביא את הרכב לנאשם 4, והם בדקו את הרכב ביחד. לאחר שבדקו את הרכב, והוא הראה לנאשם 4 את חשדותיו, כתבו ביחד שהרכב עבר תאונה. נאשם 4 הזהיר אותו באותו מועד, מכלי רכב של טרייד אין סנטר, ואמר לו "תיזהר מהם הזהיר אותי בצורה חד משמעית שכל אוטו שבא מהם לשים עין ולהקפיד טוב טוב, כי תמיד המכוניות שלהם לא הכי הכי".

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

665. נחמן זיסין העיד, כי הוא מנהל אדמיניסטרטיבי של מכון הדרום, שבמסגרתו הם מפעילים שני מכונים, אחד ברחובות ואחד ביפו. לדבריו, הוא עוסק בכך קרוב לארבעים שנים. במכון הדרום מנהל מקצועי בשם אברהם זיגי ויש כ-17 עובדים מקצועיים. במכון ישנם בעיקר שני בודקי קנייה, נאשמים 4 ו-5. נחמן אישר, כי מסמך נ/45 מציין את מספרי הבדיקות בין השנים 2005-2010, כ-16,791 בדיקות, שאת מרביתן ביצעו נאשמים 4 ו-5. כן ציין, כי היו שתי תביעות שהוגשו נגדם ושהגיעו בהן לפשרה.

נחמן העיד, כי משרד התחבורה בדרך כלל איננו מעורב בנושא בדיקות קנייה, והוא מעורב בעניין זה רק כאשר מוגשת תלונה של לקוח.

לעניין טופס הסיכום האחיד העיד נחמן, כי בתחילת שנות ה-90 החלו להגיע תלונות של לקוחות שלא נאמרו להם פרטים מסוימים. לפיכך, הוא ביקש משני המכונים להדגיש בצורה מפורשת, כי בתום הבדיקה יש לגשת למוסך או לשמאי על מנת לקבל הערכה של הנזקים והעלויות לתיקונם ולהחתים את הלקוח ליד משפט מודגש זה. הוא ביקש, כי תהיה חתימה נוספת ליד משפט זה, שכן מניסיונו, על אף שהלקוחות חותמים בתחתית הטופס כמזמין הבדיקה, הם חותמים במקום זה על מנת להשתחרר וללכת.

נחמן הסביר עוד, כי בשלב מסוים נערך שינוי בדוח הבדיקה, בעקבות התכנסות וועדה, לפיו הוכנסו קודים חדשים שיש להשתמש בהם. חילקו את הליקויים לשלוש קבוצות; ליקויים בעלי משמעות גבוהה, משמעות נמוכה ומשמעות שולית. לדבריו, בקודים אלה התחילו להשתמש במושגים "שצריך לסיים שתיים עשרה כיתות בשביל להבין אותם", כאשר אין בכלל איזכור למונחים הבסיסיים מהסוג של שלדה או תאונה וכיו"ב, והוא אף הונחה לא להשתמש במילה שלדה כלל.

נחמן הדגיש, כי היו לו ויכוחים רבים עם משרד התחבורה, במסגרתם הסביר, כי לקוחות אינם מבינים מונחים אלה, שכן ניתן לכתוב את כל הקודים, אולם בסופו של יום הלקוח שואל שאלות פשוטות כגון "האם יש פגיעה בשאסי?". השיבו לו שאנשים צריכים להבין אולם הוא אמר שהוא איננו יכול להעביר שיעור במכונאות לכל לקוח, ולהסביר לו אם זה כן שלדה או לא. לפיכך, הנחה נחמן את בוחניו, שכל רכב שיש בו ליקויים בעלי משמעות גבוהה וסביר להניח שהרכב עבר תאונה, יש לציין בהערות הכלליות "הרכב לאחר תאונה". זה, לדבריו, בצירוף ההערה המודגשת לידה חתם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הלקוח, אמור לכוון את הלקוחה ללכת למוסך או שמאי בכדי לקבל הסבר על משמעות הליקויים הכתובים בדוח הבדיקה, כאשר שמאי יוכל להגיד להם בצורה ברורה אם יש פגיעה בשאסי אם לאו. נחמן הדגיש, כי כאשר הליקויים הם במשמעות נמוכה, כגון החלפת כנף קדמית, החלפת כנף אחורית, מכות וכו' – "נכון, אפשר להגדיר את זה כתאונה", אולם זה לא משמעותי.

נחמן השיב לשאלות התובעת, כי על פי הנוהל החדש, הבודק כלל לא יכול להשיב לשאלה אם ישנה פגיעה ב"שאסי":

ש: ... ונניח שיש פגיעה בשאסי, מה שאנחנו קוראים שאסי שזה הקורה האורכית בכל אחת מהרמות שלה. אם הלקוח שואל את הבודק אם הרכב עבר פגיעה בשאסי, אז הבודק יגיד לו, כן, יש פה, הנה, אתה רואה פה שכשכתוב פגיעה בקורה האורכית מעבר לקו ריתום המתלה, לפני קו ריתום המתלה, זה פגיעה בשאסי. זה נכון?

ת: לא מדויק.

ש: אז תסביר.

ת: אם ישנה קורה זה משמעותה שלדה. אם אין קורה, למשל בשלדת מרכב, הוא לא יכול להגיד שיש פגיעה בקורה. הוא יכול להגיד שהפגיעה היא מעבר לנקות ריתום המתלה, הפגיעה היא בין שני הסרנים.

ש: וכשבא בן אדם ושואל אם יש פגיעה בשאסי?

ת: שוב,

ש: ברכב נניח יונדאי, מאזדה?

ת: יונדאי זה רכב בעל שלדת מרכב לצורך העניין. מה זה שאסי? שוב, השאלה, השאלה היא מה,

ש: הוא שואל, זה מה שהוא שואל. הוא שואל האם הרכב יש לו,

ת: התשובה יכולה להיות שהרכב לאחר תאונה. משמעות התאונה צריך לבדוק אצל שמאי או במוסך" (8.7.2013, עמ' 1511, שורה 31 עד עמ' 1512, שורה 18; ההדגשה שלי – ש' ק').

666. אברהם זיגי העיד, כי הוא המנהל המקצועי של מכון הדרום ברחובות במשך 11 שנים. במכון עובדים שני בוחנים מקצועיים, נאשם 4 ונאשם 5 שהוא אחיו. בין השנים 12.11.2006 ועד מרץ 2009, עבד במכון ועזר בנושא בדיקות קנייה עובד בשם תומר.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אברהם זיגי תיאר כיצד יוצא דוח הבדיקה מהמחשב, וכי הלקוח מתבקש לחתום על הטופס כי הוא הבין את כל הליקויים המפורטים בטופס וכי אם ישנם ליקויים עליו ללכת למוסך מורשה או לשמאי רכב בכדי שיעריכו את הנזקים.

אברהם העיד, כי לאחר הבדיקה, יושב הבודק עם הלקוח בחדר ומסביר את כל הממצאים. אם אדם לא מבין עברית, נעשה מאמץ למצוא אדם שמבין את השפה על מנת שיתרגם את שנאמר לו.

אברהם העיד, כי משרדו ממוקם סמוך מאוד למשרד בו הבודקים יושבים עם הלקוחות בעת שעורכים בדיקות קנייה, כאשר אין דלת במשרדים, ועל כן הוא שומע כל מה שאומרים לאחר הבדיקה. לדבריו, לעיתים, כאשר הוא שומע שהלקוחות לא מבינים דבר מה, הוא נכנס ומסביר להם, וכאשר הם יוצאים מהחדר, לאחר שהוסברו להם ממצאי הבדיקה, הוא שואל את הלקוחות אם הכל בסדר ואם יש להם טענות כלשהן.

לאחר שהוצגה לאברהם טענת לקוחות, כי נאמר ללקוחות בעל פה "זה כלום, זה בובה של אוטו, זה אוטו מדהים, כדאי לך לקנות, כדאי לך, כל מיני אמירות כאלה", השיב כי לא היו דברים מעולם, כי הוא לא שמע אמירות מסוג זה במשך 11 שנים שהוא נמצא שם וכי מעולם לא נאמרו ללקוח דברים שונים מהכתוב בדוח הבדיקה.

כן הוצגה לאברהם טענת שני לקוחות כי "שיחקו" להם עם הטפסים, והראו להם טופס אחר מזה שחתמו עליו, ותשובתו אף בעניין זה הייתה, כי לא היו דברים מעולם וכי הדבר אף לא ניתן לביצוע, משום שבמחשב יוצא טופס אחד ולא ניתן להכין טופס נוסף במשך זמן קצר.

אברהם העיד, כי מניסיונו לקוחות רבים כבר החליטו שהם מעוניינים לרכוש את הרכב עוד לפני הבדיקה, וכי הם עושים את הפעולות הנדרשות להעברת הבעלות על הרכב עוד לפני ששמעו את תוצאות הבדיקה.

בחקירתו הנגדית השיב אברהם, כי הוא לא ביצע בדיקות קנייה על כל שלביהן, אולם הוא סייע לאחרים בבדיקות. כן אישר, כי איננו מכיר את תוכנת הבדיקה. אברהם ציין, כי הוא יודע כיצד אבי לוי ויורם ריחני נראים, אולם לא היה לו כל מגע עימם.

כן הוגשו באמצעותו של אברהם תמונות בהן ניתן לראות, כי חדרו של אברהם נמצא בסמוך לחדר הבודקים וכן תמונות של שלטים לאורך שני החדרים, בהם כתוב "לתשומת לבכם, הבודק נותן חוות

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

דעת מקצועית בלבד ואינו צד כלשהו לצורך קנייה, מכירה" (נ/53-נ/56). אברהם העיד, כי שלטים
אלה תלויים בחדרים אלה כשש שנים.

נאשם 5

667. נאשם 5 זוכה ביום 15.10.2013 מהעבירות המיוחסות לו, בהתאם לסעיף 183 לחוק סדר הדין הפלילי. להלן יפורטו הנימוקים לכך.

א. גרסת הנאשם 5

668. אף גרסתו של נאשם 5, בהודעתו ובעדותו, הינה, כי הקריא ללקוחות את הכתוב בדוח הבדיקה, הסביר להם את ממצאי הבדיקה, השיב לשאלותיהם בכנות ומעולם לא המליץ להם על קניית רכב. לדבריו, בתום ההסבר, החתים את הלקוחות בשתי חתימות; האחת, על כך שהם מודעים לאפשרות לפנות לשמאי או למוסך לשם הערכת הנוקים, והשנייה, על כך שהבינו את משמעויות הבדיקה. כן ציין, כי הוא הדגיש בסימון צהוב סעיפים אלה.

עוד ציין נאשם 5, כי הוא נוהג להסביר ללקוחות ככלל, שקורה = שלדה, וכי כאשר מגיע לקוח שאיננו דובר עברית, הוא מציע להם סיוע בתרגום, בציינו, כי שני עובדים במכון דוברי רוסית. עם זאת הוסיף, כי לעיתים הלקוחות מגיעים עם אדם נוסף שמסייע להם בכך, וישנם מקרים שהם אף אינם מעוניינים בהסבר ואומרים שמישהו מטעמם יסביר להם מה כתוב בבדיקה.

נאשם 5 העיד, כי את אבי לוי ונציג נוסף מטרייד אין סנטר הכיר במראה, משום שהם הגיעו לבצע בדיקות קנייה, אולם הוא לא שוחח עימם, והם מעולם לא הציעו לו דבר.

נאשם 5 הסביר עוד, כי בשנת 2007, כשהחלה החקירה, חקרו את נאשם 4 ותפסו חומר רב מתוך מכון הבדיקה, ורק בשנת 2009 ביקשו לחקור גם אותו.

ב. הלקוחות – ניתוח הראיות

ישראל טייטלבוים (ע"ת 104)

669. ישראל טייטלבוים (להלן: "טייטלבוים") רכש רכב מסוג מיצובישי מ.ר. 28-759-20 ביום 15.8.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדק אותו באותו יום במכון הדרום, אצל נאשם 5.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

670. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של טייטלבוים הינן עדותו של טייטלבוים, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 5 בעניין הרכב (ת/104ה, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וכן זיכרון דברים בין חברת אורדן לחברת טרייד אין סנטר, בו נכתב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/104ו').

671. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. סרן קדמי ומערכת היגוי. קפיצים. מערכת תאורה (כולל מצבר). מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: תושבות מנוע פגומות, שריפת שמן, בלאי פנימי, רצועת זימון לבדוק במוסד, מעיכות אגן שמן, חוסר שמן במנוע, דרוש תיקון במנוע, קורוזיה וסימני נזילה בחיבורים, ניקוי מערכת הקירור, מנוע רועד, מנוע מזייף.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: פגיעה קורה אורכית קדמית, החלפת קורת רוחב, תיקון או פגיעה פח חזית, והחלפה כנף קדמי ימין, החלפה מכסה מנוע, תיקוני פח וצבע, מכות/לחיצות פח/שריטות בצבע.

ליקויים בעלי משמעות שולית: החלפת פגושים, מכסה מנוע לכוון.

מערכת בלמים (ללא פרוק גלגלים): מערכת ABS אינה פועלת, בלימה לקויה.

צמיגים: צמיגים יבשים/פגומים.

העברת כח: נזילת שמן תיבת הילוכים, רעש מתיבת הילוכים, תושבת גיר פגומה, חופשים במנגנוני הילוכים, שמן כהה בלאי דסקיות הילוכים.

הערות כלליות: לבדוק תצרוכת שמן בנסיעה, אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית.

672. טייטלבוים העיד, כי הגיע למגרש טרייד אין סנטר וראה רכב שמצא חן בעיניו. המוכר, אבי, המליץ מאד על הרכב ואמר שהרכב במצב מצוין, מעולה. ישראל שאל את אבי לוי אם קיימת ברכב "מכה בשאסי", שכן לימדו אותו לשאול על כך, על אף שלא התעניין לעומק בפרטים. אבי לוי השיב לו שהרכב נקי מתאונות ובמצב טוב.

הוא ביקש לערוך בדיקה לרכב בנס ציונה, אולם נאמר לו במגרש, שיש מכון טוב לבדיקה ברחובות, מכון הדרום, ואבי אמר כי יתלווה אליו לבדיקה.

נערכה הבדיקה, ולאחר הבדיקה אבי והוא ישבו עם הבודק, אשר מסר להם כדלקמן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש"ש : מה אמר לך הבוחן על מצב ברכב?

ת: הבוחן אחרי שהוא בדק את הרכב, ישבנו במשרד והוא אמר לי, המערכת במצב סביר, מפאת גילו אז יש ליקויים שכל רכב בגיל כזה יש לו את הליקויים האלה. לא משהו חריג במיוחד. רכב שנראה ממש במצב סביר

ש: הוא סיפר לך משהו על תאונות או משהו כזה?

ת: לא" (14.6.2012, עמ' 447, שורות 7-12).

לאחר שהפנתה אותו התובעת לכתוב בדוח הבדיקה בנוגע לשלדת המרכב, השיב טייטלבוים כדלקמן:

"תראי מה שכתוב פה פגיעת קורה עורפית (צ.ל. אורכית, ש.ק.), אני לא ממש מבין מה זה פגיעת קורה עורפית. אוקיי. תיקוני פח, החלפת פח, כל הדברים האלה – לא נשמרים או משהו כזה. לא חשבתי שיש פה איזה משהו חריג בבדיקה מבחינת מכה או משהו כזה. **הבנתי שהיתה איזה מכה ברכב, והוא עבר תיקון.** אבל באמת כשזה מופיע תחת סעיף שלדת מרכב, אני שואל את, אחר כך אני שואל את אבי שהפכנו כידידים ממש ככה, אז אני אומר לו אבי, אמרנו שלא הייתה פגיעת שסי, הסביר לי מה הסעיף הזה אומר. אין פה, אין משהו שמצביע על פגיעת שסי אז הוא אומר לי – לא, זה, זה משהו שטחי מאד. **תסתכל כתוב ליקויים בעלי משמעות נמוכה.** אז כבר הייתי רגוע... הוא אומר לי תראה הרבה מכוניות מקבלות מכה, זה לא, אין פה פגיעת שסי.

ש: זה אומר לך אבי?

ת: כן, בנוכחות הבוחן, ואני שואל, **אכן כך הם פני הדברים, אז הוא אומר – כן, בבקשה יש ליקויים בעלי משמעות נמוכה, יש בעלי משמעות חמורה"** (14.6.2012, עמ' 447, שורה 26 עד עמ' 448, שורה 7; ההדגשות שלי – ש' קי).

עוד השיב טייטלבוים לסנגור, כי על אף שהבין מהכתוב בדוח, שהרכב קיבל מכה, לאו דווקא מדובר

בתאונה, כדבריו:

"כן, אבל כשאומרים ללא תאונות, אז כל אחד מבין את זה ומפרש את זה אחרת. יש, למשל קיבלתי פעם מכה באוטו, החליפו דלת אחורית. אני לא קורא לזה תאונה. מכה באוטו. כן. בן אדם עושה רברס, נכנס בעמוד, מקבל קימוט, לא תאונה. תאונה אני מבין שזה משהו קשה יותר" (14.6.2012, עמ' 457, שורות 29-32).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-17813-01 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לאחר שטען הסנגור בפני טייטלבוים, כי למעשה לא הייתה תאונה קשה, משום שהפגיעה בקורה האורכית הייתה במשמעות נמוכה, ועל כן מה שנאמר לו תואם את מה שכתוב בדו"ח, השיב "כך גם שכנעו אותי בזמנו" (14.6.2012, עמ' 458, שורה 18).

העד אישר עוד, כי חתם בדוח הבדיקה על הסעיף לפיו "הממצאים המחייבים את מכון הבדיקה הינם הממצאים המפורטים בכתב בטופס הסיכום בכפוף לתוצאות הבדיקה. משמעות הליקויים, חומרתם והערכת מחיר לתיקון יש לקבל ממוסך מורשה או שמאי רכב לפי הצורך בלבד ובאחריות קונה הרכב" וכי היה מודע לו (14.6.2012, עמ' 462, שורות 7-15).

עוד העיד טייטלבוים, כי כאשר הגיע לתחנת המשטרה, נאמר לו על ידי החוקר, שהרכב שקנה היה מושבת "במצב קטסטרופאלי", וכי התגלו ליקויים רבים במגרש ממנו קנה את הרכב. לדבריו, הוא האמין לחוקר, על אף שלא חש בכך בעצמו למרות שנהג על הרכב עד כחצי שנה עובר לעדות:

ש: אבל למה? הסבירו לך, אמרו לך למה אתה פה?

ת: אמרו, לי הסבירו כשבאתי להעיד במשטרה, בזמנו שבעקבות כך הם הגיעו אלי, שקרה משהו במגרש ההוא והבינו שהיו שמה הרבה רמאויות. אותו חוקר במשטרה אפילו אמר לי, תדע שהרכב שקנית, קנית רכב שהיה מושבת במצב קטסטרופאלי. זה כבר היה אחרי כמה שנים שכבר נסעתי ברכב. ולא חושב שהרגשתי את זה. אני לא מומחה לזה. אבל זה מה שאמרו לי, ועל כן, טוב לקחתי לתשומת ליבי, אמרתי – אוקיי, אז עבדו עלי, אז אני רוצה, יכול להיות שיהיה לי מזה משהו בחזרה? אולי אני קנית רכב לא בערך הנכון שלו. אז אמרו לי – יכול להיות כי התגלו הרבה ליקויים באותו מגרש, ואנחנו בודקים את הנושא" (14.6.2012, עמ' 448, שורה 28 עד עמ' 449, שורה 4).

673. על דוח בדיקה זה, להבדיל מיתר דוחות הבדיקה, נחקר הנאשם 5 במשטרה, ובהודעתו מסר, כי ישנה פגיעה ב"שאסי" ברכב, ולדעתו הרכב עבר תאונה (ת/192, שורות 56-53). בהמשך אישר את דברי החוקרת, כי מדובר בתאונה קשה (הודעת נאשם 5 במשטרה, ת/192, ש' 69-65). עם זאת, בעדותו הבהיר, כי הרכב עבר תאונה, כפי שציין בתשובתו הראשונה בהודעה, אולם לא תאונה קשה, אלא במשמעות נמוכה בלבד. כן ציין, כי כאשר קיימת פגיעה בקורת האורך הוא מציין כי קיימת פגיעה ב"שאסי" וכי לא ייתכן כי כאשר קיימת פגיעה בקורה הוא יאמר ללקוח שאין פגיעה ב"שאסי".

דיון והכרעה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

674. הראיה הישירה היחידה שהוגשה על ידי המאשימה בעניינו של לקוח זה, הינה עדותו של טייטלבוים. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה והתביעה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 5, לא מצאתי כי על סמך עדותו של טייטלבוים, אף אם יינתן לכל דבריו משקל מלא, ניתן היה להרשיע את הנאשם 5 בעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.
675. טייטלבוים בעדותו אישר, כי ראה את דוח הבדיקה, עיין בו, קרא את הליקויים הכתובים בו, והבין כי הממצאים המחייבים הינם הממצאים המפורטים בדוח הבדיקה. כן העיד, כי הוא הבין וידע שהרכב קיבל מכה ועבר תיקון. בנוסף, מדבריו עולה, כי מחד טען אבי לוי כי אין פגיעה בשאסי, אולם מצד שני, באותו משפט אישר, כי נאמר לו שישנה פגיעה בשאסי אולם מדובר במשהו שטחי, במשמעות נמוכה בלבד. כן אישר, כי כאשר שאל את נאשם 5 אם הדברים נכונים, השיב "כן, בבקשה. יש ליקויים בעלי משמעות נמוכה, יש בעלי משמעות חמורה" (14.6.2012, עמ' 448, שורות 6-7).
- דברים אלה מתיישבים עם הכתוב בדוח הבדיקה, לפיו הפגיעה הינה במשמעות נמוכה בלבד. בדברים אלה אין פער בין המצגים בעל פה לבין אלה הכתובים בדוח הבדיקה, בוודאי לא פער משמעותי כנדרש להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם 5. כן לא ניתן להרשיע את נאשם 5 על סמך הניואנסים בדבריו, כי ידע שהרכב קיבל מכה אולם הוא מפרש את המילה תאונה בדרך אחרת כתאונה משמעותית, במיוחד כאשר הליקויים ברכב זה הינם כאמור במשמעות נמוכה בלבד.
- עוד עולה מעדותו של טייטלבוים, כי נאמרו לו על ידי השוטרים אמירות קשות ביותר על הרכב, ממנו היה מרוצה במהלך השנים הרבות בהן היה הרכב בבעלותו.
676. נוכח כל האמור לעיל, זיכיתי את הנאשם 5 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

שלמה יעקביאן (ע"ת 174)

677. שלמה יעקביאן (להלן: "שלמה") רכש רכב מסוג מזדה מ.ר. 35-513-67 ביום 27.6.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב") ובדק אותו ביום 23.6.2006 במכון הדרום, אצל נאשם 5.
678. הראיות שהוצגו בעניינו של הינם עדותו של שלמה, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 5 בעניין הרכב (ת/174), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וכן זיכרון דברים בין חברת אורדן לחברת טרייד אין סנטר, בו נכתב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/174).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

679. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. צמיגים. מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע. 2. מערכת קירור. 3. מערכת דלק. 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, רצועת זימון לבדוק במוסך, בלאי פנימי, שריפת שמן.

סרו קדמי ומערכת היגוי: לתקן זוית היגוי, שחיקת צמיגים.

קפיצים: בולמי זעזועים קדמיים חלשים.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: פגיעות מרכב תחתון, החלפה כנף קדמי ימין, תיקון כנף אחורית ימנית/שמאל, תיקוני פח וצבע, תיקון פח סף חיצוני, תיקוני דלתות.

מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים): דושת בלם נמוכה, לפרק גלגלים לבדיקה.

מערכת תאורה (כולל מצבר): מצבר אינו מטופל, מצבר ללא תאריך.

העברת כח: שמן כהה בלאי דסקיות הילוכים, תושבת גיר פגומה.

הערות כלליות: לבדוק תצרוכת שמן בנסיעה, אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית.

680. היות ששלמה לא זכר בתחילת חקירתו הראשית את האירוע נשוא העבירות, הוגשה הודעתו בהסכמת הנאשם 5, כתחליף לחקירה ראשית (ת/330).

בהודעתו ציין שלמה, כי ראה במגרש טרייד אין סנטר רכב בו היה מעוניין. אבי לוי, המוכר במגרש, הציע לו ללכת לבדיקת הרכב במכון הדרום.

הדבר היחידי שצוין בהודעתו של שלמה בנוגע לבדיקה היה, כי "הבדיקה הייתה תקינה למעט תקלה במצבר. הבוזחן שבדק את הרכב אמר שהליקויים הרשומים בטופס הבדיקה הם תקינים והוסיף שהרכב במצב חדש" (ת/330, שורות 10-12).

בבית המשפט, נשאל העד על ידי הסנגור למה התכוון בהודעתו כאשר אמר ש"הליקויים הרשומים בטופס הם תקינים" והוא השיב כדלקמן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש"ש: הבוחן שבדק את הרכב אמר שהליקויים הרשומים על טופס הבדיקה הם תקינים. מה זה ליקוי? אם הוא ליקוי הוא לא תקין. למה התכוונת כשהליקוי תקין?

ת: אם יש ליקויים אז אולי זה לא דבר כל כך נורא

ש: הו, שהליקויים לא משמעותיים, נכון? זו מילה הייתה יותר מדוייקת בעברית. וזה נכון כי המשמעות שלה כמו שכתוב בטופס היא נמוכה, נכון? כך הבנת?

...

ת: בסדר. בסדר. כן" (14.6.2012, עמ' 468, שורות 5-15; ההדגשות שלי – ש' ק')

עוד ציין שלמה בחקירתו הנגדית, כי הרכב נמצא ברשותו עד היום, כי הרכב "טוב" וכי לא הייתה לו כל בעיה עם הרכב.

כן אישר העד את דברי הסגור, כי עולה מדוח הבדיקה כי הליקויים במשמעות נמוכה, וכי בשל כך שהרכב לא עבר פגיעה בשלדה הוא מרוצה מהרכב וציין כי הרכב אכן בסדר.

דיון והכרעה

681. הראיה הישירה היחידה שהוגשה על ידי המאשימה בעניינו של לקוח זה, הינה עדותו של שלמה. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה והתביעה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 5, לא מצאתי כי על סמך דבריו של שלמה, ניתן היה להרשיע את הנאשם 5 בעבירות המיוחסות לו בעניין לקוח זה.

682. שלמה מסר בהודעתו, כי נאמר לו על ידי הבודק כי הליקויים הרשומים בטופס הם תקינים וכי הרכב במצב חדש. בבית המשפט הוא הסביר, כי הכוונה בכך הייתה כי הליקויים אינם "נוראיים" ובמילים אחרות, אינם משמעותיים, במשמעות נמוכה, דבר שמתיישב עם הכתוב בדוח הבדיקה. בדברים אלה אין כל פער בין האמירה בעל פה לבין הכתוב בדוח הבדיקה, בוודאי לא פער משמעותי.

683. זאת ועוד, אני מקבלת את טענת הסגור, כי העובדה שהמשפט היחידי שמסר העד שנאמר לו על ידי הנאשם 5, ואשר על בסיסו הואשם הנאשם 5 **בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות**, הוא "הליקויים הרשומים בטופס הבדיקה הם תקינים ושהרכב במצב חדש", נותר כפי שהוא, מבלי שנשאל שאלה נוספת על ידי החוקרים למה כוונתו במשפט זה, הינה מחדל חקירה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

משמעותי, שמצטרף ליתר מחדלי החקירה והתביעה בתיק, הפועלים לטובת הנאשם 5. למותר לציין, כי ייתכן שלו הייתה נשאלת שאלת ההמשך, אשר נשאלה בחקירה נגדית, הייתה נמנעת המאשימה מהאשמה של נאשם 5 בשתי עבירות חמורות בגין לקוח זה.

יצוין, כי המאשימה בסיכומיה מבקשת כי בית המשפט ירשיע את הנאשם 5 בשתי עבירות חמורות, בשל הפער הקיים לטענתה, בין "משמעות נמוכה" לבין "ליקויים לא משמעותיים" ברכב במשמעותם היומיומית, ואולם יש לדחות בקשה זו.

684. כן יצוין, כי אף על בדיקה זו לא נחקר הנאשם 5 בהודעתו במשטרה, על מנת שאולי יוכל היה להתמודד עם המשפט העלום הזה, דבר המהווה אף הוא מחדל חקירה משמעותי נוסף.

685. נוכח כל האמור לעיל, זיכיתי את הנאשם 5 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

יורם גרידי (ע"ת 95)

686. יורם גרידי (להלן: "יורם") רכש רכב מסוג מיצובישי מ.ר. 72-044-20 ביום 24.7.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדק אותו באותו יום במכון הדרום, אצל נאשם 5.

687. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של יורם הינן עדותו של יורם, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 5 (ת/95, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וכן זיכרון דברים בין חברת אורדן לחברת טרייד אין סנטר, בו נכתב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/95ה).

688. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. קפיצים. צמיגים. מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, רצועת זימון לבדוק במוסד, שריפת שמן, תושבות מנוע פגומות, בלאי פנימי, בדיקת 4 גזים לקויה.

סרן קדמי ומערכת היגוי: רעש משאבת הגה.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: פגיעה רצפה אחורית, פגיעה פח דופן אחורית רקבון, פגיעה קורת אורך אחורית, תיקון בגג הרכב, תיקוני פח וצבע סביב, פורקו חלקי מרכב.

ליקויים בעלי משמעות שולית: ריפוד פגום, החלפת פגושים, הוחלפו שמשות.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים): לפרק גלגלים לבדיקה.
מערכת תאורה (כולל מצבר): אין טעינה, הפעלת חלונות חשמל לקויה,
תאריך מצבר 2004.

העברת כח: נזילת שמן תיבת הילוכים, תושבת גיר פגומה, רעידות
בתאוצה, בלאי בתיבת הילוכים.
הערות כלליות: לבדוק תצרוכת שמן בנסיעה, אין אחריות לתיבת הילוכים
אוטומטית.

689. יורם העיד, כי הגיע יחד עם בנו וחברו למגרש טרייד אין סנטר וראה רכב שמצא חן בעיניו. המוכר
אמר שניתן לבצע את הבדיקה במכון בדיקה בנס ציונה. לאחר שהגיעו לשם והיה תור, נאמר לו
שישנו מכון בדיקה גם ברחובות והם נסעו לשם. הוא ישב עם בנו אצל הבודק, אשר אמר לו כדלקמן:

"אני זוכר שהבוחן ישב איתנו, איתי ועם הבן שלי. אמר – תשמע, חוץ
ממכה בבגז' האוטו בסדר. הקילומטרז' בסדר. מתאים לשנה שלו. שאלתי
אותו – מה אתה אומר? אתה ממליץ לקנות? הוא אמר – כן, אני ממליץ
לכם. זה מכה לא רצינית בבגז'. זה הכל. מעבר לזה הוא לא, הוא אמר –
תשמע זה אוטו אני חושב 98 או 99, אני לא זוכר אפילו. אמר יחסית
הקילומטרז' בסדר והוא בסדר. זהו.

**ש: אני רוצה שתגיד לנו אם, אם הבוחן אמר לכם, לך משהו לגבי תאונות
כלשהן שעבר הרכב?**

ת: אז הוא אמר שעבר מכה בבגז', לא רציני. ככה הוא אמר – לא רציני"
(14.6.2012, עמ' 470, שורות 11-3; ההדגשות שלי – ש' ק').

בהמשך, לאחר שהוצג בפניו דוח הבדיקה על ידי התובעת, מסר יורם עוד, כי הבודק אמר לו כי הרכב
קיבל מכה מאחור, אולם לא הזכיר "שאסי":

"ת: כן. הוא אמר לי מכה מאחורה, כן.

ש: וגם הגיע עד השסי. מה יש לך לומר על זה?

ת: אני, הוא לא הזכיר שסי.

ש: לא שמעת על זה?

ת: לא. לא. לא. לא. אם היה, לא. לא. ... אמנם זאת חתימה שלי, אבל אני לא,
הוא לא, הוא אמר – מכה בבגז' לא רציני.

ש: וכשכתוב פה קורת אורך אחורית, אתה יודע מה זה?

ת: לא. זה השסי את אומרת, נכון?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש : אני אומרת לך שזה השסי. כן, אבל אני שואלת אותך אם אתה יודע מה זה?

ת : אני לא יודע. אבל אם את אומרת שזה שסי, אני מאמין שקורת האורך זה שסי. אני לא מבין ברכבים, בשביל זה אני לוקח לבדיקה. אני סומך על ה"בוחר" (14.6.2012, עמ' 470, שורה 23 עד עמ' 471, שורה 2).

בחקירתו הנגדית אישר יורם, כי רק הבודק אמר לו כי הרכב נפגע מאחור, וכאשר הציג לו הסנגור כי כאשר מדובר בפגיעה בשלדה, בשסי בתחילת השלדה, מדובר בפגיעה במשמעות נמוכה, כפי שרשום בדוח הבדיקה, אישר יורם כי הבודק אכן אמר כך (עמ' 472, שורות 19-33).

כן אישר העד בחקירתו הנגדית, כי הבין את מרבית המונחים המפורטים בדו"ח, דבר המלמד על כך שגם עיין בו.

העד מסר עוד, כי מכר את הרכב כשנה וחודשיים לאחר שקנה אותו, לפני שהתחילה החקירה.

690. נאשם 5 בעדותו הסביר ביחס לדוח זה, כי על פי דוח הבדיקה, גם אם הייתה מכה ברכב, מדובר במכה מינורית בלבד. כן ציין, כי הוא הסביר ללקוח ולחברו, שהיה נוכח בבדיקה, את הכתוב בדוח וכי הוא מעולם איננו ממליץ ללקוח לרכוש רכב.

דיון והכרעה

691. אף בענייניו של לקוח זה, הראיה הישירה היחידה שהוגשה על ידי המאשימה, הינה עדותו של יורם. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה והתביעה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 5, לא מצאתי כי על סמך דבריו של יורם, ניתן היה להרשיע את הנאשם 5 בעבירות המיוחסות לו בנוגע ללקוח זה.

692. יורם העיד, כי ראה את הבדיקה, חתם עליה, והבין את שהוקרא לו. לדבריו, הנאשם 5 אמר לו כי הרכב עבר תאונה, קיבל מכה, אולם לא באופן רציני. עובדה זו מתיישבת עם האמור בדוח הבדיקה, כי הרכב עבר תאונה והליקויים הינם במשמעות נמוכה בלבד, ובוודאי שאין פער משמעותי בין הדברים שטוען יורם שנאמרו לו לבין הכתוב בדוח הבדיקה. אמנם, לדברי יורם בחקירתו הראשית, לא נאמר לו בצורה מפורשת כי קיימת פגיעה ב"שאסי", אולם הוא לא שאל על כך באופן מפורש,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- ובחקירתו הנגדית השיב, כי הליקויים הכתובים בדוח הוקראו לו והוסבר לו כי אותם ליקויים אינם רציניים, שוב, באופן שאין בו פער לכתוב בדוח הבדיקה.
693. זאת ועוד, במקרה זה נכח עם יורם בנו, אשר לא נחקר, ונוכח התשתית הדלה שהוצגה בעניין לקוח זה, העובדה שהוא לא נחקר מהווה מחדל חקירה אשר פועל לטובת הנאשם 5.
694. מחדל נוסף הוא העובדה שהנאשם 5 לא נחקר על לקוח זה בהודעתו במשטרה, דבר שפגע במידה רבה בהגנתו.
695. נוכח כל האמור לעיל, זיכיתי את הנאשם 5 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

רון נתן (ע"ת 134)

696. רון נתן (להלן: "רון") רכש רכב מסוג דייהטסו מ.ר. 16-231-98 ביום 12.6.2006 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדק אותו ביום 8.6.2006 במכון הדרום, אצל נאשם 5.
697. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של רון הינן עדותו של רון, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 5 בעניין הרכב (ת/134), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה"), וכן זיכרון דברים בין חברת אורדן לחברת טרייד אין סנטר, בו נכתב כי "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/134).
698. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. סרן קדמי ומערכת היגוי. קפיצים. מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, רצועת זימון לבדוק במוסד, שריפת שמן, רעשים במנוע, בלאי פנימי, קורוזיה וסימני נזילה בחיבורים, ניקוי מערכת הקירור.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: פגיעה קורה אורכית מעבר לתושבת ריתום המתלה/מנוע, החלפה פח חזית מולחם, פגיעה דופן פנימית בתא מנוע, תיקונים כלליים בגוף המרכב.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: החלפה מכסה מנוע, והחלפה כנף קדמי שמאלי.

ליקויים בעלי משמעות שולית: החלפת פגושים.

מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים): לפרק גלגלים לבדיקה.

צמיגים: צמיגים יבשים/פגומים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

מערכת תאורה (כולל מצבר): תאריך מצבר 2004.

העברת כח: תושבת גיר פגומה, שמן כהה בלאי דסקיות הילוכים, דיפרנציאל רועש, רעש בסרן אחורי.

הערות כלליות: לבדוק תצרוכת שמן בנסיעה, הרכב לאחור תאונה, אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית.

699. רון העיד, כי הגיע למגרש טרייד אין סנטר, וראה רכב אותו היה מעוניין לרכוש. הוא ביקש לערוך בדיקה בנס ציונה, משום שהמכון היה סמוך למגרש והוא הכיר אותו, אולם המוכר, שתיאורו התאים לאבי לוי, התעקש לערוך את הבדיקה במכון הדרום ברחובות, והתלווה אליו למכון לערוך את הבדיקה.

לדבריו, בשל העובדה שהמוכר היה עימו בחדרו של הבודק, הוא לא חש בנוח לשאול את הבודק שאלות. הוא ציין, כי שאל את הבודק אם קיימת אפשרות שהמוכר לא יהיה בחדר, ואם מקובל שהמוכר יהיה בחדר, ותשובת הבודק הייתה, כי המוכר לא יצא וכי מקובל שהוא יהיה נוכח. נתן ציין עוד, כי בין המוכר לבין הבודק היו "צחקוקים" "כאילו הם מכירים אחד את השני", כאשר לדבריו "הם פשוט מרחו אותי ואמרו לי שהכל בסדר" (14.6.2012, עמ' 486, שורות 15-16).

לדברי רון, לאחר הבדיקה אמר לו הבודק כדלקמן:

ת: תראי היה שם מבחינת, שאלתי איך הרכב לעומת, איך המנוע לעומת הקילומטר שהוא אמר לי, הוא אמר זה תואם. הוא בדק ברקסים וזה, יש כל מיני צבעים כאלה, כל מיני עמודות, אמר שזה בסדר. היה הכל ירוק. יכול להיות שאמר מכסה מנוע החליפו, פגיעת פח או משהו כזה. זה פחות או יותר מה שאני זוכר. לא" (14.6.2012, עמ' 475, שורות 23-28)

לאחר שרוענן זכרונו מהודעתו במשטרה, אמר רון את הדברים הבאים:

ש: מה נאמר לך לגבי השלדה?

ת: לגבי השלדה, אני לא יודע, אני לא זוכר. פה רשום שאין בעייה, אבל אני לא זוכר.

ש: אם כתוב פה, ואם אמרת את זה אז, אמרת אמת?

ת: יכול להיות. כן. אני לא זוכר מה היה. זה גם מתי כתבנו את זה? לפני שנתיים? שלוש?

...

ש: אז אם אמרת שהוא אמר לך שלשלדה יש בעיה, זכרת יותר נכון אז?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: יכול להיות. מה שהפריע לי שהמוכר בא ביחד, ביחד עם הבוחן ולא יכולתי לשאול הרבה שאלות. וקניתי כמה פעמים מכוניות מאז ואני הייתי רק עם הבוחן. המוכר לא היה ביחד.

ש: עכשיו תאמר לי, אמרו לך משהו בקשר לתאונות קודמות?

ת: לא זוכר. יכול להיות שהייתה איזה פגיעת פח על תאונה, אבל לא, אני לא יודע אם זה תאונה קשה או, לא, אני גם לא מבין כל כך ברכב, אז ככה שאני לא... (14.6.2012, עמ' 476, שורות 20-4; ההדגשות שלי – ש' ק').

לאחר שהתובעת הקריאה לרון מדוח הבדיקה את רשימת הליקויים, שאלה אותו אם הוא מבין למה הכוונה פגיעה בקורה אורכית, ותשובתו הייתה, כי הוא לא כל כך יודע מה זה, אולם הוא מבין שמתקנים זאת. לאחר מכן נשאל אם הבין מה כתוב בבדיקה והשיב:

"יכול להיות שיש בעיה, אני לא יודע, אני לא מבין ברכב, אני אומר לך. תראי מה שאמר לי המוכר, הוא אמר לי – הם סתם רושמים כל מיני דברים בשביל לצאת לידי חובה. זה מה שהוא אמר לי המוכר, את מבינה?" (14.6.2012, עמ' 477, שורות 5-7, ההדגשה שלי – ש' ק').

בחקירתו הנגדית אישר רון, כי עוד במגרש אמר לו אבי לוי כי קיימת תאונה בחלק הקדמי של הרכב. כאשר נשאל אם הוא מבין את המונחים משמעות גבוהה, שולית ונמוכה השיב שכן, אולם כאשר הוצג לו כי רשומים בדוח ליקויים במשמעות גבוהה השיב כדלקמן:

"רגע, אם זה היה משמעות גבוהה, אז הבוחן היה אומר לי אל תקנה את האוטו. אני שאלתי את הבוחן אם כדאי לקנות את האוטו או לא... הוא אמר לי זה, אתה יכול לקנות. מה, אני יודע? אני מבין? בשביל מה אני לוקח אותו למכון בדיקה? ... אני בכלל לא רציתי את הבוחן הזה, אני רציתי בכלל בנס ציונה" (14.6.2012, עמ' 478, שורות 11-17).

רון ציין עוד, כי הוא לא קרא את הדוח, אלא הדוח הוקרא לו, וכי הוא לא זוכר אם קרא את הכתוב בטופס, כי הובא לידיעתו כי רק הממצאים הרשומים מחייבים את המכון, והסביר כי ייתכן שהתלהב מזה שרצה לקנות את הרכב. כן הדגיש, כי בעיקר שם לב לצבעים בעמוד האחרון של הדוח. עוד הדגיש מספר פעמים, כי פנה לבדק על מנת שימליץ לו לא לקנות את הרכב אם מצב הרכב הוא טוטאל לוסט (14.6.2012, עמ' 483, שורות 24-7, עמ' 485, שורה 1).

כאשר נשאל אם ראה כי בדוח רשום שהרכב עבר תאונה השיב לעניין זה, כדלקמן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"מה זה תאונה? מה, אני גם עשיתי עם האוטו תאונה קטנה, אז מה זה קשור תאונה? תאונה זה יכול להיות כל פעם יש לך תאונה. מה זה קשור, מה? כל חצי מהמכוניות אם לא תשעים אחוז עם תאונה" (14.6.2012, עמ' 479, שורות 18-20).

ושוב אישר, כי ראה את הכתוב בדוח ונאמרו לו הליקויים הקיימים הרכב, ולדבריו הוא כועס על כך שהמוכר נכח בחדר ו"כנראה" שלא הציגו לו הדברים כהויתם:

י"ש: לקחת אותו לבדיקה, מסרו לך את הליקויים, קנית את האוטו למרות הליקויים, ולא שאלת את השאלות בגלל שהמוכר נכח בחדר.

ת: כן

ש: ועל זה אתה כועס

ת: גם על זה וגם שלא הציגו לי את זה **כנראה** נכון

ש: שלא הדגישו לי את הבעיות האמיתיות...

ש: כשכותבים לך מה גבוה ולכך יש משמעות גבוהה, מה נמוך ויש לך גם משמעות נמוכה ומה שולי הכל נפגש בטופס עצמו

ת: בסדר. אני אומר לך, נו, אני לא כל כך מבין בדברים האלה. מה אני אגיד לך. אני רוצה שמישהו יבוא יגיד לי בדיוק, תשמע יש לך פה ליקויים מאד קשים לא כדאי לך לקנות.

ש: ואתה בעצם רוצה שהבוחר יתערב בעסקה מעבר

ת: שאני אוכל לשאול אותו שאלות באופן חופשי מה שאני רוצה בלי שיהיה קשר בין המוכר לבוחר" (14.6.2012, עמ' 490, שורות 1-17; ההדגשה שלי – ש' ק').

בהמשך העלה רון השערות, כי ייתכן שלא שם לב לדבר מה שכן הכל התרחש כה מהר (14.6.2012, עמ' 486, שורות 17-21).

כאשר נשאל בחקירה חוזרת אם נאמר לו שהרכב עבר תאונה בעלת משמעות גבוהה, תאונה קשה, הוא השיב פעם נוספת "אני לא זוכר" (14.6.2012, עמ' 491, שורה 8).

כן אישר רון בחקירתו הנגדית, כי כאשר זומן לחקירה על ידי השוטרים, נאמר לו כי רימו אותו במכירת הרכב.

עוד ציין, כי נסע עם הרכב מספר שנים ו"הכל היה בסדר".

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

700. נאשם 5 הסביר בעדותו, כי בדרך כלל הלקוח ונציג המגרש באים לבדיקה ביחד, אולם אם הלקוח היה מבקש ממנו שהמוכר יצא מהחדר, היה עושה זאת. כן ציין, כי איננו בקשר חברי עם אבי לוי, כפי שהתרשם רון, וייתכן שצחקו בשל בדיחה שמישהו סיפר. מכל מקום, בשל כך שהנאשם 5 לא נחקר על כך במשטרה, הנאשם יכול היה להתייחס להתנהגותו ככלל בלבד, ולא לזכור אירוע זה באופן פרטני.

דיון והכרעה

701. אף בעניינו של לקוח זה, הראיה הישירה היחידה שהוגשה על ידי המאשימה הינה עדותו של רון. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה והתביעה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 5, לא מצאתי כי על סמך דבריו של רון, ניתן היה להרשיע את הנאשם 5 בעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

702. מעדותו של רון עולה, כי הוא ראה את דוח הבדיקה, חתם עליו, וכי הכתוב בדוח הוקרא לו. בדוח הבדיקה כתוב במפורש כי הרכב לאחר תאונה, וכן כי קיימים ליקויים במשמעות גבוהה מתחת לכותרת שלדת מרכב.

מעבר לכך, רון חזר פעם אחר פעם על כך שהוא איננו זוכר מה נאמר לו במדויק, כי ייתכן שנאמר לו כי הרכב עבר תאונה, כי ייתכן שנאמר לו שקיימת פגיעה בשלדה, אולם הוא הדגיש שוב ושוב כי איננו זוכר את הדברים וכי הדבר שהכעיסו, ואותו הוא זוכר, היה כי המוכר ישב עם הבודק בעת הבדיקה.

בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כל ממצא באשר לדברי הבודק, בוודאי לא כזה המנוגד לכתוב בדוח הבדיקה, שממצאיו הוקראו לרון ושעליו חתם.

703. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 5 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

704. נוכח כל האמור לעיל, זיכיתי את הנאשם 5 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

אלכס קיגל (ע"ת 55)

705. אלכס קיגל (להלן: "אלכס") רכש רכב מסוג מזדה מ.ר. 50-538-91 ביום 19.9.2006 (להלן: בפרק זה: "הרכב") ובדק אותו באותו יום במכון הדרום, אצל נאשם 5 (ת/55 ג).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

706. הראיות הפרטניות שהוצגו בעניינו של אלכס הינם עדותו של אלכס, בצירוף דוח הבדיקה שנתיקן על ידי נאשם 5 בעניין הרכב (ת/55ג, להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה").

707. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. סרן קדמי ומערכת היגוי. קפיצים. מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: רעש מערכת תיזמון ושסתומים, רצועת זימון לבדוק במוסד, קורוזיה וסימני נזילה בחיבורים, ניקוי מערכת הקירור, התחממות יתר במנוע, מערכת הצתה פגומה, סליל הצתה פגום.

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות גבוהה: תיקונים כלליים בגוף המרכב, תיקון קורה אורכית מעבר לתושבת ריתום תלה/מנוע, החלפה בית גלגל קדמי המהווה חלק ממבנה המרכב.

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: החלפה מכסה מנוע, החלפה כנף קדמי ימין, החלפה כנף קדמי שמאלי, תיקון פח סף חיצוני, תיקון פח חזית, תיקון קורת רוחב.

מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים): לפרק גלגלים לבדיקה.

צמיגים: צמיגים יבשים/פגומים.

מערכת תאורה (כולל מצבר): מצבר 2004.

העברת כח: שמן כהה בלאי דסקיות הילוכים, אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית ומערכות אלקטרוניות.

הערות כלליות: לבדוק תצרוכת שמן בנסיעה, הרכב לאחר תאונה, אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית.

708. אלכס העיד בבית המשפט בסיועה של מתורגמנית לשפה הרוסית. לדבריו, הגיע למגרש טרייד אין סנטר עם בנו גינאדי, שסייע לו בתרגום ובמשא ומתן, וראה רכב בו היה מעוניין. במגרש פגש שני מוכרים אותם הוא לא זוכר כיום, אולם אחד מהם חבש כיפה. הוא ובנו הלכו עם נציג המגרש לבצע בדיקה במכון בדיקה ברחובות.

אלכס מסר בהמשך, כי גם במהלך הבדיקה הסתייע בבנו בן ה-31, האקדמאי, שתרגם לו את דברי הבודק.

ואלה דבריו, בין היתר לעניין זה:

"ש: ... ואני בעצם מחזיר אותך אלכס למפגש הזה, כדי שבית המשפט יבין מה התנהל שם. לא חשוב הנייר עכשיו. יושב הבוחן על הכסא שראינו,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: כן זה נכון.

ש: ואתה וגינאדי יושבים מולו, נכון?

ת: זה נכון.

ש: הוא מוציא את דוח הבדיקה.

ת: נכון.

ש: וקורא לגינאדי את כל דוח הבדיקה.

ת: זה אני לא זוכר.

ש: עכשיו אתה לא יכול לדעת, אני בא ואומר בגלל השפה אני בא ואומר, אבל למעשה את השיחה בפועל הבוחן עושה עם גינאדי, כי רק הוא מבין אותו.

ת: נכון" (14.6.2012, עמ' 497, שורות 12-5; ההדגשות שלי – ש' ק').

בהמשך תיאר אלכס, כי הבודק הציג בפניהם את מסמכי הבדיקה, וגינאדי בנו קרא את המסמך שכן

רק הוא יכול לקרוא, והוא אמר לאלכס על הליקויים שתיאר בבית המשפט:

"עו"ד מסטרמן: עכשיו ישבתם שם בחדר שלושתכם וסיפרת בראשית שהוא הציג בפניכם את מסמכי הבדיקה הבוחן. גינאדי קרא את המסמך, רק הוא יכול לקרוא.

עד, מר קיגל: נכון.

ש: ומה הוא אמר לך אחר כך? אבא, קראתי אתה יכול לחתום?

ת: הוא אמר לי על הליקויים שאני כעת דיברתי עליהם" (14.6.2012, עמ' 501, שורות 20-16).

לגופו של עניין, כאשר נשאל מה אמר לו הבודק לאחר הבדיקה, השיב כדלקמן:

"ת: אחרי הבדיקה הוא הציג לי מסמכים של הבדיקה, וגם הצביע על כמה נקודות חובה. על פי מה שאני זוכר שצריך להחליף גלגל, חום קצת יותר גבוה מאשר מקובל במנוע, שהחליפו חלק מהחלק הקדמי הוחלף, יותר דברים גדולים רציניים אני לא זוכר.

ש: אוקיי. אמר לך משהו לגבי השלדה?

מתורגמנית: איך אומרים שלדה? מה זה שלדה? אני לא יודעת.

עו"ד שטיין: איך אומרים שלדה? שסי.

עד, מר קיגל: לגבי השלדה וגם החלק האחורי של האוטו לא נאמר דבר. כל זה היה בחודש ספטמבר וברגע שירד את המטר הראשון, הסלון של האוטו למחצה היה מלא במים" (14.6.2012, עמ' 493, שורות 16-25).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לאחר שהתובעת הציגה לאלכס את דוח הבדיקה, הקריאה לו את המונחים ושאלה אותו אם הוא מבין מה כתוב בדוח הבדיקה, השיב אלכס כי הוא מבין היום, כי הוא הבין במועד רכישת הרכב כי נעשו שינויים ברכב, וכי הרכב עבר שיפוץ בכסף, אולם בזמן שרכש את הרכב לא הבין מה זה "שאסי".

כאשר הופנה לכתוב בדוח הבדיקה "הרכב לאחר תאונה" השיב כי הדבר לא היה ידוע לו.

בחקירתו הנגדית, לאחר שהוצגו לו דבריו במשטרה, לפיהם כאשר הגיע יום למחרת הבדיקה למגרש, ראה שהוחלפה כנף קדמית וכן פנס וכי אבי לוי אמר לו שהרכב עבר תאונה, התפלא על כך והשיב, כי הוא זוכר רק את הפנס.

כן השיב בחקירתו הנגדית, כי לא כל הליקויים נרשמו בדוח הבדיקה, וכי לאחר שרכש את הרכב התגלו ליקויים נוספים ברכב כגון ליקוי ברדיאטור של הרכב, ליקוי בכריות האוחזות במנוע, וליקויים נוספים אותם לא זכר בעת מתן העדות, אולם הוא ציין, כי ביקר בשל כך פעמים רבות במוסך. לאחר שהסגור הפנה אותו לכך שהליקויים אותם ציין מפורטים בדוח הכתוב, השיב כי לא ידע דברים רבים.

כן טען אלכס, כי "השיחה גדולה רחבה לא הייתה, לא התקיימה. נתנו לי לחתום, נתנו לי לחתום על המסמכים וככל שלפני הכל בסדר וזהו" (14.6.2012, עמ' 500, שורות 4-3). עם זאת ציין לאחר מכן שנאמר לו על ידי הבודק שהייתה החלפה של מכסה המנוע של הכנף הקדמית, וכי הבודק הסביר לו שזה תיקון שלא משפיע על עבודה עתידית של הרכב, ועל כך אין לו טענות.

בהמשך חקירתו הנגדית הבהיר אלכס, כי למעשה כל הליקויים בשלדת המרכב שהקריא לו הסגור מדוח הבדיקה, בין היתר ליקויים במשמעות גבוהה, היו ידועים לו, הוקראו לו וזה "לא הזיז" לו, משום שהם אינם משפיעים על השימוש ברכב.

"כל הליקויים האלה שנאמרו, הוקראו וחתמתי, הם לא משפיעים על השימוש באוטו. אני ראיתי, אני ראיתי שבמקום כלשהוא כמו כל אוטו כאן היו מין, זה מקומט מהצד האחורי, כמו כל המכוניות כאן. ראיתי את זה. וזה לא, לא הזיז ליי" (14.6.2012, עמ' 502, שורות 25-22; ההדגשה שלי - ש' קי).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

709. נאשם 5 השיב לשאלת הסנגור בעניין רכב זה, כי לא יכול היה לראות את כניסת המים לרכב אם לא ירד גשם ביום הבדיקה וכי ייתכן כי הרטיבות עליה התלונן אלכס נגרמה מאוחר יותר (1.8.2013, עמ' 1764, שורות 19-30).

דיון והכרעה

710. אף בעניינו של לקוח זה, הראיה הישירה היחידה שהוגשה על ידי המאשימה הינה עדותו של אלכס. מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה והתביעה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 5, לא מצאתי כי על סמך דבריו של אלכס, ניתן היה להרשיע את הנאשם 5 בעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

711. למסקנה זו הגעתי משני טעמים העיקריים. הטעם הראשון הוא, כי מעדותו של אלכס עולה כי הוא כלל לא קרא בעצמו את דוח הבדיקה ולא שמע את דברי הבודק באופן ישיר, אלא מפיו של בנו גינאדי, אשר הוא זה ששוחח עם הנאשם 5, ותרגם את דברי הבודק ואת הכתוב בדוח הבדיקה. למותר לציין, כי גינאדי לא נחקר במשטרה ולא העיד בבית המשפט. את העובדה כי אלכס איננו מבין עברית ניתן ללמוד גם מכך שבעדותו בבית המשפט, שהייתה שנים רבות לאחר הבדיקה, היה זקוק לסיועה של מתורגמנית.

כאשר מתבקש בית המשפט להרשיע נאשם בשתי עבירות חמורות, על בסיס דברים בעל פה, הכוללים ניואנסים ודקויות, שנאמרו על ידי הבודק, בניגוד לכתוב בדוח הבדיקה, לא ניתן להסתמך רק על דבריו של מי שלא שמע את הדברים באופן ישיר, אלא תורגמו לו על ידי אדם אחר.

712. מעבר לכך שלא ניתן ליתן די משקל לעדות האמורה, העובדה שגינאדי לא נחקר, על אף שהיה עם אלכס בחקירתו במשטרה, מהווה מחדל חקירה חמור שפועל לחובת התביעה ולטובת הנאשם 5.

713. אין צורך להידרש לשאלה, שעלתה בטיעוני הצדדים, אם עדותו של אלכס מהווה עדות שמועה בלתי קבילה, בשל כך שאף אם מדובר בעדות קבילה, הרי שמהנימוקים המפורטים לעיל, לא ניתן ליתן לה די משקל על מנת לבסס עליה לבדה את הרשעת הנאשם 5.

714. הטעם השני למסקנתי הינו, כי גם לגופו של עניין, לא עולה מדברי אלכס כי הוצגו בפניו מצגים כוזבים בעל פה בניגוד לכתוב בדוח הבדיקה. אמנם בחקירתו הראשית פירט מספר ליקויים שזכר שנאמרו לו, שאינם כוללים את כל הליקויים הכתובים בדוח הבדיקה, אולם בהמשך חקירתו הנגדית,

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הבהיר אלכס, לאחר שהוקראו לו כל הליקויים המהותיים הכתובים בדוח הבדיקה, כי אלה הוקראו לו, כי הליקויים היו ידועים לו, וכי בשל כך שהם לא השפיעו על השימוש ברכב, לא הייתה לכך כל חשיבות בעיניו, וכלשונו, "וזה לא, לא הזיז לי".

התברר מעדותו, כי טענותיו הן כלפי הכתוב בדוח הבדיקה, שכן הוא סבור כי התגלו ליקויים נוספים לאחר רכישת הרכב, אשר לא היו כתובים בדוח הבדיקה, אשר הפריעו לשימוש ברכב, ועל כך טענותיו. ואולם מעבר לכל הטעמים המפורטים בפרק הכללי לכך שאין להידרש לטענות נגד הדוח הכתוב, לא הוצגה כל ראיה על כך שהדברים הכתובים בדוח אינם נכונים. מעיון בדוח הבדיקה עולה, כי חלק מתלונותיו, כגון התחממות במנוע, כן מופיעות בדוח הבדיקה, ומכל מקום לא הוכח אילו ליקויים התגלו ברכב לאחר רכישתו, ואם לא נרשמו בדוח הבדיקה, האם ניתן היה לראותם במהלך הבדיקה.

715. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 5 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

716. נוכח כל האמור לעיל, זיכיתי את הנאשם 5 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

ולדימיר ברוזובסקי (ע"ת 84)

717. ולדימיר ברוזובסקי (להלן: "ולדימיר") רכש רכב מסוג סוזוקי מ.ר. 19-812-91 ביום 22.5.2005 (להלן בפרק זה: "הרכב"), ובדק אותו ביום 20.5.2005 במכון הדרום, אצל נאשם 5).

718. הראיות שהוצגו בעניינו של אלכס הינם עדותו של אלכס, בצירוף דוח הבדיקה שניתן על ידי נאשם 5 בעניין הרכב (ת/84), להלן בפרק זה: "דוח הבדיקה", וזיכרון דברים של חברת אורדן עם חברת טרייד אין סנטר בו כתוב "הרכב לאחר תאונה במצבו הנוכחי" (ת/184).

719. וכך נרשם בדוח הבדיקה:

תקין: מערכת פליטה. קפיצים. מערכת בלמים (ללא פירוק גלגלים). מחוונים.

לא תקין: 1. מנוע 2. מערכת קירור 3. מערכת דלק 4. מערכת הצתה: נזילות שמן, בלאי פנימי גבוה, רצועת זימון לבדוק במוסד, הפרשי לחץ במנוע, רעש מערכת תיזמון ושסתומים, שריפת שמן, קורוזיה וסימני נזילה בחיבורים, הזרקת דלק לקויה, מנוע רועד.

סרן קדמי ומערכת היגוי: רעש בגלגלים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

שילדת מרכב:

ליקויים בעלי משמעות נמוכה: פגיעה קורה אורכית קדמית, פגיעה בקורת רוחב, תיקון פח חזית, והחלפה מכסה מנוע, החלפה כנף קדמי ימין, והחלפה כנף קדמי שמאלי, תיקון בגג הרכב, חלודה בגוף הרכב, תיקוני פח וצבע.

ליקויים בעלי משמעות שולית: החלפת פגושים, הוחלפו שמשות.

צמיגים: צמיג אחורי שמאלי פגום, צמיגים יבשים/פגומים.

מערכת תאורה (כולל מצבר): תאריך מצבר "7.04 איתות f סדכ".

העברת כח: נזילת שמן תיבת הילוכים, שמן כהה בלאי דסקיות הילוכים, רעש מתיבת הילוכים.

הערות כלליות: הרכב לאחר תאונה, לבדוק תצרוכת שמן בנסיעה, אין אחריות לתיבת הילוכים אוטומטית.

720. ולדימיר העיד בבית המשפט בסיועה של מתורגמנית לשפה הרוסית. לדבריו, הוא חיפש עם בנו באתרי האינטרנט רכב מסוים מסוג סוזוקי בלנה, והם מצאו רכב מסוג זה למכירה במגרש טרייד אין סנטר. הם הגיעו יחד למגרש, ראו את הרכב, אהבו את מה שראו, נתנו דמי קדימה והגיעו למחרת למגרש עם יתרת הסכום.

בנו, נציג המגרש והוא, ערכו נסיעת מבחן ברכב והגיעו למכון ברחובות, שם בצעו בדיקה לרכב.

כאשר נשאל מה אמר לו הבודק במהלך הבדיקה ולאחריה השיב כדלקמן:

י"ת: הוא בדק את האוטו בשתיקה, לא אמר כלום. הדבר היחיד, סליחה אני, אנחנו ראינו שהיה שריד של עוד לפני הבדיקה, ראינו שרידים של מכה. מדוע? כי המנוע, לא זה חלק, מכסה המנוע בקושי היה, היה ניתן להרים אותו. זאת אומרת כשאני עשיתי את הקליק של מכסה המנוע אז הוא בקושי רב התרומם. סוזוקי יש לו מין סמל של סוזוקי, סמל של חברה הוא לא היה במקום. זאת אומרת שהכפות עבר צבע, זה מה שאמרתי, סליחה סליחה. הדבר היחיד ששאלנו אותו עד כמה, עד כמה המכה הזאת רצינית על מנת שלא, שלא נצטרך בעתיד לעיתים קרובות להחליף גומי. זאת אומרת האם הגיאומטריה של האוטו לא השתנתה ברגע של המכה, של קבלת המכה, והוא אמר שלא. זה הכל.

ש: שאלת אותו משהו בקשר לשסי

ת: כן. הוא אמר שיש צורך בהחלפת שסי, אני מבין ששסי זה גלגל זה מה שאני מבין. הוא צריך שיש צורך בהחלפת גומי.

ש: זאת אומרת אתה שאלת לגבי השסי?

ת: לא שאלתי לגבי שסי. הוא אמר שיש צורך להחליף גומי של שסי. זה מה שאני הבנתי, גומי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: מה אתה מבין שזה שסי? מה זה שסי?

ת: אני עובד במפעל של התעשייה האווירית ועבורי שסי שווה גלגל" (14.6.2012, עמ' 506, שורות 22-5; ההדגשות שלי – ש' ק').

בהמשך הקריאה לו התובעת את ממצאי דוח הבדיקה בנוגע לשלדה המרכב, ולקורת האורך ושאלה אם הוא מבין את הכתוב. תשובתו הייתה כי הוא מבין, כי הוא ידע מדברים אלה, כי הבין כי הרכב קיבל מכה, אולם מה שהטריד אותו זה שלא יהיו בעיות עם הגומי (14.6.2012, עמ' 506 שורה 29 עד עמ' 507, שורה 8).

בחקירתו הנגדית הבהיר לסנגור, לאחר שהוצג לו כי הפגיעה בקורה היא במשמעות נמוכה, כי הבין שהרכב קיבל מכה אולם המכה "לא כל כך רצינית".

בתום חקירתו הראשית הדגיש ולדימיר, כי כאשר רכש את הרכב היה שלוש שנים בלבד בארץ, כי הוא "בקושי" קרא ו"בקושי" הבין עברית, ועל כן דברים רבים שנאמרו לו לא הבין.

בחקירתו הנגדית אישר ולדימיר, כי את השיחות של המשא ומתן והבדיקה עשה בנו, בן ה-30 שדיבר עברית, שהיה עימו במגרש ובמכון הבדיקה, ואף הגיע עימו לבית המשפט. כן אישר, כי בנו תרגם לו את הדברים שנאמרו לו במהלך הבדיקה וגם את חקירתו במשטרה. עוד אישר, כי רק בנו קרא את דוח הבדיקה ותרגם לו את הכתוב בו.

721. נאשם 5 הבהיר בעדותו, כי משמעות נמוכה" משמעותה "לא רציני", ועל כן דבריו של ולדימיר, כי נאמר לו שהמכה "לא רצינית", מתיישבים עם הכתוב בדוח הבדיקה. עם זאת ציין, כי איננו מבין למה התכוון ולדימיר בהתייחסו למונח "גיאומטריה" של הרכב, וכי אם הרכב עבר החלפה ותיקונים ה"גיאומטריה" של הרכב אינה 100%.

דיון והכרעה

722. אף בעניינו של לקוח זה, הראיה הישירה היחידה שהוגשה על ידי המאשימה הינה עדותו של ולדימיר. אף בעניינו, מעבר לסייגים הרבים המפורטים בפרק הכללי, ומחדלי החקירה והתביעה הפועלים לחובת התביעה ולטובת הנאשם 5, לא מצאתי כי על סמך דבריו, ניתן היה להרשיע את הנאשם 5 בעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

723. כמו בעניינו של אלכס שלעיל, הטעם הראשון לכך, נעוץ בעובדה שגם מעדותו של ולדימיר עולה כי הוא כלל לא קרא בעצמו את דוח הבדיקה ולא שמע את דברי הבודק באופן ישיר, אלא מפיו של בנו, אשר הוא זה ששוחח עם הנאשם 5, ותרגם עבורו את דברי הבודק ואת הכתוב בדוח הבדיקה.

אף בנו של ולדימיר, שתרגם עבורו במהלך החקירה במשטרה, לא נחקר במשטרה ולא העיד בבית המשפט. אף בעדותו בבית המשפט נזקק ולדימיר לסיועה של מתורגמנית, דבר המלמד על כך שהוא איננו מבין עברית אף שנים רבות לאחר הבדיקה.

724. הדברים שקבעתי בעניינו של אלכס בענין זה, יפים גם במקרה דנן. כפי שצינתי, כאשר מתבקש בית המשפט להרשיע נאשם בעבירות, על בסיס דברים בעל פה, הכוללים ניואנסים ודקויות, שנאמרו על ידי הבודק, בניגוד לכתוב בדוח הבדיקה, לא ניתן להסתמך רק על דבריו של מי שלא שמע את הדברים באופן ישיר, אלא תורגמו לו על ידי אדם אחר.

מעבר לכך שלא ניתן ליתן די משקל לעדות האמורה, העובדה שבנו של ולדימיר לא נחקר, על אף שהיה עם ולדימיר בחקירתו במשטרה, מהווה מחדל חקירה חמור שפועל לחובת התביעה ולטובת הנאשם 5.

725. אולם, גם במקרה זה, לא התרשמתי מדבריו של אלכס, אף אם ניתן היה להסתמך עליהם, כי הוא רומה על ידי הנאשם 5. מדברי ולדימיר עולה, כי דוח הבדיקה, בו כתוב בין היתר במפורש כי "הרכב לאחר תאונה", הוקרא לו על ידי בנו, כי הוא ידע וראה כי הרכב קיבל מכה, כי נאמר לו על ידי הבודק שהרכב קיבל מכה, אולם החשיבות מבחינתו הייתה שהגיאוטריה של הרכב לא השתנתה וכי הגומי לא נפגע, דבר שנאמר לו שלא אירע, ולא הוצגה ראייה כי דברים אלה לא נכונים. כן יצוין, כי דבריו כי הבין שהרכב קיבל מכה, אולם לא מכה רצינית, מתיישבים עם הכתוב בדוח הבדיקה לפיו הליקויים הינם במשמעות נמוכה בלבד. עוד עולה הן מתשובתו בחקירתו הראשית, לאחר שהופנה על ידי התובעת לפגיעה בקורה האורכית המפורטת בדוח, והן בחקירה הנגדית, כאשר הדברים הוקראו לו פעם נוספת על ידי הסנגור, כי הדברים מוכרים וידועים לו, וכי מהם, בין היתר, הבין כי הרכב קיבל מכה.

726. בנוסף, אף בעניין לקוח זה הנאשם 5 לא נחקר במשטרה, דבר שפגע בהגנתו במידה רבה.

727. נוכח כל האמור לעיל, זיכיתי את הנאשם 5 מהעבירות המיוחסות לו בעניינו של לקוח זה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עבירת השוחד

רקע ויריעת המחלוקת

728. הנאשמים 8 ו-9 עבדו בחברת אורדן (להלן: "אורדן"), שמכרה כלי רכב לנאשמת 2.
729. הנאשמים 8 ו-9 היו אמונים על העברת הבעלות של כלי הרכב, שרכשה חברת אורדן, מבעלות חברות הביטוח לבעלות סוחרים, להם מכרה את כלי הרכב.
- נאשם 9 עסק בין היתר במכירת כלי רכב שנפגעו בתאונות דרכים ונרכשו על ידי אורדן, והיה גם מיופה כוח מטעמה לביצוע העברת בעלות של כלי רכב לרוכשים שונים. נאשמת 8 הייתה מנהלת המשרד באורדן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

730. לצורך ביצוע העברת בעלות על רכב, בהתאם ועל פי נהלי דואר ישראל, לפחות אחד מן הצדדים (המוכר או הקונה), צריך להתייצב בסניף הדואר, להזדהות בפני הפקיד באמצעות תעודת זהות, ולהציג לו את רישיון הרכב. במקרה שאחד הצדדים לעסקה אינו מגיע, חייב, הצד שהתייצב בסניף הדואר, להציג יפוי כוח ואת תעודת הזהות של הצד שלא הגיע, או לחלופין להציג אישור של עורך דין שזיהה אותו.
731. סוחרי רכב, להבדיל מאנשים פרטיים, מחויבים להגיע בעצמם לסניף הדואר ולא רשאים לבצע את ההעברה באמצעות מיופיי כוח. על כן, בהיות נאשמים 8 ו-9 סוחרי רכב, היה עליהם להתייצב בסניף הדואר לצורך בצוע כל אחת מהעברות הבעלות.
732. במועדים הרלוונטיים עבדה דניאלה אגאבאבה ז"ל (להלן: "דניאלה"), כפקידה בסניף הדואר בנחלת יהודה בראשון לציון. במסגרת תפקידה היא הייתה מוסמכת לבצע העברות בעלות על כלי רכב, והייתה עובדת ציבור כמשמעות המונח בחוק העונשין.
733. אין מחלוקת, כי בעת שרכש יורם ריחני עבור נאשמת 2 כלי רכב מאורדן, הנאשמים 8 ו-9 לא נהגו להתייצב בסניף הדואר לצורך העברת הבעלות על כלי הרכב, לנאשמת 2, בניגוד לנהלים. נאשמת 8 נהגה להעביר ליורם ריחני את הטפסים באמצעות פקס. יורם ריחני חתם עליהם במקום המיועד לחתימתו של נאשם 9, והעביר טפסים אלה לדניאלה. דניאלה העבירה את הבעלות על כלי הרכב, שלא בנוכחות הנאשמים 8 ו-9, ומבלי שהוצגו בפניה המסמכים הנדרשים לביצוע העברת הבעלות, תוך סטייה מהוראות תקנות התעבורה והנהלים החלים על העברת הבעלות.
734. כמו כן אין מחלוקת, כי סוכם בין הנאשמים 8 ו-9 ובין יורם ריחני, כי עבור כל העברת בעלות לרכב, תעביר הנאשמת 8 ליורם ריחני, סכום של 19 ש"ח נוספים על סכום האגרה הנדרשת לביצוע פעולת הרישום, וכי כך היא עשתה. הנאשמים 8 ו-9 לא פגשו בדניאלה, או היו בקשר ישיר עימה.
735. כן אין מחלוקת, כי בשיטה זו, בוצעה העברת הבעלות על 1,409 כלי רכב.

המחלוקת

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

736. לטענת הנאשמים 8 ו-9, הסכום של 19 ש"ח בעבור כל העברת בעלות, הועבר כשכר טרחה ליורם ריחני, בגין טיפולו בהעברת הבעלות, אשר נעשה על מנת להקל על הנאשמים. לטענתם, לא ידעו כי מדובר בכספי שוחד, אשר מועברים לדניאלה. לפיכך, המחלוקת נוגעת ליסוד הנפשי של הנאשמים.

דיון והכרעה

737. לאחר שבחנתי את הראיות הרלוונטיות להוכחת עבירת השוחד המיוחסת לנאשמים 8 ו-9, הגעתי לכלל מסקנה כי הוכח מעבר לספק סביר שהנאשמים 8 ו-9 ביצעו את העבירה המיוחסת להם.

738. הראיות המרכזיות עליהן מסתמכת המאשימה במסגרת אישום זה, הן הודאות הנאשמים 8 ו-9 במשטרה, שיחות בין הנאשמים ליורם ריחני שנקלטו בהאזנות סתר, ושקרי הנאשמים, בהם מבקשת המאשימה לראות סיוע.

739. באשר לקבילות הודאתו של הנאשם 9 התקיים משפט זוטא, שלאחריו דחיתי את טענות הנאשם 9 בעניין זה. קבעתי, כי ההודאה נמסרה מרצונו הטוב והחופשי של הנאשם 9, ולפיכך החלטתי לקבלה כראיה. להלן יפורטו הנימוקים לכך.

740. הגעתי למסקנה כי יש להרשיע את הנאשמים 8 ו-9 בעבירה המיוחסת להם שכן מצאתי ליתן משקל רב להודאתו של נאשם 9 במשטרה. כן מצאתי ליתן משקל לדברי הנאשמת 8 בחקירתה במשטרה, שאף בהם מצאתי הודאה בעבירה המיוחסת לנאשמים. הודאותיהם של הנאשמים 8 ו-9 מחזקות ותומכות זו בזו במידה רבה. חיזוק נוסף לדבריהם קיים בשיחות שנקלטו בהאזנת סתר, בהן נשמעו שניהם משוחחים עם יורם ריחני בנוגע להעברת בעלות על כלי רכב באמצעות דניאלה. זאת ועוד, עדותם של שני הנאשמים לא הייתה מהימנה בעיני, ואף בכך יש כדי לחזק את ראיות התביעה. כן הוגשו הנהלים המחייבים בנוגע להעברת בעלות על רכב (ת/299, ת/299א ו-ת/299ב), והעיד מאיר אסולין, מנהל מחלקת הבקרה של מרחב הדרום בדואר ישראל, בעניין נהלים אלה, וכן נתפסו טופסי העברת בעלות מקוריים בבית העסק של יורם ריחני (ת/307). אף בכך יש כדי לחזק את ראיות התביעה.

741. הראיות הנוספות התומכות בהודאתו של כל אחד מנאשמים 8 ו-9 מהוות תוספת ראייתית חזקה, משמעותית, ובעלות משקל רב יותר במידה רבה מה"דבר מה" הנדרש להרשעה על סמך הודאה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

א. עדות מאיר אסולין

742. מאיר אסולין העיד, כי הוא עובד בדואר ישראל כשלושים שנה, וכי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כיהן כמנהל מחלקת הבקרה של מרחב הדרום בדואר ישראל.

לעניין האופן בו מתבצעת העברת בעלות על כלי רכב העיד מאיר, כי זו יכולה להתבצע בדואר באחד משלושה מסלולים. לפי נהלי דואר ישראל, בכל אחד משלושת המסלולים הללו, לפחות אחד הצדדים (המוכר או הקונה) חייב להגיע פיזית לסניף הדואר ולהזדהות באמצעות תעודת זהות וכן להציג את רישיון הרכב. אם הצד השני לעסקה לא מגיע לסניף הדואר, הצד שכן הגיע חייב להציג ייפוי כוח ואת תעודת הזהות של הצד שלא הגיע, או לחלופין להציג אישור של עורך דין שזיהה אותו. גם סוחרים המבצעים העברת בעלות, באגרה מופחתת, נדרשים להגיע פיזית לסניף ולהציג בפני הפקיד/ה ייפוי כוח של המוכר (אם זה לא הגיע פיזית לסניף) וכן רישיון רכב ותעודת סוחר. להבדיל מאנשים פרטיים, סוחרי רכב חייבים לבוא בעצמם ולא לשלוח מיופה כוח, אלא אם מדובר בחברה שמייפה את כוחם של עובדיה:

ש"ש: איך מתבצעת העברה לגבי סוחרים?

ת: יש מסלול שלישי של סוחרים שיש להם תעודה מיוחדת של סוחרי רכב, הם גם משלמים אגרה מופחתת, הם צריכים להגיע עם רישיון רכב בתוקף, ייפוי כוח של המוכרים, לפי כל הכללים של ייפוי הכוח, מקלידים את מס' הסוחר רכב ואז הפעולה מתבצעת רגיל.

ש: כשאתה אומר הם צריכים להגיע, זה פיזית?

ת: חד משמעית.

ש: והם צריכים להביא את כל המסמכים פיזית בפני פקיד הדואר?

ת: בוודאי" (15.5.2012, עמ' 400, שורות 19-25).

כן ציין מאיר שקיים איסור חד משמעי לסוחר רכב לבצע העברת בעלות בפקס או בטלפון, וכי עליו להגיע פיזית עם הטפסים המקוריים. זאת, אף אם מדובר בנציגי חברת הביטוח:

ש"ש: הבנו שיש חברת ביטוח כזו ונותנים להם ייפוי כוח מטעם החברה שמית, הם צריכים להגיע פיזית לסוכנות הדואר. האם אותו מיופה כוח או אדם כזה שניתן לו אישור לבצע את העברת הבעלות, האם הוא יכול לעשות זאת בטלפון או בפקס?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ת: חד משמעית לא. אין פקס. אין טלפון. זה לא יכול להיות. ואני אומר זאת בוודאות" (15.5.2012, עמ' 404, שורות 22-25).

כן מסר, כי התעריפים לסוחר רכב הינם 31 ש"ח, ולאדם פרטי 181 ש"ח, וכי תיאורטית ניתן לשלם לאחר העברת הבעלות, אך הדבר אסור על פי הנהלים.

743. אף מהנהלים ומחוזר 42/03, שהוגשו על ידי המאשימה (ת/299, ת/299א ו-ת/299ב), עולה כי על סוחר להגיע בעצמו, או באמצעות מיופה כוח שמי, לסניף הדואר. **כן יודגש, כי בסיכומיהם לא חלקו הנאשמים על עובדות אלה.**

ב. גרסת הנאשם 9

744. בחקירתו, הודה הנאשם 9 בעבירות ובמעשים המיוחסים לו בכתב האישום. נוכח טענות הנאשם 9 כי ההודאה הכתובה עליה חתם (ת/201) אינה משקפת באופן מדויק את דבריו ואת האופן בו הם נאמרו, אתבסס בכל הקשור לדברים שאמר בחקירתו, על הדברים שאמר בחקירה המוקלטת בלבד (ת/201 א-ד).

745. הנאשם 9 הודה בחקירתו, כי הוא היה מודע לכך שעליו להגיע באופן אישי לדואר על מנת לבצע העברות הבעלות על רכב; כי הוא שילם כסף מזומן בסך 19 ש"ח בגין כל העברות בעלות לרכב, ליורם ריחני, אשר העבירו לפקידת הדואר למטרת שוחד, על מנת שתבצע את העברות הבעלות שלא בנוכחותו. בחקירתו, בניגוד לטענתו בבית המשפט, הדגיש הנאשם 9, כי הכסף לא נותר אצל יורם, אלא הועבר לידי פקידת הדואר.

ואלה, בין היתר, הדברים:

"חוקר: נכון שאתה יודע שהכסף שהועבר לפקידה היה לשוחד?

נחקר: אני לא יודע אם זה היה שוחד (מילה לא ברורה) שוחד...

חוקר: בוא לא נתחכם בשאלות כי..."

נחקר: לא אמרתי תכתוב מה שאתה רוצה

חוקר: במקום פקידת דואר עולה שלושים ואחד מוסר לה חמישים מה זה אומר? אז מה אתה קורא לזה?... אז אני שואל שאלה מפורשת! נכון שאתה יודע שהכסף שהועבר לפקידה או ליתר דיוק לדניאלה

נחקר: דרך יורם הכל היה..

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

חוקר: היה שוחד?

נחקר: אני נותן את זה ליורם.

חוקר: אני שואל כן או לא?

נחקר: כן!.

חוקר: תסביר לי איך מסרת שוחד לפקידה לדניאלה?

נחקר: אף פעם לא ראיתי את דניאלה נתתי ליורם הכל הוא היה מעביר לה... הייתי מעביר ליורם

חוקר: 'את כל החומר ליורם עם הכסף' הכסף ממך מזומן?

נחקר: כן

חוקר: 'מזומן' ומה הוא היה עושה?

נחקר: הוא היה מעביר לה את זה ומביא לי את הבעלויות, זהו" (ת/ת201, עמ' 12, שורה 32, עד עמ' 13, שורה 16; ההדגשות שלי – ש' ק').

...

חוקר: אז מה אתה רוצה להגיד לי שהוא היה לוקח את זה לעצמו?

נחקר: לא חס ושלום אני לא אמרתי את זה, אתה אומר לי באמת אני לא יודע הוא בא אמר לי עשיתי לך ככה וככה מגיע לי אני נותן לו" (ת/ת201, עמ' 14, שורה 26; ההדגשה שלי – ש' ק').

וכן:

"חוקר: ... מי דרש שתעביר לה בכל

נחקר: יורם היה אומר לי אני לא...יורם היה אומר לי את זה היא לוקחת אני לא...

חוקר: יורם היה אומר לי היא לוקחת שוחד" כן? תסתכל עליי כן?

נחקר: כן, כן אני שומע!" (ת/ת201, עמ' 14, שורות 29-26; ההדגשה שלי – ש' ק').

אמנם נאשם 9 הדגיש, כי הוא לא ראה בעיניו את יורם נותן את הכסף לדניאלה, אולם הבהיר, כי ידע זאת משום שיורם אמר לו, כי כך היא מבקשת וכך הוא עושה. עבור זה הוא נתן את הכסף, ולאחר מכן הוא קיבל בכל פעם את מסמכי העברת הבעלות על הרכב, מבלי שהוא הגיע מעולם לסניף הדואר.

קבילות ההודאה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

746. כאמור לעיל, בראשית ההליך, טען הנאשם 9 כי יש לפסול את הודאתו מטעמים שונים. לפיכך, התקיים משפט זוטא. ביום 24.11.2011 ניתנה על ידי החלטה, לפיה יש לדחות את טענות הנאשם 9 לעניין קבילות אמרותיו, ולקבלן כראיה, שכן נחה דעתו, כי אמרות אלה נמסרו מרצונו הטוב והחופשי. להלן יפורטו נימוקיי להחלטה זו.

747. הנאשם 9 טען כי יש לפסול את הודאתו מהטעמים הבאים:

א. המשטרה נהגה בו בחוסר הגינות, תוך דריסת זכויותיו באופן קיצוני ויצירת לחץ נפשי בלתי סביר, אשר הביא אותו לשלילת חופשיות רצונו ושבירת רוחו. זאת, בשל כך שהשפילו אותו כאשר הגיעו לעצור אותו בבית הכנסת בו הוא מתפלל; החקירה נמשכה זמן ממושך והיא נערכה לאחר שהוא השכים קום בשעה רבע לחמש בבוקר כדי להגיע לבית הכנסת; החוקרים אמרו לו, כי הוא אדם מכובד ומוכר בקהילה הדתית ומעצר פומבי והבאתו לבית משפט כעצור יביישו אותו; במהלך החקירה הרימו קול, דפקו על השולחן ואיימו לפגוע בכבודו.

ב. החוקרים נהגו כלפיו בפיתוי והשאה בכך שאמרו לו שייאלצו לעצור אותו אם לא ישתף פעולה וירצה את צרכי החקירה.

ג. החוקרים עטפו בעמימות ובערפל את החשד המיוחס לו.

ד. חוקרי המשטרה לא דאגו להדגיש בפניו את זכותו להיוועץ בעורך דין ולא החתימו אותו על זכותו זו.

748. יצוין, כי גם כיום עומד הנאשם 9 על טענות אלה, ועותר לכך שבשל טעמים אלה לא יינתן כל משקל להודאתו.

749. להלן אתייחס לטענותיו אחת לאחת.

שיטת התחקור

750. טענות הנאשם 9 בעניין זה, כאמור לעיל, הן כי שיטת התחקור של החוקרים שחקרו אותו היתה בלתי הוגנת, דורסנית ותוך יצירת לחץ נפשי בלתי הוגן. זאת בשל כך שהשפילו אותו כאשר הגיעו לעצור אותו בבית הכנסת בו הוא מתפלל; החקירה נמשכה זמן ממושך והיא נערכה לאחר שהוא השכים קום בשעה רבע לחמש בבוקר כדי להגיע לבית הכנסת; החוקרים אמרו לו כי הוא אדם מכובד ומוכר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בקהילה הדתית ומעצר פומבי והבאתו לבית משפט כעצור תבייש אותו; במהלך החקירה הרימו קול, דפקו על השולחן ואיימו לפגוע בכבודו.

751. על פי הפסיקה, שיטת תחקור בלתי הוגנת הינה זו המכוונת לשבירת רוחו של הנחקר ולטמטום חושיו, במטרה ליטול ממנו את כושרו לשקול ולהשיב על פי בחירתו.

עוד נקבע בפסיקה, כי "חקירה יעילה, מעצם טיבעה כרוכה בחדירה מעמיקה אל תוך רשות הפרט, בהעמדה במצבים מביכים, ביצירת מורת רוח ועגמת נפש ובהתמודדות פיזית ונפשית עם חוקר המבקש לחשוף את האמת, גם אם הדבר כרוך בהכבדה על הפרט הנחקר". כן נקבע, כי אין בחקירה כאמור כדי לפסול הודאה, ורק במקרה שבו התחקור חורג מן הסביר, ההגון והמוצדק, וטיבם עונה בהם כי לשבירת רוח ולטמטום חושיו של החשוד הם נועדו, תיפסל ההודאה (יעקב קדמי על הראיות חלק ראשון, עמ' 62-63, (מהדורה משולבת ומעודכנת), תש"ע - 2009; להלן: "ספרו של קדמי").

השופט קדמי בספרו, מונה מספר שיקולים לבחינת השאלה אם שיטת התחקור היתה בלתי הוגנת, ובכלל זה **שעת החקירה**, כאשר נקבע כי ככלל יש לחקור חשודים בשעות היום; **משך החקירה**, כאשר נקבע כי 13 שעות חקירה הן זמן ממושך במקרה אחד, ובמקרה אחר אף נקבע כי 17 שעות חקירה ללא שינה לא שברו את רוחו של החשוד; **תחקור דורסני** הכולל המטרת שאלות מבלי ליתן לחשוד להשיב, חקירה חוזרת ונשנית ללא הצדקה עניינית ומספר חוקרים המנחיתים שאלות בקצב מהלך אימים.

עם זאת צוין, כי הדגש מושם על אופי התחקור, אם היה כזה שמאפשר לנחקר אפשרות להגיב כ"אדם" ולא על תחושתו הסובייקטיבית פנימית של הנחקר (ראו ספרו של קדמי עמ' 67-63).

752. לעניין פסילת הודאה בשל יצירת לחץ נפשי בלתי הוגן, נקבע בפסיקה, כי הודאה תיפסל בשל אב פסול זה, אם החוקרים נקטו באמצעים המאיימים לשבור את רוחו של נחקר בדרך של השפלה, נגישה, גידופים, מניעת תרופות וכיו"ב, אמצעים הפועלים בתוך נפשו של הנחקר פנימה, באופן כזה שהם יצרו בליבו של הנחקר תחושת חוסר אונים מוחלט מפני החוקר הכל יכול, אשר מרסמת ביכולתו של הנחקר לעשות שימוש בזכויות היסוד שלו, משום שאישיותו הצטמקה ויכולתו הנפשית כלתה ואיננה (ראו ספרו של קדמי בעמ' 68, ופסקי הדין אליהם הפנה). אף לעניין זה הודגש, כי לא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

- תחושתו הסובייקטיבית פנימית של החשוד עומדת בבסיס הפסילה, אלא התנהגותו של החוקר (ספרו של קדמי בעמ' 72).
753. לאחר שעיינתי בתמליל חקירתו של נאשם 9 וצפיתי בדיסק המתעד את החקירה, אין ספק בליבי, כי לא ניתן לקבוע במקרה דנן ששיטת החקירה הייתה בלתי הוגנת, דורסנית, אשר יצרה לחץ נפשי בלתי הוגן באופן שגרם לשבירת רוחו ולטמטום חושיו של נאשם 9 ואשר מנעה ממנו את יכולתו להשיב על פי בחירתו. זאת, הן משום שהאירועים הספציפיים עליהם הוא הצביע אינם חמורים במידה המעוררת חשש שמא היה בהם להביא לתוצאה הנטענת, והן **משום שבפועל, נוכח דבריו והתנהגותו, אין לי ספק כי רצונו החופשי ויכולת הבחירה שלו נשמרו.**
754. חקירתו של הנאשם 9 ארכה כשבע שעות, במהלך שעות היום, כאשר היו הפסקות והוצעו לו במהלכה מים ומזון. הנאשם 9 אינו חולק על כך שהוצעו לו מזון ושתייה וכי נערכו הפסקות בחקירה, אולם לדבריו סירב לכך משיקוליו שלו (ראו ת/201ב עמ' 50). גם בהתחשב בכך שהנאשם 9 קם בשעה רבע לחמש באותו בוקר, בשל רצונו להתפלל בבית כנסת כפי שהוא עושה מדי יום, ולא בשל כך שהחוקרים העירו אותו בשעה זו, אין בכך כדי להוות חקירה בלתי הוגנת ובלתי סבירה. נכון הוא כי במהלך חקירתו פעמים בודדות הרים חוקר את קולו ודפק על השולחן, אולם מצפייה בדיסק המתעד את החקירה, גם בכך לא מצאתי כי מדובר בשיטת חקירה בלתי סבירה. לעניין זה אדגיש, כי מצפייה בדיסק עולה כי אף הנאשם 9 הרים את קולו על ראש הצח"מ רפי וקנין במהלך החקירה, ואף הוא דפק על השולחן (ת/201ד, עמ' 9, שורות 7-12).
755. לטענת הנאשם 9, בשלב מסוים בחקירה, הגיע רפי וקנין ראש הצח"מ, צעק עליו, השפיל אותו ואיים עליו, ובכך שבר את רוחו. לדבריו, מאותה עת, ובשל רצונו כי החקירה תסתיים והוא ילך לביתו, הודה הנאשם 9 והשיב בחיוב לכל שאלות החוקרים:
- "עד היום אני סובל, מה שעשו לי בחקירה, אני אגיד לך גם זה לא היה פייר, זה לא היה הוגן, עד שהחוקר רפי היה צועק עליי, היה מאיים עליי, הייתי רועד כמו לא יודע מה, מה שרצה רק להגיד, רק ללכת הביתה, תן לי רק ללכת הביתה, בשום פנים ואופן לא רצה לשמוע ודברים שבכלל לא היו עשה" (10.7.2013, עמ' 1611, שורות 2-6; ההדגשה שלי – ש' ק').
756. ואולם, לאחר צפייה בדיסק המתעד את החקירה, אינני מאמינה לנאשם 9 כי הודה בכל דבר שהוצג בפניו משום שהושפל, אולם, הותש ורצה ללכת הביתה. ברור כי החקירה לא הייתה מעמד נוח

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לנאשם 9. חקירת משטרה אינה אמורה ואינה יכולה להיות נעימה. ברור שהופעל על נאשם 9 לחץ להודות, אך לא היה זה לחץ פסול ובלתי חוקי.

757. מצפייה בדיסק עולה, כי דבר לא פגע ברוחו של נאשם 9 וביכולת הבחירה שלו, אף לא מבחינה פנימית סובייקטיבית. מעיון בתמליל החקירה וצפייה בדיסק המתעד את החקירה, עולה כי החקירה ברובה היתה נינוחה, הנאשם 9 השיב תשובות ארוכות לכל השאלות, היה עירני, דיין ושם לב למה שהחוקר הקליד, כאשר החוקר מקריא לו את הדברים המוקלדים, שואל אותו אם הדברים נכונים ואם יש לו מה להוסיף, והנאשם 9 בוחר לעיתים להוסיף ולעיתים לומר כי אין לו מה להוסיף, לפי העניין (ראו לעניין זה עמ' 47, שורות 19-20; עמ' 6, שורות 33-39; עמ' 7, שורות 18-19; עמ' 8, שורות 21, 25, 36; עמ' 11, שורות 19-22; עמ' 14, שורות 7-10; עמ' 27, שורות 30-38; עמ' 68, שורות 19-22; עמ' 74, שורות 4-6; עמ' 75, שורות 29-31).

758. בנוסף, גם לאחר שרפי וקנין נכנס לחקירה, לחץ עליו והרים את קולו, שזו מבחינתו הייתה נקודת השבירה, שלאחריה הודה לטענתו בכל דבר שנטען בפניו, הנאשם 9 נותר עירני וקשוב לדברי החוקרים, הכחיש פרטים רבים, עמד על שלו, הקפיד לדייק בפרטים, וסירב, אף בתוקף, להודות בפרטים רק על מנת לרצות את החוקרים. אף לאחר נקודת זמן זו, הנאשם 9 הרים את קולו על רפי וקנין ודפק על השולחן (ת/201ד, עמ' 9, שורות 7-12). כל אלה מלמדים באופן ברור על כך שהנאשם 9 החליט להודות באופן חופשי ומרצון רק במה שבחר להודות ויכולת הבחירה שלו נותרה איתנה.

יצוין עוד, כי בשלב בו לחץ רפי וקנין על הנאשם 9, הוא אמר לו בין היתר, כי עדים אחרים הפלילו אותו במעשים המיוחסים לו, וכי קיימות ראיות נוספות נגדו. היות שהנאשם 9 הודה בעקבות דברים אלה בפרטים מסוימים, אולם הכחיש פרטים אחרים, ניתן ללמוד מכך כי ייתכן שזה היה הנימוק שבגללו החליט להודות בפרטים בהם הודה.

לצורך ההמחשה, להלן יובאו מספר דוגמאות לאופן שבו עמד הנאשם 9 על שלו, השיב כפי שראה לנכון, ביקש להבין את השאלות שנשאל, הכחיש פרטים רבים, ולא קיבל את גרסת החוקרים, כאשר כל הדוגמאות שיובאו להלן הינן לאחר שרפי וקנין נכנס לחקירה והפעיל לחץ על נאשם 9, ולטענת הנאשם 9 משלב זה והלאה איבד את יכולת הבחירה שלו:

"חוקר: נכון שבעלויות של רכבים הועברו בצורה לא תקינה?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

נחקר: מה זאת אומרת?

חוקר: כאילו היה לפעמים חסר תעודת זהות היה חסר לפעמים מסמכים
נחקר: לא, לא היה חסר בדרך כלל לא, אני מעביר לה את הכל, הכל! מבין
לא... " (ת/201ד, עמ' 13 שורות 17-20).

...

"חוקר: 'אני העברתי לה את רשיון הרכב'

נחקר: בפקס או ליורם

חוקר: אה בפקס גם?

נחקר: כן, כן אמרתי לך שאמרתי

חוקר: בפקס לא אמרת!

נחקר: באמת שאמרתי

חוקר: אז 'העברתי לה בפקס' איזה פקס?"

(ת/201ד, עמ' 13, שורות 25-31).

...

"חוקר: אז אתה אומר שהעברת לה בפקס...

נחקר: לא, לא, לו ליורם, לא, לא" (ת/201ד, עמ' 13 שורות 37-38; ההדגשה
שלי – ש' ק').

...

"חוקר: אנחנו בודקים הכל! הכל! בשביל זה אני אומר לך תגיד רק את
האמת כי אנחנו יודעים את הכל...

נחקר: הכל אמרתי את האמת רק זה...

חוקר: זה לא נכון זה לא נכון

נחקר: זה רק על הבעלויות... רק על הבעלויות חוץ מהבעלויות אין שום
דבר לא נכון אני אומר זה הבעלויות זה הכל זהו! חוץ מהבעלויות תגיד לי
משהו שהוא לא נכון" (ת/201ד, עמ' 12, שורות 14-22).

...

"נחקר: אני יכול עוד פעם להישבע לך במה שאתה רוצה אני מוכן, זה אתה
יכול לבדוק הכל, והוא באמת אחרי התפיסה אם הוא הכניס עוד הפעם
מכוניות לשטחים כמו שאתה אומר אז הבן אדם הזה דפוק לגמרי... אבל
הוא הבטיח שלא יכניס יותר, אם לא, לא הייתי מוכר לו אני באמת לא
הייתי מוכר" (ת/201ד, עמ' 16, שורה 32 עד עמ' 17, שורה 1).

...

"נחקר: בחיים לא! ... בחיים לא לקחתי אוטו מיורם... בחיים תביא אוטו
אחד שתיקון שתיקן לי אותו בשטחים אני אתן לך מיליון דולר!! (דופק על
השולחן באגרופו)" (ת/201ד, עמ' 9, שורות 7-12).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

...

"נחקר: זה בילדים שלי אני לא יודע אני מוכן להישבע במה שאתה רוצה"
(ת/201, עמ' 11, שורה 5).

"חוקר: ... מספיק מהבוקר ישבנו ככה סתם כל מה שעשינו בבוקר זה סתם
אה..."

נחקר: למה סתם? הכל נכון חוץ מ..."

חוקר: סתם! כי..."

נחקר: חוץ מדניאלה הכל היה אמת" (ת/201 עמ' 14, שורות 34-30).

759. נוכח כל האמור, איני מוצאת כי יש לפסול את הודאת הנאשם 9 או להפחית ממשקלה מטעם זה.

פיתוי והשאה

760. לטענת נאשם 9, הוא הודה לאחר שראש הצח"מ רפי וקנין אמר לו כי אם לא יודה, ייאלץ לעצור אותו, והיות שהוא אדם מכובד ומוכר בקהילה הדתית, מעצר פומבי והבאתו לבית משפט כעצור יביישו אותו. לפיכך, לטענת הנאשם 9, הוא סבר כי אם יודה ישוחרר, ועל כן הודה.

761. על פי הפסיקה, נקיטה של אמצעי פיתוי והשאה בחקירה תחשב כפוגעת בהיותה של ההודאה "חופשית ומרצון", במקום שבו הובטחה לנחקר טובת הנאה ממשית ומוחשית תמורת הויתור על זכותו לחיסיון מפני הפללה עצמית, במידה כזו שהיה בה כדי לשבש את יכולת הבחירה שלו.

ראו לעניין זה האמור בספרו של השופט קדמי:

"משמעותם היא הבטחת טובת הנאה ממשית ומוחשית לנחקר, 'תמורת' הויתור על זכותו לחיסיון מפני הפללה עצמית... מטבע הדברים, שאין המדובר כאן בהבטחה 'סתם' אלא בהבטחה שעוצמת הפיתוי או ההשאה הטמונים בה 'משבשים' את יכולת הבחירה של הנחקר, ומקימים את אותו החשש של אמירת כזב, המשמש טעם ונימוק לפסילתה של הודיה.... סיכומו של דבר: בהיעדר הבטחה לתמורה של ממש, המשנה מהותית את מצבו של החשוד - בין שהמדובר באיש מרות העושה שימוש לרעה בסמכותו ובין שהמדובר במי שאיננו איש מרות - אין לדבר על פיתוי או השאה".

762. כן נקבע, כי הבטחה לחשוד שאם ימסור הודאה ישוחרר בערובה, ואם לאו ייעצר עד אין סוף, מהווה פיתוי פסול ופוסל את ההודאה (ראו ספרו של קדמי בעמ' 81). עם זאת נקבע, כי אין כלל האוסר מתן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הסבר של הטעם להחזקה במעצר, אם מיוזמת החוקר ואם בתגובה לפניית החשוד, ברם יש לעשות הכל על מנת שיהא זה הסבר בלבד, מבלי לגלוש לדברים שריח הפיתוי וההשאה עולה מהם.

ראו לעניין זה את שנקבע בע"פ 636/77 שמעון לוי נ' מדינת ישראל, פ"מ לב(3) 768 (1978):

"אין ספק שעל אנשי המשטרה להיזהר תכלית הזהירות, כאשר הם מקיימים תחקור או תישאול של חשוד, שמא ישתמע מדבריהם, שהם מבטיחים שחרור מן המעצר תמורת מסירת ההודעה... אולם אין ללמוד מכך שכל איזכור של המעצר תוך כדי שיחה יפסול קבילותה של הודעה הנמסרת בעקבות זאת ובודאי שאין להסיק קיומם של לחצים ואיומים מתוך הסובייקטיביות של הנחקר בלבד אם אין הם בגדר תולדה של מעשים פסולים של החוקרים או של דברי איוס או השאה נאמרו על ידיהם".

כן הודגש בפסיקה, כי הבטחה העולה כדי פיתוי המשבש את יכולת הבחירה של נחקר, צריכה להיות ממשית ומוחשית ואין די בהבטחה בעלמא כדי להביא לפסילת הראיה (ע"פ 398/89 מנצור נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (פורסם בנוב, 19.1.1994)).

763. בענייננו, אין מחלוקת בדבר הדברים המדויקים שנאמרו בעניין זה, שכן הדברים שנאמרו הוקלטו ותועדו. ואלה הדברים:

"חוקר: אתה מאלץ אותי לעצור אותך לשים אותך במעצר ולהביא אותך מחר לחקירה עוד פעם לעשות לך עימותים ואני לא רוצה להגיע למצב הזה. אתה אדם מכובד ואתה פה משקר לי אתה משקר לי אתה יודע למה אתה משקר לי? כי כרגע דניאלה יושבת בחדר ליד והיא הודתה בכל השוחד שהיא קיבלה כולל הכל והיא אומרת שהיא בחיים לא ראתה אותך ובחיים לא חתמת בפניה על יפויי כוח, אז מה אתה משקר? אני רואה אדם מכובד וזה מרגיז אותי שאתה ככה חושב לזלזל... מה חשבת שהבאנו אותך סתם? מה אתה חושב? מה חשבת שלא עשינו עבודה מקדימה שאנחנו עושים צחוק מעצמנו? אנחנו נראים לך יחידה לא רצינית?... אין מה לעשות יש לנו עדות מפורטת מדניאלה על כל סכום וסכום שהיא קיבלה... הכל כל המסמכים הכל תפוס האמת שכבר ידענו את זה כבר לפני כן כי היינו בהאזנה לטלפונים שלכם... אני נכנסתי לפה כדי להחליט אם לעצור אותך או לשחרר אותם (כך במקור-ש' ק') אני לא משתמש בזה ככלי חס וחלילה ללחץ או לא... אבל תבין אם יש פעולות חקירה שאתה אומר לי משהו ויש לי ראיה אחרת אני חייב לבדוק אותם אם אני אם הראיות אצלי הם ראיות אחרות זה אומר שאני חייב להמשיך איתך במעצר כדי לחקור את הראיות האלה. אתה אדם מכובד אני לא רוצה להגיע לרמות האלה... אני רוצה שאתה תספר את כל האמת כל האמת. נכון שאף פעם לא היית בדואר?

נחקר: מניד בראשו בשלילה" (ת/201 עמ' 5, שורה 12, עד עמ' 6, שורה 11).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

764. מדברים אלה עולה, כי רפי וקנין ציין בפני נאשם 9 שתי עובדות עובר להודאתו: האחת, כי קיימות ראיות רבות המפלילות אותו בעבירת שוחד, ובין היתר עדה שמסרה את כל המידע בדבר עבירת השוחד עליה הוא נחקר, והשנייה, כי ככל שיהיה צורך לבצע פעולות חקירה נוספות כגון עימותים, יהיה מקום להאריך את מעצרו.

איני סבורה, כי יש באמירות כלליות אלה, שנאמרו לנאשם 9, מספר שעות בלבד לאחר שהחלה חקירתו, כדי להוות הבטחה כלשהי, בוודאי שלא ממשית ומוחשית. ואולם, העיקר הוא, כי אף אם מן הראוי היה שלא לומר דברים אלה, הרי שכפי שפורט בהרחבה לעיל, עולה בבירור מצפייה בדיסק המתעד את החקירה, כי למרות שבעקבות דבריו אלה של החוקר הודה הנאשם 9 בפרטים מסוימים, רוחו לא נשברה, הוא מסר רק את שבחור למסור והודה רק במה שבחור להודות, תוך שיכולת הבחירה שלו נשארה בשלמותה. כאמור, הרושם העולה הוא, כי הסיבה שבגללה הודה בעקבות דברים אלה, הינה דווקא העובדה שרפי וקנין אמר לו כי "כרגע דניאלה יושבת בחדר ליד והיא הודתה בכל השוחד שהיא קיבלה כולל הכל והיא אומרת שהיא בחיים לא ראתה אותך ובחיים לא חתמת בפניה על יפויי כוח, אז מה אתה משקר?" וכן "הכל כל המסמכים הכל תפוס האמת שכבר ידענו את זה כבר לפני כן כי היינו בהאזנה לטלפונים שלכם".

765. נוכח כל האמור, איני מוצאת כי יש לפסול את הודאת הנאשם 9 או להפחית ממשקלה מטעם זה.

העמימות בדבר החשד המיוחס לנאשם 9

766. לטענת הנאשם 9, החוקרים הזהירו אותו כי מיוחס לו חשד עמום של קשירת קשר לביצוע פשע, ובהמשך ביצוע "דברים לא תקינים", וזאת למרות פניותיו ובקשותיו החוזרות ונשנות, כי יבהירו לו מה בדיוק החשד המיוחס לו.

767. אכן, מעיון בתמליל החקירה וצפייה בדיסק המתעד אותה, עולה כי בתחילת החקירה צוין בפני הנאשם 9 כי הוא חשוד בקשירת קשר לביצוע פשע בלבד, ולמרות בקשותיו ופניותיו לקבל מידע נוסף בדבר החשדות המיוחסים לו, לא נמסר לו פירוט נוסף.

768. עם זאת, לא מצאתי כי אף בכך יש כדי לפסול את הודאתו או להפחית ממשקלה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

769. תכלית האזהרה, על פי הפסיקה, היא להעמיד את החשוד על "זכות השתיקה" הקיימת לו ועל כך שאיננו חייב לומר דבר. זכות השתיקה מכוונת להבטיח שניים: שהנחקר ידע שהוא חשוד וכל מה שיאמר עשוי לשמש ראיה לחובתו, וכי יש לו אפשרות ממשית לבחור למסור גרסה או לשמור על זכותו לא לומר דבר (יעקב קדמי, **על סדר הדין בפלילים**, חלק ראשון, כרך ב', עמ' 789-90 (מהדורה משולבת ומעודכנת), תש"ע - 2009).

וכך נקבע לעניין זה בע"פ 1382/99 **מדינת ישראל נ' דוד בלהניס** (פורסם בנבו, 3.8.1999), בו הוזהר הנאשם בסעיף עבירה שונה וחמור פחות מזה שהנאשם בו בסופו של יום:

"בראש הדיון כדאי לציין שעו"ד אמיר מבסס את טעונו על הנחה בדבר קיומה של זכות יסוד לחשוד להיות מוזהר לא רק על כך שיש לו זכות לשתוק וכי כל אשר יאמר יוכל לשמש כראיה נגדו, אלא גם לכך שהאזהרה - תציין את סעיף העבירה בה הוא חשוד. לדעת מר אמיר אימרה שנגבתה מחשוד לאחר שהוזהר עם ציון סעיף העבירה שבה הוא חשוד, אינה קבילה כראיה, אם בסופו של דבר הועמד החשוד לדין בעבירה שונה מזו הנזכרת באזהרה, ואפילו כשמדובר בשתי עבירות שחומרתן מבחינה עונשית שונה. לא זו בלבד אלא שאמרות שנתנו ללא אזהרה או אפילו עם אזהרה תוך ציון סעיף עבירה שונה מזה שבכתב האישום, הן נגועות בפסול כזה שבית המשפט יתעלם מהן אפילו הוגשו בהסכמה וללא ניהול משפט זוטא. לדידו של מר אמיר מדובר בזכות יסוד שהנאשם אינו יכול לותר עליה והסכמתו לקבלת הראיה אינה מועילה. כל זה נובע לדעת מר אמיר מחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

לדעתי הטעון כלו מבוסס על סדרה של הנחות שגויות.

זכות היסוד היא החיסיון מפני הפללה עצמית שממנו נגזרת זכות השתיקה (ראה קדמי "על הראיות" חלק א' עמוד 14 והאסמכתאות המובאות שם. על ההבדל בין הזכות להמנע מהפללה עצמית לבין זכות השתיקה ראה בג"צ 6315/95 6836/95, יוסף חכמי נגד דוד לוי, תקדין עליון כרך 2)97 (ע' 202).

אין זכות יסוד להיות מוזהר תוך נקיבת סעיף עבירה כלשהו.

האזהרה אינה אלא כלי לוודא שהחשוד מודע לזכותו לשתוק. היא הוכנסה למשפט ארצנו דרך "תקנות השופטים" באנגליה ועד לחקיקת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) תשנ"ו-1996 (להלן חוק המעצרים) לא היה לה כל עיגון בחקיקה. בחוק האמור האזהרה אמנם קבלה עיגון חקיקתי בסעיף 28(א) הקובע חובה לתת לאדם המועמד למעצר הזדמנות להשמיע את דברו לאחר שהוזהר שאינו חייב לעשות כן וכל אשר יאמר יוכל לשמש כראיה נגדו. אף סעיף זה אינו מזכיר חובה לציין סעיף עבירה במסגרת האזהרה" (ההדגשות שלי - ש' ק').

כן ראו ת"פ 209/96 (מחוזי י-ם), **מדינת ישראל נ' אהליך יעקב**, (פורסם בנבו, 4.8.2002):

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"אשר לטענה בדבר אי נקיבת סעיף אישום ספציפי, הרי שזו נדחתה בפסיקה, אשר קבעה כי החובה להזהיר את החשוד אינה כוללת חובה לנקוב באיזה סעיף עבירה הוא מואשם (ע"פ 1382/99 דוד בלחניס נ' מדינת ישראל, דינים-עליון נז 165)".

אף בת"פ 1216/00 (מחוזי נצ'), מדינת ישראל נ' ערדאת אחמד, (פורסם בנבו, 31.10.2002) נקבע כדלקמן:

"עוד ראוי לציין בהקשר זה את טענות הסניגור בסיכומיו, כי הודעת הנאשם ת/1, בה נאמר לו שהוא חשוד בעבירה של גרם מוות ברשלנות, אינה יכולה להוות כל בסיס ראיתי להרשעתו בעבירת הריגה, בגינה לא הוזהר.

לעניין זה, נפנה לע"פ 1382/99 בלחניס נ. מ"י תק' – על 99 (3) 1777, בו נקבע כי נקיבת עבירה מסוימת באזהרה, השונה מזו שלבסוף הואשם בה הנאשם, אין כדי לפסול את ההודעה".

עם זאת, בע"פ (מחוזי ת"א) 70035/04 מדינת ישראל נ' חננה (פורסם בנבו, 9.9.2004), נקבע כי ייתכן כי יהיה באזהרה כללית מדי, כדי לפגוע במשקל הודאתו של חשוד:

"אין לקשור בהכרח בין עצם החובה להבהיר לחשוד במה הוא חשוד, לבין מידת הדיוק בפרטים הנמסרים לו בזמן החקירה. אין ספק שגוף חוקר רשאי וצריך לחקור, גם כאשר התמונה איננה בשלמותה בפניו, שעל כן ייתכן כי האזהרה תהיה כללית, לא תנקוב בתאריך, שעה וכיו"ב, או פרטים דומים, אם אינם ידועים, או שיש סיבה חקירתית שלא להזכירם בשלב מסוים של החקירה. אי-מתן אזהרה לא בהכרח פוסל את קבילותה של הודעת חשוד, גם אם לימים תהפוך להיות הודאת נאשם.

עדיין, כהוראה ערכית ומעשית גם יחד, חשוד צריך לדעת במה הוא נחקר. היעדרה של אזהרה, ועוד יותר מכך העדרו של הסבר במה הוא נחשד עשויים לקפח את הגנתו מחד גיסא, ולפגוע במשקל ההודאה מאידך גיסא.

...

אין צריך לומר כי גירסתו במשטרה תלווה את החשוד מאוחר יותר לכל אורך הדרך. הסבר שלא ניתן בשלב זה יוגדר כגירסה כבושה, וייתקל בחשדנות ובחוסר אמון. לא ניתן להעלות על הדעת כי חשוד יאולץ להתמודד כשעיניו למעשה עצומות, והוא נדרש לגשש באפילה ולנחש מה מיוחס לו. העובדה שחשוד אינו זכאי לעיין בחומר החקירה, אין פירושה שאינו זכאי לדעת מהו החשד שמייחסים לו, שהרי בלי לדעת זאת כיצד יוכל להעלות גירסת הגנה ולהפנות את החוקרים לראיות שעשויות לעזור לו בהפרכת החשד? (ההדגשות שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

770. במקרה דנן, הרושם העולה מהחקירה הוא, כי האזהרה הייתה כללית באופן מכוון, ולא משום שלא היה בידי החוקרים המידע הנדרש בתחילת החקירה, או בשל שינוי החשדות במהלך החקירה. שני החוקרים שהשתתפו בחקירת הנאשם 9, רפי וקנין ואחמד סלימאן, נחקרו על כך, ולא השיבו באופן ברור כי עשו כן בשל כך שלא ידעו באותה עת את החשדות המיוחסים לנאשם 9, אלא ככל הנראה בשל שיטת חקירה (29.6.2011, עמ' 107, שורה 10 וכן 5.2.2013, עמ' 847, שורות 10-19).
771. בנוסף, אין מדובר בכך שלא נמסרו לנאשם 9 כל העובדות על החשדות המיוחסים לו, אלא בכך שנמסרו לו סעיפי עבירה כה כלליים, ללא ציון עובדה כלשהי הקשורה לחשדות המיוחסים לו, עד כי הנאשם 9 לא יכול היה אף לשער מה מיוחס לו. מחקירתו עולה באופן ברור, כי במהלך מרבית חקירתו הוא סבר שמיוחסים לו חשדות שונים לחלוטין מאלה שיוחסו לו בפועל, והוא הופתע בהמשך לגלות מה החשדות המיוחסים לו בפועל.
772. עוד מתחזקת התחושה הלא נוחה מהאופן בו התנהלו החוקרים בעניין זה, מכך שהנאשם 9 ביקש פעם אחר פעם, בנחישות, לדעת מה הם החשדות המיוחסים לו, דבר המלמד על החשיבות שהייתה למידע זה מבחינתו, וחרף זאת לא נמסר לו כל מידע נוסף.
773. בנסיבות אלה, אם היה מודה הנאשם 9 בשלב זה, ומבלי לקבל מידע נוסף אודות החשדות המיוחסים לו, ייתכן שהיה מקום לקבוע כי הגנתו קופחה וליתן להתנהלות זו של החוקרים משקל משמעותי בעת בחינת משקלה של ההודאה.
774. עם זאת, ואף שאני סבורה, כי התנהלותה של המשטרה בעניין זה לא הייתה ראויה, לא מצאתי כי יש לה נפקות במקרה דנן, שכן הודאתו של הנאשם 9 נמסרה רק לאחר ששמע את דברי רפי וקנין, מהם עלה בצורה ברורה, כי החשד המיוחס לנאשם 9 הינו בעבירת שוחד, ואף צוינו בפניו המעשים המיוחסים לו ואשר מבססים עבירה זו (ראו דברי רפי וקנין בת/201 ד בעמ' 5 שורות 12-32).
775. נוכח כל האמור, איני מוצאת כי יש לפסול את הודאת הנאשם 9 או להפחית ממשקלה מטעם זה.

זכות ההיוועצות בעורך דין

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

776. לטענת הנאשם 9, חוקרי המשטרה לא דאגו להדגיש בפניו את זכותו להיוועץ בעורך דין ולא החתימו אותו על זכותו זו. לדבריו, אף שעולה מתיעוד החקירה, כי נאמר לו שהוא זכאי להיוועץ בעורך דין, הרי שבשל מצבו הנפשי באותה עת, שהיה "מרחף במקום אחר" ולא היה "במצב טוב בכלל", לא שמע דברים אלה ולא שם לב אליהם:

ש: אמרה פה עורכת דינך בבית המשפט, שלא יידעו אותך על הזכות להיוועץ עם עורך דין. אני אומרת לך, שהחוקר סלימאן היה עכשיו בבית המשפט, והסביר מפורשות ואמר, וזה גם עלה מהתמלול, שהוא הזהיר אותך במפורש, על הזכות שלך להיוועץ עם עורך דין, וגם שאל אותך מה אתה רוצה לעשות, נכון?

ת: לא ידעתי על מה בדיוק, מה הוא רוצה ממני בדיוק, אז איך אני יכול לדבר עם עורך דין, אם אני לא יודע מה הוא רוצה ממני. הוא שואל ממני דברים שאני לא יודע בכלל, על תיקון רכבים בשטחים, דברים שאין לי קשר אליהם בכלל, לא חשבתי על עורך דין, כי לא הייתי בכלל בעניינים, והמצב שלי באמת לא איפשר, לפעמים הייתי מרחף במקום אחר, לא הייתי במצב טוב בכלל.

ש: נכון שאתה ידעת על האפשרות שלך להיוועץ עם עורך דין?

ת: לא. באמת לא ידעתי, אני אומר לך, בחיים שלי לא הייתי בחקירה, לא ידעתי מה זה אזהרה, יכול להיות שאמר לי, ולא שמת לי לב.

ש: אתה אומר לנו כך – שאני לא הבנתי, כי לא הבנתי על מה חוקרים אותי, לא שלא אמרו לך שיש לך את הזכות להיוועץ עם עורך דין, שלא הבנת על מה?

ת: גם על מה, יש הרבה דברים בחקירה שלא שמת לי לב בחקירה, כי הייתי במחשבות אחרות, ולא הייתי במצב שאני לא בסדר. אני מחזיק את הראש ובקושי מדבר, אפשר לראות את זה בתמונות (29.6.2011, עמ' 116, שורה 30, עד עמ' 117, שורה 13; ההדגשות שלי – ש' ק').

777. מעיון בתמליל חקירתו של הנאשם 9 עולה, כי כבר בתחילת חקירתו יידע החוקר את הנאשם 9 הן בדבר זכות השתיקה העומדת לו, והן בדבר זכותו להיוועץ בעורך דין:

"חוקר: אז נתונה לך הזכות לשמור על שתיקה אבל כל דבר ש... זה שאתה שומר על זכות השתיקה זה יכול לחזק את הראיות נגדך. כל דבר אשר תאמר יכול לשמש נגדך כראיות בבית משפט, זכותך להיוועץ גם עם עורך דין, אה...אתה, אתה תגיד לי מה אתה רוצה. שנתחיל בחקירה?

נחקר: אני לא יודע מה בכלל הבעיה. בוא תגיד לי על מה... " (ת/201ב, עמ' 2, שורות 7-12).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בנוסף, לאחר שנאשם 9 שואל מספר שאלות בנוגע לטיב החשדות נגדו, אומר לו החוקר פעם נוספת: "אז אני אומר לך, אמרתי לך מה הזכויות שלך" ונאשם 9 משיב: "**הבנתי, הבנתי בסדר**" (ת/201ב, עמ' 2, שורה 22).

מחקירתו של הנאשם 9 עולה, כי הנאשם היה קשוב לדברי החוקר בשלב זה כפי שהיה בכל מהלך החקירה, הבין את שנאמר לו והיה מודע לזכויותיו ולדברים החשובים לו, דבר שניתן ללמוד מכך שהוא שב ושאל, פעם אחר פעם, בנחישות ומבלי לוותר, מה החשדות המיוחסים לו. לו היה במצב שבו לא הקשיב לדבר ו"ריחף", כטענתו, לא היה שואל אף שאלה ולא היה מתייחס לדברים שנאמרו לו.

778. עיינתי בפסק הדין שהוגש על ידי ב"כ הנאשמים בעניין זה, ת"פ (מחוזי חי') **8540-03-12 מדינת ישראל נ' אלברט אסרף** (פורסם בנבו, 21.10.2013), ואולם לא מצאתי כי יש בו כדי להשליך על ההכרעה בתיק זה. זאת, משום שבאותו מקרה קבע בית המשפט כי הנאשם ביקש מחוקריו, ואף עמד על בקשה זו, להיוועץ בעורך דין עובר לחקירה, ואולם החוקרים המשיכו בחקירה על אף זאת ללא הצדקה.

779. סבורני, כי די בכך, ואין בעובדה שהנאשם 9 לא הוחתם על זכויות אלה, או בכך שלא הדגישו בפניו את הזכויות האמורות מעבר למה שתואר לעיל, כדי להביא לפסילת הודאתו של הנאשם או להפחית ממשקלה.

משקל הודאה

780. משקלה של הודאה נבחן בשני מבחנים: פנימי וחיצוני. **המבחן הפנימי** תר אחר סימני האמת הנלמדים מנוסח ההודאה, הגיונה או חוסר הגיונה הפנימי, סידורם או בלבולם של הפרטים הנמסרים בה, רצף הרצאת הדברים וכיוצא בזה סימנים של שכל ישר.

המבחן החיצוני, מבקש לבחון אם יש לה אחיזה בחומר הראיות שמחוץ להודאה עצמה. בגדר מבחן זה, יש לבחון האם קיים בחומר הראיות "**דבר מה נוסף**" אשר מחזק את האמור בהודאה.

781. מצאתי ליתן משקל רב להודאת הנאשם 9, הן על פי המבחן הפנימי והן על פי המבחן החיצוני.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

782. אשר למבחן הפנימי. לאחר שצפיתי בדיסק המתעד את חקירתו של הנאשם 9 ועיינתי היטב בתמליל החקירה, התרשמתי באופן חד משמעי, מהאופן בו הודה הנאשם 9, מהגיונה הפנימי של הודאתו, מגרסתו הסדורה ומהפרטים בהם הודה למול אלה בהם לא הודה, כי יש ליתן להודאתו משקל רב.

כמפורט בהרחבה בפרק הדין בטענות פסלות ההודאה, התרשמתי כי הנאשם 9 החליט לומר את האמת מבחירה, ובין היתר לאחר שהבין כי קיימת עדות ברורה וחד משמעית המפלילה אותו בעבירת השוחד המיוחסת לו.

בשלב זה, הנאשם 9 הודה אך ורק בפרטים המפורטים לעיל, כאשר בפרטים רבים נוספים, הן מהותיים והן שוליים, גם כאלה שהחוקרים ביקשו שיוודה בהם, לא הודה, תוך שהוא חוזר ומדגיש בתוקף בפני החוקר, כי הוא מודה רק בפרטים נכונים ואיננו מוכן להודות בכל דבר שמוצג בפניו. בנוסף, הנאשם 9 חזר ואמר לחוקר בהמשך חקירתו, כי הדברים שנמסרו עד עתה, בנוגע לחשדות המיוחסים לו בעניין עבירת השוחד, הם אמת. בד בבד, הדגיש בפניו בנחרצות, כי מעבר לכך, לא ביצע מעשים אחרים המיוחסים לו או עבירות אחרות.

כך סירב להודות שהעביר את הבעלויות באופן לא תקין:

"חוקר: נכון שבעלויות של רכבים הועברו בצורה לא תקינה?

נחקר: מה זאת אומרת?

חוקר: כאילו היה לפעמים חסר תעודת זהות היה חסר לפעמים מסמכים

נחקר: לא, לא היה חסר בדרך כלל לא, אני מעביר לה את הכל, הכל! מבין לא... (ת/201ד, עמ' 13, שורות 17-20).

וכך השיב בשלילה לטענת החוקר כי יורם ריחני קיבל את הכסף, תוך שהוא איננו מאשר את טענתו של החוקר, ומדגיש כי הכסף הועבר לדניאלה, דבר המחזק את אמיתות הדברים ואת המשקל הרב שיש ליתן לאמירה זו:

"חוקר: אז מה אתה רוצה להגיד לי שהוא היה לוקח את זה לעצמו?

נחקר: לא חס ושלוש אני לא אמרתי את זה, אתה אומר לי באמת אני לא יודע הוא בא אמר לי עשיתי לך ככה וככה מגיע לי אני נותן לוי" (ת/201ד, עמ' 15, שורות 3-5).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לאחר שהחליט הנאשם 9 להודות, הוא השיב לכל השאלות בעניין השוחד בצורה אמינה, הגיונית ומשכנעת. כך, כאשר נשאל כיצד ידע כי הכסף הועבר לדניאלה, הדגיש כי הוא לא ראה בעיניו את יורם נותן את הכסף לדניאלה, אולם הוא ידע זאת מכך שיוורם אמר לו כי כך היא מבקשת, וכך הוא עושה, כי עבור זה הוא נתן את הכסף, ולאחר מכן הוא קיבל בכל פעם את מסמכי העברת הבעלות על הרכב, מבלי שהוא הגיע מעולם לסניף הדואר.

מכך ניתן ללמוד פעם נוספת, כי הנאשם 9 איננו מאשר כל דבר, אלא מבהיר, מחדד ומדייק, ומספר בצורה הגיונית את הידוע לו ועל סמך מה הוא יודע זאת.

כן טען הנאשם 9 בתוקף שאמר קודם לכן שהעביר את החומר בפקס, וכי לא העביר לדואר ישירות אף פעם, על אף שצוין בפניו כי לא כך הדבר.

783. לטענת הנאשם 9, ניתן ללמוד על כך שאין מדובר בהודאת אמת, אלא בדברים שהוכנסו לפיו על ידי החוקרים, מכך שהוא למעשה מעולם לא הוציא מפיו את המלה "שוחד", אשר נאמרה רק מפי החוקרים.

לא מצאתי לקבל טענה זו.

אכן המלה "שוחד" לא נאמרה מפיו של הנאשם 9, ובפעמים הראשונות היא הוכתבה מפיו של רפי וקנין. ואולם, בהמשך, הנאשם נשאל על ידי החוקר סלימאן האם ידע כי מדובר בשוחד, והנאשם השיב בסופו של דבר באופן ברור שידע זאת. בנוסף, מלה זו הוצגה לו מספר פעמים, ולא פעם אחת בלבד, בדרכים שונות ובמסגרת שאלות שונות, עליהן הוא השיב בצורה עניינית, תוך שהוא היה קשוב להן, הבין היטב את השאלות, וידע לתקן את דברי החוקרים ולהשיב לנקודות מסוימות בשלילה, כאשר סבר שהדברים שהוצגו בפניו אינם נכונים. בנסיבות אלה לא ניתן לומר, כי העובדה שהוא לא השתמש במלה זו בעצמו מלמדת על כך שהוא לא הודה בה במפורש.

עוד אוסיף, כי אף אם הייתי מקבלת את הטענה, כי הנאשם לא הודה במפורש ב"שוחד" דווקא, שכן הוא לא היה מודע באופן מלא למשמעות המשפטית של מונח זה, בהיותו אדם שאיננו משפטן, אין לכך משמעות, שכן הוא הודה במעשים המבססים את העבירה ובמחשבה הפלילית הנדרשת למעשים אלה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עדות הנאשם 9

784. בעדותו, טען הנאשם 9 כי היה סיכום בין יורם ריחני, בינו ובין הנאשמת 8, לפיו נאשמת 8 תעביר ליורם ריחני, עבור כל העברת בעלות, סכום של 19 שו נוספים על סכום האגרה הנדרשת לביצוע פעולת הרישום, וכי כך היא עשתה. בכך, הקל עליו יורם וחסך ממנו את הצורך להגיע בעצמו לסניף הדואר. עם זאת הנאשם 9 הדגיש, כי הוא עצמו מעולם לא העביר ליורם את הכסף, שכן אין לו כל שליטה על כספי החברה, כי הוא לא ידע שהכסף מועבר לפקידת הדואר כשוחזר וכי הוא מעולם לא ראה או פגש בדניאלה. הנאשם הודה, כי החתימה על גבי כל הטפסים, המופיעה במקום בו אמורה להיות חתימתו, איננה חתימתו.

הנאשם חזר על טענותיו במשפט הזוטא בציינו שהודה בחקירתו רק בשל התנהלותם הקשה של החוקרים כלפיו.

הנאשם הודה שלא מסר אמת בחקירתו, כאשר טען כי היה מגיע לסניף הדואר כנדרש, וציין כי לאחר דבריו המאיימים והמשפילים של רפי וקנין, הודה בכנות בסידור האמור עם יורם ריחני, שבשלו לא הגיע מעולם לסניף הדואר כנדרש לבצע העברת בעלות. עם זאת, טען כי יתר הדברים בהם הודה בעקבות התנהגותם ודבריהם של החוקרים ובעיקר של רפי וקנין, אינם נכונים.

מהימנות הנאשם 9

785. עדותו של הנאשם 9 לא עוררה בי אמון, הן ביחס לגרסתו וטענותיו בעניין הודאתו והן ביחס לגרסתו בנוגע לעבירה המיוחסת לו. בשל כך, מצאתי כי יש בגרסתו כדי לחזק את ראיות התביעה בכלל וכן את המסקנה כי אין לפסול את הודאתו.

786. גרסתו של הנאשם 9 ככלל לא הייתה אמינה, הסבריו ותשובותיו לא היו משכנעים, ולא התיישבו עם הראיות הקיימות בתיק.

כך למשל, כפי שפורט בהרחבה לעיל, דבריו, כי הודה בכל דבר ובכל שהוטח בפניו על ידי החוקרים, לאחר דברי רפי וקנין, הוכחו כבלתי נכונים. שכן, גם לאחר דברים אלה הוא המשיך לעמוד על שלו, להכחיש בתוקף דברים רבים ולהשיב כפי שנראה לו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

בנוסף, הנאשם 9 הודה כי למעשה שיקר במרבית הקירותו, לפני דבריו של רפי וקנין, כאשר טען בפני החוקרים כי היה מגיע כנדרש, באופן קבוע, לסניף הדואר, על מנת להעביר בעלות לכלי הרכב, ורק לאחר דברי רפי וקנין מסר את האמת בעניין זה. יצוין, כי את דבריו השקריים של הנאשם בעניין זה הוא סיפר בביטחון, במשך זמן רב, בהרחבה ובאופן יצירתי, תוך שהוא מוסר פרטים שקריים רבים המבססים שקר זה, ומשיב לשאלות שונות ורבות בעניין זה. העובדה שעשה כך, מלמדת כי הנאשם איננו נרתע מאי אמירת אמת, ואין לו קושי לעשות כן לאורך זמן, תוך מסירת פרטים כוזבים רבים על מנת לבסס זאת. בכך יש כדי לפגוע במידה רבה במהימנותו.

"נחקר: אני אגיד לך מה הוא עושה. לפעמים יש לי הרבה בעלויות אז אני משאיר אותם... הרבה בעלויות אז אין לי הרבה זמן לחכות הרבה זמן... אז אני הולך וחוזר, מה הסברתי לך?... יש הרבה אז אני משאיר אותם... נכון כי הוא לידם.

חוקר: אני משאיר אותם למי?

נחקר: לפקידה והיא מעבירה... פקידה של הדואר... בנס ציונה

חוקר: מי זאת?

נחקר: איך קוראים לה... סימונה... ואז היא מעבירה לי... אותם ואם אני לא חוזר אז היא מעבירה אותם ליורם ויום למחרת הוא נותן לי אותם, זה הכל, הוא לא עושה לי שום... אני לא צריך טובות בשביל ש...

חוקר: למה דרך יורם?

נחקר: כי הוא קרוב לידה. הוא לידה, אני רחוק אני בתל אביב והוא בזה שם אז הוא מעביר לי אותם, זה הכל, מעביר לי אותם... היא בנס ציונה והוא רחובות, זה אחד ליד השני המגרש שם. כי הוא כל יום עובר משמה אז הוא בחזרה מביא לי אותם, זה הכל... " (ת/201ב, עמ' 72, שורה 7 עד עמ' 73, שורה 20).

וכך תיאר בהרחבה, מפרי דמיונו, כיצד דניאלה הכירה אותו כה טוב עד כי לא הייתה מבקשת ממנו תעודת זהות על מנת לזהותו:

"נחקר: ... אם אתה בא והיא לא מכירה אותך אתה חייב להוציא לה תעודת זהות שלך. אני כל הרבה זמן הולך שלא מבקשים ממני תעודת זהות אתה מבין? ... למה? כי היא מכירה אותי, היא יודעת שזה אני... " (ת/201ב, עמ' 93, שורות 27-23).

עוד תיאר בהרחבה, אף זאת באופן יצירתי ומפרי דמיונו, כיצד היה משאיר לדניאלה מעטפה עם פתק וכו':

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"נחקר: ... אני משאיר את הכסף והולך...
חוקר: ואם יש עודף?
נחקר: אז יש עודף והייתה מחזירה ליורם...
חוקר: מאיפה אתה יודע כמה שמת לה...
נחקר: לא, אני רושם לה. רושם, רושם ככה, שתי בעלות שישים ושתיים שקל ומשאיר לה והולך. מה פה...
חוקר: אז היית משאיר לה גם פתק?
נחקר: כן, רושם לה על המעטפה שניים כפול שלושים ואחד והולך"
(ת/201ב, עמ' 95, שורות 37-9).

וכן:

"חוקר: מי הולך למשרד הרישוי להעביר בעלות על הרכב?
נחקר: אני הולך בדרך כלל. לא במשרד הרישוי, הזה עושים בדואר לא במשרד הרישוי. אני מוציא רישיון במשרד הרישוי. הבעלות מתקיימת בדואר, בצד בדואר... או העובד שלנו... אבי אפשטיין... או בן אחותי דן...
אשכנזי" (ת/201ב, עמ' 19 שורה 30 עד עמ' 20, שורה 25).
...
"חוקר: אני אשאל אותך שוב, מי מטפל בהעברת הבעלויות של הרכב? תשובה? מי?
נחקר: אני מטפל, אבי לפעמים הולך ודן הולך. אבל הרוב זה אני.
חוקר: הרוב?
נחקר: הרוב זה אני, הרוב זה אני" (ת/201ב, עמ' 45, שורות 18-14).

הסבריו בבית המשפט לשקרים אלה, לא היו משכנעים ומניחים את הדעת. לטענת ב"כ הנאשם 9 בסיכומיו, הנאשם שיקר בעניין זה משום שחשש שביצע עבירה מנהלית, ואולם הנאשם עצמו לא טען זאת במפורש, אלא השיב כי הוא איננו יודע מדוע שיקר, ואולי זה משום שחשש שפעל באופן לא תקין בעניין זה:

"אמנם נכון היה לי לחץ, שיקרתי כששאלו אותי אם הייתי הולך, נכון, שיקרתי, אמרתי שהייתי הולך בגלל, לא יודע למה אמרת את זה ויכול להיות בגלל ידעתי אחרי זה שאולי הבעלות שהם מעבירים בפקס שלא היה כמו שצריך לעשות וזה הכל" (10.7.2013, עמ' 1611, שורות 30-27; ההדגשה שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

כאשר נשאל הנאשם 9 בחקירתו הנגדית, מדוע לא מסר במשטרה את גרסתו בבית המשפט, כי יורם סייע לו בהעברת הבעלויות של כלי הרכב, באותו אופן שתיאר שאבי אפשטיין ודן אשכנזי סייעו לו, לא עלה בידו ליתן הסבר משכנע לכך:

ש"ש: אם אין שום בעיה שיורם יעשה אז למה לא אמרת לו, תשמע, אני לא הלכתי, לפעמים הלכתי אני, לפעמים אמרת הלך דן אשכנזי או אחרים... למה לא אמרת לו, גם יורם לפעמים עשה, יש לי איזה שהוא מישה, יורם עשה לי את הדברים האלה, זה מותר?

ת: כן, כי היה עושה לפעמים, מה שאמרה לי תמרה שלפעמים הייתה מעבירה לו בפקס את הרישיון והייפוי כוח ובשביל זה פחדנו, זה הדבר היחיד שהיה זה, זה הדבר הזה שלא רציתי להגיד שזה, בגלל שתמרה הייתה מעבירה לפעמים את הרישיון הייפוי כוח בפקס והרבה פעמים היה לוקח גם את הרישיון המקורי ולפעמים היה שם אצלו במשרד, לא יודע מה היה עושה איתם ואחר כך מעבירה לו גם בפקס, רוצה, הוא אומר לה אני לא זוכר וזה, אני בדואר תעבירי עכשיו, אז היה מעביר לה, זה הכל, אבל לא היה.

ש: תקשיב, יכולת לבוא ולהגיד, יכול להיות אם יגלו את זה שיש העברות בפקס וזה מילא, למה לא אמרת קודם כל גם יורם מעביר, למה לא אמרת את זה? כי הוא העביר, אומרת לנו תמרה שאת הרוב הוא העביר עם רישיונות שהוא לקח כל בוקר שזה היה מאוד זניח הפקסים האלה, אני אומרת שלא, אבל היא אומרת שזה היה זניח.

ת: אני אומר לך שבאמת שהוא לקח כל בוקר שהיה בא לוקח את הרישיונות

ש: אז מה הבעיה.

ת: העביר.

ש: אז למה לא אמרת?

ת: אמרתי לך, היו מקרים שהיה מעביר בפקס וזה מה שהיה, זה הכל, זה לא אמנם נכון זה גם כן לא בסדר שעשינו את זה, אנחנו מודים בזה, אני יודע שזה לא בסדר, אבל אני פחדתי מכל הבעיות האלה שהיו, זה הכל" (10.7.2013, עמ' 1647, שורות 7-30).

כן לא עלה בידי הנאשם 9 ליתן כל הסבר או טעם, מדוע מסר בחקירתו באופן חד משמעי כי יורם ריחני לא קיבל כלל כסף, אף שלטענתו הוא כן קיבל כסף. דבריו ותשובותיו בעניין זה היו בלתי אמינים, כאשר בתחילה ניסה לומר כי השיב כך בעת שעוד שיקר לטענתו, לפני דבריו של רפי וקנין, אולם לאחר מכן, כאשר הובהר לו כי הוא אמר דברים אלה **לאחר** שרפי וקנין דיבר עימו והוא החליט לא לשקר עוד, לא ידע להסביר מדוע אמר זאת. לאחר מכן שוב חזר על כך שזה היה בעת שעוד שיקר ובהמשך לא מסר כל תשובה. ואלה הדברים:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: תראה, בחקירה היה ברור לך לגמרי שיורם לא קיבל שקל, תראה מה אתה אומר.

ת: בהתחלה כן... כאילו בהתחלה שחקרו אותי, כן, כן.

ש: בסוף אחרי רפי תראה מה אתה אומר.

ת: מה זה בסוף? כשרפי בא ואומר לי פה שאנחנו יודעים שהיא קיבלה, הנה, היא קיבלה שוחד, מתי זה היה? תסתכלי כשנכנס רפי פה מתי הוא אומר, 'אתה משקר כי דניאלה הודתה בכל השוחד שקיבלה ממך'... יפה, אחרי שהוא נכנס, אמרתי לא רציתי להגיד שיורם היה מקבל כסף, אחרי זה כן, היה מקבל כסף.

ש: למה לא רצית להגיד?

ת: לא יודע, לא רציתי להגיד, אולי זה לא בסדר גם מה שנתנו לו שיעביר בעלות גם בשבילו, אולי זה היה זה שלו, לא ידעתי, אני לא יודע מה היה שמה בדיוק.

...

ש: אבל אתה אומר שיורם לא לקח את הכסף הזה לעצמו, יורם לא קיבל על זה כסף על השירות הזה שהוא נתן לכם, אתה רוצה שאני אקרא לך?

ת: לא.

ש: אני אפנה אותך.

ת: כן, יכול להיות שאמרתי, אמרתי לך, זה היה אותו דבר, אותו עניין, זה כל הסיבוב של השקר הזה מהתחלה, זה כל העניין של הבעלות, שלא הלכתי לדואר, שלא מכיר את דניאלה, שלא עשיתי, כל הדברים זה סיבוב אחד שלם.

ש: אחרי שאנחנו כבר יודעים... אחרי שאתה אמרת כבר ששיקרת.

ת: כן.

ש: אחרי זה.

ת: כן

ש: בתמלול של החלק השני, גברתי, יש 2 תמלולים.

ת: נכון.

ש: בהודעה של מר ויטו, בעמוד 63 בשורה 5 עד 63 שואל אותך החוקר: 'אז מה אתה רוצה להגיד לי שהוא היה לוקח את זה לעצמו?' הוא מדבר על יורם ואתה אומר: 'לא, חס ושלום, אני לא אמרתי את זה, אתה אומר לי באמת אני לא יודע, הוא בא אומר לי עשיתי לך ככה וככה, מגיע לי, אני נותן לוי, אתה אומר לא, הוא לא לוקח את זה לעצמו, נכון?'

ת: כן" (10.7.2013, עמ' 1648, שורה 27 עד עמ' 1650, שורה 8; ההדגשות שלי – ש' ק').

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

כן לא ידע הנאשם 9 להסביר, כיצד אמר בעצמו כי יורם אמר לו שדניאלה הייתה לוקחת את הכסף, ובהעדר הסבר אף ציין כי איננו זוכר שאמר דברים אלה:

ש: תראה, אני מפנה לתמלול החלק השני של ההודעה... 'הייתי מעביר לה סך של מאתיים ש"ו ואז הוא שואל אותך: 'מי דרש שתעביר לה בכל', אתה אומר: 'יורם היה אומר לי, אני לא, פעם תשע עשרה, מי דרש שתעביר לה כל פעם תשע עשרה ש"ו? אתה אומר לו: 'יורם היה אומר לי זה היא לוקחת, אני לא, יורם היה אומר לי היא לוקחת שוחד', זה הוא מקליד, 'כן, תסתכל עלי, כן? כן, אני שומע!'

ת: בחיים שלי אני אומר לך כל החקירה לא הוצאתי את המילה שוחד מהפה שלי פעם אחת והוא בא והוא אמר לי שוחד ועוד פעם חוזר שוחד ומכניס לי בפה בכוח שאני יגיד שוחד ומאה פעמים רפי ועקנין, תגיד, כן נכון קיבלת שוחד, כמו שאת אומרת לי עכשיו, כן קיבלה שוחד, כן שילמת לה שוחד, מהתחלה המילה שוחד לא הוצאתי מהפה שלי עד שהוא אמר את זה, אני לא הוצאתי את המילה שוחד מהפה שלי.

ש: אתה אבל הוצאת מהפה שלך, 'יורם היה אומר לי זה היא לוקחת, אני לא'.

ת: לא זוכר שאמרתי כזה דבר, לא זוכר, לא זוכר, באמת לא זוכר, לא זוכר שאמרתי כזה דבר שהיא לוקחת, אני יודע שאני מהרגע שאני אומר לו, יורם, אני נותן לך ככה וככה תעשה לי הסכים, אז איך אני יבוא יגיד לו עכשיו שהוא היה נותן, אני לא יודע מה היה עושה איתה בכלל, אני לא יודע מה היה הקשר שלו איתה, לא יודע כלום, אני הייתי נותן לו וזהו, אבל הקשר שלו ביניהם לא יודע" (10.7.2013, עמ' 1650, שורה 15 עד עמ' 1651, שורה 4; ההדגשות שלי – ש' ק').

בנוסף, אף שהנאשם 9 הודה בחקירתו, מספר פעמים, כי הוא זה ששילם ליורם ריחני כסף מזומן עבור העברת הבעלויות, בעדותו הרחיק את עצמו, באופן בלתי משכנע, מנושא הכספים וטען כי כלל לא היתה לו גישה לכסף וכי הוא לא היה מעורב בנושאים הכספיים:

"אני לא נוגע בכסף בכלל, אין לי שום דבר לכסף, אני לא נוגע בכסף לא שום דבר, היו עושים, אם נגיד בא יורם או מישהו אחר קונה רכב, אני לוקח את המחירון בודקים המצב רכב זה, כמה כסף זה, סוגר ואני עולה עושה זיכרון דברים משלם וזהו, אבל הכסף אני לא היה לי בכלל שום גישה לכסף, מה לי ולכסף? אני בכלל הייתי למטה וזה הכל היה למעלה, זה היה משרד שלמטה ועד עכשיו אותו דבר" (10.7.2013, עמ' 1612, שורות 1-5).

כאשר נשאל מדוע הודה בחקירתו מספר פעמים, כי שילם בעצמו את הכסף ליורם, השיב באופן בלתי משכנע, כדלקמן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ש: אוקי, אז בוא, אני רוצה להקריא לך מהתמליל ת 201 /די' בעמוד 13 שורות 13 עד 16, אני אקריא לך מה אתה אמרת, בוא תשמע. נחקר ויטו דבוש: אני הייתי מעביר ליורם. החוקר אחמד שואל אותך, את כל החומר ליורם עם הכסף, הכסף ממך מזומן? תשובה, נחקר ויטו דבוש: כן. חוקר אחמד: מזומן ומה הוא היה עושה? נחקר ויטו דבוש: הוא היה מעביר לה את זה ומביא לי את הבעלויות, זהו, עכשיו הדברים האלה פה שאמרת בחקירה זה לא שקר, נכון שפה לא שיקרת?

ת: זה גם לא, גם, גם בהקלטה של תמרה, תבדקו שמה,

ש: לא, אני לא רוצה לדעת מה היה בהקלטה של תמרה,

ת: אז אני אומר לך, כי זה, זה,

ש: אני רוצה שתגיד לי,

ת: זה, זה, זה, אני אומר עוד הפעם, שתמרה היתה נותנת לו את הכסף של הבעלויות זה ואתם יש לכם את האזנות של תמרה, מדברת איתו כל הזמן על כמה כסף היה וכמה הכל, אני לא התעסקתי בכלל בעניין כסף, לא התעסקתי בעניין כסף, אני אומר לא התעסקתי.

ש: תראה, אלה דברים שאתה אמרת, לא תמרה, אז אני שואלת מה אתה כן אמרת.

ת: אז אני אמרתי הייתי מביא לו את הבעלויות, הייתי הולך לביטוח אני מביא את הבעלויות מביא אותם וזהו, לא לוקח, זה מה שהיה, זה מה שהיה הדבר היחידי שעשיתי, זה דבר אחד, במקום לרשום דבוש ויטו היה צריך לרשום יורם רחני, לא היה לי שום בעיה בכלל, דבר היחיד שהיה רשם אותי בתור מיופה כוח וזה הכל, אבל עניין כסף אני לא נתתי לו לא זה ולא זה ולא זה, היה כתוב ואתם רואים גם בהאזנות סתר של תמרה, שהיא היתה מתעסקת איתו עם כסף, אני לא התעסקתי איתו, חוץ משלמכור לו מכוניות, זה מה שהייתי עושה איתו ואני הייתי בטוח גם שלא לקח כסף בכלל.

ש: סליחה, סליחה, סליחה אדון דבוש, אתה לא עונה לשאלה שלי, אני הקראתי עכשיו קטע מהקלטה ואני ביקשתי שתאשר לי, שזה מה שאתה אמרת, קודם כל, נכון שזה מה שאתה אמרת לחוקר?

ת: יכול להיות שזה אמרתי ככה, אבל זה לא, זה לא היה... יכול להיות שזה אמרתי, נכון, היו הרבה דברים שאמרתי, מהלחץ שהיה מהפחד שהיה לי, אמרתי הרבה דברים, שהם לא נכונים, זה נכון, אני מרבה בזה, אני מכיר בזה... אני אמרתי, שהייתי במצב לא טוב בכלל, מה שביקשו ממני הייתי עושה ונותן ורק רציתי לצאת מהמקום הזה וגם בערב אותו דבר עם רפי, גם אותו דבר, אני חוזר על זה עוד הפעם, מה שהכריח אותי, לא יודע מה, תן לי רק לחתום ולצאת, זה היה, כמו בלא יודע במה, זה מה ואתם רואים שבחקירה של תמרה זה הפוך, שהיא אמרת, היא היתה מתעסקת" (3.7.2013, עמ' 128, שורה 1 עד עמ' 129, שורה 5).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

כן הכחיש הנאשם 9 בעדותו, את דבריו המפורשים בחקירתו במשטרה, לפיהם ראה את יורם ריחני כלקוח מועדף, מהטעמים אותם פירט בהודיה, כאשר דבריו בעניין זה היו מתגוננים ומתחמקים (10.7.2013, עמ' 1625, שורה 1 עד עמ' 1626, שורה 3).

אף גרסתו בעניין השאלה המהותית, אם היה מחויב להגיע לדניאלה בכדי להעביר בעלות, השתנתה מספר פעמים במהלך עדותו. כך, טען בשלב מסוים, כי לא היה מחויב להגיע אליה אם היה ברשותו ייפוי כוח (עמ' 1630, שורה 29 והלאה). עם זאת, בהמשך שינה את גרסתו בעניין זה ואמר, כי הוא מודע לכך שהיה עליו להגיע לסניף הדואר (עמ' 1641, שורות 16-25).

ג. גרסת הנאשמת 8

הודאת הנאשמת 8

787. בתחילת חקירתה במשטרה, טענה נאשמת 8 מספר פעמים, כי היא כלל לא עסקה בנושא העברת בעלויות לכלי רכב, וכי רק נאשם 9 עסק בכך. כן ציינה, כי נאשם 9 הגיע לדואר בעצמו לבצע את העברת הבעלויות לכלי הרכב (ת/197, שורות 40-51).

עם זאת, לאחר שהושמעה לה שיחה שנקלטה בהאזנת סתר, בה היא נשמעה משוחחת עם יורם ריחני, הודתה הנאשמת 8, כי יורם ריחני סייע לה לבצע העברת בעלות, לחמישים אחוז מכלי הרכב לערך. בשלב זה השיבה עוד, כי היא אינה יודעת מדוע יורם סייע להם להעביר בעלות, כי היא יודעת שנאשם 9 לא הגיע לדואר, וכי היא איננה יודעת אם החתימה על גבי הטופס הינה מזויפת.

גם במקרה זה, לאחר שהושמעה לנאשמת 8 שיחה נוספת שנקלטה בהאזנת סתר, הודתה, כי ישנה פקידת דואר ספציפית, שמעבירה עבורם את הבעלות על כלי הרכב, אולם היא איננה מכירה אותה.

עוד טענה הנאשמת 8 בתחילה, כי "אין לה מושג" אם היא שילמה ליורם 19 ש"ח עבור כל העברת בעלות, אולם בהמשך אישרה כי שילמה לו 19 ש"ח עבור כל העברת בעלות. בנוסף, טענה כי יורם היה מגיע אליהם לקחת את הטפסים, אולם כאשר הוטח בפניה כי הוא לא היה מגיע, אלא כי היא שלחה לו את הטפסים בפקס, הודתה כי כך נהגה לעשות.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

הנאשמת 8 הודתה, כי הם מסרו ליורם כסף עבור כל העברת בעלות, וכי התשלום נעשה במזומן עבור כל העברת בעלות, מבלי שהדבר נרשם. בהמשך ציינה, כי הסכומים שהוציאה ליורם נרשמו על חשבון המשכורת של אפי או אתי.

הנאשמת 8 ציינה עוד, כי רק היא ונאשם 9 ידעו על הסידור האמור. כן העידה, כי הייתה מודעת לכך שיש צורך שנציג אורדן, הנאשם 9, יתייצב בסניף הדואר (10.7.2013, עמ' 1577-1576), וכי עד לסידור עם יורם נאשם 9 היה מגיע לסניף הדואר (ת/197ב, עמ' 28, שורות 14-17).

עוד אישרה, כי הטפסים המקוריים נותרו אצל יורם והיא קיבלה העתקים, שכולם על שם נאשם 9.

לעניין מודעותה לכך שהכסף הועבר לפקידת הדואר, מסרה נאשמת 8 כדלקמן:

ש: למה עשיתם את זה?

ת: הוא הקל עלינו, הוא אמר לי ולויטו שהוא יעשה לנו, העברת בעלויות 200 ש"ח ונתן סחר 50 ש"ח, אני כן חשבתי שהוא נותן לה אקסטרה.

ש: את מבינה שהוא נתן לה שוחד לפקידת הדואר?

ת. אני מאמינה שכן

ש: היה לך ברור שהוא נותן שוחד?

ת: אולי" (ת/197, שורות 109-115; ההדגשות שלי – ש' ק').

ואלה דבריה בתמליל ההקירה:

"חוקר: עכשיו איך שילמת את הכסף הזה?

נחקרת: במזומן... לא, הוא היה מקבל... יורם

... חוקר: יורם. את היית אומרת לו תבוא תעביר לי את הרכבים האלה בעלות, ואת משלמת לו מזומן. והוא מה היה עושה עם זה?

נחקרת: אני מניחה שהוא היה נותן לזאתי של הדואר (לא ברור) (ת/197ב, עמ' 23, שורות 24-34; ההדגשות שלי – ש' ק').

...

חוקר: את מכירה אותה?

נחקרת: לא, אני באמת, בחיי...

חוקר: דיברת איתה פעם?

נחקרת: בחיים לא. בחיים לא" (ת/197, עמ' 23, שורות 35-38).

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

וכך השיבה בשלילה, כאשר נשאלה אם שילמו ליורם עבור העברת הבעלות:

"חוקר: כמה שילמתם ליורם בשביל שיעשה לכם העברת בעלות?

נחקרת: כמה שילמנו לו?

חוקר: כן

נחקרת: לא שילמנו כלום... הוא היה אומר לי, כמה שהיה מגיע לו הייתי נותנת לו" (ת/197ב, עמ' 16, שורות 16-19; ההדגשות שלי – ש' ק').

וכן:

"נחקרת: חוץ מנושא הבעלויות, שאני מסכימה איתך שפה אולי טעינו וטעינו בגדול וזה... (עמ' 26, שורות 4-5).

... חוקר: למה טעיתם, עכשיו בואי תספרי למרינה

נחקרת: סתם, סתם, לא, אין, אין סיבה... הוא הציע את זה וזה הקל עלינו

חוקר: מה הוא אמר לכם?... הוא אמר לכם... יש פקידה שאני משלם לה והיא עושה את זה? מה הוא אמר? תגידי לי במילים שלו מה הוא אמר?

נחקרת: לא, הוא אומר לי תשמעי

חוקר: מה זה לכם? עוד מישהו

נחקרת: אני וויטו רק היינו עושים... הוא אמר אני אעשה לך את הבעלות במאתיים שקל, תעבירי לי ובעלות אורדן (מילים לא ברורות)

חוקר: ולא שאלת אותו איך אתה פתאום לא שאלת אותו 'איך אתה עושה את זה'

נחקרת: אני מניחה שזו הייתה פקידה שם מישהי שמכירה אותו, אני בטוחה והיא... והיא סומכת עליו אני מאמינה

חוקר: ומה, היא רוצה אקסטרה כאילו על העבודה הזאת?

נחקרת: (מילים לא ברורות) אין לי מושג...אה, זה? כנראה

חוקר: מה זה כנראה

נחקרת: כנראה שהוא היה נותן לה את האקסטרה הזאת, כנראה...

חוקר: לא, את שיערת שהוא היה נותן לה את האקסטרה הזאת

נחקרת: כן.

חוקר: שיערת שהוא נותן לה...

נחקרת: כן, תראה, אם הוא לוקח חצי ונותן לה אין לי מושג, אני לא יודעת, אבל הוא היה מקבל ממני מאתיים ₪.

חוקר: עכשיו ברור לך שמה שהוא עשה...

נחקרת: כן

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

חוקר: זאת אומרת זה למעשה (מילים לא ברורות) זה לתת שוחד לדעתי
נחקרת: אבל זה כמו (מילים לא ברורות) נותן לי את השירות
חוקר: לא...
נחקרת: אני מסכימה איתך שאין (מילים לא ברורות)
חוקר: את מסכימה איתי? אני לא אומר ש...
נחקרת: בסדר (מילים לא ברורות)
חוקר: את מסכימה איתי, שהוא, למעשה נתן שוחד ל... לפקידה הזאת
אם הוא נתן לה עוד כסף
נחקרת: אני מבינה אבל
חוקר: אז הוא נתן לה שוחד למעשה. ואת ... את כאילו חשבת על זה אז?
נחקרת: על מה? על שוחד?
חוקר: עלה בדעתך... עלה בדעתך שהוא נותן לה כסף? כי היא לא עושה
את זה בגלל העיניים היפות שלו
נחקרת: אני מסכימה איתך
חוקר: נו אז ברור ש... אז היה לך ברור שזה לא בגלל העיניים היפות שלו
אוקיי (ת/197ב, עמ' 26, שורה 4 עד עמ' 27, שורה 27; ההדגשות שלי – ש'
ק').
...
"נחקרת: לא... זה רק תאמיני לי, להקל בעומס של העבודה, לא מעבר לזה,
כלום.
חוקרת: אבל תביני את המצב... יורם...
נחקרת: אני מסכימה איתך!
חוקרת: משלם שוחד לפקידת דואר, אוקי (מילים לא ברורות) שתעביר
בעלויות (מילים לא ברורות)
נחקרת: את צודקת,
חוקרת: זה בן אדם שלכם ואתם משלמים את הכסף. זאת אומרת מה
שיוצא, שיוורם רק מתווד, ביניכם, ואתם מעבירים את הכסף
נחקרת: אני הבנתי, אבל נשבעת לך שזה סתם בשביל להקל זה לא...
... חוקרת: זה עדיין לא משנה את העובדה הזאת. את מבינה? אני מבינה
שזה לא היה לטובתך ולא שמת את זה בכיס שלך. אין פה רווח. זה רווח של
זמן" (ת/197ב, עמ' 30, שורות 10-23; ההדגשות שלי – ש' ק').

788. נאשמת 8 אמנם לא הודתה בפה מלא, כי ידעה בוודאות שיוורם ריחני מעביר את הכסף לפקידת
הדואר כתשלום שוחד, אולם היא מסרה, כי היא הבינה, הניחה ושיערה, כי הוא מעביר את הכסף

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

לאותה פקידת דואר מסוימת כשוחד ולא בשל "העיניים היפות" של יורם. כן הדגישה, תוך שהיא אינה חולקת על כך שהכסף הועבר לדניאלה כשוחד, כי הדבר נעשה רק על מנת להקל עליהם ולא למטרת רווח כספי או מרמה.

789. הנאשמת הודתה בנוסף לכך בעובדות הבאות: כי העבירה ליורם ריחני 19 שו נוספים עבור כל העברת בעלות לרכב; כי עשתה כן פעמים רבות; כי התשלום נמסר ליורם במזומן; כי היא רשמה את התשלום באופן כוזב כמשכורת של אחרים; כי היא העבירה ליורם את הטפסים בפקס; כי יורם ביצע את העברת הבעלות מול פקידת דואר אחת ספציפית; כי נאשם 9 לא הגיע לדואר אף פעם מאז "הסידור" עם יורם, בעוד שהיה הולך לסניף הדואר עובר ל"סידור זה"; כי אותה פקידת דואר סייעה להם בהעברת הבעלות על כלי הרכב, מבלי שנאשם 9 הגיע למקום, אף שלפי הכללים היה אמור לעשות כן; וכי רק נאשם 9 והיא ידעו על הסידור האמור עם יורם.

790. את דבריה המפורטים לעיל אמנם אמרה הנאשמת בדרך כלל בתשובה לשאלות החוקרים, ומבלי שששה למסור פרטים אלה, מטבע הדברים, ואולם הדברים לא הושטלו בפיה על ידי החוקרים, אלא נאמרו מפיה, מרצונה ומבחירתה, תוך שהיא מודה בפרטים בהם היא מבקשת להודות, ומכחישה פרטים נוספים, הן מהותיים והן שוליים. כך, הנאשמת 8 חזרה והדגישה, כי הם העבירו תמיד את כל המסמכים הנדרשים, וכי מטרתם היחידה בפעולותיהם האמורות, הייתה להקל על עצמם ולא למטרת רווח כספי או מרמה. בשל כך, ומהנימוקים הנוספים המפורטים בהכרעת הדין, מצאתי ליתן משקל רב לפרטים בהם הודתה הנאשמת 8 בהודעתה.

כן אציין, כי אף בעניינה, כפי שצוין בעניינו של נאשם 9, אף אם לא הבינה את משמעות המונח המשפטי "שוחד", אין לכך משמעות כל עוד הבינה והייתה מודעת למעשים המבססים עבירה זו בזמן ביצוע העבירה.

791. די באמור בהודעתה של הנאשמת 8, כדי לבסס מסקנה שהיא הייתה מודעת להתקיימותם של כלל הרכיבים העובדתיים של עבירת השוחד. למעלה מן הצורך אוסיף, כי נוכח האמור לעיל, לא יכולה להיות מחלוקת כי הייתה לה לכל הפחות מודעות ברמה של עצימת עיניים, שהיא מספיקה בנוגע לעבירה זו (ע"פ 1224/07 אברהם בלדב נ' מדינת ישראל, פסקה 39 (פורסם בנבו, 10.2.2010)).

ואולם מכל מקום, דבריה של הנאשמת מתווספים ליתר הראיות הקיימות בתיק המפורטות בהכרעת הדין זו, אשר אינן מותרות ספק כי התקיים בה היסוד הנפשי הנדרש להרשעתה בעבירה המיוחסת לה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עדות הנאשמת 8

792. בעדותה, אישרה נאשמת 8 את דבריה בהודעותיה, כי היה סיכום בינה ובין נאשם 9 ויורם ריחני, לפיו, הוא יסייע להם בהעברת הבעלות של כלי הרכב, תמורת 19 שו"נ נוספים עבור כל העברת בעלות. היא אישרה, כי היא העבירה ליורם את הכסף במזומן וכי לא רשמה זאת כנדרש. עם זאת, היא חזרה בה מדבריה בהודעותיה, לפיהם שיערה והבינה כי סכום הכסף עובר לדניאלה, תמורת סיועה להם והסכמתה לבצע את העברת הבעלות בניגוד לנהלים. בעדותה, עמדה נאשמת 8 על כך שהכסף הועבר ליורם ריחני תמורת השירות שעשה עבורם, והיא אף הוסיפה בסוף עדותה, לראשונה, טעם נוסף לכך שיוורם קיבל את הכסף, טעם שאותו לא ציינה באף שלב מהודעותיה, והוא כי יורם הסביר לה שהוא זקוק לכסף לצורך הוצאותיו בעת שהוא מסייע להם בהעברת הבעלות:

"ת: אבל יורם עשה לי את העבודה הזאת כשירות, ואני גם אמרתי בחקירה, חזרתי ואמרתי לו שהוא כל הזמן היה מתלונן ומקטר לי, תמרה, אני מתקשר מהטלפון שלי, אני הולך חוזר, דלק עולה לי וזה, זה חלק מהדברים האלה שגם את יכולה לראות את זה בנושא החקירה שהוא באמת היה חוזר על זה כל הזמן ומנדנד לי ואומר לי" (10.7.2013, עמ' 1602, שורות 3-7).

כאשר נאשמת 8 התבקשה להסביר את דבריה בהודעתה, בעניין הבנתה כי הכסף, או לכל הפחות חלקו, עובר לדניאלה, טענה כי מסרה דברים אלה בשל הבנתה במועד החקירה, מדברי השוטרים, כי הכסף הועבר לדניאלה, אולם היא לא ידעה זאת בעת שהעבירה את הכסף ליורם.

מהימנות הנאשמת 8

793. אף עדותה של נאשמת 8 לא עוררה בי אמון.

התרשמתי, כי נאשמת 8 אינה מקפידה לומר את האמת, הן בחקירתה והן בעדותה, כי היא מוסרת את גרסתה בהתאם לאינטרס, וכי כל עוד היא סבורה שלא תיתפס בשקר אין לה כל בעיה שלא לומר אמת. כך, כפי שפורט בהרחבה לעיל, בחקירתה במשטרה, כמו הנאשם 9, הכחישה בתחילה, ללא כל קושי, פרטים רבים בהם הודתה בהמשך, ואף היא מסרה פרטים כוזבים במטרה לשכנע כי דבריה אמת. כך, בתחילה טענה, כי היא כלל לא עוסקת בהעברת בעלויות וכי רק נאשם 9 עוסק בכך:

"נחקרת: אני לא מתעסקת עם הבעלות, ויטו מתעסק עם הבעלות..."

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

חוקר: האם יורם ריחני לפחות פעם אחת עזר לך להעביר בעלות לרכב
 נחקרת: לי? לא... אני לא מעבירה בעלויות, מי שמטפל בהעברת בעלויות
 זה ויטו... לא שתביני יש דברים שאני לא מתעסקת בהם, כמו תקנה,
 אישור, שרידים

חוקר: ... הדבר היחיד שאתה עושה בקשר לבעלויות, את מקבלת טפסים
 מויטו ואת מתייקת אותם, זהו?

נחקרת: זהו. זה לא רק אני. יש שם את הבנות גם שיעזרו לי" (ת/197ב, עמ'
 12, שורות 10-34).

רק לאחר שהוצגה לה שיחה שנקלטה בהאזנת סתר, הודתה כי היא עוסקת בבעלויות. בנוסף, היא
 טענה בחקירתה, ללא כל היסוס, כי נאשם 9 נהג להגיע לדואר בעצמו להעביר בעלויות, ואף מכך
 חזרה בה בהמשך, כשהוצגו לה ראיות הסותרות את טענתה זו. כן טענה מספר פעמים, כי אין לה
 מושג בעניינים שונים, ובין היתר כיצד יורם ריחני מבצע את העברת הבעלות ורק בהמשך הודתה, כי
 ידעה שעשה זאת באמצעות פקידת דואר ספציפית. זאת ועוד, קיים קושי לקבל את טענתה, כי לא
 ידעה מדוע וכיצד מופיעה חתימה מזויפת של נאשם 9 על גבי כל הטפסים (ת/197ב עמ' 15, שורות
 20-22).

התרשמתי כי כל עוד לא מוצגת לנאשמת 8 ראיה הסותרת את דבריה, היא אינה מאשרת את שידוע
 לה, ועל כן אינני נותנת אמון בגרסתה כי לא ידעה שהכסף עובר לדניאלה, אשר כאמור סותרת את
 דבריה בחקירתה במשטרה ואת יתר הראיות בתיק ואף את דבריו של נאשם 9 בחקירתו במשטרה.

ד. סיכום גרסת הנאשמים 8 ו-9

794. שילוב הודאותיהם של הנאשמים 8 ו-9, אשר תומכות ומחזקות זו את זו, מוביל למסקנה שהנאשמים
 8 ו-9 ביצעו את העבירה המיוחסת להם. כפי שפורט לעיל, שני הנאשמים שיקרו בתחילה והרחיקו
 את עצמם ממעשים אלה, דבר המלמד על מודעותם כי מדובר בעבירה. בנוסף, שניהם הודו בסופו של
 יום **באותם מעשים**, אף אם נאשמת 8 אמרה זאת בצורה ברורה פחות, ומנגד הכחישו את אותם
 מעשים אחרים שייחסו להם החוקרים. כך, שניהם עמדו בתוקף במהלך חקירתם, כי העבירו תמיד
 את כל המסמכים הנדרשים לצורך העברת בעלות וכי לא היה כל פגם בעניין זה. העובדה שמחד הודו
 באותם מעשים ומנגד הכחישו את אותם מעשים, מלמדת על נכונות דבריהם בהודאותיהם.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

795. אני מקבלת את טענת ב"כ הנאשמים 8 ו-9, כי על בית המשפט לקבוע כי מודעותם של הנאשמים לביצוע העבירה הייתה במועד ביצוע העבירה, ולא די בכך שהם היו מודעים לכך במועד חקירתם.

796. עם זאת, לא מצאתי לקבל את טענתם של הנאשמים 8 ו-9 כי רק במהלך חקירתם היו מודעים לביצוע המעשים המבססים את העבירה.

797. מדבריהם של שני הנאשמים בחקירותיהם עולה, כי הם היו מודעים כבר במועד ביצוע העבירה לכל המעשים והנסיבות המבססים את עבירת השוחד.

כך, נאשם 9 תיאר בחקירתו במפורש מה נאמר לו על ידי יורם במועד ביצוע העבירות, וכיצד ידע כבר אז שהכסף עובר לדניאלה. ואלה, בין היתר, הדברים:

"חוקר: 'מזומן' ומה הוא היה עושה?

נחקר: הוא היה מעביר לה את זה ומביא לי את הבעלויות, זהו" (ת/201, עמ' 13, שורות 15-16; ההדגשה שלי – ש' ק').

ועוד:

"חוקר: אז מה אתה רוצה להגיד לי שהוא היה לוקח את זה לעצמו?

נחקר: לא חס ושלוש אני לא אמרתי את זה, אתה אומר לי באמת אני לא יודע הוא בא אמר לי עשיתי לך ככה וככה מגיע לי אני נותן לוי" (ת/201, עמ' 14, שורה 26; ההדגשה שלי – ש' ק').

וכן:

"חוקר: ... מי דרש שתעביר לה בכל

נחקר: יורם היה אומר לי אני לא... יורם היה אומר לי את זה היא לוקחת אני לא...

חוקר: יורם היה אומר לי היא לוקחת שוחד" כן? תסתכל עליי כן?

נחקר: כן, כן אני שומע!" (ת/201, עמ' 14, שורות 26-29; ההדגשות שלי – ש' ק').

אף הנאשמת 8 אמרה בחקירתה, מספר פעמים, בדרכים שונות, כי הבינה במועד האירועים כי הכסף או חלקו עובר לדניאלה, וכי הם לא שילמו ליורם ריחני עבור השירות בלבד. כך, בהודעתה במשטרה נרשם כדלקמן:

"חוקר: למה עשיתם את זה?

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

נחקרת: הוא הקל עלינו, הוא אמר לי ולויטו שהוא יעשה לנו, העברת בעלויות 200 ₪ ותו סחר 50 ₪, אני כן חשבתני שהוא נותן לה אקסטרה" (ת/197, שורות 109-111; ההדגשה שלי- ש' ק').

...

"... חוקר: יורם. את היית אומרת לו תבוא תעביר לי את הרכבים האלה בעלות, ואת משלמת לו מזומן. והוא מה היה עושה עם זה?

נחקרת: אני מניחה שהוא היה נותן לזאתי של הדואר (לא ברור)" (ת/197ב, עמ' 23, שורות 24-34; ההדגשות שלי – ש' ק').

...

"נחקרת: כנראה שהוא היה נותן לה את האקסטרה הזאת, כנראה...

חוקר: לא, את שיערת שהוא היה נותן לה את האקסטרה הזאת

נחקרת: כן.

חוקר: שיערת שהוא נותן לה...

נחקרת: כן, תראה, אם הוא לוקח חצי ונותן לה אין לי מושג, אני לא יודעת, אבל הוא היה מקבל ממני מאתיים ₪" (ת/197ב, עמ' 26, שורה 39 עד עמ' 27, שורה 5; ההדגשות שלי- ש' ק').

ועוד:

"חוקר: עלה בדעתך... עלה בדעתך שהוא נותן לה כסף? כי היא לא עושה את זה בגלל העיניים היפות שלו

נחקרת: אני מסכימה איתך" (ת/197ב, עמ' 27, שורות 20-24; ההדגשות שלי – ש' ק').

וכן:

"חוקר: כמה שילמתם ליורם בשביל שיעשה לכם העברת בעלות?

נחקרת: כמה שילמנו לו?

חוקר: כן

נחקרת: לא שילמנו כלום... הוא היה אומר לי, כמה שהיה מגיע לו הייתי נותנת לו" (ת/197ב, עמ' 16, שורות 16-19; ההדגשות שלי – ש' ק').

דברים אלה, אשר נמסרו מפיה של נאשמת 8, ואשר לא הוכנסו לפיה על ידי החוקרים, מתייחסים למודעותה במועד ביצוע העבירה, ולא במועד החקירה, ומלמדים על כך שהיא לא שילמה ליורם עבור השירות את מלוא הכסף, וכי היא הבינה ושיערה כי הכסף עובר לדניאלה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

אעיר פעם נוספת בעניין זה, כי אף אם הנאשמים 8 ו-9 הבינו רק במועד החקירה את משמעותם המשפטית של מעשיהם, ואת משמעות המונח "שוחד", אין לכך נפקות כל עוד היו מודעים במועד ביצוע העבירה למעשים המבססים עבירה זו.

798. בנוסף, העובדה כי הנאשמים 8 ו-9 ידעו במועד ביצוע העבירה, שיוּרם ריחני מבצע את העברת הבעלות באמצעות פקידת דואר אחת ספציפית; כי היו מודעים לכך שצריך להגיע פיזית לסניף הדואר ושכך הם נהגו לעשות לפני ה"סידור" עם יורם; כי הם הסתירו "סידור" זה במועד ביצוע העבירות כאשר רק שניהם ידעו על כך; כי הם היו מודעים לכך שיוּרם חותם על הטפסים במקום המיועד לנאשם 9 שלא כדיון; כי הכסף הועבר במזומן ונרשם באופן כוזב; והעובדה ששניהם הסתירו מעשים אלה בחקירתם במשטרה ושיקרו בעניין זה, מחזקת את המסקנה, כי הם ידעו במועד ביצוע המעשים שהכסף עובר לדניאלה עבור סטייה מנהלים, וכי מדובר בעבירה, ולא רק בתשלום ליורם ריחני עבור שירות שהוא עשה עבורם.

ה. ראיות נוספות

799. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, נקלטו בהאזנת סתר, שיחות רבות בנוגע להעברת בעלות בכלי רכב, בין יורם לבין נאשמת 8 ובין יורם לבין נאשם 9. משיחות אלה עולה, כי נאשמת 8 שוחחה עם יורם באופן תדיר ביותר בנושא העברת הבעלות, במוצק של כשיחה ליום עבודה, ועוד עולה מהן בברור, כי קיימת פקידה ספציפית שמטפלת בנושא זה, עליה נאשמת 8 יודעת. לעיתים, במידת הצורך, יורם אף יצר קשר עם אותה פקידה במהלך השיחה עם נאשמת 8, כאשר נאשמת 8 שומעת ועדה לשיחה בין יורם לבין אותה פקידה. לעיתים קרובות שואלת נאשמת 8 באיזה שלב נמצאת העברת הבעלות ויורם משיב במילים "היא עובדת על זה", "היא מתעכבת" וכו', באופן שבו ברור, כי הנאשמת 8 מודעת היטב לחלקה של פקידת הדואר בביצוע העברת הבעלות (ת/213, ת/217, ת/221, ת/222, ת/224, ת/231, ת/232, ת/234, ת/239, ת/240, ת/241, ת/243, ת/244, ת/247, ת/249, ת/254, ת/256, ת/257, ת/259, ת/268, ת/281, ת/283, ת/284, ת/287, ת/288, ת/296, ת/297, ת/298).

ראו לדוגמא שיחה מיום 17.4.2007 (ת/224):

"תמרה: נו יורם סידרת לי?"

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יורם : עכשיו א... תיכף היא מסיימת
 תמרה : ההוא הוספת? תגיד לי אם יש משהו בעייתי, אולי אני יכולה לפני
 שהיא סוגרת
 יורם : רגע שנייה טוב?
 יורם (ברקע דניאלה : כן יורם, יורם : יש משהו בעייתי שמה? הלו...)
 יורם פונה לתמרה : הלו
 תמרה : כן
 יורם : תמר... אה... תמרה היא בכל מקרה סגרה כבר את הדואר אה...את
 הקופה, אז היא רק מפקססת תיכף...".

כן עולה, כי אף נאשם 9 מעורב בנושא זה ומודע לכל פרטיו, כאשר אף הוא משוחח עם יורם ריחני על כך, ועולה מהשיחות, כי הוא מודע לפעולותיה של נאשמת 8 בעניין זה ואף מפנה את יורם לדברים ולמעשים של נאשמת 8 בעניין זה (ת/211, ת/233, ת/238, ת/242, ת/245, ת/246, ת/255, ת/277, ת/278, ת/280, ת/285, ת/286, ת/290, ת/291, ת/292).

עוד עולה מהשיחות, כי נאשמת 8 ביררה באמצעות יורם ריחני האם ישנם כלי רכב "בעייתיים", אף זאת בניגוד לנהלים (ת/224).

800. יש בשיחות אלה כדי לחזק באופן משמעותי את הודאות הנאשמים 8 ו-9, שכן עולה מהן שיתוף פעולה מלא בין שני הנאשמים לבין יורם, ומודעות לפעולותיה וחלקה המרכזי של פקידת הדואר במעשים אלה, הסותרים את דברי הנאשמים 8 ו-9 בבית המשפט, לפיהם שלמו ליורם ריחני עברו השירות, והאופן בו הוא ביצע זאת בהמשך לא היה מעניינם.

כן יצוין, כי עד לשלב בו השמיעו החוקרים לנאשמת 8 שיחות אלה, היא שיקרה בעניינים רבים, ורק לאחר שאלה הוצגו לה שינתה את גרסתה והודתה בעובדות רבות.

801. אף בכך שנתפס בבית העסק של יורם ריחני ארגז ובו טפסי העברת הבעלות המקוריים, שעליהם מופיעות חתימות במקום המיועד לחתימתו של נאשם 9, שאינן חתימותיו (עדותו של נאשם 9 29.6.2011, עמ' 118, שורות 10-15 וכן 10.7.2013, עמ' 1651, שורות 11-14) - יש חיזוק לראיות המאשימה בעניין זה (ת/307).

ו. טענות נוספות

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

802. לטענת הנאשם 9 לא ניתן להרשיעו בעבירה המיוחסת לו שכן לא הייתה לו שליטה על כספי החברה. לא מצאתי לקבל טענה זו.

ראשית, הנאשם 9 מסר בהודעותיו מספר פעמים, כי **הוא** זה שהיה מעביר את הכסף ליורם ריחני:

רפי: כמה **אתה** משלם לו העברת בעלות

נחקר: אני **מה שאמרת זה נכון**..

רפי: חמישים שקל!

נחקר: חמישים שקל אתה צודק...

רפי: יופי כאשר העברה של סוחר זה שלושים ואחד שקלים

נחקר: שלושים ואחד בסדר

רפי: למה אתה נותן לו?

נחקר: לא לו, לא לו הוא לא לוקח היא כנראה לוקחת

רפי: **אבל אתה מעביר לו את הכסף דרכו**

נחקר: **כן** אבל הוא מביא לה הוא לא לוקח את זה בשבילו... " (ת/201, עמ' 11, שורות 15-24; ההדגשות שלי – ש' ק').

וכן:

ר' חוקר: תסביר לי איך מסרת שוחד לפקידה לדניאלה?

נחקר: אף פעם לא ראיתי את דניאלה נתתי ליורם הכל הוא היה מעביר לה... **הייתי מעביר ליורם**

חוקר: **'את כל החומר ליורם עם הכסף' הכסף ממך מזומן?**

נחקר: **כן**"

(ת/201, עמ' 13, שורות 8-14; ההדגשות שלי – ש' ק').

מכיוון שהכסף הועבר ליורם **במזומן**, לא הייתה כל מניעה כי נאשם 9 יקבל את הכסף מנאשמת 8 ויעבירו ליורם.

803. זאת ועוד, מדבריהם של שני הנאשמים, הן בהודעותיהם במשטרה והן בעדותם בבית המשפט, עולה כי הם ביצעו בצוותא את עבירת השוחד. כך, לדבריהם, הם סיכמו במשותף את ביצוע המעשים עם יורם, הם בצעו את המעשים במשותף, והיו מודעים ביחד לכל פרטי המעשים. הנאשמים שניהם תיארו בלשון רבים את כל פרטי המעשים ואת מודעותם אליהם.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10-01-17813 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

כך למשל דברי הנאשמת 8 בעדותה:

"ת: בזמנו עבדנו עם טרייד אין סנטר יורם ריחני והוא היה קונה אצלנו רכבים לאחר תאונה והוא עבד **איתנו** תקופה, לא זוכרת בעלות, הוא ראה את הלחץ של ויטו וזה, הוא רצה להקל הוא ביקש, הוא אמר שהוא יכול לעשות **עבורנו** את הבעלות, **הסכמנו ונתנו** לו לעשות את הבעלות.

... ש: ואז איך זה מתבצע בפועל? ממה שאת זוכרת?

ת: **ויטו היה מביא את הניירת מחברת הביטוח, רישיון וייפוי כוח ואז היינו נותנים** ליורם את הרישיון וייפוי כוח להעביר בעלות על אורדן, על הקונה גם, אם היה צורך" (10.7.2013, עמ' 1537, שורה 25, עד עמ' 1538, שורה 3; ההדגשות שלי – ש' ק').

וכן:

"חוקר: כמה **שילמתם** ליורם בשביל שיעשה לכם העברת בעלות?

נחקרת: כמה **שילמנו** לו?

חוקר: כן

נחקרת: לא **שילמנו** כלום...הוא היה אומר לי, כמה שהיה מגיע לו היית נותנת לו" (ת/197ב, עמ' 16, שורות 19-16; ההדגשות שלי – ש' ק').

...

"זה לא שאין לי, זה סתם היה מתוך עצלנות. סתם באמת סתם, סתם מתוך עצלנות. זה הדבר היחיד שהפתעת אותי מהכל...עכשיו **אנחנו מצטיירים כאילו אנחנו עבריינים והכל, וזה לא ככה. אני נשבעת לך שאנחנו לא**" (ת/197ב עמ' 19, שורות 29-38; ההדגשות שלי – ש' ק').

...

"חוקר: מי עוד באורדן ידע שככה אתם מעבירים בעלות?... אפי... אתי, מי עוד ידע?

נחקרת: לא, ויטו

חוקר: מה, רק ויטו ידע את זה?

נחקרת: כן... כאילו (מילים לא ברורות) כזה (מילים לא ברורות)" (עמ' 20, שורות 32-35).

ובהמשך:

אפי בכלל לא היה מודע לזה. (מילים לא ברורות) הוא לא מודע **שעשינו** את זה... **אנחנו אחראים אנחנו אחראים**... אפי כמעט כבר לא היה במשרד שם, הוא לא מתעסק ב...היום כל הנושא זה החלקי חילוף ה(מילים לא ברורות) יותר מעסק בדברים אחרים, אבל (מילים לא ברורות) **אנחנו מנהלים את כל הנושא**" (ת/197ב, עמ' 23, שורות 15-23; ההדגשות שלי – ש' ק').

...

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

"נחקרת: זה מה שעשינו כדי להקל על העבודה בגלל הלחץ של העבודה"
(ת/197ב, עמ' 25, שורות 8-9; ההדגשה שלי – ש' ק').

...

"נחקרת: מה שעשינו... מה שעשינו, אני יודעת שזה לא בסדר" (ת/197ב,
עמ' 25, שורה 24).

...

"נחקרת: "חוץ מנושא הבעלויות, שאני מסכימה איתך שפה אולי טעניו
וטעניו בגדול וזה..." (עמ' 26, שורות 4-5; ההדגשות שלי – ש' ק').

ואלה דברי הנאשם 9 לעניין זה:

"ת: באמת חשבתי, יורם בא ביקש ממני, ביקש ממני ותמרה, אומרת
תראה אתם מבזבזים הרבה זמן, בוא אני אהיה שליח שלכם אני יעבוד
אצלכם ואני יעשה לכם את זה, אז אמרתי לתמרה, תראי, שווה שאי כל
פעם אני מפסיד שעתיים שעה וחצי בדואר וזה, אולי יותר קל, הוא רוצה
כמה כסף בשבילו, תתני לו ונעשה, זה מה שהיה" (10.7.2013, עמ' 1643,
שורות 21-25; ההדגשות שלי – ש' ק').

וכן:

"ש: איך העברת לו כסף, אם בכלל אין לך גישה לכסף?

ת: זה תמרה הייתה מעבירה לו, כאילו תמרה והייתי יודע את זה, מה זה
לא אני הייתי מעביר לו אישית.

ש: אתה פעם נתת לו מאתיים.

"ת: אף פעם לא נתתי לו שקל אני, זה הכל תמרה נתנה וידענו, כי הוא בא
לשאל אותי, אתה רוצה שאני יעשה לך, אני רוצה כך וכך יותר, אמרתי לו
בסדר, זה מה שאני אומר העברת, כאילו שדרך תמרה, אני לא היה לי
גישה לכסף בכלל, לא היה לי גישה, כן הסיכום הזה עשינו ביחד שהוא
יקבל תשע עשרה ₪ על כל בעלות שהוא יעשה, איך יקבל את הכסף? דרך
תמרה, לי לא היה כסף, מאיפה היה לי כסף לתת? זה לא היה לי בכלל גישה
לכסף" (10.7.2013, עמ' 1662, שורה 25 עד עמ' 1663, שורה 2; ההדגשות
שלי – ש' ק').

804. נוכח האמור לעיל, אף אם הייתי מקבלת את הטענה שהכסף לא הועבר באמצעות נאשם 9, אין לכך
משמעות שכן, כפי שפורט בהרחבה לעיל, הנאשמים 8 ו-9 היו שותפים בצוותא לביצוע העבירה,
ולפיכך אחראים זה למעשיו של האחר במסגרת ביצוע העבירה, על פי סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

805. כן לא מצאתי לקבל את טענת ב"כ הנאשמים, כי העובדה שמתן הכסף לדניאלה נעשה על ידי יורם, וכי הנאשמים 8 ו-9 לא פגשו את דניאלה כלל, מביאה לשלילת הרכיב "בעד" שבעבירת השוחד. לעניין זה הפנו הנאשמים 8 ו-9 לת"פ (מחוזי ת"א) 40778-12-09 מדינת ישראל נ' יהושע ויטה ויעקב ויינרוט (פורסם בנבו, 31.10.2011) (להלן: "עניין ויינרוט").

אינני מוצאת לקבל טענה זו, שכן סעיף 293(5) לחוק העונשין קובע במפורש, כי אין נפקא מינה בשוחד: **"אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי הלוקח או לידי אדם אחר בשביל הלוקח; אם לכתחילה או בדיעבד; ואם הנהנה מן השוחד היה הלוקח או אדם אחר"**.

בעניין ויינרוט קבע כב' השופט נויטל, כי באותו מקרה, **בנסיבות אותו עניין**, בו שכירת שירותיו של אדם נוסף שביצע את הטיפול הכספי מביאה לשלילת רכיב ה"בעד", משום שהוא קבע כי באותו מקרה אותו אדם נוסף פעל באופן עצמאי, ללא מעורבותו של הנאשם 1, בשונה ממקרה זה, בו קבעתי כי יורם ריחני ביצע את מעשי העבירה **עבור הנאשמים 8 ו-9**, העביר את המתת מהנאשמים 8 ו-9 לעובדת הציבור, והסטייה מהנהלים נעשתה עבור הנאשמים 8 ו-9 ולטובתם. אף אם ליורם ריחני היו ככל הנראה אינטרסים משלו במעשים שעשה, אין בכך כדי למנוע הטלת אחריות על הנאשמים 8 ו-9.

מעורבותו של יורם ריחני במעשי הנאשמים 8 ו-9 במקרה זה, נכללת באופן ברור בסעיף 293(5), ועל כן אינה שוללת את הרשעתם של הנאשמים 8 ו-9 בעבירת השוחד המיוחסת להם.

806. עוד טענו הנאשמים 8 ו-9, כי מצבו של יורם ריחני ומותה של דניאלה, פגעו בהגנתם. יש בטענה זו ממש.

אף שאין מדובר במחדל של המדינה, נוצר מצב בו לא התאפשר לנאשמים 8 ו-9 לחקור מעורבים מרכזיים ביותר בעבירה המיוחסת להם.

עם זאת, אף לאחר ששקלתי עובדה זו – היות שהרשעת הנאשמים 8 ו-9 איננה מבוססת על עדויותיהם של דניאלה ויורם ריחני, בניגוד לטענת הנאשמים (סעיף 70 לסיכומיהם), ונוכח התשתית הראייתית האיתנה הקיימת נגד הנאשמים 8 ו-9, המפורטת לעיל, אין בכך כדי לשנות את מסקנתי כי הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמים 8 ו-9 ביצעו את העבירה המיוחסת להם בכתב האישום.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

יצוין, כי בפסק הדין ת"פ 10035-01-13 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' באהית אידריס (פורסם בנבו, 9.7.2013), אליו הפנה ב"כ הנאשמים, ביקשה המאשימה להסתמך על הודעתו של המתלונן, אשר לא נחקר בחקירה נגדית, בניגוד למקרה דנן, בו אין כל בקשה להתבסס על דבריהם של יורם ריחני ודניאלה לאמיתות התוכן, אלא לצורך מודעותם של הנאשמים בלבד. בנוסף, אף בשיחות הטלפון שהתקיימו בין הנאשמים 8 ו-9 לבין דניאלה ויורם, ניתן משקל לאמיתות התוכן אך לדברי הנאשמים 8 ו-9, ולא לדברי מי שאינם עדים במשפט, על פי החלטתי מיום 26.10.2011.

807. עוד טענו הנאשמים 8 ו-9, כי החוקרים "שיפצו" את הודעותיהם הכתובות והוסיפו להן תוכן מפליל.

מצאתי כי יש ממש בטענה זו, בעיקר בעניינו של נאשם 9. מעיון בהודעתו הכתובה של הנאשם 9 והאופן בו כתובים דבריו, מתקבל רושם מוטעה באשר לאופן בו הדברים המפלילים והמהותיים ביותר נאמרו על ידי הנאשם 9. אם חקירתו של נאשם 9 לא הייתה מוקלטת, או אם דבריו לא היו נשמעים באופן ברור, כפי שהיה בעניינה של הנאשמת 8, היה מתבסס בית המשפט על אמירות בלתי מדויקות של נאשם 9, בנושא המהותי ביותר של החקירה.

כפי שציינתי בעניין זה כאשר דנתי בטענות דומות של הנאשמים 3-5: "כל תיעוד של חקירה צריך לשקף נכונה את הדברים שנאמרו על ידי הנאשם, אף אם לא ניתן לרשום מילה במילה את כל דברי הנחקר, ובנוסף, משום שחדשות לבקרים קיימות תקלות טכניות בהקלטות של חקירות, ככל שקיים תיעוד כתוב של החקירה, יש לערוך אותו באופן המדויק והנכון ביותר, על מנת שישקף נכונה את דברי הנאשם ולא להסתמך על התיעוד המוקלט של החקירה".

יצוין, כי תמליל חקירתה של נאשמת 8, שכאמור היה קושי להסתמך על האמור בו בשל כך שדבריה של נאשמת 8 נשמעו באופן חלקי בלבד, הינו דוגמא מובהקת לדבריי שלעיל.

בעניינו של נאשם 9, להבדיל מנאשמים 3-5, דברי הנאשם 9 בהודעה לא תועדו במדויק, כאשר בהודעה נרשמו לכאורה מפיו של הנאשם 9 דברים מהותיים ביותר, אשר מתיעוד החקירה עולה כי הם לא נאמרו מפיו, ונוצר הרושם כאילו הוא מסר דברים חדים וברורים בעוד שהוספו לדברים אלה סייגים.

מדובר במחדל חקירה משמעותי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

עם זאת, לא מצאתי כי היה במחדל זה כדי לקפח את הגנתו של נאשם 9 או לגרום לו עוול. זאת, משום שבמקרה דנן ניתן היה להסתמך באופן מלא על דברי הנאשם בחקירה המוקלטת שכן דבריו תועדו במלואם, ועל כן לא נתתי כל משקל לדבריו של נאשם 9 בהודעתו הכתובה, אלא רק לדבריו המדויקים שתועדו בהקלטת חקירתו.

בנוסף מצאתי, כפי שפורט בהרחבה לעיל, כי אף בתמליל החקירה נאשם 9 הודה בעבירה המיוחסת לו, ואף אם נוסח הודאתו היה שונה בהודעה הכתובה, לא היה בכך כדי לשנות את הכרעתי.

808. להשלמת התמונה אציין, כי נראה כי לא הייתה מחלוקת בשאלה אם הכסף הועבר בפועל לדניאלה, וכי הנחת המוצא של שני הצדדים הייתה כי כך הם פני הדברים. גם בסיכומיהם, לא העלו הנאשמים כל טענה בנוגע לכך, אלא העלו טענות בדבר העדר היסוד הנפשי של הנאשמים לביצוע העבירה.

למעלה מן הנדרש יצוין, כי לנקודה זו ממילא אין חשיבות של ממש, שכן על פי הוראות חוק העונשין בעניין עבירת השוחד, אף אם הכסף לא הגיע לדניאלה בסופו של דבר, די בכך שהנאשמים העבירו ליורם ריחני את הכסף בידיעה שיוורם יעבירו לידי דניאלה על מנת ליתן שוחד, כדי לענות על יסודות עבירת השוחד.

לעניין זה ראו סעיף 295 (ג), הקובע כי "הנותן כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת למקבל כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) – דינו כדין נותן שוחד". לעניין זה "מקבל", לפי סעיף 295 (א) הינו "המקבל כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת על מנת לתת שוחד".

וכן סעיף 294 לחוק העונשין, הקובע כי "המציע או מבטיח שוחד, אף שנדחה, כמוהו כנותן שוחד".

עם זאת, כאמור, נקודת המוצא במהלך ניהול התיק הייתה כי הכסף הועבר לדניאלה, ובית המשפט לא התבקש להכריע בעניין זה.

סוף דבר

809. אני מרשיעה את הנאשמים 8 ו-9 בעבירה של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17813-01-10 מדינת ישראל נ' לוי ואח'

ניתנה היום, כ"ו בחשון תשע"ה, 19 בנובמבר 2014, במעמד הצדדים.

שרון קיסר, שופטת